

శ్రీ

రాణా ప్రతాపసింహచరిత్ర.

(ఐతిహాసిక ప్రబంధము.)

ప్రొద్దుటూరు

శ్రీ జానకీ ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రితము.

1934 ప్రథమ ముద్రణము 500 ప్రతులు.

1935 ద్వితీయ ముద్రణము 1000 ప్రతులు.

(శ్రీ)

విజ్ఞప్తి.

—❀—

లెఫ్టనెంటు కర్నల్ జేమ్సు టాడ్డుదొర (Lieutenant-Colonel-James-Tod) రాజస్థానదేశచరిత్రము (Annals and Antiquities of Rajasthan) చదివి నప్పటినుండియు నాగ్రంథమునెడ నా కతిశయ శౌరవము గలిగెను. ఆ యితిహాసరంగమున నర్చించిన పాత్రములలో “మహారాణా-ప్రతాపసింహుడు” పూర్వాభిగణ్యుడు. స్వాతంత్ర్యశబ్దమునకు మున్నెన్నడునులేని రసార్థసంపత్తి గూర్చిన ‘విశ్వవీరచూడామణి.’ భగీరథ ప్రతీకాశ కార్యదీక్షా ధురంధరుడు. చిన్న రాజ్యమున కధీశ్వరుడయినను మాతృదేశభక్తి పరత్వముపెంపున నీ రాజ్యపుంగవుడు 55 లక్షలు పాదాతిబలము, 15 లక్ష లాశ్వీకదళము, 10 వేలు వారణములు, 10 వేలు పిరంగులు గలిగి ప్రపంచోన్నత ప్రబలసార్వభౌముడయిన యక్బరుపాదుషాతో నిరుపదియైదు వత్సరములు మహాసంగ్రామము నడిపి స్వాతంత్ర్యము నిలుపుకొని ధర్మవీర శిరోమణియని కీర్తి మోసెను.

నిజమా క్రికసితాతపత్రచ్ఛాయల సమగ్రదక్షిణాపథ రాజ్యము లన్నింటికీ జలువఁ గూర్చి దశదిశల ధవళకీర్తిచంద్రికలు నెఱపి శ్రీకృష్ణదేవరాయలు యశఃకాయుడైన పిదప నతని యనంతరమువారి పరిపాలనమున రాజ్యము చెదరి, పాయలై, చెడి, దేశమంతయు ననంత నిరంతర సంగరములలో మునిగిన కాలమగుట “రాణాప్రతాపసింహుని” వీరవిక్రమ విహారకథనములు దక్షిణభారతమున వ్యాపింప నవకాశము తక్కువ యయ్యెను. ఆకారణమున నితనిపేరు దక్షిణాపథమున నేపదిమందియైన నెఱింగియుండురో లేదోయని సందేహముండెడిది. ఉత్తరభారతదేశమునమాత్ర మా మహావీరుని దివ్యనామముఁ గీర్తించి పులకితశరీరులుగానివారు లేరు.

పూజ్యులగు పూర్వమహాకవులు పలుమాటలు వ్రాసిన పురాణాంశములఁ గుఱించి కాని, కల్పితకథలను గొనికాని ప్రబంధములు రచించుట తొలుతటినుండియు నాకు రుచించినదిగాదు. అతిశయోక్తులకుఁబోక జరిగినది జరిగినట్లులు వ్రాసిపెట్టిన సత్యమగు దేశచరిత్రములు ప్రజాప్రభోధకప్రబలసాధనములని నావిశ్వాసము. కావున నింతకుముందు ఘూర్జర దేశచరిత్రమందలి “వీరమతీదేవి చరిత్రము” మేవాడ్ దేశ చరిత్రమునందలి “చండన్మపాల చరిత్రము” పద్యగ్రంథములుగ విరచించితిని. ఎన్నివిధములనయినను యత్నించి లోకోత్తర వీరవ్రతుండగు “ప్రతాపసింహుని” దివ్యచరిత్రముఁగూడఁ గావ్యముగ రచించి యాంధ్రభాషాయోషామణి మృదుపదార విందములచెంత సమర్పించుకొని కృతకృత్యుడఁ గావలె

నని నాకుఁ గొండంత కోరిక గలిగినది. ఆ విశ్వవీరుని నామధేయము కనబడిన గ్రంథము నెల్లఁ దెప్పించుకొని పఠించితిని. భాగ్యవశమున ననేకామూల్యాంశములు గడింపఁగఁ వత్సరములకొలఁది నామహాభాగుని గుణగణము లూహించి, భావించి, ధ్యానించి, యుండ నగుచుంటిని.

ఇతివృత్తము సంపూర్ణముగఁ జరిత్రాత్మకము. రంగము పవిత్రమయిన య వర్తజ్ఞత్రైరాజము. పద్మానాభాయకుఁ డు త్రమోత్రమ భారతీయ శిరోమణి. అయిన హిందూస్థానమందలి (అహమ్మదాబాదు - అనహుల్ వారా - ఝసల్ మియర్ ఘర్) మున్నగు పురముల నామములును, (ఛోంగరీశుడు - సోనెగుట్టమహేంద్ర మహమ్మజ్జులూద్దీనక్ఖురు - ఖాఖానా - హాకీంహుమాం - మీర్జా అబ్దురహిం లోనగు పురుషుల నామధేయములును, (మండలగృహము - అంతల్లా - కుంభల్ మి చేవందా - చానార్ దుర్గము - తారాఘర్ - రణస్థాభపురదుర్గము) మొదలగు వేళ్లును శ్రుతికటువులై దీర్ఘములై ఛందోగణములలో నులభముగ నిముడనినై య ముఱియు నిది 25 సంవత్సరము లవిచ్ఛిన్నముగ సాగిన మహాసంగ్రామము. సాధ శర-చాపములుగావు. తుపాకులు-శతఘ్నులు. మాతృకలోఁ బదునాలుగుపుటలున్న పసింహరాజచంద్రుని చరిత్ర మొక్కకళ తక్కువగ వెలుఁగుచున్నది. రాజస్థానదే మనేక రాజ్యములను వీరయోధులను గుఱించి వ్రాయఁబడినది. కావునఁ బ్రతాపుఁ మును బ్రత్యేకముగను సమగ్రముగను బోషింప నవకాశము లేకపోయియుండుట స ఆ కొఱవడిన 'ఆధ్యాత్మికకళ'ను జేర్చి యా రాజగురుమహాసార్వభౌముని పాత్ర వన్నె చేకూర్చి నిర్వచనకావ్యముగ వెలయుప నారంభించితిని.

1932 మార్చి నెలకు మూఁడశ్వాసములు వ్రాయఁగలిగితిని. ఆరోగ్యము కడపఁ దాటి కదలఁజాలని దుర్బలస్థితి నుండి గ్రంథ మంతటితోఁ గడచువడిపోవ యని పలుమాఱు వగ నొందితిని. పదునెనిమిది మాసము లంతరాయమున కోర్చి నారంభించి యొకమాసమున గ్రంథముఁ బూర్తిచేసితిని. నా పరమమనోరథఫల స మగు ప్రతాపదేవుని దివ్యచరిత్రము నాద్యంతము రచించి నిర్వహింప ననుగ్రహింప మనఃపరితృప్తి గలుగఁజేసిన యీశ్వరుని కరుణామయత్వమును గొనియాడితిని.

ఈ గ్రంథమున కావిష్కరణమహోత్సవముఁ దీర్చిన మిత్రులు ప్రశంసాపా ఆవిష్కరణసభ "కావ్యకళానిధి" బిరుదము నొసంగి నన్ను గౌరవించినందులకై టూరు వైస్మాలులో "కళానిధి" - బహుమానము శాశ్వతముగా నెలకొలిపి వు బహదూరు వి. వసంతరావుగారి యకాదార్యమును గణింతును.

1934 జనవరి మాసమున గ్రంథముప్రతులు నాయొద్దఁ జేరెను. నాయెఱిగిన కవులకును, బండితులకును, మిత్రులకును, బంపుకొంటిని. వారందఱు సంతోషించి నాయొగ్యతకు మించి నన్నుఁ గొనియాడిరి. వారికృతమును మఱవను. ఒక్కొక్కచోఁ బది-పదునాఱు పుటలవఱకును బ్రాణిన యమూల్యాభిప్రాయములను సంగ్రహపఱచి ముద్రింపించి నందులకై వారు తమింతురని నమ్ముదును. నా గ్రంథమునెడ నపారాదరము నెఱపిన బ్రచిలుకూరు నారాయణరావుపంతులు (M. A. P. H. D.) గారి యుదార-మృదు-హృదయమును నేను ప్రత్యేకవిశ్వాసముతోఁ గొనియాడు చున్నాను. ప్రతాపమహారాణా గారి తివర్ణచిత్రపటము ప్రతు లొకసహస్రము నాకుఁ బంపి యుపకరించిన భారతీపత్రికా సంపాదకులు శ్రీ. గన్నవరము సుబ్బరామయ్యగారి సాయము స్మరింతును. మైసూరు-మద్రాసు విశ్వవిద్యాలయములవారు గ్రంథమును వరుసగా “నింటర్మిడియేట్-బి. ఏ.” పరీక్షలకుఁ బాఠ్యముగ నిర్ణయించి నన్నుఁ బ్రోత్సహించిరి.

చతుర్థాశ్వాసమున నొక్కయెడను బంచమాశ్వాసమున నొక్కతావునను గొన్ని పద్యములను జేర్చుటతప్ప నీముద్రణమున నాచేసిన మార్పుకల్గెను లేదు. ఈ కావ్యమున లేకమేని గుణము గనబడునని యిది యాంధ్రమహాజనులమన్ననకుఁ బాత్రమై శాశ్వతస్థాయి నలరారుఁ గాతమని పరమేశ్వరుని బ్రార్థించుచు నుపరమించు చున్నాను.

ప్రొద్దుటూరు.

1—9—35.

}

ఇట్లు,

‘అవధాని పంచానన - కవిసింహ - కావ్యకళానిధి,’

డి. రాజశేఖరశతావధాని.

66

అ భి ప్రా య ము లు.

The book has duly been presented to His Highness, the "Maharana" Sahib Bahadur and I am desired to Convey to you His Highness's thanks for the same.

Yours faithfully,

TEJ-SIMHA,
Private Secretary.

Udaipur. }
20-8-1934. }

The poet has far excelled his original Todd. The central character, the hero of heroes is Rana Pratap. He is depicted as the truest Rajayogin. With no kingdom, no forts, no army, no shelter, no food, except edible grass, he raises the banner of freedom aloft, holds it high for twenty five years against Akber, the greatest emperor of the day, declining to whisper into the ears of Raja Man Singh one word of submission to the Mogul Padushah. His stern simplicity, his intrepid valour, his resolve to defy fate and worship at the shrine of liberty, his unyielding pride in his Solar descent, his patriotic attachment to the barren wilds of the Aravalli Hills, his chivalrous courtesy even unto the enemy are all so painted in words that the written word appears to transcend the best colouring effect on the canvass. No sense of despair mars the effect of his marvellous courage. The series of his [Pratap's] valourous deeds constitute a reading that is rivalled in Telugu literature only by the deeds of Bhishma and Abhimanyu in Thikkana's Bharata.

The portraiture of the opposite camp is no less elevating. One can easily find modern parallels for Akbar and Man Singh. There does not however appear to be a parallel to "Abdur Rahiman" the chief minister of Akber. He is the noblest of the noble, the flower of Islam, the truest devotee of true Virtue..... The nationalistic outlook of the work is really a pleasure to ponder over.....

The poet's style is classic. It is what moderns in Telugu call "Grandhic." However the flow is so natural, the language is so idiomatic, the illustrations are so familiar, the expression is so homely and pithy that the most modern pedant would have very little quarrel with the poet for the style employed. In two cantos does the poet show his partiality for Sanskritic metre. The rest of the work abounds in the quick mellifluous cadence of the native metre.

Madras. }
19-6-34. }

" THE HINDU."

The production of this beautiful book marks an epoch in the modern Telugu literature. The author takes us back to those glorious days of India when Freedom's battles were fought in the great theatre of the Indo-Gangetic plain. It is highly Miltonic in conception and the reader's attention is sustained throughout by the rich mental imagery contained in verse after verse. There is a superb touch

of epic grandeur about the work and the intense heroism and love of country displayed by "Rana Pratap" are very well depicted; in short the reader is roused to a sense of hero-worship. The tense situation between the Hindu hero on one side and the Great Mogul on the other, is rendered highly melodramatic and the reader cannot go through this portion of the work without a thrill of enthusiasm. The whole work is classical in tone and the historical back-ground is so true and accurate that the author deserves immense congratulations for his great diligence and fidelity to details.

I have very great pleasure to commend this book for introduction in High Schools and Colleges.

Anantapur.
22-4-1934

}

Yours sincerely
GULAM DASTAGIR,
D. E. O. Cuddapah-Anantapur Dists.

I have read a portion of your work. As a matter of fact no opinion is needed for your beautiful poetry. As for as I read it is very interesting with beautiful thoughts and charming style.

Rajahmundry.
19-5-34

}

CHILAKAMARTI LAKSHMI NARASIMHAM.

The work is certainly on a par with our epic poems. You have kept up your word that your composition will be in "చాక్రపాళము."

Cokanada.
18-11-34

}

M. VEKATA RAMAIIYA
Subordinate Judge.

A book of this kind is opportune at present. "Rana Pratap Singh," is sure to inspire the leaders and the rank and file to act like a phalanx in union, and sacrifice their lives, if necessary, for the cause of the country.

25-9-34

}

P. PARTHASARATHI IYENGAR,
Sub-Judge.

గీ॥ పక్వముగు తీయమామిడి ♦ పండుమాడ్కిఁ బదపదంబున రసముట్టి ♦ పడుచునుండ
బదియు నెనిమిది వందలు ♦ పద్యములను గావ్యముగవ్రాసి కంటి వ ♦ ఖండకీర్తి !

గీ॥ సరళముగను జల్లఁగను ర ♦ సంబుఁగురిసి తన్నయత్వముఁగూర్చి గ్రం ♦ థంబునడ
ప్రజ్ఞ సీసామ్మటంటి; నా ♦ పట్టులందుఁ దిక్కనకవీంద్రుఁ దలపించు ♦ దీక్షిఁగంటి !

గీ॥ ఉత్తమోత్తమ వీరుల ♦ కుండవలయు నుత్తమోత్తమ గుణముల ♦ కొజ్జబంతి
నిల్వటద్దంబునై యొప్పు ♦ సీప్రతాపువీరచరితంబు “రెండవ ♦ భారతంబు” !

గీ॥ అన్న! నేటి మహాసభా ♦ ధ్యక్షుఁడనయి బారుతీరిన విబుధుల ♦ ప్రార్థనమ్ము
పఱలఁ “గావ్యకళానిధి” ♦ బిరుద మొసఁగు భాగ్యమునుగాంచి పరవశ ♦ త్వంబుఁగఁ

ప్రొద్దుటూరు.

17-12-1933

}

జనమంచి శేషాద్రిశర్మ.

(ఆవిష్కరణ మహాసభాధ్యక్షులు.)

ఎచ్చట నేరసము చిలుకవలయునో అచ్చట నారసము గలదియై, నిర్గుప్తః
“రెండవభారత” మన్నంత యందచందములతో మీకవిత యున్నదని నాకుఁ దోచిన
ఇది సూత్రప్రాయమైన నా ముఖ్యాభిప్రాయము.

కడియం.

}

చెళ్లపిళ్ల వెంకటశాస్త్రి

(తిరుపతి వెంకటేశ్వరులు)

నమస్కారములు. తాము సాదరముగ పంపిన “రాజాప్రతాపసింహ” చరిత్రము
కృతజ్ఞతతో స్వీకరించినాను. దాని నామూలగ్రముగఁ జదివితి. చరిత్ర గ్రంథము
కావ్యముగ వ్రాసి రసవంతముగ నిర్వహించడము కష్టమైనపని. మీకళాకథనవిధాన మి
టి కద్దితీయమైనదని చెప్పిన అతిశయోక్తి అని తలంపరని నమ్ముచున్నాను. ఇంతటి పె
కావ్యాల నింతచక్కగ వ్రాయఁగల వా రింక నుండడము శుభావహము. మీకవితాధార
తనిసినాను. మీకు ధన్యవాదములు.

అనంతపురం.

29-4-34

}

చిలుకూరు నారాయణరావు,

(ఎం. ఏ. పి. హెచ్. డి

క॥ చదివిన భారతమేకద చదువంగా వలెనటన్న ♦ సామెత వృథయై
పొదలఁ బ్రతాపచరిత్రము చదివినవారలకు నెందు ♦ సత్కవితలకా!

చ॥ పలుకులఁ దేనె లుట్టిపడు! ♦ భావములందు స్వతంత్రిదీ ప్తి శో
భిలు! వినువారి వీనులకు ♦ విందు లొసంగు కథావిధాన! మి
య్యలఁ దులలేదు నీకవిత ♦ యెంతయుఁ దిక్కనభారతంబె! యాఁ
దలలఁ గదల్పఁజేయు విబు ♦ ధప్రకరంబున కంచుఁ దెల్పెదన్.

కడప.

23—12—1933.

కావ్యపురాణతీర్థ, విశ్వార్థ,
జనమంచి వెంకటసుబ్రహ్మణ్యశర్మ,
అంధోపాధ్యాయుడు.

పరశ్వతప్రణామములు:

తమ రచన చాల గొప్పది. ఒకానొక కాలమున నేనును ప్రతాపరాణాచరిత్రమును
శద్యకావ్యముగ వ్రాయ నుత్సాహపడి యుపక్రమించి యుండినవాడను. సుమారు 300
పద్యములు వ్రాసి నడుమంత్రమున వదలితిని. వ్రాత గ్రంథముగూడ నావద్ద లేక నశించినది.
తమ గ్రంథముఁ జదువ మొదలిడఁగానే నా ప్రయత్నము నిరవశేషముగా నశించుట
యెతో మేలే యాయె ననిపించినది. ఇంత గొప్పగ్రంథమును ఒకటేధారతో అందదుకులు
తొడుకులులేక రచించి ముగింపఁగల్గిన తమశక్తి సామర్థ్యముల కాశ్చర్యపడి యభినందించు
చున్నాను. తమది ప్రబంధముల పక్షతతోఁగూడిన పురాణశైలి. ఈ శైలిలో నిజ
ముగాఁ దామొక పురాణమునే వ్రాసియుండిన నెట్లుండెడిదోయని యాశపడుచున్నాను.
ఈస్థితిలో నీకావ్యము నింతసంపదముగాఁ బఠనీయముగాఁ జేయశక్తులు చాలమంది లేర
నుట నిస్సందేహమైన విషయము. ఎక్కువ విన్నవింపలేను. యథాపకాశముగా గ్రంథ
మును బూర్తిగాఁ బఠింతును.

ప్రేమారు.

30-8-34

రాళ్ళపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ.

శా॥ భావాభ్యున్నతి, దానికీదగిన రూ ♦ పన్యాస మద్దానికీ
లావణ్యంబిడు సుప్రసాదగుణలీ ♦ లల్ దానికీ సత్కథా
జీవంబౌ రసమాధురీమహిమమున్ ♦ సిద్ధించి నీకావ్య వి
ద్యావై శెద్యము పండెనోయి! కవిసిం ♦ హా! నీకు బ్రహ్మయువౌ.
శా॥ సమ్యక్వాజ్ఞయ పద్ధతీనడచు భా ♦ హయోషకున్ నీచపుం
గ్రామ్యంపుంబడి దాపరించె! విమల ♦ ప్రాచీకథాసూచక

- స్వామ్యంబుల్ నశియించె! నిట్టియెడ దు ♦ స్సాహిత్యధూమ్యాకుల
 భ్రామ్యజ్ఞాతికి నీప్రతాపకృతి దీ ♦ వ్యజ్ఞోత్తియై ద్యోతిలుక్!
- చ॥ తలచిన భారతంబొకడు ♦ తక్క నిజానకు వీరకావ్య మీ
 వల కుదయింపలేదు మన ♦ వాఙ్మయమందొకడైన; జాతికిఁ
 బరువము మాతృదేశమున ♦ భక్తి మదిక్ బురికొల్పి నేటి కా
 తెలుఁగు భవత్ప్రతాపుచరి ♦ తంబునఁ దీతినదోయి! మితమా !
- మ॥ పరమాభ్యన్నత భావపర్వత పత ♦ ద్వాగ్గుంభగంభీర ని
 ర్ఘరవీచీ రసధారఁ గావ్యసరసిక్ ♦ సంధించి ఛందఃపరం
 పరల్ కాల్యలు జాలువార్చి తెలుగు ♦ మ్మాగాణి జాతీయకా
 వ్యరసారామము వెంచితోయి! కవిసిం ♦ హా! కావ్యపంచాననా!
- నీ॥ అలచిత్రీకారు రం ♦ గులమాటి రాణాప్రతాపసింహమ్మొపు ♦ రూపపటము
 ననరాదుకాని; నీ ♦ యమృతాక్షరన్యాసమూర్తిముం దది వెల ♦ బొమ్మమాత్ర!
 బ్రహ్మకల్పముదాఁ ♦ వన్నెమాయనియట్లు లాత్మయక్ కొలిమి పీ ♦ రాగ్ని బలివి
 కవనంపుమూసలోఁ ♦ గఱఁగి మేల్సినాన జాతీయతాముద్రీ ♦ పోతపోసి
- గీ॥ వీరరాణాప్రతాపరా ♦ డ్విగ్రహమును దెనుఁగుఁగోవెలఁ బ్రాణిపతి ♦ తిష్ఠచేసి
 నిలిపితివి! చేరి మనసారఁ ♦ గొలుచు నాంధ్రవీరసంతతివాంఛ లీ ♦ డేరుఁగాక.

కాశహ స్తి.

4—9—34

కవితాకళానిధి: బలిజేపల్లి లక్ష్మీకాంతకవి.

ఆధునికులగు తెలుఁగు కవులకు దేశభక్తి-దేశాభిమానములు శూన్యములు. వారి గ్రంథములలో దేశప్రబోధకములగు రచనములు తక్కువ. చరిత్రాత్మకములు కడుంగడుఁ దక్కువ. చరిత్రాత్మకములై దేశభక్తి నుద్దీపింపఁజేయు పద్యకావ్యములు లేనే లేవు. వేలసంఖ్యను మించిన తెలుఁగుకవులలో దేశమును దలఁచుకొనువా రరుదు. భావకవుల కీ గొడవ పట్టనేలేదు.

ఈ సుకవి కవిత్వము రసవంతమైనది. శైలి మధురమైనది. భార గంగాప్రవాహ వేగముగలది. పదముల పొందికయు భావగౌరవమును మిక్కిలి మెచ్చదగినవి. జాతీయములును లోకోక్తులును తమంత వచ్చి మూఁగి పడినట్లున్నవి. ప్రతిఘట్టమునను బ్రతి పద్యమునను గవిఁగల దేశభక్తియు, శూరశిఖామణి యగు ప్రతాపసింహమహారాజసింహుని

యం దీ కవిసింహునకుఁగల భక్తి-కారవములు తోలుకాడు చున్నవి. ఎచ్చటఁ జదివినను జదువదుల హృదయములు కరఁగి నీరుగాక మానవు. ఎంతటి దేశద్రోహులైనను దేశ భక్తులుగ మాత్రక మానగు. ఇట్టి విశేషములు వివరముగఁ దెలుపఁబూనిన నిది యొక గ్రంథమంత యగును.

నిడుదవోలు.

మంగిపూడి వెంకటశర్మ.

గీ॥ మొగముముందటి యిచ్చక ♦ ముల్లకు దిగక మనసులో మాట వల్కు-టేమంచదేని
నామతంబున వీరరా ♦ కావృతాపచరిత గమగమల్ పైఁ జమ్ము ♦ జాజిపువ్వుః
కప్పురపుఁ బల్కు పొదిగిఁటఁ ♦ గవిసికొన్న వింతయేడాకులరఁటి బా ♦ లెంతరాలు!
కుదుపు తొరపిళ్ళ సుడియక ♦ కుదురునడల నిండుకొని పాటు నెలఁదోఁగఁనీటికాల్య!
చిదుమఁగారాని రసమెందుఁ ♦ జిందువాట గింజ లలమని కమ్మనా ♦ రింజపండు;
తీర్పు మార్పుల నంది పం ♦ దిరులఁబోక యనువుమై నల్లు నవకపు ♦ టడవిమల్లె!
చిటునగవుఁదేలు చిటిపాపఁచిన్ని మోము! సిగ్గుఁదెఱనాడు ముగుద కుఁచ్చితవుఁజూపు!
నలఁతవోని కుచేలు ని ♦ ల్లాలిహృదయ! మొడలెఱుంగని వీరు క ♦ ట్టడి కటారు!
విరులు నవ్వు వసంత వా ♦ సరములందు: జలకమాడి చల్వలు గట్టి ♦ కలప మలఁది
ప్రొద్దుట 'షికారు' వెడలు మాఁగుతమువోలె నందుఁగాత మీకృతి జనఁస్వాగతమ్ము!

విద్యా కవిసింహ ఆవిధానిపంచానన,

ప్రొద్దుటారు.

17—12—1933

గ డి యా ర ము. వెంకట శేష శాస్త్రి,

తెలుఁగు పండితుడు. మునిసిపల్ హైస్కూల్.

గీ॥ కాలకుహరమ్మునక బిట్ట ♦ కతల ముచ్చమునిఁగి తనుఁగు ప్రతాపసిం ♦ హుని చరిత్ర
నీకలము యోగదండమై ♦ నీవచస్సు జీవనద ముత్రమై చిరం ♦ జీవఁజేసె.
అమృతబీజాక్షరమ్ముల ♦ నామహాత్ముకతకుఁ బ్రాణమ్ము వోసిన ♦ కవి! రాజ
శేఖరా! నీసమాఖ్య సు ♦ స్థిరతఁగాంచె! ధన్యతమమయ్యె నీకవి ♦ తా ప్రవణత!
తఱకు నగిషీలులేక ము ♦ స్తాబులేక, చికిలి చిత్రారి జలుగు బ ♦ చెప్పనలులేక,
మెఱుఁగు మెఱుఁగులు, గులుకులఁమురువులేక, కసరతుల పల్లటీలేక, గతి మలఁపక,
తాత-ముత్తాతనాటి ఛాండసములేక పాత-కొత్తల నడిమిత్రో ♦ వల ఘటించి
వస్తువునకొ పదార్థ సం ♦ పత్తిఁగూర్చి వ్రాయఁబడినది ప్రకృతిప్ర ♦ బంధ మిద్ది!
సానఁదీరిన మెఱుఁగు వ ♦ జ్రాలమాలఁబోలు: సారశ్యమున నీవ ♦ దాలచాలు;

సహజధారకుఁ బొసఁగెఁ బ్ర ♦ సాదగుణము: భవ్యనవ్యానురూప దాం ♦ పత్యసరణి.
 నుఱుఁగుఁడరగలఁ బొల్లెత్తి ♦ తొరఁగు గాంగనిర్భరముగెల్వ సఱచు బాదెమ్ము! నీద
 భావవీచీసమాలోల ♦ వాక్సీవంతి! ప్రస్తుతి కతిక్రమించె ధా ♦ రాప్రసక్తి!
 వీరరస మేకధారగా ♦ వెడలఁగ్రాయు “హల్దిహూట్” మున్నుగా భీక ♦ రాహవ పృ
 కరణములు విన్నఁ జదివిన ♦ నరునిగుండె: నడికడలి నుప్పెనన్ నుడి ♦ వడెడు పడవ
 వడుపు నొడి-దుడుకులఁబడి ♦ యడలవలయు.

ఆలు పిల్లలతోఁ బ్రతా ♦ పావనీశుఁ డడవులా బడ్డ యిడుమలఁ ♦ డడవు నపుడు
 కంటఁ దడివెట్టవలె నెట్టి ♦ కటికయైన: ముదముఁ దెల్పితి నిటు మనః ♦ పూర్వకముగ

ఏలూరు.

మున్నంగి-లక్ష్మీనరసింహశర్మ.

సీ॥ ఈకాలమునఁ గవు ♦ లింతయుద్గ్రంథమ్ము పూని రచించుటం ♦ తైన గొప్ప!
 ఇంత గ్రంథములోన ♦ నెచటనైన రసంబు చిప్పిలుచుండుట ♦ గొప్పగొప్ప!
 కన్నీరు పులకలు ♦ గ్రమ్మనై కరుణమ్ము వీరరసము వెల్లి ♦ విరిసె నార!
 జీవకళగల్గి ♦ యీవీరచరిత్రమ్ము సరిగ భారతమును ♦ జ్ఞప్తిఁదెచ్చు!

గీ॥ నవ్యభారతసృష్టి రా ♦ కావ్రతాప! భావపుష్టి పనాచితి ♦ పద్యగతియు
 దివ్యమౌగఁ దోఁపఁ గృతి దిద్ది ♦ తీర్చినాఁడు రాజశేఖరకవి! కవి ♦ రాజమాళి

సీ॥ పంచపాండవులొక్క ♦ ప్రభువయి రాణావ్రతాపసింహుండు పృ ♦ త్యక్షమయ్యె!
 ఛీల్లీశ్వరుని గూడి ♦ యల్లరాధేయు వైఖరి మానసింహుండు ♦ గానఁబడియె!
 దక్కుయోధులు రెండు ♦ దిక్కుల గుణకర్మ యోజనల్ భారత ♦ యోధులట్ల!
 యుద్ధముల్ భారత ♦ యుద్ధంబులట్ల: “రెండవ భారతంబు” రా ♦ కావ్రతాప!

గీ॥ ధర్మమర్మములను వీర ♦ కర్మములను జక్కఁగృతిగూర్చి తిక్కనన్ ♦ సాటిచెప్ప
 నొప్పుననగ నాంధ్రావళి ♦ కుపకరించె రాజశేఖరకవి! కవి ♦ రాజమాళి!

ప్రొద్దుటూరు.

17—12—33

కవిరత్న. కసిరెడ్డి వెంకటసుబ్బారెడ్డి.

రాణావ్రతాపసింహచరిత్ర ప్రత్యేకవైలక్షణ్యముగల యొక యద్వితీయకావ్యము.
 భారతము-భాగవతము విడిచినఁ బలుమాఱు చదువఁదగ్గ గ్రంథములులేక యాంధ్ర
 విద్యార్థుల మంగలార్పు చుంటిమి. మీ రా కొఱఁతఁ దీర్చితిరి.

గ్రంథము మొదటినుండి తుదివఱకు 1800 పద్యములతో కూడి లిరికుగా (Lyric) వ్రాసిన మీ యపూర్వము సతాకికము నగు నావేశము నెట్లు ప్రశంసింపవలెనో యేర్పడకు న్నుది. మన పూర్వకవులేయైన మానసింహు నెంత యధమునిగా మార్చియుందురో! అతని యుదాత్తత, యాధ్యత్వము, శౌర్యము కన్నుల గట్టినట్లు చిత్రించిన మీరు “Poet is the noblest specimen of his Age” అనిన కార్లెలుగారి పలుకు సత్యము గావించి తిరి. ఏడ్ల పర్యంతము లోపలనే కుములుచుండి హఠాత్తుగ సగ్నిపర్యతమునుండి పొంగి నిరాఘాటధాటితో బ్రవహించు “లావా”వలెనున్న మీకావ్య మాంధ్రదేశమునఁ బ్రసరించి హృదయముల నుడికింపఁ గలదు.

తెనుఁగున గణింపఁదగిన గ్రంథములఁగూడ “రహి-మహి” జాబితానుండి యన్ని పదము లవిచ్ఛిన్నముగా స్వీకరింపఁ బడినవి. అట్టి లోప మొక్కఁడునులేక విమర్శకుల యెదురఁ దలయెత్తి చరింప మీ రవకాశము గలిగించితిరి. మూలేతిహాసమునఁ బదునాలుగు పేజీలున్న యితివృత్తము గ్రహించి మూలాతిక్రమణముచేయక వీరకరుణములరెంటినే గై కొని జీవరస మొలికించి పాఠకునకుఁ బరమాణువంత వినుగుకూడఁ దోఁపకుండునట్లు రచించిన మీయద్భుతశక్తి కొనియాడఁ దగియున్నది.

ప్రొద్దుటూరు.

17-12-35.

వి. ఉమామహేశ్వరుడు, బి. ఏ.

గీ॥ “తెలిసె! తెలిసె! నిప్పుడు తేటఁ తెల్లమయ్యె! నేలరాడొఁ మా యన్నయ్యఁ యిల్లు గదలి
యేలపాల్గొనఁడో పృజఁ హితములైన పనులయం”దని నామనం బునఁ దపింతు!
నా తపసు పండె! హేతు వీ నాడు తెలిసె! నే ననుకొను రీతిగ గుడి లోన దేవుఁ
డున్నటుల మిన్న కింటఁ గూ ర్చుండలేదు! మేలు మేలు! చితోడ్గడు నేలుచుండె
దివిరి స్వాతంత్ర్యరక్షణ ఁ దీక్షతోడ దుర్నిరీక్ష తేజమున శ త్రువు నెదిర్చి
ప్రబల శత్రు వక్చరు ఢిల్లీ పాదుసాయె యెత్తివచ్చిన తొణకక కత్తి గట్టి
ధైర్యలక్ష్మితోడ కొలంది దండుతోడ లావు మెఱసి యసంఖ్య బ లంబుగలుగు
శత్రువీరుల గుండియల్ జలదరింప జైత్రకాశ్వము వైరి వ క్షములపైన
గొరిజ మోవఁగ దుముకించి యురవడించి యొర దిగిచి కత్తి కుత్తుకల్ సరికి సరికి
నెత్తురు వసంతమాడి లో కోత్తరముగ హల్దిఘాటాదిగా సమ రాంగణముల
నిలిచి వీర విహారము సలిపి మేనఁ దొరగు రక్తముల్ జడివాన గుఱిసి రాజ
పుత్ర కాయము లొగి గాయ ములుగ మాఱఁ జెట్టునీడ సాధము గడ్డి-రొట్టెతిండి

పట్టుపాన్నై శిలాతతి! ♦ యట్టై పండి పట్టపుండేవి బిడ్డలు ♦ చుట్టుగొలువ
 నబ్బురంబుగఁ దాను సిం ♦ హంబువలెనె యడ్డులేని యరణ్యరా ♦ జన్మము వరిం
 యక్ష్మ రీజూచు నీవుల ♦ కాన పడక యేక్షణమ్మును స్వాతంత్ర్య) ♦ దీక్ష విడక
 చాలునని పాదుషాయె వే ♦ సారువఱకు “అన్న యక్ష్మరు తోడఁ బో ♦ రాడుచుఁ
 ఎల రాఁడొ మా అన్నయ్య ♦ యిల్లు గదలి! ఇందు కేసుమి రాఁడనియిప్పుడు తెలి
 తప్పని సరిగ రాణాప) ♦ తాపసింహుఁ డిచటఁ గవిసింహమై పుట్టె! ♦ నిది నిజ
 సిద్ధముగ దొడ్డ యా రాజ ♦ శేఖరుండు! ఇప్పుడు డి. రాజశేఖర ♦ మే సుమండి
 కత్తి కలమయ్య! విశ్రాంతి ♦ గాంచి శ్రీమముఁ బాసి స్వీయచరిత్రము వ్రాసెనన
 భావపుష్టి, పదాచితి, ♦ పద్యగతుల నితరు లేగుణముల మెత్తు ♦ రేని నేను
 మని శతపథాని పూర్వజ ♦ స్థంబులోని చర్య మఱువని జ్ఞాపక ♦ శక్తి మెత్తు!

ప్రొద్దు టూరు.

17—12—83

ఇట్ట, మెచ్చుకొను

ఏ. కె. ముని.

- చ॥ తెనుఁగున భారతంబు మఱి ♦ దిక్కన దాఁటినమీఁద నీప్రతా
 పుని చరితంబుఁ బోల్ రచన ♦ ముక్ నినుఁబోలిన సత్కవింద్రునిఁ
 గని విన దాండ్రభూమిసుమి! ♦ గ్రంథము రెండవభారతంబై! నీ
 పు నపరతిక్క యజ్వవని ♦ పూజ్యులు వల్కుట తద్యమే యగుక.
- ఉ॥ ఈయంబుల ప్రపంచమున ♦ నెందును లేనివి భారతంబు రా
 మాయణమట్టి కావ్యములు! ♦ నందలి వీరులకన్న మిన్నయై
 పాయని ధైర్యశౌర్యగుణ ♦ వైభవధూర్వహు నొక్కనిఁ మహా
 నాయకసార్వభౌము జత ♦ నంబున నిచ్చితి వెట్టి ప్రోడవో!
- గీ॥ పరమగీతా రహస్యంబు ♦ భాతి దీని ముప్పదైదుకోటులు హైంద ♦ వులు దినం
 భక్తిఁ బాఠాయణముచేయ ♦ భరతఖండ మంబు విశోన్మతైశ్వర్య ♦ మందు టద
 సి. సుబ్రహ్మణ్యశర్మ.

ఎచ్చటఁ జూచినను తెలి కరము మనోహరమై యనర్గళధారా విలసితులై
 శాండ్ర పడయుతులై యలరారు చున్నది. చరిత్రవిషయములనిత లలితముగా వ్రా
 ట కడిది. అయినను గ్రంథకర్తగారు దీనిని విక్కిలి నైపుణ్యముతో వీరరస ప్రధాన
 రచించి యునికి జ్ఞానునీయము. “కావ్యకళానిధి” బిరుదమునకుఁ గవిగా రెంతయు నర్హు

ఈ గొప్పకావ్య మన్ని విధములఁ బ్రశంసనీయము. ఆంధ్రభాషాయోష కొక యనుత్తమ భాషణంబై విలసిల్లు చున్నది. గ్రంథమంతయు నొకేస్థాయిగా రసవంతముగా వ్రాయుట చాలఁగష్టము. కవిగా రతిచమత్కారముగా నిర్వహించి యున్నారు.

“విమర్శ కాగ్రసర”

నాగపూడి-కుప్పస్వామయ్య బి. ఏ.

శీతాపారాయణమునకువలె నడుగడుగునకు ద్విగుణీభూతోత్సాహంబున ధారాళ దాక్షిణ్యపాకంబునఁ వెలసిన భవదపారస్వతలత్ర్య వీరప్రబంధముఁ బఠించి నాయనుభవించిన యానందమునకు మేరయే లేదు. అనర్గళధారాశుద్ధి గలిగి యుపమాసందర్భములఁ గాళిదాసుని దలపించుచు, నుభయభాషాప్రవేశగాంభీర్యముఁ దెల్పుటకోయన సాంస్కృతికంబుల నటనలఁ బఠించుచుఁ దెలుఁగునుడికారంపుఁ దీయందనంబులఁ దిక్కయజ్ఞ కుద్దియనిపించుచు లోకజ్ఞతం దెల్పు నుడుల ననల్పంబుగఁ గురియించుచు మీకావ్యరచన మపారప్రతిభావైశద్యమును వెల్లడించినది. ఉత్తమములగు జాతీయములు జానుదెనుఁగు నుడికారములు చక్కనినానుడులు మనోహరాలంకారములు గుంపులు గుంపులై తమంత వచ్చి దూఁకినట్లు గ్రంథమంతయు రససమాకీర్ణమై శ్లాఘనీయమై యున్నది. ఈగ్రంథము భారతమునకుఁ బైచేయి. ఈగ్రంథము వ్రాసి మీగు ధన్యులై యాంధ్రలోకము ధన్యతఁ బడయఁ జేసితిరి. ఈగ్రంథముఁగూర్చి యెంతదూరము ప్రశంసించినను కొఱతయో యగును.

యస్. విశ్వనాథశర్మ,

లక్ష్మూర్, నైజాంకాలేజి,

ఉ॥ కాంచితీ నీదుపాత్రము న + ఖండపు టోపికతోడ! బూర్తిగా
మంచిది శుద్ధి! కూర్పు కడు + మంచిది! మంచిది శయ్య! పాకము
మంచిది! రీతియౌ మిగుల + మంచిది నీకృతీయందు! గాన ని
న్గొచు కవీశ్వరుల్ ధర జ + నింతురు నూటికిఁగోటి కొక్కరై!

5-8-1935.

కాశీ-కృష్ణాచార్యులు,

శతావధాని.

మీకావ్య మిప్పటి కబ్బపుంబలుకులమ్మకుఁ గులుకుందొడవు. చూచి పరమానందము ననుభవించితిని. జాతికి వార్తకుఁ గని. సహృదయహృదయముల రంజింపఁజేయుచున్నది. మొగల్ చక్రవర్తులఁ దబ్బిబ్బుపఱచినప్రతాపసింహుని చరిత్రమును వర్ణించుటకు మిము వంటి కవిసింహులే సమర్థులు. మీ రచన నవకవుల కాదర్శకమై ముస్సలూలుకు చున్నది.

శుభయభాషాప్రవీణ జి. బాషువా.

ఆనంద మందిరి. ప్రతాపుని పాత్రముఁ జక్కఁగఁ బోషించితిరి. ఆనాయకుని విమును బ్రాధచర్యలు నమోఘముగ వర్ణించితిరి. కాలస్థితి ననుసరించి వలయు సోదరయుఁ బెద్దలయెడ గౌరవము నద్భుతముగ వివరించితిరి. కులగురువులగువారికెల్ల నీతిఁగఁ గలిగిన “భామాసాహి” శిష్యవాత్సల్యము త్యాగము వివరించునెడ నానందబాప్తుః కెంతయు నడ్డులేకపోయె. జోషీ బాయి-పుష్పీరాజు-అబ్దురహిమానుల ధీరోదాత్తతగుణసంపత్తియు సార్వభౌమునిముంగల జరపు సంభాషణమును శ్రుతియకులమరాఠాకు వన్నె పెట్టుచున్నది. అది యిది యననేల! గ్రంథమంతయు రసమున నుట్టుకొనఁబడి న్నుది. పిప్పి వెడకినను గానరాదు. కడుదీనదశఁగూడ బిడికెడు మన్నెత్తి మేవాడవీరి మాతృభూమిని శిరసావహించి ప్రకటించిన దేశమాతృభక్తితత్పరత నిరుపమానముగఁ జిఁపఁగలిగితిరి.

గా. రామేశ్వరరావు.

కావ్యములలో ప్రత్యేకలక్షణములతో శోభిల్లునవి అరుదు. ఏకావ్యమును జూచు ఒక్కలచ్చులోనుండి తీసినకమ్మి. ఒక పోటాకు నకలు. కావ్యశిల్పమున ప్రత్యేక లక్షణమును గలిగినవి శ్రీతిరుపతి వెంకటకవుల గ్రంథములు. తరువాత అట్టి ప్రత్యేక కాళముతో వచ్చినది ఈ ‘రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర’ యని చెప్పిన సాహసముకాదు.

ఎంత ఛందోయాత్ర చేసినను భాషావాహిని భావవాహినితో సమగతిని పొందనిదిగాని కుంటువడలేదు. అలయలేదు. వెనుబడలేదు.

ప్రతాపునివలెనే యీకవియు వీరవ్రతుఁడేమో యనిపించునట్లు ఎంతకాలమును యో అంతర్వీక్షితమైయున్న ప్రతాపవహ్ని ఒక్క-మారుగాఁ బైకుబికి వచ్చినదా యన్న నడిచినది కావ్యము. ప్రతాపుని అతని ప్రతిస్పర్థులనుగూడ సమదృష్టితోఁ గూడఁగ నడికవి మనీష. పిడికెడు మట్టిని జేకొని మేవాడవీరులు మాతృభూమిని శిరసావహించున చిత్రించిన యీకవి చాతుర్యము వర్ణనాతీతము.

18-8-34.

“కృష్ణాపత్రిక.”

బహుకాలమున కొక గొప్ప పురాణమును జూడఁ గలిగితిమి. ఈ పురాణము ; మైన వితిహాసికము. ఈ గ్రంథము భారత-భాగవతాదుల సంతతిది. ఇత ముందుఁ 2 పల్లెయందును భారత-భాగవతములవలె దీనిని గూడఁ జారాణికులు జనులకుఁ జెప్పి ; పింపవలెను. తిక్కన-పోతనల నామము లెంతకాలము ఆంధ్రులందు స్మృతిపథమునందుఁ నో యంతకాలము మన కవిశేఖరుని నామమును స్మరింపఁ బడుచుండుఁగాక. ఈ గ్రం

ము భారతమున కెందును దీసిపోవనిది ఆధునికులలో నింతకన్నఁ బెద్ద గ్రంథములు (పురాణములు) వ్రాసినవారు లేకపోలేదు. కాని వానికన్న నీగ్రంథమే పూజనీయమైనది. మాతృదేశభక్తి. స్వాతంత్ర్యభక్తి, సాహసాదార్య ధైర్యకారోద్యోగవృత్తి వీనిని బుటబుటయందును బద్ధపద్యమందును బ్రకటించి యా యా రసములఁ జక్కఁగాఁ బోషించి యాంధులను సంతతాఖండ మృదుమధుర మధుధారాకవిత్య రసానుమోదకులగాఁ జేసిన మనకావ్య కళానిధిగారి జన్మము ధన్యమైనది.....వీరరస మొక్కఁడే యిందు గ్రహింపఁబడినది. అదియే మన కిప్పుడవసరమైనది. అది చచ్చుటచే మనమును జచ్చినట్లే యున్నాము. ఇక ముం దాలంకారికులు “ఏకోరసో వీరవస” యని నియమింతురుగాక.

గ్రంథమంతయు నిర్వచనమేయైనను కవిత యొక్క చోటనైనను కుంటుపడక శ్రుతి కటువు జబ్బయిల్లిక పులిమిపుచ్చుటకై తెచ్చుకొనిన పాదపూరణములు. ఎందును గాన రావు. బెండడి బిలుకులులేక తీర్చి మలిచిన రాశ్యతోఁ గట్టిన కవితాపుణ్యాలయ మిది. మంచి సామెత లిముడ్పఁబడియున్నవి. ప్రతాపుని గుణము లనంతములుగా వర్ణింపఁబడినవి. ఇట్టి యుత్కృష్టగ్రంథము సర్వాంధ్రలోకమందు శాశ్వతముగ నాదరణీయమై వెలయుఁగా తమని కోరుచున్నాము.

0-1-44 ఫసలీ.

“గోలకొండ పత్రిక.”

ఈకవిగారు 1900 పద్యములుగల బ్రహ్మాండమైన చరిత్రమును రచించిరి. దేశచరిత్రములలోనుండి యిదివర కెన్నడు నెవ్వరు నింత గ్రంథమును బద్ధములుగ రచించియుండలేదు. రసానుగుణవర్ణనములతోఁ బద్ధములు నిర్దుష్టముగఁ జక్కని నడకతో నొప్పుచున్నవి. ఐలువురు తలంచునట్లు వీరిని యతిప్రాసలేమియుఁ గష్టపెట్టలేదు. శంకరకవి చెప్పినట్లందుఁ దాములామే యుచితస్థితి వచ్చి నిలిచి కష్టపెట్టునని భయపడువారిని నవ్వచున్నవి. కవిగారి కవిత్యైశ్వర్య కిప్పటి ప్రసిద్ధకవులు మార్గజలరాశిఁ దేలేదరు. సంస్కృతమునుండి యాంధ్రీకరించుటకును ఇతర భాషలలోనుండి తీసి యాంధ్రగ్రంథ మార్గమునకుఁ దెచ్చుటకును జాల భేద మున్నది. రెండవది మిగులఁ గష్టము. కవిగారి నితవలకుఁ బ్రస్తుతింతుము.

భావనామ సంఘ

శ్రావణ-భాద్రపదములు.

“ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్పత్రిక.”

ఇతర వర్ణనములతో నంతయుఁ బ్రాద్దుపుచ్చక వీరకరుణములతోనే విశేషించి గ్రంథము నింపిన యీ కవిగారిభక్తి విద్యతృపుల మనస్సును హరింపఁ జాలియున్నది. గ్రంథమంతయు మృదుమధురపదభూయిష్టము. ధార ధారాశము. ద్రాక్షాపాకము. కృతి నిర్దుష్టము.

పండిత సామరజనరంజకము. పూర్వకపులు భారతభాగవతాది పురాణేతిహాసములలోని చరిత్రములు లిఖించియున్నారు. ఈ కవి యట్లుగాక యధునాథన చరిత్రమును వ్రాసి యున్నాడు. అందును కథానాయకుడు హిందువైనను బ్రతివీరుడు యవన చక్రవర్తి యయిన యక్బరు. ఈపేరుతోచాటితని పక్షమునఁ జేరినవారందఱుపేర్లును నిట్టి తురుష్క భాషకుఁ జేరినవే. వీరియుద్ధము భారతాది యుద్ధములవలె సత్ప్రశస్త్ర ధనుస్సాధముగాక ప్రాకృతసాధన భూయిష్ఠము. ఇట్టిదానిఁ బ్రాచీనకవితాధారలో నడిపించి గ్రంథమునకు వన్నె తెచ్చిన యిక్క-విప్రీధిమ కడుంగడు శ్లాఘ్యము. రంగారాయచరిత్రాదుల వంటివి కొన్నియున్నను నవి యతిప్రాధములై కేవల పండితైక వేద్యములేకాని యాంధ్ర భాషావిదుల కందఱకును సులభములుగావు. కనుక దేవజూచినను నీ గ్రంథము మిక్కిలి కొనియాడఁ దగియున్నది. ఇట్టి చరిత్ర రచించి తన యసాధారణ ప్రతిభనేకాక దేశభక్తిని సనాతన ధర్మతత్పరత గ్రాంథిక భాషాభిమానము వెల్లడించిన యీ రాజశేఖరముగారు కడు ధన్యులు.

భావ. మార్గశిరము

“అభినవ సరస్వతి”

ఈ మహాకవి విద్యాశేఖరుడైన సంపన్నగృహస్థువు. అనేక గ్రంథములు రచించిన కవిలోక శిఖామణి. గ్రంథము సర్వోత్తమమైనది. నవరత్నములను ప్రసిద్ధికలను. కాని యిం దన్ని పద్యములు రత్నములే యనవలయు. ప్రతాపసింహుడు ధవబలముమాత్రము లేకున్నను దేశభిమానబల మసారముగఁ గలవాడగుటచేఁ బోరాడుచు సైనికుల కుత్సా హము గలిగించుచున్న తావులగల పద్యములఁ జదివినచో ముఖాశ్రుబిందు సందోహము ప్రవాహరూపము దాల్చుకపోదని మా విశ్వాసము. ఉదాహరితమని యేభాగమును జది విన సందోహ పద్యమైన వదలఁ దరముగాదు. ఏభాగము చూచిన యతిప్రాసములకై కక్కురితిపడిన జాడ గానరాదు. శైలి గంగాప్రవాహమువలె నున్నది.

ఆషాఢ బ ౧౧ లు

“శ్రీలింగ”

టాడ్డుదొర గ్రంథము పూర్ణ చరిత్రాత్మకము. ఆ బంగారమున కీకవి సువాసన యబ్బించినాడు. కవీశ్వరుడు ప్రతాపుని ప్రతాపము నుగ్గడించుటలో వైరివీరుల విశేష మును మఱవలేదు. అక్బరు ముఖ్యమంత్రి “యబ్బూరహిమాను” శీల మప్రతిమానము. అతడు మహాత్ముడేనని. యజమానినే ధిక్కరించి ప్రతాపుని సర్వస్వతంత్రునిఁజేసిన నిరు పమానశాంతచిత్తు డీయబ్బూరహిమాను. భామాసాహి శీలము ప్రతాపసింహుని శీలమున కెనయనఁ దగును. కవిత్వము కేవలము భావ ప్రధానమైనదేకాక ఘట్ట-ఘట్టమును గర్ణ

రసాయనంబై యనర్గళధారా ప్రివాహ పరిపూర్ణంబై మృదుమధుర పద భూయిష్ఠమై
తైలి శ్లేష-ప్రసాద మహిమలఁ జెన్నొందుచు యుద్ధపుంబట్టుల దిక్క-సోమయాజితై లిని
దలపించుచుఁ గొన్ని యెడలఁ బోతన-కంకటి పాపరాజప్రధానుల స్మరణకుఁ దెచ్చుచున్నది.
పస్త్రుతాంధ్రకవికుంజరులలో నీ కవి యసమాన విఖ్యాతి వహించి యున్నాడు.

శ్రీవణ శుశిలు.

“కామోదకి”

వీరి కృతులు దిగంత విశ్రాంత క్షీరవహించి జయపతాకము నెలకొలిపినవి. కవికుల
కోటిలో వీరి కగ్రతాంబూల మీయక తప్పదని “ధంకా” వాయించినది వీరి “రాణా
ప్రతాపసింహ” చరిత్ర. ఈగ్రంథ ప్రాశస్త్యము వివరించి చెప్పఁదలచిన నీగ్రంథమంత
గ్రంథము వ్రాసినఁగాని తేటపడదు. ఏ యే సమయమం దే యే పదము ప్రయోగించిన
రస ముట్టిపడునో యా యా సమయమున నా యా పదమునువాడి జలివిలి ముద్దుపలుకుల
తో, ధారాళమైన ధారతో, లలితములైన పదములతో, సరళమైన శైలితో, గ్రంథమంతయు
నొకే తీటున నడిపించిన వీరి యద్భుతశక్తి సంక్లాఘ్యము. ఆంధ్రులపాలితి కల్పవృక్ష మిది.
కవిత్రయము వారు భాషా గురువులై యాంధ్రకవిత్వమునకు మార్గదర్శకులై నట్లు నవీన
ప్రబంధములకు వీరు మార్గదర్శకు లగుచున్నారు.... వేయేల! యీ గ్రంథము వ్రా
యునపుడు వీరే రాణాప్రతాపసింహులైరో, రాణాప్రతాపసింహుడే కవిసింహులగు వీరి
రూపముఁ దాల్చెనో యనిపించినది. అరుగరాచిన కొలంది పరిమళ మతిశయించు శ్రీగంధపుం
జెక్కవలె నీగ్రంథము చదివినకొలంది నమ్మతరస మొలుకు చున్నది. ఈగ్రంథము మహా
భారతమువలె నైతిహాసికు లితిహాసమనియుఁ గవి వృషభులు మహాకావ్యమనియు శ్లా
ఘింపవలెను. అన్ని గ్రంథము లొకయెత్తు. రాణాప్రతాపసింహ చరిత్ర మొక్కయెత్తు.
ఆంధ్రభాషా రామామణి కిది శిరోభూషణము. ఆంధ్రవాఙ్మయక్షేత్రమున ఫలించిన పారి
జాతము. ఆంధ్రలోకమున నవతరించిన మహారత్నము. రాజశేఖరు నింట వెలసిన వాగ్దేవి.
కవి గావించిన యాంధ్రసారస్వతకృషినుండి యుద్భవించిన యమృతకలశము....
ఓమహాకవి!

గీ॥ నీదు కావ్యంబునం దెంత ♦ నిగ్గు గలదో! వ్రాయుచో భారతం బంత ♦ గ్రంథ మగును!
సారమును గాంచఁ గొన్ని వ ♦ ర్షములు పట్టు నన్న! దీని గుణంబెన్న ♦ నలవియగునె!

నూజివీడు.

“వై జయంతి”

..... ఈ వీరచూడామణి (ప్రతాపసింహుడు) భారతీయులకు నిత్యోపాస్మ్యుడు. ఈతని యుద్ధాత్మచరిత్రము నిరంతరపారాయణయోగ్యము. వస్తు గౌరవమునను గ్రంథవిస్త్రుతిని యీకాలమున వెలువడుచున్న కావ్యములలో దీనికి మహత్త్వము సమధికమై యొప్పినది.

ఈ కవి వీరసత్త్వ సంపన్నుడు. ఈయన కృతులు వీరరస ప్రతికృతులు. వీరవతుల గాథ లీవీరసత్త్వ ని హృదయమునకు సాక్షాత్కారము నొసఁగి వీరరస ప్రవాహినులగు పృథుల కావ్యములై వెలసినవి. ఇట్లు అగ్గలించిన అలవాటునను పెంపుగనిన నేరుపునను, చేయి వడిదిరిగిన యాయన నేడు రచించిన యీ రాణాప్రతాపసింహచరిత్రమీయన రచనములకు మేల్బుంతి. దీనిని వెలయించి యిపు డీయన కావ్యకళానిధియైనాడు. ఈయఁఖండ కావ్యమున కవితాసామగ్రి గ్రంథకర్త సామార్థ్యమున కుద్దిగ నున్నది. ఈ గ్రంథమున కవితా సామగ్రికిఁ గొంతయేలేదు. ఉపమాలంకారము లిం దసంఖ్యముగఁ గలవు. వానిలోఁ బెక్కింటి కపూర్వతయు నబ్బినది. గ్రంథమున సవిరళముగనున్న నవ్య కల్పనములు గ్రంథకర్త కల్పనా కౌశలమునకుఁ జక్కని తెలివిడి. కవితాధార ఉత్కూలముగఁ బొంగిన వర్ణనకాలమునందలి మహానదీ ప్రవాహమువలె నిరాఘాటముగ వరుపులు వాడుచుండును. అందఁగు దానఁ బూర్వకపుల ధోరణియు పొడకట్టు చుండును.

*

*

*

కవి తనస్వతంత్రశక్తి నన్నింటను గనబఱచినాడు. అది యిందలి విశేషము. ఇట్టి గ్రంథములు కేవల చరిత్రాత్మకములు వీరరస ప్రధానములు నయినవి ఆంధ్రవాఙ్మయమునకుఁ గొత్తలు. వెనుకటివారి కట్టివానిపయి రుచి పుట్టినదికాదు యే యిద్దఱు-ముగ్గురకొరపు. నేటివారిలోఁ గొందఱ కట్టి రచనములు గిట్టినను అఖండత అపునుగాని దయిపోయినది. అఖండముగ నట్టి గ్రంథములఁ బెక్కింటిని రచియించి యాంధ్రమున కర్పించిన యాతఁ డిప్పటి కీరాజశేఖరకవియే కనుపించునది. ఈయన రచనములవలన నాంధ్రసాహిత్యము బలుపుఁ గనినది. దీనికై యీకావ్యకళానిధి నెంత కొనియాడినను దీటదు.

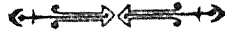
డిసెంబరు 1934.

“భారతి”

కావ్యకళానిధి, కవిసింహుని అనధానిపంచానన,
దుర్భాక రాజశేఖరశతావధాని.

విషయ సూచిక.

ప్రథమాశ్వాసము.

విషయము.

పుట.

భారత దేశముపై మహమ్మదీయులదాడి.

3

దూలారావు యుద్ధము.

12

గజనీమహమ్మదు దండెత్తి వచ్చుట.

12

ఘోరీమహమ్మదు దండెత్తి వచ్చుట.

4

సంయుక్త స్వయంవరొత్సవము.

8

చిత్తూరు మొదటి ముట్టడి.

11

హమీరుసింహుని పరిపాలనము.

14

కుంభుడు మేవాడదేశము గేలుట.

15

మేవాడదేశముపై బేలరు దండెత్తి వచ్చుట.

17

చిత్తూరు రెండవ ముట్టడి.

19

కర్ణావతీదేవి పంపిన తోరమును హుమయూను గ్రహించుట.

21

హుమయూను రాజ్యాభిషేకం డగుట.

25

అక్బరు జననము.

27

హుమయూను మఱిల రాజ్యము గ్రహించుట. అక్బరు పట్టాభిషేకము.

28

అక్బరు దిగ్విజయములు.

30

చిత్తూరు మూడవ ముట్టడి.

32

ఉదయసింహుఁ డుదయపురముగట్టి కాపుర ముండుట.

36

ఉదయసింహుఁడు జగమల్లుని రాజాచేయఁ గోరుట.

39

ఉదయసింహుడు దివంగతు డగుట.

41

గుంటూరికృష్ణసింహుఁడు జగమల్లుఁడు పట్టభగ్నుఁడగుట ననుమతింపకపోవుట.

43

కృష్ణసింహుఁడు తోపొద్దీసితుం డగుట.

45

కృష్ణసింహుఁడు సింహాసన మధిస్థింపునని ప్రతిఘటించుట.

46

ప్రతిఘటించునని పట్టాభిషేకమహోత్సవము.

48

ప్రతిఘటించునని సాగరసింహుఁ డాత్యేపించుట.

50

కృష్ణసింహుఁడు సాగరసింహునకు హితము నుపదేశించుట.

51

సాగరసింహుఁడు ప్రతిఘటించునని నిలువరించుట.

55

ప్రతిఘటించుఁడు సాగరసింహుని దేశము వీడిపోయ్యని యాంక్షించుట.

57

ప్రతిఘటించుఁ డనుచురలఁగూడి 'అహేరియా' వేటఁడు బోవుట.

58

ద్వితీయాశ్వాసము.

ప్రతిఘటించుఁడు నూత్తుని రాజధాని కంపునుని కృష్ణసింహు నర్థించుట.

60

కృష్ణసింహుడు యిగాదికానుకలు తొనికెయ్యట.

61

విషయము.

పుట.

ప్రతాపసింహుడు వేటకు వెడలుట.

62

రాజపుత్రుని న్యమధ్యమనకు వరాహము వచ్చుట. ప్రతాప-నూ కుటు వానించుట.

64

కృష్ణసింహుడు నూత్ననకు బుద్ధిచెప్పట.

65

నూత్నఁ దవినయము చూపుట.

66

ప్రతాపసింహుడు కృష్ణసింహునకుఁ గోపాపశమనము చేయుట.

67

వారభట్టు నూత్ననకు నీతి గఱపుట.

68

ప్రతాపనూత్తులు పోరయత్నించుట. హరదట్టారకుఁ డాత్మార్పణము గావించుట.

69

ప్రతాపసింహుడు నూత్నని దేశభ్యిష్టుని గావించుట.

71

ప్రతాపసింహుఁ దమచరులతోఁ గర్తవ్య ములావించుట.

72

కృష్ణసింహుడు తన నిర్ణయము నెఱింగించుకొనుట.

77

భానుసింహుడు తన నిర్ణయము దెలుపుట.

78

మనస్సింహ-శ్యామసింహుల యభిప్రాయము.

79

తేజసింహుడు తన తెరం గఱింగించుట.

80

రామచంద్రదేవుడు తన మనోగతము తెలియఁజేయుట.

82

భీమచాందు తన సాయము వినించి చెప్పట.

83

ప్రతాపసింహుని నిర్ణయము-విబంధనములు.

85

మేవాడ దేశమంతయుఁ బాడువడి యరణ్యముగ మారట.

88

అక్బరు కణదంతపురదర్శము గొనుట.

89

అక్బరు ఘూర్జరదేశము జయించుట.

90

అక్బరు పంగదేశము జయించుట.

91

అక్బరు-మానసింహుల మర్తతాంగము.

92

అక్బరు ప్రక్రవర్తికి మానసింహుడు మనస్తాపాపశమనము చేయుట.

95

మానసింహుడు ఘూర్జరమునకు వెడలుట.

96

మానసింహుడు ప్రతాపసింహుని దర్శించుకొనుట.

97

ప్రతాపసింహునితో మానసింహుడు సంధిమాటలు జరుపుట.

99

కృష్ణసింహుడు మానసింహు నధిక్షేపించుట.

109

తృతీయాశ్వాసము.

అక్బరు మేవాడపై నైన్యముల వంపుట.

115

హల్దిఘాటు కనుమవర్ణనము.

116

మానసింహుఁ దమచరులను హల్దిఘాటుకనుమఁ జొర నియోగించుట.

117

కృష్ణసింహుడు కనుమ నాక్రమించుట - యవనులు రాత్రి దండు విడియుట.

118

రాజపుత్రుని నైన్యము తెలిగించి హల్దిఘాటుకనుమఁ జేరుట.

121

నూర్జ్యోదయము.

123

ప్రతాపసింహుడు నూర్జ్యోపాసనము చేయుట.

124

విషయము.	పుట.
ప్రతాపసింహుఁ డనుచులతోఁజేయు యుద్ధప్రకంఠ.	125
ప్రతాపసింహునితోఁ గృష్ణసింహుఁడు తన పట్టదల తెలింగించుకొనుట.	126
తేజసింహుఁడు తన క్తి యుక్తు తెలింగించుకొనుట.	127
భీమచాందు పరాక్రమవాక్యములు.	128
మొగలు సైన్యములు యుద్ధమున కాయత్తమగుట - ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధసన్నద్ధుఁడగుట.	129
ప్రతాపసింహుని విషాదము.	131
ప్రతాపసింహుఁడు సైన్యాధిపతుల యుద్ధమునకుఁ బరికొల్పుట.	133
రాజపుత్ర సేనాధిపతులు యువనసేనలను దాఁచుట.	134
ఖేల్వాపతి-యబ్దుల్ రహిమానుతోఁజేయు యుద్ధము.	136
తేజసింహుఁడు యువన సైన్యముపైఁబడి ధ్వంసముచేయుట.	137
కృష్ణసింహుఁ డానన్ భానుపైఁ గవియుట.	138
ప్రతాపసింహుడు తోడరమల్లు సైన్యములను దాఁకి చీకాకు గావించుట.	139
శ్యామసింహ-ఖాసింఖానుల యుద్ధము.	141
భానుసింహుఁడు యువనసేనలను దాఁచుట.	142
రామచంద్రదేవుని యుద్ధము.	143
ఖండేరావు యుద్ధము.	144
జేడ్లా-కొటేరియా ప్రభువుల యుద్ధము.	"
ఖిల్లులు యువనులతోఁజేయు యుద్ధము.	145
మధ్యాప్నావర్ణనము — మానసింహుఁడు పిరంగులు పేర్చిపించుట.	146
చంద్రభట్టు రాజపుత్రులకుఁ బోషకము కలిగించుట.	147
తేజసింహుఁడు విజృంభించి పిరంగులపై నేగుట.	151
తేజసింహునకుఁ గృష్ణసింహుఁడు తోడగుట.	"
యువనసేనాపతు లొక్కమృతి రాజపుత్రసేనలఁ దాఁచుట.	153
ప్రతాపసింహుని ద్వితీయ యుద్ధము.	155
యువనులవారణబలముతో రాజపుత్రులకైన యుద్ధము.	157
భీమచాందు యుద్ధము. బుడుతేకియలు పిరంగులు పేర్చుట.	158
ఖండేరావు యుద్ధము.	159
భానుసింహ-పిరంగుల యుద్ధము.	160
రామచంద్రదేవుని ద్వితీయ యుద్ధము.	162
శ్యామసింహుల యుద్ధము.	163
ఖండేరావు రణరంగమునఁ గూలుట.	164
చంద్రభట్టారకుఁడు యువనులపైఁ గవియుట.	165
తేజసింహుని మూడవ యుద్ధము.	166
తేజసింహుని నిర్యాణము. ప్రతాపసింహుఁడు విజృంభించి యువన సైన్యముఁ దాఁచుట.	170
ప్రతాపసింహుఁడు మానసింహ-గ్రామములఁ దగులుట.	172

విషయము,	పుట.
రంగరంగము వీడిపోవు ప్రతాపసింహుని యవనసేనాధిపతులు వెన్నంటుట.	176
నూత్తుడు ప్రతాపుని మన్నన వేడుట.	177
చైతన్యము వీరస్వర్ణమున కేగుట.	180
నూత్తుని దండింపవలదని యబ్బూరహిమాను వాదించుట.	181
బదోని డిల్లీకి వెళ్లి పాదుసాకు యుద్ధఫలముఁ దెలుపుట.	182
అక్బరు మానసింహునితో నిఘ్నరోత్తు లాడుట.	183
చతుర్థాశ్వాసము.	
ప్రతాపసింహుఁడు వీరస్వర్ణమునకేగిన సామంతులఁగూర్చి యాలోచించుట.	185
ప్రతాపసింహుఁడు సేనాధిపతుల సత్కరించుట.	187
నూత్తుఁడు ప్రతాపసింహుని జేరవచ్చుట.	188
ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁ గర్తవ్యము నాలోచించుట.	..
రెండవసంవత్సరము యుద్ధము.	191
కుంభకోణియొక్క యుద్ధము.	191
ప్రతాపసింహుఁడు చేపందాదుర్లమున జేరుకొనుట.	193
చంద్రభట్టారకుఁడు భానుసింహునకుఁ దోడుపడుట.	194
మానసింహుఁడు "ధర్మేతి-గోపండా" దుర్గములను జేరుకొనుట.	195
పరీదుఖాను ప్రతాపసింహునితోఁజేయు యుద్ధము.	..
అక్బరు కైలావారా సేనయందలి ఫలవృక్షములు గొట్టించుట.	197
ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులకు 'దోనా' పంపివెట్టుట.	199
యవనసైన్యములు మేవాడపై నెత్తివచ్చుట.	200
దేవేరీయుద్ధము.	201
ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధరంగమువీడి కైలగురా కరుగుట.	204
పాఠేశ్వరి ప్రతాపసింహుని విచారమునకుఁ గారణ మడుగుట.	207
పాఠేశ్వరి ప్రతాపసింహునకు కణితాస్మానము గలిగించుట.	209
యవనుల నోడించి రాజపుత్రులు ప్రతాపసింహుని జేరుట.	211
భిల్లుఁడు డిల్లీపురమున కరుగుట.	212
అక్బరు డిల్లీపురము నలంకరింపఁ జేయుట.	213
అక్బరు సభా-భవనము.	214
అక్బరు కొలువుఁగూటమునకు వచ్చుట.	220
అక్బరు పృథ్వీరాజునకు బహులు చెప్పట.	224
పృథ్వీరాజు మానసింహుని మాటలను ఖండించుట.	225
పృథ్వీరాజు భిల్లుని దోడ్కొని యింటి కరుగుట.	227
అబ్బూరహిమాను పృథ్వీరాజును డర్శింప వచ్చుట.	228
భిల్లుఁడు డిల్లీపురమునుండి వచ్చుట.	232

విషయము.	పుట.
ప్రతాపసింహునకు ఢిల్లీనుండివచ్చిన లేఖ.	233
కృష్ణసింహుఁడు ఢిల్లీలేఖను గొనియాడుట.	240
పంచమాశ్వాసము.	
యవనులు రాపపుత్రుల దుర్గములను గొనుట.	242
మూర్యనుపాల్ దుర్గ యుద్ధము.	244
యవనులు భీమదర్శమును మాట్టడించుట.	245
పాక్షేశ్వరి తన భర్తనుగూర్చి భిల్లు నడుగుట.	247
ఏకలింగేశ్వరాలయ విగ్రహము.	250
ప్రతాపుపసింహుఁడు దేశత్యాగముచేయఁ దలంచుట.	251
ప్రతాపసింహు ననుసరింతునని కృష్ణసింహుఁడు చెప్పుకొనుట.	256
పక్షియా - ప్రియాణము - భామాసాహి మేవాడకు వచ్చుట.	261
భామాసాహి ప్రతాపసింహునకు ధర్మోపదేశము చేయుట.	264
భామాసాహి ప్రతాపసింహునకు రాజనీతి నుపదేశించుట.	266
భామాసాహి రాజపుత్ర నైసికులను బురికొల్పుట.	268
రాజపుత్రులు భీమచాంగు నివాసమునకు వచ్చుట.	270
రాజపుత్రనైస్యములవచ్చి ప్రతాపసింహునిఁ జేరుట.	"
ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధసన్నద్ధుఁ డగుట.	271
పాక్షేశ్వరి - ప్రతాపుని విజయయాత్రకుఁ బంపుట.	272
దేవరీడు ద్వితీయయుద్ధము.	273
కుంభకోమియురు దుర్గమును జేక్షానపఠెనని ప్రతాపసింహుఁ డాలోచించుట.	276
అక్బరు సార్వభౌముని విషాదము.	"
మానసింహుఁ డక్బరునకు మనస్తాపోప శమనము చేయఁబూనుట.	280
అబ్బూరహిమాను ప్రతాపసింహుని గుణములఁ గీర్తించుట.	282
మానసింహుఁడు యవనసభను దృఢీకరించి మాటాడుట.	285
పృథ్వీరాజు మానసింహు నధిక్షేపించుట.	"
అక్బరు శాంతవచనములు పలుకుట.	287
అక్బరు నిర్ణయమును మానసింహుఁడు సమ్మతింపక పోవుట.	288
అక్బరు మానసింహుని శాంతింపఁ జేయుట.	289
రాజపుత్రులు మఱలఁ దమదుర్గములను బిచ్చుకొనుట.	290
ప్రతాపసింహుఁడు మూల్వరమును గొల్లగొనుట.	"
స్వాతంత్ర్య దినోత్సవము.	291
ప్రతాపసింహు డంద రనుచరులను సత్కరించుట.	293
భామాసాహి ప్రతాపసింహు నాశీర్వాదించుట.	29
ఉపసంహారము.	296

గ్రంథమునందలి పాత్రములు.

ప్రతాపసింహుడు = మేవాడేశ ప్రభువు. కథానాయకుడు.

ఉదయసింహుడు = ప్రతాపసింహుని తండ్రి.

సూక్తుడు-సాగరుడు-జగమల్లు = ప్రతాపసింహుని యనుజులు.

కృష్ణసింహుడు = సలుంబాధీశ్వరుడు-ప్రధానమంత్రి-సర్వవై న్యాధీశ్వరుడు.

హరభట్టారకుడు = ప్రతాపసింహుని పురోహితుడు-కులగురువు.

చంద్రభట్టారకుడు = ప్రతాపసింహు నాస్థానకవి-వీరుడు. [తుడు.

రామచంద్రదేవుడు. (కుమారుడు ఖండేరావు) గ్వాలియరురాజు = ప్రతాపసింహు నాశ్రీ
భేల్వపతి = చోండావద్వంశజుడు. సామంతస్థుడు.

భానుసింహుడు = సో నెగొట్టుమహీపతి. ప్రతాపసింహునకు మామవరుసవాడు.

తేజసింహుడు-మనసింహుడు-శ్యామసింహుడు-దూడాసింగు-

బేడ్లా-కొటేరియాస్థులు-పాపురాబు నేరాధీశ్వరులు-దుజ్జయుడు- } సామంతస్థులు.
హరిదాసు-ముకుందదాసు-

అమరసింహుడు = ప్రతాపసింహుని ప్రథమపుత్రుడు.

పాటేశ్వరీదేవి = ప్రతాపసింహు నర్ధాంగలక్ష్మి-పట్టమహిషి.

భీమచాందు = శబరలోకసార్యభౌముడు. ప్రతాపసింహుని మిత్రుడు. స్వతంత్రుడు.

భిల్లుడు = సేవకుడు.

అక్కరు = మోగలుచక్రవర్తి. ఢిల్లీ శ్వరుడు.

సలీము = అక్కరు కుమారుడు-యువరాజు.

మిర్జా అబ్దురహిమాను (ఖాన్ ఖాన్) = అక్కరు ప్రధానామాత్యుడు.

హరివిజయసూరి = జైనుడు-అక్కరు గురువు.

పద్మీరాజు = అక్కరు నాస్థానకవి-సేనాధిపతి.

ధనసేనుడు = గాయకసార్యభౌముడు.

భగవాన్ దాసు-కున్వార్ మానసింహుడు-తోడరమల్లు-వీరబలుడు-

రాయసింహుడు-రాయశీలుడు-అబ్దుల్లా-పాబాజుఖాన్-అసఫ్ ఖాన్- } మోగలు
ఖాసింఖాన్-మహబత్ ఖాన్-ఫరీదుఖాన్-ఫయాజు- } సేనాధిపతులు

అబుల్ ఫజల్-ఫెరిస్తా-బదోస్-సూరిదాసుఅబ్దు-స్సమాద్ = కవులు, చరిత్రకారులు, చిత్ర
కారులు.

శ్రీ

కామేశ్వరై నమః.

రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర.

పూర్వపీఠిక.

నాథాబ్జభవాదు లెవ్వని మృకు ధీపాదపంకేరుహ.
 ధ్యానానందరసాబ్ధిదేలి కృతకృ త్యత్వంబుఁ బ్రాపించుచు;
 దా నీహార నగాత్మజాప్రియుఁడు ని త్యానందుఁ డారోగ్యవి
 జ్ఞానశ్రీ లిడి చంద్రశేఖరుఁడు వి శ్వంబెల్ల రక్షించుతన్.

1

సీ॥ అబ్జాతనయనుని యత్తవారిల్లె న కలశపాథోరాశి గర్భమందు
 వజ్రమాక్తికపంక్తి పరువని పరుపులై తేజరిల్లెడు మణి దీప్తపమందు
 రవిరశ్మి నింతచో రంగసిని కదంబ తరురాజవనము మ ధ్యంబునందుఁ
 బ్రాభాతసూర్యప్ర భాభాసమానమా చింతామణీ భద్ర సింహపీఠి

గీ॥ ద్రిదిశకోటీ కిరీటసం దీప్త రత్నరాజ నీరాజిత పదాబ్జ యై జగంబుఁ
 బాలనమొనర్చు మాయమ్మఁ బ్రస్తుతింతు రమ్యగుణధన్య శైలాధి రాజకన్య.

2

సీ॥ పుంజీభవించి యు ప్పొంగి శైలములు శృంగములెత్తి దివిని బ్రా కంగఁజనిన,
 రంగదుత్తుంగ త రంగసంఘములతో నీరధి కలఁగి ఘూ ర్జిల్లుచున్న,
 హోమకుండముల న హోరాత్రముల నూర్ణవశిఖల నగ్ని తపంబు సేయుచున్న,
 గులశైలములు పెల్ల గిలఁ బ్రభంజనుఁడు జృంభించి భీకరధాటి వీచుచున్న,

గీ॥ శబ్దగుణరూఢి నవ్యయ సరణి నభము విష్ణుపదమై తనర్చిన, వీసమైన
 నేజనని శక్తిమాహాత్మ్య మెఱుంగ; వట్టి భవుని కొమ్మను మాయమ్మఁ బ్రస్తుతింతు.

సీ॥ ఏమహామహుఁడు సం స్కృతపాండితిని గొప్పపర్వతంబని నుతుల్ వడయఁగలిగె!
 నేఘనుం డాంధ్రమం దెల్లపండితులచే దిగ్దంతియనుచుఁ గి ర్తింపఁబడియె!
 నేసగ్ధనార్ణవప్రం డెల్లడఁ దర్కసింహుఁడటంచుఁ బెనుకీర్తి నొందఁగలిగె!
 నేకభావినుఁడు వె యాకరణుల నిట్టి ఘనుఁడు లేడనుచు వి ఖ్యాతిఁగొంచె!

గీ॥ సట్టి కందాల్లవంశ సు ♦ ధాంబురాశి చంద్రుడైన దాసాచార్య ♦ సత్తముండు
గురుడు దైవంబు; తత్పాద ♦ సరసిజములు స్వాంతమున నెంచువాడె న ♦ పారభక్తి. 4

మ॥ తననాథుం డొనరించు సత్కృతుల కు ♦ తాహమ్మునన్ దోడుసే
యను గాంక్షించి సహస్రహస్తముల శి ♦ వ్యశ్రేణిఁ బోషింపనే
ర్చిన మత్సంగు మానినీతిలక మా ♦ “శ్రీరంగమాంబా మహా
జననీరత్నము” గొల్తు నెల్లపుడు సా ♦ ట్లా దిందిరాదేవిగన్. 5

మ॥ తనసాజన్యము సజ్జనుల్ పొగడ ని ♦ త్యంబున్ సదాచార వ
ర్తన మొప్పార, గురుండు దైవమగుచున్ ♦ బ్రహ్మోపదేశాది పా
వనకృత్యంబులు నాకొనర్చిన ఘనున్ ♦ బ్రఖ్యాతచారిత్ర మ
జ్జనకున్ వెంకటరామయార్య మదిలో ♦ సద్భక్తి భావించెదన్. 6

గీ॥ “మాతృదేవోభవ” యటన్న ♦ మహితసూక్తి మఱువరానిది; నిరతము ♦ మజ్జననిని
దొడ్డముత్తైదువను మన ♦ స్తోయజమునఁ గొలిచెదను సుబ్బమాంబ స ♦ ద్గణకదంబ. 7

మ॥ నను గారామునఁజేర్చి యాంధ్రమున ‘నో ♦ నామాలు’ మెట్రిక్యులే
వనుపై నాంగ్లము నేరిపించి తనదా ♦ సర్వస్వ మర్పించి పెం
చిన కారుణ్యరసార్ద్రమానసుడు మా ♦ చిన్నయ్య ‘సంజీవరా
యని’ దుర్భాగకులాభిసోముని మదిన్ ♦ ధ్యానింతు నెల్లప్పుడున్. 8

గీ॥ భారతీనాథు నపరావ ♦ తారములనఁ గావ్యజగము సృష్టించి లో ♦ కములు మనువు
నన్నయాది కవీంద్ర మం ♦ దారతరుల నాంధ్రభాషాగురుల నిత్య ♦ మభేనుతింతు. 9

గీ॥ ప్రకృతితత్త్వరహస్య స ♦ ర్వస్వ మెఱిగి నవనవోన్మేషమైన ప్ర ♦ జ్ఞయుఁ దనర్పఁ
గృతులు విరచించి లోకోప ♦ కృతులు పెంచు నార్యకవికోటి నిత్యవి ♦ ద్యాధిగణము.

గీ॥ నూతనోజ్జ్వలముచ్చ ప్రా ♦ భాత దక్షిణానిలము సోకఁగా మేడ ♦ వైన “టాడ్డు”
దొర రచించు రాజస్థాన ♦ చరిత్ర మెత్తి యొక్క-నాడెను జదువుచు ♦ నున్నయపుడు.”

సీ॥ సంస్కృతాఖండ భా ♦ షాకావ్య సాహిత్య సామ్రాజ్య సర్వస్వ ♦ చక్రవర్తి,
యఖిలాంధ్రభాషా మ ♦ హాకావ్యవిరచన వ్యంగ్యవైభవ పట్ట ♦ భద్రక్షీరి,
బహుళవిద్యద్భృంద ♦ పరిషదర్చిత పుష్ప మాలా మనోహర ♦ మహితమూర్తి,
తేజంబునెఱపు జ్యోతి ♦ తిశ్శాస్త్రవిద్వాంగనా నవ్య రుచిర భా ♦ వానుషర్తి,

గీ॥ శత శతవధాన హ్నితా ♦ స్థాన దత్త కనక జయఘంటికా సింహ ♦ కంకణ రవ
ముఖరితాశాంతసదృశః ♦ పూర్తి సుకవి సింహాచిరుమండు వెంకట ♦ శేషశాస్త్రి; 12

క॥ చనుదెంచి నన్నుగని వందనమని వచియించి నిలువఁ దమ్ముడఁ రార.
మృని కౌగిటఁజేరిచి చెంతను నేఁగూర్చుండుమన నఁ తఁడు కూర్చుండెన్. 13

గీ॥ స్వాంతమునఁ బొంగి పొరలెడు ఁ హర్షభరము వికసితఁ ముఖజ్వలములపైన ఁ వెల్లివిరియ
మాటలాడితి మలపును ఁ మలపులేని కుశల సంప్రశ్నములఁగూర్చి ఁ కొంతతడవు. 14

చ॥ చిటునగ వాస్యసీమ వికఁ సింహగ వెంకటశేషశాస్త్రి “సో
దర! మును నన్నయాది కవి ఁ తల్లజు లెల్లపురాణసంతతుల్
సరస పదార్థ భావ గుణ ఁ సంభృతమై తగు మంచి వైలిలో
విరచన చేసియుండి రవి ఁ విశ్వజగన్నుతమై తనరౌప్యుడన్. 15

క॥ పిదపఁ బురాణాంతర్గత విదిత వివిధకథలు గొనుచుఁ బెద్దన్నాదుల్
పదునెనిమిది వర్ణనములు గదియించి రచించి రఖిల ఁ కావ్యశ్రేణుల్. 16

ఉ॥ కాలము కొంత యిప్పగిదిఁ గావ్యయుగంబుగ సాగె; దానిలోఁ
బూలవనంబు లయ్యమ్మతఁ పుణ్యసెలయేఱులు నిగ్గుటాణి ము
త్యాలబెడంగు మేల్గొడుగు ఁ లచ్చపు వెన్నెల సోగలో యనన్
జాలిన మేటికావ్యము లఁ సంఖ్యముగా జనియించె ప్రేల్మిడిన్. 17

ఉ॥ ఆవలఁ గొన్ని నాల్గరుగఁ సంతట సంతట సారవంతమా
త్రోవలు తప్పి కాంతి చెడి ఁ దుర్గమ దుర్గములట్లు భీకరా
శీవిషమున్న జేటికల ఁ చెల్వినఁ గాననరాజి మాడ్కిఁ గా
వ్యావళులున్ వికాసగుణ ఁ మంతయుఁ గోల్పడె బీడువోవుచున్. 18

క॥ పెక్కామడ కొక్కఁడుగా నక్కడలిని గల్లు దీవు ఁ లట్టులు కైకల్
చక్కఁగ లిఖించు వార్గల రికాఁలంబునను నొక్కఁ ఁ దిగువురు పెద్దల్. 19

మ॥ ప్రతిభాపూజ్యులు వారువ్రాసిన మహా ఁ గ్రంథంబు లశ్వంత పు
ణ్యతమంబుల్ గడ! వానిఁ నట్లునిచి యఁ న్యగ్రంథముల్ చూచినన్
మితియో మేరయో యేమనన్ వలయు! స్వా ఁ మీ! వద్దు చాల్ చాల్ సర
స్వతికిన్ వాఁతలు పెట్టినట్లలరుఁ ‘బా ఁ పం శాంత’ మిప్పట్టునన్. 20

చ॥ యతులు వనాశిఁ బ్రాసములు ఁ నాయుధశాలల, లక్షణంబు ల
శ్వతతి, రసంబు వైద్యకడఁ; ఁ బాకము వంటలలోన, నయ్యలం
కృతులు పదంతలందు, మఱి ఁ రీతులు రోతల, శయ్య మేడ, ని
ట్లతికిన కావ్యముల్ గనినఁ నయ్య! యెడల్ దహించినట్లగున్. 21

శా॥ ఈవిన్నాణము లెన్నియేని గల వా ధ యీ యంశముల్ కొంతమే

లై వర్తించు ముసల్లపండువది ముం ధైయున్నద౯ మాడ్కిజే

లై వై విశ్వం బగలించుచున్నయది యా ధ హా! గ్రాంధికగ్రామ్య భా

షావాదంబు ఊణక్షణంబునకు హె ధ చ్చ౯ జొచ్చె నీవేళలో.

22

గీ॥ దేశమంతటఁ బాటు న ధ దీమతల్లి వంటిదగు వ్యావహారిక ధ భాష; దాని

నచ్చటచ్చట దేశంబు ధ నలముకొనిన మంచియును జెడ్డయును నాశ్ర ధ యించియుండు.

ఉ॥ ఊరకభాషకేమిటికి ధ ను త్రమ సంస్థితి గల్గు! దాన సం

స్కారబలంబు గల్గి యధి ధ కారము దాల్చిన ప్రాజ్ఞకోటిభా

షారచనంబుఁ బూని కృషి ధ సల్పినఁ గల్గెడి; రిక్తులూనినఁ

బారము ముట్టునే! గజము ధ వైఁజవుడోలు ఖరంబు మోయునే!

23

క॥ అంతస్సారములేక యవాంతరభాషలను గల్గు ధ షడజాలముల౯

దొంతరగఁ గలుప బాసయుఁ గంతులు గలవాని మేను ధ తైవడిఁ బాలుచు౯.

24

క॥ క్రీమమునకు బాసలోనయి యిముడమి, బుధకోటులెల్ల ధ 'నెవరికి వారే

యమునాతీరే' యనుగతి భ్రమగొని దెసలకును విటిగి ధ పారుదు రొకట౯

25

అ॥ సరసశబ్ద మిట్టి ధ సబ్బండు బాసలోఁ దక్కఁబోవ దింకఁ ధ దమవి కొన్ని

తాల్లపాకవారి ధ తప్పలు మఱికొన్ని యనఁగఁ దప్పుఁగుప్ప ధ లై రహించు.

26

ఉ॥ భావకవిత్వ మొక్కడట; ధ భావములేని కవిత్వమింక నాం

ధాప్వనిగా ది కేయవని ధ నైనను గల్గునె! కల్గెనేని యా

ప్రాపు కవిత్వమంచు బుధ ధ పుంగవు లెంతురె! యేటిమాటలో

భావ మభాషమా కవిత ధ ప్రాణములేని శవంబు గాదొకో!

27

ఉ॥ పేరెది యైననేమి ఘటి ధ పేరున యోగ్యత వచ్చునే! రసం

బూరెడు నట్టి తైత మది ధ యు త్రమ; మన్య మయోగ్య; మెల్లెడ౯

సారభపూరముల్ దెసలఁ ధ జల్లెడు తామరపూవుఁ జూచి యే

పేరునఁ బిల్చిన౯ గుణము ధ వీసము హెచ్చునో! లేక తగ్గునో!

28

గీ॥ అలరుఁడేనెల మఱియించు ధ పలుకుఁబొందు, పలుకుఁబొందుకుఁ దగినట్టి ధ భావపుష్టి,

భావపుష్టికే దగు రస ధ నై భవంబు, కూర్చు ధన్యుండె పో కవి ధ కుంజరుండు

29

చ॥ పరువడిఁ బద్యకావ్యములు ధ వ్రాయుట మోటదనంబటంట, నా

గరకత కెంతో లోపమట, ధ గద్యమొ గేయము సదృశోత్తర

స్ఫురణను మించునట, మఱి ♦ పాత్రము పెద్దదిగాఁగ నుండిన
బరువఁట, చిన్నిపాత్రములు ♦ నాడెముఁ గూర్చునటఁట, వింటివే.

29

సీ॥ భాషామహాదేవి ♦ వాహ్యభి యొనరించు మానితనందనో ♦ ద్యావచయము!
సాహిత్యలక్ష్మి వి ♦ శ్రాంతి కేర్పఱచిన హాటక వివిధ సౌ ♦ ధాగ్రతతులు!
బహుళవిద్యాధన ♦ ప్రకరంబు నింప దీపించు భాండాగార ♦ సంచయములు!
బాగోగు బోధించి ♦ ప్రజ నుద్ధరించెడు విజ్ఞానసర్వస్వ ♦ వేశ్యవితతి!

గీ॥ పద్యకావ్యసమూహ సౌ ♦ భాగ్యగరిమ మిట్టిదని వివరింపఁగా ♦ నెవ్వఁడోపు!
లోకకల్యాణ విజయ ను ♦ శ్రీకదివ్య పారిజాత ప్రసూనైక ♦ హారసమితి.

30

గీ॥ ప్రకృతసారస్వతస్థితి ♦ వఱలునిట్లు; మాటవరుస కంటినిగాక ♦ మనకు నేల
దానిఁజర్పింప” ననుచు మం ♦ దస్మితంబుఁ గొలుపు నాతని వదన మేఁ ♦ గలయఁజూచి,

గీ॥ “పూర్వకాలఁపుఁ బాండిత్య ♦ పుంబ్రశస్తి కావ్యముల యున్నతాదర్శ ♦ గౌరవంబు
కొఱతవడ నిష్టపడనట్టి ♦ గొప్పసుకవి వగుట నితఁగఁ బరితాప ♦ మందె దీవు.

32

చ॥ తల కొకబుద్ధి, బుద్ధికిని ♦ దగ్గ తలంపు, తలంపులోపలఁ

వెలువడు భిన్నభిన్నగతిఁ ♦ బెక్కులు యోజన, లింక నేగతిఁ
బలువుర కైకమత్య మది ♦ పట్టు! స్వతంత్రత ముఖ్యదైనమై
నిలిచిన నేటికాలమున ♦ నీహితబోధ మెవండు చేకొనుఁ!

33

చ॥ తెలివిగలట్టి బాలుఁడొక ♦ తీటు పఠించుచు మాతృభాషలో
పలఁ దగుజ్ఞాన మొందెడు ప్ర ♦ బంధము లియ్యెడ నాలుగేనియుఁ
వెలువడ వెట్టిపాపమొకొ! ♦ నేర్పెడు విద్యయుఁజూడ, నూటికిఁ
నలువదికన్నదక్కవ గు ♦ ఁంబులు వచ్చిన వాడు నెగ్గెడిఁ.

34

గీ॥ వాలి వాల్మీకి కేమికా ♦ వలయు ననుచుఁ గైక కైకసి చెల్లెలు ♦ గాదెయనుచుఁ!
గర్జుఁ డాకుంభకర్ణుని ♦ కడపటికొడుకగుఁగదా! యని యడుగు వి ♦ ద్యాధులుండ్రు.

35

ఉ॥ క్రూరమృగంబు, వాడియగు ♦ కోఱలు, పెద్దది తోక, యాఢికా
తీరవనంబులఁ దిరుగు, ♦ దీనిని మర్దులు పట్టలేరటం
చాఱవ “ఘోరముఁ” జదువు ♦ సర్పకుఁ డొక్కరుఁ డావిభీషణుఁ
గూరిచి వ్రాసె; నెట్టులు ♦ కనుగొననేర్చెన విట్టిరోతలఁ!

36

క॥ ఇది యోతగఁజెప్పిన నున్నది; ప్రకృతము ననుసరితఁ; ♦ మస్మస్మనమం
దుదయించినట్టి కోరిక నిదె తెలిపెద నాలకింపు ♦ మీ! శ్రద్ధమొనఁ.

37

- గీ॥ సప్తసంతానములఁ బ్రశంస మయి ఖలముగాని దొకకృతి యన్న సంతకపులమా
కలికి పదియాటువన్నె బంధుమూట రమ్యతరమైన రతనాలఁ దాచబాట.
- సీ॥ జ్ఞానంబునకు మూలఁ దారమా నాత్మ కావ్యకవిత్వమని “వర్ణనఁ వర్ణన” నుడివె;
సత్యంబునకు సౌఖ్యఁ సంఘంబు చేరూర్పఁ జాలిన కళ యందు “జాన్స” ననియె;
నతుల సంగీతరసఁ సాత్మకంబయిన భావాలాపమనుచు “గాఁగైలు” తెలిపె;
ప్రతిభావిలాసంబు వాక్యదేహంబు దాల్చిన రూపమనుచు “మెఁద్రీ” వచించె;
- గీ॥ ‘హద్వ’ నాదిగ నెందఱో యాంగ్లకవులు పద్యకవితకుఁ గల గౌరవఁ వప్రశస్తి
యట్టిదిట్టి దనంగ రాదని సహస్ర ముఖముల నుతింప విన మొకో పూర్వమందు.
- గీ॥ దేశభక్తియుతంబు నీ తిప్పిబోధకము ఘనాదర్శమగు పద్యఁ కావ్య మొకడు
సరసజనములుమెచ్చ రసంబు హెచ్చ సృష్టిసేయంగ నిపుడు యోజించుచుంటి
- క॥ విరచించు నెడలఁ గల్పన పెరయకయును నతిశయోక్తిఁ పెంపొందకయున్
జరిగినది జరిగినట్టులు మెలయుటచే దేశచరిత్ర మెప్పు వహించున్.
- గీ॥ అదిగా కార్యాచరము త్రిదశులకును బావనమగు దేశము; దానన్
బాదలెడు నృపులు మహేంద్రుని మదిమెచ్చు నుద్భావనిధి న మాన్యతలందున్.

⊕ Is it to be imagined that a nation so highly civilized as the Hindu amongst whom, the exact sciences, flourished in perfection, by whom, the fine arts, architecture, scripture, poetry, music, were, not only cultivated but taught and defined, by the nicest and most elaborate rules, were totally unacquainted with the simple art of recording the events of their history, the characters of the princes and the acts of their reigns. Where such traces of mind exist, we can hardly believe that there was a want of competent recorders of events, which synchronical authorities tell us were worthy of commemoration. The cities of Hastinapoor and Indraprastha, of Anhilwara and Somanath, the triumphal columns of Delhi and Chittoor, the shrines of Aboo and Girnar, the cave temple of Elephanta and Ellora, are so many attestations of the same fact. Nor can we imagine that the age in which these works were erected, was, without a historian. In the heroic history of Prithwi Raj, the last of the Hindu sovereigns of Delhi, written by his bard Chund, we find notices, which authorise the inference that works similar to his own, were then extant, relating to the period between Mahammad and Shahbuddin (A. D. 1000-1193) but these have disappeared.

“Annals & Antiquities of Rajasthan.”

§ The splendour of the Rajput states however at an early period of the history of that country, making every allowance for the exaggeration of the bard must have been great. Northern India, was rich from the earliest times, the

శ్రీ సీ॥ మేవాడరాజ్య ల ధీ పదాంభోజాత ములను గొల్చిన దత్త ధీ పుత్రకుండు!
 బాలగోవింద వి ధీ ప్రస్వామి శిష్యుడై తవిలి మ్రొక్కిన మేటి ధీ ధర్మమూర్తి!
 స్వర్ణరత్నాబంధ ధీ బద్ధుడై బూందీమహారాజ్ఞి సేవించు ధీ ననుగడమ్ము!
 డఖిలప్రచారణం ధీ బభినుతుల్ గావించు రామసింహుని రాజ ధీ రక్షకుండు!
 గీ॥ తీవ్రరుజ పెచ్చుపెరిగి భాధించుచున్న ద్రుటియు మేవాడ విడఁబోని దొడ్లమగడు!
 భరతఖండాభిమాని స ధీ తృభవతంస మాస్తమణి టాడ్డుదొర నిత్య ధీ మభినుతించు.
 మ॥ సరసాగ్రేసర చక్రవర్తియును నా ధీ 'స్కాట్లండు' సంవాసియున్
 వరకారుణ్య రసార్ధ మానసుండు క ధీ ర్మల్ జేమ్ము టాడ్డుడితుం
 డిరనై రెండగు నేడ్లు హైందవమునం ధీ దింపార నుద్వోగిస్తై
 చరియించె గిరులు బురంబులును రా ధీ జస్థానదేశమ్మునక.

43

portion of it situated on either side the Indus, formed the richest satrapy of Darius. It has abounded in the more striking events which constitute the materials for history. There is not a petty state in Rajasthan that has not had its Thermopylae or scarcely a city that has not produced its Leonidos. But the mantle of ages, has shrouded from view what the magic pen of the historian might have consecrated to endless admiration; Somanath might have rivalled Delphos; the spoils of Hind might have vied with the wealth of the Lybian King; and compared with the array of the Pandus, the army of Xerxes would have dwindled into insignificance. But the Hindus either never had or have unfortunately lost their Herodotus and Xenophon. If the moral effect of History depends on the sympathy it excites, the annals of these states possess commanding interest. The struggle of a brave people for independence, during a series of ages, sacrificing whatever was dear to them for the maintainance of the religion of their forefathers and sturdily defending to death, and in spite of every temptation, their rights and natural liberty, form a picture which it is difficult to contemplate without emotion. Could I impart to the reader but a small portion of the enthusiastic delight with which I have listened to the tales of times that are past amid scenes where these events occurred, I should not despair of triumphing over the apathy which dooms to neglect almost every effort to enlighten my native country on the subject of India.

"Colonel James Tod."

§ There is something magical in absence, it throws a deceitful medium between us and the objects we have quitted, which exaggerates their amiable qualities and curtails the proportions of their vices. I look upon Mewar as the land of my adoption and linked with it, the associations of my early hopes and their actual realisation. I feel inclined to explain with reference to her and her unmanageable children. "Mewar! with all they faults, I love thee still."

౧౬ వీరసార్థిమా కథలు ♦ వీనులు సోక నమస్కరించి పూ
జారతి వీరుల గొలుచు ♦ సజ్జనుడౌటను రాజపుత్ర ధా
తీరమణాళి సత్కథలు ♦ రేయబవల్ గడియించి యాంగ్ల భా
షా రమణీయకావ్యముగ ♦ శ్రద్ధమెయి రచియించె నాశంకుర్.

42

సీ॥ సర్వసన్నతము రా ♦ జస్థానదేశంబు మాతృదేశము మించి ♦ మహితభక్తి
గొలిచి తద్దేశ వా ♦ సుల బుధువులపోల్కిఁ బ్రేమించుటను జేసి ♦ పృథ్విజనులు

I dipped the middle finger of my right hand and made the tilac on his head. I then girt him with the sword and congratulated him in the name of my government, declaring aloud that the British government would never cease to feel a deep interest in all that concerned the welfare of Boondi and the young prince's family.

The mother of the young prince sent me by the hands of the family priest the bracelet of adoption as her brother, which made my young ward, henceforth my bhanji or nephew.

§ His annals of Rajasthan show the result of his administration as restorer of Rajputana. The people were deeply attached to him as Heber continues to observe "His name appears to be held in a degree of affection and respect by all the upper and middling classes of society, highly honourable to him." Speaking of Bhilwara which Tod had almost recreated, he says "It ought to be called Todgunge but there is no need, for, we shall never forget him." The fact is, that the place was called Todgunge but the name was withdrawn at the instance of Tod himself. In the year 1822 after two and twenty years of service, eighteen of them spent among the Rajputs of Western India and five as Political agent, Colonel Tod's shattered health called upon him imperatively to suspend his toils and quit the climate of India. But the ruling passion forbade him to proceed direct to the port of embarkation. In 1819, he had completed the circuit of Marwar, visiting, its capital, Jodhpur [via] Kumbhalmore thence returning by Mairtra and Ajmir to Udaipur. Next year, he visited Kotah and Boondi the latter of which he revisited in 1821 having received the intelligence of the death of his friend the 'Rao Raja Ram Singh,' who had left Colonel Tod guardian of his infant son, the prince of Haras. He returned to Udaipur in March 1822 and took final leave of the valley in June of that year. He proceeded across the Aravali to Mount Aboo and inspected the wonders of that sacred place—and embarked for England at Bombay in the early part of 1823.

⊙ The religious feelings of the Rajput will not permit him to see the axe applied to the noble peepul or unbrageous burr (*ficus indica*) without execrating the destroyer. Unhappy the constitution of mind which knowingly wounds religious prejudices of such ancient date. Yet, is it thus with our countrymen in the East, who treat all foreign prejudices with contempt, shoot the bird sacred to

పాశ్చాత్యుడైన నె ♦ పుటికి టాడ్డొర రాజ పుత్రుడే యనుచు న ♦ మోదమంది;
రతడును రాజపు ♦ త్రావనికొటకుఁ బ్రాణములైన నిచ్చు చుం ♦ దమున మెలఁగె;
గీ॥ నమ్మహాత్ముండు వ్రాయు గ్రం ♦ థమ్మునందు వీరరసతరంగములతో ♦ క్షీరజలధి
కరణి మాధుర్యములు పెంచు ♦ చరితలెన్నో కలవు కలవారియిండ్ల బం ♦ గారమట్లు. 43

శా॥ ఆ కన్యద్వయపావనంబగు చరి ♦ త్రాంశంబు లందెల్లఁ గ
న్నాకై దివ్యరసాలవాలమయి న ♦ త్య న్యాయ సంపూరితం
బై కప్పట్టెడి నాప్రతాపు చరితం! ♦ బద్దాని నే గోస్తనీ
పాకంబాప్పుగ నొక్క దొడ్డకృతిగా ♦ వ్రాయ్ బ్రయత్నించెడఁ.” 44

మ॥ అన “నీమాటలు వేదవాక్యము; లవ ♦ శ్యంబిప్పు రాణాప్రతా
పుని గీర్తిపు; మతండు వీరజనతా ♦ పూర్వాభిగణ్యుండు; క
మ్మని నీకై తకు నమ్మహాప్రభుని థ ♦ ర్మ శ్రీరతుల్ హాటకం
బునకుఁ సౌరభపూరముల్ గలుపు సొం ♦ పుఁ గాంచి వాసిఁ గనుఁ.” 45

the Indian Mars, slay the calves of the Bal and fell the noble peepul before the eyes of the native without remorse. He is unphilosophic, and unwise who treats such prejudices with contumely, prejudices beyond the reach of reason. He is uncharitable who does not respect them; unpolitic who does not use every means to prevent such offence by ignorance or levity. It is an abuse of our strength and our ungenerous advantage, over their weakness. Let us recollect who are the guardians of these fanes of Bal, his Peepul and sacred bird (peacock) the children of Surya and Chandra and the descendants of the sages of yore; they, who fill the ranks of our army and are attentive though silent observers of all our actions, the most attached, the most faithful and the most obedient of mankind. Let us maintain them in duty obedience and attachment by respecting their prejudices and conciliating their pride. On the fulfilment of this, depends the maintenance of our sovereignty in India. But the last fifteen years have assuredly not increased their devotion. Let the question be put to the unprejudiced whether their welfare has advanced in proportion to the dominion they have conquered for us, or, if it has not been in the inverse ratio of this prosperity. Have not their allowances and comforts decreased?.....

For the good of the ruler and servant, let these be rectified. With the utmost solemnity I aver, I have but the welfare of all at heart in these observations. I loved the service. I loved the native soldier. I have proved what he will do, where devoted, when, in 1817, twenty two fire locks of my guard, attacked defeated and dispersed a camp of fifteen hundred men slaying thrice their numbers. Having quitted the scene for ever, I submit my opinion dispassionately for the welfare of the one and with it, the stability or reverse of the other. “Tod.”

- క॥ అని ప్రోత్సహించుచుతి ననియెను వెంకటేశఁజాత్రి; ధ్యేనంతఁ బ్రతా
పుని చరిత కావ్యరూపముగను వెల్లుండుంగ వ్రాయఁ గా మొదలిడితిఁ.
- క॥ ఉత్తమ మితివృత్తము! సముదాత్తము చిత్తూరుపురి! ప్రతాపుఁడు ధీరో
దాత్తుఁడు! కైతము మెత్తని! దిత్తటి మొత్తురని తలఁతు ధీమంతుఁడొల్.
- శా॥ నా ధారాశ కవిత్వమంధుఁ గల విఁ న్నాణంబు లట్లుండ, నీ
గాధల్ కర్ణయుగంబుఁ బట్టుకొని తూఁ కర్షింపు లోకంబు; వి
ద్యాధుర్యుల్ విని చిట్టు బుస్సనక యాఁ ఘోదింతు; విశ్వైక కీ
ర్త్యధారంబులు రాజపుత్రనృప శౌఁ ర్యావార్య హేలాకళల్.
- శా॥ ఈపాత్రంబునఁ గొంచెమేనియు గుణం బెంచేనిఁ బెంపొంద న్న
ఘోషీరంబది 'జేముటాడ్లు'దని లోకంబెంచి హర్షించుఁగా!
కేవలైవ వికాసమూడి రసమెం తే దక్కువైయున్న నా
లోపంబంతయు నాదిగాఁ దలఁపఁ గేఁ లుక్ మోడ్చి ప్రార్థించెదఁ.
- మ॥ వినమే మున్ను ప్రతాపునంతటి మహాఁ వీరుండు లోకంబునఁ
గనుపింపుడని పూజ్యులెల్లఁ బలుకం గా; నట్టి రాజాప్రతా
పుని గీరించెడుపట్ల నెట్లు కవనం బుఁ సాఁగఁగాఁ జేతువో
నిను సేవింతు విరించిరాణి! సుమపాఁ ణీ! వాణి! నన్నొమపే.
- సీ॥ రవియొనియుంటి వీ రమతీచరిత్రంబుఁ దిరుఱుతివెకటే శ్వరులు మెచ్చు!
గృతియొనర్చితఁ జండఁ నృపమాళికధ దేశచరితముల్ శోధించి సరసు లలరఁ!
దగఁగూర్చియుంటి బ ద్ధావతీవిజయంబు వీరంబు హాస్యంబు వెల్లి విరియ!
వ్రాసియుంటి సమగ్రఁ రామాయణము నాటకములుగా విబుధలో కములు పొగడ!
గీ॥ నిన్ని యొక్కయెత్తు! ముటి ప్రతాపేంద్రుచరిత మొక్కయెత్తు! సుధారసంబులుకుచుం
నొక్కచూ పెక్కుడుగఁ జూచి యుద్ధరింపు శైలరాజేంద్రకన్య! సా జన్యధన్య!
- మ॥ జననం బందిన దాది యేడునెల ల స్మగ్ధహాసీమఁ విను
తన కల్యాణ దరస్థితప్రభలు ని త్యంబుఁ బ్రసాదించి దే
పుని సాన్నిధ్యముఁ జేరఁగాఁ జనిన మ త్పుత్రుండు కామేశ్వర
య్యను మత్ప్రణాసమాను నేదలఁతు లో కాష్లాది సద్విగ్రహుఁ.
- చ॥ కుదురగు ప్రేమ నొక్కలతఁ కూసను గాచితఁ జైత్రవేళ; న
య్యది తొడిగెఁ హరియల్ గులుకు నన్నిలి మొగ్గను; దానిఁ గాంచి నా

యెద మొలిచెన్ మనోరథము ♦ లెన్నియొ; గాలికి నూషి దేవి శ్రీ
పదముల రాలె మొగ్గ! యది ♦ వంద్యమె, తజ్జని ధన్యమాటచే. 53

ఆ॥ పూర్ణచంద్ర మూర్తి ♦ పుత్రుఁ డుద్భవమొంద నమరులైన వలవ ♦ దసరు సరియె!
యిచ్చినట్టి దేవుఁ ♦ డెత్తి కొంపోయినఁ బాగుల నేల! వగపు ♦ మిగుల నేల! 54

గీ॥ అవగుణంబులు మిగుల మా ♦ యంగఁజేసి సుగుణములను వేయంత లె ♦ చ్చుగనుజేసి
ప్రణయరతులైన నరుల దే ♦ వతలఁజేతు వోవియోగమ! నీవృత్త ♦ ముత్తమంబు. 55

మ॥ జననీ! నీవు దయాసముద్రమువు! యు ♦ ష్మద్భక్తు నేవేళలం
దున నేరీతిని గవ్వసౌఖ్యముల యు ♦ డున్ దేల్పఁగానుండు వా
పనులన్ నీవయి తీర్చుగా ననుభవిం ♦ పన్ వంతగున్ గాక! వ
ల్లన నే నెంతటివాడ! నాకెపుడు నీ ♦ యాజ్ఞల్ శిరోధార్యముల్. 56

నీ॥ స్థిరమగు వానిలో ♦ స్థిరతమంబగు చోటఁ! జిరపుణ్యరతులు వ ♦ సింఁచు చోట!
నాశమెప్పుడును గ ♦ నంగఁ బోవని చోట! నానందనిలయమై ♦ యలరుచోట!
వ్యాధు లింఁచుకయును ♦ బాధ సేయని చోట! సత్యంబు స్థాయిగా ♦ జరుగు చోట!
నైవల్య లక్ష్మీకిఁ ♦ గాపురంబగు చోట! జిత్తంబునకు శాంతి ♦ చెడని చోట!

గీ॥ బ్రేమ యమృతరూపమున వ ♦ ర్నింఁచు చోట! నామణిద్వీప రత్న సిం ♦ హాసనమున!
శ్రీభవానీపదంబుఁ జే ♦ రితివి! గాన నేల నీకయి వగవఁ! గా ♦ మేశ్వరయ్య! 57

గీ॥ జర నమలుచున్న యస్థిపంజరము నాది! యింక సుఖమొందఁ గల యాసఁలెందు లేవు;
మధుర దరహాస వదన ప ♦ ద్మంబు నీది మఱచిపోవుద మన్నను ♦ మఱపు రాదు.

నీ॥ కలశపాథోరాశి ♦ గర్భమందు జనించు నలల బంగారు టు ♦ య్యాల లగు!
నలచతుర్దశలోక ♦ ములను బావనమాచుఁ దసరు మణిద్వీప ♦ తటము లందు!
గొడుగులు వంచిన ♦ ట్లడరు కదంబ వృక్ష వితాన శీతల ♦ చ్ఛాయ లందు!
శ్రీలఁ జెన్నారెడి ♦ చింతామణి భద్ర సింహాసనము పార్శ్వ ♦ సీమ లందు!

ఆ॥ బాల కడలి చలువఁ ♦ దేలు తెమ్మెరలందు! నీడు లేని పసిడి ♦ మేడ లందు!
గారి లోకజనని ♦ కామేశ్వరస్వామిఁ ద్రిప్పి కూర్చి నాద ♦ రించుఁ గాక! 59

క॥ ఈమహనీయ గ్రంథముఁ నైమోక్షుచు నంకితమ్ము ♦ గా నిచ్చెద నే
ప్రేమఁ బెనుప నోచని నా కామేశ్వరు నెత్తి పెంచు ♦ కామేశ్వరికి.

60

(శ్రీ)

కామేశ్వరైవ సము.

రాణావతాపసింహచరిత్ర.

ప్రథమాశ్వాసము.

మత్కందుకమట్లు గుండ్రమయి వాఁ డిక్ రెండుపాళ్లొక్కపాల్
భూమి నిండియు నూలునర్వదియుఁ గోట్ల మర్చ్యులొప్పారఁగా,
వ్యోమంబులు సగాధిరాజ నివహం డబుల్ మీఱి, విశ్వంబు శో
భామూల్యస్థితి నొప్పు నీశ్వరు సనం డతైశ్వర్యముల్ చాటుచున్.

సీ॥ కాంచన శృంగ భా డగము కిరీటముగాఁగఁ! గాశ్మీర మాస్య పం డకజము గాఁగఁ!
సింధుగంగానదుల్ డచేదోయి గాఁగఁ! నార్యావర్తదేశం బు డరంబు గాఁగఁ!
వింధ్యాచలేంద్రంబు డబెడఁగు మధ్యము గాఁగఁ! శాతమి కనక మే డఖలయుఁ గాఁగఁ!
మలయసహ్యాద్రు ల డద్గులు గాఁగఁ! సింహళద్వీప మంభోరుహ డపీఠి గాఁగఁ!

గీ॥ లవణ రత్నాకరము సరః డప్రవరమగుచుఁ జెలఁగు భారతదేశ ల డక్షీ సమగ్ర
భాగ్య సౌభాగ్య విగ్రహ డప్రాభవమ్ము లిట్టివని వివరింపఁగా డనెవరి తరము! 2

శా॥ జానొందన్ బహుళాంబు పూరము వనా డశా శంబళల్ నింప, స
స్యానీకంబు సమృద్ధమై యెదిగి భా డగ్యస్ఫూర్తి హెచ్చింప, ల
క్షీ నిత్యోత్సవ మందిరంబు తన డచ్చై విశ్వ సర్వోన్నత
స్థానం బుది సమస్త వైఖగుల రా డజస్థాన మవ్వేళలో. 3

సీ॥ ఇట్టి రాజస్థాన డమెపుడు స్వతంత్రులౌ జనపాలమణుల పా డలనము నొందు
దేశంబు లిరువది డదీపింప వెలుగొందు; వానిలో నెల్ల మే డవాడ దేశ
మగ్రగణ్యము; దాని డయధిపతి యగువాని 'రాణా' యని జనులు డప్రస్తుతించు;
రథంబు మతాధిప డత్యమున నెల్లరకు జగద్గురుండగుచు వి డఖ్యాతిఁ గాంచు;

గీ॥ సగరములలోనఁ గాశికా డసగర మట్లు చిరయశము గాంచుఁ జిత్తూరు డపురవరంబు;
నచటి రాణాయ నందఱ డనగ్రపూజ్యుఁ! డెల్ల సురలందుఁ గాశి వి డశ్వేషు మాడ్కి. 4

- ౧ సీ॥ హారావళి పర్వః తావళి విరివిగా నింద్ర నీల శిలలః సీను చుండ!
సాంబారు లూసీ విః శాల పదేశముల్ సహజమా లవణం బాః సంగు చుండ!
గను లెల్లడల మరః కతములు రత్నముల్ సావీరమును మంచిః స్ఫటికములును
జంద్రకాంతశిలలుః స్వర్ణ రౌప్యంబులు నెడతెగకయె యెప్పుః డిచ్చు చుండ!
గీ॥ భాగ్యము లొసంగి యేలినవారి యిండ్లు బంగారు గొండలట్లు సేయంగఁ గలిగి.
'రత్నగర్భ' యటన్న సాః ర్థకపదంబుఁ బడసి మేవాడదేశంబుః పరిధవిల్లు. 5
కా॥ ఆవిశ్వోన్నత పుణ్య వైభవ యశోః హారాళి హారావళి
గ్రావోత్తంసము తూర్పునఁ సరసిజాః రామంబునఁ బొల్పు ల
శ్రీవామఁబల రాజధానియగుచుఁ జిహ్నార్పురం బొప్పఁగా
మేవాడ్ దేశము వీరఖండమగుచుఁ మించు ధరాస్వర్గమై. 6
సీ॥ సచరాచర ప్రపంచంః చప్రాణమగు సూర్యభగవానుఁ డాదిమః వంశకర్త!
త్రిజగతీ ధానుషాః దీపకుండయిన రాముని సుతుండు లవుండుః మూలపురుషుండు!

§ The tin mines of Mewar were once very productive and yielded, it is asserted, no inconsiderable portion of silver, but the caste of miners is extinct, and political reasons, during the Mogul domination led to the concealment of such sources of wealth. Copper of a very fine description is like wise abundant and supplies the currency. Soorma or oxide of antimony is found on the western frontier. The garnet amethystine quartz, rock crystal, the chrysolite and inferior kinds of emerald family are all to be found within Mewar, and though I have seen no specimens decidedly valuable, the Rana has often told me that according to tradition his native hills contained every species of mineral wealth.

Such the pride of these small Kingdoms in days of yore and such their resources, till reduced by constant oppression. But their public works speak what they could do and what they have done; witness the stupendous work of marble and its adjacent causeway, which dams the lake of Raysumund at Kankarowli and which cost upwards of a million. When the spectator views this expanse of water this (Royal sea) on the borders of the plain; the pillar of Victory towering over the plains of Malva, erected on the summit of Chitor by Rana Mokul, their palaces and temples in this ancient abode; the regal residence erected by these Princes when ejected, must fill the observer with astonishment at the resources of the state. They are such as to explain the metaphor of my ancient friend Zalim Singh, who knew better than we, the value of the country; 'every pinch of the soil of Mewar contains gold.'

"Annals of Mewar."

⊗ These are styled 'Ranas' and are the elder branch of Sooryavansi or 'Children of the Sun.' The Hindu tribes yield unanimous suffrage to the prince of Mewar as the legitimate heir to the throne of Rana and style him 'Hindua'

- డల యగస్త్యాశ్రమ ధ్యాత మాబూగిరి నేకలింగేశ్వరుం ధిష్ణదైవ! మతిపావనము లయో ధ్యా వల్ల భీ సీమ లాదికాలము నాటి యాటపట్టు!
- సీ॥ లాశిలాదిత్య కనకసే ధాది రాజ రాజ పరమేశ రణ విహా ధర ప్రతిష్ఠ ఖండఖండంత నగర వి ధ్యాతీహేతు వట్టి మేవాన్జ్ఞుపుల నెన్న నలవి యగునె! 7
- మ॥ సమమై యొప్పు విశాల శైల శిఖర ధానంబునన్ రాజపు త్రమహీకాంతకు వజ్రభూషణమటుల్ రాణింఁ జిత్తురు సం ద్రముమధ్యంబునఁ గోటలేడు కొమరొం దన్ బైకి గన్నట్లు దు ర్గమ లంకాపుర పూర్వవై భవము జో కల్ జ్ఞప్తికి దెచ్చుచున్. 8
- సీ॥ ప్రక్కప్రక్కనఁ బదిబండ్లు వరుగు గాఁగ నరుగ ననువైన వైశాల్య మతిశయిల్ల నహిత దుచ్ఛేదమగు గోడ లలరు గోట లేడుమట్లు చిత్తూర్పురి కెసఁగి యుండు. 9
- * సీ॥ విఘ్నమాగ్ధములతో! విధుల తుద నొప్పు శివకేశవాలయ ధ్రేణి తోడ! నారామములతోడ! నశ్వరంజి దాచిన సముదార భవసాంగ ణముల తోడ! జతురంగములతోడ! నతివిశాలబైన వివిధాయుధాగర వితతి తోడ! మణివిత్పకలతో! మధుర నానాజాతి ఫలమహిమహా కదం బకము తోడ! సీ॥ సౌధముల తోడ! బహుసరస్సుమితి తోడ! రచ్చగమి తోడ! వారి యంత్రముల తోడ! భరత ఖండైక లక్ష్మీ ని హానభూమి నగరమాత్రంబె చిత్తూరు నగర పరము!

Soorag' or Sun of the Hindus. He is universally allowed to be the first of the 'thirty six royal tribes,' nor has a doubt been raised respecting his purity of descent.

(Succeed)

"Annals of Mewar."

It is well known that the Rajas of Udaipur are exalted over all the princes of Hind. Other Hindu princes before they can succeed to the throne of their fathers must receive the Khuska or tilac of regality and investiture from them. This type of sovereignty is received with humility and veneration.

"Lakshmi Narayana Shufcek Arangabad."

* Chittor is within the grasp of no foe, nor can the vassals of its chief know the sentiments of fear. Its towers of defence are planted on the rock nor can their inmates even in sleep know alarm. Its kotars are well filled and its reservoirs, fountains, and wells are overflowing. There are eighty four bazars many schools for children and colleges for every kind of learning, many scribes of the Beedar tribe and the eighteen varieties of artisans. Of all, the Ghelote, is the sovereign, served by numerous troops both horse and foot and by all the thirty six tribes of Rajputs of which he is the ornament. Of all the royal abodes of India none could

మ॥ పనితాళిలము నిల్పి శత్రువులఁ ద్రుం ♦ షక్ సేఁడు చిహ్నాదు ద
 ప్పిన నీలోకము శూన్యమంచుఁ గరముల్ ♦ వేయెత్తి ఘోషించెనో
 యన సూర్యధ్వజకోటు లెల్లడ సహ ♦ సాంశుల్ పిసాళించి న
 ర్తనమాడున్ మృదులానిలంబు తమమీఁ ♦ దక్షసోఁత హేలాగతిన్.

11

సీ॥ నవ్వినేర్వకమున్నె ♦ క్రొవ్విన రిపుకోటిఁ బాటుగఁ దోలి న ♦ వ్వంగ నేర్తు!
 కూర్చుండుటకుమున్నె ♦ క్రోధోగ్ర శత్రు వక్షో దేశమెక్కి కూ ♦ ర్చుండ నేర్తు!
 నడువకమున్నె చం ♦ డ వివక్ష మకుట సంతతులఁ బాదము లుంచి ♦ నడువనేర్తు!
 పరువులెత్తకమున్నె ♦ పరిపంథితతి నొంచి తఱుముచు వెనువెంటఁ ♦ బజవనేర్తు!
 గీ॥ రాటుటకుమున్నె ఘోర ర ♦ ణాంగణముల నరిశిరంబులతో బుతు ♦ లాడ నేర్తు!
 చార! చిహ్నార్పురి జనించి ♦ నట్టివారు శైశవము దాటుటకు మున్నె ♦ శౌర్యమహిమ!

శా॥ ఇంద్రప్రస్థము గాదు! ద్వారకయుఁ గా! ♦ దే కాశియున్ గాదు! ని
 స్రుద్ర) చా)భవ కీర్తి శోభిత మయో ♦ ధ్యా పట్టణంబేని గా!
 దింద్రోపేంద్రసమానులౌ నృపులు తా ♦ మేలంగఁ జిత్తున్ మహా
 సాంద్ర శ్రీలను గుత్తున్ గొనిన యా ♦ చందంబు దీపించెడున్.

13

సీ॥ హరిత మానీంద్రు చా ♦ దాబ్జాతయుగళికి శిష్యుడై శుశ్రూష ♦ చేయఁగలిగె!
 వ్రాఘ్యైలంబు తాపసు కూర్మిఁగని ద్విధారా ఖడ్గమును బొంది ♦ రాణ మెఱసెఁ!
 బ్రదురుల గెల్చి 'భా ♦ రత సూర్యు'డనియు 'విశ్వపతి' యనియుఁ గీర్తి ♦ పడయఁగలిగె!
 'ఖండహా రిస్పహాన్' ♦ 'కాఫరి' స్థానాది మ్లేచ్ఛ సీమల గెల్చి ♦ మెప్పుగాంచె!
 గీ॥ వందలకుఁబై నఁ బుత్రులఁ ♦ బడసి సూర్యవంశమును నిల్పి సౌఖ్య ♦ పర్యతమునఁ
 దపము గావించి ముక్తికాం ♦ తను వరించె! 'బప్పురావు' మేవాడ్భూప ♦ వంశకర్త. 14

సీ॥ తమ యువనదుల సం ♦ తతులెల్ల వెడిరేకులు వోలె నెల్లడ ♦ నలము కొనఁగ,
 జహ్నుకన్యా సింధు ♦ సలిల పూరములు సారతఁ గూర్చు, బం ♦ గారు వండు
 రసఖండమై, పచ్చ ♦ రా బయలుల మాడ్కి లలిత సస్య శ్యామ ♦ లంబు నగుచు,
 బిడికెడు చోటైన ♦ వెలిబోవ నట్టి యార్యావర్త బహుళ భా ♦ గ్యాంక కథలఁ,

complete with Chittor before she became a widow. ... Near the temples are two reservoirs built of large blocks each one hundred and twenty five feet by fifty feet wide and fifty deep, said to have been excavated on the marriage of the "Ruby of Mewar" to Achil Keechie of Gogrown and filled with oil and ghee which were served out to the numerous attendants on that occasion.

"Tods' Rajasthan Vol. II"

గీ॥ జెవులు చిల్లులుపోఁ బారఁ సీక యవన ఖండహా రిస్పహను బాఁ గ్గాడు మొగలు
గజ్జుపతులు మిడుతదండుఁ క్రమ్మినట్లు దాడివెడలిరి తండ్రోపఁ తండములుగ. 15

గీ॥ ఎనిమిదవ శతాబ్దారంభఁ మునఁ గలీపు 'వాలిదు' తొలుత ఖాసిముఁ బంపె; నతఁడు
సింధుదేశమ్ము దాటి కాఁ శీపురంబువఱకుఁగల సీమలన్నియుఁ బాడు చేసె. 16

మ॥ ఒక బాగ్గాడు నరేంద్రచంద్రుడు "కలీప్ ఁ ఓమార్" అబుల్ హాసు సే
న కథీశ్ బానరించి హైందవముపైఁ నక బంపఁగా దూరమెం
చకయే యామడ యధ్గుగా నడిచి రాఁ జస్థానముజేరి భూ
పకులారణ్యములక దహించె నతఁడుకఁ వై శాస్త్రసరప్రక్రియక. 17

గీ॥ అతని నజమీరు 'తారాగృ' హాధిపతియుఁ దొడరిమడిసె దూలారాపు! కొడుకునప్త
వర్షముల లాటుఁ డరిఁగూల్చిఁ వానిమెట నరిగె నభిమన్యుపై చేయియన జగంబు.

సీ॥ లాటసింహుఁడు మహాఁ గ్రాటాపనిధియంచు నజరామరబై న యశముఁగాంచె;
జోహాను లా బాలఁ శూరుని విగ్రహంబులు రచింపించి దేఁ వుని విధానఁ
బ్రతివత్సరము భక్తిఁ వఱల జ్యేష్ఠద్వాదశీదినమందుఁ బూజించు చుండు;
రాలాటుఁ డనిచేయుఁ నపు డున్న కాలిగజ్జెల నెల్లజనులు దఁ ద్రించిపోడు;

ఆ॥ రాదినంబునుండి యిది నలబునకుఁ జోహాణకులంబువారఁ లాత్మజులకుఁ
గాలిగజ్జెయలనుఁ గట్టరు; లాటునియెడల వారిభక్తి యెట్టి దొక్కొ! 19

సీ॥ భాగ్యసాభాగ్య సం భావ్యముల్ సింధుఘూర్జరదేశములను వఁ ర్రకముపెంప
'ట్రైగ్రిన్' నదీ కృషీ ఁ టపవిశ్రమైన 'యరాబియా' పాలించుఁ రాజులోక
మణి కలీప్ ఉస్మాను, మణి కలీప్ ఆలి, యేడిదు ఖారాసాను ఁ క్షితిపహాలి,
యబ్దుల్ మలీకు పైఁ న్యసముద్రములను బొంగించి హైందవమునుఁ ముంచి తేల్చి;

గీ॥ రటుపయిని "హరూఫ్ ఆల్ రాశ్చి"దను కలీప్ అరాబియా మొదల్ కాశిపర్యంతమేరె;
నవ్వల "సెబాక్త జను" వచ్చె! నతఁడు ప్రళయభైరవుని మహమ్మదుఁడెచ్చె! వానికొడుకు.

మ॥ తడవిం తేనియులేక వీరభటసంఁ తానంబు తన్గొల్చి మె
బడిరా సింధునదిక దరించుచు మహాఁ మ్మద్ గజ్జి గజ్జీ విభుం
డడువుల్ గాల్చుచు భస్మము సలుపు దాఁ వాగ్ని క్రియక బొంగుచుక
దుడిచెక భారతదేశ పట్టణము లం దుగల్గు సర్వస్వముక. 21

మ॥ కడుసాభాగ్యము గల్గు రాష్ట్రముల పంఁ కక సుంత కన్నెత్తి చూ
డఁడు; బంగారము పండు నేలలను జూఁ డం డటై పేర్వాసిగాం

చెడు దేవాలయలింగముల్ పెరికి గ ధీ సాధసందోహ మె
కైదు సోపానచయంబుఁ చేసె విహితుల్ ధీరింప వేధంగులన్.

22

మ॥ అనయోత్సాహముతో మహమ్మదు చలం ధీ బారంగ సారాప్యముం
దున విచ్చేయుచు సోమనాథపురమం ధీ దున్ సోమనాథేశ్వరా
దినిలింప ప్రకర ప్రపూజ్యమగు జ్యో ధీ తిర్లింగ సంఘాతమున్
దునియల్ చేయుచు ద్రవ్యరాసులను దొం ధీ తుల్ దొంతులున్ జేకొనెన్.

23

సీ॥ భువనవీరసమూహ ధీ మున మేటి యితడంచు యశ మొందఁగనిన మ ధీ హాభుజుండు!
కొండపల్లెను మార్చి ధీ గొప్పసామ్రాజ్యసంస్థగఁ జేయు రాజతం ధీ త్రజ్జ మహాళి!
కన్నకొడుకునైనఁ ధీ గడికండలుగఁ జీల్చి ధర్మంబు నిలుపు ను ధీ దారబుద్ధి!
విశ్వకళాశాల ధీ వెలయించి దేశదేశముల విద్యనునించు ధీ జ్ఞానమూర్తి!

గీ॥ కవుల పాలిటి ముంగిటి ధీ కల్పకంబు! విగ్రహారాధనముపైన ధీ వెగటువలన
గజనిమహమ్మదు దండెత్తె! ధీ గాకయున్న నంతవాఁడెట్లు జనహింస ధీ కనుమలించు!

గీ॥ ఇటుల పండ్రెండుమార్లు దం ధీ డెత్తి వచ్చి ధనకనకవస్తుతః గొని ధీ చనుటెకాని
భరతఖండంబు శాశ్వత ధీ వాసముగను జేయఁదలఁపక నిజసీమఁ ధీ జేరుకొనియె.

25

ఉ॥ ఆ కడగుండ్లు తీటి భర ధీ తావని కొంతకుఁ గొంత కోల్పోనన్
బోకయమున్నె వేళొక రి ధీ పుండు మహమ్మదు పేరివాడు ఘో
రీకులుఁ డాత్మవాహినులు ధీ క్రిక్కిరియంగను గోరుచుట్టుపై
రోఁతటిపోటునాఁ బ్రళయ ధీ దుద్రునికై నడి వచ్చె నుద్ధతిఁ.

26

శా॥ ఆకాలమ్మన సార్వభౌముఁడయి యా ధీ ర్యావర్తమున్ బృథ్వీరా
జేకచ్చత్రముగాఁగ నేలె; నతఁ డ ధీ య్యింద్రాత్మజుఁబోలె ను
శ్రీకల్యాణపరాక్రమోన్నతుఁడు; ఘో ధీ రీవంశజుఁ దాడి చీ
కాకై పాటఁగఁజేసెఁ దల్పిబల సే ధీ నానీకమున్ బల్కురున్.

27

గీ॥ చేరీ హమ్మిరంగుభీర ధీ సింహస్థపులు 'కాకసన్' పర్వతమునుండి ధీ కాశిదాశ
నూటయెనముఁడు క్షితిపులమాటమాత్రం బిలిచికొనివచ్చి పృథ్వీశుఁగొలుతురెపుడు
మ॥ అతితేజోబలధాముఁ డాసమరసిం ధీ హత్మాతలేంద్రుండు వం
దిత నానాజనపాలలోకుండగు పృ ధీ ధీభ ర్తకున్ సోదరీ

⊗ Samarasimha proceeded to Delhi. His arrival at Delhi is hailed with songs of joy as a day of deliverance. Prithwi Raj and his court advanced seven miles to meet him and the description of the king of Delhi and his sister and the chiefs on either.

పతి, వజ్రాయుధకోటి మ్రుంగగల మే ♦ వాడదేశ రాహుత్తులు
గృతహస్తల్ దనుగొల్వ వచ్చె నని కే ♦ కీభూత చేతస్కుడై.

29

గీ॥ భరతఖండంబు నాకొమిం ♦ పంగఁ దలచి యేడుమాటులు ఘోరి దం ♦ డెత్తి వచ్చె;
మఱియును బావయును దారుమారు చేసి యతని వెనుకకు సంపించిరాటుమాన్లు.

సీ॥ 'తా'ర్వ్యశ సంచిత ♦ ధరణీతలేశ్వరుల్ పూర్వ మింద్రప్రస్థ ♦ పురిని సార్వ
భౌములై యేలి; ర ♦ వ్వారిలోన ననంగపాలుండు కడపటి ♦ వాఁ; డతండు
పుత్రసంతతి లేక ♦ పుత్రీకలను నిర్వరను గాంచె; మొదటి దా ♦ నిని గనూజి
బీజపాలునకును ♦ బిడపటి దాని సోమేశున కజమీరు ♦ దేశ పతికి

గీ॥ నిచ్చె; వారికి జయచంద్ర ♦ పృథ్వివిభులు గలిగి; రయ్యనంగుడు కొంత ♦ కాలమునకు
వ్యాధి పీడితుడగుచు ని ♦ జాతృజలను మనుమలను బిల్చుకొని చెంత ♦ నునిచికొనియె.

గీ॥ ఒక్కనాడు పట్టాభిషే ♦ కోత్సవంబు జరుప సామంత నృపుల నం ♦ దటను జేర్చి
యయ్యనంగుడు "ధిల్లి సింహాసనంబు నెక్కుమ"న నెక్కి కూర్చుండెఁబృథ్వియపుమ.

సీ॥ 'ఇరువుర మేము దా ♦ హితులమైయుందు! మప్పునెల్లెండోరు ♦ నాత్మజలము!
పదియు నెన్నిది యెండ్ల ♦ ప్రియమందున్న నక వదలి యెనిమిదేండ్ల ♦ బాలుఁ బృథ్వి

side who recognize ancient friendship is most animated. Samarsi reads his brother-in-law an indignant lecture on his unprincely inactivity and throughout the book divides attention with him.

In the planning of the campaign and march towards the Caggar, to meet the foe, Samarsi is consulted and his opinions are recorded. The bard represents him as the Ulyses of the host; brave cool and skilful in the fight, prudent wise and eloquent in council, pious and decorous on all occasions; beloved by his own chiefs and revered by the vassals of the chohan. In the line of march no augur or bard could better explain the omens, none in the field could better dress the squadrons for battle, none guide his steel or use his lance with more address. His tent is the principal resort of the leaders after the march or in the intervals of battle, who were delighted by his eloquence or instructed by his knowledge. On the last of three days desperate fighting Samarsi was slain together with his son Calyan and thirteen thousands of his household troops and most renowned chieftains. His beloved Pritha, on hearing the fatal issue, her husband slain, her brother captive, the heroes of Delhi and Chittor 'asleep on the banks of Caggar' in the wave of the steel, joined her lord through the flame.

"Annals of Mewar."

- సింహాసనాసీనుఁ డేయు బధర్మ! మీతని యధికార మే ననుమతింప!
నాక్షేపణ మొనర్తు" నని ధిక్కరించి యాజయచంద్రుఁ డేగె నా నభను వీడి;
గీ॥ యతనితోడ నాబూపర్వ డాధికారి వ్యాఘ్రురాజేంద్రుఁడును బట్ట డాధినాథుఁ
డసమబలుఁడు భోళాభీముఁ డాక్షణంబ కదలిపోయి రాష్ట్రానరం డగుంబు వదలి. 33
- సీ॥ తుహినాద్రి నుండి సే డ తువుదాకఁ దనరు నఖండ భారతఖండ డ మండలంబు
సకల మేకచ్ఛత్ర డ సామ్రాజ్యముగ ధరిత్రీ రాజ్యమేలే బృ డ ధీన్యపాలుఁ!
దామహావీరుని డ యసమ సంగ్రామ జయంబు సామంత ధ డ రాధిపతుల
పారుష విక్రమ డ ప్రాభవంబులు ధర్మసంస్థాపనాచార్య డ చతురతలును
గీ॥ జంద్ర భట్టారక సుకవి డ చక్రవర్తి వ్రాయు శతసహస్రాధిక డ గ్రంథమందు
రససమృద్ధిని బర్వ ప డ ర్వంబునకును జీవకళ లుట్టిపడఁగ రం డ జిల్లుచుండు! 34
- చ॥ అమిత విశాలమై సిరు ల డ నంతముగాఁ దగి కాన్యకుజ్జరా
జ్యము మును దక్షిణాపథము డ నందును వ్యాపన మొందె; రాజసూ
యము సలధర్మసందనుని డ యవ్వల నీజయచంద్రుఁ డొక్కఁ డు
క్కుమిగిలి చేయనేర్చె నృప డ కోటి యొనర్చ సమస్త కార్యముల్. 35
- గీ॥ అధ్వరము చేసి యతఁడు ని డ జాత్యజాత పరిణయ మొనర్చఁగా స్వయం డ వరము చాటి
సకల దిగ్దేశవర్తి రా డ జన్మలకును బంపె నైవాహి కాహ్వాన డ పత్రములను. 36
- సీ॥ తనకెకా దింక భూ డ స్థలి రాజులకు నెల్లఁ బెద్దయా రారాజ డ పృథ్వీరాజ
మాళి కాహ్వాన మం డ పమి యట్టులుండ, నావిభు విగ్రహము రచిం డ పించి, సేవ
కుని దుస్తులిడి, తీసి డ కొనిపోయి యాస్థానమున మహాద్వారంబు డ ముంగల నిడ!
నాస్వయంవరమున డ కరుగుదెంచిన సర్వభూమిశ్వరులు ద్వార డ సీమ నిలువఁ
గీ॥ బడిన యాతనిఁ జూచి సంభ్రమముభయమునొంది గుసగుసల్ వోపుచునొదిగియొదిగి
కూరుచుండిరి; మందార డ హారముఁ గరమందుఁ గొనివచ్చె సంయుక్త డ యచటి కపుడు.
- మ॥ విమతు డాజయచంద్రుఁడు సృపుల వే డ ర్వేణు నిరూపించి వా
రి మహావైభవ ముగ్ధుడింప విని నీ డ రేజాస్య కన్నెత్తి చూ
డమి నుద్యోగులఁ జూపె; గాంతయును దాఁ డ లక్షజూచ్చె; నాస్థానరం
గమునం దందఱఁ జూపె దండ్రీ; సతీయుఁ డ గాంక్షింపలే దెవ్వఁడ.
- మ॥ పెనుకోపమ్మున మండి యాతఁడు సుతఁ డ బృహ్మేశు బింబుబు త్రో
వను గేల్వట్టియు నీడ్చుకొంచఁగి "నా డ బం టితనిఁ జూడు; మి

- మృగజన్మ గూడు" మటంచు ద్రోయఁ జెలియున్ ♦ మందారహారంబు వే
సి నమస్కారము చేసి నిల్చె నెడరన్; ♦ సిగ్గతలోఁ బైకొనెన్. 39
- మ॥ సుమహారంబు గళంబునన్ బడిన య ♦ చొచ్చి విగ్రహం బట్టె మ
ధ్యమనన్ ప్రీలుచుఁ బృథ్వీరాజతలకం ♦ బావిర్భవం బంది య
కొఁమఁ జేతన్ గొని యశ్వ మెక్కి "యిడిగో ♦ కొంపోవుచున్నాడ! ధై
ర్యము మీకుండిన నన్నుఁ దాఁడు"డని చే ♦ రన్ బోయె ఢిల్లీపురన్. 40
- మ॥ 'సమరోర్వీతల ఫల్గునుం డితఁడనన్ ♦ సత్కిర్తి దిద్దేశ భా
గములం దల్లిన యామహాప్రభుని దాఁ ♦ కన్ ధైర్యముల్ లేక యె
ల్ల మహీంద్రుల్ తల లట్టె వంచుకొని యిం ♦ డ్లన్ జేరి; రా తోడ దొ
క్కు మహాహీన్ బలె నక్కనూజపతియున్ ♦ గ్రుద్ధాత్ముఁ డయ్యెన్ గడున్. 41
- గీ॥ ఎండఱనొ యాశ్రయించి యెన్నెన్నొగతులఁ గుట్రలు కుతంత్రములు పన్ని ♦ కోటియత్న
ములను జయచంద్రుఁ డొనరించి ♦ ఫలముగానఁడరులు బెగఁడొందఁ బృథ్వీచంద్రుఁడవని సేత
సి॥ ఇంకొక్కమాట దం ♦ డెత్తిరా జయచంద్రుఁ డర్థించె ఘోరీమ ♦ హమ్మదు విభు!
నావార్త విని యసం ♦ ఖ్యచమూతతుల్ కొల్వ నరుదెంచె సమరసిం ♦ హాప్రభుండు!
మూడు క్రోసుల దూరమునకేగి పృథ్వీచంద్రుఁ డడుగులకును మ్రొక్కి ♦ యతనిఁదెచ్చె!
'గగ్గార్' నదీ తటఁత్తాసీమ యవనపై న్యము లుండె! ఢిల్లీపై ♦ న్యములు చేర! ప్రోయి
- గీ॥ నాపులును దాను జయచంద్రుఁడాయవనులఁ గదిసె; నుదయ మయ్యదిచూచి ♦ కదలి
తండ్రి మృదుపాదములకు వం ♦ దనమొనర్చి యొప్పుమెయి మహారాజ్ఞసం ♦ యుక్తయపుడు
సి॥ "భారత స్వాతంత్ర్య ♦ భరము మాపంగ వైరు లరుదెంచి! రదినిల్చి ♦ నరుగుదెంచె
నాప్రాణవిభుఁ డఖం ♦ డ ప్రాభవుండు! నేనుండ వేర్వేట మీ ♦ కుండఁ దగదు!
ధర్మపక్షము మాది! ♦ దయచేయవయ్య! పృథ్వీవిభు నర్థాంగిఁ ♦ బిలుచుచుంటి!
జెడుగులే దీవు వ ♦ చ్చిన! సత్కరించు నాభర్త! నిన్ వైరము ♦ వదలదేని
- గీ॥ యేగుము కనూజ; కటులు పోవేని భారతావనిని దాస్యమునఁ ద్రోయు ♦ నపయశంబు
లనుభవించు వాచంద్ర తా ♦ రార్క" మనుచు మ్రొక్కి సాగిలపడఁ గడుఁ గ్రుద్ధుఁడగుచు
- సి॥ కమనీయ భారత ♦ ఖండ సామ్రాజ్య సౌభాగ్యలక్ష్మీ విధానఁ ♦ బరగు మంగ
ళోదారమూర్తి సం ♦ యుక్త సాగిలపడియుండ భూదేవ మం ♦ త్రోక్తిపూత
కంధిజలాభిషే ♦ క పవిత్ర మామెమూర్థము నట్టె వామపా ♦ దమునఁ దన్ని
"కదలిపో! నాసము ♦ ఖమున నుండకు" మంచుఁ ద్రోసిన లేచి యా ♦ దొడ్డతల్లి

గీ॥ “తెలిసినది విన్నవించితి! ♦ దీన నీదు హృదయము కఱంగకున్న నే ♦ నేమిసేతు”

నని కదలివచ్చె! నుభయ సై ♦ న్యములకును రణంబు ఘోరంబుగా మూడు ♦ నాల్గు జరిగె

గీ॥ సమరసింహుండు పడియె; సై ♦ న్యములు చెడియె; రాజపరమేశ్వరుండు వీరప్రభుండు

పృథ్విరాజేంద్రుడును ఢిల్లీ ♦ రిపుల బారిఁ బడిరి; భారతదేశ డా ♦ రాగ్యకలన;

మ॥ తొలుతఁ సాయముచేసి నట్టి జయచం ♦ దుర్గ దాకె ఘోరీయు; దు

ర్బలుఁడై రాజ్యము వాడు వీడిచ నె; దా ♦ రాత్ వీరులు మెంబడి

గలయక దాకిరి; దిక్కులే కతఁడు గం ♦ గావాహిని దూకి య

వ్వలి కేగె; దలఁ ద్రుంచి చంపిరి రిపుల్ ♦ వై వస్వతప్రాయులై.

47

సీ॥ “తత రమాఖండ భా ♦ రతఖండ గగనాగ్రరంగ మధ్యాహ్న మా ♦ రాండమూర్తి!

బప్పురాయాస్వయా ♦ భరణ పత్రింశ స్పృహలక కుల భూరి ♦ వజ్రమకుట!

యరిగితి ననుఁబాసి; ♦ చుటవడె నాపృథ్వి; మఱుద లెందరిగెనో ♦ యెఱుంగరాదు;

పదమూడువేల్ దొరల్ కదలఁ గల్యాణుండు పుష్పాస్త్రసముడు నామద్దుకొడుకు

గీ॥ తన స్వయంవరమునకట్లు ♦ చనియె దివికి; నిచటఁ బనియేమి మీరింద ♦ తేగుపిదప!”

నని పృథ్వాదేవి వగచి ని ♦ న్ననుగమింప సమసితే శత్రుగజసింహ! ♦ సమరసింహ! 48

సీ॥ “ప్రార్థింతు వలవ. దీ ♦ పని” యంచు సంయుక్త కొనకాళ్లఁ బడి వేడు ♦ కొనిన వినక

ఘోరిని బిలిపించి ♦ కొంప కగ్ని ఘటించి నృపచంద్రు సమరసిం ♦ హేంద్రుఁ డ్రుంచి

పృథ్విశు నట్టేట ♦ నిడి కుంకుమూడ్చి సంయుక్త వైధవ్య సం ♦ యుక్త జేసి

యర్వి యున్నంతకు ♦ నుగ్రాపకీర్తిమై రాజ్యంబుఁ బారతం ♦ త్ర్యమున నిడితె!

గీ॥ కటకటా! కోటియుగములు ♦ గడచుఁగాక పృథ్వివిభవంతి రాజరాజెటులఁ గలుగు!

నతనికన్నులు దీయించె ♦ యవననృపతి! చెనఁటి జయచంద్ర! నిబిడదు ♦ స్ఫీర్తిరుండ్ర!

గీ॥ “చెట్టుపైఁ బక్షిశిరమును ♦ జెండు” మనినఁ బృథ్విరాజు మూడుశరంబు ♦ లెత్తి పక్షి

కంఠమును, వెంటనే, ఘోరిగళముఁ డ్రుంచి, యాత్మహృదయంబు భేదించి, యరిగెదవికి.

గీ॥ పృథ్విస్థపమాళి కులము, ఘోరి కులంబు, సమరసింహు కులము, జయచంద్ర కులము

నాల్గుకులములు మొదలంట ♦ నాశమయ్యె దుష్టుడగు నొక్కదేశవి ♦ ద్రోహకతన.

క॥ “కుటుబుద్ధి” సేవకసంతతివాడు! సమర్థుడౌటఁ ♦ దగునని ఘోరి

పతి భారతసామ్రాజ్యం బతని వశము చేసియుండె ♦ సంతకు మునుపే!

ఉ॥ జంభవిరోధి వైభవ వి ♦ శాలత భూప్రజ నేలి శాశ్వతా

జ్వంభితకీర్తిచంద్రికలఁ ♦ జమ్ముచు వాడు ‘కుటుబ్ధినా’ శిలా

స్తంభము నొక్కదాని జయ ♦ సంభృతమై పాలుపొంద నిల్చె; వి
శ్వంభర బొల్పు నయ్యదియు ♦ సప్తవిచిత్రములందు నొక్కఁడై.

మ॥ పరిపాలించిరి వానివెన్న ధరణీ ♦ భాగంబుఁ బెక్కుర్ నృపా
లురు; ఖల్జీకులుఁ డొక్కఁ డాదట జలా ♦ టుద్దీను దుస్తత్రీము
ష్కరుఁ డప్లండెడు ఢిల్లీరాజు శిరమున్ ♦ ఖండించి యేతత్పురీ
వరమున్ జేకొని రాజ్యమేలఁ దొడఁగెన్ ♦ బట్టాభిషిక్తుండునై.

53

క॥ అవల నలాయుద్దీనను యవనుండు పరాక్రమక్ర ♦ మాటోపుండు పా
ర్థివుఁడయ్యె! మోగలులు దండువిడియసాగిరి కడుంగ ♦ డున్ యత్నమునన్.

54

మ॥ ఉరుశౌర్యంబునఁ బెక్కుమాటులు నలా ♦ యుద్దీను మోగల్ రిపూ
త్పరమున్ బాఱఁగఁ దోలి హైందవము నే ♦ కచ్చత్రీమై యుండఁగా
జరపన్ గోరుచు రాజ్యతృప్తమెయి రా ♦ జస్థాన దేశంబుపైఁ
బరతెంచెన్ యమదూతలట్టి సుభట ♦ వాత్రంబు తన్మోల్వఁగన్.

55

సీ॥ కడుఁ బిన్నవాఁడు ల ♦ క్షుణ్ణసింగు రాజౌట భీమసింగాశని ♦ పిన్నతండ్రి
పాలించుచుండె మే ♦ వాడేశ; మతఁడు సేనలతోడ యుద్ధ స ♦ న్నద్ధుఁడయ్యె;
యవన సేనలు కోట ♦ కవ్వల రాజపుత్ర చమూచయంబు దు ♦ ర్గమున నుండె;
సంనత్సరంబు మా ♦ సము లాటు ముట్టడి సాఁగె; నయ్యభయ ప ♦ తంబు లందు
గీ॥ వందలు వేలు నై వీర ♦ భటులు మ్రగ్గి; రంతకంఠకు విజయేచ్ఛ ♦ యతిశయించెఁ
బాణములపైని యాస లభివ్వలకుఁ ద్రోసి రణము గావించి రాత్మ గా ♦ రవముఁగోరి.

సీ॥ “వెలదిఁ బద్మినిఁజూప ♦ విడుతు ముట్టడి”ననె యవనేంద్రుఁ! “డద్దంబు ♦ నందుఁ జూడఁ
దగు”నని రాజపు ♦ త్రకులు దెల్పిరి; వాఁడు విచ్చేసి సతిఁ జూచి ♦ వెన్నకరుగు
నప్పుడు భీమసింగ ♦ గరిగె వీడ్కొల్పుచు; గోట దాఁటఁగఁ దురు ♦ ఘ్నులు సతనిని
బట్టి “పద్మిని నియ్య ♦ వదలెద”మని; రేడు వంద లాందోళిక ♦ లందు భటులు
గీ॥ గొలువఁ బద్మిని చనె; దురుఁఘ్నులను దాఁకి రాజపుత్రులు పోరి ర ♦ బ్రంబుగాఁగఁ
బద్మిని-భీమసింహు ల ♦ వ్వలికి వచ్చి చేరిరి సురక్షితులయి చి ♦ త్తూరు కోట.

§ Bheemsi had espoused the daughter of Hamir Sank [chohan] of Ceylon, the cause of woes unnumbered to the Sesodias. Her name was Pudmini a title bestowed only on the superlatively fair, and transmitted with renown to posterity by tradition and the song of the bard. Her beauty, accomplishments, exaltation and destruction, with other incidental circumstances, constitute the subject of one of the most popular traditions of Rajwara. The Hindu bard recognizes the fair,

మః స్థిరమా సత్ప్రభుభక్తియుక్తి నిజరా ధీః మానసంతాని ధ
 ర్మరసావేశము పొంగి పై బూరల గో ధ రాసింగు బాదూలుసిం
 గు రణగ్రాణంబున వై రిపీరుల తలల్ ధ కోటానగోట్లు వసుం
 ధర రాల విహరించి రయ్యెడఁ గృతాం ధ తప్రాయులై యిర్వరుక్.

58

మః అమితోత్సాహముతోడఁ బోరెసఁగఁగా ధ నానాఁడు మేవాడ రా
 జ్య మహాసాధమునందు స్తంభముల యో ధ జ్జ బొల్చు లోకైక వి
 శ్రమభారేయు లొకండయేని మిగులం ధ గాఢోక సంగ్రామ రం
 గమునఁ పీరవిహారముల్ నెరపి స్వ ధ గ్గంబేగి రొక్కుమృడి.

59

● కః బాదూలుసింగు బాలుడు ద్వాదశవర్షములవాడు ధ తనపూర్వుల మ
 ర్యాదను జెడనీయక ధీరోదాత్తత రణ మొనర్చి ధ యొందె యశంబు.

60

చః కడతులు వేలు తన్గలువఁ ధ బద్ధిని వహ్నిని బొచ్చె; వైరులు
 గడులును రాజసాధములు ధ గోపురముల్ బురుజుల్ గృహంబులు
 బడమిఁ బడంగజేయఁ బుర ధ ముక్ సిరి దప్పె గజంబులు జొరం
 బడి కలఁపఁ గలంతవడు ధ పద్మసరః పృవరంబు చాఱున.

61

మః అనఘుల్ వారయు బూంది దేవగిరి ధా ధ రావంతులు మారువా
 రను మండుపుర మాజసలేమియరు గో ధ గోదేశము బెక్కు లా
 యైన నొక్కొక్కఁడు గాఢ దురుష్క నరపా ధ లాధీశ్వరు గొల్చి యా
 తని రారాజుగ సమ్మతించె బరతం ధ తత్వంబుమై గుంగుచు.

62

in preference to fame and love of conquest as the motive for the attack of Alladin who limited his demand to the possession of Pudmini, though this was after a long and fruitless siege. At length he restricted his desire to a mere sight of the extraordinary beauty and accepted to the proposal of beholding her through the medium of mirrors. Relying on the faith of the Rajputs he entered Chittor slightly guarded and having gratified his wish, returned. The Rajputs, unwilling to be outdone in confidence, accompanied the King to the foot of the fortress amidst many complimentary excuses from his guest at the trouble he thus occasioned. It was for this that Alla risked his own safety; relying on the superior faith of the Hindu. Here he had an ambush. Bhimsi was made a prisoner, hurried away to the camp, and his liberty made dependent on the surrender of Pudmini.

● Badul was but a stripling of twelve but the Rajput expects wonders from this early age. He escaped though wounded, and a dialogue ensues between him and his uncle's wife, who desires him to relate how her lord conducted him-

- ❶ సీ॥ ప్రక్కనఁగల భిల్ల ♦ పతులతో సంతత సంగ్రామముల నెట్లు ♦ జయభుకొనుచు
నుర్విని నజయసిం ♦ హుండు కొన్నేండ్లలి రెండ్లలగంబూ ♦ బహునాణు
తనయులఁ గని “భిల్ల ♦ జనపతి మూంజుని వలని భయము నాకుఁ ♦ బోలునని ముగ్ధి;
నిద్రలో సతఁడె క ♦ నిదురు; నాచింతచే సగమైతి; హరిసఁ ♦ బై న్యముఁ నాచి
గీ॥ వాని బరిమార్చి నాభీతిఁ ♦ బాణదోలుఁ” డనినఁ “బెండ్లి పేరంటము ♦ లనక నూ
కరుగుడన నెట్లు నోరాడె” ♦ ననిని వార లాతఁ; జెన నాడెను “హమీ” రనునదిచి,
మ॥ “ఒకయశ్వం బొకఖడ్గ మొప్పుడని నే ♦ నున్నదనఁ మూంజు మ
స్తకము” దెచ్చెద” నన్న “నీచలుకు హా ♦ గుదిచ్చి నోక్కడి! పో
వకుము” చాడెను పెద్దతొడ్డిఁ గని “దే ♦ వా! మూంజు మ స్త్రబుంబూ
నికఁ దెత్తుంజుమి; లేనిచో నిటకు రా ♦ నేరా” నటం చాడుచు.

64

self before she joins him. The stripling replies “He was the reaper of the harvest of battle; I followed his steps as the humble gleaner of his sword. On the gory bed of honor he spread a carpet of the slain, a barbarous prince his pillow, he laid him down and sleeps surrounded by the foe.” Again she said “Tell me Badull! how did my love behave!” “O mother! how further describe his deeds, when he left no foe to dread or admire him.” She smiled farewell to the boy and adding “my lord will chide my delay,” sprung into the flames.

“Annals of Mewar.”

❷ Mewar was now occupied by the garrisons of Delhi and Ajeyai had besides, to contend with the mountain chiefs amongst whom Moonja Balaicha was the most formidable, woh had on a recent occasion, invaded the Shero-Nalla and personally encountered the Rana whom he wounded on the head with the lance. The Rana's sons Sujansi and Ajimsi though fourteen and fifteen, an age at which a Rajput ought to indicate his future character, proved of little aid in the emergency. Hamir was summoned and accepted the feud against Moonja, promising to return successful or not at all. In a few days he was seen entering the pass of Kailwara with Moonja's head at his saddle bow. Modestly placing the trophy at his uncle's feet, he exclaimed “Recognize the head of your foe” Ajeyai kissed his beard and observing that fate had stampt empire on his forehead, impressed it with a teeka of blood from the head of Balaicha. This decided the fate of the sons of Ajeyai, one of whom died at Kailwara and the other Sujansi was sent from the country. He departed for the Dekhan, where his issue was destined to avenge some of the wrongs the parent country had sustained and eventually overturned the monarchy of Hindustan, for, Sujansi was the ancestor of Sivaji, the founder of the Satara throne.

“Annals of Mewar.”

గీ! అందఱును జూడ నొకభక్త • మశ్వముఁగొని గాలికన్న హమీదు శీ • ఘ్రముగఁబోయె;
జన దినుములు వారములు మాఁసములు గడచె; నతఁడును పేరికిని జ్ఞప్తియందెలేను.

సీ! కొన్నాళ్ల కవ్వలఁ • గొండలోయను గద వంటి యాయుధమును • బట్టి యొక్క
యాశ్వికుం డరుదేర • నజయసింహుఁడు వాని కొలువుపాతును జూడ్చి • గొలిపి; రంత
నాహమీరుఁడు బల్లె • మవనిపై నిడి తండ్రి శ్రీపాదముల నమ • స్కృతి యొనర్చి
‘గుఱుతింపు నీమూంజ • శిరమన్న’ జేడు పుత్రకుని ముద్దాడి యె • త్తుకొని సింహ

గీ! పీఠమెక్కించి తిలకంబు • పెట్టి రాజు సలిపి నిజపుత్రయుగము దే • శమును వీడి
యరుగునునిపంపె; నంతఁ గా • లాంబునామా భూరి గంభీర దుతిని హ • మిారవిభుఁడు,

సీ! “తఱుచుగా జేటల • కరుదెంచునని సాద్రి సీమాటవుల నేను • జేరియుంటి;
బుదిఁ దఱుముకొంచుఁ • బరివారములు లేక మూంజుఁడొక్కఁడె వనంబునఁ గనఁబడె;
నదిగె “నీవెవ్వఁడ” • వని నన్ను; “నీవెవ్వఁడ”ని యంటి; “మూంజుఁడ” • న నెడు నంతఁ
దల నాకు భక్తధా • రల నూడి యిలరాలె; గుంతంబుకొనఁ దలఁ • గ్రుచ్చి యెత్తి

గీ! ధ్రుముగ నీపదంబులు • చేరవచ్చి నాడ”నన నెల్లరపుడు సం • తసము నొంది;
తల్లి లఱువదియును నాలు • గేండ్ల దాఁకఁబాలన మొనర్చె నతఁడు మే • వాడ సీను.

చ! అతని కుమారుఁడుకా, మనుమఁ • డా లఘుఁ, డవ్వల రాజు తాచు శా

శ్వత బహుళాభివృద్ధి కొన • సాగఁగ నేలిరి దేశముకా; లఘు
క్షీతివతి ‘జాపురా’ ఖనుల • సీసము మెడియుఁ దామ్రమాది ధా
తుతతులు గ్రవ్యజేసి తఱి • తో ధనరాసులఁ జేర్చె మెండుగఁ.

68

మ! జనకుం డాదిన యొక్కమాటకయి త • త్సామాజ్యముకా దాని ప
జ్ఞు లాచర్య నిధానమై వెలయు హం • సాదేవిని వీడి త

మ్ముని రాజు నొనర్చి భీష్ముచరిత • మ్ముకా దా బ్రదర్శించె జం

● దవృత్తుం డీలఘురాజు పుత్రుఁడు ప్రచం • డ ప్రాభవోద్బంధుఁడుకా.

70

క! ముకుభుఁడు లఘురాజు కుమారుకు; డాతని వెన్న నేల • రాజ్యము; తత్పు
త్రకుఁడగు విదలిత రిపుహ స్తికుంభుఁడౌ కుంభనరప • తి శ్రేష్ఠుండుకా.

70

● Discussing with Chonda his (Laghu's) warlike pilgrimage to Gya, from which he might not return, he sounded him by asking what estates should be settled on Mokel. “The throne of Chittor” was the honest reply; and to set suspicion at rest, he desired that the ceremony of installation, should be performed previous to Lakha's departure. Chonda was the first to pay homage and swear

మ॥ జనముల్ మెచ్చంగ నేబడేడ్లుగను రా ♦ జ్యంబేలె; మేవాడ్ధరి
 త్రిని నయ్యెప్పది నాల్గు కోటలను ద్వా ♦ త్రింశ న్మహాసంఖ్య యీ
 తనిచే నిర్మితమయ్యె; నన్నిటం గడుక్ ♦ దాగ్ధ్యంబు నైశాల్యముక్
 గొని యవ్వీరవతంసుపేర నిలుచుక్ ♦ గుంభల్మియర్ దుర్గముక్.

71

సీ॥ మాళవపతి మహా ♦ మృద్భల్లి వాగ్ధి తరంగముల్ వలె జతు ♦ రంగ బలము
 గొలువ ఘోరరౌజు ♦ గూడి దండెత్తిరా నొకలక్ష యుత్తమా ♦ శ్వేక దళంబు
 పడునాల్గువేలు కా ♦ బ్బలముతో నరుదెంచి యెదిరించి వారి జ ♦ యించి మాళ్వ
 ధరణీసుఁ దనరథ ♦ స్తంభంబునకుఁ గట్టుకొనుచుఁ జిహ్నార్పురం ♦ బుఁకుఁ దెచ్చి

గీ॥ కాపుగా నైన్యముల నిచ్చి ♦ కానక లిచ్చి తగిన శౌరవ మిచ్చి స్వా ♦ తంత్ర్య మిచ్చి
 యెడఁదఁ గరుణకుఁ జోటిచ్చి ♦ విడిచి పుచ్చెఁ గుంభరాజా సమాను లీ ♦ క్షోణిఁ గలరే!

మ॥ తన సంపూర్ణ జయంబుఁ దెల్పుంగ జయ ♦ స్తంభంబులక్ భక్తి పె
 పును సూచింపఁగఁ గోవెలల్ నిలిపె నా ♦ బూ శృంగ శృంగాటకం

obedience and fidelity to his future sovereign reserving as the recompense of his renunciation, the first place in the councils and stipulating that in all grants to the vassals of the crown, his symbol (the lance) should be superadded to the autograph of the prince. In all grants the lance of Saloombra still preceeds the monogram of the Rana.

"Annals of Me. war"

⊗ The only thing in India to compare with this is the Kutub Minar at Delhi, but though much higher, it is of a very inferior character. This column is one hundred and twenty two feet in height, the breadth of each face at the base is thirty five feet and at the summit, immediately under the cupola, seventeen feet and a half. It stands on an ample terrace, forty two feet square. It has nine distinct stories, with openings at every face of each storey..... While the Sun continues to warm the earth so long may the fame of Khoombo endure. Seven years had elapsed beyond fifteen hundred when Rana Khoombo placed this ringlet on the forehead of Chittor. Sparkling like the rays of the rising Sun is the torun, rising like the bridegroom of the land..... What does it resemble which makes Chittor look down on Meru with derision. Again what does Chutterkot resemble from whose summit the fountains are overflowing; the circular diadem on whose crest is beautiful to the eye; abounding in temples to the Almighty planted with odoriferous trees to which myriads of bees resort and where soft zephyrs love to play. This impregnable fortress was formed by Maha Indra's own hands.

"Annals of Rajasthan."

బున; వ్యాఖ్యానమొకండు వ్రాసి యనయం ♦ బుక్ గీత గోవిందము

జను లాబాలము నేర్వఁజేసెఁ గవితా ♦ సందైక సుధాతయై.

73

గీ॥ కలముచేఁ గత్తిచే రెండు ♦ గతులఁ గీర్తికాంతఁ గొలిచిన మేటి భూ ♦ కాంతు లందు

నింత వొడ్డవాఁడున్న వాఁ ♦ డే యటంచు ట్కోణిజనులెన్న మనియె నా ♦ కుంభనృపతి.

సీ॥ సాధ్య మిరాబాయి ♦ సౌజన్యధన్య కుంభనసుధరాధీశు ♦ పట్టమహిషి;

జగదేక పావిత్ర్య ♦ సంపద కీలేమ పర్యాయపదము; గో ♦ పాలకృష్ణు

నడుగులు తలచి భ ♦ క్త్యావేశమునఁ బొంగి యమృతగీతములు పె ♦ క్కాలపించెఁ;

దన్యాధునికి సొక్కి ♦ తలలూచి యాతల్లి స్మరియింపనట్టి య ♦ న్నరులు లేరు;

గీ॥ ద్వారకాపురి మొదలుగా ♦ వారణాసి వటకు దేవాలయముల గో ♦ పాలదేవుఁ

గూర్చి కీర్తించి యాయమ్మ ♦ కూరుచున్న చోటులను నేటికిని గూడఁ ♦ జూపుచున్ను.

మ॥ చరితాంధుడగు కుంభు పౌత్రుఁ డవలక్ ♦ సంగ్రామసింహుండు భూ

వరుడయ్యె; రణమన్నఁ బండుగువలె ♦ భావించు శౌర్యాధ్యుఁడీ

పురుషశ్రేష్ఠుని కాలము దరిచయం ♦ బుల్ వచ్చె జాకూటిన్

సరస్వ వెల్లెడు సూర ముష్కర తురు ♦ మ్మస్థాన మందుండియున్.

76

కా॥ చెంగినోఖాను కుమార్తె సంతతి జని ♦ చ్చె ముందు టైమూరు; స

ర్వాంగీణ స్ఫుటశక్తితో సమరఖు ♦ డాధీశుడై, దానఁ దృ

ప్తిగాంచుగనుబోక భారతమహా ♦ దేశంబునున్ గెల్చె; స

త్సంగు డీతని రాజ్య మింతని వచిం ♦ చ్చెజాల రెవ్వారలున్.

77

కా॥ “టైమూర్లేము” ప్రపౌత్రపౌత్రుఁ డతిశి ♦ ష్టస్మత్య సౌజన్య లీ

లామందారము ద్వాదశాబ్దముల కా ♦ లంబందె “బేబర్” నృపుం

దై మోగల్ టీతి నేలఁబూని రిపుగో ♦ త్రాధీశులన్ దాడి యు

ద్దామపౌధీని వారిఁ బోడఱిమి సం ♦ స్థాపించెఁ ధద్రాజ్యమున్.

78

సీ॥ “జాకూటిను శ్రే ♦ ష్టతమంబె కాని జాహ్నువియో! లోకైక పూ ♦ జ్యతకు తావు!

టర్కీ ప్రళస్తమం ♦ డల మాను గాని యార్యావర్త మమృత ర ♦ సాత్మకంబు!

సమరఖండ మతియో ♦ గ్యమ కాని ధిల్లీ పురము స్వర్గమునకు స్వ ♦ గ్గమగు తావు!

తురకలు స్వజనులౌ ♦ దురు కాని భారతక్షజలు లోకోత్తర ♦ ప్రాభవాంకు!

గీ॥ లింటనుండిన విశాంతి ♦ యెసఁగూఁ గాని రామమాంధాత లేలిన ♦ భూమి గెలువ

ఘనతరైశ్వర్యములు గల్గి ♦ గణన గల్గొన ననుచు బేబరు దండెత్తి ♦ యరుగుదెంచె. 79

శా॥ ఆకాలమ్మున ఢిల్లిపట్టణనృపుం ♦ డౌ యిబ్రహీంలోడి తా
నాకర్ణించుచు వీనిరాక దశ ల ♦ తూసికినుల్ తొన్నలం
బాకంపింపగఁ జేరవచ్చి యని సే ♦ యజ్జోచ్చె; బేబర్ విభుం
డాకాలాంతకునట్లు శాత్రువులఁ జెం ♦ డాడెన్ మహోదగ్రుండై.

80

మ॥ గడియల్ మూడగు నంతలో రణము త ♦ గ్గసాగె; నా యిబ్రహీం
పడియెన్; సేనలు భిన్న భాండగతులన్ ♦ బ్రాపించె; బేబర్ మహీం
ద్రుండు ఢిల్లీపురి నాక్రమించుకొనె; హిందూదేశ సర్వస్వ మ
ప్పుడు దాసోహమటంచుఁ దత్పదయుగం ♦ బున్ గొల్చె నిర్వీర్యమై.

81

మ॥ అరులన్ గెల్చుచు సార్యభౌముడయి రా ♦ జ్యంబేలి సంగ్రామభూ
వరు సంగ్రామతలంబునన్ గెలిచి మే ♦ వాడ్డేశమున్ జెందగా
నరు మత్తవిపరాజ వీర్యులగు నా ♦ యోధుల్ తనున్ గొల్వఁగా
నరిగెన్ బేబరు; సూర్యవంశమణి యు ♦ ధ్ధాయత్తుడయ్యెన్ వడిగ.

82

సీ॥ డోంగరీశుండు బలో ♦ త్తుంగుం డుదయసింగు, రత్నసింహుండు సలుం ♦ బ్రా విభుండు
రణమల్లనృపుడు మా ♦ ర్వారు నాయకమాళి, మేత్రావిభుండగు ♦ తేత్రసింగు
ఝాలానృపాలుఁ డు ♦ జ్జయసింగు సోనెగుఱ్ఱమహీంద్రుండైన యా ♦ రామదాసుఁ
డల ప్రియరుండు గో ♦ కులదాసు చంద్రభానుండు మూణిశ్యచు ♦ ద్రుండు శిలాదుఁ

గీ॥ డును హుసే నిబ్రహీంపాహితనయుఁ డొకఁడు స్వాయి సంగ్రామసింహు వెంబడినిబోరి
“చచ్చుటో గెల్చుటో వేటు ♦ జాడ లే”దటంచు సేనలతో వచ్చి ♦ రని యొనర్చె. 83

సీ॥ రెండువాహినులు కా ♦ ర్తికశుద్ధపంచమి నాబయానాప్రాంత ♦ మంగుఁ గలిసె;
రాజపుత్రులు మృగ ♦ రాజులట్టులు దాక యవనసేనలు వెన్క ♦ కరుగజొచ్చె;
బేబ రాగ్నేయాస్త్ర ♦ విలతిఁ బ్రయోగించె; హైందవాశ్వికకోటి ♦ యడ్లె దానిఁ;
బులులమాడ్కిని రాజ ♦ పుత్రవీరులు ముందు దూకి డీల్పఱచిరి ♦ తురకదండు;

గీ॥ తనబలముఁ దూచుఁ; గెలుపుకై ♦ కనులు వాచు; నాస్త్రతతి సేచు; దిగ్గనశిఖై లేచు;
విసివి తలరాచుఁ; జేతులు వెలికిఁ జూచు; నకట! బేబ రెవ్వఁడు గాచుననుచుఁ జూచు!

గీ॥ స్వామి పడసీమఁ దెగి నిజ ♦ ప్రాణమైన ధారపోయు పవిత్ర హైం ♦ దవులయందు
నకటకట! శిలాదుండు గాక యన్నము దిను నాతఁడెవఁడు స్వామిద్రోహమాచరించు!

గీ॥ కడపటి దినంబు నిరుమొనల్ ♦ గలిసి నపుడు బలముతో శిలాదుండు బే ♦ బరును గలిసె;
నని తునులమయ్యెఁ; బెక్కు గాయములు తగిలి యవల సంగ్రామఁ డరిగె; సై న్యములు విడిగె.

౧ మ॥ కడుదీక్షంపుఁ బిరంగిగుండాకడు మో ధ కాలన్ బ్రవేశించె; మం
డెడు నుగ్గంపుఁ దుపాకి సోఁకి కను లూ ధ టిజెందె; నమ్మేనిపైఁ
బాడమెన్ గాయములెప్పు; దిట్లు రుధిర ధ మ్మౌ జమ్మి పుష్పించి యుం
డెడు బంధూక మహీజమున్ దెగడె ట్తో ధ ణీనేత సంగ్రాముడున్.

87

మ॥ చనఁ జిత్తురికి గెల్పులేకయని బు ధ సాస్రప్రాంత మందుండె; న
మైనుగాయంబులఁజేసి శక్తిచెడి ని ధ ర్వ్యంబునై దేహ మ
జ్జననాభేశ్వరుఁ డొక్కవత్సరమునన్ ధ స్వర్గస్థుడయ్యెన్ విక
ర్తనుఁ డస్తంగతుడైన కై వడిఁ బ్రజల్ ధ దైన్యంబునన్ గ్రుంగఁగన్.

88

క॥ అరిరాజాంతకుడై బేబరు సంగర జయము నొంది ధ భారత ధరణీ
శ్వరులకును రాజరాజు పరిపాలింపందొడుగె ధ వసుధా తలమున్.

89

చ॥ ఒకసమయంబునందు హుమ ధ మూనును వ్యాధియు సోఁకి యంతకం
తకుఁ జెలరేగె; బేబరును ధ “నన్దొని వాసుతుఁ గావు దేవ” యం
చకుటిబుద్ధి వేడుకొనె; ధ నట్టులె వ్యాధియు వాని సోఁకి పు
త్రకుడును వ్యాధిఁబాసె; నొక ధ రాతిరి ప్రాణము వాసె బేబరున్.

90

క॥ ఘనశౌర్యుడు సంగ్రాముని వెనుక నెత్ని సుతులు రత్న ధ విక్రమసింహుల్
మనుజేంద్రులై మహీతలమును బరిపాలించి రధిక ధ మోదముతోడన్.

91

§ On the 16th March the attack commenced by a furious onset on the centre and right wing of the Tartars and for several hours the conflict was tremendous. Devotion was never more manifest on the side of the Rajput, attested by the long list of noble names amongst the slain as well as the bulletin of their foe, whose artillery made dreadful havoc in the close ranks of the Rajput cavalry, which could not force the entrenchments, nor reach the infantry which defended them. While the battle was still doubtful, the Tuar traitor, who led the van went over to Baber and Sanga was obliged to retreat from the field which in the onset promised a glorious victory; himself severely wounded and the choicest of his chieftains slain. Sanga Rana was of the middle stature but of great muscular strength. He was celebrated for energetic enterprise, of which his capture of Muzniffar, King of Malwa, in his own capital is a celebrated instance; and his succesful storm of the almost impregnable Rinthum-bhor, though ably defended by the imperial general Ali, gained him great renown. Had he been succeeded by a prince of his foresight and judgment, Baber's descendants might not have maintained the sovereignty of India. A cenotaph long marked the spot where the fire consumed the remains of this celebrated prince.

“Annals of Mewar.”

మ॥ అనలాస్త్రంబులు వాడిన జయము త ధ్యంబును నావిక్రిముం
డును గొన్నింటిని దెచ్చె; వీరభటులెం ధ తో మూర్ఖులై “వీనిం
కొన మశ్వంబుల నుండియుఁ దిగము నీ ధ కుఁ గూర్చు నెవ్వరినై
న నియోగింపుము వీనిబూన్ప” నని మం ధ దప్యంబులై యాడుచు;

92

చ॥ పెడమొగమైన నన్యులను ధ విక్రిముండుఁ నియమించె; సేవకుఁ
జెడ నిరుపాయలై యొకరి ధ నిఁ మఱియొక్కఁడు మెచ్చకుండ; నీ
దుడుకుడనం బెఱింగి బహ ధ దూరను ఘూర్చరదే భ ద్రయుఁ
వెడలె మహాచమూతతులు ధ వెంటఁ జనంగను జిత్తురై గొనఁ.

93

మ॥ తమ శత్రుఁడొకఁ డిట్లు చిత్తురిపయిఁ ధ దండెత్తునఁ మాట శ్రీ
శ్రమలఁ సోఁకిన రాజపుత్రనృపులుఁ ధ దాదవ్వు లందుండి పై
న్యములఁ దోడ్కొని వచ్చి కొండొరువు లా ధ తఁగ్గదముల్ లేక; కా
దములఁ జిత్తు రనంగ నెఱ యభిమా ధ నం బున్నదో వాఁకిఁ!

94

సీ॥ కాద్రకేసరి కేస ధ రముల నుమ్మొలలూఁగు సతిబలాఘ్యులు దేవ ధ రాధిపతులు
కులపర్వతముల డీ ధ కొని పిండిగాఁజేసి యంబుధిఁ గలుపు ఘ్నం ధ లావనీంద్రు
లుంకించి తాఁకిన ధ నుద్వీతలాబు పై కెగిరించు సోనెను ధ స్వీదులును
సాలాక్షుతో పెడ ధ పట్టులు పట్టి గెల్వంగఁ జాలిన హఠ ధ మశ్యమంబు

గీ॥ జగము సర్వసంహారము ధ సలుపఁ గలుగు నసమ శౌర్యులు చోదావ ధ దవ్యయును
నడచు సంద్రంబు లనఁగ పై ధ న్యములఁ గొనుచు వచ్చి చేరిరి చిత్తుఁడు ధ వట్టిగామ్ము.

గీ॥ పదము వెనక మఱియని ధ పలు పరాక్ర మైకధన్యులు గొలువ ను ధ శోమమ్ము
నుతుండు భాగ్జీ తరలివచ్చె; ధ నితఁడు బాడబాసలముఁ బాఱుమింగు మ ధ హాసంబు.

గీ॥ అఖిల జగములలోని శౌ ధ ర్యంబు ముద్గచేసి దుర్గంబునిడ ను ధ చివను గాని
నూరులగు పరంగుల పిరంఁగులకు ముందఁ దూచుకొని రాయి నిలుమఱుఁదగ్గు భంబు.

సీ॥ లాభిఖాఁ బిరుద మ ధ లంకరించెను ప్రాడ గోతులు తగ్గించి ధ కూరి మందు
వహ్ని రవుల్ కొల్పి ధ పగిలించె; నీతాడు బహదూరుశాహి సే ధ పలచు దమపు
పోర్పుగీసు పరంగి; ధ మునుపు వాస్తోడిగామా పోట నయిదొచ్చె; ధ మూగు గుండు
పరగించి యగ్నిప ధ ర్వశము పొంగినయట్లు పొంగించి బహుకర్ణ ధ మునునున్నె;

- గి. వైరి ముచ్చేదమైన చి ♦ తూరుకోట దక్షిణపు గోడ పగిలి రం ♦ ధ్రంబు పడియె;
 గ్గ నూతన జగన్నుత పరాక్ర ♦ మాన్యునం డరాతులను ధాకి యర్జున ♦ రావు మడిసె.
- గి. ఇను పాదలు హరవంశ్యు ♦ లతని తోడఁ బడిరి; మధ్యాహ్నమారాండు ♦ పగిది మండి
 యరులఁ దాకి దుగ్గారాయఁ ♦ డస్తమించె సఖుల చోండావద్యయు ♦ లనుసరింప.99
- గి. అవల దేవరభటులు ఝా ♦ లాన్వయులును జీవము లొసంగి; రంత భా ♦ స్త్రీయు వచ్చి
 ప్రళయకాలాంతకునిబోలు ♦ భటులఁ గూడి కదన మొనరించి పండె నా ♦ గండిదండ.
- సి. తరువార రాజమా ♦ తయు జవాహిరిభాయి రాతోడునుత తను ♦ త్రాణ ఖడ్గ
 ములనూని యాస్థలం ♦ బునఁ బోరి మడిసె; నవ్వెలఁది క్షీరిని జరి ♦ త్రల సునగ్గ
 మఁమామరముల వా) ♦ సిరి పూజ్య లాదినం; బుతలో దగ్గ మా ♦ వంత యవల
 విజిగ; లోపలి వీర ♦ వరుల సంఖ్యయుఁ దగ్గ; నుదయసింహకుమారుఁ ♦ డొకఁడుతప్ప
- గి. రాజమఁ మంతయు రణా ♦ గ్రమున మ్రగ్గె; నతని సురధానిరాయల ♦ కప్పగించి
 వెలికి దాటించి మిగిలిన ♦ వీరు లొక్క స్థలము చేరిరి కార్య ని ♦ శ్చయము కొఱకు
- సి. గండపుఁ మంచి చె ♦ క్కల నొక్కప్రోవుగాఁ గూర్చి తైలము పోసి ♦ కుప్పలుగను
 గర్భారజము పైఁ ♦ గప్పి యగ్ని రగిల్చి వెలఁదులు పడమూఁడు ♦ వేలమంది
 జలకంబు లాడి దు ♦ వ్వలువలు సొమ్ములు దాలించి పూచిన ♦ తుగెడు లటు
 వెడలి పెట్టికిఁ బోవు ♦ విధమున గుంపులై చిటునవ్వు మోముల ♦ సిరుల నింప
- గి. బంగరు సలాక లటు పా ♦ వకునిఁ జొచ్చి; రీవెలఁదులఁ గడ్డావతీ ♦ దేవి నడిపె;
 నామె యుదయసింహకుమారు ♦ ననుఁగూఁ దల్లి మగ్జయార్జునరాయని ♦ తోడఁబుట్టు.
- మ. తను కారతామణులెల్ల వహ్నిఁ బడి మ్రం ♦ దఁ దేవరస్వామి దూ
 ర్గమునందుండిన యోధులఁ గొనుచు నూ ♦ ర్యద్వారముఁ దీసి సిం
 హముమాడ్కి వెలిదూకి శాత్రవులు చీ ♦ కాకొంద వర్తించి నై
 వ్యములుఁ దానును నివ్వేశేషముగ నం ♦ తంబొందె నవ్వేళలో.

● Rao Arjun was this prince, who was blown up at the Chitore boorj. The Boondi bard makes a striking picture of this catastrophe in which the indomitable courage of this prince is finely imagined "Seated on a fragment of the rock disparted by the explosion of the mine, Arjun drew his sword and the world beheld his departure with amazement.

❶ చ॥ దురము భయంకరంబగుచు ♦ దుర్గము నిల్వదటంఘుఁ దోచు ముం
దర, నవరత్న సంతతులు ♦ దాడిన తోరము, రాక్షి, ఢిల్లి భూ
వరు కడ కంపె; గవ్వములు ♦ వచ్చిన యప్పుడు రాజపత్ను లీ
కరణి నొనర్చి సాయమును ♦ గాంచుట వాడుకయై తనర్చెడున్.

104

శా॥ వీరుల్ ముప్పుదిరెండు వేలు సమరో ♦ ర్వీక్ వ్రాలి ప్రాపించి ర
వీరస్వర్గము; దుర్గమున్ యవనభూ ♦ భృన్మోళియున్ జొచ్చి శౌ
ర్యరూఢీ నివసించె; నంతటను “సై ♦ న్యంబున్ మఱల్పించి చి
త్తురు వీడు”మటంచు వచ్చెను హుమా ♦ యూన్ సానుషా యాజ్ఞ యున్.

105

సీ॥ పరిసరగ్రామ సం ♦ వాసినలగు వెలందులు వేయిమంది యా ♦ తోరము నొక
క్షణకపుం బల్లెరం ♦ బున నుంచి పూవు లక్షతలుచు బెట్టి పూ ♦ జల నొనర్చి
నడచుచు వెల్లి యం ♦ దటు ఢిల్లిఁ జేరిరి; హుమయును వంగదే ♦ శమున నుండె;
నటకేగి దర్శించి; ♦ రతండు హర్షించి హస్తమున రత్నబంధ ♦ నము నొనర్చి

గీ॥ “సారస దళాక్షులార! యీ ♦ తోర మంది నపుడె కన్ఱావలీదేవి ♦ కన్న నైతి;
నామె నాచెల్లె; లుదయసిం ♦ గల్లుండయ్యె; వారి సేమమె నాసేమమై రహించు. 106

గీ॥ భువన వంద్యుండు సంగామ ♦ భూపమణికి ముందు మాతృగ్రుడ్డి కూర్చిన ♦ కుండు దీక్ష
సతని దేవేరిని గుమారు ♦ నాదరించి నా మొగల్ వంశమును బాప ♦ నం బానన్.

107

❶ The Rajpoot dame bestows with the Rakshi the title of adopted brother and while its acceptance secures to her all the protection of a Cavalier Servante, scandal itself never suggests another tie to his devotion. He may hazard his life in her cause, and yet never receive a smile in reward. for he cannot even see the fair object, who, as brother of her adoption, has constituted him her defender... The acceptance of the pledge and its return is by the katchli or corset of simple silk or satin or gold brocade and pearls. In shape or application there is nothing similar in Europe and as defending the most delicate part of the structure of the fair it is peculiarly appropriate as an emblem of devotion. A whole province has often accompanied the katchli and the monarch of India was so pleased with this courteous delivery in the customs of Rajasthan on receiving the bracelet of Karnavati which invested him with the title of her brother and uncle and protector to her infant Udai Singh, that he pledged himself to her service “even if the demand were the castle of Rinthumbhor.” Humayun proved himself a true knight and even abandoned his conquests in Bengal.

1. అఖిల నృపులకుఁ బాదుషా • యనుటకన్న రాజపుత్ర మహాదేశ • రాజమాత
కన్న యనుటయె కడు గౌర • వాస్పదంబు; పయనమై వత్తు; బహదూరు • పంపి పుత్తు.

మ! స్మరదింగీవర శేత్రలార! యింక నా • పుణ్యంబు వర్జింపఁగాఁ
దరమే! నేటి వివత్తు దీర్ఘుటకు నిం • ద్రప్రస్థమేయైన భా
గ్య రమాక్రాంతము నాదు రాజ్యమయినన్ • గాదేని నాప్రాణమ
పురమోత్సృష్టగుణాభ్య పాదముకడన్ • భక్తిన్ సనుష్ఠించెదన్.” 109

మ! అని శీఘ్రముగ వచ్చి చూచి “యిటఁ గా • ర్యం బంతయున్ మించిపో
యెను; దుర్గం బరిచేతఁ జిక్కెను; బలం • బెల్లన్ నశించెన్; గృహ
ఖని న్నగరిన దొడ్డతల్లియగు నా • కర్ణావతీదేవి యే
మని చింతించెనా; మందభాగ్యునకు నే • లా దక్కుఁ దజ్జేవనల్.” 110

మ! అక్కలా! సూర్యుడు వంశకర్తయట; ష్రీ • రాష్ట్ర వలెన్ బూజ్యమై
యకలంకంబగు గొప్పవంశమట; ధ • న్యాత్ముడు సంగ్రామసిం
హు కుటుంబుబట; సుంత సాయపడఁగా • నొక్కొంత తావున్నఁ బా
యక మత్కిరి వెలింగియుండుఁగద బ్ర • హ్మండైక సుప్తాయిగన్.” 111

నీ “ఆతల్లిమాఱు త • దాత్మజఁ గొలిచి దేహము ధన్య మొనరింతు” • నని తలంచి
‘చిత్తూరుపురి విస • ర్జించి ఘూర్జర మేగు’ మని బహదూరుషా • కాన తిచ్చె;
నామూర్ఖుడు తదాఙ్గ • నౌదలఁదాల్చక సమర సన్నాహముల్ • జరుపఁ దొడఁగెఁ;
బానిషా తుదిలేని • బలములతో దుర్గమును నాల్గువైపుల • ముట్టడించె;

గీ నామహాసేనఁ జూచి భ • యంబు లేచి నీరు సోఁకు నుప్పటులఁ గ • న్నింప కేగె
బలముతో బహదూరు; మా • శ్వమును ఘూర్జరము హుమాయూన్ జయించె, సైన్య
[ముల నుంచె.

గీ వెదక విక్రమసింహుని • విభుని జేసి యాహుమాయూను ఢిల్లీకి • నరిగె; విక్ర
మావనీశుని పిదపఁ బ్ర • జాళు లెల్లఁ బృథ్వివిభుని జేసిరి వన • వీరసింహు. 113

నీ జననంబు క్రూర ము • య్కర తురుష్కులంబు! భావమో రాజ్య సం • పాదనంబు!
ప్రాయమో సకలప్ర • పంచంబు తనదని పోరాడ వలసిన • పూర్ణ వయసు!
నరిది రాజాస్థాన • మాకర్షకము! కాని రాణి యర్థింప సా • భ్రాత్ర మూని
వంగభూమిని దన • పనిమాని యొకవేయి మైళ్లగుడెంచి ధ • ర్మము వరించి

- గీ॥ స్వకులు బహదూరు శిష్యుని ♦ పంచి దేశమందు భయమును డించి సౌ ♦ ఖ్యులు నింది
వట్టిచేతుల వెనుకకు ♦ వచ్చె! నెట్టి సరళ హృదయుండో! హుమయూను ♦ చక్రవర్తి!
- సీ॥ వనవీరనృపుడు పా ♦ లన మశాత్రవముసేయ నుదయసింహుఁ గూ ♦ ల్పను దలంచె;
బున్నా యనెడి దాది ♦ ముందెట్లొ సడివట్టి యొకపూలబుట్టలో ♦ నుదయసింహు
నుంచి భటులచేత ♦ నూరివెల్పుల కంపె; దనపుత్రు నుంచె ద ♦ ణ్ణానమంగు;
వనవీరుఁ “డుదయసింహుని జూపు”మని వచ్చె; సతి నిజాత్మజుఁ జూపె; వతఁడు పొడిచె;
- గీ॥ బుత్రశోకము దిగమింగి ♦ పున్న వెడలి స్వామి నొడినుంచి దేశదే ♦ శములు తిరిగి
వర్తకుం ‘డసాసా’ కడ ♦ వానిఁ జేర్చి సకలలోకైక విఖ్యాతి ♦ సంతరించె. 115
- క॥ తను నెంత కాచి కుడిపినఁ దనసుతుఁ బరుసుతుని కొలుకు ♦ దారుణ ఖడ్గం
బునఁ జీల్చు గనిన వెలదులఁ వినియుంటిమె! పున్నఁ దప్ప ♦ వేణ్ణికదానిదా. 116
- మ॥ వనవీరుడు ప్రజావిరుద్ధముగ భూ ♦ భాగంబుఁ బాలింపఁ దీ
రని కష్టాంబుధలో మునుంగుచు జన ♦ వ్రాతంబు సంగ్రామసిం
హునిపుత్రుం డతిదూరగుం డుదయసిం ♦ హుక్ దెచ్చి చిత్తూర్పురం
బున రాణా నొనరించె బూర్వవిభనం ♦ బుక్ నిల్చు గొంతుంచుచుక్. 117
- గీ॥ మ॥ సమరోత్సాహము లేదు; విక్రమకళా ♦ సంపత్తియుక్ లేదు; దు
ర్దమదైర్యోన్నతి లేదు; చిత్తురుమహా ♦ రాజ్యంబుఁ బాలింపఁ బూ

§ Rana Uday Singh ascended the throne in A. D. 1541-1542.

“Woe to the land where a minor rules or a woman bears sway” explains the last of the great bards of Rajasthan; but where both were united as in Mewar, the measure of her griefs was full. Uday Singh had not one quality of a sovereign; and wanting martial virtue, he was destitute of all. Yet he might have slumbered life away in inglorious repose during the reign of Humayun or the contentions of the Pathan usurpation; but unhappily for Rajasthan, a prince was then rearing, who forged fetters for the Hindu race, which enthralled them for ages; and though the corroding hand of time left but their fragments, yet even now though emancipated, they bear the indelible marks of the manacle; not like the galley slaves, physical and exterior; but deep mental scars, never to be effaced. Can a nation which has run its long career of glory be regenerated? Can the soul of the Greek or the Rajpoot be reanimated with the spark divine, which defended the Kangras of Chitore or the pass of Thermopylae? Let history answer the question.

జ్యమయా సద్గుణమొక్కడేనియు రహిం ♦ చక్షుబాదు; వైయాఘ్రుగ
రభమున మేకవిధంబున బాడమె సం ♦ గ్రామంద్రుగ రభమున.

118

● మ! ఉదయాస్తాచల మధ్యగంబగు జగం ♦ బుట్టుతలూగించె బె
ట్టిమడ పుత్రుడు; ఘోర సంగర కిరీ ♦ టిప్రాయుడై క్రిసం
పద నార్జించెను దండె; యెట్లితడు మే ♦ వాడ్రాజ్య మందారశా
ఖా దినంజొచ్చిన పుష్పియట్లు వాడమె ♦ గ్రిక్ గళంకించుచు.

119

చ! వరుసగ ముప్పదేం డ్లితడు ♦ పాలనము బొనరించె; నంధులో
నిరువదిమైదు శాంతముగ ♦ నెట్టులో సాగె; ననంతరమున
దరితరముల్ తరింపదగు ♦ దారుణ ఘోర విషత్తు దేశము
బారిగొని గౌరవంబు నుడి ♦ పోవగజేసె నరుతురమ్ముగ.

120

మ! అనఘు విక్రమసింహు భూరమఖం జే ♦ యగల్గి ఢిల్లీపురం
బునకేగె హుమయూను; వంగమున రా ♦ బ్దుఖ్యండు సామంతుడై
చను పేర్కాను స్వతంత్రరాజ్యమును సం ♦ స్థాపింప యత్నించినా
డను వార్తల్ విని పాదుషా వెడలె నై ♦ న్యాయత్తుడై వానిపై.

121

చ! అంతములేని నైన్యముల ♦ నంబుధి చాడ్చున నిల్పియున్న పా
మంతుని దాకి పోరుట ప్ర ♦ మాదకరంబని సంధి గోరి వృ

● But the magnitude of the peril confirmed the fortitude of Pratap, who vowed in the words of the bard to make his mother's milk resplendent: and he amply redeemed his pledge. Single handed, for a quarter of a century did he withstand the combined efforts of the empire; at one time carrying destruction into the plains, at another flying from rock to rock feeding his family from the fruits of his native hills, and rearing the nursing hero Umra amidst savage beasts and scarcely less savage men, a fit heir to the prowess and revenge. The bare idea that the son of Bappa Rawal should bow the head to the mortal man was insupportable; and he spurned every overture; which had submission for its basis or the degradation of uniting his family by marriage with the Tartar, though lord of countless multitudes... The brilliant acts he achieved during that period live in every valley, they are enshrined in the heart of every true Rajput, and many are recorded in the annals of the conquerors. To recount them all, or relate the hardships he sustained, would be to pen what they would pronounce a romance, who had not traversed the country where tradition is yet eloquent with his exploits, or conversed with the descendants of his chiefs who cherish a recollection of the deeds of their forefathers and melt as they recite them, into many tears.

"Annals of Mewar".

త్రాంతము నంపె; 'పే'ర్కులుడు • తానును సమ్మతి చూపె; గ్రుంకె బ్రా
ద్దంతట; రెండునై న్యములు • నచ్చట నిల్చెను నిద్ర నొందంగ.

122

చ॥ కొసరి కసాయి మేకలను • గొంతులు గోయు విధాన, మారియున్
మసగిన యట్లు, మృత్యువది • నాలుక సాచిన భంగి, ఢిల్లీసై
న్యసమితిపైన వ్రాలి తును • మాడంగ జొచ్చిరి నిద్రవోవుచు
డు సమయమందె వంగసుభ • టుల్ తమనాథుని యాజ్ఞ పెంపున.

123

మ॥ హుమయూ నంతట బాతె ఢిల్లీ దెస; క • త్యుగ్రుండు షెర్థాన్ సనై
న్యముగా వెంటను దాకె; నేమియును జే • య్ లేక యందండు మా
గ్గమున జక్కిన వారి జేర్చుకొని పా • ఆన్ జొచ్చె; బాంచాలదే
శము డాయంగనె రెండునై న్యములకు • సంగ్రామ మయ్యెన్ వడి.

124

సీ॥ రణమంచు వినిన మ • రణమంచు బెదరి దిజ్జార్గంబులకుఁ గొంత • మంది నడువ!
సమద శాశ్రవ పరా • గము దృష్టిగతమైన మది కలుగియుఁ గొంత • మంది పాట!
విమతనై న్యము దర్శ • నము దండధరదర్శనంబని యడలి కొం • దటు తొలంగ!
మొదటి పిరంగి చ • ప్పడయినంతనె గుండె లవిసి నీరయి కొంద • టవలి కుటుక!

గీ॥ నాహుమాయూను త్రోవలో • నడ్లమైన జనులఁ జేరిచి చేసిన • నై న్యమెల్లఁ
జేయి జారిన కడవయై • చిన్నమయ్యె! పేర్కుఖాన్ ఢిల్లీఁ బట్టాభి • పిక్కుడయ్యె! 125

మ॥ చమువుల్ లేక మహామహీవలయ రౌ • జ్యం బూడిపోవంగ నా
హుమయూనున్ వెనువెంటనే తగిలి లా • హోర్ దాకఁ బోనీక నై
న్యములన్ జేకొని పేర్కుఖాను తటిమెన్; • వాడంతటన్ దేశదే
శములన్ గ్రమ్మరె నెచ్చెటేనిఁ దలదా • చ్చవచ్చు నంచాసనో.

126

మ॥ స్తిమితత్వంబు వహింపకేగి యొకచో • 'పేకల్లి'యన్ బారసీ
క మహాయోగిని గాంచి యాతఁ డడుగం • గాఁదెల్పె నాత్మీయపు
త్తము; దత్తన్నిధినున్న వానిసుత "యు • ద్వాహమ్ము గావించుకొం
దు మహాభాగుని వీని నే"నన, నతం • డున్ వాని కిచ్చెన్ సుత.

127

సీ॥ ఏలుటకు మహామ • హీతలంబది లేదు! కొలువునేయంగ భట • కోటి లేదు!
కాంచనాదిక ధన • గ్రామంబులును లేవు! సముదార దివ్య భో • గములు లేవు!
వసియింపఁగా మేటి • భవనంబులును లేవు! తాల్ప ననర్హవ • త్రములు లేవు!
వాహ్యాభి యొనరింప • వాహనంబులు లేవు! శ్రమదీఱ గంట వి • త్రాంతి లేదు!

గీ॥ కేవలము హుమాయూన్ పడుక్లేశమెంచి మనసు గఠగించు సౌజన్యమహిమఁ గాంచి
కోరి యర్థాంగమును బంచు ♦ కొనియె! నెట్టి పావనాత్మికయో 'హమీ ♦ డా' వధూటి.

మ॥ వనిత యోధులఁ గొంచు యోధపుర భూ ♦ పాలున్ సమీపింప, వ
ద్దనె నాతండు; జసల్ మియూర్ ప్రభుడు పొ ♦ మ్మంచాడె; మర్వాన్ నృపుం
డును బంధింపఁగఁ జూచె; గొన్ని నెల లి ♦ ట్లుక జెల్లి రారాజు చే.
రెను దూరమ్మన సింధుదేశపుటెడా ♦ రిక్ దైవమున్ దూఱుచున్.

129

సీ॥ వైశ్యానర జ్వల ♦ జ్వాలాసమూహంబు చిమ్మి సూర్యుడు ప్రకా ♦ శించుచుండ!
నుర్వీతలంబెల్ల ♦ నుట్టుతలూఁగ జృంభించి వాయువు పెల్లు ♦ వీచుచుండఁ!
సుడికట్టి మండుటి ♦ సుక లేచి మిన్నంది వ్రాలి పాంథుల ముంచి ♦ నైచుచుండఁ!
బెక్కుయోజనములు ♦ వెడలిన నాల్కపైఁ జేర్చు జక్కయు నీరు ♦ చిక్కకుండఁ!

గీ॥ నరులు దఱుమంగ! ననుచరు ♦ లంత మొంద! స్వస్థ సాధంబుల వసించి ♦ పరమ సుఖము
మీఱఁదగు నిండుచూలా లె ♦ డారి యందు నాహమీదాలతొంగి యె ♦ ట్లరుగ నేర్చె!

గీ॥ రాచటికమది బరువయ్యె ♦ రాజమాళి; కనుచరత్వంబు బరువయ్యె ♦ ననుచరులకు;
నున్నవారెల్ల బరువైరియొటియలకు; నొక హమీడ మాత్రము చలింపకయె నిలిచె.

మ॥ హుమాయూ నెక్కిన యొటెయ్యున్ మడిసె న ♦ త్యుగ్రాతపవ్యాప్తి; గూ
రిమి భృత్యుండని యొటె నిమ్మనుచు టా ♦ ర్దీబేగు నర్థించె; గూ
రమలిక్ వాడు తిరస్కరించిచనె; నిం ♦ ద్రప్రస్థరాజ్యంబుఁ బూ
ర్ణముగా నేలినమేటి నీరమున క ♦ న్నన్ బల్చనయ్యెన్ గటా.

132

గీ॥ తురకతేనికె గప్టముల్ ♦ పెఱిగెఁ గాని పెక్కు విశ్వయత్నములు స ♦ ల్పినను గాని
కానరాదయ్యె వట్టివె ♦ క్కసము తక్క! నిండుదప్పి నార్పఁగ నొక్క ♦ నీటిచుక్క. 133

గీ॥ చూలుపండిన యాహమీ ♦ డాలతొంగిఁ జిమ్మటెండ కెడారిలోఁ ♦ దెచ్చుటెల్లఁ
బూఁపపిందెల క్రొమ్మావి ♦ మొక్క నకట! తీవ్ర దాహాగ్నిలో నీడ్చి ♦ తెచ్చుటయ్యె.

సీ॥ శదిలేక యొడి కొ ♦ టడు గట్టి నాల్క నాభినఁజేర దిగగూజ ♦ కొనుచుఁబోవ!
నెంతేని జలియించి ♦ హృదయకోశంబట్టె కుత్తుక కెకతోట్టు ♦ కొనుచురాగ!
మెదడు నీరసమయి ♦ ప్రేదిలి వైత్యోద్రేకమునను బ్రలాపనం ♦ ధిని వెలార్చు!
క్షీతితలంబెల్ల మ్రొం ♦ గినఁగాని తీరబో దనిపించు మరణవే ♦ దన కలాప!

గీ॥ నున్న కష్టంబు లట్టులే ♦ యుండ యవనభటులు దాహంబునకు నీరు ♦ వడయలేక
పిచ్చియెత్తియుఁ గేకలు ♦ వేసికొనుచుఁ బాతి రెల్లడ నినుకయె ♦ డారి నడుమ. 135

❊ చ॥ కనిరొకబావి వేతువనె ♦ కన్నులపండువు గాంగ; దాన మో
టనిడి జలంబు దోలెడు నె ♦ డక్ వడి నెద్దలఁ దోలుకొంచుబో
వునతని కొక్కచోఁ 'బయికి ♦ బొక్కెన వచ్చె'నటంచు మాటలుక్
వినబడఁబోమిఁ బెద్ద రణ ♦ భేరిని గొట్టుటవశ్యమై తగెన్.

136

సీ॥ అతిదాహమున నోరు ♦ లబ్ధతెఱచియున్న జనులు బొక్కెన నూయి ♦ కొనను నిలిచి
నిలువకమున్నె దా ♦ నివయ్యబడి జలంబుఁ ద్రావబోవఁగ దాని ♦ త్రాడు తెగుచు
బావిలో బొక్కెన ♦ పడె; దానివెంటఁ గొందఱు నూతఁ బడిరి; కొం ♦ దఱు మహోగ్ర
తాపమోర్వక నైక ♦ తథ్థలిబడి మ్రగ్గి; రిణఁగొంద తానూయి ♦ నెక్కి దూడి;
గీ॥ రంతఁ గొందఱు చేడి తో ♦ యంబుఁద్రావి గుండె బరువెక్కి కూలిరి; ♦ కొందఱెట్లా
'యమరకోట'కు నాటి సా ♦ యంతనంబు నడచి కన్గొని రచటిరా ♦ జాప్రహారు 137

మ॥ మనుజాధీశుఁడు వారిసందఱను స ♦ న్నానించె సౌఖ్యబెల
ర్పను; నైదుక్ బదివందలు నలువ దా ♦ పై నింక రెండైన యే
టను నాకార్తిక జీవవారము 'హమా ♦ డాభానుబీగంబు' పు
త్రుని నీల్లాడె నుదాత్తలక్షణయుతుక్ ♦ దుర్వార తేజోనిధిక్.

138

§ శా॥ పెద్దల్ గోత్రజు లక్కుమారకునకుక్ ♦ బ్రీతి "మహమ్మజ్జిల"
లుద్దీ నక్కసీ" నామ ముంచిరి; హుమా ♦ యూక్ సాదుమా చూచి యా

❊ On the fourth day of their retreat they fell in with another well, which was so deep that the only bucket they had, took a great deal of time in being wound up and therefore a drum was beat to give notice to the cassilas when the bucket appeared that they might repair by turns to drink. The people were so impatient for the water that as soon as the first bucket appeared, ten or twelve of them threw themselves upon it before it quite reached the brim of the well by which means the rope broke and the bucket was lost and several fell head-long after it. When this fatal accident happened the screams and lamentations of all became loud and dreadful. Some lolling out their tongues rolled themselves in agony on the hot sand while others precipitating into the well met with immediate death.

'Annals of Mewar'.

§ On this Humayun ordered the musk bag to be brought and having broken it on a China plate he called his nobles and divided it among them as the royal present in honor of his son's birth. This event, adds Jowher, diffused its fragrance over the whole habitable world.

"Colonel G. B. Mangleson C. S. I."

- ముద్దుంగుట్టని క్రివల్లి దెసలఁ ♦ బుష్పింపఁ గాంక్షించుచుఁ
ముద్దల్ ముద్దలు పంచె నాపులకు స ♦ మోదముమై గన్తుఁ. 139
- చ॥ తనుఁ గడుఁజేరఁదీసి తల ♦ దాచుకొనఁ నెలవిచ్చి వేర్చి నె
క్కినఁగ మెలంగు నయ్యమర ♦ కోటనృపాలునియొద్ద నాత్మమో
హనసతియౌ హమీదను ని ♦ జాత్యజు నక్కరు నుంచి వెంట న
య్యనుచరులేగుదేరఁగఁ బ్ర ♦ యాణ మొనర్చె నతండు వెడియుఁ. 140
- మ॥ త్వరమై నాతఁడు పారసీకమును గాం ♦ ధారంబు కాబూల్ వసుం
ధరలఁ జేకొనఁ గాని రాజ్యము సిర ♦ త్వం బూనకే సాఁగె; నీ
కరణిఁ దాఁ బదునాలుగేడులు మహా ♦ కష్టంబులఁ బొంది వం
దురె; నీలోపలఁ గొన్ని మార్పు లచటఁ ♦ దోతెంచె ఢిల్లీ పుఁ. 141
- మ॥ అల మేర్పాఁ బలశౌర్యశోభితుఁడు రా ♦ జ్యంబెల్లఁ గౌశల్యముల్
వెలయఁ బాలనచేసె; వానిపిదపఁ ♦ బృథ్వీశ్వరుల్ చాలదు
ర్యలులుఁ గ్రూరులు నొట రాజ్యమది న్నై ♦ ర్యంబూడె; గొన్నేండ్ల క
వ్వల రాజయ్యె 'సికంద'; రీతఁడు సురా ♦ పానకియాలోలుడౌ. 142
- మ॥ స్థితి యిట్లుండుటెఱింగి దొడుగొని డా ♦ సెఁ దా హుమాయూరు; శూ
రతముం డుగ్రీపరాక్రమక్రముఁడు బై ♦ రాంఖాను వచ్చెఁ జమూ
పతి; పండ్రోడవయేటనున్న సుతుఁ డ ♦ క్షర్ గూడ నేతెంచె; ను
ద్ధతిమై యుద్ధము సాఁగె ఢిల్లీ ని సికం ♦ దర్షిం చమూపాభిలో. 143
- మ॥ కడులేఁబ్రాయపుఁ జిన్ని కుట్టుడగు న ♦ క్షర్ ముందు నిల్పుండి యె
క్కుడు శౌర్యం బుసికొల్పి పూన్ప సుభటుల్ ♦ ఘోరంబుగాఁ దాడిర
య్యెడ ఢిల్లీ పతి యోడి పాతె; విజయం ♦ బింపారఁ జక్షాభిషి
క్తుఁడునయ్యెఁ హుమయూఁ నిజపులును సె ♦ తోషించి యుప్పొంగఁగఁ. 144
- సీ॥ 'పేర్కొండలం'బను ♦ స్నిగ్ధసాధంబున హుమయూను గూర్చుండి ♦ యొక్కనాఁడు
పొత్తముల్ చదువున ♦ ప్పడు ప్రార్థనముచేయు కాలంబుఁ దెలుపుచు ♦ గంట మ్రోగె;
వడివడి దిగిరాఁగ ♦ దొడఁగె నాతఁడు; నునువై యున్న మెట్లపై ♦ నడుగు జాతెఁ;
బైనుండి క్రిందికిఁ ♦ బడుట గాజవిధానఁ దలయెల్ల వేయి వ్ర ♦ క్కులుగఁ బగిలె;
గీ॥ నవలఁ బంజాబునందున్న ♦ యక్క రటకు వచ్చె; బదునై దువందలే ♦ బదియు నాటు
నగు శరత్తున నతని గ ♦ ల్యాణపురిని ఢిల్లీ పతిఁజేసి రుద్రోగ్గు ♦ లెల్ల గలిసి. 145

మ॥ ప్రవిశేషోగ్ర సమగ్రవిక్రముడు “బై ♦ రాంఖాను” ట్టాత్తైకధ

ర్మవిదుం! డాహుమయానుకోడలు సలీ ♦ మాడేవిఁ బెండ్లాడి బాం

ధవుఁడై యక్కరు బాల్యమూడి తరుణ ♦ త్వం బొందునందాఁక రా

జ్యవిధానంబును నిర్వహింపఁదొడఁగెన్ ♦ సంరక్షకుండై తగన్.

సీ॥ కాశ్మీరమందు సి ♦ కందరుశాహి సైన్యము ప్రోవుచేసి ర ♦ ణంబుఁ గోర,

నచటఁ గాబూలులో ♦ నక్కరు ప్రతినిధి తరుణంబు వీక్షించి ♦ తిరుగఁబడఁగ;

మాశ్వదేశాధీశ ♦ మణి ఢిల్లీపై బడు తెప్ప డెప్పుడటంచు ♦ నెగురుచుండఁ,

బులివంటిప్రోడ హే ♦ ముడు క్షణక్షణమును దండెత్తిరాఁ గాలు ♦ ద్రవ్యచుండ,

గీ॥ నల్ల కాబూలుకొఱకేగ ♦ ఢిల్లీ పోవు; ఢిల్లీకై చూడఁ గాబూలు ♦ చెల్లిపోవు;

వెనుక నూయి ముందర గోయి ♦ యనుటయయ్యె శౌర్యధనుడు బై రాంఖాను సైన్యపతికి

క॥ తొలుత సికందరుశాహిని గలియుచు బై రాముఖాను ♦ కల్యాణారణ

స్థలమున నోడింపఁగ నతఁ డలఘుగతి శివాలకన్రు ♦ లంచున డాగెన్.

148

సీ॥ లక్ష పదాతి ద ♦ శంబు కరుల్ వేయి తనవెంట నేతేర ♦ దండు వెడలి

హేముఁ డాగ్రాపురి ♦ కేగి చేకొనె దాని; నవల ఢిల్లీపురం ♦ బాక్రమించె;

బై రాముఖానుఁ డ ♦ క్షరు ససైన్యముగ సిద్ధంబైరి పానివ ♦ ట్టుంబు నొద్ద;

నుభయసైన్యములకు ♦ యుద్ధం బెసఁగె; దురుష్కులు శత్రుసేన వ్ర ♦ య్యలుగఁజేసి

గీ॥ హేము బంధించుకొనుచు బై రాముఁజేర్చి; రతఁడు కారుణ్యమును మాని యిక్కరుఁ గని

“శత్రుశేష ముపద్రవ ♦ సమితిఁ దెచ్చు! శీఘ్రముగ వీనిమ స్తాబుఁ ♦ జెండు”మనియె.

శా॥ “నామే ల్లూర్చి వచించు నీనుడిఁదలన్ ♦ దాల్పంగనాఁ గాని, యీ

హేముం డోడినవాడు; పట్టువడినాఁ; ♦ డీనాఁ డవధ్యుండు; నా

కై మన్నింపు”మటంచు నక్క రనె; ఖ ♦ డ్గంబెత్తి ఖండించె బై

రాముం డత్రటి హేముమ స్త మిలవై ♦ రాలన్ భటుల్ భీతిలన్.

150

సీ॥ ట్టాత్రప్రధాన ని ♦ శాతవర్తనుఁడౌట నావేశ మది కొంత ♦ యలరుఁ గాని!

బై రాముఖానుఁ డ ♦ క్షరుఁ బెక్కుగురువుల వేర్వేట నియమించి ♦ వివిధవిద్య

లభ్యసింపఁగఁజేసె; ♦ నాతని వేయికన్నులఁజూచి వేయిచే ♦ తులను గాచి

ధరణిరాజ్యం బూర్తి ♦ తము చేసె; గాబూలు చేకొనె; గాంధార ♦ సీమ గెలిచె; వ్రె;

గీ॥ జాఫురం బజమీర్ ప్రదేశములు గొనియె; గ్వాలియరు పట్టుకొనియె; మాఁగ్వారునొం

క్షణము విశ్రాంతిఁగొనక రాజ్యములు గెలిచె నక్కరున్నతి పరమ లక్ష్యముగనుంచి.

మ! అరుదెంచె బదు నెన్నిదేడులగు ప్రా ధ్యం; బప్పు డక్కర్ వసుం
ధరఁ దానేలఁ దలంచె; సేవకతర్తి ధ్రవ్యంబు నర్పించి సుం
బరమొప్పారఁగ నాత్మరక్షకుని నా మక్కాకుఁ బంపించె ద
గ్గట “నబ్బూరహిమాను” దత్తుతుని వే డ్డజేర్చి పోపించుచున్.

152

సీ! ఆజాను దీర్ఘ బా హగ్గళయగళు! డుద్యత్పద్మపత్ర నే త్రములవాడు!
ఘన సార్వభౌమ ల తుణలక్షితుండు! ప్రసన్న మనోహరా స్వంబువాడు!
బలశోభితాశోగ్య వచ్చరీరుండు! నీరదతుల్య గంభీర రవమువాడు!
శాంతిప్రధాన వ ర్చశ్శోభితుండు! దయాపూర్ణ మృదుహృద యంబువాడు!
గీ! కష్టము సహింపఁగలదైర్య గరిమవాడు! వితరణ వికాసములవాడు వేయునేల!
భరతఖండ మేలిన సార్వ భౌములందు నింతవాఁ డింక లేడను సంతవాడు. 152

సీ! అంచెల మార్పుచు నశ్వంబులను, స్వారి యిరువదై దామడల్ పఱచియుండె!
ఘూర్జరమ్మనఁ ద్రోవ గొప్పబెబ్బలి రాఁగ నద్దానిఁ జేతఁ జూ ప్పడఁచియుండె!
విడక “ఖండిరా” వ నెడి మత్తకరి నెక్కి యైదామడల దూర మరిగియుండె!
నాడుసింగము పిల్ల లైదు మండుపెడారియందుఁ బైబడఁ బీచ మణఁచియుండె!
గీ! నిరువురను దన సందిల నిఱికికొనుచుఁ గోటగోడలపై నెక్కి దాటియుండె!
నప్రతీపప్రతాప ధైర్యములు దేహబల మిలని సొమ్మనుచు మెచ్చమెలఁగియుండె!

మ! భగవాన్ దాసునిపుత్రి యొక్కరిత న క్బర్ కోరి పెండ్లాడె; నా
భగవాన్ దాసుని సోదరాత్మజుడు “కు న్వార్” మానసింహుండు వీ
రగర్విష్టుండయి ఢిల్లీజేరి పరరా వ్త్తశ్రేణులన్ గెల్చి కీ
ర్తిగురుత్వంబు వహించి యక్ష్మకుడన్ దీపించె సేనానియై.

155

సీ! ముప్పాలుప్రజ హైంద పులుగాన వాసిసేము తనకెట్లు సే మమని తలంచె;
నని జయించియు బట్టు కొనినవారిని బానిసలఁ జేయఁచట్టంబు నిలిపివైచె;
యాత్రలకేగు భ క్తావళితో బన్నుఁ గొనరాదనుచు దానిఁ గొట్టివైచె;
జరకాలముగను వే నెడు జుట్టపన్ను న్యాయవిరుద్ధమని దాని నవలద్రోసె;
గీ! హైందవాబున యవనరా జ్యంబు నిలుప నెన్నియత్తుముల్ వలయుఁ దా నన్నిచేసె;
మంచుమలనుండి కన్యాకు మారి దాక వసుధనెల్ల బాలింప న క్బరు దలంచె;
క! కొనె మేత్రాదుర్గము; చేకొనె గోగోళకోట; యింక గోవిందవసం
బను జేశము గెలిచెను; గోటను నాగాపురమునన్ దృ ధమ్ముగఁ గట్టెన్. 157

- క॥ శరణని మాశవపతి దరి కరుదేరంగఁ గూర్చింగని న ♦ హాసహయాధీ
శ్వరసేనాధీశుగ నాదరమున నాస్థానమున న ♦ తనిఁ జేర్చుకొనెన్. 158
- క॥ తపతీనదిపైఁగల బ్రహ్మపురంబును విజయగృహము ♦ నతిరయమారణ్
నృపకులదీపకుఁ డక్కరు కృపకును లోనగుదుమనుచుఁ ♦ గ్రేష్ఠురిక వడిన్. 159
- క॥ రావలపిండి సమీపములో విలయాంతకునకైన ♦ లొంగని గక్కా
రావీరుల కావర ముడివోవఁగఁ బంజాబుదేశ ♦ మును గెల్చుకొనెన్. 160
- క॥ తూరుపుసీమల దృష్టిని సారింప నడేల్కులుండు ♦ చానార్ దుగ్గ
ద్వారములు దీసి యక్కరు భూరమణుని పాదకమల ♦ ములు పూజించెన్. 161
- క॥ నరసింగపూరు చౌరాఘరు మఱి హోసంగబాదు ♦ క్రమమొప్పఁగ న
క్కరు బాదుశాహి చరణాంబురుహంబులు శరణమనుచుఁ ♦ బొగడుచు నిలిచెన్. 162
- క॥ 'రండో' పురుషో త్రమ!' యని ఖండిషునృపుండు కాళ్లు ♦ గడిగి తనూజన్
మండలరాజ్యంబు నృపా ఖండలునకు నప్పగించెఁ ♦ గడుభక్తిమెయిన్. 163
- గీ॥ చతురనంతబలంబులు ♦ సందడింప సింధు గంగా నదుల మధ్య ♦ సీమలుండుఁ
జైత్రయాత్రాపరంపరల్ ♦ సలిపి దిగ్విజయము సాగించె నక్కరు ♦ చక్రవర్తి. 164
- గీ॥ "భరతఖండై కభాగ్యమై ♦ పరగు రాజ పుత్రరాజ్యమేలని వాని ♦ పొడవు వృథయె"
యని నడిపె సేన;తద్భార ♦ మాగ లేక యురగనాయకు ఫణము లు ♦ జ్ఞూతలూఁగె.
- గీ॥ మహిత ధైర్యుండు గోడర ♦ మల్లు మేరు శిఖరమట్టి ఖాసింఖాను ♦ సింహమట్టి
బిరుదు' ఖాన్ ఖానను'పిడుగల్ ♦ ప్రేళ్ల నలుపు భయదశౌర్యలు నిలిచి రఁక్కరును గొలిచి.
- మ॥ అలఘుపాదవక్రీవిక్రమయుతుం ♦ డా మానసింహుండు కొం
డలఁ బిండిబడఁగొట్టు మేటి భగవాన్ ♦ దా సిందునందున్న యో
ధులకున్ వృద్ధపితామహుం; శిరువురున్ ♦ దోతెంచి రీతండ్రికొ
డ్కులు దర్పించిన నడ్డుపాటు గలదే ♦ ఖోణీతలంబంచునన్! 167
- క॥ ఈమెయి నక్కరు నడుపు చమూమానం బింతయనఁగ ♦ బుద్ధిచోరడు; బు
స్సామొదలుగఁ బాండోలీ సీమవఱకుఁ బదియుమైళ్లు ♦ సేనలు నిండెన్. 168
- సీ॥ జలధులంతటి సర ♦ స్సులు పెక్కులుండె; గ్రిందట వనాశానది ♦ నడచుచుండె;
దరఁగని బహువిధ ♦ ధనధాన్యతతులుండె; బైరు క్రొత్తఁగ నెక్కి ♦ వచ్చుచుండె;
గోటలేడును జాట్లు ♦ కొని దృఢమ్ముగనుండె; సప్తమహాద్వార ♦ సమితియుండె;
గురుతరాయుధవరం ♦ పర చెంతనుండె; యోధతతి చిత్తములందు ♦ ధైర్యముండె;

గీ॥ నక్కురునకెకా దవ్వాని ♦ యబ్బుకైన దగ్గక రణంబు సాగింపఁ ♦ దగ్గ యన్ని
సాధనము లుండె; లేమి యెచ్చటనుగలుగ దుదయసింహరాణా లేమియొకడుతక్కు

ఉ॥ అంగడినున్న వన్ని శని ♦ యల్లునినోర నటన్నమాట వా
సిం గనఁజేసి యాయుదయ ♦ సింహుండు యుద్ధమటన్న భీతిచేఁ
గ్రుంగుచు రాజపిప్పలిని ♦ గోహిలువంశ్యులయొద్ద డాగె; నై
నం గనరాదు లోపము ర ♦ ణం బొనరించెడు యోధకోటికి.

170

● సీ॥ అల సలుంబ్రాధీశుఁ ♦ డగు సాహిబాసు, కౌర్యాన్నితుండగు దేవ ♦ రాధిపతియ,
ఫల్వాప్రభుండు శుద్ధ ♦ కీర్తి 'పుత్ర' సృపుండు, జేడ్లా కొఠురియా ♦ పృథ్వివరులు,
నింక మడెరియా ♦ సృపతి మాడాసింగు, పావనాత్ముండు ఝా ♦ లావిభుండు,
ఝాలూరినేత యీ ♦ శ్వరదాసు, సోనెగుట్టేద్రుండైన కరుణా ♦ సాంద్రరాజు,

గీ॥ గ్వాలియరుదేశపతి లోను ♦ గా మహిపులు పగిలెడు పిరంగిగుండుతు ♦ వక్షమిచ్చు
ధైర్య హేమాద్రులు విశేష ♦ దశము లలరఁ బోయినిల్చిరి గెలుపాచావో యటంబు

క॥ అల్ల యమభటులఁగేరెడు బల్లిదులగు భటులు గొలువ ♦ వైరుల మనముల్
తల్లడిలఁగ వచ్చెను జయమల్లుండు రణరంగపార్థ ♦ మహితయశుడై.

172

● It (Chitor) lacked not however brave defenders. Sahidass at the head of a numerous band of the descendants of Chonda was at his post (the gate of the Sun) there he fell resisting the entrance of the foe, and there his alter stands on the brow of the rock which was moistened with his blood. Rawut Dooda of Madaris led the sons of Sanga. The feudatory chiefs of Baidla and Kotario, descended from the Prithwi Raj of Delhi, the Pramari of Bijoli the Jhala of Sadri inspired their contingents with their brave example; these were all home chieftains. Another son of Deola again combatted for Chitor with the Sonegurra Row of Jhalore. Eswaradass Bahatore, Karamchand Katchwaha with Dooda Sadani and the Tuar prince of Gualior were distinguished among the foreign auxiliaries on this occasion..... But the names which shine brightest in this gloomy page of the annals of Mewar which are still held sacred by the bard and the true Rajput and immortalized by Akbar's own pen, are Jaimall of Bednore and Putta of Kailwa, both of the sixteen superior vassals of Mewar. The first was a Rahtore of the Mairtea house, the bravest of the brave clans of Marwar, the other was head of Jugawats another grand shoot from Chonda. The names of Jaimall and Putta are as household words inseparable in Mewar and will be honored while the Rajput retains a shred of his inheritance or a spark of his ancient recollections.

"Annals of Mewar"

- సీ॥ ఇతఁడు మార్వార్కహీ ♦ పతి మాళదేవుని నుతుఁడు; బాల్యమునందె ♦ సూరలోక
చూడామణియన వి ♦ శుద్ధకీర్తి గడించె; దండి కీర్తికి భే ♦ దంబు నచ్చి
చిననాఁడు తనదేశ ♦ మును వీడి వెడలె; నీతని భుజాటోప దు ♦ ద్ధాంతత విని
చిత్తూరిరాణాయుఁ ♦ జేయిచ్చి మన్నించి బదనూరు సంఘాన ♦ పతి నొనర్చె;
- గీ॥ మహితధైర్యంబు వజ్రవ ♦ ర్మంబుగాఁగఁ దనదు రాజోద్భావవీర ♦ తతులఁ బూన్చి
తగిలి బ్రహ్మాండమైనఁ బిం ♦ డిగనొనర్చు రాద్రోతరధాటిఁ గాలాగ్ని ♦ రుద్రుఁడితఁడు.
- క॥ కృప నాదరించు చిత్తూర్ నృపచంద్రుని పనులు మేని ♦ నెత్తురు కండల్
విపులముగ ధారపోసి జరుపు స్వామిన్నేహబంధు ♦ రుల్ వీరల్లెళ్ళ. 174
- సీ॥ సమర మనేకమా ♦ సము లయ్యె; నక్కరు పెక్కురుపనివాండ్రఁ ♦ బిలువనంపె;
దుర్గంబుక్రింద గో ♦ తులను ద్రవ్వించి చొప్పించి యగ్నిరజంబు ♦ ప్రేలిపించె;
జిత్తురిసేన కా ♦ చిననూనియలు శిలల్ గుప్పుచు వైరులఁ ♦ గూల్చుచుండె;
యవనులు తలలపై ♦ శవకోటిఁగప్పి దుర్గము క్రిందఁద్రోయంగఁ ♦ గడగుచుండి;
- గీ॥ రెప్పుడునుగాని యాగోడ ♦ తెచటఁగాని పగులుటయుఁగాని సేన లోఁ ♦ బడుటగాని
కానరాదయ్యె! నక్కరుఁగడియగడియ కెటులెలులటంచు విసుగు నొందుటయకాని.
- సీ॥ ఉన్నమందంతయు ♦ నొకమాత్ర పెక్కుతావులఁ బోసి కూరి ని ♦ ప్పను ఘటింప
నొకగని ప్రేతె; ముం ♦ దుండిన మోగలుల్ గూలిరి; గోడయుఁ ♦ గొంత యురణె;
దానితోఁ గొందఁ టం ♦ తమునొంది; రీవ లావలివారు ముందుకుఁ ♦ గలయదూకి;
రంత బ్రహ్మాండంబు ♦ నగలించు నొకపెద్ద భస్మనితోడ నొండాక్క ♦ గనియుఁ బ్రేతె;
- గీ॥ దాన యవనహైందవులగా ♦ త్రములు గాలిఁగలిసె శతశ స్రహస్రశః ♦ ఖండములయి,
విటిగె నొకగోడఁయచటఁ జెక్కురుయవనులు హైందవులు చేరిరయ్యె ఘోరాహవము.
- క॥ రణరంగమృగేంద్రులు చోహణవీరులతో. గోతురి ♦ యా-బేడ్లారా
ఞ్జాణు లాసమ్మర్దిరాంగణమునఁ దెగి స్వర్గసీమఁ ♦ గట్టిరి గృహముల్. 177
- క॥ హరవంశ్యుల నడుపుచు నీశ్వరదాసును దేవరాధి ♦ పతియును ఝూలే
శ్వరుఁడును బెండ్లికి నడిచిన కరణిని ననికేగి మడిసి ♦ కనిరి యశంబుళ్ళ. 178
- క॥ దురమున దూడాసింగును గరుణాసాంద్రుండు వైరి ♦ గణమ స్రములక
దటుగుచు రాసులు పోసిరి పరలోక ద్వారసిమ ♦ వఱ కవ్వేళక.
- క॥ భండన శతఘ్ను లనఁదగు చోండావద్భటులతో వి ♦ శుద్ధ యశస్సాం
ద్రుండైన సాహిదాసుఁడు ఖండితుండై యొరగె భటులు ♦ కళవళ మందక. 179

● క॥ చండ సృపాఖండలు కులమండనుఁ డరిదండధరుఁ డ ♦ మాత్యుఁ డితండుఁ

బండినయెడ నీనాటి కఖండస్తంభం బొకండు ♦ గననై యుండుఁ.

180

సీ॥ సాహిదా సేగ నా ♦ స్థానంబు మఱలఁ జొండావత్కులుండె చెం ♦ దవలెఁ; గాన
భారమ్ము పుత్రపై ♦ వ్రాలెఁ; బ్రాయము పదునాడేండ్లు; తండ్రిలేఁ; ♦ డమ్మపెంచె;
నిందుకు మూన్నాళ్ల ♦ ముందె పెండిలియయ్యెఁ; బసపుగడ్డలతోడ ♦ వచ్చి సేన
కధిపతియౌచు సూ ♦ ర్యద్వారమున విజృంభించుచు నాకొత్త ♦ పెండ్లికొడుకు

గీ॥ గొట్టియలమందఁ జొచ్చి గ ♦ గోలుపఱచు బెబ్బలివిధానఁ దురకల ♦ పిండు నఱికె;
నామహాబాహు బాహుశౌర్యంబుఁ గాంచి యభయనై న్యంబులును దలఁలూఁచినిలిచె

● గీ॥ నవ్వు నవ్విరు జనని చోం ♦ డావదన్వయము యశము పెంచు త్రాత్రవీరావతార
కోడలిని వెంబడిని బిల్చు ♦ కొనుచు వచ్చి వైరిశిరములు రాసులువడఁగ నఱికె.

సీ॥ ముద్దుమోమున నాణి ♦ ముత్రైపుబాసికం! బద్దంపుఁజెక్కిళ్ల ♦ యందు మెఱుంగు
గాటుకచుక్కయఁ! ♦ గాళ్లఁ బారాణియుఁ! బసపువన్నియ పెండ్లి ♦ వస్త్రములును!
సకల కల్యాణ భూ ♦ వణరాజితోఁ! దనుతాణంబుఁ దొడిగి హ ♦ స్తమున ఖడ్గ
మరలఁ బ్రాణేశ్వరు ♦ నంద నిల్చుచు సత్య నరకుసేనల నట్లు ♦ నఱికె నిపుల;

● The Rajput premier is the military minister, with the political Government of the fiefs; the civil minister is never of this caste. At Udaipur he is called Bhanjgurh. His influence, necessarily gives him unbounded authority over the military classes with unlimited power over the inferior officers of the state..... When "Rau" of Udaipur leaves the capital, the Salumbra. -Chief is invested with the government of the city and charge of the palace during his absence. By his hands the sovereign is girt with the sword and from him he receives the mark of inauguration on his accession to the throne. He leads by right the van in battle, and in case of the siege of the capital his post is the Suryapol (the gate of the sun) and the fortress which crowns it in which this family had a handsome palace which is now going fast to decay.

"Annals of Mewar"

● When Salumbra fell at the gate of the Sun, the command devolved on Putta of Kailwa. He was only sixteen, his father had fallen in the last shock and his mother had survived but to rear this the sole heir of their house. Like the Spartan mother of old, she commanded him to put on the 'Saffron robe' and to die for Chitore, but surpassing the Grecian dame, she illustrated her precept by example; and lest any soft compunctious visitings for one dearer than herself may dim the lustre of Kailwa she armed the young bride with a lance, with her descended the rock and the defenders of Chitore saw her fall fighting by the side of her Amazonian mother.

"Tod's Rajasthan."

- గీ॥ “వెన్నముద్ద పిరంగియై ♦ వెడలివచ్చె! హరిణశాబము బెబ్బలి ♦ యగుచు దూకె!
నబ్బిసీలత బ్రహ్మస్త్ర ♦ మగుచు దాకె”నన రణమొనర్చె నాపుత్రయనుగూ బడతి.
- గీ॥ పుత్రయు-నవోధ-తల్లియు ♦ ద్వృత్తి బోరి దన్యుగళరక్తముల వసం ♦ తమ్ము లాడి
తల్లి చిత్తూరులక్ష్మీపాదముల నొటిగి సమసి రుభయపై న్యములు బాష్పములు విడువ.
- సీ॥ ధన ధాన్య వసన వా ♦ హనము లియ్యగవచ్చు; గోరిన తిండి చే ♦ కూర్పవచ్చు;
గండంబు మెయినిండు ♦ గా రాయగవచ్చు; బెక్కు-భూషణములు ♦ పెట్టవచ్చు;
దడిలేని విద్యలు ♦ చదివింపగా వచ్చు; విభవంబు లెన్నేని ♦ బెంపవచ్చు;
గ్రింద మన్నని శిర ♦ మందు జేర్పగవచ్చు; నమరాద్రి తెచ్చి యియ్యగవచ్చు;
- గీ॥ గాని రణదుర్గ కల్పింప ♦ గన్నకొడుకుఁ గోడలిని బంపి దీవించి ♦ తోడు వచ్చి
శత్రుశవకోటిపై వీర ♦ శయన మందె; బుత్త! నీతల్లి యెంతటి ♦ పుణ్యవతియో! 186
- సీ॥ తాతధర్మైకని ♦ శ్చలుఁడు రాతోడ్వంశజలకెల్ల ఘనయశో ♦ జ్యోతియైన
జయమల్లుఁ డవ్వలి ♦ క్షణమె సూర్యద్వారసీమకు నడచుచు ♦ జచ్చువోలె
బరసేనఁ దాకి కొ ♦ బైరకాయలవిధానఁ దలలు కుప్పలుగాఁగ ♦ నిలను రాల్చి
దక్షాధ్వరధ్వంస ♦ దారుణకృతిఁ బెంచ వీరభద్రుఁడువోలె ♦ వెలుగఁజొచ్చె;
- గీ॥ “నకట! నాభాగ్యమున సూర్యుఁడ స్రమించి యాగె రణ; మీలెనికి గంటవ్యవధియున్న
సేన సర్వసంహారంబు ♦ చేసియుండు” ననుచు నక్బరు వెలుగొందె ♦ నలని కృతికి.
- మ॥ ప్రళయారంభమునాఁడు లోకముల గూ ♦ ల్పకవచ్చు నాకుద్రునిఁ
దలఁపఁజేయుచు దుర్నివారబలవ ♦ ధ్ధాటీసమారంభమై
యలఘూద్యజ్జయమల్ల మందర మమి ♦ తానీకినీవారిధిఁ
గలఁపఁజొచ్చెను! బ్రాద్దు క్రుంకి రణ ము ♦ తం బందె నానాటికి. 188
- గీ॥ చ॥ పలుచని పాలవెన్నెలలు ♦ పై నొలయఁ జయమల్లుఁ డాత్మయో
ధులఁగొనుచుఁ బరాహ్లామున ♦ దుర్గముగూలినచోట రాలు సం
దులనిడి బాగుసేయుటను ♦ దూరమునఁ గని యక్క రంతలోఁ
గొలిపెను గుండు ‘సంగ్ర’మను ♦ గొప్పతుపాకిని బట్టి పేల్చుచు. 189

§ By the light of the torches Akber recognised the Rajput general and believing him to be within distance, he fired and killed him on the spot. The Rajputs rallied indeed subsequently but it was too late and though they exerted to the utmost they could not regain the lost advantage. When the day dawned Chitore was in the possession of Akber.

“G. B. Malleson”

మ! విడితాగ్నిప్రభలాపు మండుచుఁ గడుఁ ♦ వేగంబ హృత్కోశముం
దది దూఱఁ జయమల్లసూర్యుఁ డకటా! ♦ యస్తంగతుండై భయా
స్పదదుఃఖాంధతమంబునఁ విడిచె మే ♦ వాహ్మప్రపంచంబు; నె
ల్లదళంబుల్ స్పృహతప్పి బెండువడి నే ♦ లల్ వట్టె దైన్యంబునఁ.

190

మ! ఆకటా! సింధుకు బ్రహ్మపుత్రకును మ ♦ ధ్య్ గల్లు సీసర్వధా
త్రీకి రారాజపు! యుద్ధ మాఁపుతటి! రా ♦ త్రి! గార్యనిర్మగ్ను! జౌ
ర్యకృతిఁ జంపితి వెచ్చరింపకయె వీ ♦ రవ్రాతశార్దులు; నే
టికి సీగొప్పతనంబు ధర్మమును బా ♦ టింపంగ లేకున్నచో.

191

చ! విలయకృతాంతమూర్తు లిటు ♦ పెక్కురు నాథులు గూల ధైర్యముల్
నిలువక యోధు లందఱును ♦ నిల్చిరి జీవములేని బొందులుఁ
వలె; దరుణీజనుల్ పడిరి ♦ వహ్నిని; నెన్నిది వేలు రాజపు
త్రు లపుడు తమ్ములమ్ముఁ గొని ♦ తోడ వసంతములాడి ముందటఁ,

192

క! సూర్యద్వారము ధైర్యాహర్యములై యపుడు తెఱచి ♦ యవనుల విజయా
వార్యుల నఱకుచుఁ దామును శౌర్యము రాజలఁగఁ బోరి ♦ సమసిరి వరుసఁ.

193

ఉ! కూలిరి వేల కింగనలు! ♦ కూలిరి నూర్లకు రాజబంధువుల్!
కూలిరి వీరపుంగవులు ♦ గొబ్బున ముప్పదివేలమంది! య
వ్వేళను బెక్కువంశముల ♦ పెద్దలు గూలిరి! త్వారువంశుఁడౌ
గ్వాలియరీశుఁ డొక్కరుండె ♦ పాణిముతో మనియుండె! నేమనఁ!

194

సీ! సంవత్సరంబు క ♦ ప్రముచేసి గెలిచిన చిత్తూరిలోఁ బ్రవే ♦ శించి యచటి
సౌధరాజములు పా ♦ సాదంబులును గుల్లు గొప్పకట్టడములు ♦ కూలద్రోసి
పెదపెద్దవగు రణ ♦ భేరులు డంకాలు గొని భవానీదేవి ♦ కోవెలఁ గల
స్వర్ణదీప స్తంభ ♦ సమితియుఁ జిత్తూరునగరమ్ము ద్వారబం ♦ ధములు గొనుచుఁ

గీ! గుంభవిశ్వంభరాధీశ ♦ జంభవైరి దగు జయ స్తంభ మాదిగా ♦ నచట నున్న
పూర్వరాజ విక్రమచిన్నా ♦ ముల నఖిలము వీడ కళ్ళకు బగ్గము ♦ పాడు చేసె. 195

గీ! తనకు లొంగక తవిలి మా ♦ ర్కొనిన రిపుల కన్నివిధముల సాయమైరనుచు దుర్గ
వాసులందఱ నఱకి ము ♦ ప్పదియువేలు పంపవంటి సంసారముల్ ♦ పాడుచేసె.

§ Akber entered Chitore, when thirty thousand of its inhabitants became victims to the ambitious thirst of conquest of this "Guardian of mankind." All the

- మ॥ తనచుట్టుకగల రాతిగోడ హిమవం ♦ తంబట్లు దుర్భేదమా
 నని శత్రుత్ భయముందిపాట నొకవే ♦ యబ్బంబులుక గ్గిరిమో
 సిస విశ్వోన్నత పట్టణప్రవర మా ♦ చిత్తూర్ కటా! కాంతులె
 ల్లను గోల్పోవుచు గాడుగా నిలిచె! గా ♦ లం బింక నెబ్బంగిదో! 197
- సీ॥ చిగురై నఁ జదుమ నొ ♦ చెప్పడుచోట ముప్పదివేలపౌరులఁ గూల్పఁ ♦ జాలి తెట్టు!
 కఱవె భేరులు! నీకుఁ! ♦ గడుపు నిండెనె! ప్రాతతోల్కుక్కలే! కాని ♦ దొరకఁగలదె!
 దివ్వెకంబముఁ గొంటె! ♦ తీతెనే నీదరిద్రత! కటా భూరి సా ♦ మాజ్యపతివె!
 కోట గెల్చితిగాక! ♦ కుంభు జయ స్తంభ మేల కూల్చితి! లాభ ♦ మేమి నీకు!
 గీ॥ గుడుల దివ్వెలార్చెడు పచ్చి ♦ కూళలై నఁ జేకొనరె! యెల్లు చేయాడె ♦ జత్తురుపురి
 ద్వారబంధముల్ గొనఁ! జల్లఁపడెనె కనులు! సరస గుణధామ! యక్కరు! సార్వభౌమ!
 సీ॥ చిత్తూరునగర ల ♦ క్షీభాగ్య సాభాగ్య మానాటితోడనె ♦ యంతముదె;
 నవల మేవాడ రా ♦ జ్యమున కయ్యది రాజధానియై విభవ ము ♦ దంగలేదు;
 కోటల నెవరు బా ♦ గుపడఁజేయఁగ లేదు; భేరిధ్వనులు విని ♦ హిపలేన;
 పుడమితో డ్లాప్పుడం ♦ దడగిడినదియులే; దొకయిట దీపంబు ♦ నుండలేదు;
 గీ॥ యవనపతి చేసిచనిన మ ♦ హాపకార మనుదినము చాటు చిప్పటి ♦ కల్లై భయద
 మృగములకుఁ గంటకావృత ♦ వృక్షములకు వాసమైయున్న! దెంతటి ♦ సాతకంబా!
 గీ॥ మహిత చిత్తూరునగర సా ♦ మ్రాజ్యభవ్య నాటకాభ్యంతరమున నీ ♦ నాటి కకట!
 కట్టకడతెర వ్రాలము ♦ గళముపాడె ననఁగ ధ్వనిలేపుమండు వి ♦ హంగతతులు!

heads of clans both house and foreign, fell; and seventeen hundred of the immediate kin of the Prince sealed their duty to their country with their lives. The Tuar chief of Gualior appears to have been the only one of note who was reserved for another day of glory. Nine Queens and five Princesses with two infant sons and the families of all the chieftains not at their estates, perished in the flames or in the assault of this ever memorable day. Their divinity had indeed deserted them, for it was on Auditwar (the day of Sun) he shed for the last time a ray of glory on Chitore. The rock of their strength was despoiled; the temples, the palaces dilapidated; and to complete her humiliation and his triumph, Akber bereft her of all the symbols of regality; the nakaras whose reverberations proclaimed for miles around, the entrance and exit of their Princes, the candelabras from the shrine of the Great Mother and in mockery of her misery, her portals, to adorn his projected capital Akberabad. The abode of regality which for a thousand years reared her head above all the cities of Hindusthan is become the refuge of wild beasts which seek cover in her temples. "Annals of Mewar."

- క॥ 'పదునైదువందలును నర్పదియెనిమిది' యనిన సకల ♦ ఫరిభవముల కా
 స్పదమని మేవాడ్ ప్రజ లాపదమును నేటికిని వినఁగఁ ♦ బాల్పడ రకటా! 201
- సీ॥ ఆరణంబున నక్క ♦ రజరామరఘాతఁ గను శౌర్యధను లిద్ద ♦ ఆనుచు మెచ్చి,
 జయమల్లు పుత్రుల ♦ సత్కీర్తికై వారి విగ్రహంబులు రచి ♦ పించి, ఢిల్లీ
 లో మహాద్వారంబు ♦ సీమ నిర్వంకల వాని రెండేన్దుల ♦ పైన నుంచి
 హితులును బంధులు ♦ నేతేరఁ జూపి వారల శౌర్యకథనముల్ ♦ దెలుపుచుండుఁ!
- గీ॥ గొండలట్లుండు నమ్మేటి ♦ కుంజరములు వానిపై నున్న యవ్వీర ♦ వరులు నేటి
 కటకరిగి చూచువారల! స్వాంతసమితి నెంత వెఱపుగూర్తురొ! దేవుఁడేయెఱుగు.

—*) ఉదయసింహుఁ డుదయపురముఁగట్టి కాపురముండుట. (*—

- చ॥ కదనము నిల్చిపోయెననఁ ♦ గ్రమ్మరి వచ్చి తటాకమున్ ముదా
 స్పదముగఁ గట్టి పే 'రుదయ ♦ సాగర' ముం చిడి చెంతనే వసి
 చెదనని కట్టె నిల్లుదయ ♦ సింహుఁడు; పెక్కురు కట్టిచేరి రం;
 దుదయపురాభిధానమున ♦ నొప్పే బురంబది వాని పేరునన్. 203
- క॥ చిత్తూరి రాజ్యమంతయు ముత్తునియలుగాఁగ నుదయ ♦ పురరాజమె స
 ర్వోత్తమము చాలునంచని యిత్తటి నయ్యుదయసింహుఁ ♦ డేలదొడంగెన్; 204

● I find nothing remarkable at the entry but two great elephants of stone which are in the two sides of one of the gates. Upon one of them is the statue of Jaimall, that famous raja of Chitore and upon the other Putta his brother. These are two gallant men that together with their mother who was yet braver than they, cut out so much work for Akber; and who in the sieges of towns which they maintained against him gave such extraordinary proofs of their generosity, that at length they would rather be killed in the outfalls with their mother than submit and for this gallantry it is, that even their enemies thought them worthy to have these statues erected to them. These two great elephants together with the two resolute men sitting on them, do at the first entry into this fortress make an impression of, I know not what greatness and awful terror.

Letter written at Delhi 1663.

Such the impression made on a Persian, a century after the event, but far more powerful the charm to the author of these annals, as he pondered on the spot where Jaimall received the fatal shot from Singram, or placed flowers on the cenetaph that marks the fall of the son of Chonda and the mansion of Putta whence issued the Sesodia matron and her daughter. Every foot of ground is hollowed by ancient recollections.

"Annals of Mewar"

- క॥ సుతు లిరువదియైదుగురై సతతము బహుపుత్రకులకు ♦ జనకుడని సం
 మ్మతికెక్కె; గాని రాజ్యోన్నతికేమియు చేయఁ డితఁడ ♦ నామకుడగుచుక. 205
- సీ॥ ఉదయసింహుడు పూర్వఁ మొకనాడు కొలువుండ నొకకత్తి లోహకాశరకుడు దెచ్చె;
 నది పడనైనదో ♦ యనిచూడ నొకపుల్లఁ గొంచెము చివ్వి యా ♦ మంచె గత్తి;
 యచటనుండిన సూక్తుఁ ♦ డై దేండ్ల బాలుడు 'కత్తు లొరుల నటు ♦ కఁగ నె కాని
 పుడకలుచివ్వ నే ♦ ర్పడ'వంచు దనమ నాస్తము చీల్చె; దాన గొ ♦ ట్టమునఁ జిమ్మి
- గీ॥ నట్లు వేడినెత్తురు గాఢి ♦ యచటి రత్న కంబళంబంత రక్షసి ♦ క్తముగ నయ్యె;
 నందతాశ్చర్యమగుటై; ♦ రకుఁమానుఁ డచలుఁడై చూపు తుండ్రి యాస్యముననిలిపె.
- మ॥ తను నెట్లైనను జంపు నీతఁడని భీ ♦ తస్వాంతుఁడై తేఁడు "ప

నిని గొంపోయి వధింపు'డంచు భటులక ♦ నేమిచె; వారు మహా
 వనముక జేర్చిరి; త్రోవవచ్చెడు సలుం ♦ బ్రాకృష్టఁ డిట్లించి యా
 తనిఁ దోడ్తచ్చుచు నిటఁ జేర్చుకొని పు ♦ త్రప్రేమఁ బొందె వడిక. 207

—*) ఉదయసింహుడు జగమల్లుని రాజుచేయఁ గోరుట. (*—

- సీ॥ చిత్తూరుదుర్గంబు ♦ చెడిన నాల్లేడ్లకు వసుధేశునకు గొప్ప ♦ వ్యాధి గలిగె;
 మఱుడులు సచివసా ♦ మంతిభాంధవజనుల్ గనుఁగొనవచ్చి; రొ ♦ క్కదినమందు
 నుదయసింహుడు వారి ♦ నొడ్లకుఁ బిలిచి "నే మనఁబోను; నానోట ♦ మాటయున్న
 యపుడె నావెన్న మీ ♦ రాచరింపఁగఁదగ్గ పనులు దెల్పినను మే ♦ లనుచుఁ దోచె!
- గీ॥ గొడుకు లిర్వదైదుగురు నాకుం గలిగిరి; సూక్తుఁడు ద్వితీయుఁ; డై దేండ్లు ♦ వొచ్చినపుడె
 చేరఁగొనిపోయి యొక్కష్ట ♦ సింగు పెంచుఁ బరమవాత్సల్యమున సలుం ♦ బ్రాపురమున.
- గీ॥ చందురునినిండ జ్యోత్స్న యిం ♦ పొందినట్లు నగపు మొగమునఁగులుక సుం ♦ తయుఁగలఁగక
 తనగళంబున వేడిర ♦ క్తంబునైన నేటు పాటింపఁగల కడుఁ ♦ గ్రూరుఁ డతఁడు. 209
- క॥ అదయుం డతఁ డిలువెడలుట పదికోట్లని యుంటి; వానిఁ ♦ బార్థివుగాఁ జే
 యడగునె? దేశము సర్వంబు దహించు నొకింత యనల ♦ మును లేకుండక. 210
- ఉ॥ మూడవనాడు సాగరుడు; ♦ మూర్ఖులలోఁ బ్రథముండు! నిర్వహా
 నేడులు వచ్చె; నుండఁ డెపు ♦ డేనియు నాకడ; నాల్గవేడి; యే
 నాడును ద్రవ్య మిచ్చియయి ♦ నక రణముగ గొనితెచ్చి పెట్టు; మే
 వాడధరిత్రి నాకొఱవి ♦ పాలనచేసిన మీకు నచ్చునే!

చ॥ నరహరి! వీడు నాసుతుల ♦ నాల్గవవాడగు; మింటఁ బెట్టినన్
గురియదు వాన; నేలనిడఁ ♦ గోల్కొనబోవదు పైరు; పిల్చినన్
దరియడు; చెంతకేగిన ఊ ♦ ణంబునఁ బర్చిడు; వట్టి యగ్నియా;
నరహరిగాదు ప్రాణహరి ♦ నా కతఁ డియ్యల నేల నహ్మఁడే!

212

సీ॥ సకలమేవాణ్మహీ ♦ చక్రభారము దాల్చి పాలింపవలసిన ♦ ప్రథమపుత్రుఁ
డాప్రతాపుం డెప్పు ♦ డతిసాహసికుడు! యుద్ధంబన్న విందని ♦ తలచుచుండు!
నొరులతోఁ బలుకడు! ♦ పరులను బిలువడు! నవ్వడు నొవ్వఁ డే ♦ నాడుగాని!
యనుకొన్న పనిని జే ♦ సినదాత విడువడు! నామాటయనిన సుం ♦ తయును జెల్ల
గీ॥ దిల్లనక వాకిలనక రే ♦ యెల్లఁ దిరుగు! మరలిపులు భిల్ల పతులతో ♦ మైత్రిసేయు!
నిది పెదవిదాటు పల్లని ♦ యెపుడో విడిచి! తేమిచేయుదు! నాభాగ్యమిట్లు లుండ!

చ॥ ఇరువదియైదు పుత్రకుల ♦ నిర్వదినల్వరు మది యిట్టిలుం
డిరి! జగమల్లుడొక్కఁ డిది ♦ నీదని నాదని కొంత కాపురం
బెఱిగిన బుద్ధిశాలి; యెపు ♦ డిట చెయుంకి సమ స్తకార్యముల్
జరుపుచునుండు; నందఱను ♦ జక్కఁగఁ బిల్చియు మాటలాడెడున్.

214

చ॥ అదియును నాడువారని య ♦ నాదర మూనక యమ్మ యప్పయుం
చెద గరఁగఁ జరించు; నేపు ♦ డేనియు శౌర్యము గిర్యమంచునున్
వదరడు; బైటబోడు; భయ ♦ భక్తులు గల్గిన ప్రోడ; సన్మనా
స్థుడుడని మీరెఱుంగుదురు ♦ వాని నొకించుక నేపు చూచినన్.

215

చ॥ కొడుకుల శ్రేయమున్ దలచి ♦ గొప్పగఁ దండ్రులు చెప్పఁగూడ, దా
తఁడె సకలావసీభరమఁ ♦ దాల్చుగ యోగ్యుడు; నాడు మాటలన్
బెడచెవిఁ బెట్ట కాదరము ♦ పెంచుచు నామ ననంతరమ్ము మీ
రుడుగక సింహాపీఠమున ♦ నుంచుచు వానిని రాజుఁ జేయుఁడీ!

216

మ॥ మఱియొక్కం! డధికారమంతయు సలుం ♦ బ్రాసాధుఁడున్ నాయనం
తరమందొక వహియించి యేర్పఱచు రా ♦ ణా నొక్కనిన్ గాన; ని
త్తటి నాతో జయమల్లు రాజుగను సుం ♦ స్థాపితుఁడం చాతఁడె
దఱలోఁ జెప్పుచుఁ జేతఁజేయిడినచో ♦ నాయిత్య శాంతి గనున్.

217

మ॥ అనుచున్ బల్కినఁ గృష్ణసిం గుదయసిం ♦ హాధీశ్వరున్ నాయను
జ్ఞును బాలించిన మేటిభాగ్యమగు; రా ♦ జస్థానసింహాసనం

బునఁ జూతుఁ జగమల్లు; నేకొఱ మనం ♦ బుఁ జేరఁగానీకు; దే
వుని ధ్యానించుచు శాంతి నొందు"మని సం ♦ బోధించె నయ్యందఱఁ.

218

చ॥ త్వరపడి కృష్ణసింగు వసు ♦ ధాపతిమాటల కొప్పెనంచు నం
దఱును నత్పత్తిగాంచి వగ ♦ దారొక్కని కుందిరి; కాని, కత్తివా
దరకరణిఁ బ్రతాపగుణ ♦ తన్మయుఁ డప్పులిరాజుమ్రొల నె
వ్వ రిదియుఁ గాదు కూడదని ♦ పల్కుఁగ నేర్తురు ధైర్యమూనుచుఁ!

219

మ॥ శిరముల్ వంచుచుఁ బ్రక్కప్రక్కలకు వి ♦ చేసెన్ మహామండలే
శ్వరసంఘుఁబు; పృతాపుమామయగు నా ♦ ఝాలూరిరా వల్లుడ
ద్దిర! రాజౌనను నాస లూఁడెనని చి ♦ తించెన్; మహారాజ్ఞియున్
గరమున్ శోషిలె; బంధు లందఱును బా ♦ క్కజొచ్చి రవాస్తర్తున్.

220

మ॥ "అవురా! పుత్రులలోన జ్యేష్ఠుఁడు ప్రతా ♦ పాలంకృతుం డాప్రతా
పు వృథాచేసెనె రాజ్యహీనునిగ నీ ♦ భూమీశుఁ! డాకృష్ణసిం
గవలీలన్ దలయెట్టులూఁపె! నెటుచే ♦ యన్వచ్చు! నెదీనె న
న్న వెసన్ గొట్టమునందుఁ గట్టుడను చం ♦ దంబయ్యె! నేఁడెంతయున్.

221

మ॥ కమలాస్తానవయమా! భవత్కృతమహా ♦ ఘంటేమొ! రాముండు పూ
ర్వము కొన్నేడులు మానియుండవలసెన్ ♦ బట్టాభిషేకంబు; చం
డమహీనాథుఁడు లేకయే చనియె; నీ ♦ నాఁ డీప్రతాపుండు స
ర్వముఁగోల్పోయెను; కుర్బలుల్ జనకు తా ♦ రా! యెంతకున్ గర్హి."

222

—*) ఉదయసింహుఁడు దివంగతుడగుట. (*—

చ॥ అని వగనొంది బంధుజను ♦ లంద ఆరుంతుడమా విషాదవే
దనలను బొంది కుందిరి; ప ♦ దంపడి యజ్ఞననాథు జబ్బు హె
చ్చెను; మఱునాటిరే యుదయ ♦ సింహుఁడు తాఁ బరలోకయాత్రకే
గెను, సుతులున్ సతీజనము ♦ కేవల దుఃఖపయోధి ముగ్ధగఁ.

223

క॥ అవనిపతులు మరణించిన శవముఁ బురోహితుని యింటఁ ♦ జక్కవిడువ నం
త్యవిధుల నతండు దీర్చుట యవ్రుఁ బూర్వాచార మచటి ♦ యధిపుల యింద్లఁ.

224

క॥ పరసాధము 'నాచోకి' నగరులోఁ బట్టాభిషేక ♦ కార్యక్రమముల్
జరుగఁగఁ దొడఁగె; ముహూర్తము త్వరపడి జగమల్లుడలరఁ ♦ దరియఁగవచ్చెన్.

225

—*) పట్టాభిషేక ప్రియత్నము. (*—

- సీ॥ పన్నీరు పునుగు జ ధ వాది యత్రు దెచ్చి యెల్లవీధులయందుఁ ధ జల్లినారు!
 ప్రితిగృహంగణము కం ధ బముల రంభాస్తంభనివహంబులను దెచ్చి ధ నిలిపినారు!
 సౌరభంబాలుకు మం ధ దారమంజులమాలికలు తోరణంబులు ధ గట్టినారు!
 భవనగురుండొందుఁ ధ బూర్ణవైభవ'మంచు స్వాగతాక్షరములు ధ వ్రాసినారు!
- గీ॥ దివ్యమగు రంగవల్లులు ధ దీర్చినారు! పెక్కెడలఁ జల్వపందిరుల్ ధ వేసినారు!
 బీదలకు నన్నమేర్పాటు ధ పెట్టినారు! సిరులఁజిమ్మంగఁ బురమెల్లఁ ధ జేసినారు! 226
- సీ॥ సౌభాగ్యలక్ష్మి కా ధ స్థానమొక్కో! యనఁ బలువిధాలంకార ధ ములను గూర్చి
 నిత్యజయోత్సవ ధ నిలయమై యలరార నాస్థానమండపం ధ బలవరించి
 సమచతుష్కోణ వి ధ శాలవిత్తిపై నవరత్నదివ్యసం ధ తతులు గలిగి
 కనకమయంబు ను ధ త్కటకాంతి మంత్రమా నొక్కసింహాసనం ధ బానరనునిచి
- గీ॥ దానికవ్వల శోభాప్ర ధ ధానమైన పీఠపంక్తులు వరుసగాఁ ధ బెక్కునిలుప
 నింద్రుని సుధర్మయోయన ధ నెసఁగె! సుప్రభాస్థలంబగు రాజాసభాస్థలంబు. 227
- గీ॥ సమచతుష్కోణవేదికాం ధ తమునఁ దూర్పు కొనను సింహాసనమునకు ధ వెనుక నొక్క
 వేయియపరంజికిరణముల్ ధ వెలుంగ నలరె నతితరానందదంబు సూ ధ ర్యధ్వజంబు 228
- సీ॥ గ్వాలియర్ పతి మొదల్ ధ గాఁగలిగిన రాజపరమేశ్వరులు కుడి ధ ప్రక్కఁ దనరఁ!
 జిహ్మారిరాణాల ధ సేవించు సామంతజనపతుల్ వామపా ధ ర్భవమున వెలయ!
 నున్నతోద్యోగసం ధ పన్నులై శూరులౌ రాజబంధులు వెనక ధ ప్రక్క వెలుంగఁ!
 గవులు దైవజ్ఞులు ధ గాయకుల్ చారణుల్ సింహాసనముముందుఁ ధ జెలఁగుచుండ!
- గీ॥ బహుళసంఖ్యాకులగుచు భూప్రజలు వికసి తాస్యములతోడ వచ్చి యందందనిలువ!
 నిత్యకల్యాణమందిర ధ నియతి నొప్పి యాసభామందిరం బప్పు ధ డందగించె! 229

—* { జగమల్లు సింహాసనము నెక్కరాఁగా సలుఁబ్రా కృష్ణసింహవిభుఁ } *—
 డనుమతింప కపోవుట.

మ॥ అరుదెంచె జగమల్లు నూత్నతరది ధ వ్యాలంకృతుల్ మేనన
 చెరువు గొల్పంగఁ దాల్చి; తత్క్షణమె యా ధ సింహాసనంబెక్కి భా
 స్వరశోభాకరరాజదండమును హ ధ స్తంబుడుఁ గీలించి. “యం
 దఱు నన్మోల్వడు మీకు నెల్లరకు రా ధ ణానైతి నే నిత్రటిక.

మ॥ అని యెంతో యధికారముక్తువలె నం ♦ దాసీనుడౌవాని భో
రనఁ జేరకజని బుజ్జగించుచు సలుం ♦ బ్రా కృష్ణసింహుండు లా
ననుచో మాటల “సింహపీఠమిది దే ♦ వా! నీదిగా దాప్రతా
పుని; దవ్వీరుండు వచ్చు; లేచి యిటు నీ ♦ పుక రమ్మ దూరమ్ముగక. 231

క॥ అదియు నృపుండు కాండగువాఁ డుదయం బభిషేకమై, ము ♦ హారము దరియక
గదియఁదగు సింహపీఠం; బిది తగునే! ముందెవచ్చి ♦ యిటుఁ గూర్చుండక.” 232

మ॥ అని పల్కక జగమల్లుఁ “జేమనెద వా ♦ హా! నాఁడు మాతండి” చె
ప్పినయాచోప్పున సమ్మతించియును నీ ♦ వేళక ననుక లేచిపా
మ్మని యెట్లాడెడు! ధర్మసూక్ష్మముల నా ♦ వంతైన బాటంప! వె
వ్వని రాజుక బొనరించె దండ్రీ యతఁడే ♦ చాలింప నర్హుండగుక. 233

ఉ॥ ముప్పదియేఁడు లేలి చనె ♦ భూమిని! దండ్రీయనుజ్ఞగాక నీ
విప్పుడు చెప్పినక వినెద ♦ నే! యివి యేటికి వెట్టిమాట! లే
నొప్పును! నన్ను వీడి చను ♦ మూఱక! వడ్డని గడ్డరింప నీ
కెప్పుడు గల్గె బాధ్యత! యి ♦ నీ! జగమల్లుండు నీకలంతియే!” 234

మ॥ అని కోపమ్మునఁ బల్కు నాతని సలుం ♦ బ్రాధీశుండుక చూచి “నీ
జనకుం డక్కట! ధర్మముక విడిచి రా ♦ జ్యంబందు నిన్నుంచుమీ!
యన నాఁడో మఱునాఁడో చచ్చు; నపు డే ♦ లా యామహీనాథు నా
జ్ఞ నిరోధింప నటంచు మంచిదని శీ ♦ ర్నంబూచి దాఁటించితిక. 235

మ॥ అటుగాకుండిన నాప్రతాపుఁ డఖిల ♦ క్షౌరీశ్వరుల్ గొల్వఁగాఁ
బటుదర్పంబున సౌర్యభాముఁడగుచుక ♦ బాలించునక మాట నీ
కెటులక జ్ఞప్తి లేదు! బంధువులు భూ ♦ మీశుల్ హితుల్ భూజనం
బెటుమాన్పకగల! రమ్మహాత్ముని బలం ♦ బేమంచు భావించితో! 236

మ॥ అతిపూజ్యంబని తండ్రీయానతికి శీ ♦ ర్నంబొగ్గి కూర్చెండఁగా!
కతఁడే రేగిన దేవదైత్యులకు శ ♦ క్యంజానె వారింప! ని
చ్చతురంభోనిధి సంవృతాఖిలమహీ ♦ చక్రంబునుక భస్మసా
త్కృతముకజేయఁడ! కుయ్యో మొట్టొయనినక ♦ దిక్కుండ దామీఁదటక. 237

నీ॥ జననమాదిగ వేయి ♦ కనులతో నాతని వీరవ ర్తనముఁ గ. ♦ న్నెట్టియుందు!
రవికులోద్భవ రాజ ♦ రాజశిరోమణి కాండగ్గ గుణకోటి ♦ కల దతనికి!

మేవాడఖనిని జ ♦ నిర్మించిన మణులలో నింతతేజముగల ♦ దేవీలేదు!
చిత్తూరురాజ్యల ♦ స్త్రీభాగ్యవశమున నేకలింగేశుడే ♦ యిట్లు వాడమె!

గీ॥ నుర్వి రవిచంద్రతారక ♦ లుండుదాళ నవతరింపజోడ డట్టి మ ♦ హామహుండు!
కోటి బ్రహ్మాండములనై న ♦ గోట మీటి పట్టభద్రుని జేతు! నా ♦ ప్రాణమాన. 238

మ॥ అనిశోత్సాహపరాక్రమస్ఫురణ రా ♦ జ్యంబేతె! సంగ్రామసిం
హునివెన్నె బలహీనుడ డయ్యుదయసిం ♦ హుం డెక్కిరాకుండఁ దీ
ప్రనితాంతాప్రతిమప్రతాపుడు ప్రతా ♦ పస్వామి సింహాసనం
బునఁ గూర్చుండియెయన్నఁ జిత్తురుపురిక ♦ బోగొట్టి యిట్లెఱుమే! 239

ఉ॥ ఏమని రాజ్యభారము వ ♦ హించెనో, నాటనుగోలె ముప్పులే
సేమకుఁ దెచ్చె; యుద్ధమనఁ ♦ జేతుడు గుండెలుగాఁగఁ బాతె నూ
తామడ; కాలమెట్లాచనె; ♦ నాతడు మేలనిపింతువీవు; నీ
తో మహిరాజ్య మాకొఱవి ♦ తోఁ దలగోకిన యప్పులుండదే! 240

ఉ॥ ఇప్పటి దేశకాలముల ♦ నెంచిన నప్రతిమానశౌర్యుడఁ
యొప్పులకుప్ప సర్వసుగు ♦ ణోన్నతుఁ డింకఁ బ్రతాపుడొక్కడే
తప్పక రాజుగా నిలువ ♦ దార్థ్యము గల్గిన బుద్ధిశాలి! ని
న్నిప్పుడు నిల్వినక జెఱతు ♦ వేమియుఁ జేతికిఁ జక్కఁకుండఁగక. 241

ఉ॥ కాన మరీయజాధనముఁ ♦ నై కొని ప్రక్కఁకురమ్ము; మార్థ్యముక
మాను"మటన్న లోకమున ♦ మంచియుఁ జెడ్డ యెఱుంగనట్టి య
జ్ఞాని యతండు "నీనుడులు. ♦ సాగవు; పొమ్మిక నన్నువీడి; యె
మైనను సింహాసీతి విడి ♦ యవ్వలికేగ నొకింతయేనియుక.

మ॥ జనకుం డాజ్ఞయొసంగె; నక్కతన రా ♦ జస్థానసింహాసనం
బునఁ గూర్చుండఁగ నేనె యట్లు డ; ననుక ♦ బోనామచుక బ్రక్కకం
పిన సామంతులు భూజనుల కినిసి యి ♦ ఛ్చే నిన్ను శిక్షింతు; రా
క్కనివీ విందఱ నేమిచేసెదవో! చ ♦ క్కక జూతుగా కియ్యెడక. 242

శా॥ ఏమయ్యా! యిటు చూచుచుండెద రిదే ♦ మీ వోద్య! మాదరిగుటె
తో మేలే! యొకయక్రమంబు తమక ♦ న్నుల్ చూడఁగా సాగసి;
రేమో యీతడు ప్రేల భీతిఁగొనఁగా ♦ నేలా! యడల్పండు; మీ
కేమే బ్రాణభయంబు గల్గినను నే ♦ నిందుండి కాపాడెడక. 243

ఉ॥ ఈనిన సింహమట్లు పయి ♦ కేరడు దూకెడి నమ్మచెల్ల! వృ
ద్ధైన యొకండు తానె బల ♦ మంతగఁ జూపిన మీను పల్వురెం
తేనియుఁ బట్టుపట్టినను ♦ నెంతలు పుట్టునో! వ్రేలు వాచి రో
లైనను రోలు వాచినఁ గ ♦ టా! మితియున్ మఱి మేర యుండునే.”

245

—*) సలుంబ్రా కృష్ణసింహవిభుఁడు కోపోద్దీపితుఁడగుట. (* —

మ॥ అని పీఠమ్మున వెన్న-నానుకొని సా ♦ ఖ్యాసీరుడో నాతనిన్
గని కృష్ణుండును “మేలు, తాతకును ద ♦ గ్గన్ నేన్న ధీశాలివో
మనుమం డై తివి; వీరలందఱు నినున్ ♦ బట్టాభిషిక్తున్ బాస
ర్చి ననున్ దాకెడువారె! నీకుఁబలె వా ♦ రిన్ వెఱ్ఱియున్ సోకెనే!

246

శా॥ రాణాలన్ బాసరించు బాధ్యత సలుం ♦ బ్రావారిడన్ మాట యీ
క్షోణిన్ గల్గిన వారెఱుంగఁగల; రి ♦ చ్చో నేఁ బ్రతాపున్ మహా
రాణాగా నొనరింతుఁ; గూడదను ధీ ♦ రగ్రామణుల్ గల్గినన్
బాణిన్ బైకెగనెత్తుఁ; డిప్పుడె యెదు ♦ ర్పన్ నత్తు నత్యుద్ధతిన్.

247

మ॥ ఇది నాయంటికి నాదువాకిలికినై ♦ యేజేయు కార్యంబె! యి
య్యదనన్ యోగ్యు సమర్థ భూధవుని జే ♦ యన్ నిత్యకల్యాణముల్
పొదలన్ రాజ్యము సౌఖ్యమున్ గనెడి; న ♦ ట్లున్ గానిచోఁ జెందు నా
పద; యప్పాపము పెద్దపేర్లలఱుటన్ ♦ వ్యాపించు మాబొంట్లకున్.

248

మ॥ పనియే మొక్కరితోడ నాకింక! సలుం ♦ బ్రాకృష్ణుఁ డన్యాయముల్
తనమ్రొలన్ జరుగంగ నోర్వఁడని పె ♦ ద్దల్ చేయు నాశీస్సుకే
వినయం బూనెద; నిన్నుఁగాని మఱియున్ ♦ వేతెవ్వరిన్ గాని మ
న్ననలన్ జేయఁ; బ్రతాపున్ బతిగ సు ♦ ఘాపితు మేవాడకున్.

249

ఉ॥ మెత్తని మంచిమాట లివి; ♦ మేలని వైశమ లేచి రమ్ము; లే
దిత్తఱి లేవనన్న నిను ♦ నెత్తుచు దూరము చేర్చు” నన్న న
య్యుత్తముఁ డింతయున్ గదల ♦ కుండినఁ గృష్ణవిభుండు చేతితో
నెత్తి పృగేంద్రపీఠి విడి ♦ యేగఁగఁజేసెను బట్టి త్రోయుచున్.

250

ఉ॥ త్రోసిన నేమిచేయుటకుఁ ♦ దోచక యాజగమ్ముఁ డీసునున్
రోసము తల్లలంప వడి ♦ రోజుచుఁ గేసరిరాజుచేతిలో

గాసిలి దానిఁదప్పుకొను ♦ తైవడిఁ గానని గొట్టెమాడ్కి నా
లో సభవీడి యశ్రుతత ♦ లోచనుడై చనె బీదమోముతో.

251

మ॥ “అవురా! యెంతటి పూజ్యచిత్తుఁడు సలుం ♦ బ్రాధీశుఁ! డీవేళలో
నవకాశంబు లభించుమాత్రమున న ♦ న్యాయంబు వారించి ని
క్కువ మేపారగ ‘సింహపీఠముపయిఁ ♦ గూర్చుండ యోగ్యుండు భూ
ధవవంద్యుండు ప్రతాపుఁడే’ యనియె ని ♦ ద్వాక్షిగ్యచిత్తుఁబునఁ.

252

మ॥ అమృతంబు మలయాద్రిమందపవనం ♦ బద్దంబులు స్వచ్ఛభా
వముఁ గోల్పోయినఁ బోవవచ్చును! సలుం ♦ బ్రాకృష్ణ మాలిన్యతే
శమునుఁ సోడదటం చెటింగియు నజ ♦ స్రస్వచ్ఛ మాధీరు చి
త్తమునుఁ దప్పదలంచియుంటి! మహరా ♦ ధంబయ్యో! నెంతేనియుఁ.

253

చ॥ పనితలఁజేరి వంటయిలు ♦ వాయని యాజగమల్లు వీడి మా
మనసు హరించినట్టి యభి ♦ మానధురంధరు విక్రమైకవ
ర్తను రవివంశవర్ధనుఁ బ్ర ♦ త్తాపు ధరాధిపుఁ జేయునుండెడిఁ!
మనియెడుఁగాత మీతఁ డతి ♦ మానుషకీర్తి సహస్రవర్ష ముల్”

254

—* { సలుంబ్రాకృష్ణసింహవిభుఁడు సింహాసన మధిస్థింపుమని
ప్రతాపసింహుని బ్రార్థించుట. } *—

మ॥ అని సామంతులు భూప్రజాభులు సలుం ♦ బ్రాధీశు వేనోళ్లఁ గీ
ర్తనముల్ సేయ “శుభాభిషేకము నొన ♦ ర్పణబోదము” చందఱఁ
దనమెట్లఁగొని కృష్ణసింహుఁడును నా ♦ స్థానంబునందుండి భూ
పనివాసంబునుజేరి యచ్చటఁ బ్రతా ♦ పస్వామికిఁ మ్రొక్కుచుఁ,

255

నీ॥ కష్టసౌఖ్యము లొక్క ♦ గతిఁజూతు! యుద్ధ ముగాదిపండుగయల్లు ♦ గాంచుచుండు!
సాహసికాగ్రత ♦ స్ఫురుడవు! పరులబాధలు చూచి యోర్వ నీ ♦ తరముగాడు!
వీరపూజ్యము నీయు ♦ దారత దేవ! నీతండ్రి మౌర్యముగాఁగ ♦ దప్పదలంచి
జ్యేష్ఠపుత్రుఁడవౌటఁ ♦ జెందఁగావలయు మేవాడేశసామ్రాజ్య ♦ భరముఁబాపి
గీ॥ మేరువును నెత్తికెత్తు కు ♦ మారుఁడనుచు నల్లజగమల్లునకొసంగు ♦ మనియె! నష్ట
డుఱక వాదేల యని తల ♦ యూచియుంటి! సమయమైనట్లు చూచుకొం ♦ దమనితలచి.
కా॥ ఆరంభంబుననుండి సేపయిన నా ♦ యాశాభరంబెల్ల దై
వార్కు; నాదగు విన్న పంబుఁగొని రా ♦ జ్యశ్రీని దోస్తసింభకే

- భీరంగంబున నిల్చి ధర్మమునఁ బా ధింపఁ బ్రయత్నింపు పు
ష్పారామంబటు సౌఖ్యసారభములుఁ ధి వ్యాపింప దేశమ్మునఁ.” 257
- మ॥ అని వాక్రుచ్చిన నాప్రతాపుఁడు సలుం ధి బ్రాధీశు వీక్షించి “మ
జ్జనకాభీష్టముఁ దీర్పకుండినను నా ధి చంద్రార్క ముగ్రాపకీ
ర్తిని నేనొందనె! ధర్మదూరగుడనై ధి దేవేంద్రభోగంబులఁ
గనుకంఠ్క నిరుపేదనై మనుట యో ధి గవ్యంబును భావించెదఁ.
- 258
- ఉ॥ ధాణిరాజ్యముఁ స్థిరమె! ధి ధర్మము దేవునియట్లు సుస్థిరం
బై రహియించు; ధర్మమును ధి నాదట మీఱఁగనోప! దండీకిఁ
మారటతండ్రి! వందఱకు ధి మాన్యుడ వీవొనరించు నాట్లులఁ
దూరముసేయనోప! నెటు ధి తోఁపక చిత్తము తత్తరించెదఁ.
- 259
- చ॥ మృమహృదయుండు మాజనకుఁ ధి డెప్పుడు నీవఁపహాభుజులై యా
స్పదముగ రాజ్యమేలెను! భ ధి వత్కృప సుంత తొలంగియున్న ని
య్యదయపురంబునుఁ నిలిచి ధి యుండను! మేమును నిల్చియుండ! మో
సదయ! భవన్మహోపకృతి ధి సర్వజగన్నుతిపాత్రమై తగుఁ.” 260
- చ॥ అని యెటుచేయఁదోఁప కిటు ధి లాడు ప్రతాపుని జూచి “దేవుడే
నిను సృజించె సర్వధర ధి ణీస్థలికిఁ బతిగాఁగ జ్యేష్ఠునా
దనునిగ; నీవు రాజగుట ధి ధర్మము; భూప్రజ యే యుదాత్తవ
ర్తను వరియించునో యతఁడ ధి రాజగ నిల్పుట యెదుఁ గ్రొత్తయే!” 261
- మ॥ అని కృష్ణుండు వచించిచూడఁగ నె య ధి ధ్లుదున్న సామంతులఁ
జను లొక్కుమ్మడి నైకకంఠ్యముగ “రా ధి జస్థానసింహాసనం
బునఁ గూర్చుండి ప్రతాపుడే నృపతియై ధి పూర్ణప్రజామోదముఁ
గని పాలించెడుఁగాక నిర్మలయశః ధి కల్యాణముల్ చేకురఁ.
- 262
- శా॥ మేమై కోరు ప్రతాపుని విడుచుచుఁ ధి మేలంచు నీవల్ల సు
త్రాముఁ దెచ్చిన శౌరిఁ దెచ్చిన సమా ధి ధానంబు మాకుండ దే
మో! మమ్మందఱ నుద్ధరించుననుచుఁ ధి ముందెంతకాలంబుగా
నో మాకున్నవి కోర్కె! లి ప్లితని నో ధి హో! వీడఁగా నేర్తుమే.
- 263
- ఉ॥ ఎప్పుడితండు రాజగునో! ధి యెప్పుడు కన్నులవిమఁగఁగ మా
యపును జూతుమో! య నెడి ధి యాసలు కొండలువోలె నుండు! నీ

యొప్పమి నేమియు బలుక ♦ నోడితి: మింతకు నీప్రతాపుడే
తప్పక రాజుగావలయు! ♦ దప్పదు! తప్పదటంచు బల్కినన్,

264

చ॥ “కనుగొనినాడవే ప్రజల ♦ కౌతుక! మిందఱకోర్కె త్రోసివే
యనగునె! సన్మహూర్తము ర ♦ యెంబున డాసె! శుభాభిషేకమున్
బొనరుతు! మాజ్ఞ సేయు”డని ♦ మ్రొక్కి వచించెడు కృష్ణసింహు ప్రా
ర్థనమును ద్రోయజాలక ప్ర ♦ తాపుడు సమ్మతిజూపె నయ్యెడన్.

265

—*) ప్రతాపసింహుని షట్టాభిషేక మహోత్సవము. (*—

క॥ కొంగులముడి యలరారంగ బంగరుపీటల విభుండు ♦ పాతేశ్వరియున్
జెంగటను నమరసింహుం డనంగనిభుండు గూరుచుండి ♦ రతిహర్షమునన్.

266

మ॥ హరభట్టారికముఖ్యభూసురులు మం ♦ త్రానీకముల్ పల్కి బం
గరు కుంభంబులనుండు వార్ధిజలమున్ ♦ గంగాపవిత్రాంబు ల
బ్బరమున్ గొల్పఁ బ్రతాపసింహునకునై ♦ మూర్ధాభిషేకంబు చే
సిరి సుపూర్ణ విశుద్ధచిత్తముల నా ♦ శీర్వాదముల్ చేయుచున్.

267

నీ॥ సౌరభసురభిశ ♦ వారిపూరమ్ముల జలకంబుఁ దీటిచి, ♦ జిల్లుగుంబట్టు
వలునలు ధరియించి, ♦ తలను ముత్రైపుసరుల్ కలకలలాడు పా ♦ గా ధరించి,
విలువవజ్రాల సా ♦ మ్ములు మేననిడి, సుగంధద్రవ్యములను గా ♦ త్రమున నలది,
మందారకుసుమదా ♦ మము వక్షమునఁ దాల్చి, సూర్యదేవుని మ్రొక్కి, ♦ స్తుతులొనర్చి,
గీ॥ యేకలింగేశ్వరుపదంబు ♦ లెదఁ దలంచి, భక్తిమెయి భవానీదేవి ♦ బ్రస్తుతించి,
గురుల హరిచంద్రభట్టార ♦ కులను గొలిచి, యాప్రతాపుఁ డాస్థానమునందుఁజేరె.

క॥ పరిపుల్ల రుచిర సరసిజ పరంపరలు నెఱిపి నటు స ♦ భాభవనం బ
పురజనముల నెమ్మోములఁ బరమామోదమున నపుడు ♦ భాసిలుచుండెన్.

269

నీ॥ చైవజ్ఞమణులు త ♦ దేవలగ్నంబుచు సమయంబు చూచి హా ♦ చ్చరిక చేయ!
వేదభూసురులు దే ♦ వీంవాచమచు మంత్ర ముచ్చైస్వినమున వా ♦ కుఁచ్చుచుండఁ!
జారణుల్ పూర్వమ ♦ హీరమణాభిషేక ప్రిసంగములు వే ♦ డ్కను జరిప!
వందులు జయజయ ♦ భావనపూర్వముగఁ బ్రతాపశబ్దమ్ము సం ♦ దడిగఁబొగడఁ!

గీ॥ జంద్రభట్టారకుండు ర ♦ సంబుగురియు పెక్కుకల్యాణ వృత్తముల్ ♦ ప్రీతిజదువ!
నెంతసంతోషభర మొకో! ♦ యెవరెఱుంగును! రంధ్రును మేను మఱిమచునవశులైరి.

- క॥ కలనాదం బలరంగ, మంగళసూర్యములెల్ల మ్రోగ, † గాయకులును బా
టలు పాడ, నావ్రతాపుడు కొలువున సింహాసనమున † గూర్చుండె నొగిన్. 271
- గీ॥ ఆమహోన్నతశుభసమ † యమున హర్ష సరభసములైన బహుళ మా † స్రములనుండి
యాసభాస్థలి నపుడె పె † ల్లాక్రమించి కురిసె మెఱుంగారు బంగారు † విరులవాన. 272
- గీ॥ బంగారు బల్కెరమున జ † వాది పునుగు పచ్చికస్తురి మెదిపియు † దెచ్చి యియ్య
నాప్రతాపుని వికసితా † స్యంబునందుఁ దిలకమును సలుంబ్రాభన్త † దిద్దె నపును.
- మ॥ అమితోత్సాహముతో ఫణిశ్వరుని చా † యన్ వెల్లు దున్దాంతఖ
డ్గము మధ్యంబునఁ గట్టి రత్ననివహా † క్రాంతంబునె రాజదగ
డము హస్తంబున కిచ్చి హాటకకిరీ † టంబున్ దెసల్ నిండు తే
జముతోడన్ మిఱుమిల్లుగొల్పఁగను సు † స్థాపించె మూర్ధమ్మునన్. 274
- మ॥ “భరియింపఁగలఁ డీత్రాపుడిక మే † వాడదేశసామ్రాజ్య; మి
త్తతి రాణానొనరించితిన్; బిజలు శ్ర † ధ్ధాభక్తులేపార ని
పురుష శ్రేష్ఠుని గొల్వఁడీ”యని కరం † బుల్ మోడ్చి ముమ్మాఱులున్
ధరపైఁ జాగి నమస్కృతుల్ సలిపె నా † నందాభినిర్మగ్నుడై. 275
- గీ॥ “గొడుగు పట్టినట్టులు చల్వ † గూర్చనేర్చు! రామరాజ్య మీతని”దని † ప్రచురపఱువఁ
బట్టిరి సితాతపత్ర; మ † ప్పట్లఁ గదలెఁ జామరగ్రాహిణుల హేమ † చామరములు.
- గీ॥ భూధరేంద్రపుత్రికఁబోలు † పుణ్యసతులు దొడ్డముత్తై నువలు హస్త † తోయజముల
వరుస బంగారు దీపాల † పల్లెరములతో నివాళించి రపుడు భూ † జాని నచట. 277
- గీ॥ రత్నముల నొక్క కనకపా † త్రమునఁబొసి హారతుల నెత్తి యంగన † లవనిఁ బోసి;
రవి వెలిఁగె నాకసమునిండ † నలముకొనిన వివిధ తారకా కోరక † వితతి మాడ్కి.
- ఉ॥ అంతట నొక్క రొక్కరుగ † నాన్మపశేఖరు పాద పాకజ
ప్రాంతముఁ జేరఁబోయి విన † యమ్మలరార నమస్కరించి సా
మంతులు భూజనంబులు క్ర † మమ్మున పత్రములున్ విభాషలున్
దొంతరలాడఁ గాన్కలిడి † తోరపు హర్షము లొంది రయ్యెడన్. 279
- మ॥ హరభట్టారకుఁ జంద్రభట్టకవి ప † స్త్రాలంకృతుల్ వెల్లుచున్
బరితోపింపఁగఁజేసి యల్ల న సలుం † బ్రా స్వామికిన్ మ్రొక్కి “యీ
చరణాబ్జంబులు నాకుస్థేవ్యములు మా † చండక్షమానాథు శ్రీ
చరణంబుల్ వలె” నంచుఁ బీతమున మా † ర్షం బొప్పనాసీనుడై, 280

మ॥ “పువులు బూచి సమస్తభూతలమున ♦ వర్ష గొల్పెనా మాడ్కి నూ
త్నవికాసస్ఫరణంబు వెంటగొని చై ♦ త్రంబు బ్రవేశించె; రా
జ్జీవహంబుల్ ప్రజ లేగుదేరఁగ భవా ♦ సీమాతకు బ్రీతిగాఁ
గ వరాహంబులవేటలాడ నరుగం ♦ గా నెంచితి గానకు.”

281

మ॥ అని తేడాడినఁ గృష్ణసింహుఁడును “దే ♦ వా! చైత్రమాసోదయం
బున నూత్నంబుగఁ బట్టభద్రులయిన ♦ ప్లవ వేటకై కానకు
జను టాచారము తొల్తనుండియు; భవ ♦ చ్చాపంబున నేడు గూ
లిన సశ్వంబులఁ బట్టి భావిఫలము ♦ లెక్కింతు ట్కోణీజనుల్.

282

—*) పట్టభద్రుడయిన ప్రతాపసింహుని సాగరసింహుఁ డాక్షేపించుట. (*—

చ॥ ఇది శుభసూచనం బిపుడ ♦ యేగుద”మంచన నెల్లవారు నొ
ప్పెదమనునంత గోడపయి ♦ బిల్లి విధంబున దూకి సాగరుం
డెగురయివచ్చి “యేటిపని! ♦ యెచ్చటి కేగెదు! రాజ్యలాభముల్
గుదిరెనటంచు సంశయము ♦ గొప్పగఁ గల్గెనె! నీకు నియ్యెడ.”

283

మ॥ అరరే! యాజగమల్లుఁ బోదరిమి య ♦ న్యాయంబుమై భావణీ
భరము గొంటివి; మంచి చెడ్డ లవి దో ♦ పకలేదె! యేచట్టపుం
బరిపాటి వహించి చేసితివా! వ ♦ హ్వ! నేటి నీసేత్ర యె
వ్వరికి శక్తి యెసంగు వారె నృపుల ♦ భంగి నిరూపించెడి.

284

చ॥ ఇది కొఱమాలినట్టి పని! ♦ యింతటి దుర్జయము గనంగ నా
హృదయము నిల్వలేదు; నిను ♦ నిదులనుండియు సుంత యవ్వల
గదలఁగినను; నన్ను గడ ♦ గాఁ దొలగించి యభీష్టకార్య మిం
పాదవఁగ దీర్చు; మేను మని ♦ యుండిన సాగపు నీప్రయత్నముల్.”

285

మ॥ అని యాతండు సరోష దృష్టిని సలుం ♦ బాధీశ్వరు జూచి “యే
మనఁగావచ్చును నిన్ను! నేడిచట న ♦ న్యాయంబు నీవల్ల నే
జనియించెఁజమి; యిప్పు డేమచుచు మె ♦ చ్చుకొనెదో! లోకంబిహీ
యనదే నిన్నని; స్వామిభక్తియనఁ గ ♦ ట్టా! యిట్టిదై యుండునే!

గీ॥ ప్రాసపూర్వాక్షరమునందు ♦ వలె సమస్త గుణగణంబులు నీయందుఁ ♦ గొఱతెలేక
యలరవలెగాక! యుటక ని ♦ స్మనునరించు నతని నననేటి కోనలుం ♦ బ్రాధివాధి!”

—*) సలుంబ్రాకృష్ణసింహవిభుడు సాగరసింహునకు హితము నుపదేశించుట. (*—

చ॥ అనుచుఁ బ్రోతాపుఁజేరఁజను ♦ నాతనిఁ గన్గొని కృష్ణసింగు “నీ
వనుజుడ వమ్మహాప్రభున; ♦ కాయన నిందఱలోన నిప్పు డి
ట్లనుచు నిరోధమున్ సలుప ♦ న్యాయమె! శత్రువులెవ్వ రిట్లు కా
దని యెదిరింపఁ నియ్యదియు ♦ నాశువు మెచ్చెడి మేటికార్యమే! 288

చ॥ కలకలలాడుచున్న సభఁ ♦ గల్గిన లోకుల మోములెల్ల మం
గలములమాడ్కి నైన వివె ♦ కన్గొను దారుణమైన నీను మా
టలు వినినంత; కోపము వి ♦ డక్షజను నిత్తఱి; శాంత మూనఁగాఁ
గలిగిన మేలు సుమ్మిపుడు; ♦ గడ్డము పట్టి వచింతు సాగరా! 289

మ॥ మనమందుఁగల క్రౌర్యమున్ విడుపు; నా ♦ మాటన్ మది న్నిల్పు; సా
వన గంగాధుర వారిపూరముల వి ♦ ప్రశ్రేణి మూర్ధాభిషే
చనమున్ జేసిన యిమ్మహాత్ముని పదా ♦ బ్జంబుల్ శలన్ సోఁత నొ
క్కనమస్కారము చేయు; మితఁడు నమ ♦ స్కారార్హుఁ డెవ్వారికిన్. 290

క॥ సరళమతిన్ యోజింపుము; పొరవడకుము; వినవె! ‘పితృస ♦ మో జ్యేష్ఠ’ యనన్;
గురుఁ డుదయసింహుతో నిప్పురుషవరుఁడు సముఁడు నీకుఁ ♦ బూర్వజుఁ డగుటన్. 291

చ॥ కలుగఁగఁజేయఁబోకునుమి ♦ గందరగోళము; విన్ను నీను మా
ట లితని సన్దఱంబుఁ బొగ ♦ డక్షదగు; నిందకుఁ బన్నిరాపు; చే
తు లితనిసాదముల్ నిలుపఁ ♦ దోరఁపుఁ బాదుకలైనఁ జెల్లు; గ
త్తులుగొని లాఁక దోషమగు; ♦ దోచిన యంతయు నీకుఁ జెప్పితిన్.” 292

చ॥ అని వినయమ్మునున్ నయము ♦ వాదర మొప్పుగఁ గృష్ణసింగు ప
ల్కినఁ బని సాగరుండును జ ♦ లింపక “ధర్మ మొకండె నేను గో
రిన; దది వీడి నీను లుల ♦ రించెడు నీతు లివేల! తెల్పు మే
మనెదో ప్రతాప! నీ విపుడు ♦ న్యాయము నిల్పెదో! ప్రక్క కేగెదో! 293

చ॥ స్థిరగుణమాన్యుఁ డయ్యుడయ ♦ సింహమహారమణగ్రగణ్యుఁ డం
దఱును సమంబుగాఁ గనిన ♦ తుండ్ర; కుమారుల యోగ్యతాపరం
పరల నెఱింగి రాజు జగ ♦ మల్లును జేయఁగ నాన తిచ్చె; న
ప్పురమపవిత్రమాణసుని ♦ పల్కుచు నిల్పుట పుత్రధర్మమా. 294

గీ॥ ఇరువదైదుగురైన భాగ్యవరులందు జ్యేష్ఠుడవు! ప్రపంచముత్రోవఁజెఱుఁగువాడ!
వనుచింతబని తోఁచక యనుజ సొమ్ము నపహరించితి! వింతయ య త్యాశ తగునె!

సీ॥ కనుమూసి గుడ్డక ట్టిన దేమిలేదు; సమస్తభూప్రజయు సా యాతనపులు
పరికించునెడఁ బట్ట యగటివేళను దండ్రీ “జగమల్లు రాజు య సలుపు”డనుచు
గొంతెత్తి యనె; నందుఁ గూడిన వారెల్లఁ దలలూచి; రిపుడు నీ యదండఁజేరి
ప్రియభాషలాడు నీ యకృష్ణసింహానాడు చిత్తంబని కరంబు యశిరము వంచె;

గీ॥ నేడుగద రాజరాజుల యిర్లయించు దొడ్డయధికార మితని చే యతులకుఁ జిక్కె!
మీర లిరువు రేకతమున యెదిపి మెదిపి కార్య మిట్లు త్రిప్పియుంటిరి యకట్టకడకు .296

చ॥ ఇక నొకవేయఁమాటలఁ బ నేమి! యిదే జగమల్లు రాజుఁజే
యక జనకాజ్ఞామీఱుచు దు యరాశ ధరేశత సంగఁహించు నీ
వకట! మదీయవాక్యముల యనాదృతి నుంతువె! తల్లి యంపువా
నికఁ బినతల్లిచేతులు గ యింపఁ జివుళ్ళు చొప్పెఱుంగవే! 297

డి॥ ముందొకఁడాడి వెన్నఁకును యబోయి మఱొక్కఁగతిఁ జరించు నా
చందము లెప్పు నేనెఱుంగ; యస్వాంతము విప్పవచింతు; దండ్రీయా
జ్ఞం దలఁదాల్చి భూరమణు యసల్పుము మా జగమల్లు; లేనిచో
నిదలు గల్గు; గవ్వములు యనీకును బెక్కులు వచ్చు నియ్యెడఁ.” 298

చ॥ అని బిరుసెక్కు చూపులను యనందఁజూచెడు తమ్మునిఁ గనుం
గొనుచుఁ బ్రతాపుఁ “ఁజోకొమర! యకూడునె తొందర! మంచి చెడ్డలఁ
మనమున నిర్ణయించి జగ యమల్లుని యోగ్యత నెంచి పౌరు లె
ల్ల నుడువు మాటలెంచి యిటు యలఁ బొనరించితి సుమ్ము సాగరా! 299

సీ॥ వెఱుగుదు నే మన యిరువదైదుగురలో జగమల్లునకుఁ దండ్రీ యమిగులఁగూర్చు!
తెఱుగు దాతని వసు యధోజేయుడటంచు మనతంద్రీ సృపులతో యననినతెఱుగు!
నెఱుగుదు నెదురాడ యెల్లగు మంచిదం దొకమాత్రె యకూడల యలూచుటయును!
నెఱుగుదు జగమల్లు యడైపైన మేవాణ్ణహోద్య నేలెదనంచు యనూగుటయును!

గీ॥ నిన్ని యెఱిగియె నాపైన యెసఁగు భార మవలఁజనెనంచు నాబూని యఖగ్రసీమ
నేకలింగేశు చరణనా యశీకయుగము నెడఁదఁగొలుపు నుపాయంబు యెఱిగియుంటి.

సీ॥ అతిపూజ్యుడదయసిం యహఃకృష్ణోత్తమ కౌడుకులలోఁ బెద్ద యకొడుకనాట!
మారట తండ్రీ స యన్మాన్యుడి కృష్ణ భూజాని యానతి మీఱ యరాని దగుట!

సామంత మండలే ♦ శముఖు లేకగ్రీవముగను సింహాసనం ♦ బునకుఁ గోరఁ!
బ్రస్తుతస్థితిని నీ ♦ పాలన లేకున్ను జెడుదు" మంచని పౌరు ♦ లడలు చుండ!

గీ॥ నిన్నికష్టసుఖంబుల ♦ నెంచి యెంచి విముఖమై యున్న మనసును ♦ వెనుకఁ ద్రిప్పి
యన్నరో! పట్టభద్రుండ ♦ నైతిఁ; గాని కోరి భారంబు తలను నై ♦ కొనఁగలేదు. 301

చ॥ మన జనకుండు ధాత్రి జగ ♦ మల్లున కిచ్చె నటంచు విన్నయం
తనె "తొలఁగెన్ దలఁగలుగు ♦ తద్దయు భారము; నే స్వతంత్ర జీ
వనమును నెందుఁగాని జర ♦ పఁగల; దేవుఁడు కూర్చిఁ జూచె బా"
మృని మది యుబ్బి పోవునటు ♦ హర్షముఁ గాంచితి నుమ్ము సోదరా! 302

శా॥ ఈ మేవాడ నివాసమున్ దవిలి నే ♦ నిందున్న క్షోణీజనం
❉ బేమాడ్కిన్ దలపోయునో మది నటం ♦ చే 'పర్షియా' చేరి యా
'భామాసాహి' పదాంబుజంబులకడన్ ♦ వర్తింపఁ గాంక్షించి యి
ష్టే మున్నుండు ప్రయాణమున్ సలుప నుం ♦ టిన్ గంటకున్ ముందటన్. 303

ఉ॥ అప్పుడు కృష్ణసింహుండు ప్ర ♦ జాళి నృపాళియు వెంటరాగ నే
ర్పొప్పుగ వచ్చి "యూరకిటు ♦ లుండఁగ నేటికి! లేచి రమ్మ! నీ
విప్పుణివీతలంబుఁ గొని ♦ యేల వలెన్ జమి! నీవు తప్ప మా
యప్ప! యెరుల్ మహీరమణు ♦ లైనను రాజ్యము నిల్వ దీయెడన్." 304

చ॥ అని యభిషేకమున్ సలిపి ♦ యహ్మదుకూలముఁ గట్టఁజేయుచున్
గొని యిటుతెచ్చె; జారులును ♦ "గూడదు కాదిక సింహాసీతము

❉ It has been said that the brahmanical religion was foreign to India, but as to the period of importation we have but loose assertion. We can easily give credit to various creeds and tenets of faiths being from time to time incorporated ere the present books were composed; and that previously the sons of royalty alone, possessed the office. Authorities of weight inform us of these grafts for instance, Mr. Colebrook gives a passage in his "Indian classes." "A chief of the twice-born tribe was brought by Vishnu's eagle, from 'Saca Dwipa.' By Saca-Dwipa, Scythia is understood of which more will be said hereafter. Ferista also translating from ancient authorities says to the same effect, that in the reign of Mahrage, King of Kanooj, a brahmin came from Persia, who introduced magic, idolatry and the worship of the stars, so that there is no want of authority for the introduction of new tenets of faith.

"Annals of Mewar."

దున వసియింపుమీ" యనినఁ ♦ దోయగఁజాలక విజ్ఞు లాజ్ఞచే
సిన యటు సింహపీఠిని వ ♦ సిందిలి దేశము సేమ మెంచుచున్.

305

మ॥ పరమోత్కృష్టమృదుస్వభావుఁడు సలుం ♦ బ్రాహ్మిని యీధన్య భా
స్వర కారుణ్య కళా విశేషమున మే ♦ వాల్మీక్య శోభా పరం
పరలన్ గోల్బడ కున్న దిప్పటికి! రా ♦ ణ్మందారుఁ డిప్పుణ్యసా
గరుని దూఱుచు వ్రేల్లుచూపి యటవం ♦ గాఁ బాడియే! నీకిటన్.

306

మ॥ ఎఱుంగకయుంచుకొన్ పురు ♦ టింటిని బాయనిదాది తండ్రినిన్
మఱువఁగఁజేసి యీభువన ♦ మాన్యఁడు నన్నును నిన్నుఁ దమ్ములం
దఱు గొని యంతవారలను ♦ దద్దయుఁ బెద్దలఁ జేసి పెంచె; నొ
క్కరుఁ డెదురై న నేటికిని ♦ గాఁగిటఁ జేరుచుఁ దండ్రి భంగిగన్.

307

గీ॥ దుర్గమారణ్యములుచేచ్చి త్రుంపుమనుచుఁ దండ్రిపంపఁడె సూక్తు! నా ♦ తఁడు చిరాయు
వై సలుంబ్రాపురమున సౌఖ్యముననుట యెవరిబలమూని! యీధన్యకృపను గాక!

క॥ పౌరులసేమంబును తోణీరాజ్యము సేమములును ♦ నీసేమం బా
ధీరుఁడెఱుంగు; నెఱుంగఁగ నేర! వతఁడె తల్లి తండ్రి ♦ నీకున్ నాకున్.

309

మ॥ మనముతాత యొకప్పు చండవిభుఁ డా ♦ త్మణ్యాగమన్ జేసి త
మ్మనికై రాజ్యము వీడె; దజ్జనకుఁ డ ♦ పూజ్యున్ సలుంబ్రాభున్
బొనరించె; దనుదారవంశము యశం ♦ బున్ బొంద జన్మించె ని
య్యనఘుండున్ మనతాతచందమునఁ బూ ♦ జార్పండు ముమ్మాకికెన్.

310

చ॥ హిమకరునందుఁ గందుగల! ♦ దీశు గళంబున నల్పసంగఁ బం
కము కమలంబు నంటుకొనుఁ! ♦ గొని జగంబులు క్రుంగినన్ గిరి
ద్రము లవి బెండుదేలినను ♦ ధన్యచరిత్రుఁడు కృష్ణసింగు స్వా
తమునను గందొకించుకయుఁ ♦ దార్కొన నేరదు! కోటి చెప్పినన్.

311

గీ॥ నేను నృపుడనై యీతని ♦ నత్రి బెద్ద మకుట మిడలేదు; మఱి జగ ♦ మల్లుఁ డవని
నాఘండు తీయునది లేదు; ♦ నడుమఁజిక్కి పరులచే నాఱుదూఱును ♦ బడుట తక్క.

చ॥ జనకుఁడు పెద్దకాలము రు ♦ జా పరిపీడితుఁడౌట నెట్టులన్
మనమున నిర్ణయించెనో! కు ♦ మారులలోఁ బ్రథముండు తండ్రి పో
యిన పిదపన్ ధరావలయ ♦ మేలుట యెందును లేదె! వై పరీ
త్యనియతి నేడు పుట్టెనె! క ♦ టా! యిది లోకము పాడియే కదా!

313

చ॥ ఇది జనకోటి కిష్టమని ♦ యెక్కి-లి ని త్తటి సింహపీఠ; ని
య్యదనను నీకు నొక్కనికి ♦ స్వాంతము సమ్మతిఁగొంచకున్న నే
వదలుట యెట్లు సాధ్యమగు! ♦ బాలక! నేనిదె శక్తివంచనల్
గొడుకఁగనీక కష్టపడి ♦ ట్కోణిని నేలఁ బ్రయత్న మూనెదన్.”

314

—*) సాగరసింహుఁడు రాణాప్రతాపసింహు నిలువరించుట. (*—

చ॥ అనుచుఁ బ్రశాంతరీతిని న ♦ యంబును వత్సలతానిరూఢి నె
క్కినఁగఁ బ్రతాపసింహుఁడనఁ ♦ గోపము పట్టఁగలేక సాగరు
“డనుజుఁడ వంచు మే ల్దలఁచి ♦ యాడిన నీతలకెక్క దయ్యె; రా
జ్యనియతిముందు నీతులు వి ♦ సుబుగఁ దోచెను నీకు నేఁడిటన్.

315

నీ॥ బహుకాలముగను మే ♦ వాడేశమేలిన జనకుండు దీర్ఘరు ♦ జా ప్రపీఠఁ
డై యెట్టులో నిర్ణ ♦ యమొనర్చెనట! నతఁ డన్యాయవర్తనం ♦ డంట! యజువు
మొదలుగా బ్రహ్మాండ ♦ మును మ్రింగి త్రేచెడు నీకృష్ణసింహుఁ డ ♦ స్తోక ధర్మ
నిరతుఁడౌనట! మీర ♦ లిరువురొక్కండయి ధర్మదేవత భార ♦ తంబు నుండి

గీ॥ లేవఁగొట్టంగఁ బుట్టు క ♦ లిస్వరూపులని తెలిసె! బట్టపగలు ప్ర ♦ జాళియెదుట
నింద్రజాలమునొనరించి ♦ యిట్టులుకనుఁ బ్రామఁగలిగితి! రేమన ♦ వచ్చు మిమ్ము.

మ॥ సదయుం డాజగమల్లునిఁ బిలిచి రా ♦ జ్యంబిమ్ము; కాదేని నేఁ
గదనంబందునఁ దాఁకి లోకమలరం ♦ గా ద్వంద్వయుద్ధంబు చే
సెద నీతోడ; మదీయమానసము కిం ♦ చిత్రైన ధర్మంబు మీ
ఱదు; పొణంబు లశాశ్వతంబులగు; ధ ♦ ర్మంబే చిరస్థాయియౌ.

317

మ॥ అవనీరాజ్యము నిత్తువో! వివిధశ ♦ స్త్రాస్త్రంబులఁ దాల్చి యా
హవరంగంబున నన్నుఁ దాఁకెదవో! యీ ♦ యర్థద్వయంబును నీ
వవలంబింపు మొకండు; లేనియెడ శౌ ♦ ర్యస్ఫూర్తి నిట్టట్టులుఁ
లవమేనిఁ గదలంగనీ! నిపుడె తె ♦ ల్పఁ బోలు నీభావమున్.”

318

క॥ అని బిట్టిబిగిసి తనమోమునఁ జూడుకులు నిలిపి యుద్ధ ♦ మును గోరెడు త
మ్ముని గనుఁగొనుచుఁ బ్రతాపుం డనె గాంధీర్యప్రధానుఁ ♦ డై జనులు వినన్. 319

మ॥ “అడుగై నన్ గదలంగనీని శ్రమమే ♦ లా! రాచపుట్టందు నె
వ్వెడుగానీ రణమన్నఁ బండుగనుచున్ ♦ భావించు; నీయందఱున్

- గడుహర్షంబునఁ దెచ్చి నాపయినఁ జ ధ క్కన్గిల్పి రీరాజ్యమున్;
గడఁదొగ్గియన్ జన; దట్టు లాట రణమే ధ కర్తవ్యమై కన్పడున్.” 320
- మ॥ అని యష్టప్పుడె మధ్యమంతున సలుం ధ బ్రాధీశుఁడున్ గట్టియుం
చిన నాగేంద్రసమానఖడ్గమునకై ధ చేసాచె; నాసాగరున్
గని సామంతులు భూప్రజానివహముల్ ధ “కట్టా! యితండేడవ
చ్చెనా! పిడ్గుబలె మామనోరథము శు ధ మీభూతమై పోవఁగన్. 321
- చ॥ కనికరమన్నమాటను జ ధ గమ్మూర నీతఁడు విన్నయట్టులన్
గనఁజడ; దిందుఁజేరియు ర ధ ణంబు రణం బనుచున్ క్షణక్షణం
బు నుడుపు; స్థానమో సమయ ధ మో గ్రహియింపఁడు; వానికేమి! గె
ల్చిన సకలావనీభరము ధ చేపడునన్న దురాశ తక్కుఁగన్. 322
- మ॥ అమితప్రాభవమొప్పు నిప్పుడు సలుం ధ బ్రాధీశుఁ డాస్యంబు నం
దమునొందన్ నెలకొల్పు నాతిలకమున్ ధ మట్టారదే! ద్వంద్వయు
ద్ధము రానేల! ప్రతాపుఁడేటికి సమా ధ ధానంబు సూచింపఁ! గ
ప్తములన్ దెచ్చు నితండు! వల్లనుచు నా ధ జ్ఞాపింపఁగా రాదొకో! 323
- మ॥ కులశైలోపమ ధైర్యభూధవశిరః ధ కోటీర కోటీ మణి
జ్వలదారక్తరుచుల్ పదంబులు నహిం ధ చన్ జూచుచున్నట్టి క
న్నులతో దారుణసంగరాంగణమునం ధ దన్ ఖడ్గముల్ చీల్చిఁగా
వెలికిన్ దూఁకెడు క్రొత్తరక్తములనున్ ధ వీక్షింపనొనేమొకో!” 324
- మ॥ అని యిట్లుండు వచింపరాని కడుఁజం ధ తావేశ దైన్యంబులన్
గని దుఃఖంపఁగఁ గృష్ణసింగు “రణమే ధ కర్తవ్యమే! వేఱుత్రో
వ నిరూపింపఁగరాదే! యిప్పు డిప్పుడే ధ షట్టాభిషేకంబు శో
భనమై సాగెను; యుద్ధమెట్లయిన ని ధ ల్పన్ భావ్యమా నియ్యెడన్.” 325
- చ॥ అనఁగఁ బ్రతాపసింహుఁడు “మ ధ హాత్మ! భవద్వచనంబు మాననీ
యనియతి నోప్పు; నైన నోరుఁ ధ డాహవమున్ భూనరంపఁగోరి పి
ల్చినను నిరాకరింపఁగల ధ లేతమనం బది లేదు; కాని మీ
రనినటు లిట్టిసాఖ్యసమ ధ యంబున నెట్లని చింత కల్గెడున్. 326
- క॥ దండించుట క్రొర్యమ్మగు; దండింపమి దుర్బలతకుఁ ధ దావగు; నవని
శుండనము నాపరిస్థితి యొండేటికి! సున్నితముగ ధ నున్నది తండ్రీ. 327

మ॥ సరి; యీమంగళవేళయందు రణము ♦ సాగింప కొండొక్కడొక్కరి
కరణి గార్యముఁ దిప్పి యీతనిఁ దొలం ♦ గజేతుఁ బొమ్మించు “సా
గర! చిత్తూర్పురరాజ్యమెల్ల మదుద ♦ గ్రస్సార బాహుబల
స్ఫురణ రక్షణసేయ నెంచితి శుభం ♦ బుల్ నేడు సంధిల్లగఁ.

328

మ॥ అనిశప్రేమ వెలుంగ నయ్యుదయసిం ♦ హత్కావరుం డీమహా
వనిఁ బాలించి యశంబు గాంచెను; సలుం ♦ బ్రాహ్మణుఁ డానేత పో
యినవెన్నఁ దనకు లభింపఁగల ప) ♦ త్రేకాధికారంబు పే
ర్చిని నన్నీడకుఁ దోడితెచ్చుచును ధా ♦ త్రీనాథుఁ జేతఁ నడిఁ.

329

మ॥ ఎవఁడో యొక్కఁడు రాజుగా నిలిచి యి ♦ పృథ్వీస్థలి వాని శ
క్తివిశేషమ్మున నేలుటొప్పు; బ్రజ భ ♦ క్తి వాని యజ్ఞబలం
బవలంబించుట యొప్పు; లేనియెడఁ జీ ♦ కాక విపత్కొటిచే
నవరుద్ధంబగు రాజ్య మెవ్వనికి వాఁ ♦ డై యేలఁగాఁ బూనినఁ.

330

ఉ॥ ఓరువరాని కార్యమిది; ♦ యూఱక కావర మూని నీతివి
ద్యారమణుండు కృష్ణవిభు ♦ నాడితి నోరికి వచ్చినట్లు; నా
తో రణమాచరింపుమని ♦ త్రుళ్లుచు నాడు మహాధికార ధి
క్కారము చేయుచుంటి; విఠఁ ♦ గాదు సహింప భవత్ప్రసర్తనల్.

331

—*) రాణాప్రతాపసింహుండు సాగరసింహుని దేశమువీడి పొమ్మనుట. (*—

మ॥ నిను వీక్షించుచు మత్ప్రజల్ సుగుణి ♦ ర్నిద్రుల్ భవద్దష్ట వ
ర్తనము నేర్చిన నేర్పు; కావున నిను ♦ దండింపఁగా నొప్పు; పే
చను నాదేశమువీడి యిడై పరరా ♦ వ్విశ్రేణులజేర; నో
ర్వ నిమేషం; బిట నాలసించినను; శీ ♦ ర్నచ్చేదము జేసెదఁ.

332

మ॥ ఇది నాయాజ్ఞ! బహిష్కరించితిని ని! ♦ న్నీదేశమం దెచ్చుట
మెదల బోక” న సాగరుండు నగి “స్వా ♦ మీ! చాల సంతోషమై
నది! రాజ్యంబది యెంతటివనుచు డెం ♦ దంబును భావించి
విదితంబయ్యె సమస్తభూజనులకు! ♦ బెక్కేల వాక్రువ్వగఁ.

333

మ॥ ఇది నాయూ రిది నాదురాప్రమనుచు ♦ హీనుల్ మఱిక దుర్బలుల్
మది నూహింతురు; కాని విక్రమకళా ♦ లంకారుల వారి క

య్యదయాస్తాచలమధ్యగంబయిన స ♦ రోవ్వోర్వితలంబు ముదా
స్పదమా కొంగుపసిండివోలె దమదై ♦ భాసిల్లు నెల్ల పుడు.

334

మ॥ పరమప్రాభవ మొప్పు నీదయిన మే ♦ వాడ రాజ్యమందుండగా
నెరియు నామది; నీవు శత్రుడగుట ♦ నీవారలు శత్రులా
దురు; నీకెప్పుడు గర్భశత్రువులు మి ♦ త్రుల్ నాకు; నట్లాట మ
చ్చరణంబుల్ క్షణకాలముంచుచు జరిం ♦ చన్ నీదు దేశంబునన్.

335

సీ॥ పనియేమి పరభూమి ♦ పతులసీమల కేగ! మేవాడ నెట్లెట్లు ♦ మ్రొంగుదునని
కనువిచ్చియుండు న ♦ క్షృరధరామండలాఖండలుం! డాతని ♦ కడకుఁ బోదుఁ;
దృద్ధికటప్రవ ♦ ర్తనమున నతనికి విశ్రలాభము గల్గు ♦ మేర యెదవె;
నిప్పుడె పయనించి ♦ యేగెద ధిల్లీపురమునకుఁ గొన్ని ది ♦ నములలోన!

గీ॥ హెచ్చరికగల్గి రాజ్యంబు ♦ నేలుచుండు! మిదియె శాశ్వతమనియుండ! ♦ కేప్పు డెవ్వ
రెచట నేరీతి నిన్ను జ ♦ యించి దాని నపహరింతురొ! తెలియఁబో ♦ దజన్మకై న."

—*) రాజాప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతో వేటకుఁ బోవుట. (*—

మ॥ అని గాంభీర్యమెల్వఁగాఁ బలికి య ♦ శ్వారుఁడు పోయె! నా
తని వీక్షించుచుఁ గొంతసేపటికి యో ♦ ధశ్రేష్టులు బెక్కురు
దనవెంట జనుదేర నయ్యెడ నర ♦ ణ్యప్రాంతము జేరఁగాఁ
జనె వేటాడ బ్రతాపసింహుఁడు జనుల్ ♦ సంతోషము బొందఁగన్.

337

ఉ॥ కొమ్ములులేని యమ్మహిష ♦ కోటులు, తొండములేని భద్రనా
గమ్ములు నాఁగనొప్పు వనిఁ ♦ గల్గిన మత్తమహావరాహ పో
తమ్ముల నాప్రతాపుఁ డతి ♦ దారుణ లీలల నీటియన్ శరీ
రమ్ములు గాడఁగాఁ బొడిచి ♦ రాసులురాసులువోసె నేలపై.

338

మ॥ అరుణాంశుచ్ఛటలీన నేత్రములు, శౌ ♦ ర్యాటోప మేసార, ను
గ్రరసోద్రేకమునన్ బ్రతాపధరణీ ♦ కాతుండు సత్తాత్రసం
భరితుం డె త్తినయిఁజెందింపక మహా ♦ మాయాకిరాతుండటుల్
నిరతోదగ్రవిహారముల్ నెరపి ఖం ♦ డించె వరాహమ్ములన్.

339

మ॥ మొగి సామంతులు వీరయోధనివహం ♦ బుల్ వారి దోశ్చక్తికిఁ
దగు చంద్రున నొక్కమై గదిసి కాం ♦ తారమ్మున గల్గు న.

మృగసంతానములకై క్షణంబునను భూమి గూల్చి పెక్కింటి గు
పుగఁ దామొక్కడఁజేర్చి రారుధిరముల్ • పాటంగఁ బెన్మొల్వలై.

340

చ॥ అరిది ముదంబు మీఱ మృగ • యారతి సాగఁగఁజేసి నిల్చి స
త్వరముగ లెక్కసేయఁగఁ బ్ర • తాపుఁడు గూల్చు వరాహపంక్తి యం
దఱు సమయించు నమ్మృగవి • తానము మీఱుటఁ జూచి హర్షముల్
వఱలఁగ మంచి కాలమది • వచ్చు నటంచుఁ దలంచి రందఱు.

341

మ॥ శివుముత్తైదువ ప్రీతి కేకలములకై • జెండాడి చెండాడి యో
ధవితానంబులు నూతనోత్సవసము • ద్యత్సాంతులై భూమియొక
దివియొక గ్రక్కదలంగ నార్చుచుఁ గడుక • దేజంబు దీపింప ను
గ్రవనంబువిడి రాజధానిని జొరం • గాఁబోయి గొక్కుమ్మడిక.

342

సీ॥ చిత్తూర్పురము శత్రు • చేఁబడి రాజ్యభాగము తద్దపెద్దది • గాకయున్నఁ!
దమదేశసామంత • ధరణీశు లొక్కొక్కరు పోయి యక్ష్పరుఁ • గలియుచున్నఁ!
గడలేని యుద్ధసం • ఘర్షణంబులఁ దమదేశమంతయుఁ బిప్పి • తేలియున్నఁ!
బరిపంథియో నభో • భాగభూభాగముల్ తలక్రిందుచేసెడు • బలియుండైనఁ!

గీ॥ దమమది హరించు ఘనుఁడు దు • ర్దాంతజేఱఁ డర్కకులవర్ధనుఁడు సుగుణాంబురాశి
యాప్రతాపుఁడు రాజౌట • హర్ష మొంది మించి మిన్నంది ప్రజరమి • యించెనపుడు.

గద్యః:- ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశదుగ్ధాంభోరాశి
రాకాక్షైరవమిత్ర, శాలంకాయనగోత్ర పవిత్ర, సుజనజనాను
గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహ 2 వధాని
పంచానన కావ్యకళానిధీత్యాదిబిరుద విఖ్యాత, సుకవి
రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన
“రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్రం” బ

ను పద్యకావ్యమున

దుఁ బ్రథమా

శ్వాస

ము

సంపూర్ణము.

శ్రీ

కామేశ్వరై నమః.

రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర.

ద్వితీయాశ్వాసము.

మ॥ వరసౌఖ్యంబులకు నిరోధమగు నే ధర్మాటల్ దొలంగించి సు
స్థిరతఁ బెంచు వ్యవస్థలకు దిటముగాఁ జేకూర్చుచు సత్యధ
ర్మరతుల్ మీఱఁగ రాజ్యమేలుకొనుచుఁ ధర్మాప్రతాపావనీ
శ్వరమందార మొకానొకప్పుడు సలుం భార్య ర్త నీక్షించుచుఁ,

1

—* { సూక్తసింహుని రాజధాని కంపుమని ప్రతాపసింహుఁడు
కృష్ణసింహు నర్థించుట. } *—

మ॥ “మొదల నెత్తురు పంచుకొం చనుజుడై ధర్మపుట్టాదె; నాపైన బా
ల్యదశఁ బైనను బ్రక్కనుఁ బడుచుఁ దు ల్యప్రేమతో మైత్రి కా
స్పదమై వర్తిలె; సూక్తుఁ డొక్కత్రుటి నఁ భాయం; డొకపైనఁ ద
ల్లిదరిఁ జేరఁడు; ప్రాణమొక్కఁడు నొడల్ రెండైన యట్లుండెడిఁ.

2

గీ॥ రాము నువమ నాయెడఁ బల్క- రాదు! గాని తెప్పవాల్చక కనుపెట్టి రేయుఁ బవలు
ననుచుండయి నన్దొల్పునపు డతఁడు నిజంబు మూఁడుమూర్తులకు లక్ష్మ్యుఁడెనుమ్మ

గీ॥ సూర్యవంశప్రదీపుడౌ సుతువిపత్తుఁ బాపి కాపాడితనుచు నీ భవ్యయశము
నలుదెసలఁ బ్రాకె! సూక్తుఁడనంతకోటి జనవిజయసూక్తుఁడగుచుఁ దేజమునఁ బెరిగె.

గీ॥ అతఁ డడుగు మోపు సమయభాగ్యమునఁ జేసి యెంతకాల మొ సంతాన మెఱుంగకుండి
కడుపు ఫలియించి కొమరులఁ గనియె నీదు దొడ్డయిల్లాలు జగము సం తోషమంద.

చ॥ ఎఱుంగుదురెంతో సౌమ్యముగ నేను వచ్చించిన మౌర్యమూని సా
గరుఁడు సభాముఖంబుననె కాటులు వేల్చెట; దానఁ గోపవి
స్ఫురణను దేశము విడచి పొమ్మని పంపితఁ గాని కూర్మిసా
దరు నెడఁబాటుచే మది య భాయభలైచన నేమి తెల్పుదుఁ!

6

గీ॥ సూక్తు నంపుము; చెంతను చుకొననెత్తు; నెచటనున్న నీవాఁడు గాఁడే యతఁడు!
నేను మొదలుగ నీరాజ్య మెల్ల యుష్మ దమృతహస్తాభిరక్షితం బగును గాదె!”

7

మ॥ అని యెంతేనిఁ బ్రతాపసింహుడును ద ♦ స్వర్ణింపఁగాఁ గృష్ణసిం
గను మోమువికసింప “దేవ! నిను ని ♦ త్వంబుక్ మహాభక్తి నె
క్కినఁగాఁ గొల్పుటకన్న నొండుపని నా ♦ కుఁ హర్ష దంజాన! యె
దును నీయానతి వేదతుల్యమని తా ♦ ల్తు నేను శీర్షమ్మునఁ.

8

శా॥ నామాటొక్కఁడిదేల; నేను సుతులు ♦ నాబంధులు నాసలుం
బ్రాముఖ్యావనిరాజ్యలక్ష్మియును స ♦ ర్వస్వంబు నీచేతిదే;
యీమే నియ్యిలలోన నుండువట కి ♦ క్లే సాఁగివఁ జాలు; నా
స్వామిస్నేహముమ్రోలఁ దుచ్చములు స ♦ ప్తదీప్తపసామ్రాజ్యముల్.

9

గీ॥ వత్సరమున నార్పెల్లు తా ♦ వకసమక్షమను నేనుండు; నాసమ ♦ యంబునందు
దేవ! నీమృగుపాదరా ♦ జీవయుగము సూక్తు వదనారవింద మే ♦ జూడఁగందు.”

10

చ॥ అనుచుఁ బ్రతాపసింహువను ♦ ధాధిపసింహు ననుజ్ఞ నొంది శో
భనతర లక్షణాన్వితము ♦ వార్షము నెక్కి నిజాప్తయోధులు
దను గొలువంగ నాత్మసద ♦ సంబును జేరి లతాంగిసమ్మతిఁ
గొని కొనివచ్చె సూక్తు యిపు ♦ కుంజరసింహుఁ బ్రతాపుఁజేరఁగఁ.

11

గీ॥ తావియును బూవు కరణి సో ♦ దరు లిరువురు కలిసి రాగరసాతిసం ♦ కలనఁ బెరసి
యేకమతు లేకవాక్కులైః ♦ యెల్లరలర నొండారులు పాయ కొక్కఁడై ♦ యుండిరపుడు

—*) వ స ం తో ద య ము. (*—

గీ॥ పల్లవవ్యాప్తి పుష్పవ ♦ ద్వైభవంబు ఫలనవోదయభూతి కొ ♦ మ్మలకుఁ గూర్చి
మాధవగృహీతయగు మధు ♦ మాసలక్ష్మి యఖిలజగము పూఁదోటయట్లలరఁజేసె.

—*) సలుంబ్రాకృష్ణసింహుడు లుగాదికానుకలు గొనివచ్చుట. (*—

మ॥ తలపై నఁ మగతాఁడురాయి వెలుగొం ♦ దఁ, ధాళధళ్యంబు రం
జలు ఖడ్గంబులు వ్రేల, దొడ్డ నునుతే ♦ జీలెక్కి యోధాళి చెం
తల నేతేరఁ, బ్రతాపసింహుఁ గొలువఁ, ♦ నానామహీమండలేం
ద్రులు వేంచేసి రుగాదికానుకలు దొం ♦ తుల్ దొంతరల్ తెచ్చుచుఁ.

14

⊕ As Vasanti or Spring personified, the consort of Hur is worshipped by the Rajput, who opens the season with a grand hunt led by the prince and his Vassal chiefs when they chase slay and eat the boar. Personal danger is disregarded on this day as want of success is ominous that the great Mother will refuse all petitions throughout the year. “Annals of Mewar.”

- శా॥ లోకైక ఫీర విక్రమక్రముడు సు ♦ శ్లోకుండు చండేశ వం
 శాకల్పుండు శిశోదియాభిజన దు ♦ గ్ధాంభోధిచంద్రుండు ని
 ధీకస్వాంతుడు స్వామిభక్తమణియన్ ♦ పేర్గన్నవాఁ డాసలుం
 బాకృష్ణుం డరుదెంచె స్వామిచరణ ♦ ద్వంద్వంబు సేవింపఁగన్. 15
- గీ॥ ధీరలోకైకమాభి ఝూ ♦ లూరినృపతి సోనెగుట్టుకులాంభోధి ♦ సోముడైన
 భానుసింహుడు వేంచేసెఁ ♦ గానుకలుగఁ జారునవరత్నదివ్యభూఁషలను గొనుచు. 16
- గీ॥ ముందుఁ జిత్తూరురణమునభూమి వడఁక మెలఁగు జయమల్లనుతుండు దోర్బలయుతుండు
 తేజసిగు రాఁడవ్వొత్ ♦ దీపకుండు తరలె బదనూరునుండి ప్ర ♦ తాపుఁ గొలువ. 17
- క॥ ఝూలాకులేంద్రుండు మహాత్తాలమగు రుమాబుదాచ్చి ♦ తపనీయవిభూ
 పాలిఁగొని శైవ్యమసింహుడు పేలాగతి సాద్రినండి ♦ యే తెంచె వడిన్. 18
- ల॥ స్వామిభక్తి యుగ్గు ♦ పాలతో మఱగిన పావనుండు ధేల ♦ వార నృపతి
 యరుగుదెంచె నప్పు ♦ డామనస్సింహుండు కందులేని మనసు ♦ కాన్క చేయ. 19
- గీ॥ మదన-మాధవులటు గాఢ ♦ మైత్రితోడ వెలయు బేజ్జా-కొటేరియా ♦ పృథ్వీనాథు
 లాప్రతాపమహీంద్రు పా ♦ దాంబుజములఁ జేరి సేవింప నెంచి వేం ♦ చేసి రపుడు. 20
- మ॥ విమలారణ్యమనోజ్ఞ వస్తువిత్తుల్ ♦ పెక్కుల్ రహింపఁ స్వతం
 త్రమహీరాజ్యరమాధురంధరుఁ డహః ♦ ర్యన్దైర్యుఁ డాదిష్టప
 త్నమదవ్యాఘ్రమహాకిరాతుండు కిరా ♦ తస్వామి యాభీనుచాం
 దమలన్నేహమెలర్ప వచ్చెను బ్రతా ♦ పాధీశ్వరున్ జూడఁగన్. 21
- మ॥ తనసామంతుల గారవించి ముదముం ♦ దఁజేసి యాబాల్యమి
 త్రుని భిక్షేశ్వరు భీమచాండుఁ గడు సుం ♦ నోమంబు నొందించి మ
 న్ననల్ దన్ని ప్రతాపుడంతట “నప ♦ ర్ణాదేవికిఁ బ్రీతిగా
 ననికిఁ బోవలె వేటలాడ” ననియెన్ ♦ వారంద “రానా” ననన్. 22
- *) సామంతరాజ సహితుడై ప్రతాపసింహుండు వేటలు వెడలుట. (*--
- సీ॥ చైతకంబనెడు నా ♦ జానేయమున మహాదాత్తుండు రాణాప్ర ♦ తాపసింహుఁ!
 డాతనికడ నుత్త ♦ మాశ్వంబుపై ధీరుఁ డినకోటి తేజఁడా ♦ కృష్ణసింహుఁ!
 డితిని చేరువ వాజి ♦ నెక్కి గొవ్వియరు మహామహీనాథుండు ♦ రామచంద్రుఁ!
 డతనిప్రకృత సము ♦ ధ్ధతహయారూఢుడై శూరశిఖామణి ♦ సూక్తసింహుఁ!

గీ॥ డతనిచెతను భానుసిం! ♦ గతనిపొంత దేజసింహుల. డీతని కుడి ♦ దసను శ్వాసు
సింహుల! డతని పిఱుండ మనస్సింహుల! డవలఁ దరతమన్నుర్తి వెడలిరం!దఱునుగలిసి.

మ॥ నుదుటన్ దొడ్డవిభూతిరేఖ కటియం ♦ దున్ శాటి కంఠంబునన్
రుదురాకల్గల పేరులున్ ముఖమునం ♦ దున్ బ్రహ్మతేజోగతుల్
పొదలన్ రాజపురోహితాగ్రణి జగ ♦ త్పుజ్యస్వభావుం డవా
ర్యదయుండౌ హరభట్టునున్ వెడలె ది ♦ వ్యాందోళికారూఢుడై. 24

చ॥ వెలిజిగివల్వలన్ దొడిగి ♦ శ్వేతహయంబులనెక్కి- విచ్చుక
త్తుల తెలికాంతిపూజముల ♦ తోఁ జను నాశ్వీకు లొప్పిరయ్యెడన్
గొలకున గుంపుకట్టి చను ♦ కోమల రాజమరాళముల్ వలెన్!
బలుచనిగాలిసోఁకుల శు ♦ భంబుగఁ దూఁగెడు పూలగుంపటుల్! 25

గీ॥ షణవరవము భేరీభాణిక ♦ రణరవంబు తప్పెటల బూరగొమ్మల ♦ భావనములును
బూరటిలి రోచసిఁ బగిల్చి ♦ నీరథులను గలఁచుగతి మిన్ను మన్ను నేకముగ మ్రోసె.

గీ॥ వనము వలయాకృతిగఁ జుట్టు ♦ కొనుచు నిలిచి యలబలంబుల నొనరించియలబలంబు
భీకరాట్టహాసములతోఁ ♦ బిలిచి పిలిచి తట్టి తట్టి మృగాళి నం ♦ తటను లేపె. 27

గీ॥ భయద వాఝక మేఘగ ♦ ర్భంబు వెడలి వివిధముఖములఁ బరతెంచు ♦ పిడుగులట్లు
చిమ్మచీకట్లు కృమ్ము న ♦ సమ్మునుండి ఘాతుకమృగాళి నానాము ♦ ఖముల వెడలె.

ఉ॥ ఎత్తిన హస్తయుగ్మముల ♦ నీఁటెల ముందుకుఁ దూలఁబట్టి య
త్యుత్తమ మంజులాశ్వముల ♦ నూల్కొని పాఱఁగ హెచ్చరించి శే
కెత్తు మహోత్సవస్ఫురణ ♦ నెల్లరు నొండొరుఁ బిల్చుకొంచు రా
హుత్తులు ముందుకున్ వెడలి ♦ రుగ్రమృగావళులన్ వధింపఁగన్. 29

చ॥ సకల దిశావకాశముల ♦ శాత కృపాణ ముఖోజ్జ్వలాయుధ
ప్రకరముతోడ దూతు భట ♦ వర్గముఁ దప్పుకొనంగలేక దా
మొకఁడును రెండు మూఁడిటుల ♦ నుగ్రమృగంబులు గుంపులై యొకా
నొకభటుమీఁదికిఁ గవయు ♦ చుండుట చూడఁగ వేడుకై తగ్గె. 30

మ॥ ఒకపర్యాయమె యొక్కచోటనె మహా ♦ యోధుం డొకొక్కండు కుం
తకృపాణాదులఁ బర్వజేసి మృగసం ♦ తానమ్ములన్ గూల్చి యీఁ
టెకొనన్ వాని గుదుల్ గుదుల్ గొనుచు న ♦ క్లేవచ్చు నాదృశ్య మిం
చుకచూడన్ గనులున్న భాగ్యమని తోఁ ♦ చున్ గాదె యెవ్వారికిన్! 31

—*) వేటచాలించి కూర్చుండిన రాజపుత్రసైన్యమధ్యమునకు వరాహము వచ్చుట. (*—

మ॥ తమకుంతంబులు దీర్ఘశూలములు వ్య ధింబింతయుగాక సా
ధములైయొప్పు మృగంబులకు దునిమి వీ ధి రశ్రేష్ఠు లక్కాన నా
శ్రమముభోలె రచించి వేట నపుడే ధి చాలించి; రంతక వరా
హమొకం డయ్యెడ కేగుదెంచి జనమ ధి ధ్యంబందు దూత౯ వడికె .

32

మ॥ ధనురస్త్రంబులు పట్టి ఖడ్గములు చే ధి తదాల్పి యుత్సాహవ
ర్ధనలై యెల్లరు చూచుచుండగ నమం ధి దస్ఫూర్తి నద్దానిఁ గూ
ల్పను సూక్తుడు ప్రతాపుఁ డశ్వములపై ధి లఘించి; రాక్రోడముక
జనియె గుమ్మరసారెయట్లు భటులక ధి బల్బాఱునుక జట్టుచుక .

33

చ॥ ఒకమొగమై వెనంగుచు మ ధి హోన్నతరోషముతోడ భీకరాం
బకములు పర్వజేసికను ధి బందియు నక్షత భూరిగాత్రమై
సుకముగఁ బొలుచుండె; నిది ధి చూచి సహింపక వార లిద్దఱు రొ
క్కొక నొకమోముగాఁ దిరిగి ధి యుగ్రతఁ దాఱిరి కోడపోతముక .

34

క॥ వెనుక ధనంజయవికృమ ఘనుడగు సూక్తుండు ముందు ధి గాఢాలవిలో
చననదృశుండు ప్రతాపుండు చని మోదిరి సూకరము ని ధి శాతాస్త్రములక .

35

—*) సూక్తసింహుండు ప్రతాపసింహునితో వాదించుట. (*—

క॥ ముడుచుకొని పండి పుడమినిబడి నీల్లెఁ; బ్రతాపసింహ ధి వసుధావరుఁ డ
య్యెడఁ జేరెఁ; దత్త నామ సూక్తుండు దూకెను “బుది నాది ధి తొలఁగు”మటంచుక .

క॥ “కాదిది నాచేబడె; నీయేదు ముఖము పగిలి కూలె; ధి నిదె కనుఁగొనుమీ!
నామదెస పురోభాగము; నీది వెనుకు; ముందుఁ దగులు ధి నే! నీశరముల్”

37

గీ॥ అని విభుండన సూక్తుఁ “డయారె! పండి యెపు డెచట నెట్లు తిరిగెనో ధి యెవరెఱుగుదు!
రిందు నీదని వ్రాసితే ధి యేమిగుఱుతు! నాది గాదన దృష్టాంత ధి మేది” యనియె .

గీ॥ “పనికిమాలిన పండికై ధి యనృతమాడె; దిలయుఁ గ్రుంగెనె! యంభోధు ధి లింకిచనెనె!
వెలగలుగు నస్తువేయెన ధి వెనుకబడెదె! కోటి యనృతమ్ములేనిఁ బ ధి ల్కుటకుఁగాని.”

క॥ అని నిలుచున్న ప్రతాపునిఁ గని సూక్తుండు “పండి నేమి ధి గాఁ దలఁచితివో!
మును దానికైకదా పార్థునితోఁబో రాడె శంక ధి రుండు ఘోరముగక!

40

గీ॥ తలపు లొకడైన లవము భేదమునురాదు; కౌస్తుభంబైన జనుఁ జల్లిగవ్వమాడ్కిఁ!
జారుషము మాటపట్టింపు ♦ వచ్చినపుడు గడ్డిపోచయె మేరువై ♦ గణుతిఁగాంచు. 41

మ॥ పలుకఁ బూనిన విత్వముఁ గుఱించి మే ♦ వాడ్రాజ్యముఁ బోలఁగాఁ
గల భాగ్యం బిలలేదు; సోదరకృత ♦ ఘ్నత్వంబునుఁ మీఱఁగాఁ
గల పాపంబును లేదు; నీతులను బ ♦ ల్కొవచ్చు; నెవ్వారు వా
రలతప్పల్ గ్రహియితురే! జనుల మ ♦ ర్యాదల్ కడుఁ జిత్రముల్. 42

సీ॥ విశ్వస్తతాఖండ ♦ విక్రమక్రమునిసా మృవనిరాజ్యవిభూతి ♦ యండ్రు బుధులు;
మనలోన విక్రమ ♦ మహిమఁ బూజ్యుండెవఁ డతఁడె మేవాల్లస్మి ♦ కర్తృభర్త;
కాని నీవొకడవే ♦ గళమునఁదాళిఁగూర్చిన భర్తగావు; నిఁ ♦ మ్రొంగఁగలుగు
పోతరు లండక ♦ పోరు; నీ నెత్తిని బాడనైన యొకకొమ్ము ♦ పుట్టెనొక్కొ!

గీ॥ యేను డప్పిన నీరాజ్య ♦ మేలు ఘనుఁడు పుట్టఁడని యెంచినావు! నీ ♦ ముఖమునందె
ప్రాద్దుపొడుచునె! యిటు లేని ♦ పోని దురభిమాన మూనితి; వికనైన ♦ మానుటాప్పు.

క॥ పదికొట్ల మాటలేటికిఁ! గుదురుగ వాదంబు మాని ♦ క్రోడంబు నొసం
గుదవో! నాతో మార్కొని కదనము చేసెదవో! తెల్పఁ ♦ గావలె" ననినఁ. 44

చ॥ “కలఁగెనొ వ్రజ్ఞ! లేక చెడు ♦ కాలమె వచ్చెనో! స్నేహమెంతయుఁ
వెలసిన యన్నదమ్ములకు ♦ నిప్పువిధాన మనోవిభేదముల్
గలిగెను జూచుచుండనె; య ♦ కారణవైరము లిట్టివేకదా!
ప్రళయము వచ్చె; మాన్పఁగ ను ♦ పాయము దోపద-యేమిచేతుమో!” 45

క॥ అని పుట్లకొలఁదిగా విసమును గడుపులఁ బోసినట్లు ♦ పొగులుచు దృష్టల్
మొనయించి రంద ఊక మొగమునను సలుంబ్రాధినాథు ♦ ముఖకమలముపై. 46

—*) సలుంబ్రా కృష్ణసింహుఁడు సూక్తసింహునకు బుద్ధిచెప్పట. (*—

ఉ॥ అతఁడు లేచి సూక్తు దరి ♦ యఁ జనుదెంచి “శిశోదియాకులో
దూభతులు పూర్వజ్ఞ గనిన ♦ మ్రొక్కఁగనేర్తురు కాని యెన్నఁడుఁ
నీతితోలంగి నిట్టఁగను ♦ నేరరు; క్రొత్తులు తెచ్చి పెట్టి మా
చేతములఁ దహించితివి; ♦ చెప్పెడి దేమిక నీపవర్తనల్! 47

చ॥ శివశివ! యెట్టిపాపకము ♦ చేసితి; దేవుని దిట్టి కొట్టు దా
నవులయినఁ మహోన్నత గు ♦ ణంబులఁ బొల్పిన యగ్రజన్ము పా

దవనజముల్ భజించి నుతిఁ ♦ దన్నుమరే! గురుతుల్య జ్యేష్ఠు ని
ట్లవినయబుద్ధివోచుఁ దెగ ♦ నాడుచు ధర్మముఁ బూదిఁగల్పెదే!

48

మ॥ అనురాగాంబుధి స్వామికాశ్శబడుచున్ ♦ బ్రార్థించి మూన్నాళ్లు నీ
వనుతాపమ్మునఁ గ్రాఁగి పస్తువడి పాఁ ♦ యశ్చిత్తమున్ జేయకుం
డిన మేవాడధరితి నెందరిగినన్ ♦ 'నీవింసురా; కూరుచుం'
డనువా రుందురే! యెవ్వరోర్పెదరు క ♦ ట్టా! స్వామిధిక్కారమున్.

49

మ॥ మనవంశంబున నెన్నఁడున్ గలుగ దీ ♦ మర్యాద; యన్నన్న! నే
మనియున్నప్పుడె నాసమక్షమున న ♦ స్మతాస్వామి నిందించు నీ
వనుకంపార్హుఁడవౌదె! వధ్యుఁడవు! బా ♦ ల్యంబుదు నిన్నెత్తివెం
చిన దోషంబున నోర్పుకొంటి! గడునా ♦ ఛ్చెన్ జేత మిప్పట్టునన్."

50

—*) సలుంబాఁ కృష్ణసింహునెడ సూక్తసింహుఁ డవినయము జూపుట. (*—

మ॥ అని వాత్సల్యముఁద్రుంపలేక యిటు న్యా ♦ యంబాడు నాకృష్ణునిన్
గని సూక్తుండును "బిల్లికిన్ జ్వరమనం ♦ గాఁజెల్లె; నీమాటలన్
విసఁగా నోపను; నీప్రతాపవిభున్ ♦ నేమొక్కఁగానోపఁ; బం
ది నెటుల్ వీడఁగనోప; నోప రణమొ ♦ లేనిన్ విసర్జింపఁగన్.

51

ఉ॥ గుట్టుగ మీరలిర్పరును ♦ గూడుచు నాజగమల్లు బాధ్యతల్
మట్టినిబెట్టి రాజ్యరమ ♦ లాగుటెఱుంగదె లోక! మందఱన్
గుట్టెడు తేలు ధర్మమిది ♦ గోయని చూపిన యట్టులయ్యె; నీ
కిట్టటులాడె బుద్ధి; కడు ♦ వృద్ధపు; నోరు మెదల్చుకుండుమీ.

52

మ॥ సిరి ఏరున్ వెదకున్; ఘనుల్ బెదరి యి ♦ స్సీ! మూలలన్ దాఁగఁబో;
రురుశోర్యోజ్జ్వలు లిందుఁ గల్గు మగలం ♦ దొక్కొక్కమా టొక్క రె
వ్వరినే బూన్చుము చెడివై చెదఁ! బ్రతా ♦ పస్వామి మద్విక్రమం
బెఱుంగున్; బైఁబడఁ; డీవు సాయమయి ర ♦ మీ! చూతు నాయుద్ధతిన్."

53

మ॥ అని గర్వించెడు సూక్తునిన్ గని సలుం ♦ బ్రాధీశుఁ "డేమంటి! ని
గ్గనఁబాపం! బినుమత యోర్వ గురుధి ♦ కాఁరాఘమున్! నిన్నుఁ బెం
చిన వాత్సల్యమునైనఁ జూడక శిర ♦ శ్చేదంబు గావించు ని"
ష్టని ఖడ్గంబుఁ గొనన్ బ్రతాపుండు రయం ♦ బారన్ సమీపించుచున్,"

54

—*) ప్రతాపసింహుడు సలుంబ్రాకృష్ణసింహునకుఁ గోపోపశమనము చేయుట. (*—

మ॥ “గురుతుల్యుండవు! మాకు వంద్యుండవు! నూ ధి క్తుండాడు గర్వోక్తులన్
దరుణాబ్జాత దళాతికోమలము స్వాం ధి తం బెంతగా నొచ్చెనో
స్థిరకారుణ్యసముద్ర! వానిబదు ల ధి ర్థితున్ క్షమాభిక్ష! యే
కొఱలేకుండఁ బ్రసన్నమూర్తివయి నా ధి కున్ దర్శనం బీయవే! 55

గీ॥ గురుని దండన తన్ను మేల్పొటచు ననుచు నెఱుంగ కితఁడాడు నుడుల వంధుఁగఁబోకు!
వాడు నాచేత నిపుడు త్రోవకునువచ్చు నస్త్ర మస్త్రేన శామ్యతి ధి యనెడు నట్లు.”

క॥ అని సూక్తుఁ జూచి “కొమరా! కనుచుండనె యొత్తవఱకుఁ ధి గడపితి నుడులన్!
నిను నీవెఱిగితి తో లేదో! యనుచితమని నీకుఁ దోచ ధి దా! యిపుడైనన్. 57

ఉ॥ తండ్రికిఁ బంగనామములు ధి తద్దయుఁ దీర్చెడు పుత్రుండ్రడ పె
క్కం! డొకమాచిపేర్గొనుట ధి కష్టము; మప్పుడటంచుఁ బేరు చే
కొం డ్రవివేకు లూఱకయ; ధి కూడిన వీరవరేణ్య లింద తే
మాడ్కినియైన నెంచ కిటు ధి లాడుచు నిందలఁ గట్టుకొందువే! 58

మ॥ జనకప్రియు మహాత్ముఁ గృష్ణవిభు ను ధి స్వాంతంబు నొప్పించి న
న్ననురాగార్దుని జ్యేష్ఠ భూరమణ హ ధి స్యంబాడ నుంకించి; తిం
కను గన్విచ్చుచు ముచిచెడ్డల నెఱుం ధి గల్లేక యిట్లున్న నే
మని నీభావము నెంచఁగానగును! గ ధి ట్ట! యిట్లు వర్తితువే! 59

గీ॥ గురు లమృతహస్తములతోడఁ ధి గొట్టినపుడు విసముగా నది తోచుట విలయమునకె;
యెందఱను గొట్టెదీవు! నేఁ ధి డేల యిట్టి తలబిరుసుమాట! లిపుడైనఁ ధి బెలివిగనుము.

మ॥ ఉభయైర్ముల్ మననెత్తిపై నడచువా ధి రున్నారు బ్రహ్మాండ ము
క్కఱజేయంగల విక్రమపాకటు: లే ధి లా నీదు గర్వోక్తు లిం
దఱలో! దాడిని దన్నువాని తలపై ధి దన్నంగలాడుండు! నీ
గరువంబున్ సకలంబు దింపంగల నొ ధి క్కుండన్ నిమేషంబునన్.” 61

గీ॥ అనిన “ముంజేతి మణిజూడ ధి నద్దమేల! కుడువఁబోయి కూరలరుచి ధి యడుగ నేల!
చేయి చేయిని గలుపు! నీ ధి శీర్ష మెగిరి యవలంబడకున్న నను సూక్తు ధి డనఁగఁబోకు!

గీ॥ ఇంక నొక్కఁ డిందొన్నవా ధి రెవ్వరైన నందఱైనను నన్ను మా ధి రొందురేని
మిథుల హర్షించి ప్రళయభై ధి రవునిమాడ్కి సర్వసంహార మొనరింతుక్షణములోన.”

—*) హరభట్టారకుడు సూక్తసింహునకు నీతిఁ గఱపుట. (*—

మ॥ అని మీసంబునఁ జేయిమోపుచును గ ♦ ర్వావేశముఁ జూపు సూ
క్తుని వీక్షించి ప్రతాపసింహుఁడు కడుఁ ♦ గ్రుద్ధాత్ముడై “నెత్తికిఁ
గనులెక్కెఁజమి నీకు; నిప్పుడె భవ ♦ ద్ధర్వాంధతఁ డింతు ర”
మృచునంతఁ హరభట్టు వారలను డా ♦ య్ బోయి దీనాస్మృడై,

64

ఉ॥ “నాయనలార! సూర్యకుల ♦ నాశకరమ్మగు ఘోరకృత్యముఁ
జేయఁగ నుంటిచేల! పగ ♦ చే రిపులఁ సమఁఁఁపవచ్చుఁగా!
కీయెడ నన్నఁదమ్ము లటు ♦ లీసును రోసము నూని పోరు ట
న్యాయమటంచుఁ బూజ్యులన ♦ రా! వినరా! రణధర్మపద్ధతుల్.

65

మ॥ ఒకకాడఁ జనియించు రెండుపువుల ♦ ట్లొప్పారి మీరెట్లుఁ గూ
ర్కినిఁ బేర్కిఁ దావులై మెలఁగినఁ ♦ మిన్నంది మాబోంట్ల మూ
ఱక వార్షింతుము! కాని యుద్ధము లొన ♦ ర్పఁ బూనినఁ మానసా
బకటా! వ్రయ్యలు వ్రయ్యలై చనఁజె! క ♦ ట్టా! చూచి యెట్లొర్తునో!

66

చ॥ అదియును నాశ్రేతుండగుట ♦ నందఱు మెచ్చఁగ నిచ్చకంబులఁ
వదరె నితండటంచుఁ దలఁ ♦ పఁవల; దింటిపురోహితుండ న
భ్యుదయమె మీయెడఁ దలఁచు ♦ చుండుట క్రొత్తయుఁగాదు; షేమసం
పదఁ బెరికిప నాకుఁ గడు ♦ భాధ్యత యుండు తెటుఁగు లోకముఁ.

67

చ॥ తరములకొద్ది మిమ్ము వసు ♦ ధాపతులంచని మేము మమ్ములఁ
గురువులటంచు మీరలును ♦ గొల్చి పరస్పరశ్చేదలేశముల్
పారయఁగనీక కాలమును ♦ బుచ్చితి; మట్టులుగాన మిమ్ములఁ
దరియు వివత్తు లేశమయి ♦ నఁ మఱి మేరువుగాఁ గనంబడుఁ.

68

ఉ॥ మంచియుఁ జెడ్డయుఁ దెలుపు ♦ మాన్యులు లేరు; గతిచెఁ దండ్రి; ప్రా
పంచక పద్ధతుల్ తెలియు ♦ ప్రియముగా; దిశ రాజ్య మొత్తో భా
రాచితమా; రిపుల్ బలియు; ♦ రాహవ మ్మగ్నముగాదు; మిమ్ముఁ బ్రా
ర్థించెదఁ దాడులార! విన ♦ రే! గురువాక్యము మీఱరాదనఁ.

69

మ॥ వల దాత్మక్షయకారకంబయిన యీ ♦ వ్యాపార; మింపండియుఁ
దొలఁగఁబొం; డిది సోదరత్వమునకుఁ ♦ దూరంబు; నాయానయుఁ

- గల" దంచాడిన నవ్వీ సూక్తుడు "నమ ధి స్కారంబు నైకొంచు న
వ్వలకు బొం డిక; నడ్డువచ్చి కలిగిం ధి పబోకుఁ డాలస్యము." 70
- గీ॥ అపజయమొ లేక జయమొ యిష్టదంగోరి చావు బ్రదుకుల నున్నాము! మీవచ్చిచు
చప్పనగు మాట లూకొట్ట ధి మొప్పుబోవ! మేమిటికిఁ గష్టపడఁగ! నింకేల వగవ!
- మ॥ తనదాశక్తికి మీఱు కార్యములకు ధి దారొన్నచో ముప్పు న
చ్చును; మాయుర్వరలోన నొక్కఁడు రణ ధి ఖోణి మృతిగన్న మీ
రును రావచ్చును! నేడ్వవచ్చు! మఱిఁ జా ధి రోహిత్యము జేయవ
చ్చును! లభి గొనవచ్చు! నిష్ఠ చనవ ధి చ్చు దాటి దూరముగ." 72
- క॥ అనిన హరభట్టు నిలువెల్లను నీరయి యడుగు నవ్వ ధి లవైచి ప్రతా
పుని వలకను దీనముగాఁ దనదృష్టులు వఱపె; నాప్ర ధి తాపుండంత,
- క॥ "గురుడనక దైవమన కెవ్వరినైనను దెగడు వీని ధి పై నభిమాన
స్ఫురణము మాను; మెఱుంగవె! యరసికులక బలుకరింప ధి నగు ముప్పునుచు." 74
- క॥ మలినమును జలముకై వడి నిల నలమిన పాపసమితి ధి నింకించు రణం
బు; లవశ్యము కరణీయంబులు నృపవంశమునఁ బుట్టు ధి పురుషులకెల్ల." 75
- క॥ ఏవేళ కేదివచ్చునో యేవెరవునఁ బరిణమించు ధి నెవరెఱుంగఁగలా!
రీవేళ మమ్ముఁ గూఱిచి భావమునను నొవ్వ"కనుచుఁ ధి బలుకుచు వెడలె." 76

—*) సూక్తసింహ-ప్రతాపసింహు లొండురు పోర యత్నించుట. (*—

- మ॥ కమలాప్తాన్వయ మీదినం బపయశః ధి కాలుష్యము బొంది పూ
ర్ణముగాఁగ జెడనున్న! దీప్రళయము ధి దప్పింపఁగా నిష్ఠ మా
ర్గ మొకండున్నదె; తొప్పపాటదను మీ ధి రక్షబోయినక వీరి. దే
హములు జేతికి జిక్కునే! యకట! ప్ర ధి య్యో వ్రయ్యలై రాలవే." 77
- మ॥ అని యందుండిన వారలందఱును హః ధి ఖావేళ దైన్యంబులక
గని శోషిల్లఁ బ్రతాపసూక్తులు నిజో ధి గ్రస్సార ఖడ్గంబులక
గొని వేగముగఁ ద్రిప్పు చొండొరుల ను ధి గ్గునూచము జేయ ముం
దున కొక్కుమ్మడి దూఱి! రేమనఁగ నుం ధి డుక మీది కార్యంబులు! 78

—*) హరభట్టారకుఁడాత్మార్పణము గావించుట. (*—

- చ॥ మెఱుపు లెటాలునక మెఱయు ధి మెల్పున నాహరభట్టు లత్తణ

స్ఫురిత మనోవికాసమున ♦ భూరి కృపాణము నెత్తి వత్తుము
బరియలుగాఁగ జేల్పుకొని ♦ వారల మధ్యను నేల వ్రాలుచు
బారిపారి బాగముల్ విడిచె ♦ ముక్కున నోరను నెత్తు రొల్కంగఁ.

79

● మ! తనసేవించు నృపాలనందనులు కృ ♦ ధర్మంబుమై నొండొరు
దననేత్రముల మ్రోల మాన్మొనుచు నం ♦ తంబొందఁ జూడక సహిం
పని పుణ్యాత్ముడు! నాటి కష్టదశఁ దీ ♦ ర్పణబూని యాత్మార్పణ
బు నొనర్చె హరభట్టు త్యాగనిధియై ♦ ముల్లోకముల్ మెచ్చంగఁ.

80

మ! వనధిధానగభీరఘోషము రహిం ♦ పఁ బ్రక్కకున్ వచ్చి సూ
క్తుని పీడించి ప్రతాపుడుఁ “నినుఁ గనుం ♦ గొన్న గడుఁ బాపముల్
జనియించు! గలుగంగరాని యిడుమల్ ♦ సంధిల్ల! క్షీరాబ్ధిబో
లివ సూర్యాప్తయ మొందె నీకశన మా ♦ లిన్యంబు లీనాటికిఁ.

81

ఈ ఒత్తించేసి కోరకుము ♦ యుద్ధము వద్దని కృష్ణసింహుడుఁ
నెత్తిన నోరువెట్టుకొని ♦ నీకు వచించె; వినంగనైతి వ
య్యుత్తము బోధ మించుకయు; నూటక ప్రేలితి; నేడు నీతలన్
గ్రోతలు పుట్టె; మిట్టిపడి ♦ కొంపకుఁ జేటును దెచ్చి తెంతయుఁ.

82

మ! సమరంబు బాసరింపనుండఁగ వసి ♦ వృప్రాభవాఘ్యండు పు
ణ్యమయుం డీహరభట్టు తా నుదయసిం ♦ హమ్మోలలాధీశు చం
దమున్ వంద్యుడు ముందు దూఠి మనమ ♦ ధ్యంబునున్ వ్రాలి జీ
వము లగ్నించి త్యజించె దేహముఁ దృణ ♦ ప్రాయంబుగా నెంచుచున్.

83

చ! ఇరఁడును వేదరాశి! శత ♦ వృద్ధ! కుమారులభంగి నిన్ను, న
సతతము వెంచె; నిట్టి సుగు ♦ నివ్రతుడు బలియయ్యె నీమ మూ

● As they (Pratap and Sookta) took their ground and agreed to charge together, the purohit (family priest) rushed between the combatants and implored them not to ruin the house. His appeal however being vain, there was but one way being left to prevent the unnatural strife, the priest drew his dagger and plunging it in his breast, fell a lifeless corpse between the combatants. Appalled at the horrid deed "the blood of the priest on their head" they desisted from their infuriated aim. Pratap waving his hand commanded Sookta to quit his dominions who, bowing, retired and carried his resentments to Akbar.

"Annals of Mewar."

ర తపలనఁ; గునుగొనుము ♦ కాలువ గట్టుచు నమ్మహాత్ము ర్
క్తతతులు పాఱజొచ్చె! నెటు ♦ కన్గొని యోర్చెద నిట్టిదృశ్యముఁ.

84

మ॥ పలుకష్టములఁ గూడు నీళ్లు గొన కీ ♦ బ్రహ్మాండ మున్నంతకుఁ
దలక్రిందాచుఁ దపంబు చేసిన గురు ♦ ధ్వంసాఘపుంజంబులుఁ
దలఁగఁ బాటునె! తన్మహానలశిఖిల్ ♦ దర్పించి నిన్నుఁ ననుఁ
గులముఁ దేశముఁ గాల్పవే! యెటుల నా ♦ కుఁ దప్ప! నిస్సాపముల్.

85

చ॥ గురుగుధిరంబు దాటఁగను ♦ గూడదు; కావున నిష్ఠా సంగర
స్ఫురణము మానుటఁ బ్రదికి ♦ పోతివి; నీవిదె నాదు రాజ్యముఁ
ద్వారగఁ ద్యజించి యిష్టమగు ♦ తావునకుఁ జను; మాటించినఁ
శిరము నిమేషమాత్ర ధర ♦ ణిఁబడు" నంచు వచింప సూక్తుడుఁ,

86

—*) (ప్రతాపసింహుఁడు సూక్తసింహుని దేశభ్రష్టుని గావించుట. (* —

మ॥ “హరభక్త్యారకమూర్తి పుణ్యతమఁ; డ ♦ య్యాచార్యుఁ డిట్లాటకుఁ
నెరియుఁ నామది; కాన నేడు రణముఁ ♦ నేఁగోర; భీతిల్లి నే
నరుగఁ బూనితినంచు నెంచకుము; నీ ♦ యకాదృత్యబాహుబల
స్ఫురణఁ వమ్మొనరింపకుండినను నే ♦ సూక్తుడనే కాదుపో!

87

చ॥ ఇరువుర నెవ్వరో యొకరుఁ ♦ డీజగతిఁ విడువంతకుఁ బర
స్పర ముఖదర్శనంబు కొన ♦ సాఁగక యుండెడుఁగాత ఘోరసం
గరములఁదప్ప; బ్రాణమును ♦ గాచి మెలంగు" మటంచుఁ బల్కి తా
నరిగెను ఛిల్లితోవకుఁ గు ♦ లాంతకు లందఱు పోవు తావుకుఁ.

88

మ॥ “సమయః జేసి కృతాఘపుంజములఁ బ ♦ శ్వాత్తాపదీప్తాగ్ని, శు
ద్ధమతిఁ వచ్చినఁ జోటులేదనదు వా ♦ త్సల్యంబువారాశి కో
పము జన్మింపని దొడ్డతల్లి మనమే ♦ వాణ్నార! దాక్షిణ్యహ
స్తము పైఁగప్పు శతాపరాధికయినఁ ♦ సద్భక్తిఁ బ్రార్థించినఁ.”

89

మ॥ అని తా నింటికి వెళ్లి యయ్యుదయసిం ♦ హస్వామికిఁ బోలె న
య్యనఘాచార్యున కంత్యసత్క్రియలు చే ♦ య్కబంచి యాత్మోపశాం
తిని బెంపఁ జపహామదానములు సం ♦ ఛింపఁ మొదల్ పెట్టి య
జ్ఞనాథాగ్రణి యిచ్చెఁ దత్సుతునకుఁ ♦ సాధాగ్రహరంబులఁ.

90

గీ॥ హరగురుం దనంతత్యాగః మాచరించి సట్టియెడ నొక్క సత్రంబు ధిగట్టఁబనిచె
శాశ్వతాన్నదానంబును ధిజరుపఁదలఁచి దుర్మరణదోష మతనిని ధిదొరయకుండ. 91

క॥ ఆమఱునాఁడు కిరాత గ్రామణి సామంతనృపులు ధిగవ్వలియరు మహా
భూమిశ్వరుఁడు ప్రతాపస్వామికడకు వచ్చి రతని ధిసందర్శింపఁ. 92

మ॥ పసఁజెన్నారు చిరత్నరత్నతతి శో ధిభల్ గుల్కు క్రొమ్మేడపై
వసమానంబగు వ్యాఘ్రచర్మమున న ధిభ్యాసీనుఁడై రాజయో
గసమాధిస్థితినున్న భూపమణియుఁ ధిగన్నెత్తి వీక్షించి చెం
త సమాసీనులు గండటంచుఁ గనుస ధిన్న జేసి యత్యాదృతిఁ, 93

—*) ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁ గ రవ్యము నాలోచించుట. (*—

సీ॥ “తనదేశలక్ష్మి సుం ధి తతభోగభాగ్యవైభవములఁ దులఁదూఁగ ధివలయుననుచుఁ!
దనప్రజ లీతిభా ధిధలులేక బహువిధైశ్వర్యంబులు వహింప ధివలయుననుచుఁ!
దనయిల్లు పూర్వాగ ధితప్రతిష్ఠాభరంబుల వృద్ధిచొందంగ ధివలయుననుచుఁ!
దనపేరు పరుల నిం ధిదల కాస్పృహంబీక న్వచ్చమై యెపు డుండ ధివలయుననుచు!

గీ॥ వసుధపై జన్మమెత్తిన ధిప్రతిమనుజుఁడు జీవితమునిండ యత్నంబు ధిచేయుటొప్పుఁ!
గాని మనదేశమందభా ధిగ్యమునఁజేసి యదియుఁ దలపోయ దుర్ఘటంబై రహించె.

మ॥ కనుఁ దామధ్యధరాసముద్రముమొదల్ ధికాబూలుపర్యంత మొ
ప్పిన విస్తారసమస్తదేశముల వ్యా ధిక్షిగన్న తోరుమ్మభూ
పనికాయంబులు పూర్వ మేడవశతా ధిబ్బాబాదిగా భారతా
పని కేతేరఁదొడంగ నాహవకళా ధిప్రత్యర్థిమర్పారమై. 95

క॥ వెఱుట వారు లక్షలుఁ గోటులుఁగా పై న్యములను ధిగొనివచ్చు మహా
ధాటికి భారతదేశము బీటలువారిని విధంబు ధివెఱ పొనఁగూర్చుకొ. 96

సీ॥ ఆఖోరాసా నిస్స ధిహా నాస్థనిస్థాన మాబెలూచిస్థాన ధిమాయరాను
టక్కి-యిరాకు బా ధిగ్గాడు మెసపొటోమియా శిరియా సీమ ధిలందునుండి
వసుధ యీనినయట్లు ధిబహుసంఖ్యగలుగు యావనవీరభటకొటి ధిబయలుదేటి
పలుకతాబ్దములుగాఁ ధిబరతెంచి పైబడి భరతఖండంబు ధిడి ధిల్పడఁగఁజేసె!

గీ॥ సందనోద్యానమట్టులుం ధిడంగదగిన భూమి పారతంత్ర్యమహాభి ధిమునిగి, కలపు
వ్యాధు లీతిబాధలు గల్గి ధిబలముతటిగె! మనభరతఖండపాప మే ధిమని వచింతు!

సీ॥ కోటిసూర్యప్రభాం ♦ కుండు పృథ్వీసార్యభాముఁ డీయవనుల ♦ బారి మడిసె!
సర్వజ్ఞతుల్యుఁడా ♦ సమరసింహస్వపుండు తురకలతోబోరి ♦ తొలుఁగెదనువు!
సమవర్తిమూర్తి దు ♦ ర్దమశౌర్యుఁడా హమీ రాయువున్నంత కా ♦ హవమొనర్చె!
గుంభండు రాజది ♦ కుంభి తదర్థమై తనజీవితమునెల్ల ♦ ధారపోసె!

గీ॥ నింక సంగ్రామసింహ భూ ♦ మీశ్వరాదు లప్రతీపప్రతాపులు ♦ యవనసేన
నాపి మెండొడ్డి దేహంబు ♦ పాణములునుగోరువెట్టి స్వాతంత్ర్యంబుఁ ♦ గొలిచిరపుడు.

మ॥ ఒకనాఁడా! యొకమాసమా! మఱియుఁడా ♦ నొక్కబ్రహ్మ! వేయియేం
డ్లకుఁ బైనయ్యె మహమ్మదీయసుభతుల్ ♦ లక్షోపలక్షల్ లయాం
తకులై పైఁబడసాగి; యెంత జనబృం ♦ దంబున్న మేవాడమా
తకునైనన్ దలమున్నలై బ్రకు కసా ♦ ధ్యంబంచుఁ దోపించదే!

99

శా॥ ఒడ్డారించుచు పై న్యముల్ గొని యలా ♦ యుద్ధీను చిత్తురుపై
నొడ్డెన్ ముట్టడి; వానిధాటికి జగం ♦ బూటాఁడె; వాఁడెంతఁగాఁ
జెడ్డల్ చేసెనొ దేవుఁడేమెటుఁగుఁ ని ♦ స్సీ! ధర్మమో సత్యమో
యడ్డంబుండు నే! నాస్తికాధముల దు ♦ ర్వాప్సారముల్ మాన్పగన్.

100

మ॥ లరుదెంచెన్ బహదూరుశాహి బహునై ♦ న్యానీకమున్ గొంచుఁ జి
త్తురుపై నన్; బ్రళయగ్నిబోలె నతఁ డు ♦ ద్వోతించి దుర్గంబు రూ
పట నహ్నిత్రములన్ నిగుడ్చుచు స్వరూ ♦ పధ్వంసమున్ జేసె; వీ
రరసాంభోనిధు లెందఱో మడిసి రా ♦ రా! నాటి యుద్ధంబునన్.

101

గీ॥ ఆ లలాటాక్షుమూర్తులో ♦ యనడగు హరకులజు లై దువందలమంది ♦ కొలుచుమండ
దర్బయుడు మాపితామహి ♦ తోడఁబుట్టు రణము సాగించి యద్భున ♦ రావు మడిసె. 102

సీ॥ నాచు మూత్రాల చం ♦ డనృపాలు సంతతివాడు దుర్గారావు ♦ పోశయభైర
వారావుడై వైరు ♦ లడలిపాటఁగఁ బోరి పడియెఁ జోండావడ ♦ న్వయులఁగూడి!
యాపై నవచ్చి మా ♦ యవ్వ జవాహిరిబాయి గాయంబులు ♦ వేయుఁగాఁగ
మహిషాసురేశ్వర ♦ మర్దనివలె రేగి విమతుల నొర్చి పా) ♦ ణములు విడిచె!

ఆ॥ బదియుమూఁడు వేలు ♦ పడతులు గొలువఁ గర్ణావతియును నాచు ♦ నాయనమ్మ
రోహితాశ్వశిఖిల ♦ జోహారు గావించె! నిట్టి వీరమూర్తు ♦ లెందుఁ గలరు! 103

సీ॥ కడకు మూడవమాటు ♦ గా నక్క రేతెంచె సంతములేని సై ♦ న్యములఁగొనుచు!
వీరులందఱుగూడి ♦ విశ్వపూజ్యంబైన చిత్తురుకోట ర ♦ థింపవచ్చి!

రల పరంగుల పిరం ♦ గులమ్రాల దుర్గంబు గాజవిధాన వ్ర ♦ కలయి కూతె!
మేవాడ పీరల ♦ క్షీవజ్రమకుటముల్ జయమల్ల ముఖవీర ♦ సమితి మ్రగ్గె!

గీ॥ గనుజెఱచి కాపురని కూయఁ ♦ గాఁ దెలియని శిశువులాదిగ జగదేక ♦ జేతృశౌర్య
పరులవఱ కందఱను బట్టి ♦ నఱకె నక్క! రెటులు చిత్తూరురమ తల ♦ యెత్తిబ్రదుకు!

గీ॥ ఆచతుర్శాల! లాభవ ♦ నాంగణమ్మ! లాజయ స్తంభతతులు! దే ♦ వాలయమ్మ!
లూచముట్టుగఁ జెడియె! జి ♦ త్తూరుపురము కాడుగామాటి పాండవ ♦ బీడు దేతె.

సీ॥ తలపైనఁ గొమ్మున్న ♦ ధైర్యమేరువులు ఝాలావనీంద్రుల సేన ♦ లడఁగిపోయె!
సహిరాజు కోటల ♦ నైనఁ బట్టి పెకల్చు చోహణబలములు ♦ చొప్పుదప్పె!
బాతాళ మఱచేతఁ ♦ బగిలించు ప్రమర లేవలన స్రుక్కిరొ సుంత ♦ తెలియరాదు!
గగనధాత్రుల నేక ♦ ముగఁజేయఁజాలిన రాతోడ్కులంబు పే ♦ ర్మఱువనయ్యె!

గీ॥ నల చతుర్దశలోకముల్ ♦ గలిసెనేని సమయఁజేయు చోండాశతుల్ ♦ నన్నగిలిరి!
నలుగు రెదిరించినను దాడి ♦ నిలువరించు పోడిమికిఁ దప్పి మేవాడ ♦ వాడు దేతె!

ఉ॥ వైరులు మాసమాసమును ♦ బైరులఁ గోసెడు నట్లు వీరులన్
నూలులు వేలు గోయగ, మ ♦ నోజ్జ సువర్ణ శలాకలట్లు లం
గారశిఖాచయంబులను ♦ గాలుచు వేలకు వేలు స్త్రీలు జో
హారులు చేయ, దేశ మక ♦ టా! జనసూన్యము గాక నిల్చునే!

107

సీ॥ తనదు కండలును ర ♦ క్తము క్రుమ్మరించి మేవాణ్ణాత్త వీరసా ♦ భాగ్యలక్ష్మీ
యొక వేయియేడ్లుగా ♦ నోరె! నోప్పుచునుండ! శాత్రవతలిపోటు ♦ సడలదయ్యె!
దధ్ధాతములకు నా ♦ తల్లి శరీరమ్ము కుమ్మెలు పోవుచుఁ ♦ గుట్టు పట్టె!
నుపచారశతముల ♦ నొట్లుపెట్టు! చిక్కి చిద్రుపలై శల్యావ ♦ శిష్టమయ్యె!

గీ॥ నమ్మహామాత గతి తలఁ ♦ వై నయప్పు డొడలు పరవశమై రక్త ♦ ముడుకు లెత్తు!
గడుపు చుమ్మలుచుట్టు! నే ♦ కరణి నామెఁ దేరునని రేయుఁబవలు చి ♦ తించుచుండు.

మ॥ తన లోకావన కచ్యహస్వయము పా ♦ తాళంబునన్ గ్రుంగఁ బు
త్రిని ఢిల్లీశునకిచ్చి వియ్యమును బ్రీ ♦ తిగ్గుగార్చి తత్పుత్రు నా
తని కప్పించెను మానసింహు, భగవాన్ ♦ దాసుండు తొల్లొల్ల; నే
మని వర్ణాశ్రమ ధర్మ పద్ధతి తిరం ♦ బై నిల్చు! లోకమ్మునన్.

109

ॐ సీ॥ తనయంతరాజు లేఁ ♦ డనిపించి విస్తారభూమి మర్వాకేలు ♦ భూపమాలి
యుదయసిం గక్పరు ♦ నెనుచేగి తోడ్తచ్చి తనరాజ్యలక్ష్మి స్వా ♦ తంత్ర్యలక్ష్మి
నొసఁగుచు సోదరి ♦ యోధబాయి నొసంగి యేక సహస్రహ ♦ యేశుడయ్యె!
ననుజుని జుండ్రసే ♦ నుని నిజాత్మజు శూరసింహు ఢిల్లీని సేవ ♦ చేయఁబనిచె
గీ॥ బదులుగా నక్బ రొకకొన్ని ♦ పల్లె లియ్య నతని సామంతుడగుచు రాజ్యంబొనర్చు!
ధీరుడెవఁ! డధీరుడెవండు! ♦ పీఠపులె సిగ్గుచెడి తగ్గుకూటి కా ♦ సించినపుడు.

మ॥ బికనీర్ శ్వరుఁడుఁ జసల్ మియరు పు ♦ ధ్వీనాథుఁడుఁ వారి క
స్యకలఁ ఢిల్లీకిఁ గాన్కగాఁబనిచి సే ♦ నాధీశ సామంతులై
సుకముఁ గోరుచు నక్బరుఁ గొలువఁగాఁ ♦ జొత్తెంచిఁ రిట్లొదఱ్ఱో
యకటా! సోదరభూపతుల్ చెడిరి! హే ♦ యంబై న దాస్యమున్.

111

మ॥ వడకించె సచరాచరావనిఁ బ్రణా ♦ పస్పూర్తి జిత్తురుము
ట్టడియ ప్లవ్వనరావు; శూరధనుఁ డి ♦ ప్రశ్రేష్ఠుఁ డమ్మాన్య పు
త్రుఁడు! మాతండ్రికి మేనమామకొడు! కెం ♦ తో కూర్చువాడయ్యె నఁ
విడి ఢిల్లీశ్వరుఁ జేరె! నీకథలు వి ♦ న్నింపంగ సిగ్గయ్యెడిఁ!

112

మ॥ దురదృష్టంబదియెల్ల నాపయిని గం ♦ తుల్ వెట్టె! గాదేని సా
గరుఁ డప్పద్మహితాస్వయం బపయశః ♦ కాలుష్య మొందంగ న
క్పరు పాదాబ్జముఁగొల్ప నేలచను! హృ ♦ ధ్బంధుల్ హితుల్ సోదరుల్
పరునిఁ జేరిరి! మందభాగ్యమున కె ♦ బ్బంగిఁ వగఁ గాంతునో!

113

❀ Raja Udai Singh of Marwar, surnamed the fat, chief of the Rahtores held but the munsub of one thousand, while a scion of this house Raj Singh of Bikanir had four thousand. The independent prince of Chanderi kerowli Duttea with the tributary feudatories of the larger principalities and members of the Shekavati Federation were enrolled on the other grades from four to seven hundred. In short it became general and what originated in force or persuasion was soon coveted from interested motives and as nearly all the states submitted in time to give queens, to the empire, few were left to stigmatize this dereliction from Hindu principle.

Akbar thus gained a double victory, securing the good opinion as well as the sword of these princes in his aid. A judicious perseverance would have rendered the throne of Timoor immoveable, had not the tolerant principles and beneficence of Akber Jahangir and Shah Jahan been lost sight of by the bigotted and blood-thirsty Aurangzeb.

"Annals of Mewar."

మ! అకటా! సూక్తుఁ డకారణంబుగ నెక య్యంబెంచి వాదాడి ఢి
ల్లి! వేంచేసెను నిన్ను; శత్రుజనపా యిమ్మన్ని తూటాడు సిం
హాశోరంబులు తమ్ము లిట్లగుటకై యస్మన్మంబెట్టి బా
ధకు లోనయ్యెనో దేవుఁడే యెఱుఁగు! ని యిద్రాక్ష గాన రేయంతయున్.

114

సీ! సువిశాలదుర్నిరీ యవికాస ముక్త రాస్థానరంగప్రభా యతికిబ్రమసి!
యాశ్రయించినవారి యాసలన్నియుఁ దీర్పు నతని వింతకు వదా న్యతకు నలరి!
తమపేరు జగమునం యతకుఁ బెద్దరారాజు పేరుతో జతగూడు యెప్పు నెంచి!
కనకసాధాగ్రభా యములందుఁ దెరలలో విహించు తురక వి యీలఁ దలఁచి!
గీ! సేతుశీతనగాంతర యసేమఁ గలుగు మనుజుపతులెల్ల మతిచెడి యకనులు తిరిగి
విడిచి పేరాస నక్కరు యవిజయరథము కాడి మోసిరి స్వాతంత్ర్య యునత మఱచి.

116

మ! కనుసన్న ననుఁగొల్పు భూపతులు మో యిట్లేని గుఱ్ఱాలు గా
యను వేంచేసి! రనేకదుర్గవిఠతుల్ యహారావళిపర్వతా
వనిదక్కఁ రిపుచేతఁజిక్కె! జముపుల్ యవమ్మయ్యె! భండారముల్
ధనకూఁసంబు! లెక్కలు నిల్పనగు! స్వా యతంత్ర్యంబు మేవాడకూన్.

సీ! స్థానమా! విశ్వవి యశ్వంభరాదేవికి వజ్రభూషణము మే వాడసీమ!
యన్వయమా! జగ యదారాధ్యదశదిశా వ్యాప్త కీర్తియుతంబు యభానుకులము!
పూర్వుల! లోకైక యపూజ్య లిక్ష్వాకు హరిశ్చంద్ర మాంధాత్య యన్యపతిమణులు!
ప్రజల! జగజ్జైత్ర యపరిపూర్ణ విక్రమ ప్రాభవోద్దాము లా యరాజపుత్ర!

గీ! లాత్మలో తాత్రగుణ మణు యంతయైనఁ గలుగువాఁడెవఁ దుఱక గా యజులు ధరించి
చల్లఁగా నింటఁగూర్చుండ యసాహసించు! దనను సర్వస్వ మర్పింపఁ దలఁచుఁగాని.

సీ! త్యాగోశమును ముంచు యాధాంధతమసంబుఁ గరవివ్వెనో నార్పఁ గడఁగునట్లు!
లత్యగాధము సాగ యరానంతజలముల కేతమ్ము వేయ నూ యహించునట్లు!
వనుధ బొగ్గుగఁగాల్పు యప్రశయాన్ని హోత్రంబుఁ గన్నీటిచే నార్ప యనున్నయట్లు!
క్షయకాలమున కేగు యస్తమాయతథాటి, తేటి రెక్కల నావఁ దివురునట్లు!

గీ! లని యగము నన్నుఁ బరిహాస యమాడుఁగాక! యెక్కటిని నిల్చి బలమెల్ల యెదురువెట్టి
విధికి మాఱిండ్డి స్వాతంత్ర్య యవిజయలక్ష్మి యడుగులకు నిత్తుఁ గల్యాణఁహారతులను.

గీ! ఎట్టి బ్రహ్మప్రయత్నంబు యేనిఁజేసి యుదయపురలక్ష్మికిఁ గిరీట యముతుఁ దలచు!
గాక యైవోపహతుఁడనై యకడిమిచెడిన రక్తతతిఁ గూర్చు రతనాల యరావిలేక.

119

శా|| నా కొక్కించుకదైనఁ గష్ట మెదురై ♦ నక మేరువు గాఁగఁ జే
కాకుఁ జెందు మృదుస్వభావులరు! మీ ♦ యాశీస్సు శ్రీరామర
క్షాకల్పంబగు! ధర్మనూక్షుముల నీ ♦ సందిగ్ధకాలమ్మునక
నాకుఁ జెప్పి కృతార్థుఁజేసి కడుఁ బు ♦ ణ్యంబొందఁ బ్రార్థించెదన్.” 120

క|| అని వెండికొండ సింహాసనమున శివుఁబోలె శాంతి ♦ సదనంబగు స్వా
మినిగని భక్త్యావేశంబునను సలుంబ్రామహీశ ♦ పుంగవుఁ డంతన్, 121

—*) సలుంబ్రా కృష్ణసింహావిభుఁడు తన నిశ్చయము నెఱిగించుకొనుట. (*—

మ|| “ఇవియుఁ పీఠరసాద్ధివీచికలు గా ♦ నీ మాటలు గావు; హైం
దవమం దెంచును సత్యధర్మములు సం ♦ స్థాపింప మేవాదభా
గ్యవిశేషంబునఁ బుట్టువుఁగనిన నా ♦ క్షాద్విశ్వసాధుండవౌ
దువు; మర్త్యుండవు గావు; నిన్లోలుచు టెం ♦ తో మాకు శ్రేయంబగున్. 122

మ|| తెలియుఁ దేశము నాదు స్వామిపదభ ♦ క్తిస్థైర్యలీలల్; చతు

ఁగలరాశిప్రమితావనీతల మహా ♦ సామ్రాజ్య మర్చింప దా
పలికాలఁ దగులంగ నొల్లను; భవ ♦ త్పదాబ్జాముల్ భక్తిమైఁ
దలపై నక ధరియించి నామనుగడన్ ♦ ధన్యంబు గావించెదన్. 123

గీ|| నాదు భటకోటి ధనము ప్రాణంబు రాజ్యరమయు నర్పింతు! మఱియు నాప్రాణమిత్తుఁ
దండ్రీ! నీమస్వాతంత్ర్యర ♦ థంబు మోయఁ గుడిబుజం బప్పగించుట ♦ గొప్పయగు నె!

మ|| తమగజ్జారవధాటి నెల్లెడల గో ♦ త్రక్షాధరశ్రేణి ఖం
డములై త్రెళ్ళఁగఁజేయు దోర్బలులు చోం ♦ డావన్మహావీరసిం
హములన్ దోడ్కొనివచ్చి నిల్వెద! విప ♦ క్షారణ్యముల్ గాల్చి భ
స్మముగావిత్తు సమగ్రవిక్రమకళా ♦ సురంభపారీణతన్. 125

మ|| పదివేలేఘలయంత దార్ధ్యమున మ ♦ ద్భావంబు నీపాదముల్
గదియున్ నిక్కము! దేవదానవులు లా ♦ గన్జూచినన్ సుంతయున్

⊙ It is a rare thing for a Rajput to betray his Thacoor. Fidelity to the chief, 'Swami Dharma.' is the climax of all virtues. The Rajput is taught from his infancy in the song of the bard to regard it as the source of honor here and of happiness hereafter.

“Annals of Mewar.”

- గదలగజా! దనిలోన శత్రులను మ్రు ♦ గ్గజేతుల గాదేని నీ
 పదపద్మంబుల మ్రొల వ్రాలి విడుతుక్కి ♦ బ్రాణంబు లో యీశ్వరా! 126
- మ! తనువుల్ నశ్వరముల్; విశుభ్రయశముక్కి ♦ ధర్మంబు సుస్థాయియై
 తనరాముక్కి; వెనుకంజవేయకు; పవి ♦ త్రంబైన దీకార్య; మే
 యనుమానంబును లేదు; వేగమే రణ ♦ ప్రారంభముక్కి జేయుమీ!
 నిను సేవించెద; నీకుముందు రిపున్లు ♦ క్షిప్రజించి చెండాడెదన్. 127

—*) భానుసింహుడు ప్రతాపసింహునితోఁ దన నిర్ణయము చెలుపుట. (*—

- గీ. అనుచుఁ కేల్తోడ్చి విరమించునతనిమాట నందుకొని భానుసింహుఁ “హో! యధిప! మాకు
 స్వామిభక్తియై రక్తరూ ♦ పమునఁ బాటు; నిన్ననుసరింప కేరీతి ♦ నిలువఁగలము. 128
- సీ. స్వామి! స్వాతంత్ర్యప్ర ♦ భామనోజ్ఞంబు నీవదనమ్ము భువనసే ♦ వ్యమ్ముగాదె!
 యకలుషస్వామిభ ♦ క్తికిని మాచిన్నిరాష్ట్రమ్ములు పూర్వకా ♦ లమ్ముచుండి
 సూతికాగృహముల ♦ శోభఁ జెన్నాదు! నిందుకుఁ దోడుగా నీమ ♦ నోజ్ఞనామ
 సంస్మరణంబు దు ♦ సాధ దుశ్శేద దుర్గముగాఁగ మమ్ము ర ♦ క్షణముచేయుఁ!
- గీ. గంఠమునఁ బ్రాణవాయువుల్ ♦ గలుగుదాఁక మాండునకెకాని వెనుకవై ♦ పునకుఁజూడ!
 మరుల కలవాలములు పూల ♦ సరములట్లు కంఠములు కొఁగిలించిన ♦ కాలమండిసి.
- చీ. ముదుసలివైన మోగలు చ ♦ మూవిసరంబు ముఖంబు, భూస్థలి
 గదియుచుఁ జీల్చు నాగఁటివ ♦ గ్గ బగిలించుచు, రెండుపాయలై
 చెదరఁగఁజేతు; బాణములు ♦ చిచ్చుటపిష్టలువోలె వైతుఁ! గ
 ల్గదు లవమేనియుక్కి బిటికి ♦ కండ మదీయశరీరమందునన్. 130
- చీ. కూర్రతురుమ్మ సంతతుల ♦ కుక్కి మఱి నీకు ఘటిల్లు నామహా
 భారతయుద్ధరంగమున ♦ ఫల్గునతుల్యుడవౌచు నీవు చె
 న్నారఁగ నీవదంబులు హృ ♦ దబ్జతలంబున నిల్చి మత్స్యభా
 తీరమణుడొకోయన న ♦ రిపితతిగ గడతేర్చు నాజిలో. 131
- మ! దివియుక్కి భూమియు నొక్కఁడై పడిన నా ♦ దేహంబునన్ బాణవా
 యువు లున్నంతకుఁ గన్నులెత్తి యహితుం ♦ డొక్కండు నిజాడఁగా
 నవకాశంబు నొసంగఁబోవ; సముద్ర ♦ గొట్లోప మేపార న
 య్యవనాంభోనిధిఁ ద్రచ్చివైచెద జగం ♦ బానందమున్ బొందఁగన్. 132

క॥ వినిపింపనేల పెక్కులు! నిను మొక్కి వచించువాడ ♦ నీప్రాణము వె
న్మను మాప్రాణంబులు ముందరిన మనస్సింహుడప్పు ♦ డందఱు విసంగె॥ 133

—*) మనస్సింహుడు తన యభిప్రాయము వెల్లడించుట. (*—

క॥ “ఝూలానృపతులు శౌర్యోత్తాలులు పరిపంథి గహన ♦ దహన జ్వలన
జ్వాలాభుల నెడు కీర్తిని నేలగలుప సాహసింతు ♦ నే! నీమోగిలె॥ 134

సీ॥ శూరులౌ గ్వాలియర్ ♦ సోనెగుట్టేశ్వరుల్ ద్రుపద మాతృప్రీతి ♦ దుర్మినుగాగ!
సకలసంగరమర్క ♦ సర్వజ్ఞమూర్తి యాభీమచాందును యదు ♦ స్వామిగాగ!
శ్రీసలుంబాకృష్ణ ♦ సింహుడు దోర్బలోద్దండసాహసుడు భీ ♦ ముండుగాగ!
దేజసింహుడమాను ♦ సాజేయ విక్రమగురుకీర్తిఘనుడు ఫ ♦ ల్గునుడుగాగ!

గీ॥ శ్యామసిం గేను కవలమై ♦ యండచుండ! ధర్మరాజవై నిలిచి స్వా ♦ తుత్ర్యరథము
స్వర్ణజయఘంట మ్రోయించి ♦ జయముగాంచి ధర్మసంస్థాపనాచార్య ♦ తను వహింపు.

గీ॥ దస్యశవకోటిపై నమ ♦ ద్భటులు నేను దనువులను వాల్చి, నీవు స్వా ♦ తుత్ర్యలక్ష్మీ
కలవఱచు రత్న దేవాల ♦ యమ్ముజేరె బరచగలమయ్య! కనక సోపానపక్తి. 136

మ॥ ‘పనులెల్ల సమకూరె మీవినయసే ♦ వల్ తృప్తి సందించె స్వ
స్వనివాసంబుల కేగు’ డంచు భవదా ♦ జ్ఞల్ వచ్చుదాడె దినం
బును భూశయ్యయు నేకభుజకము వ్రతం ♦ బుబూని వహ్ని జోరు
డనిన దక్షకుం బట్టుడన్న వెచుదీ ♦ యబోము రాజేశ్వరా!” 137

—*) శ్యామసింహుడు తన నిశ్చయ మెఱిగించుకొనుట. (*—

క॥ అని వచించిన నుగ్రాశనితుల్యుడు శ్యామసింగు ♦ సాద్రీశ్వరుం “డో
యినవంశాభరణ! నాయనుజని మాగ్గమునె నేను ♦ ననువర్తించు॥ 138

ఉ॥ ప్రాణము తీపుగాదు, కర ♦ వాలభుజాగికిఁ గ్రూరశాత్రవ
ప్రాణసమీరమిచ్చి విజ ♦ యుబు యశంబు గడించి నిత్యక
ల్యాణము లొందుటొక్కడు; మ ♦ హాహవరంగములందు వ్రాలి ని
ర్యాణమునొందు టొక్కడు ప ♦ రాక్రమపూజ్యము రాజకోటికె॥ 139

సీ॥ విశ్వంబు నగలించు ♦ వేడిపిక్కులనైన బువ్వులవలె శిరం ♦ బున వహింతు!
శేషాహిపతి నైన ♦ జేనెత్తి ముత్యాల హారంబువలె గంఠ ♦ ముందు దాల్చు!

హిమవత్కుధరశీర్ష ♦ 'మెవరెస్తు' పై నుండి దూకెడఁ బాతాళ ♦ లోకమునకు!
నాత్మగజ్జాస్ఫూర్తి ♦ నడవి మార్క్తోయించు మృగరాజు నశ్వమ ♦ జ్ఞైక్కనేర్తు!
గీ॥ సూరతైరుష్కతతుల నీ ♦ మ్రోలఁ బట్టి కసిమసంగనేర్తు మననేర్తుఁ ♦ గాని నిన్ను
విడువనేర్తు నా! ప్రాణముల్ ♦ విడిచియైన నగుణకేతనచ్ఛాయలఁ ♦ దిరుగనేర్తు. 140

మ॥ విడిచియెడైనను సర్థరాత్రమయిన ♦ మిట్టైన గుంతైన నె
క్కుడువాడైనను లొచ్చువాడయిన మీ ♦ కున్ దోచిన ట్లాజ్జపె
ట్టుడు! ముందున్ మఱి వెనుచూడకయె పి ♦ డ్దుకబోనె వైరివ్రజం
బడఁగన్ దాకెడఁ! జూడు వేయునుదులే ♦ లా! ముందుఁగార్యంబులన్. 141

మ॥ కడప్రాణంబులు బొందివీడి చనుదాఁ ♦ కన్ నిన్ను సేవించు; నె
క్కుడు దర్శింపుతి సంగరాంగణములన్ ♦ ఘోరారి సొఘుంబులన్
దొడరకబోయెడ; వీడ కందఱను గొం ♦ తుల్ గోసి తద్రక్తముల్
మడవల్ గట్టెద దేశమంతట; యశో ♦ మందారముల్ పెంచెడన్." 142

గీ॥ అని వచియింపఁ బ్రతాపుడు తనచెంతను ధైర్యపర్య ♦ తమువోలె వసిం
చిన బదనూన్ నరపతిఁ జూచిన వదనంబెత్తి తేజ ♦ సింహుండంతన్, 143

—*) తేజసింహుడు తన తెఱం గెఱింగించుకొనుట. (*—

మ॥ "అననీభారము హెచ్చి ధర్మములు వ్య ♦ త్యస్తాబులై పోవఁ బూ
ర్వవికాసం బలరింప నీశ్వరుడు న ♦ ర్వజ్ఞండు మీవంటి మా
నవమూర్ఖుల రూపమొంది యిల జ ♦ స్మృతెత్తు; నీదర్శనా
దివిశేషంబులు లోకమంతటికి సు ♦ ధిమన్ మహాశ్రేయమున్. 144

సీ॥ ఒకయెత్తు నీవు వే ♦ టొకయెత్తుగా దైవకోటి నిల్చిన నిన్నె ♦ కోరుకొందు!
స్వామి! యీనీవద ♦ ద్వయి విశ్వపూజ్యంబు! నడుమ తోవను నీవు ♦ నడచునప్పు
డమగు సోకిన ధూళి ♦ యణుమాత్ర ముటిన నఖిలలోకముఁ గాల్చు ♦ హాలహలము
చేదంతయును దగ్గి ♦ శీతమై తీయనై నిమిషస్మృలో నహృ ♦ తముగ మాటుఁ!

గీ॥ ద్వత్పదము లెంత కొలిచినఁ ♦ దనివిలేదు! నీయనఘనామ మెంత ధ్యా ♦ నించుచున్న
విసుగు గనుపింప! దింకను ♦ విడక కొలువ ధ్యానమొనరింపఁగాఁ గోర్కొ ♦ యగునుగాని.

సీ॥ ధర్మసంస్థాపనా ♦ ర్థము ధాత్రి మెలఁగు దేవా! యేకలింగాప ♦ రావతార
పదినూటులేర్లు యా ♦ వనవృపుల్ భరతఖండమునకుఁ గూర్చు బ ♦ న్నములు, వాని

- వారింఘణాః బూర్వః ♦ వీరుల త్యాగంబు, ప్రస్తుతకార్య క ♦ ర్తవ్యములను
నెఱిగించుచో నీమ ♦ మృదులాతిమృదుల భావం బెంతనొచ్చె దై ♦ వమ యెఱుంగు!
- గీ॥ వినుకొలఁది చిచ్చుదఁకొన్న ♦ విధమతోఁచె! నైన్యబల మల్పమనె కాని ♦ చాలియున్నఁ
దలను బూవాడ కింట ని ♦ న్నిలిపి నేనె రిపుల సర్వనాశన మాచ ♦ రించియుందు.
- సీ॥ భువనపావన! నీవు ♦ పూనినకృతి జగద్వంద్య! మందఱము దో ♦ డ్పడఁగఁగలము!
రణమహతోత్సాహవ ♦ ర్థనమైన సుముహూర్త మెంచి సూర్యధ్వజం ♦ బెత్తి నిలుపు!
కలికి బంగరు చిఱు ♦ గజ్జెల మ్రోశ మోగలులు యామ్యమహిష ♦ కంఠ కాంస్య
ఘంటానినాదంబు ♦ గా వి నెనట గాక! ధ్వజము చుట్టుందుము ♦ బలిసి కొలిచి
- గీ॥ పులులఁ బోలిన చరణదా ♦ సులముమేము! కడకు మేవాడ నొకచిన్న ♦ కత్తి పట్టు
మగనిసువుగల్గ నది రాలఁకెగుఁగఁగాక! యమరులు నుతింతుగాక! నీవిమల యశము.
- సీ॥ 'పా'భవంబిత్తు రా ♦ వ్త్తమునిత్తు ధనమిత్తు రాణాను విడనాడి ♦ రమ్మటంచు
ఢిల్లీపురంబునుం ♦ డి దినంబు వచ్చు లేఖల నొక్కకొట్టంబుఁ ♦ గప్పవచ్చు!
ద్యావై కమూర్తి! ధ ♦ ర్మావతారా! నీముఖము నొక్కమాటు దూ ♦ రముననుండి
కనువిందుగాఁగఁ జూ ♦ చినవాఁ డెవఁడైన నీనీచతరమార్గ ♦ మెట్లు సొచ్చు!
- గీ॥ బ్రాణమలతోడ నిన్నెడఁ ♦ బాయఁగలుగు వాఁడొకఁడు లేఁడు నీమ సే ♦ వకులలోనఁ
జెంతఁ జింతామణిని వీడి ♦ చిల్లిగవ్వ కెగుబుజము చూప నెవ్వని ♦ మొగమువాఁడె.
- సీ॥ హారావలీ భూధ ♦ రావతంసప్రాంత సానుభాగము యజ్ఞ ♦ శాలగాఁగఁ!
బావనాత్ముఁడు చంద్ర ♦ భట్టారకు కవితృధారలు వేదమం ♦ త్రములుగాఁగ!
నల సలుబా' కిరా ♦ తాధీశు లసమానవిక్రమక్రములు ఋ ♦ త్విజులుగాఁగ!
శార్ఙ్గసన్నిభ బల ♦ స్థాల్యశోభితము నీపటుమహాధనువు యూ ♦ పంబుగాఁగఁ!
- గీ॥ బ్రబల యవనసేనలు పశు ♦ పశ్రతిగాఁగ! యాయజూకుడవై దీక్ష ♦ నవధరించి
సవనమునదీర్చి జగము ని ♦ ర్యవనముగనుజేసి త్రైలోక్యనుతుల రం ♦ జిల్లవయ్య!
- శా॥ 'బౌరా! శాత్రవకోటిపాలిటికిఁ బ ♦ శ్యత్ఫాలమూర్తుల్ గదా
యీరాతో'ణ్మణు'లంచుఁ జిత్తురురణం ♦ బం దందతెన్న రవి
ద్యారంబుదునఁ జేసె శాత్రవకుల ♦ ధ్వసంబు మాతొడ్డి; యా
వీరాగ్రేసరచక్రవర్తి యడుగుల్ ♦ వేయెండ్లు సేవించెడఁ.
- మ॥ "పదివేల్ వీరుల బాహుశౌర్యయుతుడీ ♦ బాలుం"డటం చెన్నఁగాఁ
గదనం బెచ్చట భీమమా నచటఁ జ ♦ క్కవా'లి దుర్దంత శ

తుదళచేదము చేసి నిన్ను జయయు ♦ క్షుజేయ యత్నింతు! నీ
బదనూర్ సింహము తేజసింహము నుడుల్ ♦ వ్యర్థంబు గాకుండుతా!

151

శా॥ నింగిక్ ముట్టెడు కొటకొమ్మగుములు ♦ దేవాలయమ్మల్ జయో
త్తుంగ స్తంభము లొప్పు; ప్రీపురుషు లెం ♦ దుక్ బుత్రపౌత్రా ప్తి నొం
దంగా. మాద్యశభూపతుల్ కొలువునా ♦ ద్వత్పదముల్ మోయగా,
సింగారించిన తేరియ ట్లలరు నా ♦ చిత్తూర్పుడి గాంతునే!

152

మ॥ అని వాక్రుచ్చి హృదంతరాళమున వీ ♦ రావేశ ముప్పొంగ, వి
చ్చిన కెందామరలైన కన్నులతుడి ♦ జెన్నారు లేమందుబా
ట్టన నొక్కశ్రుకణంబు జాఱగను వీ ♦ రాగ్రసరుడుండె; వె
న్నును గూర్చుండిన గ్వాలియర్ విభు డనం ♦ తత్కాగ సంశోభియె,

153

—*) రామచంద్రదేవుడు తన మనోగతము దెలియజేయుట. (*—

నీ॥ “దరిలేని జల మగా ♦ ధస్తాయి వెలుగొంతు కడలికి నొకతోయ ♦ కణమునట్లు!
బ్రహ్మాండమంత గొ ♦ పుగనున్న పెనునైకతాదికి నొకచిన్న ♦ యణువునట్లు!
శాఖాచయంబు ది ♦ శాకోణములఁబాకు నవనీజమున కొక్క ♦ యాకునట్లు!
భూదేవి మకుటమై ♦ పొడవు నెత్తున్న పర్వతరాజమున నొక్క ♦ రాయియట్లు!

ఆ॥ లేబలుబు లేని ♦ యేకాంగి బహువాహినీశు నీకు సాయ ♦ మేమి చేతు!
హృదయకుసుమ మొక్క ♦ డే నాదు సర్వస్వ! మదియె నీపదముల ♦ నప్పగింతు.

చ॥ అజిత పరాక్రమంబున మ ♦ హాహవసీమలఁ గత్తిమోసి నా
బుజములు కాయగాఁచె! గడు ♦ బూర్వుడ వృద్ధుడ నైతిగాని, నీ
విజయరథంబు మోయ భుజ ♦ వీర్యము పట్టున లోటులేదు! నే
గజబిజచేసి శాత్రువుల ♦ కండలు మెండుగ రాల్చు మేదిని.

155

శా॥ చండారాతి కులాటవీ దహన శ ♦ శ్వశ్శీర్తి! సర్వస్వ మీ
తంజొక్కండె పంపించమందుగల మ ♦ ద్భాగ్యంబు నాకూన! యీ
ఖండేరావు కురంగముల్ దునుము వ్యా ♦ ప్రుస్వామిపోలే బలో
ద్దండుండె తెగటార్పు వైరులఁ గృతాం ♦ తపాయుడై యాజిహ్.

156

నీ॥ కరుణావిహీనుడ ♦ కృరు సర్వభక్షకుండయి గ్వాలియరును గొ ♦ న్నయది మొదలు
నెట్టిసాయములేక ♦ యెందొ రెక్కలులేని పక్షి నైపడిన యీ ♦ బడుగునన్ను

- మేవాడఁజేరిచి ♦ మీతండ్రిగారు సహస్రహస్తములతో ♦ నాదరించి!
 రతని యనంతరం ♦ బభిమానమెనయఁ దండివిధాన నోమితి; ♦ నీయుణంబు
 గీ॥ వేయిజన్మంబులెత్తి నీ ♦ విమతస్యపుల నసమరణభూమిఁ జీల్చి చెరి ♦ డాడియైనఁ
 దీర్పఁజాలమి సత్య! మీ ♦ దేహ మెఘడు త్వత్పదసమర్పితంబు భూ ♦ ధవకులేంద్ర!
 నీ॥ నిత్యకల్యాణమం ♦ దిరము చిత్తూరుమండలము వివాహమం ♦ డపముగాఁగ!
 రంగుగుల్కు ననేక ♦ రాజపుత్రస్యందనమ్ము లై కేనికుం ♦ డలునుగాఁగ!
 గృష్ణసింహాది వీ ♦ కేశ్వర దోఃప్రతాపస్ఫూర్తి రత్నదీ ♦ పతతిగాఁగ!
 యవనభూధవ కిరీ ♦ టాళి నిర్గతమణుల్ వజ్రరంజిత రంగ ♦ వల్లిగాఁగ!
 గీ॥ దన్యుగభ్రతకముల వసం ♦ తమ్ములాడి నీమకరవాల మెచటఁదా ♦ నై దనర్చి
 సకలమును దీగ్గు నాగప ♦ సానిగాఁగ! విజయలక్ష్మి వరించి నిన్ ♦ బెండ్లియాడు.”
 గీ॥ అని యుపరమించె; నంత నా॥తనిసమీపమున మహాన్నతరూపుఁడై ♦ మూర్తిగొనిన
 పీఠరసవాక్కియో యనఁ ♦ గూరుచున్న భిల్లలోకైకనాథుఁ డా ♦ భీమచాండు, 159

—*) భీమచాండు తన సాయమును వివరించి చెప్పట. (*—

- నీ॥ “కాండ్రుకాండని పెద్ద ♦ గా మోతల నిగిడ్చి గబ్బిబెబ్బలిపిండు ♦ బొబ్బరించు!
 తైలముల్ పగిలి ప ♦ చ్చడిగాఁగ ధ్వనిచేసి సింహపోతములు గ ♦ ర్జించుచుండు!
 జేయెత్తు లేచి ప ♦ చ్చివిసంబు వెదచల్లి కోడెనాగులు బుస ♦ కొట్టుచుండు!
 వసుధ యిట్టటులాడ ♦ బరువై పరువులెత్తి యేనుంగుములు ఘోరకృతులు సేయుఁ!
 గీ॥ బద్మజాతాండమంతలై ♦ భయము గొలుపు గండశిలలఁ గొండలు చుట్టు ♦ నింపియుండు!
 బ్రహ్మభయతుండైన కైలాస ♦ భర్తకై నఁ జాలునే గుండె! నాదు రా ♦ జ్యంబుఁజోరఁగ
 నీ॥ భూలోకనాకమా ♦ బోయెపోతెంబుండు! జందనతరువర ♦ చ్చాయలుండు!
 గొలువుకూటంబుండు! ♦ గోడెగుబ్బెతగముల్ వింజామరమ్ములు ♦ వీచుచుండు!
 బొమిడికంబుల భిల్ల ♦ పుంగవుల్ నడచివ్వె లగుదు! రందఱును నీ ♦ యాజ్ఞనుండ్ర!
 నాయాత్మకెంతో యా ♦ నందమా! నాదు సింహాసనంబుదు నీ ♦ వధివసంపు!
 గీ॥ మండఁ గూర్పుడి క్షణమైన ♦ నవలఁ బోక కొలిచి దేవునకట్లు సే ♦ వలు ఘటించు!
 నడుగు మన్నెట కోర్వ! నా ♦ హస్తయుగము జాళువా పట్టుదిండుగా ♦ సంతరించు!
 మ॥ సరియంచుక వలయాచిచూడు మఱి! నా ♦ స్వర్గంబు నందైన నీ
 ర్జరులుక ముప్పుదిమూఁడుకో టైపుడు పూ ♦ జల్ చేసి సేవించు న

ప్పురుహూతుండును జూచియుండని సుఖం ♦ బుల్ భోగముల్ వచ్చి దొం
తరలై చుట్టునుజేరి కొల్పు నిను! మ ♦ ద్వాక్యంబు నాలింపుమా!

162

మ॥ అకటా! నీయెడ నెయ్యపుణ్యబలిమి నే ♦ నట్లాడితిగ్ గాక యే
టికి నాసార్థన మియ్యకొందు! వెపుడుగ్ ♦ డెందంబునగ్ దేశమా
తకు వాటిల్లు విపత్తుకై వగచి చిం ♦ తగ్రాగు నీ వగ్గి మ్రిం
గక స్వాతంత్ర్యము దక్కుదాడ నొకచో ♦ గాలూని కూర్చుండువే!

163

సీ॥ జాతియు జన్మదే ♦ శమును భిన్నములైన! మనపూర్వులకు మైత్రి ♦ దనరకున్న,
నాకన్న వయసు సుంతగఁ దక్కువైన, బాల్యమున నొండొరుజూచి ♦ నది మొదలుగ
నీవైన నవ్యాజ ♦ నియతి నామదినిచ్చ! రెండవదేవుడగ్ ♦ రీతిజూతుం!
గడబోదు నీమ జా ♦ గ్రన్మంగళాకృతి కలనైన హృత్ఫల ♦ కముననుండి!

గీ॥ నీవు పాల్గొననట్టి యీ ♦ నిఖిలలోక సార్వభౌమత సరకవా ♦ సముగ రోతు:
నండ నీవున్న నంబలి ♦ నైన నమృత మట్లు సేవించి యానంద ♦ మందనేర్తు!

164

సీ॥ అహితచైతేయ ప ♦ శ్యత్ఫాలమూర్తులా శౌర్యమర్జయు లొక్క ♦ జాతివారు
తరతరంబులుగ స్వా ♦ తంత్ర్య లక్ష్మీమహోదయముఁ గోరి విదేశ ♦ ధరణిపతుల
మాతొడ్డి బాహుశుం ♦ భత్పితౄపము చూపి ధనభాగ్య వస్తువా ♦ హనయుతముగ
సర్వార్పణ మొనర్చి ♦ శాశ్వత ధన్యత్వ మందు తెవ్వరికి వం ♦ ద్యంబుగాను!

గీ॥ హృదయముగలట్టి మానవుం డెవఁడు వారియడుగులను గొల్చి, యహితంబునఁచిజన్మ
పావనముసేయఁ డాతని ♦ బ్రతుకదేల! బల మదేల! నిరర్థకై ♦ శ్వర్య మేల!

165

మ॥ అకటా! ముప్పుదిక్కొట్ల హౌదవులు మో ♦ యడగ్గ భారంబుఁ గొం
కక నీవొక్కడ వెత్తికోఁ దలఁచి! తిం ♦ కగ నిన్ను సేవించి గొం
తుక లర్పించెడువారు పూజ్యులగు భ ♦ క్తుల్! నీపతాకంబు క్రిం
దికి రానొల్లనివార లందఱును మా ♦ తృదోహులు నాచకుల్.

166

మ॥ పొదలగ్ వెల్పుడు దొడ్లకోలుపులు లే ♦ పుణ్ జూపు నాసింగపుం
గొదమల్ వీరని శాత్రవుల్ బెదరు ను ♦ క్కుందుట లున్నార లే
బదివేల్లెంకలు భిల్లవంశజులు నీ ♦ పాదాబ్జముల్ గొల్వ నే
కొదలేకుండఁగ నందఱుబనిచి నీ ♦ కుగ బీతి గావించెడగ్.

167

సీ॥ వెదురు పొదలనుండి ♦ ప్రిదిలిన యాణిముత్యములు కుప్పలు కుప్ప ♦ లై రహించు!
ఫణిఫణాగ్రములుందుఁ ♦ బండి రాలిన మణుల్ పరుపులు పరుపులై ♦ ఫణిడవిల్లు!

గనుల మొల్చిన యన ♦ ర్హస్వర్హరాస్యాది లోహముల్ పెనుకొండ ♦ లుగఁ దనర్చు!
తైలసానువులలో ♦ జంద్రీకాంతశిల లీజగమంతటికి నైనఁ ♦ జాలియుండు!

గీ॥ బెరుగుటయె కాని తఱుఁగుట ♦ యెఱుఁగనట్టి రత్నగర్భ సార్థముగ నా ♦ రాజ్యసీమ!
యూచముట్టుగ నాయొద్ద ♦ నున్న సిరులు నాథ! నీమ్రొల సర్వార్ప ♦ ణం బొనర్తు.

మ॥ రవిబింబధ్వజ మొప్పు నీ వనికీ జే ♦ రక్ష నీకు మున్నున్నె యా
రవికన్నా మునుదోచు నప్పొడుపుదా ♦ రక్షబోలె జృంభించి యా
హవరంగాధిముఁ జొచ్చి శాత్రవ కుల ♦ ధ్వంతంబుఁ జీర్తు బ్రతా
పవిభుండన్న పిరంగి కీఘనుఁ డయః ♦ పస్పిత సోళంబనన్.

169

సీ॥ సారతంత్ర్య మదల్చి ♦ స్వాతంత్ర్యమును నిల్పు బవరమ్ము వచ్చె! సం ♦ వత్సరాది
పండుగువోలె నీ ♦ భారతప్రజకెల్ల సమభాగమైన యు ♦ త్సహవేళ!
యందఱ మొక మొగం ♦ బై నిల్చి యరుల గెల్చితమేని స్వాతంత్ర్య ♦ సిద్ధియొదవు!
ననిలోనబడినఁ గ ♦ ల్పాంతంబువఱకు శాశ్వత నాకలోక వా ♦ సంబు గలుగు!

గీ॥ రెంటు నేదిగల్గినఁ గృత ♦ కృత్యులగుదు! మింతకన్నను జరపుణ్య ♦ మేది గలదు!
మీనమేమంబులను బోన్దు ♦ మించకుండ నిపుడె ప్రిష్ఠానభేరి మో ♦ యింపవయ్య!”

— *) ప్రతాపసింహుని నిగ్గయము—నిబంధనములు. (*—

మ॥ అన గాంధీర్యము పూరుసాకృతిని దృ ♦ శ్యంజాచు నిడుండెనో
యనఁ గూర్చున్న బ్రతాపసింహుండు “మహా ♦ త్మా” నీ కసాధ్యంబు గ
ల్గునె! యీనాటి కిరాతవేషమునఁ జె ♦ ల్వుఁబోటి వెన్వెంట లే
దనుటేకాని పురాకిరాతుడవు గా ♦ వా! శత్రుపూర్వాహకా!

171

గీ॥ త్యాగమూర్తులు వీరధ ♦ రైకనిరతు లింద టుండఁగ జయసిద్ధి ♦ కేమిఁజొఱఁత!
యాకసమువ్రాలుఁగాక చే ♦ యప్పలించి యావఁగలము! విపత్కొటి ♦ నోవఁగలము!

సీ॥ సమరముల్ నిష్కాత ♦ ణమఁజేగి రత్నగర్భయ్యురత్నగర్భయ్యా ♦ పనికిఁ జాల!
నొకచీమకైన ని ♦ చుకహని గలిగినఁ గనలేను; భారతా ♦ వనిని గలుగు
తరులతా గుల్మ భూ ♦ ధర గహ్వరములఁ బ్రేమింతుఁ బ్రాణమును బ్రేమించునట్లు!
నాదుహృద్బంధు లిం ♦ దఱ మిమ్ముఁగొనిపోయి రణరంగమునను శా ♦ త్రవుల కత్తి

గీ॥ వాదరల కప్పగింపఁగా ♦ వలయు ననిన మేరువంతటి బాధ జ ♦ న్నించు నాకు!
గటకటా! కోరరానిదు ♦ మ్మార్గముల రణంబునంతటి ఘోరకృ ♦ త్యంబు గలదె!

- గీ॥ అలఘుమేవాడ లక్ష్మీ ము ♦ ఖాబ్జమునకుఁ గుంకుమంబట్టి చిత్తూరు ♦ గుఱుతుఁబాపి
యిపుడు హారావళీసీమ ♦ నెల్లఁ గొనఁగ నత్పరు తలంచినటు తెలి ♦ యంగనయ్యె.
- గీ॥ రాజ్యలక్ష్మీ సేనాలక్ష్మీ ♦ రావ్యలక్ష్మీ లంచములుచూపి యతఁడు వం ♦ చించితీఱు!
నెంత బలవిక్రమములున్న ♦ నిపుడు మనకు నాత్మనిగ్రహమును ద్యాగమవసరంబు.
- గీ॥ ఏను మొదలుగ సామంతు ♦ తెల్ల ప్రిజలు రజత సౌవర్ణరత్నపా ♦ త్రములు విడిచి.
పశ్చిమతీయర్పించు పచ్చతా ♦ పల్లెరములు చదురుటాకు లందున మెస ♦ వుదముగాక.
- గీ॥ తలఁచిన మనోరథప్రాప్తి ♦ గలుగుదాక వ్రతము నడిపిన దశరథ ♦ రాము కరణి
హంసతూలికాతల్పమ్ము ♦ లవల విడిచి మృదుల దర్శాసనముల నుం ♦ డుదముగాక.
- క॥ పెరుగునుగావుత చికురో త్కరము శిర శ్చుబుక గండ ♦ తలముల; భద్రా
కరణము సేయింపకయుండిరుగాత మహర్షి కోటి ♦ తో నెన యగుచున్. 178
- క॥ మొరయునుగావుత ముందట మొరనెడు దుందుభులు వెనుక ♦ మొగమై యనిలో!
నటనిదురయు నటకడుపును బొరయఁగఁ బూనుదము వీర ♦ పూర్ణస్మరమున్. 179
- సీ॥ ఈశ్వరకవభక్తి ♦ యెపుడు మానఁగరాదు! మధుమాంస సేవన ♦ మఱగరాదు!
బంగారు షట్టవ ♦ ల్వలు గట్టఁగరాదు! భోగకోటులవంకఁ ♦ బోవరాదు!
కామాది శత్రువ ♦ ర్గము లంటరాదు! సత్యంబు శౌచము విడ ♦ నాడరాదు!
త్యాగంబుఁ గలనైనఁ ♦ దగ్గనీయంగరా! దాత్మనిగ్రహము పో ♦ నాడరాదు!
- గీ॥ మాన ముత్తమధనమాట ♦ మఱువరాదు! ధర్మమే వైవమనుబుద్ధి ♦ తలఁగరాదు!
నిఖలజగములు మాఱొడ్డి ♦ నిలుచుఁగాక దేశభక్తిని విడనాడి ♦ తిరుగరాదు! 180
- సీ॥ స్వాతంత్ర్య ధర్మవాం ♦ ఛాశీలురగువారి దారిఁగట్టుంబులు ♦ చేరియుండు!
నావిపత్కొటితో ♦ నడలక వీరులు శాశ్వతయుద్ధంబు ♦ నలువలయు!
ననుపమశ్యామన ♦ మారాధనములతో ధర్మదేవతఁ గొల్చి ♦ తనుపవలయు!
దద్భక్తజన జీవి ♦ తమ్ము దుర్దమ తపోమయమై సురక్షితం ♦ బయి తనర్పు!
- గీ॥ మహితకష్టానుభూతి ధ ♦ ర్మంబు పోలుచు! నపజయంబుల నది తగ్గ ♦ కతిశయ్యుల!
గాన విజయంబె ముఖ్యంబు ♦ గాదు మనకు! ధర్మనిర్వహణంబుక ♦ ర్తవ్యమెపుడు!
- సీ॥ ఉదయమే లేచి తే ♦ పుదయపురమువీడి కుంభలోమియకొట ♦ కును జనుదము;
పదివేలపల్లెల ♦ ప్రజలు స్వస్థనివాసములు వీడి యచటికే ♦ పోవవలయుఁ;
బాలములునున్న నాఁ ♦ గలి మోపఁగారాదు; పశువుల నెచట మే ♦ పంగరాదు;
బాటల నెవ్వరు ♦ పయనింపఁగారాదు; కూపముల జలంబుఁ ♦ గోలరాదు;

గీ॥ వనమృగం బొక్కడైన జంఘంగరాదు; మఱచియో తప్పియో చెట్టునటుకరాదు;
కేల నొకగడ్డిపోచయు ♦ గిల్లరాదు; గిరులు విడనాడి బయటల ♦ దిరుగరాదు.

శా॥ నీరంధ్ర ద్రుమ పుంజ రంజితమునై ♦ నిద్రాణ నానామృగ'
స్ఫారంబై భయదాంజనాచల మిటుల్ ♦ వ్యాపించెనాఁ జీకటుల్
బానై యంబరుదేశమాదిగ సలుం ♦ బ్రాసీమయుదాఁక బ్ర
హ్మరణ్యం బగుఁగాక దేశము జనం ♦ బం దేగరాకుండఁగఁ. 183

క॥ తనకించుకయును లాభము దనరదనుచు నక్క రెటిగి ♦ దండెత్తక యుం
డిన నిరుదెగలకు మేలగు! మన ముందము కొన్నినాళ్లు ♦ మానముతోడఁ. 184

క॥ తనపట్టు విడక సంగర మునకు దొరకొనిన దడిసి ♦ ముప్పుందుము మో
యును! నిక్కము మనకున్న దతనికున్నది! తప్పదపుడు ♦ ధారణి కుంగుఁ. 185

సీ॥ తతహరిశ్చంద్ర మాం ♦ ధారాదులు చరించు వజ్రాలబాట నా ♦ భానుకులము!
నరమాత్రుఁ డొకని కే ♦ శిర సాగ్ని యిత్వాకులకు మసిపోడ నో ♦ వృకొనలేను!
భరతఖండంబు కం ♦ పము పట్టి మేవాడ మునిగి క్రిందికి గుంగి ♦ పోవుఁగాక!
యవనులతోడి బాం ♦ ధవ మాన! నిన్నాళ్లు మని తురుష్కులకూడు ♦ తినఁగఁజాలఁ!

గీ॥ గాన బలమెల్లఁ జూపి సంగర మొనర్చి గెలిచి స్వేచ్ఛాభి మానముల్ ♦ నిలుపుకొనుటా!
దురమునను వ్రాలి మరణ మొందుటా నిజంబు! కలుగ దెందును మధ్యమాఁగ్గంబునాకు.

క॥ ఇది నానిగ్లయ"మన "మంచిది యెల్లర కనుసరింపఁ ♦ జెల్లు నటులె చే
యును"మని యందఱు గదలుచు సదనములను వెల్లి రధిక ♦ సంతోషమునఁ. 187

మ॥ "పరివారంబులతో ధనావళులతో ♦ వస్తుప్రపంచంబుతో

ఐ॥ నరుగఁగావలె నేడె యందఱుజనుల్ ♦ హారావళిగవ్వారో

⊙ Pratap commanded his subjects on pain of death to retire into the mountains. During the protracted contests the fertile tract watered by the Bunas and the Beris, from the Aravalli chain west, to the eastern table-land was be-cheragh (without a lamp.)

Many tales are related of the unrelenting severity with which Pratap enforced obedience to this stern policy. Frequently with a few horse he issued forth to see that his commands were obeyed. The silence of the desert prevailed in the plains. Grass has usurped the place of waving corn; the high ways were choked with thorny babul and beasts of prey made their abode in the habitations of his subjects. In the midst of this desolation a single goat-herd trusting to elude observation disobeyed his prince's injunction and pastured his flock in the

త్కరముల్ చేరంగ; నెవ్వ డాజ్ఞను దిర ♦ స్కారంబు గావించినన్
ధరపై రాలుఁ దదీయశీర్ష" మని మ్రొ ♦ తల్పెట్టె ధక్కా-ధ్వనుల్.

198

గీ॥ అట్టె హారావళీపర్వ ♦ తాంతరమునఁ బరిణయము లొక్కలక్షయు ♦ జరిగెనేని
ర్థి యంత జనబృంద ముండఁబో ♦ దనఁగఁదనరె! నఖిలదేశంబుప్రజయెల్ల ♦ నచటనుండె.

—*) మేవాడేశమంతయుఁ బాడువడి యరణ్యముగ మాటుట. (*—

సీ॥ రాజులు నివసించు ♦ ప్రిసాదములు గూలి వనమృగంబులకు ని ♦ వాస మయ్యెఁ!
బాలములలోన వి ♦ త్తులు రాలి మొలిచి చెట్లకాశమును దాచు ♦ నట్లు పెరిగె!
గొలఁకులలోఁ గూప ♦ ములలో జలము నిల్చి వాడుకలేమిని ♦ బాడువడియె!

నరులు సోఁడు సేవ్చు ♦ బెరుగుచు నొకటికి వేయిగా మృగములు ♦ వృద్ధివొందె!

గీ॥ సలఘు రావీ-వనాశాంత ♦ రావనీతలము లతావృక్షమృగవిహం ♦ గమవృతమయి
దేవదానవులకు నైనఁ ♦ దేరి చూడరాక చొరరాక మృత్యువ ♦ క్రమముగఁ దనరె.

గీ॥ తరులు రాపాడుమ్రోత, వాతములమ్రోత, మృగవితతిమ్రోత, పలుసెలయేళ్లమ్రోత,
ఖగతతులమ్రోత, గలిసి యొంకారనాద మెప్పుడు నల్లెనలందుఁ బై ♦ కేగయుచుండె.

మ॥ ఒకమా ఱా 'బదనూ'రరణ్యములలో ♦ నుద్దండులై శత్రు పై
నికు లేతేరంగ నాప్రతాపవిభుఁడు ♦ వీక్షించి యాత్మీయ పై
న్యకదంబులుతోడ వచ్చి మదశు ♦ డాలమ్మలన్ జీల్చు సిం
హాకిశోరంబటు దాకి కూల్చెను జగం ♦ బారా యటం చెన్నఁగన్.

192

ఉ॥ వేటొకసారి యిట్లై పడి ♦ వేలభటుల్ షహాబాజుఖాను చి
త్తూరికి వెళ్ళుచుండఁగ మ ♦ హోగ్రీవనంబున ముట్టడించె; వా

luxuriant meadows of Ontolla on the banks of the Bunas. After a few questions he was killed and hung up in terrorum. By such patriotic severity Pratap rendered the garden of Rajasthan of no value to the Conqueror.

"Annals of Mewar."

§ Without a capital, without resources, his kindred and clansmen dispirited by the reverses of his house, yet sympathising with him in his refusal to ally himself with a muhammadan, Pratap Singh had established himself at Kumbhalmer in the Aravallis and had endeavoured to organize the country for renewed struggle.

G. B. Malleson C. S. I.

హాఱక నిల్పిరందఱు; ద † యోదయుడోచుఁ బ్రతాపుఁడంత సు

హారముసేయకే విడిచె, † నద్దర! యాతని ధర్మ మెట్టిదో!

193

సీ॥ గొల్లలు మేకలఁ † గొని మేపుదురటంచు బచ్చికబయలులఁ † జొచ్చి చూచుఁ!

గావు పొలాన నాఁ † గలి మోపునోయంచు దూరప్రదేశముల్ † తొంగిచూచు!

వేటరుల్ మేకముల † పిండుఁ జంపుదురంచు ఘోరవనంబులు † దూరిచూచుఁ!

దరుల బోయలును వా † గుర లొడ్డుదురటంచుఁ గొండపేటెక్కి యం † దుండ్చిచూచు!

గీ॥ నాసలుంబొధిపతి వెంట † నంటియుండ దేశమెల్లడఁ దిరిగి శో † ధించుచుండుఁ!

దనదునానతి లవమైనఁ † దప్పెనేని ప్రళయమగుఁగాక! యెవ్వఁడు † బ్రతుకఁగలఁడు!

గీ॥ భోగసన్న్యాసమున వీర † పూర్ణదీక్ష పట్టి యిటఁ బ్రతాపుఁడు కష్ట † పడుచునుండ!

రాజ్యతృష్ణాభరైక పూ † క్షవృతంబు దీక్షగొని యక్ష్మ రచట నా † ధించుచుండె.

—*) అక్షరుసార్వభౌముని దిగ్విజయములు. (*—

సీ॥ అంబరుదేశము † దా రణ స్తంభపురము నాఘనుఁడు పాల † నము నొనర్చె;

నల శమంతకసింహుఁ † డనువీరుఁ డాదుర్గమును వానికడనుండి † కొనుచు “నుదయ

పురికి సామంతుఁడై † పరిపాలనముసేయు” మని తనపతి శూర † ధనునకిచ్చె;

గోటవాణిటనున్న † గొప్పపల్లె శమంతకుఁడు గొని తా నేలు † కొనుచునుండె;

గీ॥ గొండకన్న దుర్భేద మా † కోటఁగొనఁగ దండువిడిసి యక్ష్మరు నిల్చె † రెండునెలలు;

చెంతనున్న మందంత పో † సిననుగాని జయమొదవునన్న యాన లే † శమును లేక.

సీ॥ తురకలు సుధిగో † రిరి; దుర్గపతి యొప్పె; సేవకుఁడును మాన † సింహుఁ డరిగి;

రంద తాస్థానము † నందుఁజేరిరి; శూరధనరావు పినతండ్రి † తనకెదురుగ

మానసింహుని పీఠ † మాని నిల్చిన భటుఁ గనుతెప్పపెట్టి కొ † క్కగతిఁజూచి

యక్ష్మరని గ్రహించి † యతనిచేతులుపట్టి సింహపీఠమున నా † సీనుఁజేసె;

గీ॥ నక్ష్మరును శూరధనరావు † నాదరించి కాశికామండల మొసంగి † గారవించె;

❁ గోటవెలికి రాఁదలఁపఁ గ † వాటసీమ నతనిఁ దాఁకె శమంతకుం † డతిరయమున.

⊕ But this dereliction of duty was effaced by the rigid virtue of the brave Sawunt Hara who as already stated had conjointly with the Kotario Chohan obtained Rinthumbhor. He put on the saffron robes and with his small but virtuous clan determined inspite of his sovereign's example, that Akbar should only gain possession over their life-less bodies. Previous to this useless explosion of fidelity he set up a pillar with a solemn anathema engraved thereon on "what-

మ॥ “పురమల్ పోయిన రాజ్యముల్ చెడిన నెఁడ్డ మాకు రాణాయెను
స్థిరదైవంబగు; నట్టిస్వామిపదభ ఁ క్తి మాని మోగల్గదే
శ్వరు పాదంబులు గొల్పె శూరధనుడుఁ ఁ భాగ్యంబు నాసించి; యో
హరవంశ్యాగ్నిలార! యీయధము దు ఁ రావ్యపారముల్ మెత్తురే.”

198

మ॥ అని తానుఁ దనయైదునూర్లు హరవం ఁ శ్వశ్రేష్ఠుల సద్భటుల్
చని యొక్కుమ్మడి వారల్ దగిలి యా ఁ స్వాతంత్ర్యయుద్ధంబునఁ
దనువుల్ వీడుచు నిత్యనాకసుఖమొ ఁ దఁ బోయి; రాదేశభ
క్తిని లోకంబులు మెచ్చి వారియశముఁ ఁ గీర్తించె వేనోభుల్.

199

గీ॥ రామచంద్రుడు రీవామ ఁ హమహీంద్రుఁ డలఘు కాలంజరీ దుర్గ ఁ మప్పించె!
బాజబహదూ రొసంగె మాఁశ్వము! సహస్రవాజపతులొచ్చుచొలిచి రఁక్కరును వారు.
గీ॥ జోధబాయి మార్వార్తహీ ఁ శునితనూజ కనె జహంగీరు; తక్కిన ఁ కాంతలందు,
నక్కరు ‘మరాఠు’ ‘దనియాలు’ ననెడు సుతులఁ బుత్రికామణు లొక్కఁ ఁ రుద్రనుబడసె.

—*) అక్కరుసార్వభౌముఁడు ఘూర్జరదేశము జయించుట. (*—

మ॥ జరసమృగము ఘూర్జరంబు ‘ముజఫర్ ఁ పా’ యన్న దుర్గాగ్గుఁ డా
ఘనుడుఁ బాలననేయఁగా నచటిక ఁ క్బర్ కొంతసైన్యాబుతోఁ
జనె; వాఁడెంతయు భీతుడై యతని ప ఁ జ్జఁజేరె; డిల్లీకుఁ డా
తని నీయఁగొని కొన్నిపల్లె లొసఁగెఁ ఁ దజ్జవనాంబుగఁ.

202

ever Hara of gentle blood should ascend the castle of Rinthumbhor or who should quit it alive.” Sawunt and his kin made the sacrifice to honor, they gave up their life's blood to maintain their fidelity to the Rana albeit himself without a capital; and from that day no Hara ever passes Rinthumbhor without averting his head from an object which caused disgrace to the tribe.

“Annals of Mewar.”

⊗ The possession of numerous ports and the resulting extensive maritime commerce made Guzarat the richest kingdom in India. Ahmadabad the capital was justly reputed to be one of the finest cities in the world, while the manufacture of salt, cloths, paper and other commodities flourished in many localities. A sovereign consumed as Akbar was by the lust of conquest and the ambition of empire, could not possibly allow, such a delectable land on his frontier to continue in the enjoyment of unfettered independence.

“Akber the great Mogul.”

మ॥ మును బై రాముడు రాజరక్షకుడు! త ♦ త్పుత్రుఁ బదాఁజేడ్లవా
నిని నబ్జూరహిమాను సై న్యపతిగా ♦ నేమించి యాఘూర్జరం
బునకుఁ రెండవమాటు సేనల రణం ♦ బుఁ జేయఁగా నక్కరుఁ
గొనిపోయెఁ సచరాచరావని వడం ♦ కుఁ బొంది శోషిల్లఁగఁ.

203

సీ॥ ఉభయ సేనలకు మ ♦ హోద్ధతయుద్ధంబు పడియె నహమ్మదా ♦ బాదు పొంత!
నక్కరుపతి ఘోర్జ ♦ రాధిపు రణరంగమందుఁ బెల్లుగఁదాడి ♦ బందె గొనియె!
సమర మంతమునొందె! ♦ జయ మక్కరు వరించె! ఖాండీషు కై రాయుఁ ♦ గధియవాడ
కాంతె బ్రోచియు రివా ♦ కాంత మాహీకాంత, రాధాపురంబు సూ ♦ రతు బలిస్సు
గీ॥ పయి బరోడా యహమ్మదా ♦ బాదు మఱియుఁబాలనపురాది బహుమండ ♦ లాలియన
సార్వభౌముని మృనుపదా ♦ బ్జములు చేరి యేఁబడియులక్షలధనంబు ♦ నియ్యదొడఁగె.

—*) అక్కరుసార్వభౌముడు వంగదేశమును జయించుట. (*—

మ॥ వరుసఁ వంగవిహారముల్ కొనఁగ న ♦ క్షర్ కోరె; నాసీమలఁ
బరిపాలించె సుఖపదమ్ముగ సులే ♦ మాఁఖానుఁ; డాపిరుడుఁ
మరణంబొందినమీదఁ దత్పుత్రుడు స ♦ మాట్టయ్యె దావూదు; ము
ష్కరుఁడై లోకుల బాధపెట్టుచును రా ♦ జ్యంబేలె వాఁ డయ్యెడఁ.

205

సీ॥ ధనము లక్షలు కోట్లు ♦ దనరె; నర్వదివేల యాశ్వీకుల్ మూఁడువే ♦ లాటునూర్లు
ద్విరదంబు లిర్వది ♦ వేల్ పిరంగులును లక్షయును నల్వదివేలు ♦ కాలిబాట్లు
పదినూర్లు యుద్ధనా ♦ వలు గల్గి దావూదు చక్కెఱ్ఱని లెక్క- సలుపఁబోక
సరిహద్దునందున్న ♦ 'జామేనియా' దుగ్గమును సేనలను గొంచు ♦ ముట్టడించె;

గీ॥ నదియుఁ గోపకారణమయ్యె ♦ నక్కరునకు; మానసిహుడు తోడర ♦ మల్లు వీర
బుండు ఖాసిముఖానాది ♦ ప్రబలవీరు లండఁ గొలుపుండ వెడలె బ్రహ్మాండమద్రువ

మ॥ అమర ద్వీపవతీ తటాంతరమునఁ ♦ హజీపుర ప్రాజ్య దు
ర్గమునుఁ జేకొని పాటలీనగర దు ♦ గ్గంబుఁ గొనె! బెక్కు-యు
ర్గములఁ జేసి విహారవంగముల నా ♦ తర్వాత నోడ్రంబునుఁ
గ్రమమొప్పుఁ గ్రహించె నక్కరు సమి ♦ ధ్గాడివి యీతండనఁ.

207

క॥ పరిపూర్ణ విజయమున నక్కరు ఢిల్లీపురముఁ జేరి ♦ కడు సంతోష
స్ఫురణమున మానసిహుని సరసకుఁ బిలిపించి గోష్ఠి ♦ సలిపెడువేళఁ,

208

—* { అక్కరుసార్యభాముడు కున్వార్ మానసింహవృద్ధుతో } *—
మంత్రాంగము చేయుట.

మ॥ పదమూడేడులు దాటిదాటకయే లేఁ ♦ బ్రాయంబునక దండ్రీయుఁ
ద్రదివం బేగెను; నాటనుండియు ధరి ♦ శ్రీ రాజ్యభారంబు నక
గదిసెక; దేవునికూర్చి సర్వమును జ ♦ క్క దాల్చి కల్యాణసం
పదలక లోపము గల్గకుండ నెపుడుక ♦ వర్ణిల్ల గాఁ జేసితిక.

209

సీ॥ తెగినహారమున ము ♦ త్రియములువోలె భారతరాజ్యమది పెక్కు ♦ వక్రకలగుదుఁ
జనచిన్న పాయలై ♦ చెడె; రాష్ట్ర పతులలో నొండొరులకు మైత్రి ♦ యొదవదెపుడు;
నిత్యలక్ష్మీ శుభ ♦ నిలయములై యుండవలయు రాజ్యములు శా ♦ శ్వత రణముల
ధనజనవస్తువా ♦ హనశూన్యమై పాడువడి శ్మశానములట్లు ♦ ప్రభదొలంగె!

గీ॥ నిట్టి కుబ్జావతారంబు ♦ లెల్లఁబోయి భరతఖండ మఖండైక ♦ భాగ్య విభవ
నిలయమైయుండఁ జూడఁగా ♦ వలయుననుచుఁ గడుపులోఁ గొండయంతాసఁగలిగెనాకు

సీ॥ సింహాసనం బధి ♦ ప్రించినదాది నీభావమే మది వేరు ♦ పాటియుండె!

నాగ్రా మొదల్లాగ ♦ ననుదినం బొక్కొక్కరాజ్యంబు గెలిచి రా ♦ స్త్రిమునఁజేర్చి
ప్రాభాత మృదుగంధ ♦ వహునట్లు భారతమేదినితల మాకృ ♦ మించి ప్రజల
కామోదసౌభాగ్య ♦ మలవరించుచు రామరాజ్యవిఖ్యాతిఁ గూ ♦ ర్పంగఁగొంటి!

గీ॥ నెందో యొకరిరువురు రాజ్య ♦ తృప్తచేత నక్కరును దిగ్దయ మొనర్చు ♦ నంద్రు! గాని
సత్య మీవెఱుంగవె! ధాత్రిజను లెఱుంగరె! భువనములనేలు నాదిదేవుండెఱుంగఁడె

సీ॥ సహగమనము భీతి ♦ సడలించుచుంటి, నన్యాయమా పన్నుల ♦ నణచియుంటి;
మధుమాంససేవన ♦ మాన్పితి; భారతనృపులతో వియ్యంబు ♦ నెరపుచుంటి;
నొకకంట నమృత మిం ♦ కొకకంట సున్నంబు గలిగి వీక్షింప; మో ♦ గలులు హైంద
వులటన్న భేదంబు ♦ గలుగదు; మీలోన మత్స్యాణసము లెంత ♦ మంది లేరు!

గీ॥ భారతాభ్యుదయముఁ గూర్చి ♦ పవలు లేయు నేను పడుబాధ లాదేవుఁడే యెఱుంగు!
నీకుఁ జెప్పిన దప్పున్న ♦ దే! కనులకు ఊణము సేపైన నిద్దుర ♦ గదియరాదు.

212

శా॥ రాజాజై మితిలేని సౌఖ్యభరముక ♦ బ్రాపించి యున్నాడటం
చిరెన్నుండగుఁగాక; నాడు హృదయం ♦ బెష్టాక్క చింతాగ్ని చే
క్షీరాభోనిధి క్రూర బాడబమహా ♦ గ్నిజ్వాలచేబోలెఁ గం
గారాచుండును; నాని బాధలకుఁ గ్రుం ♦ గకసాగితిక బెల్లుగక.

213

మ॥ అది యెవ్వారల తోడనేఁ దెలుపరా! ♦ దద్దాని నెవ్వారు తి
 ర్చెదమన్ను మఱి తీరఁబోవ! దెపుడు ♦ జొతించి చింతించి నేఁ
 దుదిదాఁక మది నోర్వనేవలయు; నెం ♦ తో కూర్పు మిత్రుండ! వ
 య్యది నేఁజెప్పిన నీదు మానసము చిం ♦ తాయ త్తమై కుంగెడుకా.

214

చ॥ ఇరువదియేండ్లుగాఁగ సహి ♦ యించుచునుంటిని; యెన్నిమాల్లో నీ
 వెఱుంగవుగాని యేకతమ ♦ యిర్వుర ముండినయల్లు నావ్యథా
 భర మిటులుండెనంచుఁ దెలు ♦ పక గమకించితి; నంతలో హృదం
 తరము కలంగి మాటయయి ♦ నక వెలిదాటక నిల్చిపోయితికా.

215

చ॥ ఒక యెడ సింధువాహిని మ ♦ తొక్కటఁ బూజ్యము బ్రహ్మపుత్ర యి
 కొకయెడ వింధ్యభూమిధర ♦ ము త్తరమందు హిమాలయంబు వీ
 నికి నడుమకగల్గి యవ ♦ నీస్థలి నాపరిపాలనమ్మునక
 వికసన మొంది భూప్రజయు ♦ నేనును సౌఖ్యము గంటి మెంతయుకా.

216

మ॥ అరుల్లెక్క నశియించి; రక్కరన నా ♦ హా! యంతరాజేడి యం
 దును; గంభీరంబు ఫలించి పుత్రకలు పు ♦ త్రుల్ గల్గి; రత్యంతభా
 గ్యరమల్ పొల్పెడి; కోటిమంది హితు; లిం ♦ కక బ్రాయమో స్వల్ప; మే
 కొఱతల్లెపు; మహోన్నతస్థితలె నా ♦ కుక జెల్ల నీనాటికికా.

217

మ॥ అనురాగీశుఁడుగూడ నాసవడు నా ♦ ర్యావర్తదేశంబు స
 ర్వము నాధత్యము క్రిందికై నడిచె; మే ♦ వాడ రాజ్య మొక్కండుమా
 త్యము స్వాతంత్ర్యరమాభిమానముల మ ♦ త్ప్రజ్యాధికారంబు లే
 శము మన్నింపక గర్వముల్ బలిసి శీ ♦ ర్షంబెత్తి కేఁగించెడుకా.

218

చ॥ నను గడుఁబేర్చిమైఁ గనుచు ♦ నాప్రభుతక మడిమెచ్చి కన్యని
 చ్చిన మిమువంటివారి వెలి ♦ చేసి ప్రతాపనృపుండు పంజీభా
 జనములకైన నించుకయు ♦ నైపక తేలికచేసి చూచె; మీ
 ఘనతకు హానివచ్చినను ♦ గల్గవె నాకు విషాదవేదనల్!

219

చ॥ కలుగఁగరాదు లాభ మొక ♦ కాసును నాకని దేశమంచు లో
 కులఁ బరముల్ త్యజించుచును ♦ గొండలనుండఁగఁ బిల్చి సంకదల్
 వెలసెడి దేశమెల్లఁ బెను ♦ బీడుగఁజేసె; వివేక మున్నదే!
 యెలుకల దాడి కోడి తన ♦ యింటికి నిప్పిడు కూళలుందురే!

220

ఉ॥ ఆదిమసూర్యవంశభవుఁ డంట; తురుష్కులఁజేరి కొల్వఁగా
రాదంట; నల్వరెవ్వనొ ప ఁ రాక్రమవాక్యము లాడినంత మా
మీఁదికిఁ గాలు దువ్వునంట; మేము భయంపడి దూరమున్న మ
ర్యాదంట; కాక రేఁగినను ఁ సంతముచేయు నటంట; వింటివే!

221

మ॥ మఱి నాయొద్దను జేరు భూమిపతులఁ ఁ మర్యాదతోఁ జూడనో!
ధరణీభాగము లియ్యనో! పిలిచి బాం ఁ ధవ్యంబు చేకూర్చనో!
చిరమైతిఁ విహరింపనో నృపులు నఁ ఁ నేపించి చే దేమి మే
సిరి! తానింతటి మార్ఫ్యమేమిటికిఁ దా ఁ లృప్! జెప్పఁగాఁ జాలుదే!

222

సీ॥ నేఁగోరునది యెల్ల ఁ నిఖిలభారతఖండభాగ మొక్కడనేల ఁ వలయు ననియె!
యెపు డిద్వరు స్వతంత్రుఁ ఁ లిటనుండఁ జోటుండరాదు! లోకము పెద్ద ఁ రాజననుచు
నంగీకరించె న! ఁ న్నాతఁ డంగీకరించిన దాన నినుమంత ఁ చేటు గలదె!
తనకిరీటుంబు క్రిం ఁ దను వ్రాలునే! వట్టి పెడసరకట్టె య ఁ న్నించుకొనుటె
గీ॥ కాని! నేఁగినను నాపఁ ఁ గలుగువారలేరి! తానెంత! తనదేశ ఁ మొంత! తనదు
సేనయది యెంత! హృద్బంధు ఁ లై న మిమ్మువంటివారలఁ గని యూరఁకుంటిఁగాక.

సీ॥ నిజము చెప్పుటకేమి! ఁ నీవాతనినిగూర్చి పలుమాఱు గడుఁగార ఁ వంబు నెరపి
పలుకుటఁజేసి నీ ఁ భావమెచ్చటనొచ్చునో యంచు నెట్టులో ఁ యొర్చియుంటి!
“నీవాడ” ననమను! ఁ నేనేల నీకిష్ట మైనట్టు లతని మ ఁ ర్యాద చేయు!
మతఁడు స్వతంత్రుఁడై ఁ యలరరాదనికాదు! దేశ మొక్కటిగ వ ఁ ర్ధిల్లవలయు

గీ॥ ననుచు నింతగఁ జింతింతు; ఁ నతని మార్ఫ్య మంతకంతకుఁ బెరిగె; రా ఁ జ్యంబు పాడు
వడియె; నేమనఁగూడక ఁ యెడరుపడితి హృదయశల్యము పాయు చొప్పెఱుంగనైతి.

చ॥ చిను కడమాటగా వినుతుఁ! ఁ బెద్దయుఁగాలముగా శరీరముఁ
డినియెడి రాచపుండువలె ఁ దీరని వ్యాధియుఁబోలె నాపఁతా

⊙ It is not necessary to adduce any particular incident as supplying a motive for the attack on the Rana Pratap, who is represented by Abul Fazl as deserving chastisement by reason of his alleged arrogance, presumption, disobedience, deceit and dissimulation. His patriotism was his offence. Akbar had won over most of the Rajput chieftains by his astute policy and could not endure the independent attitude assumed by the Rana, who must be broken if he would not bend like his fellows. The campaign of 1576 was intended to destroy the Rana utterly and to crush finally his pretensions to stand outside the empire. The

పునిదెసనైన చింతఁ దను ♦ వుక్ మనసుక్ వ్రణ మయ్యె; నేగతిక్
దినములు దాటు! దీట దిది ♦ దేహముతోడుతఁగాని యీజనిక్.

225

మ! అకటా! చల్లఁగ నింట నన్నిలిసి య ♦ య్యస్తాద్రియందుండి చూ
డ్కికి వేగ్ నుదయాద్రిదాఁగల ది ♦ ద్వేషములక్ గెల్చి లా
భకళల్ నించెడు నీవు నాప్రమణి నై ♦ వరించినక్ జింతఁబా
యక నేనెప్పుడు క్రుంగిపోవలసె! గ ♦ ట్టా! దైవ మెల్బంగిదో!”

226

—*) అక్కరుచక్రవర్తికి మానసింహప్రభువు మనస్తాపోపశమనము చేయుట. (* —

మ॥ అని యాస్యంబును వాల్చి చూపు ధరపై ♦ వ్యాపింపఁగాఁజేసి చిం
తను సూచింపఁగ మానసింహుడు ప్రచం ♦ డప్రాభవోద్దండుఁ డా
తని వీక్షించుచు “దీని కింతవడిఁ జం ♦ తక్ బాంధఁగా నేటి! కీ
పని నీకోరినయట్లు తీర్పఁగను మ ♦ ద్భారంబు! నీ కేటికి!”

227

డ॥ ఇంతకు నీవు కోరుపని ♦ నెవ్వరికేనియుఁ దప్పవట్టఁ గా
సంతయుఁ జోటు లేదు! జగ ♦ మంతయు సేమమునొందు సౌఖ్యసి
ద్ధాంతమె చూపినావు! తటి ♦ యైనపు డమ్మహానీయుఁ జూచి త
త్సంత మెఱింగి వీలయిన ♦ యట్టులు కార్యము నిర్వహించెదక్.

228

సీ॥ అతఁడు మాకులముల ♦ కధిపతి; యతని శ్రేయముఁ జూడ మాధర్మమండ్రు; కాని
యెప్పటిమాటలో! ♦ యెన్నటిజోలియో! వినుటయే యతని నేఁ ♦ గని యెఱుంగ!
ధ్వజనీపతిశ్వసం ♦ బంధంబు సామంతభావంబు వియ్యంబు ♦ బాంధవంబు
సేండ్లుపూండ్లును దాటు ♦ హితవృత్తి యెల్లప్పు సముఖమ్మన మెలంగు ♦ చనువుకలిమి
గీ॥ పయిని నొకవేయి సంబంధబంధములును దొడరి పూలసంకెలు నామెడనుబడుచుఁ
గట్టుపడినాడ నీపాద ♦ కమలములకు! నాతనికిఁ గూర్తు నే! నిన్నె ♦ యనుసరింతు.
గీ॥ ఉదయపురిపై న దండెత్తి ♦ కదియఁబోకు! స్వల్పరాజ్యము! నీధాక ♦ నై పలేదు!
మృదుశిషపుష్పచ్చు! తు♦మ్మెదయెవ్రాల నోర్వదు! ఖగేశ్వరుడు క్రొక్క ♦ నోర్వఁగలదె!

failure of the effort caused deep disappointment to Akbar The emperor desired the death of the Rana and the absorption of the territory in the imperial dominions. The Rana while fully prepared to sacrifice his life if necessary was resolved that his blood should never be contaminated by inter-mixture with that of the foreigner and that his country should remian a land of freemen. After much tribulation, he succeeded and Akbar failed.

"Akber the great Mogul."

చ॥ అన “సరి యట్లుచేయు”మని ♦ యక్ష్మరు “పెక్కురు కార్యదక్షులకొ
బనిచితి! రెండుసారులుగ ♦ వారలు ఘూర్జరదేశ మేగి యం
దునగల రాజ్యకార్యములు ♦ తోచినయట్లులు తీర్చి! రైనఁ బా
లనము స్థిరత్వముగ గనిన ♦ లా గగుపింపదు పెక్కులేనిదక్షకు.”

231

—*) మానసింహప్రభువు ఘూర్జరమునకు వెడలుట. (*—

క॥ అనిన “నదియెంతపని లెమ్మ”ని పలుకుచు మానసింహుఁ ♦ దామఱునాఁడే
తనవెంటఁ గొంతసైన్యముఁ గొనుదుఁ బ్రయాణం బొనర్చె ♦ ఘూర్జరమునకు. 232

చ॥ చని యటనున్న కార్యములు ♦ సర్వముఁ దీటిచి యుత్తమవ్యవ
స్థను నెలకొల్పె; రాజ్యరమ ♦ సర్వసుఖంబులు గాంచి వృద్ధినొం
దెను; బలవంతుడుగ బ్రబల ♦ నిర్ఘ్న మెంతటి దుర్గమస్థలం
బునయినఁ జీర్చి చొచ్చుకొని ♦ పోవు నటంచను పల్కు నిల్పుచుకొ. 233

మ॥ తనయంబ్ పురిఁ జేరఁగామఱి మ ♦ ధ్యక్ష గల్గు మార్గంబునకొ
జనుచో నొక్కడ మానసింహుఁడు “కడుక ♦ సద్భక్తి నీపాద ద
ర్శనముకొ జేయఁగఁ గోర్కకల్గె! నిదె యా ♦ జ్ఞక వేగఁ బాలింపవే”
యని మామకొ జయమల్లు బంచెను బ్రతా ♦ పాధీశు నర్థింపఁగకొ. 234

చ॥ కదిసి ప్రతాపసింహస్థపుఁ ♦ గార్య మతం దెఱిగించె; సమ్మదా
స్పదుడయి భూవిభుం ‘దుదయ ♦ సాగరసీమరు జూతు’ నన్న వా
ర్తచెలిపె నాతఁ; డిచ్చటఁ బ్ర ♦ తాపుడు నచ్చట మానసింహుఁ డ
య్యదయపురంబుఁ జేర గమ ♦ నోన్ముఖులై చని చేరి రిరువరుకొ. 235

గీ॥ అన్నియును బర్ణశాలలే, ♦ యంతరమున నన్ని దర్భాసనంబులే, ♦ యన్నిచోట్ల
నతినిరాడంబరత్వమే, ♦ యందట ముఖముల నమాయికత్వంపు ము ♦ ద్రలె, రహించె.

గీ॥ అచటి యందట భోగసంస్కారసిమణులు! పరమహంస ముఖ్యుఁడు ప్రతాపప్రభుండు!
పజ్జనున్న గంభీరాన్ర ♦ వంతి వోలెఁ బరమగంభీర మందట ♦ భావవృత్తి. 237

గీ॥ అత్తల సువిశాల పర్ణశా ♦ లాంతరమున మృదుల దర్భాసనంబులు ♦ పది దనర్ప
నొక్కదానిపైనఁ బ్రతాపుఁ ♦ డుండ! నతని చెంతనే సలుబ్రాకృష్ణసింహుఁడుండె.

—*) మానసింహప్రభువు ప్రతాపసింహుని దర్శించుకొనుట. (*—

శ్రీ సీ॥ వజ్రదీధితులు శు ♦ భ్రకపోలములపైన నాట్యమ్ము సలుపు కుం ♦ డలము లలరఁ
బరమమర్ల భమహా ♦ భాగ్యలేఖ తనంగు రమణీయ దీర్ఘ నే ♦ త్రములు దనర!
సౌందర్యదేవతా ♦ సదనమై సంపూర్ణ చంద్రుని గేరు నా ♦ స్యంబు వెలుగ!
క్షీతి నెల్లఁ ద్రుటిని వ ♦ శీ కృతి గావించు భూరిలక్షణదివ్య ♦ మూర్తి యమర!
గీ॥ మంచి చందురుకావి రు ♦ మాలుపైన రాజ చిహ్నమా మగతా తుఁదాయగులుక!
మానసింహుండు ప్రబలాభి ♦ మానధనుడు హయముడిగి పర్ణశాలకుఁనరుగుదెంచె.

మ॥ కరముల్ రెండును మోడ్చి భూమిపము మో ♦ కా లూని కూర్చుండుచుకొ
శిరముక వంచి నమస్కృతుల్ సలిపి ని ♦ త్పా మానసింహుండు; సా
దరచిత్తుడు ప్రతాపసింహవిభుఁ డు ♦ త్సాహంబుతో “నంబరే
శ్వర! ర మ్మిచ్చటఁ గూరుచుడు”మని సం ♦ భావించె సంపీఠిమై. 240

గీ॥ “రాజపుత్రభూస్థలిఁగల ♦ రాజులకు నాయనా! నిన్ను బోలు రా ♦ బ్బులు గలరె!
ప్రాభవమునందు యశమాడు ♦ బలమునందు నింతవాఁ డింక లేడన ♦ నెసఁగినావు!

చ॥ ఒకత్రిశయేనియుక వ్యవధి ♦ యుండదు; భారతదేశకార్యముల్
సకలము నీవయుఁబడి తో ♦ లుగవు; వేసవియందు మండుటెం
డకుఁ గడుదూర విట్లు పయ ♦ నం బొనరించితి; వెట్టి దొడ్డ కా
ర్యకరణ మూనియో! తెలుప ♦ నర్హమయైనను విందు” నావుడుకొ. 242

మ॥ “నిజధర్మాచరణం బొనర్పఁ బరముక ♦ దేశంబు సర్వస్వముకొ
స్వజనంబుకొ విడనాడి యెప్పు పొబల ♦ స్వాతంత్ర్యముకొ గొల్చి బే

§ Mann singh the nephew and the successor of Bhagavandoss was the most brilliant character of Akbar's court. As the Emperor's Lieutenant he was entrusted with the most arduous duties and added conquests to the empire, from Khotam to the Ocean. Orissia was subjugated by him; Assam humbled and made tributary; and Kabul maintained her allegiance. He held in succession the governments of Bengal and Bihar the Deccan and Kabul. Raja Mann soon proved to Akbar that his policy of strengthening his throne by Rajput alliance was not without hazard; these alliances introducing direct influence in the state which frequently thwarted the views of the sovereign. “An account of the life of Raja Mann would fill a volume. There are ample materials at Jaipur.

రజ మొక్కింత యెటుంగకుండెడు మహా ♦ రాజర్షి! నీపాదకుం

కజముల్ గొల్పుటకన్న నిష్ఠ మఱి యే ♦ కార్యంబు నాకుండెడిక!

243

సీ॥ హారావళీపర్వ ♦ తాటవి రాజ్యంబు! కొండగుహలు కొల్వ ♦ కూటములును!

బూచిన పెనువృక్ష ♦ ములు సితచ్ఛత్రము' లాగండశీలలు సిం ♦ హాసనములు!

విరులగుచ్ఛములు ♦ వింజామరమ్ములు! పంచాస్యవీతతి సే ♦ వకగణంబు!

ప్రకృతిసౌందర్యంబు ♦ భాగ్యసౌభాగ్యంబు! జ్ఞానమే మోక్షుల ♦ క్ష్యంబుగాఁగ!

గీ॥ ముప్పదియునాఱు కులముల ♦ భూపమణులు పాదములు గొల్వఁదగు జగత్పావనుండ

వడవిఁ బడరాని యిడుములు ♦ పడుచునుంటి! ధర్మ నిష్ఠుర వీర వ్ర ♦ తంబుఁ బూని."

క॥ అని మానసింహభూపరుఁ డనఁగఁ బ్రతాపుఁడును "మత్తు ♦ లాభరణులు పూ

ర్వస్థుచాలుర ధర్మము నే ననుసరణ మొనర్చుచుంటి ♦ నతిదృఢనిష్ఠఁ.

245

మ॥ స్థిరదీక్షఁగొని ధర్మదేవత నుచా ♦ సింహ బ్రయత్నించు నా

నరులఁ గష్టములెల్ల మార్కొను! ననం ♦ తత్యాగ ధైర్యంబు ల

క్కరయౌ వారికిఁ జీకఁటల్ బలియఁ జ ♦ క్కల్ తేజముఁ బెంచు నా

కరణిఁ ధీరులు పెంచుచుండురు విప ♦ త్కాలంబునఁ ధైర్యముఁ.

246

సీ॥ దృక్పథంబున భేద ♦ మే కాని దైవదత్తములెకా కష్టసౌ ♦ ఖ్యములు రెండు!

రెంటిలోఁ గష్ట ము ♦ తక్ష్మష్టమం! ద్రది దాను వలగొన్నవారి చా ♦ పములు గడిగి

ప్రకృతివిజ్ఞానసం ♦ పదలఁ బెంపొందించి శమదమాదిగుణాళి ♦ సంతరించి

యఖిలజగం బీశ్వ ♦ రాధీనమని తెల్పి యు త్రమజ్ఞానంబు ♦ నొందఁజేయు!

గీ॥ నిరత మాత్మశోధనచేసి ♦ నిశితశీక్ష పెంచి కస్తానుభూతి వ్రా ♦ పించి గాక

మనుజుఁ డొకకోటియోగముల్ మరగియైన ను త్రమో త్రమపురుషత్వ మొందఁగలఁడె!

మ॥ అమరోద్యానముజూలె నెల్లఁడ సమ ♦ గానందముఁ బెంచి లో

కముఁ గల్యాణపుమండపంబటు వెంబుం ♦ గఁజేయు స్వాతుత్ర్యధ

ర్మమహాదేవత మున్నె గిల్చిషసము ♦ ద్రంబంధునఁ; రక్తహ

స్తములఁ లేపిన లేచు; లేవ దణుమా ♦ త్రక్ రక్తహస్తంబులఁ.

248

మ॥ పొడయెడైనను సోఁకఁగా నెటుంగ కె ♦ ఘ్న శీతలచ్ఛాయలఁ

బడినఁ, దుఃఖము మా తెటుంగక నుఖ ♦ పాబల్యభావంబు లే

ర్పడినఁ, నొప్పి రవంతయుఁ దెలియ క ♦ శాంతింబు భోగంబు చొ

ప్పడినఁ, మానవుఁ డాత్మజీవితపు శో ♦ భాలాభముల్ చెంచునే!

249

క॥ నాకష్టంబులఁ గూఱిచి వాకొనకుము; కష్టములకు ♦ భయపడ" నన "నాఁ గాక"నుచు మానసింహుఁడు "నాకొక్కఁడు తోచుచు! దెల్పి ♦ నక గనలకుఁడీ! 250

—*) ప్రతాపసింహునితో మానసింహప్రభువు సంధిమాటలు జరుపుట. (*—

సీ॥ కాబూలుమొదలు వం ♦ గముదాఁక వ్యాపించు సకలభూతలమేలు ♦ చక్రవరి! యవనహైందవులందు ♦ లవము భేదములేక సమదృష్టిజూచు వి ♦ జ్ఞానశాలి! యడుగరేకాని త ♦ న్నుడిగిన రాజ్యమైన నొసంగఁగల వదా ♦ న్యప్రభుండు! తనచూపుచాటు ది ♦ క్కుననెం దపజయంబు వినరాని రణరంగ ♦ విజయమూర్తి!

గీ॥ కాలిబండ్లైబదైదు ల ♦ శ్చులును బదియు నైదులక్ష లాశ్వికదళం ♦ బైదువేలు హస్తితతి గల్గు విశ్వలో ♦ కైకభర్త! యక్బరునృపాలుతుల్యు లీ ♦ యవనిఁ గలరె!

సీ॥ భూదేవి పూలమే ♦ ల్గునుగూననోయన వఱలు నుద్యానముల్ ♦ పెరుగఁజేసె! ఛత్రముల్వలె వంగి ♦ చలువ నిచ్చెడు చెట్ల రాజమార్గముల నే ♦ ర్పాటు చేసె! ద్వాదశవర్షముల్ ♦ వర్షంబు లేకున్న దఱుఁగని చెఱువులఁ ♦ ద్రవ్వఁజేసె! మహియెల్ల నీశ్వర ♦ మయమంచుజాటఁ గోవెలులు దీపములట్లు ♦ వెలయఁజేసె!

గీ॥ సకలభాషాకవీంద్రుల ♦ సత్కరించి కృతులు వ్రాయించి బహుబహూ ♦ కృతులుచేసె! బదియు నాఱునూఱులు సైన్యసతులుగొలువ మీతె మధ్యమలోకమందారుఁడగుచు.

సీ॥ క్షూచక్రిమెల్ల నే ♦ కచ్చక్రిమైయుండ నాసించి దిగ్విజ ♦ యము లొనర్చు! దనచే బరాభూతిఁ ♦ గనిన రాజులనెల్ల సమగౌరవమ్మున ♦ సత్కరించు! దనయేలుబడిని నాఁ ♦ దలఁదాల్తు మనిపించి వారిదేశమ్ము ల ♦ వ్వారికిచ్చు! నికఁగొంత రాజ్యంబు ♦ నిచ్చు! నాస్థానము దరసి సేనాధిప ♦ త్యంబు నిచ్చు!

⊙ Students well versed in European History seldom, if, ever, realise the fact that the empire of Akber during the last quarter of the sixteenth century, undoubtedly was the most powerful in the world and that its sovereign was immeasurably the richest monarch on the face of the earth. Proof will be given later, that when he died in 1605 he left behind him in hard cash not less than fifty millions of pounds sterling equivalent in purchasing power to at least two hundred millions at the present time and probably to much more. Even in 1576 the amount of his hoarded riches must have been stupendous and none but the bravest of the brave could have dared to match the chivalry of poverty-stricken Mewar, against the glittering hosts of rich Hindustan.

"Akber the great Mogul"

- గీ॥ నయ్యమునకుఁ దోడుగఁ దన ♦ వియ్యమిచ్చు! నడుగ లేదనఁజాల! డే ♦ మైన నిచ్చు!
గల్పకము మేరుగిరి కామ ♦ గవియుఁజేరి యతనియాకృతి నిల జన్మ ♦ మందె నిజము.
- తి॥ మ॥ అలబృందావనమేగి యందలి మునీం ♦ ద్రానీకముఁ గొల్చి గో
కులపాలాన్వయవార్ధి చంద్రుఁడగు నా ♦ గోవిందు భావించి కో
వెలఁ నాలుగు గట్టినాడు! యవనో ♦ ర్వీనాథు లీభారతీ
యలదై షంబుల మ్రొక్కి దేవళము లో ♦ హా! కట్టి సేవించిరే! 154
- సీ॥ ప్రజ బానిసలుచేయఁ ♦ బడు చట్టమును నిల్పె' జట్టుపన్నును దుద ♦ ముట్టఁజేసె!
బరమేశుఁగొలువ నం ♦ దఱును సమానార్హులని యాత్రికులపన్ను ♦ నణఁచివై చె!
బ్రతిదినోదయము త ♦ ల్పమునుండి లేచినయంతఁ బరబ్రహ్మ ♦ మాతృఁ దలఁచు!
నాత్రిమూర్తులకన్న ♦ నాదిదేవునికన్నఁ బూతంబులంచుఁ గో ♦ వులకు మ్రొక్కు!
- ర్మ గీ॥ నాన్వ విధి సూర్యభగవానుఁనర్చ సేయు! దెల్ల గడ్డయు మాంసంబుఁదినఁగరోయ!
నింక బెక్కేల సీకాల ♦ మీగుణమ్ములు త్రమభ్రాహ్మణులకైన ♦ నున్నె చెప్పు.
- గీ॥ స్వామి యాతండు! సద్గురుఁస్వామివీవు! నిహ మతఁ డొసంగు! బరసౌఖ్యఁమీవొసంగె!
దిరువురును రెండుకనులు నా ♦ కేకరీతిఁ గొలుతు నిరువుర పాదముల్ తల ధరించి.

❁ The most notable examples of the eclectic style of Akber's age, with a predominance of Hindu elements, outside Agra and Fatepur Sikri are to be found at Brindaban in the Madhura District, the reputed residence of the Demigod Krishna. Local tradition affirms that in 1573, the year of the conquest of Guazarat, Akber was induced to pay a visit to the gosains or holy men of Brindaban and was taken blindfold into the sacred enclosure of the Nidhban (Grove of the nine treasures) where a vision was revealed to him so marvellous that he was constrained to admit that he had been permitted to stand upon holy ground. The Rajahs who bore him company expressed a desire to commemorate the visit and do honour to Krishna by the erection of four temples which were constructed in due course.

" Akber the great Mogul."

§ He (Akber) performed private devotions four times a day, at sun rise, noon, sunset and midnight spending a considerable time over them. In his latter days these devotions consisted largely of acts of reverence to the sun, fire and light.....Akbar's action in abstaining almost wholly from eating meat and in issuing strongest prohibitions resembling those of Asoka restricting to the narrowest possible limits, the destruction of animal life, certainly was taken in obedience to the doctrine of his Jain teachers.

" Akber the great Mogal "

మ॥ భవదత్సు త్రమధర్మదీక్ష త్రిజగ ధ్వంద్వంబయా! దేశకా
లవిధుల్ చూచియు సుంతమార్చుకొనినా ధర్మంబు; రాజనీ
తివికాసం బఖిలార్థసిద్ధులను సం ధించు; వృథాకష్టన
ప్రవిచారంబులు పెంచుపట్టుల నను స్థానంబు మార్పొదగూర్చు. 256

స॥ నీవీరధర్మంబు నెపమున లోక మెంతగ బాధనొందుచు న్నుదియొ చూడు!
ప్రజలు నిల్వంగ నీడ పడయక తినఁగూడు కట్ట బట్టయులేక గానిపడిరి!
పాడుపడె ధరితి! బలియురా మగలు కంకాశమ్ములోయనఁ గానబడిరి!
భాగ్యదేవతలట్టి పడతులు దుర్భరహరిద్ర్యదేవత ల్లా రహించి!

గ॥ రనుదినం బేకభుక్తంబు నవనిశయ్యఁగొని ప్రపంచోన్నతుండవై మనఁగదగిన
నీవు సన్నాసివేషాన నిలువ గుండె దిటవు చెడియె! గొండంత సం కటముగలిగె!

ఉ॥ నీరవివంశగౌరవము నిల్పుట పూర్వమునుండివచ్చు నా
చారము మాకు; వందనము సల్పి వచించెద; నట్టివానిలో
వైరము మేలుగా; దెవుడు బాలును నీరునుబోలె నొక్కండై
మీరు మెలంగినా జగము మేలు గనుక; సుఖమగ్గలంబగుక. 258

మ॥ గురువైరాగ్యకళాసముద్రుడవు నీ కుర్చు బూర్ణసాభాగ్యభా
గ్యరమాసేవధి యక్ష్పరీశ్వరునకుఁ కల్లోల గంభీర సు
స్థిర పాథోధులఁగూర్చు చిన్ని జలసం ధిభోలె నే సంధిన్
వలకఁజేసెద! శంభుమాధవుల తే వక మైతి వరింపరే. 259

క॥ సిరుల దులఁదూగ వలసిన ధరణిని యుద్ధములులేపి దారుణవధలన్
జరిపించి రక్తబలులను నెఱపఁ దలఁపఁ బోకుమనుచు నిన్నగ్నితుక. 260

క॥ అన మోముమందహాసము చినుకఁ బ్రతాపుఁడును మాన సింహు వదనమున్
గని నీవచించు హితములకును నామది నెంతయేనిఁ గుతుకంబయ్యె. 261

స॥ సచరాచరప్రపంచము పుట్టుటాది యాత్మస్వేచ్ఛ ప్రథమబా ధ్యత నరునకు!
నొకమానవుండు వే టొకనికి లోబడి మనుటయు దైవస మ్మతముగాదు!
ధన రాజ్య విభవ సా ధనము లాసగఁజూపువారు వానికి నాస పడెదవారు
సమముగాఁ గలుపభా జను! లైహికాముష్మికసుఖముల్ వారికిఁ గలుగఁబోవు!

గ॥ స్వేచ్ఛ నుదినెంచి స్వజనంబు నెల్లసిరులు ప్రాణమును సర్వమును బాయవారియెడల
దైవమే లేకయున్న నీ ధరణియందు సత్యమేలేదు! పైన నీ శ్వరుడ లేడు. 262

- సీ॥ రాజసిథియును ధ ♦ ర్మం బీద్యయిని నీతి తఱుచుగా లాభప) ♦ దముగఁ దోచుఁ!
 గాని కామోపభో ♦ గముల కైశ్వర్య సంపాదనకే యది ♦ పనికివచ్చు!
 ధర్మం బఖలలోక ♦ తత్వంబులకు నెల్లఁ దల్లియుఁ దండ్రీయుఁ ♦ దైవమగును!
 నీతియో గౌరవ ♦ స్వాతంత్ర్యముల కడ్డుపడనంతవఱకె సం ♦ భావనీయ!
- గీ॥ మాతృగౌరవహాని దా ♦ వై నయపుడు మానధనులకుఁ ద్యాగసం ♦ పదయుఁ జారు
 మమును సాహసమును గాక శరణయోగ్యమగు పథం బొక్కఁడుండదీయవనియందు.
- సీ॥ పలువురు నీవంటి ♦ వారు ఢిల్లీశ్వరుం డగణితగుణశాలి ♦ యనఁగ విందు;
 నతఁడు ఘనుండుకాఁ ♦ డనను నేఁగూడ; నక్కరుదెసఁ గడుగౌర ♦ వం బెసంగు;
 నతఁ డమానుషసద్గుణధ్యుం డనను; గాని యవనభూపతుల యోగ్యతముఁడుగుఁ;
 గొన్నిమంచిగుణంబు ♦ లున్నవి నిజము; శాత్రవుఁడైన గుణచున్న ♦ దాపరాదు;
- గీ॥ పరులవృత్తి విమర్శించి ♦ పారబట్టి లేని పోని దుశ్శంకలు ♦ లేవనెత్తి
 నలుపులు గణించి లేని నిం ♦ దలుఘటించు టభిమతముగాదు నాకు బాఁల్యంబునుండి
- సీ॥ జగమునందిట్లున్న ♦ సమ్రాట్టులందెల్ల నక్కరు పెద్దవాఁ ♦ డగుట నిజము!
 నీవనినట్లు నీ ♦ నావారములు లక్షలుం గోటు లతనికుం ♦ డంగవచ్చు!
 బట్టిన దంతయు ♦ బంగారు గావచ్చు! గోపాలదేవునిఁ ♦ గొలువవచ్చు!
 సర్వేశ్వరుని కటా ♦ క్షమున శ్రీమంతుఁడై జనియించె! నతఁడు సం ♦ శయములేను
- గీ॥ కాని నరుఁడౌల నిష్పాక్షికముగఁజూడ నుండనే యుండు లోపమ్ములొకఁడు రెండు!
 మనకును దురుష్టులకును ధర్మములు వేఱు! మనది వేదంబు! వారిదై చనుభారాను
 మ॥ తనచే నిర్జితులైన భూపతులు క్రో ♦ ధంబుల్ విసర్జించి యె
 ప్పును బ్రేమంబునఁ దన్నుఁ జట్టుకొని కొ ♦ ల్కుజేయఁ గాంక్షించి యె

● He never gave anybody the chance to understand rightly his inmost sentiments or to know what faith or religion he held by; but in whatever way he could best serve his own interests, he used to feed one party or the other with the hope of gaining him to itself, humouring each side with fair words and protesting that he had no other object with his doubts than to seek and find out by their answers the simple truth till then hidden from him! And in all business this was the characteristic manner of king Akbar a man apparently free from mystery and quite as honest and candid as could be imagined but in reality so close and self-contained with twists of words and deeds so divergent one from the other and most times so contradictory that even by such seeking one could not find the clue to his thoughts.

"Bartoli."

- దును దేశంబు మతంబు వేటయిన బం ♦ ధుత్వంబుఁ గల్పించు నా
 షనికొడ్డిగై; నిగూఢ మాతని మనో ♦ వ్యాపార లీలాగతుల్. 266
- గీ॥ అల్లుడై బావయై మామ ♦ మైన తన్ను వెలితి గననీక శ్రీమహా ♦ విష్ణునట్లు
 భారతీయులు గొలుతురొ ♦ భావ మెఱిగి యక్ష్మ రిటుచేసె; హేతు వఃస్యంబు గలదె!
- గీ॥ సీ॥ తనకెదురుండరా ♦ దను దీక్ష కకట! దుర్గావతితోడి సం ♦ గరము సాక్షి!
 చాందేలు వంశాబ్ధి ♦ కిందిరాసతి! మహాబా గన్న పుణ్యసం ♦ పన్నమూర్తి!
 యామహాజనని రా ♦ జ్యము సంపదలతోడ వేదనాదమతోడ ♦ విద్యతోడ
 వ్యాపారములతోడ ♦ వస్తువ్రజముతోడ నానందసదనమై ♦ యతిశయిలై!
- గీ॥ రాజ్యతృష్ణాభరై కకా ♦ రణముగాక తోడరి చంపంగనేటి కా ♦ దొడ్డతల్లి!
 జగము కటకటపడె; స్వదే ♦ శప్రభువులమైన మాకెల్లఁ దలవంపు ♦ లై దనరై.
- సీ॥ అఖిల ప్రజా హృద ♦ యక్షేత్రముల సత్య ధర్మబీజములుంచు ♦ ధన్యచరిత!
 యాబాజబహదూ ర్మ ♦ యానాపతుల గెల్చి పరిభ్రాతి యెఱుంగని ♦ బలిమికత్తె!
 పల్లెలపైఁ బులి ♦ పడెనన్నఁ జని చంపుదాక నుపవసించు ♦ ధర్మమూర్తి!
 వివిధ వర్ణాశ్రమ ♦ విధులు తూ చా తప్పకయె ప్రతిష్ఠించిన ♦ గౌరవాధ్య!
- గీ॥ యట్టి ఊత్రతపస్విని ♦ నరులుదాకఁ బ్రాణముల నియ్యలేక భా ♦ రతమహీశు
 లంగనలకన్న దుర్బలు ♦ లైరటించు దేశదేశముల్ తిట్టు దు ♦ స్థితులు వచ్చె. 269
- సీ॥ సిరి పుట్టినిల్లు ఘూ ♦ ర్జరదేశమును దవానల మొకోయన ఊమ ♦ మలముకొనియె;
 మ్రుంగ మెరుకులేక ♦ మేదిసిప్రజ తినరానిజాతుల శరీ ♦ రములు దినియు
 నాకలి చల్లార ♦ కట్టై కుప్పలు కుప్పలై కూలెఁ; దక్కువా ♦ రా శనములఁ
 గాకులు గ్రద్దల ♦ కరణిఁ బైబడి పీకి తినఁజొచ్చి; రక్తరు ♦ దిగ్విజయము

§ That country was then governed by a gallant lady Rani Durgavati who, fifteen years previously had become regent for her minor son. She proved herself worthy of her noble ancestry and governed her adopted country with courage and capacity doing great things by dint of her far seeing abilities. It was her custom that when she heard that a tiger had made his appearance, she did not drink water until she had shot him. She carried out many useful public works in different parts of the kingdom and deservedly won the hearts of her people. Her name is still remembered and revered. Akbar's attack on a princess of a character so noble was mere aggression wholly unprovoked and devoid of all justification other than the lust of conquest and plunder.

❶ గీ॥ చల్లగా సాగ వంగదే ♦ శముననుండె! గాని త్రుటిమైన జింతించు ♦ కరణి లేదు!
జగము సర్వంబు గెలిచిన ♦ సాఖ్యమేమి! ప్రజ తెడరులేక పాలింపవలయుగాదె!

గీ॥ పదిపండ్రిండు వసంతముల్ గడచిపో ♦ వల్లేదె సన్న్యాసుల్
గదనంబు బురికొల్పి యందు నొకప ♦ తుంబూని తా నందఱు
దుదముట్టించి ధనేశ్వరంబునను గ ♦ న్నుల్ చల్లగా జూచుచు
మదిమోదింపఁడె; దొడ్డవారి శుచితం ♦ బా! యిట్టి హింసారతుల్!.

271

మ॥ ఘనదుర్గంబులు వాహినీతతులు భా ♦ గ్యశ్రేణుల బట్టి యె
ఘను దేశోన్నతి నెన్నరాదు; గుణసం ♦ పూర్ణత్వము నిగ్రహం
బును ధర్మాచరణంబు సత్యము యశం ♦ బు ద్యాగము గల్గు న
య్యనఘస్వాతులసంఖ్య బట్టి యెపుడా ♦ యశాన్నత్య మేపారెడు.

272

క॥ తనతల్లియు దనదేశము తనకా స్వర్గమునకన్న ♦ దత లక్ష్మీవ
ర్ధనములు పూజ్యతమంబులు నను నిది సత్యమును సహజ ♦ మై పాలుపొందు.

273

సీ॥ అచలవృత్తివహింతు ♦ నాధర్మమూని! లోకము పుట్టుకొది యీ ♦ తుణముదాడ
మాభానువంశంబు ♦ మానవమాతృన కెవనికీ దలయొగ్గి ♦ యుజుంగదెప్పు!
డస్వతంత్రము మేరు ♦ వైన లక్ష్మ్యముచేయ! స్వేచ్ఛ జీవింప నూ ♦ హితుగాని!
యక్కరు తనరాజ్యి ♦ మంత యిచ్చెదనన్న నదియేల! క్షీంకంబు ♦ నైనఁజూడ!

❶ The ruling passion of Akbar was ambition. His whole reign was dedicated to conquest. His aggressions made without the slightest regard to moral calculations were not determined in any instance by desire to better the condition of the people attached. In reality, a more aggressive king never existed. His attacks on Gondwana, Kashmir, Sind were aimed avowedly at destroying the independence of every state on his borders and of securing the material gains of conquest. We may be tolerably certain that the people of Gondwana were happier under Rani Durgavati than they were under Asaf Khan.

"Akbar the great Mogul."

§ It is disappointing to find that a man like Akbar could encourage such sanguinary spirit and even wantonly sacrifice the lives of his own soldiers who had no interest in the quarrel. In his youth he certainly had no qualms of conscience about bloodshed. The story does not stand alone as a proof that the ferocity of his Turk and Mogul ancestors was an essential element in the character of Akbar, kept under control as a rule, but occasionally given free play.

"Akbar the great Mogul."

- గీ॥ వల్కలముఁ గట్టి స్వాతంత్ర్యవైభవమున నిట్లు సన్నాహిసినై యున్న ♦ నిదియె చాలు!
నాకు భోగభాగ్యముల కెం ♦ తయునుదూర! మాన విడిచిన వానికా యాసమున్నె!
- సీ॥ అభలభోగములున్న ♦ నాత్మత్వప్రియులేక దారిద్ర్యజలధి నా ♦ తడు మునుంగు!
నేసంపదయులేక ♦ యే స్వతంత్రతనుండి యీశ్వరుకృప గడి ♦ యింపనేర్తు!
గౌరవమునకు భం ♦ గముదెచ్చు నక్కరుతో సంధి నాకు సం ♦ తోష మిడదు!
మేమిర్వరము దూర ♦ మై మనుటయె శ్రేయ! మిది వైవసంకల్ప! ♦ మంతమాత్ర!
- గీ॥ భారతావనికల్మీ లో ♦ పమును రాదు! కాలచక్రము తిరిగెనా ♦ కలిమి తిరుగుఁ!
దిరుగదా యుండనిమ్మ! నా ♦ ధింపరాని పనికి వగచేల! యాయాస ♦ పడఁగ నేల!
- శా॥ ఆకాపట్యము! లాదరస్మితము! ♦ హాదార్య! మావియ్య! మా
మోకాల్ మొక్కులు! నాచమావిభవ! మా ♦ ముప్రొప్పు సేవించుటల్!
నాకెత్తు దలంపై పట్టణముల ♦ న్నగ; మీకు నెట్లుండునో!
నా కే కొండలునోతె పొట్టమిడు శాం ♦ తస్థానముల్ లేవు పో!
- 276
- శా॥ ఈసర్వసహాయుల్లో యొకపో ♦ యెన్ నాకటా చెప్పుడున్
గాసికబొందఁ; బొగ న్నేపై మదినిడక; ♦ గవ్వంబు లెక్కింపఁ; బే
రాసన్ ద్రవ్యముఁగోర; నిట్టి తృణశ ♦ య్యల్ పగ్గ శాలల్ సుధ
ర్మాసింహాసన వైజయంతముల మే ♦ రన్ జూచి యుప్పుంగడన్.”
- 277
- గీ॥ అనుచుఁ దనమాట మోయని ♦ యమినిజేసి మో మొకింత వికల్గతఁ ♦ బొంగుచుండ
నెట్లొ సవరించుకొని పృతా ♦ పేంద్రుఁజూచి మానసింహుఁడు కార్యంబుఁమఱువలేక,
సీ॥ “క్రొత్తగా నేండ్లు ♦ కొనఁగ నేమిటికి! నీయెఱుంగని ధర్మంబు ♦ తెంచులేవు!
మేవాడరాజ్యల ♦ క్షీదేవి నాకొక్క కనునై చియుండు న ♦ కృరునృపాలుఁ!
డెప్పుడు లేఁగునో! ♦ యే నీవ వచ్చునో! యెల్లుచేయునో! యెవ్వ ♦ లేఱుఁగఁగలదు!
పట్టుపట్టెనయేని ♦ వానిచలుంబును పొరుష మింతని ♦ పలుక వశమ!
- గీ॥ లేడిపయి దూఁకు సింగంబు ♦ జడవచ్చు! నెంత విక్రమోన్నతియున్న ♦ నేమిథలము!
వాని పొరుషధాటి కో ♦ ర్వంగలేక బాధ పడెదవు; బలవద్ది ♦ రోధ మేల!
- 279
- చ॥ పెరనృపుల్లె లోబడెడు ♦ వేళలఁ గొన్ని నిబంధనంబు ల
కృరు విధియించుచుండుట జ ♦ గంబెఱుఁగుగద! యైన నిన్ను నా
తెఱుఁగునఁ బొమ్మనగల నె! ♦ దేవునియిల్ల మఱొక్కచోటా నే
నెఱుఁగని యెల్లకాల్యముల ♦ నే సమకూర్చెద నీకుఁ దృప్తిగన్.
- 280

- సీ॥ నీకన్నియల బాదు ♦ పా కిచ్చుటయులేక! జుట్టుప న్నేనాడు ♦ గట్టకుండ!
 బనిమీద సింధువా ♦ హిని దాటుటయులేక! యాస్థానమున కెప్పు ♦ డరుగకుండ!
 జాతియు మతము లే ♦ శము వీడుటయులేక! సేనాధిపత్యంబు ♦ చెందకుండ!
 మోకాలిపై వ్రాలి ♦ మొక్కి నిల్చుటలేక గుట్టంబులను దెచ్చు ♦ కొనకయుండ!
- గీ॥ వత్సరారంభపు నవరా ♦ త్ర్యుత్సవముల సంతలకు రాణివాసమ్ము ♦ చనుటలేక!
 కడుపులోఁ జల్ల యిటునటు ♦ గదలకుండ! సమత దైవార మీకు. నే ♦ సంధిగూర్తు.
- సీ॥ నీకగారవమైన ♦ నాకైనయల్ల! నీదివ్యచిత్తము సుఖ ♦ స్థితిని నుంచు!
 మీవర్ణశాలలో ♦ నేకాంతముగనుండ! మిచటికి నొరులెవ్వ ♦ రెఱుంగకుండ
 మెలమెల్లఁ జీకటుల్ ♦ మొలుచువేళకుఁ దెత్తు! నక్కరుచెవిని ర ♦ హస్యముగను
 “సరియె పొమ్మ”ను! మొక్క ♦ క్షణమున నాతని నేను గొంపోయి ధి ♦ స్త్రీని జేర్తు!
- గీ॥ నుదయపురినేలుకొనుము! చిత్తూరుపురము బాగుపటుపంగఁ బట్టు దోవ్యంబుఁదెత్తు!
 గొడువ యనిపించినను మాశ్వ ♦ ఘూర్జరములు తీసికొన నాజ్ఞ నెత్తివైమోసి తెత్తు.
- సీ॥ ముప్పదిమూడు రా ♦ బ్బుఖ్యివంశములు పాదములు గొల్పెడు గురు ♦ స్థానమీవు!
 నీపాదపాంసుల ♦ నిరత మాదలఁ దాల్చు నేను నీయున్నతి ♦ సెగ్గఁజేతు!
 సంధి సంగరములే ♦ శరణమై కనుపించు; సంధి దోసినను ని ♦ శ్చయము రణము!
 పస్త్రుతస్థితుల న ♦ క్షరువీడి నినుజేరి దుర మొనర్చుట నాకు ♦ దుర్లభ మగు!
- గీ॥ నరఁడు విడఁ డీప్ర లోబడ ♦ వంతమేది! మకర గజరాజముల పోరు ♦ మాడ్కి సాగు!
 బుష్పవనమట్టి భారత ♦ భూమియెల్ల నగ్గి పెట్టితిరంచు ను ♦ ర్యశము గలుగు. 283
- ఉ॥ భూరమణేంద్రు లందఱును ♦ బోయిన మార్గమె యోగ్య! మింతకు
 వేఱగు తోవలేదు; పృథి ♦ వికల సర్వము వెంటఁగొంచు నీ
 యే టిటు పాఱజొచ్చె నెదు ♦ రీద నెవండు సమర్థుడౌ; వృథా
 పౌరుషమున్నదంచు బడ ♦ బాజ్వలనంబును బాఱమింగెదే” 284
- క॥ అన ముసిముసి నగవులు మోమునకుం జెంగావరంగు ♦ మొనయింపఁ బ్రతా
 పవృపతి యంబర్పతి యాననముదెసను గాంచి “ముగినె ♦ నా! నీమాటల్. 235
- సీ॥ కొనుటి యొకచిల్కఁ ♦ గొని కొన్నియేడ్లకుఁ బంజరంబును గొంచు ♦ పనికి పోయె!
 నడవిచిలుక “చుట్ట ♦ మా! బుదెగొనిరె! స్వాతంత్ర్యమ్ము చెడ! నెట్లా ♦ తప్పుకొనుచు
 నేగుదె”మ్మనె! స్వేచ్ఛ ♦ యెఱుంగని తొలిచిల్క “గాలిలో నెట్టులు ♦ తేలుచుంటి!
 క్రిందఁ బడవె! యేమి ♦ తిందువీ యడవి! నెవ్వరు సాకెదరు! శత్రు ♦ భయములేడ!

- గీ॥ పంజరమునఁ జోటిత్తు! నా ♦ పజ్జనుండు! కోమటియఁ దియ్యమామిడి ♦ గుఱ్ఱపెట్టుఁ
బిల్లి కరువదు! వామును ♦ బీక దిచట; భయములేక కాలముఁ గడపు ♦ వచ్చు"ననియె.
- సీ॥ ఆది సెల్యూకముం ♦ డరుదెంచినపుడు సర్వబలంబు లుండె భా ♦ రతధరిత్ర!
కాచంద్రగుప్పు డా ♦ హవనుండుఁ దాఁకి వానిని మూఁడుచెఱువుల ♦ నీట్లుదాపె!
నాపిమ్మట నరబ్బు ♦ లరుదెంచి! రప్పుడు దార్శ్వతేజము కొంత ♦ తగ్గి పోయె;
నవలఁ బఠానులు ♦ యవనులు వచ్చి! రయ్యెడ దేశవీర్య మె ♦ క్కుడుగఁజెడియె:
- గీ॥ నిపుడు భారతలక్ష్మి తా ♦ నెట్లు లుండె! గోట్లకొలదిగ జనులెల్ల ♦ గూడులేక
పరమదారిద్ర్యజలధి ము ♦ నిరి; కనుఁగొను మినుపసంకెలల్ మనకాళ్ల ♦ కెక్కియుండె!
- సీ॥ పదివేల పల్లెలు ♦ పాడుగాఁ బడియుండె; రాష్ట్రమంతయు మహా ♦ రణ్య మయ్యె;
నొకకాని ధనమేని ♦ నొకచిట్టి ధాన్యమేఁ గరగతమా నట్టి ♦ వెరపు లేదు;
పడమటికొండల ♦ బ్రహ్మహానులమాడ్కి బీదలమగుచు జీ ♦ వితముఁదీర్తు;
మిట్టిదేశముపై న ♦ నీపట్టుదలయేల! మము గెల్చి యేమి లా ♦ భము వచ్చిపు!
- గీ॥ పరుల కావంత కీదాన ♦ ర్పంగలేని హరిణశాబము హింసించు ♦ సతఁడు రెండు
కొమ్ములును జర్మమును గాక ♦ కోట్ల కట్టె పడగలెత్తెడు భాగ్యంబుఁబడయఁగలఁడె.
- సీ॥ స్వాతంత్ర్యలక్ష్మి వి ♦ శాల సేవలకు జీవితమును నేదీసి ♦ పెట్టినాడ;
బ్రహ్మాండమంత వి ♦ పత్తు వచ్చిన నోర్తు; నిండుకయేని జం ♦ తించఱాను;
మఱి నెందుఁగాని ని ♦ ర్మాణమ్మునకు ముందు విధ్వంసనము ముఖ్యవిధిగనుండుఁ;
బరతంత్రగతి నొందు ♦ వైభవంబునకన్న స్వాతంత్ర్యమున వచ్చు ♦ చావు మేలు;
- గీ॥ మాశిశోదియా వంశ సుభవులు బ్రదికి స్వేచ్ఛమై నుండవలె; లేని ♦ యెడలఁ జచ్చి
స్వర్గముననైన నుండఁగా ♦ వలయు; గాని మధ్య వేఱొందు మార్గంబు ♦ మాకులేదు.
- సీ॥ ఆర్త రక్షణము చే ♦ యఁగబూని మేని కండలు చెడియిచ్చు వి ♦ జ్ఞాననిధులు!
సత్యంబుకొఱకు యో ♦ పాపుత్రకుల నమ్మి మాలినిఁ గొలిచిన ♦ మానధనులు!
పితరులకై పూని ♦ షీతియెల్ల మేలొంద స్వర్గంఁ దెచ్చు దీ ♦ త్సానిరతులు!
జనకాజ్ఞకై వెక్కు ♦ సంవత్సరము లరణ్యములఁ గష్టములొందు ♦ విమలయశులు!
- గీ॥ భానుకులమునెకాక స ♦ ర్వప్రపంచమును యశశ్చంద్రికలఁ బూత ♦ పూయఁగలిగి!
రట్టి పూర్వుల దొడ్డపే ♦ రగ్గిఁ గలుప నోర్తు నే! ప్రాణములు వీడ ♦ నేర్తుఁగాక. 290
- సీ॥ మానసింహా! యభి ♦ మానసింహుండవుగా కగునని యిట్లాడఁ ♦ దగునె నీకు!
నుర్వి యెప్పుడు పుట్టె ♦ నో యపై మాభానువంశంబు పృథివించి ♦ వాసిఁగాంచె!

నెన్నియుగంబులో! యెన్నియుద్ధంబులో! యిందాకఁ దలవంప ♦ కెత్తి నిలిచె!
మావంశస్థుల ♦ మహిమ నూహించి నే బరవశత్వమున మై ♦ మఱచుచుందు!

❉ గీ॥ నట్టి విశోన్నతంబైన ♦ యన్వయమున కకట! యేసీచుండైన దుఃశ్రవణముఁగూర్చు
బూనినను బ్రాణములతోడఁబోవఁగలఁడె! వ్రక్కలై శీర్ష మది నేలఁవ్రాలుఁగాక.

సీ॥ అప్రతిహతముగా ♦ నక్కరొక్కండె యేల ఖీతిని దేవుడు సృష్టి ♦ సేయలేదు;

వితత ప్రజాకోటి ♦ యతనిచేఁ దనుమాడఁబడుటకై పుట్టింపఁ ♦ బడఁగలేదు;

సకలభూపాల క ♦ న్యక లాఘుని భోగపరత కుద్దేశింపఁ ♦ బడఁగలేదు;

ధరణీశుల్లె నా ♦ తనిజేరి కొలిచి పాదము లొత్తఁ బుట్టువం ♦ దంగలేదు;

గీ॥ తనమొకనిరాజ్యతృప్తికై ♦ ధరణిఁగలుగు ప్రజయు స్వాతంత్ర్యమును బాసిఁపారతంత్ర్య
మున మునుఁగుటెల్ల బాడిగా ♦ దనుచు నక్కరెంత యెఱిగిన జగమున ♦ కంత మేలు.

మ॥ “అకటా! కష్టము! నాకుఁ దోడుపడుమీ!” ♦ యం చొక్కనిక వేడు పా

తక మే నేరను; మీఁదుమిక్కిలి భవ ♦ త్సహాయ్యమున్ నాదు కు

త్తుకయ్ బోయెడు నప్పుడైన నడుగ్గ; ♦ దొట్టొల్లఁ దారుఁగు ని

టికి ని నిల్లటపల్లుగా విడిచి, పా ♦ డిక్ దప్పి వర్తితునే!

293

సీ॥ తెఱవ లఖండ పా ♦ తివ్రత్యబలమున జ్వలదగ్నిశిఖల తే ♦ వను రహింతు!

పురుషులు వీరధ ♦ ర్మరసావతారులై వితత ఘోర శతఘ్ని ♦ పిండములటు

లొక్కొక్క రొకదుర్గ ♦ మోయన నుందురు; వైరుల దృష్టి మే ♦ వాడసీమ

చిన్నదై కానుమి ♦ చినను దుశ్చేదమా; దేశ నై సర్గిక ♦ స్థితులఁబట్టి

❉ From the most remote periods we can trace nothing ignoble nor any vestige of vassal origin. Reduced in power and circumscribed in territory, compelled to yield much of their splendour, and many of the dignities of birth they have not abandoned an iota of pride and high bearing arising from a knowledge of their illustrious and regal descent. On this principle, the various revolutions in the Rana's family never encroached and the mighty Jahangir himself the Emperor of the Moguls, became like, Caesar, the commentator on the history of the tribe of Sesodia. The potentate of the twenty two satraphies of Hind, dwells with proud complacency on this Rajput King, having made terms with him. He praises heaven that what his immortal ancestor Baber, the founder of the Mogul dynasty failed to do, the project in which Humayun had also failed and in which the illustrious Akber his father had but partial success, was reserved for him. It is pleasing to peruse in the commentaries of these conquerors Baber and Jahangir their sentiments with regard to these princes.

“Annals of Mewar.”

గీ॥ యెంతమేరయు గెలిచిన ♦ నంతె కాని! యంగుళంబైన ముందున ♦ కరుగు టరిది!
శతశతాబ్దముల్ యుద్ధముల్ ♦ జరిపియైన నక్క రఖలంబుఁ గొనుట సాధ్యంబె కాదు.

మ॥ నను నారాజ్యము దూరముంచి తనస ♦ న్నాహంబు లెచ్చోటనై
నను సాగించిన నాకునేమనుచు మా ♦ నంబూనఁగావచ్చు; నా
ఘనుఁడున్ నాదెసఁ జన్నివ్రేలోకఁడు ని ♦ క్కబెట్టిన్ మాటలన్
బని యేమున్నది! దేశమున్ బ్రళయమొం ♦ దన్ జేతు నిక్కంబుగన్. 295

క॥ విమతుల ఖడ్గము హృదయాబ్జముఁ జొచ్చునుగాక యచటి ♦ స్వాతంత్ర్యపు బీ
జముఁ జంపుట మాత్ర మసాధ్యము; నెఱవేఱదు జగంబు ♦ తల క్రిందైనన్. 293

మ॥ పుడిసెంచూపిరి మేన నున్నవఱకున్ ♦ బోరాడి యీత్రోవనే
నడతున్; గాదని యాకసం బురలుచున్ ♦ నాశక్తికిన్ మీఱున
ప్పుడు ఢిల్లీ పురిఁజేరి యక్కరు సభా ♦ భూమిన్ బ్రవేశించి కే
ల్గుచుతున్ బొమ్మిక; నంతదాఁకను విసన్ ♦ బో నేరి సందేశమున్.” 267

గీ॥ అనుచు గంభీరముద్రయా ♦ స్వమునఁ దొలకరింపఁగానుండె నంతలోఁగృష్ణసింహుఁ
డాత్మభావ మించుక తెలి ♦ యంగఁజేయ మానసింహుని వదనప ♦ ద్బమును గాంచి.

—*) సలుంగ్రా కృష్ణసింహుఁడు మానసింహు నధిష్ఠేపించుట. (*—

సీ॥ “సాటిరాజుల భుజా ♦ శౌర్యవంతుడవు! ధైర్యబలంబు సాహసం ♦ బలరు ప్రోడ!
వఖలదేశమ్ము దా ♦ స్వాంధకారమ్మునఁ బడి దుర్గతుల ముని ♦ చెడదువేళ
భుజమిచ్చి లేపక ♦ మొగలురాజులఁ జేరి సేవించుచుంటకై ♦ సిగ్గుపడక
తగుదు ననుచు వచ్చి ♦ ధర్మదేవతవంటి యిమ్మహాప్రభు సము ♦ ఖమ్మనందుఁ

గీ॥ బిరికిమందు పోయఁగ నిట్లు ♦ పెనఁగుచుంటి వార! యిన్నాట్లు బ్రదికి నీ ♦ నీరసోక్తు
లాలకింపఁగనయ్యెగా ♦ యనుచుఁ జింత హెచ్చె! నేమందు! నీభాగ్య ♦ మిట్టులుండె.

సీ॥ నవ నిబంధనముల ♦ నవలనుంచుదువంట; చీకటిలో సుధి ♦ చేతువంట;
యక్కరుచెవి నేమొ ♦ యాడఁగావలెనంట; యెవరిని బ్రదికింప ♦ నిన్నిపాట్లు!
టాటోటువిద్దెలు ♦ బూటకం బీమహావిభుఁ డొప్పుననియె భా ♦ వించినావె!
మాయయెఱుంగని ♦ మహానీయులకు రహస్యములతో నెపుడైన ♦ నవసరంబె!

గీ॥ కనులు కర్ణంబు లొకవేయుఁగలిగి జగము నిండియుండెడు దేవుండునిజ మెఱుంగఁడె!
ధర్మతత్వైకమూర్తి ప్ర ♦ తాపుడేడ! జగముల్నయు రోయు నీ ♦ సుధియేడ! 300

గీ॥ యవనుల పదంబుఁ గొలిచి విఁయ్యంబు వలచి కుశమహారాజు కులక్షేత్రగంబుఁగలిపి
చెడుపవచ్చితె మమ్ముఁ! దాఁజెడ్డ కోతి వనము నంతయుఁ జెఱుచునన్ భంగిదోఁప.

క॥ ఉడగమును వృశ్చికమ్మును గరళకూరములు; పాము • కన్నను మేలం
దురు తేలు; నిన్నుఁగన నప్పరు మేలనవచ్చు స్వకుల • వర్ధనుఁడౌటన్. 302

కా॥ పాచిత్ర్యంబున కాటపట్టు! పరిశు • భ్రంబైన సత్కీర్తిక
దా! వాసత్యము నూతకోల! యగు నీ • ధర్మాత్ముతో నూజులున్
వేవే లక్ష్మరులైనఁ దూఁగుదురొకో! • నీ కేటి కీ వెట్టి! కా
శీవిశ్వేశ్వరుఁ డొక్కఁడే సవతుగాఁ • జెప్పంగఁబోలున్ జుమీ! 302

మ॥ లవమున్ నీదగుబోధ మొప్పఁడన నే • లాఁ యేకలింగేశుఁ డి
య్యవనీచక్ర సమగ్ర రాజ్యమును నీ • కర్పింతు నన్గూర్చి య
య్యవనాధీశ్వరు మైత్రిచేయుమనఁగా • నానం చనన్ బోడ; మా
నవుడీ ధైర్యమరాద్రి పట్టదల మా • న్నన్ నేర్చునే యెవ్వఁడున్. 304

మ॥ సకలస్థావర జంగమాత్మక మహీ • చక్రంబునన్ సత్యధ
ర్మకళల్ నించు ప్రతాపసింహవిభుఁ! డీ • రాజర్షి కాలుంచు పా
దుకలున్ మోయఁగ యోగ్యతల్ మనకు నెం • దున్ గల్గునే! యట్టివా
నికీ ధర్మంబులు నేర్పఁజాలుదు మొకో! • నీవున్ మఱిన్ నేనునున్. 305

చ॥ కరంగిన లక్కపైన వదు • కక్ గల ముద్రికవోలె మాకునం
దఱకు మనోంబుజంబులఁ బ్ర • తాపుడు తాండవమాడు; నీతఁడొ
క్కరుఁడని యెంచెనేమొకో మొ • గల్పతి; యిర్వదిరెండువేల యు
ద్ధరబలులుందు మించుకయుఁ • దొట్రిలఁబోని శతఘ్నులున్ బలెన్. 306

మ॥ కరముద్రేకముతోఁ దరంగతతు లా • కాశంబునున్ సోత నా
గరమధ్యంబున శీర్ష మెత్తి లవమున్ • గంపింపఁగాఁబోని దు
ర్భర భీతిప్రద గండవైలమువలెన్ • రాజాప్రతాపేందుఁ డ
క్కురు సేనాంబుధి చుట్టినప్పు నిలువం • గానేర్చు శౌర్యగ్రుఁడై. 307

§ From Kush descend the Cutchwaha princes of Nirwar and Amber, and their numerous clans. Amber, though the first in power is but a scion of Nirwar transplanted about one thousand years back, whose chief, the representative of the celebrated Prince Nala, enjoys but a sorry district of all his ancient possessions.

"The Rajput tribes."

మ॥ ధరణీ గల్గిన రాజులందఱ బలా ♦ ధర్మపరభారేఖ స
కృతు దుస్సాధుడటందు; వీశ్వరకటా ♦ తుంబున్న నాస్వామి యొ
డ్కరుఁ డవ్యానినిఁ బట్టి గావుగొను; భూ ♦ కంఠంబు దుర్వారభూ
ధరమున్ తెప్పయు మూయులోపలనె నా ♦ తాళంబునన్ దింపజే! 308

మ॥ ఘనుఁ డయ్యకృతు మాట యేమిటికి; న ♦ కృత్ వానిసేనలో స్వదే
శస్యపాలుర్ మఱి భారతక్షితియు వి ♦ శ్వంబెల్ల బైనెత్రివ
చ్చినఁ దానొక్కఁడటంచుఁ గొంచమయినన్ ♦ జింతింపఁ! దువ్వెత్తుగాఁ
గొని జృంభించి రసాతలంబునకుఁ ను ♦ గ్గఁ నూకఁగాఁ ద్రొక్కఁడున్. 309

మ॥ కనులన్ మూసియు నూటకుండినను మే ♦ ల్లున్! బ్రతాపప్రభృ
జనుఁడున్ రేగిన సర్వవస్తుతతులున్ ♦ శైలంబులున్ భారతా
వనియున్ సప్తసముద్రముల్ చెదిరి స ♦ ర్వం బేకమై చూర్ణమై
చను; నీయకృతు నెచ్చటన్ వెదకెదో ♦ సందేహ! మామీదటన్. 310

మ॥ రవి యస్తాద్రిని మొల్చుగా! కఖిల పా ♦ రావారముల్ కుంగుఁగా!
కవనీచక్రము వీల్చుఁగాక! చెడుగా ♦ కాకాళ! మయ్యుగ్రభై
రవుఁడై విశ్వముఁ గాల్చుఁగాని! లవమున్ ♦ రాణాపత్రాపుండు గౌ
రవమున్ గోల్పడి మర్త్యమాతృనకు శీ ♦ ర్నంబొగ్గఁ డెప్పుట్టనన్! 311

గీ॥ పెద్ద పిన్న మర్యాదల ♦ విధము లెఱుఁగు టభ్యుదయము గోరెడు వానికత్యవసర!
మట్టై తొందరపడకు”మ ♦ టంచుఁ దెలిపి యాపత్రాపాధినాథు నాస్యంబుఁ జూచి,
సీ “పనుమతిదేవి తీ ♦ శ్వరుఁడిచ్చు మణిభూషలగుచుఁ బుష్పము లుండు ♦ సంతదాఁక!
క్షణమైన విడక జ ♦ గల్పాణుఁడును జగల్పాణమగుచు నుండు ♦ సంతదాఁక!
సమరసన్నతము స ♦ త్యంబు చిరస్థాయయై లోకమున నుండు ♦ సంతదాఁక!
స్వాతంత్ర్యధర్మ శ ♦ బ్దము ధీరహృదయాభ్రమందు మోయుచునుండు ♦ సంతదాఁక!

గీ॥ నోద్రుభా! నీమహర్షు గు ♦ ణోజ్జ్వలతయు భావపరిశుభ్రతయు సత్య ♦ వై భవంబు
ధర్మసంత్రాణక్తి యీ ♦ ధరణి నిండి యారవి సుధాకరం జూచు ♦ నలరుఁగాక.” 313

గీ॥ అని పలుకునంత నొక్కసే ♦ నాధినాథుఁ డరుగుదెంచి “జగద్గురూ! ♦ యారగింప
వేళ యయ్యె” నటంచని ♦ విన్నవించి నిలువ నందఱు లేచి లో ♦ పలికె జనరి. 314

మ॥ అటఁ జుట్టుగల తావులందుఁ బదివే ♦ లాకుల్ దగ్గ వేయఁగా
భటులెల్లన్ వడిఁ జేరి; రొండొకయెడఁ ♦ బ్రత్యేకమర్యాదఁ గొ

న్నిటిని వేయుచు గూడుగూరలును తా + నీయంబు వడ్డించి; ర
తటఁ గూర్చుండిరి మానసింహుఁడును జెం + త్ తా వానినై న్యప్రభుల్.

315

సీ॥ అచటికప్పు ప్రతాపు + నాత్మజుఁ డమరసింహుఁడు వచ్చి మానసి + హునిగనుఁగొని
“ప్రాద్దయ్యె; భోజనం + బునకుఁ గూర్చుండుఁడు పరిషేచనం బొనర్పంగఁదొడఁగుఁ”
డన నంబరేశ్వరుం + డమరసింహునిఁ జూచి లోకగురుం డింక + రాక పోయె”
ననుఁడు, వా రారోగ్య + మనువుగాలేమి న్నబనిచిరి మీకు స + పర్యసేయ”

గీ॥ ననిన మానసింహుఁడు ముఖమపైయెత్తి “యతిగిన్నెయున్న నాకు మీయయ్యగారు
స్వయముగా వచ్చి పంక్తిభోజనముపెట్టి ప్రియము దోలుకాడఁగా గారవింతుటొప్పు.

మ॥ తనమర్యాదకు నాయశంబునకు నిం + దల్దెచ్చె! దా వచ్చి చెం
తను గూర్చుండకయున్న నొక్కమెనుకై + న్ నదాఁక; నాపిమ్మట
బను లేలాగున సాగునో తెలియఁగా + వచ్చుఁ జూచి! పోయి యా
యన రప్పింపుము! తప్పదో యమరసిం + హా!” యంచు నాక్రచ్చినన్;

317

సీ॥ అంతలోనఁ బ్రతాపుఁ + డక్కడి కేతెంచి “యయ్య! నీవెఱుంగని + యదియుఁ గలదె!
యవనులతోడ బాం + ధవమూను వారల సరసఁ గూర్చుండి భో + జనముసేయ
నని నియమమ్మనా + కగుట నీచెంత భుజింపలేమిని దద్ద + చింత యొడవె!
నేనేమి చేయుదు! + నీధర్మ మిట్లుండె; నియమంబు విడనాడ + నేర నేను;

గీ॥ పంక్తిభోజన మది తప్ప + వలయురీతిఁ గోటిమర్యాదలను గూర్తుఁ! + గొడువగలుగ!
దయ్య! భటులును నీవు విం + దారగించి చల్లఁగాఁ బొందు రేపు మీ + ఢిల్లీపురి.”

మ॥ అనుచు బల్కినఁ దొడ ద్రొక్కిన భుజం + గాధీశు మర్యాద బో
రన శృంగంబులు భంగమై చనిన గో + రాజంబు చందంబునన్
గినుకన్ దాల్చుచు మానసింహుఁ “డరరే + నీయున్నతిఁ బొప్పుసే
యనె తెరువకనరేంద్రబాంధవము చే + య్కగల్గె నాబోంట్లకున్.

319

ఉ॥ నేడును నక్కరీశ్వరుని + నేను భరంపడి నిల్చుకున్న న
వ్వాఁడు పృచండవారినిధి + భంగములో యన సేన లంపి మే
వాడ రసాతలంబునకుఁ + బంపుచు నిన్నును బట్టి తున్నిహ
టాడకపోయియుండఁ! డిప్పు + డైనను గండము తప్పిపోయెనే!

320

మ॥ తలతో నీపదపద్మముల్ గొలువఁ జెం + త్ తజేరు నన్నున్ మహా
బలదర్శిద్దతుఁ బంక్తిబాహ్యుడనుచున్ + వాక్రిచ్చె! ది ట్టైనచో

నిలువక నేర్పునొకో భుజద్వయిపయిక్ ధీశిర్షముక్! గన్నులుక్
దలకెక్కెజుమి! నీదు గర్వమును డిం ధక్షేతు నేకత్రుటిక్.

321

గీ తెగియె నేటి కిర్వురను బంధించియున్న స్వామిభృత్యధర్మము! లాహాపములుపెంచి
నిలువ నీడ లేకుండ గు ధట్టలజరింపఁ జేయలేకున్న నను మానసింహుడనకు."

సీ అని కోపమునఁ బల్కు ధనాప్రతాపమహింధ్రుఁ "ఓ నిష్ఠురోక్తుల ధ నేమి లాభ!
మున్నమాటాడిన ధ నులుకు నొందెదవేల! యిట నీకుఁ బరిభవ ధ మేమిగలిగె!
నేనయి నినుచిల్చి ధ యిటుచేసియున్న లోపంబెల్ల నానెత్తి ధ పయిన నుండు!
నీవె వచ్చితివి! సం ధ భావించి దర్శనం బిచ్చితి! భేదమిం ధ తేని లేక

గీ చేయఁదగిన మర్యాదలు ధ చేసియుంటి! బూర్వనియమానుసారము ధ భోజనమును
విడిచితిని; వేఱుగతిని భా ధ వించి కినుకఁజెంది యేమేమె పలుకఁజొ ధ చ్చితివి నీవు.

గీ నేను గోపంబు నొందను! ధ గాని మానసింహు రణమందు సంధించి ధ చేయిచేయి
గలిపి బలము తూచుకొనంగఁగలిగెనేని యదియ పదివేలటంచు సమ్మదముఁగాంతు"

మ! అని మందస్మితరోచులక్ నెఱపఁగా ధ నయ్యంబరీశుండు "నీ
మనియున్నంతకు నాదునామము జపిం ధ పక్షేసి రే నిద్రయుక్
దినమం దన్నము బుద్ధికిక్ లవము శాం ధ తిక్ గల్గఁగానీక నే
బెనుకప్టంబులు పెంచి డీల్పఱచి నిక్ వెన్నంటి వేఱొడదక్."

325

మ! అని శేషాష్టివిధాన రోజుచు నమ ధ ధ్వావేశుడై యన్నదే
పుని ప్రీత్యర్థముగాఁగ నైదుమెదుకుల్ ధ బోసేసి చేగడ్డి మ్రో
లనె నిల్చుండిన యాత్మనైనికుల నె ధ ల్లక్ శీఘ్రమే లేచి రం
డని తా నానతి యిచ్చి వచ్చి జవనా ధ శ్వారూఢుడయ్యో వడిక్.

326

మ! పరమోల్లాస హృదంతరుండగు సలుం ధ బ్రాహ్మి "యోయంబరీ
శ్వర! నీమాట యటుండనీ; నగరిలో ధ వర్తించు నీబావ న
కృరు నీవెంటనె తేవలెక్! మఱచిపో ధ వక్రా"దటంచాడ సం
దఱు నొక్కుమ్మడిఁ జప్పటల్ చఱచి రు ధ తాహమ్ము దై వారఁగక్.

327

గీ మండిపడి వెన్నఁచూచి యంబరువిభుండు "భవునికడ నున్న బసవన్నఁవలెఁ బ్రతాపుఁ
గొలిచి తలయూఁప మఱగిన ధ పలుకుబండ! నిన్ను లక్ష్యపెట్టుదునె! నేనెన్నఁదైన.

క! కనుఁగొందువులే నీగతి" యనుచు నెలుంగెత్తి పలికి ధ యాత్మీయదళం
బును గొంచు ఢిల్లిదెసకైచనె మదిఁ గౌర్యమ్ము నీసు ధ సందడిగొనఁగక్.

329

మ! అవసరేపులఁ బిల్వఁబంచుచును బు + న్యాహమ్మ చేయించి మ్రో
 ల వెలుంగొందు నదీజలంబుల సచే + అన్నానముల్ చేసి పూ
 జ్యవిధానమ్మునఁ బంచగవ్యమును బా) + యశ్చిత్తముఁ బొంది మ
 క్కువమై నందఱు పోయి చేరుకొని రా + 'కుంభలేమియర్' దుర్గముఁ.

330

గద్యః:- ఇది శ్రీమ రామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
 నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశదుగ్ధాంభోరాశి
 రాకాక్షరపమిత్ర, శాలంకాయనగోత్ర పవిత్ర, సుజనజనాను
 గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహావధాని
 పంచాసన కావ్యకళానిధీత్యాది బిరుద విఖ్యాత, సుకవి
 రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన
 “రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్ర” బ
 ను పద్యకావ్యమునం
 దుఁ ద్వితీయా
 శ్వాస
 ము
 సంపూర్ణము.

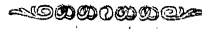

శ్రీ

కామేశ్వరైశ నమః.

రాణా ప్రతాపసింహచరిత్ర.

తృతీయాశ్వాసము.

మ॥ జలపూరం బడుగంటి కూపములు కా ♦ సారంబులు వీలి సెం
 దులఁ బాతాళము లోతు చూప; ధరయు ♦ దుర్వార ఘోరాగ్నిమం
 డలమై మండునుఁ బేరిగింజవలెఁ బె ♦ ట్లఁ జంతుజాలంబు శో
 పిల గ్రీష్మంబది నిష్ఫలఁ జెఱఁగి డా ♦ నెఁ సర్వముఁ గాల్పుచుఁ.

1

—*) అక్కరు సార్వభౌముడు మేవాడవైఁదన నైనవముల నంపుట. (*—

౧॥ సీ॥ సిరవైరియముడనఁ ♦ జెల్లు తోడరమల్లు! రణమర్మము లెఱుంగు ♦ రాయసింగు! ధీ
 చండాది విపినాన ♦ లుండు వీరబలుండు! పృబలకీర్తినిదేలు ♦ రాయశీలు!
 డుల్లాసమతియు న ♦ బ్బుల్లాచమూపతి! పౌరుషంబూను మా ♦ బాజుభాను!
 డభిమానసంధానుఁ ♦ డబ్బూరురహిమాను! డసమశౌర్యనిధానుఁ ♦ డసపుభాను!
 గీ॥ మఱియు భాసిముఖాఁముఖుల్ ♦ మహితశౌర్యరేఖ ముల్లోకములఁ జప్పఁరింకఁగలుగు
 యవననరపాలమాళి సై ♦ న్యాధినాథు లేకముఖమునఁ గదలి దం ♦ డెత్తిరపుడు.

మ॥ అరిసంత్రాసకరోగ సత్వయుతమై ♦ హారావళి పర్వతాం
 తరమందుఁ జెలరేగుచుఁ జగమునం ♦ తఁ గాల్పు స్వీయాగ్రహా

⊙ Todar Mal was born in Oudh and after serving in subordinate offices received his first important commission by being entrusted with the Revenue assessment of Guzarat. He proved himself to be good and valiant soldier when serving in Bengal with old Muniam Khan and in 1577—1578 received his reward by being appointed as Vizier.

"Akbar the great Mogul "

§ Raja Rai Singh led a gallant band of his Rahtores in all the wars of Akbar, the emperor obtained for Prince Selim, Rai Singh's daughter for wife. The unfortunate Purvez was the fruit of the marriage.

"Annals of Rajasthan. "

దర శౌర్యప్రబలాగ్ని నార్పగ మహా ధారాధరస్ఫూర్తి సా
గరసూక్తద్వితయంబు లేచెను దు ధమ్మశ్రేణి మేల్మేలనా.

3

సీ! యువరాజమణి సలీ ధమ్మకమదించిన కొమ్ముటంబాయేన్లుపై నధివసించె!

సతివిక్రమోద్భాసి యగు మానసింహుండు యవనదేశమహోన్నతాశ్వమేక్క!

నతనితో నిర్వది యైదువేలాశ్వకుల్ గదలి! దుర్వర గడ గడ వడంక!

నక్బరు సర్వసే నాధిపత్యముభార మంబుదేశ్వరు శిర మందు మోపె!

గీ! జలనిధితరంగములఁబోలు నైన్యములును దత్తదధినాయకులుగూడి తరలిపోవ

ధిల్లిపురి జనశూన్యమా తేవఁ దనరె! నరిగి యంద 'ఁబరు'దాటి రతిరయమున. 4

గీ! మండలగృహంబను పురంబు దండఁ గనుమ కరిగి హారావళి పర్వ తాంతరమున

లోయలఁబడి పయనంబు చేయసాగి రతిభయంకర విపిన మధ్యంబు జొచ్చి. 5

—*) హల్ద్విఘాటు కనుమ వర్ణనము. (*—

సీ! హారావళిపర్వ తాంత ముత్తరము 'కుంభల్మియర్,' దక్షిణ పార్శ్వమందు

రుక్మనాథమ్ము, తూ దుపు సతుల్లా, పశ్చిమము మేరుపురము, లీ మధ్యసీమఁ

బాడ వెనుబదిమైల్లు వెడలు వెన్నదిమైల్లు గలుగు హల్ద్విఘాటు కనుమతావు

సామాణములతోఁ బ్ర సాత సంతతులతో లతలతో నిబిడ గుల్మములతోడఁ

గీ! బాదలతో గండశిలలతో నమలతోడఁ గంటకమ్ములతోడ వృక్షములతోడఁ

నీగతైనను జొరఁగ సుదీయనట్టి భీకరారణ్య శైల భుజ్జేద తలము. 6

⊗ Raja Mann who had succeeded to the throne of Amber was the most celebrated of his race and from him may be dated the rise of his country. This prince exemplified the wisdom of the policy which Baber adopted to strengthen his conquest, that of connecting his family by ties of marriage with the Hindu. It has been already related that Humayun espoused a daughter of Bhagawandoss, consequently Raja Mann was brother-in-law to Akbar. His courage and talents well seconded this natural advantage and he became the most conspicuous of all the generals of the empire. To him, Akbar was indebted to half his triumphs. The Cutchwaha bard found a delightful theme in recounting his exploits from the snow-clad Caucasus to the shores of the golden Chersonese. Let the eye embrace these extremes of his conquests, Cabul and the Parapomisan of Alexander and Araccan on the Indian Ocean; the former reunited; the latter subjugated to the empire by a Rajput prince and a Rajput army.

"Annals of Mewar."

సీ॥ కుండలీంద్రుడు చుట్టు ♦ కొని పండెనోయన వలగొనియన్న ప ♦ ర్వతపుబుంతి!
 నిలువుగా నటకన ♦ ట్టులు పాకెగారాక చక్కగా నిలుచు పా ♦ మాణసమితి!
 ప్రకృతి నై సర్గిక ♦ భంగి బ్రోవుగనిడ్డ కొండపేటలమీది ♦ కోటగములు!
 మలిచి కొలిచియుంచు ♦ మాదిరియై యేటవాలగు పర్వత ♦ పార్శ్వములును!
 గీ॥ శకటములు రెండు సుఖపుగా ♦ జనుటకైన నను వొసంగనట్టి యొకచిన్న ♦ కనుమగలిగి
 యల సురాసురులకుఁ జొర ♦ నలవిగాని కఠినతలము 'హస్తీఘాటు' ♦ కనుమ సీమ!
 ఉ॥ ముందుగ మ్రోగు దుందుభుల ♦ మోతలు నిల్పుచు సైన్యకోటి నం
 దందును నిల్వజేయుచు ర ♦ యబలున దా నొకచోట జేరి య
 య్యందఱ వాహినీపతుల ♦ నచ్చట జేరిచి మంతనంబు చె
 ల్విందగ మానసింహవిభుఁ ♦ డాదర మేదుర చిత్త మేర్పడఁ,

8

—*) మానసింహుఁ డనుచులను హస్తీఘాటుకనుమఁ జొర నియోగించుట. (*—

సీ॥ "ఇక దుర్గము మార్గ; ♦ మీ మీదటి ప్రయాణ మతికష్టతరము; భ♦మాస్పదంబు;
 గంటకుఁ దక్కువ ♦ గాఁ బ్రొద్దు నిలిచె; 'గుంభలేమియ' రిటకు ని ♦ ర్వదియు మైట్ల
 గలదు! హస్తీఘాటు ♦ కనుమ కట్టెదురఁ గన్నడి మృత్యుముఖమట్లు ♦ భయముఁగొలిపె!
 మెలమెల్ల జీకటుల్ ♦ మొలుచువేళకునైన గనుమ నెట్టులొదాటి ♦ చనెదమేని
 గీ॥ యర్ధరాత్రము కుంభలేమి♦యరునుజేరఁగలము! జయమొందఁగల! మటు♦గాకరిపులు
 మనకుముందుగఁ గనుమ దూ♦రిననుఁ బదప నంగుళంబైన ముందునకరుగు టరిది.

§ Pratap trusted to his native hills and the valour of twenty two thousand Rajputs to with-stand the son of Akber. The range to which Pratap restricted was the mountainous region around, though chiefly to the west of the new capital. From north to south Kumbhalmir to Rikumnath about eighty miles in length and in breadth from Merpur west to Satolla east about the same. The whole of this space is mountain and forest, valley and stream. The approaches to the capital from every point to the north, west and south are so narrow as to merit the term of defile; on each side lofty perpendicular rocks with scarcely breadth for two carriages abreast, across which are those ramparts of nature termed (col) in the mountain scenery of Europe which occasionally open into spaces sufficiently capacious to encamp a large force. Such was the plain of Huldighat, at the base of a neck of mountain which shut up the valley and rendered it almost inaccessible "Annals of Mewar."

❊ Kumbhalmere (Kumbalgarh). is situated on a mountain near the western border of Mewar about 40 miles to the north of Udaipur City.
 "Akber the great Moghul."

సీ॥ ఈగిడులెల్ల రా ధాగారికి సమీప; మెపు డెందు దూఱునో యెఱుగరాదు;
మనగాలి సుంత సోఁ ధ కిను సింహంబులవంటి శిశోదియా ధ భటులు గొలువ
నినినపులి యట్టు ధ తెగిరి పైవ్రాళు; నాతని నోర్వ నుడుట నే ధ త్రమ్ము గలుగు
నా గజాసురవైరి ధ కైన దుర్భర; మెంత యప్రమత్తుల మైన ధ సంత మేలు;

గీ॥ కాన వాద్యంబు లెల్లను ధ గట్టిపెట్టి పెదవి గదలింపకయె మాన ధ విధి వహించి
వడివడిగఁ దూటి కనుమమెం ధ బడిని సాగి యవలఁ జేరంగవలయు నే ధ ర్పతిశయిల్ల”

మ॥ అనుచు నల్వరు నల్వరై నిలువ పై ధ న్యం బంతయుఁ దీర్చి యీ
పని సంద్రంబున కేత మెత్తు టనుచుఁ ధ భావించియుఁ మానసిం
హస్థపాలుండు ప్రతాపునిఁ గెలుచు న ధ త్యాశ బలా కృష్ణుడై
చనుఁడం చాజ్ఞ నొసంగె ముందునకుఁ ద ధ తైస్యాధిపుల్ భీతిల్.

—*) సలుంబ్రా కృష్ణసింహుండు హతాత్తుగాఁ గనుమ నాక్రమించుట. (*—

సీ॥ కడ గానరాని దీ ధ ర శరీరమున మహోరగము నికుంజగ ధ ర్భంబు వెడలి
వంకరగా సాగి ధ పైకిఁ బ్రాకెడురీతి యవన సేనా దండ ధ మల్ల నల్లఁ
గదలి హల్లీఘాలు ధ కనుమ డాయుచు నందు మొదటినల్వరు కాలు ధ మోపునంతఁ
బిడుగులచప్పు డై ధ ల్లడ రేగ మూడువే లాశ్వీకో తములు త ధ స్సనుసరింపఁ

గీ॥ దటములెకతట్టుకొని మహో ధ ద్ధతిని దూఱు పరమ గంభీర గంగాప్రవాహ భాటి
నాకనుమఁదూటి యాద్యంతఁమలమి నిలిచె సింహమటు సలుంబ్రాకృష్ణసింహవిభుండు.

చ॥ అనుపమ వాయువేగమున ధ నద్రి ప్రతిధ్వను లీన నుద్ధతిఁ
గనుమమొగంబు చొచ్చుకొని ధ కట్టెదురన్ లయకాలరుద్రుఁడో
యనఁ బయిదూఱు కృష్ణవిభు ధ నామొగలుల్ గని భీతిఁ గ్రుంగుచున్
వెనుకకు మ్రొగ్గి రగ్గరుండు ధ నిన్ గని తగ్గు నహివ్రజం బనన్.

—*) యవనసైన్యంబులు రాత్రికి దండువిడియుట. (*—

మ॥ సమయం బెంతయుఁ బ్రాతికూల్యము వహిం ధ చన్ గట్టునన్ జిక్కి లా
లిమివో రోజెడు నాదిశేషువలె ని ధ ల్చై మానసింహుండు పై
రము సాధించెదనంచు; సంతఁ జతుర ధ శ్రవ్యహమున్ బన్ని ప
శ్చిమదిబ్బిస్త ముఖంబుతోడ వసియుం ధ చన్ బాదుషా సైన్యముల్.

၂၆
 ၂၆
 ၂၆
 ၂၆
 ၂၆
 ၂၆
 ၂၆

[ප්‍රකාශන]

2500 పిరంగులు	25000 ఆశ్వికులు	ఆనవ్వును 25000 ఆశ్వికులు	తొడరములు నూత్తుడు-సాగరుడు 50000 ఆశ్వికులు	ఖాసింఖాను 25000 ఆశ్వికులు	2500 పిరంగులు
2500 పాఠణ బలము	2500 పాఠణ బలము	2500 పాఠణ బలము	2500 పాఠణ బలము	2500 పాఠణ బలము	2500 పాఠణ బలము

५

గృ మ॥ బలుసింగంపుఁ గడానికేతనము శోఁ భల్ నల్లెనల్ నిండు క్రొం
జిలుఁగుఁబట్టు జిరా గుడారమున ని ఁ ల్పై దా జహంగీరు; ముం
గలిప్రక్క నును పంచవన్నియ పతా ఁ కం బొప్పు క్రొమ్మించు చ
ల్వల డేరాకడ మానసింహుఁడు వసిం ఁ ప్కబాయె నారాత్రికి.

క॥ ఇరువుర గుడారముల నలుతెఱుగుల యువరాజు నింటి ఁ తెరవలు గణికల్
మఱి కవులు గాయకులు విడిసిరి త త్తద్దత్త రుచిర ఁ శిబిరములందు.

16

క॥ నలుదెసల సీగుడారంబులచుట్టును మానసింహ ఁ భూవరు నంబ్
బల మిరువదియైదగువే లలరారె నరాతివిక్ర ఁ మాపహలీల.

17

మ॥ అలసైన్యంబులచుట్టు నీధులను జే ఁ యబంచి పానీయశా
లలు గోశాలలు నాటి దాన్యధనశా ఁ లల్ చేర్చి సద్వైద్యశా
లలు నెక్కిల్పియుఁ బెక్కులంగడులు ని ఁ ల్వజేయుచు మద్యశా
లలు స్థాపింపఁగ గొప్పపట్టణము లీ ఁ ల్ గ్రాలఁ జో టంతయు.

18

క॥ ఈనీధుల వెలివరుసను యావనపాదాతిదళము ఁ లాశ్వికులును దం
తానళసమితి పిరంగుల ప్రోవులు నందంద భీతి ఁ పొడమఁగ నిలిచె.

19

సీ॥ మొనసె హస్తీఘాటు ఁ కనుమకు నెమర యావనచమూ పశ్చిను ఁ పార్శ్వమెల్ల
ముగురుసేనాధీశ ఁ ముఖ్యు లయ్యెడఁ బంచుకొని వారివారి యి ఁ క్కువల నుండి;
రవ్వాలిలో మధ్య ఁ మండున నేబదివేల యాశ్వికులు సే ఁ వించుచుండఁ
బరిభూతి యెట్టిదో ఁ యెఱుంగని విక్రమమహితుండు తోడర ఁ మల్లు నిలిచె;

గీ॥ ఘనుఁ డసప్ ఖాను ఖాసిముఁఖాను ప్రబల బాహుబలు రొక్కరొక్క రిఁరవ్వియునైదు
వేల యాశ్వికుల్ గొలువ న ఁ వీరవర్యు నుభయపార్శ్వదళంబుల ఁ నుండి రపుడు.

మ॥ అదయాక్రామ దరాతివీరభటు శౌ ఁ ర్యాగ్ని చ్చటా వాఙ్మకాం
బుద మబ్దుర్ రహిమాను వీరబలుఁ డా ఁ పూర్ణప్రభారాసు లేఁ
బదివేల్ కాల్వరతో నొకొక్కరుడు ప్రా ఁ గ్భాగంబునన్ నిల్చి రా
త్నదళంబుల్ జయనాదముల్ నలుప ను ఁ త్సాహంబు దీపింపఁగ.

21

§ The great banner of Mewar exhibits a golden Sun on a crimson field, those of the chiefs bear a dagger. Amber displays the Panch-Ranga or five-coloured flag.

"Annals of Mewar."

మ॥ చలదంభోధి గంభీర ధీర గుణు లా ♦ మాబాజుభా రాయసిం
హులునుఁ దక్షిణమందు; నుత్తరము శౌ ♦ ర్యోదగ్రులై క్రోలుచే
బ్బులులఁ బోలిన రాయశీలుడును న ♦ బుల్లాయుఁ దారుష్కసే
నల నొక్కొక్కరుఁ డర్థలక్ష గొనుచుఁ ♦ దాముండి రా యా యెడఁ. 22

స॥ రాత్రికాలమ్ము శా ♦ త్రవవాహిని సమూహమున కతిసమీప ♦ మగుటఁజేసి
పడమటిదెసయందు ♦ వాయవ్య నిర్మతికోణములఁ బిరంగితం ♦ డములు నిలిపి
సూరుపు తరులతా ♦ దుర్గమారణ్యంబు గానఁ దద్భాగ ర ♦ షణము మదిని
వలచి యీశాన వై ♦ శ్యానర కోణంబులందు వారణసమూ ♦ హంబు నిలిపి
గీ॥ పనులు పదివేలకనులతో ♦ భద్రపటచి మానసింహుఁడు శిబిరంబు ♦ లోని కరిగె;
గాయకుల గేయములు గణి ♦ కాచయముల యాటలును సాగఁగాఁ జేసె॥నాసలీము.

—*) రాజపుత్రనై వ్యము తెదిగివచ్చి హస్తీఘాటు కనుమచేరుట. (*—

సీ॥ కల్ప నిష్ఠాత సు ♦ కాశ రాతోడ్వంశ దీపకుల నడవెఁ ♦ దేజసింహుఁ!
డతులవిక్రములఁ జో ♦ హణవీరులను గొంచుఁ బరతెంచె బలియుండు ♦ భానుసింగు!
ధేలవారా సుభ ♦ టాళుల నడిపించె సింహశౌర్యుఁడు మన ♦ స్సింహవిభుఁడు!
పులిపిల్లలని శాత్ర ♦ వులు భీతినొందు ఝాలాన్వవాయులఁ దెచ్చె ♦ శ్యామసింగు!
గీ॥ హరకులోద్భవులును దేవ ♦ రాన్వయులును బ్రమరభటులు హారావళి ♦ పర్యతంబు
ముక్కముక్కలై పడఁ బెడ ♦ బొబ్బ లిడుచు వెడలి రఘు ధిర్వదిరెండు॥వేలదొరలు.
గీ॥ సకలయవనుల కాల మా ♦ సన్నమైనఁ బూని సంయమనికిఁ గొని ♦ పోవ వచ్చు
యముఁ డతనిభటుల్ వీరని॥యరులు వెఱవ భిల్ల భటులతో ముందుండె॥భీమచాందు.
సీ॥ సర్వ సర్వంసహా ♦ స్వాతంత్ర్యధర్మ మంత్రోపదేశ గురూత్త ♦ మోత్తముండు!
నియతేశ్వర ధ్యాన ♦ నియతి బ్రహ్మైక్య సంధానంబు నెఱపు నా ♦ నందవాళి!
కారణమాత్ర సు ♦ సార ముటియు నంటకుండు నుత్తమరాజ ♦ యోగిమాళి!
సచరాచర ప్రపంచము నెల్లఁ దనుఁబోలె సమబుద్ధిఁ జూచు వి ♦ జ్ఞానశాలి!

⊙ It is worthy the attention of those who influence the destinies of states in more favoured climes to estimate the intensity of feeling which could arm this prince (Pratap) to oppose the resources of a small principality against the then most powerful empire of the world; whose armies were more numerous and far more efficient than any ever led by the Persians against the liberties of Greece. Had Mewar possessed her Thucydides or her Xenophon, neither the wars of Pelepo-

- గీ॥ ధర్మ సంస్థాపనార్థము ♦ దృఢమునొందు దేవతాదివ్యతేజంబు ♦ దీర్ఘమూర్తి!
యాప్రతాపుడు “చైతక” హయమునెక్కి తరలె నమరులు మెచ్చి యాఁదలలనూఁచ
- సీ॥ రాజపుత్ర భటోత్క ♦ రంబు దొంతరలుగాఁ గనుమకు రెండుప్రక్కలనుజేరె;
బ్రబల శిశోదియా ♦ వంశ్యనీరులతోడ దానికి నడుమఁ బ్రి ♦ తాపుఁడుండె;
నతని దక్షిణపార్శ్వ ♦ మందుఁ జొండావద్యరేణులతో నిల్పె ♦ గృష్టసింహుఁ;
డవ్వలఁ దేజసిం ♦ గాతని చెంత ఖేల్వాపతి నిల్చిరి ♦ భటుల తోడ;
- గీ॥ నాప్రతాపుని వలపట ♦ శ్యామసింగు భానుసింహుడు గ్వాలియర్ ♦ పతియు ధేల
వార భూపతి బేడ్లా-కొ ♦ తేరియా నృపాలకులు నిల్చి రహిత దు ♦ ర్వార లీల. 27
- మ॥ తఱకు నిద్దఁపు జాభువా కలికి పూఁ ♦ తల్ గుల్కుచుఁ వేయి వె
ల్లులు నల్లిక్కులఁ చిక్కటిల్లఁ బలుని ♦ గ్గల్ దేలు బంగారు గ
జ్జెలు వాతాహతి మ్రోత లెత్తఁగఁ జలిం ♦ చెఁ వైరిసైన్యంబు గుం
డలు వ్రీలంగ రవిధ్వజోత్తమము హః ♦ త్రీఘాలు సీమోపరికా.
- సీ॥ పరిసర భూభృచ్చి ♦ ఖర కోటిపై న! నుగ్రములైన స్రవృతిదు ♦ గ్గములపై నఁ!
గడునెత్తుగానున్న ♦ గండశిలలపై న! మధ్య నుండెడు నితం ♦ బములపై న!
నేటవాలగు కొండ ♦ పేటలపై న! జెంగటనున్న గొప్పవృ ♦ త్తములపై న!
గ్రొండ మీఁదనుగల్గు ♦ సందుగొందులలోన! గుమరులై తగు నికుం ♦ జములలోన!
- గీ॥ నెందుఁ గనుఁగొనినను నేల ♦ యీనినట్లు భీమచాందు తోడైచ్చిన ♦ భిల్లిభటులు
సింహనాదంబుతోఁ బోయి ♦ చేరుకొనిరి పర భయంకర శర ధను ♦ స్వాణు లగుచు.
- సీ॥ హైందవాంగనల నా ♦ ట్యము సాగె రుచిరమై రాయశీలుని గుడా ♦ రమ్మలందు;
నమ్మత మూరెడు గాన ♦ మలరారె నబ్బూరురహిమాను పటకుట్రీ ♦ రములయందు;

28

nessus nor the retreat of the “Ten thousand” would have yielded more diversified incidents for the historic muse, than the deeds of this brilliant reign, amid the many vicissitudes of Mewar. Undaunted heroism, inflexible fortitude, that which keeps honour bright perseverance, with fidelity such as no nation can boast, were the materials opposed to a soaring ambition, commanding talents, unlimited means and the fervour of religious zeal; all however insufficient, to contend with one unconquerable mind. There is not a pass in the Alpine Aravali that is not sanctified by some deed of Pratap. Some brilliant victory or oftener more glorious defeat. Haldighat is the Thermoplae of Mewar, and the field of Davier her Marathon.

“Annals of Mewar.”

మొగలు నపుంసకా ♦ పూర్వ సృత్యపుగోల చెలంగె నాసప్తాను ♦ శివరములను;
ద్రాక్షారసంపుఁ బా ♦ త్రలు సల్పె నర్తన బ్దాబాజుఖాను వే ♦ లములయందు;
నవల మిగిలిన యవనసే ♦ నాధిపతుల విడుదులను బ్రాద్దుపోకకై ♦ వెలసె మద్య
పానమును ధూమపానమ్ము ♦ పచ్చి నల్లమందు విందులు నందుపై ♦ సందడులును. 30

యవనాశ్వంబులు హైందవాశ్వము లసం ♦ ఖ్యాకంబు లొండొంటిఁ జూ
చి విరోధమ్మునఁ గాలు నువ్వి రజనీ ♦ సీమంతిని కర్ణరం
ద్ర విదారంబుగ హేమలక్ సలిపెఁ గాం ♦ తారంబు భేధిల్ల; ని
కుఁవలక్ నిల్చుచుఁ గొండకోళ్ల గుములుక్ ♦ గూనెక్ విశేషార్భటిక్. 31

నగవుక్ వెన్నెల మోముచందురునితో ♦ నాణెపుఁ బానాలతో
సాగసుక్ జందురుకావి నిద్దపు జరా ♦ చొక్కాయతోఁ గాంతులక్
బగటిక్ గూర్చు కృపాణితో నటఁ బ్రతా ♦ పస్వామి శైలంబుదం
డ గుడారంబులలోఁ జమూపతులఁ జూ ♦ డక్ బోయె శీఘ్రమ్ముగక్. 32

తల్లి పుత్రకుల నా ♦ దరమునఁ జూచున ట్లనురాగ పూర్ణుడై ♦ యధిపుఁ డరయ
వీరులందఱు భక్తి ♦ వివశులై “మాదేవుఁ డిట మమ్ముఁబ్రోవ ని ♦ స్టేగుదెంచె!
మందహాసజ్యోత్స్న ♦ లందమై వర్షించు నీమోము చూచిన ♦ డెల్లలోక
సామ్రాజ్య మిడిన హా ♦ స్తము సోఁగనిత్తుమే! యీతని పదసేవ ♦ యింద్రభోగ”

మనుచుఁ గన్నులఁ గని హృదయములఁ దలఁచి భూవిభుని సగ్గుణంబులు ♦ పొగడుచున్న
యంత నదయ ధరాధరమందు మొలిచె వెలుంగు గములకుఁ బలునిక్క ♦ వేఁగుజుక్క

“కలనాదంబు లొనర్చెఁ బక్షీతతి; చు ♦ క్కల్ వీడె వజ్రంపుశో
భలు; పాచీదిశఁ గాంతిపూర మలమెక్; ♦ బ్రాభాత మందానిల
మ్ములు వీతెంచె” నటంచు మంజులరవ ♦ మ్ముల్ మీఱఁ దోరుష్కయో
ధులకుఁ బాడిరి మేలుకొల్పు లపు డె ♦ తో రక్తి వైతాళికుల్. 34

—*) సూ ర్యో ద య ము. (*—

“కులముక్ బ్రోచెడు ధర్మమూర్తులకు నె ♦ గ్గల్ కల్గరా దీ తురు
మ్మలబారిక్ బడకుండఁ బ్రోచెద” నటం ♦ చుక్ వేయి బంగారుచే
తులు పైఁగప్పుచు నాదరించె ననఁ బ్రా ♦ దుర్భావముక్ బొంది తొ
ట్టొలుతక్ సూర్యుడు దోచెఁ దూర్పుమలయం ♦ దుక్ రాజపుత్రాళిక్. 35

—*) ప్రతాపసింహుడు సూర్యోపాసనము చేయుట. (*—

కా! “ఏరుల్ పోయిన రాజ్యముల్ చెడిన ను ధర్మ దేశదేశపరిచా
వారం బేగిన నూత్నజీవ మిడు శో ధారాశివై విశ్వమం
దారప్రాయుడవై నభోగతి ననం త బ్రహ్మకల్పంబుగా
మీఱగల్గిన బ్రహ్మమూర్తివి! నినున్ బేర్పొందు ఛాయాధిపా!

36

సీ! నగరమందలి ప్రధా ధనద్యార మెల్లప్పు సూర్య మహాద్వార ధర్మ గాంచు!
మాహర్ష్యమున రాజధనులు కొల్పొందు భాగము సూర్యభవన విఖ్యాతి గాంచు!
జనులకు నృపులు డ ధనమిచ్చు పై మేడ సూర్య శిఖర మంచు ధర్మ వహించు!
సింహాసనము వెన్నఁ జిలి బంగరు మేటి సూర్యబింబము మూర్తి సాబగు నొంగు.

గీ! ధర్మములు సితాతపత్రముల్ తనరు నీదు పేర నే; నిన్ను మించిన వేల్పు లేడు;
తలఁపులను గదలికలను బలుకులందు నీ వెపుడు గోచరించుచుం డెదవు మాకు.

మ! జననం బుడిసెవాడ నీకులమునన్! స్వాతంత్ర్య ధర్మంబు ని
ల్చును గాంక్షించితి; నేడు వైరుల నడ ధర్మ గూల్చి యత్నింతు; నీ
మునిమన్నుడ మదీయ గౌరవయశం బుల్ నిల్వ దీవింపుమీ
యని ప్రార్థించె బ్రతాపుఁ డర్యముని భక్త్యవేశ ముప్పొంగఁగన్.

38

ఉ! ఆపయి నేకలింగవిభు నవ్వలఁ బర్యవసార్యభామ పు
త్రీ పడవద్ద యుగ్మము ను ధర్మ గడుభక్తి భజించి ధర్మశి
రామరుద్రున పూర్వపుష్ప సత్తములన్ దలఁచె బ్రతాపుఁ డె
తో పరిశుద్ధమా హృదయ ధర్మ యరుహంబున భక్తి బెంచుచున్.

39

సీ! పడవడి దుందుభి ధ్యానంబు చెలరేగె; రాజపుత్రులు తను తాణములను
ధరియించి దీర్ఘకుం తములు ఖడ్గములు హస్తములఁ దాలించి శిర స్తాణములను
వహించి యున్నతా శ్వము లెక్కి భండనోచిత మండనములు రంజిల్లుమండ
నమర సన్నద్ధులై తమతమ సేనాధిపతులపై గన్నుంచి పజ్జ నిలువ

గీ! గృహసింహాది బహువాహి నీశ్వరులును వీరరస పూరుషాకృతుల్ వెడలి వచ్చి
యాప్రతాపుని యడుగులందు వారి ‘యథా మొనరింపగా నెలఁపొసఁగు మనిరె.

—*) పౌతాపసింహుఁ డనుచరులకు యుద్ధముచేయ నెల వొసంగుట. (*—

మ॥ తఱఁగఁ బోవని దేశభక్తిమెయి స్వా ♦ తంత్ర్యంబు భావించి యీ
ధర మున్నెవ్వరు పూనియుండని మహా ♦ ధర్మవ్రతం బూని భో
గ రమావైభవముల్ త్యజించితిరి! ని ♦ హ్మమ క్రియా యోగు! లిం
దట మిమ్ముగ్ గనుఁగొన్న నాహృదయ మా ♦ నందాభి నోలాడెడిక. 41

శ॥ నా మేవాడఁ గలట్టి వీరరస స ♦ న్నాహంబు సర్వస్వ మీ
భూమిధ్రంబున నేడు చేరినది పూ ♦ పుల్ పూచు చందాన! 'బూ
రా మేమా' యని ముందు దూడవలె ఏ ♦ రశ్రేష్ఠ! లీనాటిసం
గ్రామంబట్టి మహావకాశ మింక గ ♦ ల్గబోవ దెన్నేండ్లకుఁ. 42

స॥ అక్కరు సకలలో ♦ కాతిశాయిబలుండు. లక్షలుగోల్లు కా ♦ ల్బంట్లు, లక్ష
లాళ్వికుల్ గలధీరుఁ! ♦ డఖిలజగం బొక్కనిమిషమే పిండిపిం ♦ డిగను జేయఁ
గల పిరంగులు వేలు ♦ గలవాఁడు! నడకొండ లట్టి వారణబలం ♦ బలరువాఁడు!
వేయేటి కీసర్వ ♦ విశ్వంబు ప్రతికూలముగ మనపైఁ ద్రిప్పి ♦ పూన్చినాఁడు!

గ॥ మనము నిరుపేదలము! విక్ర ♦ మం బొకండ్ల మనకుఁ గల సర్వసమరసాహుగ్రి; కాన
జంకకయు వెల్లిఁగనక యు ♦ త్సాహ మంది పోరు సలుపుద మపక్షిఁపొరయకుండ.

స॥ రాజ్య తంత్రములు కా ♦ ర్యస్వతంత్రత వైభవంబులు చతురంగ ♦ బలము లొకట!
ధర్మంబు దైవత ♦ త్పరతయు స్వాతంత్ర్యవాంఛ యాత్మబలోప ♦ పత్తి యొకటఁ!
దమతమ శౌర్యవీ ♦ ర్యములతో మొనకట్టి యొండ్రికిఁ దీకొన్న ♦ యుద్ధ మిదియు!
నేపక్ష మిచట జ ♦ యించునో యని పృథంబమువారి కన్ను లి ♦ చ్చటికిఁ దిరిగె!

గ॥ నాత్మపంచన లేక యాహవము నడిపి జయముఁ గైకొన్న స్వాతంత్ర్యసాఖ్యమబ్బుఁ
బశుబలము నిల్వలే దాత్మబలముమ్రోల ననెడి సిద్ధాంతమును నిల్పుయశముగలుగు.

స॥ కల్లోల భయద సా ♦ గరమధ్యమున నిల్చు గంఢోపలము మాడ్కిఁ ♦ గప్తవేశఁ
గంపమొందని భట ♦ గ్రామణి వీరు! డాతనికన్న మేటి యీ ♦ ధరణిఁగలుగఁ!
డాతని వైభవం ♦ బాత్మకారవ దీక్ష! పౌఖ్యాతి యతని సం ♦ పాదనంబు!
తలఁగని కష్టవే ♦ శల స్వదేశీయుల దృష్టు లాతనిదెసఁ ♦ దిరుగుచుండు!

గ॥ దేశ భక్తాగ్రగణ్యుడౌ ♦ ధీరు బ్రదుకు వేయుసేండ్ల న త్తణమైన ♦ వెలితి యున్న!
కాలగర్భంబునందుఁ రాఁ ♦ గలయుగముల నతనిక్రి దివ్యజ్యోతి ♦ యై వెలుంగు. 45

శా! నా యీసై వ్యములందు నొక్కభటుడై ♦ నన్ భీరుడై యున్న ని

డై యుద్ధాంగణమున్ దృఢించి యెటకే ♦ నేగంగ లగ్న; జగీ

షాయత్తుల్ భయమే యెఱుంగని యుద ♦ గ్రాటోపులే నేడు నా

కా యా పార్శ్వములందు నిల్చి జయమున్ ♦ హర్షంబు నీయన్దగున్.

46

క॥ సమయమున భీతిగొని శౌర్యముఁ గోల్పడి లోకపూజ్య ♦ మగు మీసంతా

నము దాన్యశృంఖలా బద్ధము చేయకుడనుచు మిమ్ముఁ ♦ దగ నర్థింతున్.

47

సీ॥ నాల్గు దిక్కులఁ జుట్టు ♦ నభము సోకెడు మహోద్దండ శైలము లొప్పుకొండలోయ

మనల నెవ్వరు చూతు ♦ రని తలంపకుడు! జగచ్చుటుండైన యా ♦ కర్మసాక్షి

పై నుడిమూచు లో ♦ పలి తలంపులు! విపక్షచ్ఛేద మొనరించి ♦ సమయవారి

నభినందనముచేసి ♦ యశము నిల్పిరటంచుఁ గడుపుపైఁ జేరిచి ♦ గారవించు!

గీ॥ దాతలకుఁ దాతయైన యా ♦ ధన్యతముని బొజ్జపై కెక్కి మాహేంద్ర ♦ పురముపోవు

తొలిమహాద్వారమున దేవదూతలెల్ల మ్రొక్కఁగలభాగ్యమొందు టదృఢభతమాగాదె

సీ॥ శత్రులు నాల్గుల ♦ క్షులకుఁ బైబడియుండ్రు! దావింశతినహస్ర ♦ దళము మనది!

యొక్కఁ డిర్వదిమంది ♦ యోధుల నోర్చిన జయమున కింక సం ♦ శయము గలదె!

యాపాటి సాహసం ♦ బలరనివాడు మీయందఱలో నొక్కఁ ♦ డైనఁ గలఁడె!

కవచఖడ్గములుండఁ ♦ గా రాజపుత్రుఁ డిర్వదిమందిఁ గూల్చు దు ♦ ర్ఘటమె యెందు!

గీ॥ నైదువేల పిరంగులు ♦ సంతసంఖ్య ద్విరదతతియున్న భయమేమి! ♦ పేడి పేడి

పిడుగు లురలెడు మనచూపుఁలడర గజము లజములు పిరంగులవి బొంగుఁలగుచుఁబడవె

సీ॥ వనచరసాహాయ్య ♦ మున రాముఁడొక్కఁడే యసురబలంబుఁ జ ♦ క్కాడలేదె!

గోగ్రహణమునాడు ♦ కురువీరకోటుల ఫల్గునం డొకఁడె డీ ♦ ల్పఱుపలేదె!

మూంజుని భిల్లచ ♦ మూసమూహమునెల్ల హమ్మీరుఁడొకఁడె తు ♦ న్నాడలేదె!

నామముత్రాత చం ♦ డనృపాలుఁ డొక్కఁడె చిత్తూరిసేన ని ♦ ర్జింపలేదె!

గీ॥ యాత్మతేజోబలాధ్య లి ♦ యృఖిలజగము లెత్తివచ్చినఁ ద్రుటిని జ ♦ యింపనేర్తు!

రందతేకాగ్రమనముల ♦ సహితభటుల నూచముట్టుగఁ దాఁకంగ ♦ నొప్పునిపుడు.”

—*) పృతాపసింహునితోఁ గృష్ణసింహుడు తన పట్టుదల నెఱిగించుట. (*—

గీ॥ అనిన రాజానుగని సలుం ♦ బ్రాధినేత “యిచటి భటుల భీరుం డొకం ♦ డేని లేడు!

కట్టకడపటి భటుడైనఁ ♦ గట్టితెచ్చి మృత్యుదేవతఁ జెఱసాల ♦ నిడఁగఁ గలఁడు. 51

సీ॥ ఒక్కొక్కఁడును సమ ధి స్తోర్వీతలమునిండ నిరుపమామోదంబు ధి నెఱపునట్టి
పూవు లసంఖ్యముల్ ధి పూచె రాజస్థాన నందన దేవమం ధి దార తరువు!
తడ వొకింతయులేని ధి తోరుష్క-వాహిని జైత్రయాత్రా ప్రభం ధి జనముధాటిఁ
గూఁకటిచేల్లతోఁ ధి గూడఁ గంపించె జె! ట్టా పూవు లన్నియు ధి నవని రాలె!
గీ॥ నీవనెడు దొడ్డపూవైన ధి నిలుచు బాలుచు విశ్వవిశ్వంభరామోద ధి విజయలక్ష్మి
నలుదెసల నించునంచని ధి తలఁచుచుండ నక్బరనెడి జంఝానిలం ధి బలమె నేడు! 52

శా॥ పోసి రాజ్యము; భోగభాగ్యవితతుల్ ధి పోసి; సతీపుత్రులుఁ
బోసి; పాణిము పోవసి; మఱియు నీ ధి భూచక్రమే పిండిమై
పోసి; చండన్యపాలు పావనకులం ధి బుద్ధ దాస్యమున్ మోయఁగాఁ
బోసియన్ ద్రిదివాధిపత్యవిభవం ధి బుల్ దక్కున ట్లుండినన్.” 54

క॥ అనుచు సలుంబ్రాకృష్ణుం డనినంతనె తేజసింహుఁ ధి డమలస్మిత శో
భన వదనం బెత్తి ప్రితాపుని గని నై న్యంబులెల్ల ధి మోదంబుఁ గనన్, 55

— *) తేజసింహుఁడు తన శక్తి యుక్తు లెఱిగించుకొనుట. (*—

సీ॥ “శతశతాబ్దములు క ధి ష్టముచేసి కట్టిరి వంశపావనులు మే ధి వాడరాజ్య
సౌవర్ణ సౌధరా ధి జము; దుర్బలులమైన నిమిషంబులో నది ధి నేల వ్రాలుఁ;
బరతంత్రీగతి సార్వ ధి భంములై బ్రహ్మాండ మున్నంతకు బ్రదికి ధి యుండుకంటె
దారిద్ర్యయు క్త స్వ ధి తంత్రజీవన మొక్క-గంటయుఁ గడకొక్క ధి క్షణము చాలు;
గీ॥ దేశధర్మరక్షాదీక్ష ధి ధీరవృత్తి మీతెడముగాక! రిపులఁ జగ ధి పెదముగాక!
భీతి మృత్యుమహావృక్ష ధి బీజ మగుటఁ బిరికిచేతి బల్లెం బది ధి బెండుగాదె! 56

సీ॥ తనపాటు తోన దు ధి ర్గమగండశిలలైన దునియలుతునియలై ధి తోరగునట్టు
లతితరోన్నత పర్వ ధి తాగ్రింబునుండి యప్రిహతభాటితో వచ్చి దూఁకు
నచలసరిత్ప్రవా ధి హము ముందునకెకాని వెనుకను మఱలని ధి విధముతోఁప
జృంభించి లేఁగి యే ధి కైకథాటిఁ దురుష్క-వీరుల నిపుడె యు ధి వ్వెత్తుగొంగు!

గీ॥ మొక్కఁ డిరువండ్రనేటికి! ధి నొక్క-వేయి మందినైనను దొడరి చం ధి పంగనేర్తు!
మేము విహరించు చోటెల్ల ధి మృత్యుదేవతా విహారస్థలంబయి ధి తనరుఁగాక. 57

మ॥ యవనుల్ నాలుగు లక్ష లుందురని యే ధి లా చూడ! మద్బాహుసం
భవ శౌర్యోగ్రి విహారమారుతము శుం ధి భద్ధాటికి వైరి యో

ధవితానంబులు వృక్షసంతతుల ప ♦ త్రోశ్రీణుల్ బోలె ని

య్యవని డుల్లగఁజూతు! నీమదికి నా ♦ ప్లందంబు చేతున్ బ్రభూ!

58

క॥ శ్రమమేల; యగాధసముద్రముఁబోలిన యీ యపార ♦ తోరుష్కవూన్

హమునందు వామభాగార్థము లేదని యింతనుండి ♦ తలఁపుము దేవా!”

59

క॥ ఆన భీమచాందు “భల్లి! నీజనకుని మఱపింపఁగలవు ♦ శౌర్యోట్తోపం

బున” నని ప్రతాపసింహునిఁ గనుఁగొని లయకాలమేఘ ♦ గర్జారభటిన్,

60

—*) భీమచాందు యుద్ధమునుగూర్చి యుత్సాహవాక్యము లాడుట. (*—

సీ॥ మనువులు పదునాల్గు ♦ మంది పుట్టకమున్నె! భరతోద్భవ నార్యు లే ♦ ర్పడకమున్నె!

రామాయణంబు భా ♦ రతము వాయకమున్నె! వేదముల్ భాగముల్ విడకమున్నె!

రాజాధిరాజు లే ♦ ర్పడుటకుమున్నె! నాగరకత భువిని బా ♦ కకయ మున్నె!

యీ యేరు లీ కొండ ♦ లీ గండశిలలు నీ వనములు మాభిల్ల ♦ వంశజులవి!

గీ॥ యీతురుష్కులెకాదు మ ♦ హేశుడైన నరుగుదెంచిన బా ♦ ణము ♦ స్నతలోన

శిరములను ఖండఖండముల్ ♦ చేతుఁగాని మిగులనిచ్చిన నిది మొక్క ♦ మీస మొక్క!

సీ॥ గొలుసులనున్న బె ♦ బ్బలిపిల్లలనఁగ యావనవీరమృగముల ♦ పైన వాల్చి

కడికండలొలుచు యో ♦ గం బెప్పు డెప్పుడం చదె భిల్లభటులు ము ♦ ప్పదియైవేలు

కొండకోటలపైన ♦ నుండి గుప్పనదూఁక నుత్సాహభరమున ♦ నున్నవారు!

రణమం దరుల డీల్చి ♦ ఆచి గెల్చుటో లేక చచ్చుటో మూఁడన ♦ జాడ గలుగ!

గీ॥ దింక మేవాడపైన దం ♦ డెత్తు టనిన మృత్యుముఖముఁ జొచ్చుటెయంచు ♦ నడఁదప్రీతి

యక్కరును భీతిగొనఁగ నా ♦ హవముసేతు నీపదములాన ప్రాణంబు ♦ తీపుగాదు. 62

మ॥ మదమాతంగ సమూహమట్లు బలసం ♦ పన్మాన్య లొక్కొక్క లే

బడినై లంబుల నెత్తి సంధ్రమునఁ ద్రో ♦ వజ్రాలు వారల్ల ము

ప్పదివేల్ భిల్లుల నింటికి మఱలిపో ♦ వగోరఁ డొక్కండు! నే

దుడిప్రాణంబులు మేన నుండువఱకు ♦ దోడుండు నీముందటన్.”

63

గీ॥ అనిన నాభానుసింహుడు ♦ లందఱొక మొగమున “నేడు హట్టిఘాటు ♦ కనుమనిండ

వైరిరక్తప్రవాహముల్ ♦ పాఱఁజేతు” మనిన నందఱ్ఱెడల లూఁపు ♦ నంతలోన, 64

మ॥ “అరిసంఘంబులఁ గూర్చి గెల్చుఁగొన నా ♦ యత్తంబు గం” డంచు నం

దఱకు దెల్పుచు యావనాయన బృహ ♦ స్పాహస్త్రి శూభద్రాం

తరమందుండియుఁ బ్రేలే గుండాకడు ది ♦ గ్దంతిశ్రవోయుగ్మగ్
హ్వరవిచ్చేది కతోర దుస్సహ మహా ♦ ధ్వానంబు సంధించుచు.

65

—*) మోగలు పై న్యంబులు యుద్ధమున కాయత్త మగుట. (*—

శా! బారుల్ బారులు తీర్చి యావనభట ♦ వాతంబు లశ్వంబులం
దారోహించుచు నిల్పెఁ గట్టెదుర! బా ♦ హావిక్రమప్రాభవో
దారుల్ తోడరమ్లముఖులు తను ♦ త్రాణాదులన్ దాల్చి యా
మేరుఁడౌధరశృంగముల్వలెఁ గడున్ ♦ బెంపారి రత్నగ్రులై!

66

శా! ధీరశ్రీ లయకాల మృత్యుముఖ స ♦ క్రీచీన ఘోరంబులై
నోరుల్ విచ్చు శతఘ్నులన్ నిలిపి యం ♦ దున్ శ్వేతసూచీముఖుల్
సూరాత్ముల్ భృతిపాలితుల్ జగము సం ♦ త్తోభింపఁగా నిల్చి రా
శూరుల్ పంచసహస్రముల్ బుడుతకీ ♦ చుల్ నిష్ఫలన్ గుప్పచున్.

67

మ॥ సమస్త స్త్వంబులు నగ్నిచూర్ణ యుతముల్ ♦ పప్త్యంగుశక్రూరనా
శములున్ భీకరతిర్యగూర్ధ్వబిలమూ ♦ లమ్ముల్ తుపాకుల్ విశా
లముఁజా తోమ్ముల కాన్చి పచ్చితురకల్ ♦ బహాబలాటోపదు
ర్దములై నిల్చిరి దీర్ఘకాయులు రణా ♦ రంభకియాలోలురై.

68

సీ॥ ధవళ ధూసర హరి ♦ ద్ర శ్యామ లోహిత పింగవర్ణ తనుత్ర ♦ వితతిఁ దొడిగి
కరవాల పరశు ము ♦ ద్గర భిండివాలాది సమరోచి తాయధ ♦ సమితిఁ దాల్చి
మూఁడులక్షలభటుల్ ♦ మూఁగిరి; మృగ మిశ్ర భద్ర మంద్రవిభేద ♦ వారణములు
నాకర్ష దీర్ఘ ము ♦ ఖాభీల కఠిన శాతాంకుశహస్తతా ♦ హస్తిపకులు

గీ॥ నిలువ వివిధబలంబుల ♦ యలబలంబు యుగసమయఘూర్ణ మాన ప ♦ యోధిరవము
సనుకరింపంగ యవనపై ♦ న్యప్రపంచ మొక్కమొగి విజృంభించె మహోగ్రగతుల.

—♦) పఠితాపసింహుఁడు యుద్ధసన్నద్ధుఁ డగుట. (♦—

గీ॥ శుభద గోధూమసమ్మిత ♦ స్థూలలోహ వర్మమాను దాల్చి యాప్రతా ♦ పపఃఖండు
తనరె భారతభూమి న్వా ♦ తంత్ర్యలక్ష్మి వీరయోధావతారయై ♦ వెలిగె ననంగ. 70

సీ॥ నలువదియంగుళం ♦ బుల దీర్ఘవదన మంతకును మూఁడంత తా ♦ న్నత్య మలరి
మాయూరకంఠస ♦ మగ్రీవమును హ్రస్వకుక్షియు నత్యల్ప ♦ ఖరపుటమును

మేఘనిస్వనము న ♦ మేయసారము కాంతకాంతిమంతమ్ము సు ♦ గంధరుచిర
మాకాశనీలవ ♦ రామోఘమును సర్వతోభద్ర పద్మ భ్ర ♦ మాభిరామ

గీ॥ ముత్తమోత్తమ లక్షణ ♦ యుతము పూర్ణహర్షము సువర్ణరత్నభూ ♦ మాంచితంబు
నైన చైతకాజానేయ ♦ మధిపుఁ డెక్కె నఖిల సామంత మండలి ♦ యభినుతింప. 71

శా॥ హారావ శ్యచలప్రపంచము నితం ♦ బాపత్యకోపత్యకాం

తారామాశ్మగుహాధునీయుతముగా ♦ నాకంపమొందన్ మహా

దారప్రాభవుఁ డాప్రతాపుని మహా ♦ న్యద్దక్షిణావ్రతం

ఖారావంబులు భూనభోంతరము వ్ర ♦ య్యల్ గాఁగ మోసెన్ వడిన్. 72

సీ॥ తపనీయవజ్రీనా ♦ త్రీములు నాల్గించులెక్కిన శంఖమూదెను ♦ కృష్ణనృపతి!

సావర్ణ చిత్రపు ♦ వృమనోజ్ఞ శంఖంబు మ్రోయించె గ్వాలియర్ ♦ భూమివిభుఁడు!

మెఱుఁగారు మగతాల ♦ మిసిమిగజ్జెలసరుల్ దెమరు శంఖంబొత్తై ♦ దేజసింహుఁ

డాణిముత్తియముల ♦ హరముల్ తుదివేళు శంఖంబుఁ బూరించె ♦ శ్యామసింహుఁ

గీ॥ దుత్తమావర్త మర్థహ ♦ స్తోన్నతంబు పశ్చిమాంభోధిభవము సా ♦ వర్ణవృంత

మగు మహాశంఖ మొత్తై న ♦ ర్వాతిశాయి వీరలోకైకమాళి యా ♦ భీమచాందు. 73

సీ॥ అచలోపమాన దే ♦ హాభీల యావన ద్విపసమూహము భూరి ♦ బృంహితములు!

జగదేకవిక్రమో ♦ జ్వల రాజపుత్రవీరకదంబ సింహగ ♦ ధ్వా విరావ!

మహితసైంధవదర్శ ♦ నాతిరోషిత తురుష్కతురంగబహుళహే ♦ షాస్వనంబు!

లనిలధాటీచలి ♦ తాసంఖ్య సూర్యకేతన జాత పటపటా ♦ త్కారవము!

గీ॥ తురకల పిరంగిగుముల యు ♦ ధ్ధరరవంబు! భిల్ల సుభటకోదండ మా ♦ ర్విధ్వనులును!

రెండుసైన్యంబులను రేఁగు ♦ డిండిమరవ! మట్టె మిన్ను మ న్నేకవళా ♦ నట్లు మ్రోసె

—*) { రణమున కుపక్రమింపుమని చంద్రభట్టారకుఁడు
ప్రతాపసింహుని హెచ్చరించుట. } (*—

ఉ॥ “వైరులు సర్వసన్నహన ♦ భారముఁ దీర్చి రణంబుసేయ ను

న్నారలు; వారలన్ బలిగొ ♦ నన్ మనవారలుగూడఁ బూనియు

న్నార; లుపక్రమింపుము ర ♦ ణంబు తుణంబున” నంచుఁ జంద్రభ

ట్టారకుఁ డాప్రతాపు నిక ♦ టమ్మునకుఁ జని తెల్పు నాతఁడున్,

—*) పృతాపసింహుని విషాదము. (*—

మ॥ శిరమున్ వంచి నమస్కరించి “సుకవి ధ శ్రేష్ఠా! సుఖావాప్తి సు
బరమున్ గప్తమున్ విషాదమును బెం ధ పక్షాని యస్మన్మహా
స్థిరచిత్తంబు నిమేషమాత్రము చలిం ధ చెన్ ముందున్ గన్పట్టు నా
పరిపంథి ధ్వజినీ సమూహమును స ధ ర్వం బిట్లు వీక్షించుటన్.

76

§ సీ॥ స్వచ్ఛజాగ్రూనద ధ చంద్రహాసధ్వజపృథలు నల్లిక్కులన్ ధ బర్హుచండ
యాననసేనా ము ధ ఖాగ్రభాగమున లక్షలులక్ష లాశ్విక ధ సమితి తనదు
కనుసన్నల మెలంగన్ ధ దనరు తోడరమల్లు మాయయోధ్యాపుర ధ మండలభవుఁ
డితని పితామహు ధ లెపుడు మాపూర్వుల కాంతరంగికులయి ధ యలరువారు;
గీ॥ కాల మించుక పృతికూలఁగతిని దాల్చ నక్బరునృపాలు పదము సేవ్యమనిపోయి
యసమమేధాబలమున నై ధ న్యపతియగుచు నిదిగొ మనమీడి కిపుడు దంధెత్తివచ్చె.

మ॥ అనియందైనను దేవతార్చనము సే ధ యక్షాభాక నీరైన ము
ట్టని యాచారపరుండు! సజ్జనుండు! తో ధ డర్మముల్లు! సద్వంశవ
ర్ధనుఁ ధ డీయుత్తమభారతీయుండు స్వధ ధ ర్మచ్ఛేదమున్ జేయుచున్
మనవై వచ్చె స్వదేశమిట్లు పరతం ధ త్ర త్వంబుమై బుంగగగన్.

78

సీ॥ ఆవైపు కాంచన ధ వ్యాఘ్రకేతన మూని కడుపొడవైన పా ధ గా ధరించి
సువిశాలపాదాతి ధ నివహంబు నడపు నా రాయసింగు బికనీర్ ధ రాజమాళి!
మాపూర్వులకును సా ధ మంతుడై కల్యాణసింహుఁ ధి తనితొడిగి ధ సేవ చేసె!
తప్పనెల్లెండ్రు బెం ధ జ్ఞాడి యీతం ధ కృ రన్నదమ్ములవావి ధ యలరుచుండు!

గీ॥ కొక మహారాజ్యమేలుచు ధ నుండవలయు నితడు నాల్గువేల్పు యములఁకీశ్వరుడయి
తురకలనుగొల్చి మనతోడఁ ధ దొడరవచ్చె! నింక స్వామిభృత్యన్యాయఁమెందుంగలదు

§ The chief adviser of Akber in matters of revenue, finance and currency was the Raja Todar Mall, of whom I have spoken in the last chapter. He was a man of great ability and of tried integrity. Though attached to the court of a Muhammadan sovereign, he was an earnest Hindu and performed faithfully all the ceremonies of his religion. On one occasion when accompanying Akber to the Punjab, in the hurry of department he forgot his idols. As he transacted no business before his daily worship, he remained for several days without food or drink and was at last with difficulty consoled by the Emperor.

“G. B. Malleson C. S. I.”

సీ! ఆయుర్రదిగంత † మందుఁ దుపాకిపోజాలనెల్ల సంగ్రామ † సుముఖులుగను

తి జేయుచుండెడి రాయ † శీలుఁ డంబరునృపుండగు భగవాన్దాసు † నంకితుండు!

వానిపజ్జఁ దురుష్క † పాదాతిదళము మంగారమహీజకే † తనముక్తిందఁ

బూన్పుచునున్న జాం † బూనదకవచుగడు జయమల్లుఁ డంబరే † శ్వరుని మఱఁది!

గీ! యోధపురరాజమాళియా † నుదయసింహు ప్రయతనూజను జేకొన్న † పెండ్లికొడుకు!

మావసింహుని దనకూర్మి † మేనయల్లు మొన్ననేగద దర్శన † మునకుఁ దెచ్చె. 80

మ॥ కడఁజూడఁబడనట్టి దుర్దమ తురు † మ్మప్పాజ్యపై న్యాధినా

భుండయై సంగరచక్రముగ గరములం † దున్ద్రిష్టు నామానసిం

హుఁ డెవం! డన్నియుఁ జక్కనుండినను న † త్యుల్లాసియై యెట్లు నా

యదుగుల్ గొల్చెడు నాశ్రితుండెకద! యా † రా! కాల మెబ్బంగిదో! 81

సీ! అంద తొక్కవిధాబు † ముందున్నది ముసల్ల పండుగ యన్నట్టి † భంగిదోఁచ

నిదిగొ తోడరమల్లు † నిరుదెస సింహమ్ము జేరే కొల్చెడు వ్యాఘ్ర † శిశువులట్లు

సూక్తసాగరులు నా † సోదరు లిరువురుగనుపింతు! రకట! ర † కంబుఁ బంచు

కొని యేకగర్భంబు † నను బుట్టితిమి! ఛాయయట్లు నన్నెప్పుడు † నను సరింతు!

గీ! నాకు వారికి భేదమిం † తయును గలదె! కదలినంతనే వారలే † యెనురుపడుదు!

రిది యవససేనతోఁజేయు † కదనమో! స్వజనముతోఁజేయు కదనమో! † శంక గలిగె.

చ॥ బవరము లోకపావనము; † భాతలు మిత్రులు తండ్రిలైన నా

హవమునదాఁక బోరుట నృ † పాళికి ధర్మమటండు; రట్టి ధ

ర్మువెటుఁగ లేకకాదు; మొగ † ముల్ గని సోదర బంధు మిత్ర కం

తవిదళనం బొనర్చుట క † టా! కడుఁగూర్చమటంచుఁ దోఁచెడున్.” 83

సీ! అనఁ గవి “లేవాత్మ † కయ్యనస్థాభేదనాశముల్ దేహంబు † నకునుభోలా!

నాత్మ నిత్యంబు! దే † హం బనిత్యము! వీరుండగువానికిని స్వధ † రాచరణము

❖ Raisi accompanied his proper liege lord the great Raja Mann of Amber against the heroic Rana Pratap of Mewar. Jaimall had been a great favourite with Akbar, for, of all the Rajapootana nobles, he had been the first to pay his respects to him and had ever rendered his true and loyal service. He had married a daughter of Raja Udai Singh of Jodhpur a princess possessing great strength of will.

“G. B. Malleson C. S. I.”

తల్లిదండ్రులకన్నఁ ♦ దనకన్న మిత్రులకన్నఁ జుట్టంబుల ♦ కన్న మిగుల
నుత్తమంబగు! క్షత్రి ♦ యుం డెస్స డుత్తమోత్తమకర్మవీరుడై ♦ తనరవలయు!

గీ॥ సమధికాత్మైకతత్త్వవి ♦ జ్ఞానమయుడ! వోటు గెలుపుల సమబుద్ధి ♦ నూహసేతు!
నీకు ధర్మంబులను నేర్ప ♦ నేనెవండ" ననిన దిటవూని నృపతి సై ♦ న్యములఁజూచి;

—*) ప్రతాపసింహుడు సైన్యాధిపతుల యుద్ధమునకుఁ బురికొల్పుట. (*—

సీ॥ "హారావళీపర్వ ♦ తాగ్గిగణ్యము విశ్వపావనమైన మే ♦ వాడసీమ
యీ కోన లీలోయ ♦ లీ నదు లీ వను లీ భానుమండలం ♦ బిన్ని మనవి!
పూర్వ లెన్నియొ యుద్ధ ♦ ములుచేసి వారరక్తములతో నీభూమిఁ ♦ దడిపివారు!
ప్రాణ మున్నంత కీ ♦ యవని విదేశీయు లాక్రమింపంగ నీ ♦ యంగరాదు!

గీ॥ కట్టకడయాపి రున్నంత ♦ కట్టై తనదు పట్టి బిగఁబట్టి పరులకుఁ ♦ బట్టియాని
జననికరణి హస్తీఘాటు ♦ కనుమ నాని పూని కాపాడుఁడో రాజ ♦ పుత్రులార! 85

సీ॥ ఇంతవిస్తారమం ♦ చెఱుంగరానిది కాలపాఠోధి! యలలు సం ♦ వత్సరమ్ము!
లా కాలగర్భంబు ♦ నం దెందఱు నృపాలు! రెన్నెన్ని దేశంబు! ♦ లెన్ని రణము!
లెన్నెన్ని జాతులో! ♦ యెందఱు గెలిచిరో! యెందఱు మడిసిరో! ♦ యెఱుంగఁగలమె!
యందఱలో నొక్కఁ ♦ డైన నేడున్నాడె! యశమె చిరస్థాయి ♦ యయ్యెగాక!

గీ॥ మూటలనుగట్టి యాయువు ♦ బుట్టకెత్తి శాశ్వతబ్రహ్మకల్ప మీ ♦ జగతినుందు
మో! యరులఁదాడి గెలుపొ యో!లోగ్రహింత! మందఱేకమనసుకలై ♦ యనికేజనుడు

ఉ॥ ఆవడగండ్లవానవలె ♦ సంతట విశ్వములోని దుష్టవా
తావరణంబు శుద్ధమగు ♦ నట్లొనరించెడు యుద్ధముల్ జగ
త్పావనముల్; విపక్షబల ♦ భంజనులై గెలుపొందివచ్చినన్
బూవులసోనవానలను ♦ భూజనముల్ గుఱియింతు మీపయిన్. 87

సీ॥ వనిని బూవులు రాలి ♦ పడును! వసంతుఁ డాదటవచ్చి మఱల న ♦ న్నిటినిదెచ్చు!
జెడ నెండఁబాటిన ♦ చెట్టులు క్రొక్కాఱుచినుకుల మఱల లేఁ ♦ జివురు దాల్చు!
గొందఱో మనలోన ♦ నందఱో మడిసిన మనతావు చేకొండ్రు ♦ మనతనయులు!
నాయంతకేమొ యం ♦ తమనొందుదు నటన్న భయమింతయైనఁ గ ♦ న్నడఁగఁబోదు!

గీ॥ సాహసంబునఁ బోరి వి ♦ శ్వప్రపంచమునఁ బ్రజాహృదయముఁ జూఱఁ ♦ గొనెదమేని
మూట లేటికి! మనకింక ♦ మరణ మేది! క్షేతిఁ జిరంజీవులమయి ని ♦ ల్పెదముగాక."

చ॥ అను విభువిక్రమోక్తులను ♦ నంతట నంతట నిల్చి తేజసిం
గును మఱిగృష్ణసింహుడును ♦ గొండాకవైపున భానుసింగు యో
ధ నికర కర్ణ పేయముగఁ ♦ దద్రస మింత తొలంగకుండుగా
వినిచిరి యక్షరాక్షరము! ♦ వీరరసుబున నూఁగె సైన్యముల్.

89

సీ॥ గగనభాగంబెల్లఁ ♦ బగిలించి పరతెంచు పిడుగుతండముల స ♦ వృడులఁబోలి!
పశ్చిమకాలాభీల ♦ వనదముల్ రాపాడ జనియించు శేషుగ ♦ ర్జనము మించి!
రంగ దుత్తుంగ త ♦ రంగపంక్తులురేఁగు వనరాశి ఘోర ని ♦ స్వనముఁ గేరి!
సచరాచరప్రపంచ ♦ చము తూలిపడ వీచు ప్రకటప్రభంజను ♦ ధ్వనిని మీఱి!

గీ॥ దిగ్గజంబులు చెవు డెత్తి ♦ తెలివి దప్ప నట్టె హారావళీశైల ♦ మంత నిండి
యంబరేశ్వరు శిబిరంబు ♦ నటుత మ్రోగె సంగరారంభ దుందుభి ♦ స్వనభరంబు 90

—*) రాజపుత్ర సేనాధిపతులు యవనసేనలను దాడుట. (*—

సీ॥ అద్రి నెల్లెడ హార! ♦ హార! మహాదేవ! యన్ సమరనాదం బాక ♦ సంబు నిండ
శ్రీసలుంబ్రాకృష్ణ ♦ సింహుఁ డాసప్ఖాను మూడువేల్ భటులతో ♦ మొదటఁదాఁకె!
బదసూరుభర్త మా ♦ బాజ్ ఖాను రాయసింహుల కడ్డుపడె నంత ♦ బలముతోడ!
నాశ్వకత్రిసహస్ర ♦ మమర భేల్వాపతి యబ్బూరురహిమాను ♦ నని నెదిర్చె!

గీ॥ నప్రతీప్రతాపాంకుఁ ♦ డాప్రతాపుఁ డతులకాలాగ్ని సమమూర్తు ♦ లగు శిశోది
యాన్వయులు మూడువేలతో ♦ యవనసైన్య మధ్యముననున్న తోడర ♦ మల్లుఁదాఁకె!

సీ॥ రెండువేలాశ్వకు ♦ లండఁగొల్వొండ ఖాసింఖానుతో శ్యామ ♦ సింహన్తపతి!
యంతటి బలముతో ♦ నద్రిధైర్యుఁడు రాయశీలునితో భాను ♦ సింహభర్త!
పూని యబ్బుల్లా చ ♦ మూపతితో రామచంద్ర మనస్సింహ ♦ శౌర్యఘనులు!
విక్రమ ప్రకటు లా ♦ వీరబలునితోడ బేడ్లా-కొటేరియా ♦ పృథ్వీనాథు!

గీ॥ లాహవారంభమొనరింపనలఘుబలుల నాత్మసుభటులఁ గొనుచు బ్రహ్మాండమద్రువ
వీరగీర్జారవమెలర్చ ♦ భీమచాండు భీకరాస్త్రాబులు నిగుచ్చి ♦ తాఁకె రిపుల. 92

మ॥ వనధుల్ రెండును దాడి ఘర్జిలెడు తే ♦ వన్ గొండతోఁ గొండ డీ
కొనున ట్లంబుదమాలికల్ దొడరి సుం ♦ ట్తోభించుచందాన యా
వనసైన్యంబులు రాజపుత్రచమువుల్ ♦ వైరంబు వీర్యంబు నె
క్కొన నొండాండు కలంగఁదాఁకె సమర ♦ క్రోధప్రవృద్ధంబులై.

93

హాల్స్ ఫోటోగ్రఫీ మ. క. టూల్స్

ఫోటోగ్రఫీ	రాజ్ కు	సలూబ్	మహారాజా	శాస్త్రి	భానునిహుడు	రామచంద్రుడు	బేజ్-కొటేరి	భీమ
3000	శ్రీనిహుడు	కృష్ణసింహుడు	పాతాప	సింహుడు	2000 ఆశ్వికులు	ఖండేరావు	యాస్తిపులు	చాంగు
ఆశ్వికులు	3000 ఆశ్వికులు	3000 ఆశ్వికులు	3000 ఆశ్వికులు	2000 ఆశ్వికులు	2000 ఆశ్వికులు	2000 ఆశ్వికులు	4000 ఆశ్వికులు	30000
								భిల్లులు

ప్రతి యాత్రికుడు

అబ్దు	సాబ్-జుహ్లా	తొడరమల్లు	ఖాసింఖాను	రాయశీలుడు	అబ్దుల్-ఖాన్	పీ ర బ లు డు
రహీమాను	రాయ	సూక్ష్మ-డు-	25000	50000	50000 కాల్వరు	50000 కాల్వరు
50000	సింహుడు	సాగరుడు.	ఆశ్వికులు	తుపాకి పాజ్		
కాల్వరు	100,000 కాల్వరు	50000 ఆశ్వికులు				

కున్వార్
మహాసింహుడు-
సలీము అంబరు
బలము 25000
ఆశ్వికులు.

అబ్దు

మ॥ బెడఁగుంగత్తుల మేల్తల్ల తల్ల దోయ్ ధిఁ దటిత్తుంజముల్
 పాడమె; వీరరసావతారులగుచుఁ ♦ మోగల్ భటగ్రామణుల్
 కడుశౌర్యమ్మున రాజపుత్రకులపై ♦ లంఘించి దోర్దర్పమే
 ర్పడ నొక్కుమ్మడిఁ దాడి యార్చిరి రణ ♦ ప్రారంభ సంరంభులై.

94

—*) ఖేల్వోపతి—యబ్బూరహిమానుతోఁజేయు యుద్ధము. (*—

ఉ॥ తారకదైత్యనాథు ననిఁ ♦ దాగొని యొంచు కుమారుభంగి ఫే
 ల్వారమణుడు బాహుబల ♦ వైభవుఁ డా లయకాలభైరవా
 కారుల యోధులఁ గొనుచు ♦ గాఢరయంబున నేగి తాఁకె న
 బ్బూరహిమాను మోగలులు ♦ తోడనె వెనక్కుఁ దూలి యార్వఁగఁ.

95

ఉ॥ ఆతఁడు శైలముల్ పగుల ♦ నార్చుచు నేఁబదివేలు వీరచా
 దాతుల హెచ్చరించుచు గ ♦ దా కరవాల పరశ్వధాయుధ
 వ్రాతములఁ ధరించి గిరి ♦ వర్గము భేదిలఁ దాకు నాబలా
 రాతివిధానఁ దాఁకె నతి ♦ రాద్రభరమ్మున రాజపుత్రులఁ.

96

మ॥ ఇరువైయేడుల ప్రాయముఁ జెలువముఁ ♦ హెచ్చింప వారిద్యుగుఁ
 స్సరుడుఁ-శంబరు నట్లు సాత్యకియు-న ♦ శ్వశ్శామయుఁ బోలె నొం
 డొరు వెన్నీక హయాధిపాధులగుచుఁ ♦ యుద్ధంబు సాగింప న
 య్యిరువాగుఁ భటులెల్ల నిల్చిరి దిదృ ♦ త్తైకాగ్రచేతస్కులై.

97

సీ॥ ఉభయకూలంబుల ♦ నుప్పొంగి యుల్లోలకల్లోలమాలికల్ ♦ గడలుకొనఁగ
 నతితరఘాటితో ♦ నరుగు నఖండగంగాప్రవాహభరంబు ♦ కరణి దూరు
 రాజపుత్రచమూభ ♦ రంబుడాకకు మొగల్ కాండముల్ పులిసోటి ♦ కండలయ్యె;
 నెంత ఖండించిన ♦ సుంతయుఁ జెడక సముద్రతరంగముల్ ♦ పోలఁ బొంగి

గీ॥ పొరలి పైకెత్తివచ్చు న ♦ మొగలుపక్ష వాహినీభూరిపరిమాణ ♦ భార మప్పు
 డతులిత పరాక్రమోపేతు ♦ లైన రాజపుత్రసైనికులకుఁ దల ♦ మున్నలయ్యె.

98

మ॥ కుదురాచుఁ పహబాజఖానుఁడు తుపా ♦ కుల్ ప్రేలిపింపంగ నే
 బదివేల్ గుండులు లేచి ధూమము నభో ♦ భాగంబుఁ గప్పంగఁ దు
 మ్మెదలుఁ బోలె దటాలునఁ వెడలి క్ర ♦ మ్మెన్ రాజపుత్రాస్యప
 ద్ధృదశంబుడున! జేతఁ దట్టి యవి క్రిం ♦ దఁ గొట్టి రవ్వీరులు!

99

—*) తేజసింహుడు యవననై న్యమువై బడి ధ్వంసముచేయుట. (*—

మ! వెడబొబ్బల్ నికటాద్రీశ్వంగములఁ ద ధ్విజై పడకజేయ. బ
ల్విడిఁ దారుష్క-పదాతివర్గము విజృంభించె; మహావీరయో
ధుఁడు రాఘోణ్మణి తేజసింగు భటులఁ దోడ్కొంచు నైరివ్రజు
బడఁగఁ దాఁకెను శంఖమూఁడుచును బ్ర ధ్వాండంబు భేదిల్లఁగఁ. 100

నీ! ఒకమాటు ముందున ధ్విజై సందోసరించి యవనయోధుల శిరం ధ్వియ మోడు!
నొకమాటు దాపటి ధ్విజై దూఁకి యందిన వారినెల్లను ధ్విజై జేయ!
నొకమాటు వలపటి ధ్విజై లంఘించి యందఱు దున్ని తూఁ ధ్విజై నైచు!
నొకమాటు పిఱిది కిం ధ్విజై తనచుట్టు వెనుక నుండెడివారిఁ ధ్విజై కుమారుఁడు!

గీ! దీఁగమెలుపట్టు లశ్వంబుఁ ద్రిప్పికొనుచు మృత్యుదేవత చందాన ధ్విజై! నపుడు
యవనపాదాతిదళములఁచెవులమ్రోసె యమ మహిష కంఠ ఘంటా మహాస్వనంబు.

చ! అడరి మహాగ్నికీలలను ధ్విజై నంతటఁ జమ్ము తుపాకిగుండులుఁ
గడుపునఁజొచ్చి చుట్టుతిరు ధ్విజై బలువేదన నొందు మర్త్యుకై
వడి నలతేజసింగు భట ధ్విజై వర్గము దానును గర్భముఁజొరఁ
బడఁగఁ దురుష్కనై న్యములు ధ్విజై బగ్గముపాడుగఁ గూలె నేలకుఁ. 102

డి! ఆషహబాజుఖాను సుభ ధ్విజై టాళులఁ గొందఱు గొంచు విద్విష
ద్భీషణబాహుగర్వమునఁ దేజని ముందుకుఁ బూన్చె; నంతలో
రోషకషాయితాక్షుడు గు ధ్విజై రుస్థిరశౌర్యుడు రాయసింహుఁ ధ్వి
శేషఫణిద్రుమాడ్కి గవి ధ్విజై రథసమ్మునఁ దేజసింహుపై. 103

శ! ఆవీరుల్ హయముల్ గదల్చుకొని శౌ ధ్విజై రాయత్తులై మీఁదికిఁ
రా వీక్షించి గజంబులఁ గనిన హ ధ్విజై రక్షప్రభుఁడో యనం
గా విచ్చేసెను సింహనాదము వెలుం ధ్విజై దేజసింహేంద్రుఁ ధ్వి
ప్రావృట్కాల పయోద గర్భగత గ ధ్విజై స్థాస్పర్శిఁ గ్రేణిచుచుఁ. 104

నీ! కల్పాంతకాల మే ధ్విజై ఘము గర్భముననుండి వెడలు సౌదామనీ ధ్విజై వితతి మించి
తలమండలాగ్రి ధ్విజై ధితులు దిక్కులఁబర్వఁ ద్రిప్పుకొంచును బోయి ధ్విజై తేజసింగు
వార లిర్వరమధ్య ధ్విజై వ్రాలి పో రొనరింప జ్యోతిర్లతలు చుట్టు ధ్విజై చుట్టినట్లు
కనులు కానఁగరాక ధ్విజై వెనుకకుఁ దిరిగి భీకరహయంబులు త్రిప్పి ధ్విజై ములుఁదాకి!

గీ॥ రంత రాతోడ్కులుండు క ధీర్బులరుద్రు శూలమునుబోలు కుంతంబుఁగేలఁ నాల్పి
“తెగిరి రింకెందుఁ బోదురో ధీరులార!” యనుచు సింహనాదమునఁ బైఁకరుగుదెంచె.

మ॥ ఉదయద్భాను సహస్ర బింబగత ర ధీర్బులరుద్ర కాంతిచ్ఛటల్
వదనం బీనెడు తేజసింగు నెదిరిం ధీర్బులరుద్ర ముల్ లేక పైఁ
గదియుండంచు భటాభికిఁ దెలిపి చ ధీర్బులరుద్ర బాటి రాయుర్వు; ర
య్యదన గాల్చెను దేజసింహదహనుం ధీర్బులరుద్ర సైన్యాటవిఁ. 106

గీ॥ అసమ దక్షాధ్వర ధ్వంస ధీర్బులరుద్ర నుగ్రశివుఁబోలె దేజసిం ధీర్బులరుద్ర పొదివి
వచ్చి-వందఱలాడ, వి ధీర్బులరుద్ర మాక్షణం బకాండప్రళయమున మునిఁగె. 107

—*) సలుంబ్రాకృష్ణసింహుడు - ఆసపక్షానుతోఁ దలపడుట. (*—

క॥ ఆసంరంభ విజృంభణంబు నఖిలం ధీర్బులరుద్ర కోపోగ్రుఁడై
యాసపక్షానుడు పంచవింశతి సహ ధీర్బులరుద్ర బూన్పుచుఁ
డాసె ముందుకు; మూడువేలు భటు లం ధీర్బులరుద్ర గొల్వఁగా నాసలుం
బ్రాసింహం బెదిరించె నాతని భుజా ధీర్బులరుద్ర సంరంభమై. 108

సీ॥ ఎనిమిదంతలు బలం ధీర్బులరుద్ర యున్న జోండావతుల్ విక్రమా ధీర్బులరుద్ర
జిచ్చఱపిడుగులై ధీర్బులరుద్ర యావనాశ్వికులపై వ్రాలి ని ధీర్బులరుద్ర జొచ్చి;
రాతురుమ్ములు విజ ధీర్బులరుద్ర సంఖ్యాబలమున నొక్కఁడుగఁ గ ధీర్బులరుద్ర లంగఁదాడి;
గుభయనై న్యంబు లొం ధీర్బులరుద్ర సోఁకిన దోచె నుదధిద్వయము పొంగియొరసినట్లు;

గీ॥ పశ్చిమకాలాంతకోగ్ర జ ధీర్బులరుద్ర కరాళ దీర్ఘకుంతంబురుచులు న ధీర్బులరుద్ర బరవ
నాసలుంబ్రాధినాథుండు ధీర్బులరుద్ర యవనవిర సుభివక్షమ్మలను గ్రుమ్మఁ ధీర్బులరుద్ర నపుడు.

క॥ కడు నున్నతాశ్వమును గుడి యెడమలకుఁ ద్రిప్పకొనుచు ధీర్బులరుద్ర తేజాడు కృ
ష్ణుడు రిపులగాత్రములు పచ్చడియొపడ నటకేశౌర్య ధీర్బులరుద్ర సాహసవృత్తిఁ. 110

చ॥ అదిగని యోర్వలేక జ్వలి ధీర్బులరుద్ర తాగ్రహుఁ డాసపుఖాను కృష్ణునిఁ
గదిసిన నాతఁ డశ్వమును ధీర్బులరుద్ర గ్రక్కున వెన్నకుఁదీసి యొక్కఁపె
ట్టదరఁగఁ దాడి సాక్షుడగు ధీర్బులరుద్ర సాహసపుఖానుని గొంచుబోయె బె
ల్లెదిగి తృణంబు నెత్తుకొని ధీర్బులరుద్ర యేగెడు నా నుడిగాలి వైవశిఁ. 111

ఉ॥ సాహసవంతులు సమర ధీర్బులరుద్ర శౌర్యనిధానులు రాజపుత్రు లు
సాహసభరంబుతోడ రిపు ధీర్బులరుద్ర సైన్యములఁ జొరఁబారి చీల్చుఁ ద

ద్వాహిని పట్టుదప్పి నలు ♦ వంకలకుఁ జెడఁబాఱు! నట్టి కో
లాహల మాకసంబు పగు ♦ లో గవిసెన్ నలుదిక్కులందునన్.

112

—*) ప్రతాపసింహుఁడు — తోడరమల్లు నై న్యముఁ దాఁకి చీకాకుగావించుట. (*—

మ॥ తనసూర్యధ్వజ మొక్కచేత నొకచే ♦ తన్ శేషనాగేంద్రుఁబో
లిన దుర్వారకరాశిధ్వజము రుచుల్ ♦ నింపన్ జగజ్జాలమున్
దునుమాడన్ జనుదెంచు నాపశయ రు ♦ ద్రుండోయనంగాఁ బ్రతా
పనృపోత్తంసుఁడు కొండ డిగ్గి యహిత ♦ వాఁతంబు డాసెన్ వడిన్.

113

ఉ॥ ఎత్తుననుండి వచ్చు కడు ♦ నెత్తగు నశ్వము! దానిపైన లో
కోత్తర శౌర్య సాహస స ♦ మున్నతమూర్తి ప్రతాపదేవుఁ! డా
యు త్రమువెంట నొత్తుకొని ♦ యుగ్రబలాధ్యులు సూర్యవంశ్యరా
హుత్తులు! మొత్తమై గదలి ♦ రుర్విసమస్తము కంప మెత్తగన్.

114

క॥ ఆరాజపుత్రసింధులుల యారభటులు యవనసైని ♦ కాళుల వృథుగ
ద్వారావంబులు నిబిడంబై రోదసినిండిఁ బొంగి ♦ యవలికిఁ బర్యేన్.

115

మ॥ త్వర లంఘించుచు వచ్చి సింహములు మా ♦ తంగోత్తమాంగులబుల్
ఖర నిష్ఠాత నఖాగ్రసంతతుల వ్ర ♦ క్కల్ చేయుచందాన భా
స్వరశౌర్యాధ్యులు రాజపుత్రులు తురు ♦ మ్మ శ్రేణిపై వ్రాలి నె
త్తురును గండలు కాల్యలై ధరణియం ♦ దున్ బార్చి రొక్కుమ్మడిన్.

116

ఉ॥ శృంగము భంగమైన వృష ♦ భేందునిచందము దోఁపఁ దోడఁ దొ
క్కింగనె పైకిఁదూఁకు భుజ ♦ గప్రభమాడ్కి సరోవసాహసా
భంగురమై తురుష్కభట ♦ వర్గము రేఁగుదు రాజపుత్ర సే
నాంగము వెన్కఁకుఁబడ మ ♦ హాబలధాటిని దాఁకె నయ్యెడన్.

117

ఉ॥ కత్తులు తాఁకు చచ్చు! మెయిఁ ♦ గప్పిన జోడులు చిన్లు చచ్చు! రా
హుత్తులు వ్రాలు చప్పుడు! హా ♦ యోత్తముముల్ ధరఁగూలు చప్పుడుల్!
దుత్తలఁబోలె నెత్తురులు ♦ దూఁకెడు చప్పుడు! గాయ మొంది యె
ల్లెత్తినవారి చప్పుడులు! ♦ నెల్లెడ రేఁగె రణాంగణంబునన్.

118

ఉ॥ ఒక్కొక్కరాజపుత్రకుల ♦ యోధుని బెక్కురు చుట్టు ముట్టి యు
క్తేక్కిన మోగలుల్ గవిసి ♦ యెల్లెడ నొంపఁగసాగి రార! వా

రొక్క-కరుణ బ్రతాపన్నపు ధి నుజ్జ్వలమూర్తులనంగ వైరులన్
సుక్కిగఁజేసి! రెంతటి య ధి శోనిధులొక్కా! శిశోదియాకులుల్.

119

మ॥ పొదియై తాఁకెడు రాజపుత్రుల బలం ధి బుల్ పుష్కలావర్తనీ
రదముల్ గాఁగఁ, బ్రతాపభూవరుడు ప ధి ర్జన్యుండుగాఁగన్, బ్రభా
స్పదవర్మంబులు చంచలాతతిగ, శుం ధి భత్తజ్ఞ తీవ్రాశనుల్
గుదులై రాల్పఁ దురుష్క పై న్యములు ను ధి గ్గున్ నూచమై పోలినన్;

120

మ॥ విరియఁబారెడు వాహినీనికరమున్ ధి వీక్షింపఁగాలేక తో
డరమ ల్లందఱ హెచ్చరించుచు బ్రచం ధి డస్సూర్తిమై దాఁకె; సా
గరుండు సూక్తుండు కోపఘూర్ణిత కటా ధి క్షశీలు రంజిల్లఁ గే
సరియగ్గంబువలెన్ బ్రతాపుపయి ను ధి త్సహంబుతోఁ దూఁకఁగన్.

121

మీ॥ త్రిజగద్విరోధులొ ధి త్రిపురాసురులతోడఁ దొరయు కైలాసమం ధి దిరుఁ డనంగ!
విలయకాలమున జృం ధి భించు తేత్రాగ్నుల ముంచెడు వరుణదే ధి వ్రం డనంగ!
మాల్యవ న్నాలి ను ధి మాలిముఖ్యులఁ బట్టి వేధించు శ్రీమహా ధి విష్ణుఁ డనంగ!
ఖరమాషణాది ర ధి క్షశ్రేష్ఠులన్ గోపమునఁ దాఁకు శ్రీరామ ధి మూర్తియనంగ!

గీ॥ నసమ విక్రమ రణ సాహ ధి సాంకమూర్తి యాప్రతాపుడు సర్వసం ధి హరలీల
సాగి సూక్త తోడరమల్ల ధి సాగరులను మించి కలగిరచి యొంచి డయ్యించెనపుడు.

మ॥ బరువై యొప్పెడు దీర్ఘఖడ్గము ప్రతా ధి పస్వామి పై కెత్తి తో
డరమల్లున్ బడమోది కంకటము గా ధి డన్ జీల్చి సూక్తున్ ధరన్
బొరలన్ దప్పఁగఁదోసి సాగరు శిరం ధి బున్జూచి వేయంగ, ము
వ్వరు నవ్వరునిమోల నిల్వక పరీ ధి భూతాత్ములై పాటిసన్,

123

మ॥ ఉరగవ్రాతము సంహరింపఁగ మహా ధి గోత్సాహమున్ బెంచు నా
గరటామంతుండు వానిచుట్టములవీ ధి కన్ రాజరాజేశ్వరుం
డరుగుఁదెంచె బ్రతాపుండున్ భటయుతుం ధి డై! యావనశ్రేణి దు
ర్భర తద్ధోర కతోరధాటికిఁ జలిం ధి పన్సాగె నాద్యంతమున్.

124

● మ॥ కడుశాంతంబు నగాధమై పోలుచు నా ధి గంభీరవారాశిలో

నుడుకున్ నిల్ల ప్రవాహ మొక్క మొగమై ధి యుప్పొంగుచున్ బాటు కై

● It emerges from the gulf as the famous Gulf Stream and is joined by the North Equatorial current. At first the Gulf-Stream is a rapid current of dark

పడి రాణాయ శిశోదియాభటులు గ ధి ర్భంబు బ్రవేశించి య
య్యెడఁ దొడుక్కుచుమాసమాహము బలం ధి బింకించి రత్నగ్రులై.

125

ఁగి మందరశైల మంబునిధి ధి మధ్యము చొచ్చి కలంచునట్లు చు
ట్టుం దళమొందు మోగలు ధి టుల్ పదులు శతముల్ సహస్రముల్
మృందఁ బ్రతాపసింహుడు బ ధి లక్ష్మిని లాతని యోధవీరు లం
దందఁ బరాక్రమస్ఫురణ ధి మచ్చుపడఁ విహరించి రయ్యెడఁ.

126

—*) శ్యామసింహ — ఖాసిఖానుల యుద్ధము. (*—

మి ఇరువైయెదగు వేల యాశ్వికబలం ధి బిర్వంకల గొల్పు ను
స్థిర దుర్వార పరాక్రమక్రముడు ఖా ధి సింఖానుపై శత్రుసం
హరణోద్యోగఁడు శ్యామసింహవిభుఁ డ ధి సాదీశుడుఁ వీరకే
సరియోనాగఁ బరాక్రమించి నడిచెఁ ధి ఝాలాన్వయుల్ గొల్వఁగఁ.

127

మి క్రతుకాలమ్మున యాయజుకుడు హవి ధి ద్రావితంబులఁ వహ్ని నా
హుతులఁజేసెడునట్లు శత్రుభటులఁ ధి యుద్ధంబునఁ దాఁకి శీ
ర్షతతిఁ ద్రుంచుచు శ్యామసింహుడు గుహ ధి సంఘాతముల్ వక్రలై
క్షితిపైరాలఁగ సింహనాదము నొన ధి ర్చే వీరశౌర్యార్భటిఁ.

128

ఁగి దండధరోపమాన భయ ధి దస్థిర మేచక దీర్ఘదేహు లు
ద్దండ కృపాణపాణులయి ధి దర్ప మెలర్ప మహమ్మదీయు లా
భండనసీమ వైరిభట ధి భంజనముఁ బొనరింప, గాలిచే
బండులు భూమిపైఁ బొరలు ధి భంగి శిరంబులు దులైఁ బెల్లుగఁ.

129

శా బాహుశౌర్యులు శ్యామసింహుఁడును ఖా ధి పర్యండు శౌర్యోగ్రులై
బాహు-బాహి కచా-కచి బల మెల ధి ర్చు బోరఁ దద్దర్శనో
త్సాహశీరతుతాచు రెండుమొనలఁ ధి దైవారు రాహుత్తు లెం
తో హర్షంబున మాన మూని రణమం ధి దుర్ నిల్పి రవ్వేళలో.

130

blue warm water. The average is three miles an hour or five miles in the coldest and warmest seasons. This is about equal to the speed of the Ganges or Irrawady. The current speeds out and becomes the North Atlantic Drift, flowing right across the Atlantic and keeping warm the shores of the British Isles and north western Europe generally.

“ L. Dudley Stamp ”

ఉ॥ అత్రటి విక్రమించి భయం దాహవశౌర్యంబు శ్యామసింహభూ
భృత్తిలకుండు శీర్షకము ధీదిల మోదుచు ఖాను ఖడ్గము
ద్వృత్తి వియత్రలంబునకుఁ ద్రైవ్యగంగొట్టి హయంబుఁ గూల్చు నో
రెత్తక వాఁడు మానము వ ధింతుచుఁ బాతెను నేల దూతుచున్.

131

—*) భానుసింహుడు — యవనసేనల నుఱుమాడుట. (*—

మ॥ దెసలెల్ల దన కేతనప్రభలు సం దీప్తంబులై వెల్ల నా
హసశౌర్యాంకుఁడు భానుసింహవిభుఁ డ య్యాదిత్యుఁడుబోలె వె
క్కసమా తేజముతోడఁ బొంగుచు వివ ధివాత్రమున్ జేల్పు వీ
రసమూహంబును మోహరించుకొను సం రంభంబు వీక్షించుచున్;

132

చ॥ యవనులవైపు యోధులను దాజయమల్లుఁడు రాయశీలుఁ డా
హవమున కెచ్చరింప రయ మారఁ దుపాకులు గాల్చి రందఱున్;
బవనము వీరఁ దుమ్మెదలు పద్మములన్ విడివచ్చునట్లు గుం
డ్లు వెడలి రాజపుత్రభట లోకముపై బడియెన్ మహాగ్రమ్మె.

133

చ॥ పిడుగులు గుంపులై పడెడు వీతను నిప్పులు రాలునట్లు పైఁ
బడెడు తుపాకిగుండ్ల జడి వానలపెల్లన కోర్వఁజాలమిన్
దడబడి రాజపుత్రభట లండము ముందును వెన్న దోప క
య్యెడ స్పృహలేక నిల్వఁబడె నెచ్చటి గుం పచటన్ స్థిరంబుగన్.

134

మ॥ “అకటా! శత్రులు వేయఁ బెల్లెగయు న య్యాగ్నేయ మాహేంద్ర నా
గ కతోరాస్త్రచయంబుఁ జూపులనె వ్ర క్కల్ సేయువారయ్యు రా
జకులాగ్రీవులు స్వల్ప మియ్యనలవ ర్నంబున్ భరింపంగఁజా
లక ముం దేగక వైరిఁగూల్చు కిలు ని ల్వన్ బాడియే! యియ్యెడన్.”

135

చ॥ అనుచును భానుసింహవిభుఁ డాడి హయంబుఁ గదల్చి వెంటరం
డని కదలన్ భటాని నిబి డాతప మారవివెంట నేగు న
ట్లనుపమధాటి లేచి యన లాస్త్రపరంపర కోర్చి శత్రుసే
న నెదుగఁ బాతె; నంతట ర ణంబు చెలంగె భయానకస్థితిన్.

136

చ॥ కడువడి రాజపుత్రులు ము ఖాముఖఁ జెంతకువచ్చి దూకి పైఁ
బడఁగ మహమ్మదీయులు తు పాకులు గాల్పంగ వీలులేక యా

బడెలను ద్రిప్పి మోదిరి; కృ + పాణ భయంకర తీక్షణ భార తె
లైడ నిగుడంగ వారి నల + యించి కలంచిరి రాజపుత్రకుల్.

137

ప|| తరణి నభంబునక దిరుగు + దారి మెలంగుచు భానుసింహుఁ డ
త్రటి జయమల్లు శీర్షకము + ధాత్రిని వ్రాలంగ మోది ముగమకుల్
బరచుచు రాయశీలు ఘన + వక్షము నుద్ధతి వేయ నాతఁడుకొ
సరగునఁబాతె ఖడ్గము భు + జంబున సోకుచు నెత్తు రొల్కుంగక.

138

మ|| ఖురసంఘట్టన రేంగు ధూళి సమర + త్కోణిక్ దివిజేరఁగా
హరిశౌర్యాఘ్నము రాజపుత్రకులు కొ + పాటోప మేపారఁ ద
తక్రవాలొగ్ర భుజంగకోటికిఁ దురు + మ్మప్రాణవాతంబు ల
త్రటి భక్షింపఁగఁబెట్టి యార్చిరి వియ + ధ్ధాత్రుల్ పకంపింపఁగక.

139

—*) రామచంద్రదేవుని యుద్ధము. (* —

మ|| సమరోత్సాహ విజృంభమాణ పటు గ + జ్ఞాస్ఫూర్తితోఁ గొండనుం
డి మనస్సింహుఁడు రామచంద్రవతి ఖం + డేరావు దోస్సారులై
బామవిండుల్ ముడిదేలఁగా వెడలి య + బుల్లా చమూక్రేణి స
ర్వము చీకాకుపడంగఁ దాడి సమయిం + పక జొచ్చి రాచెగటక.

140

శా|| తోఁకక ద్రొక్కు భుజంగరాజవలె న + బుల్లా ఖోరాసాభటా
నీకంబుక బురికొల్పి గ్వాలియరుతో + ణీనాయకుక దాఁకె; ము
క్కాఁకల్ దీటిన యానృపో త్రముఁడు ఖ + డ్గం బెత్తి సింహంబటుల్
కేకల్ వేయుచు వానిమహీస్తముఁ బగి + ల్పొక మోగలుల్ బెగ్గిలక.

141

శా|| పెల్లై రక్తము దూఁకి మూర్ఛిల, భటుల్ + వీక్షించి శీఘ్రుంబె య
బుల్లాఖానుని మోసికొం చవలికిఁ + బోవక మనస్సింహుఁ డ
త్యుల్లాసంబునఁ బొంగుచుక రిపులపై + నుద్వృత్తి లంఘించుచుక
ద్రుశ్యక జేసెఁ దురుష్కవీరభటసం + దోహంబు నిర్వంకలక.

142

మ|| ఒకమూలూనువిభండు దుర్దముఁ డలా + యుద్ధీనుఁడక వీరుఁ డో
ర్వక యుద్ధాంగణమందు నలైసలకుక + బాటక బ్రయత్నించు సై
న్యకదంబంబుల హెచ్చరించుచు దద + ధ్యక్షత్వముక బూని యా
జిక్ ధైర్యం బిగురొత్తజేసి మరలిం + చెక బూన్చి యవ్వేళలో.

143

—*) ఖండేరావు యుద్ధము. (*—

సీ॥ పదునాటువర్షముల్ ధి పాయని పూచలేబ్రాహ్మణులు సాకుమా ధి ర్యము వెలార్చు
దరుణారుణాజ్ఞప ధి త్రవికాలమగు తేట కనుగవ పరమభా ధి గ్యంబు దెలుపఁ
దనమూర్తి సొబగు మ ధి దన వసంత జయంత సౌందర్యములకు సి ధి గ్గందఁ జేయఁ
నిజ తనుత్రాణ కాం ధి తిచ్చట లఖలభాగములందు దుర్నిరీ ధి క్షతను బెంప!

గీ॥ నసమ వజ్రాభరణశోభి ధి యై తనర్పు దొడ్డకాంభోజహయము ముం ధి దునకుఁద్రీప్తి
రామచంద్రు ఖండేరావు ధి రణముఖమునఁ దాఁకె విక్రాంతి వజ్రల మూర్తినుదొరల.

మ॥ పులిపిల్లల్ చెలరేగి పైబడునటుల్ ధి మూర్ఖా ఖొరాసాను యో
ధులు కాక్షేయక కుంత ముద్గర గదా ధి దుల్ దాల్చి శౌర్యంబు వా
టిల నొక్కువృద్ధి వచ్చి పైబడిరి; ఖం ధి డేరాయఁడు దుర్భర
జ్వలనుండోయన యుద్ధసీమఁ జరియిం ధి పఁ సాగె వీర్యాధ్యుడై.

145

మ॥ నికటారామఫలాళిఁ బాలకుఁడు ఖం ధి డింపఁ మొదల్ పెట్టు నా
రకమై పాచకసార్యభాముఁడును గూ ధి రల్ గోయు నట్లెఱుఁ బూ
నికమై వీరవిహారముల్ నెఱపి ఖం ధి డేరావు తోరుష్కయో
ధకదంబుల మస్తముల్ దునిమె దు ధి ధ్వాంతక్రియాభీలుడై.

146

మ॥ వరుసఁ భీమ-ఘటోత్కచా-ర్జును లద ధి ల్పఁ భీతిమైఁబాటు న
క్కురునైన్యంబుల భంగిఁ బాటిరి తురు ధి మ్మూల్ రామచంద్రుండు ను
స్థిరశౌర్యుండు తదీయపుత్రుఁడు మన ధి స్సింహుండు దుద్ధాంతవీ
రరసావేశముతో నరాతిభటశీ ధి ర్నంబుల్ విదాంపఁగఁ.

147

—*) బేడ్లా - కొటేరియా ప్రభువుల యుద్ధము. (*—

గీ॥ ప్రణయబద్ధులు చోహణ ధి మశ్యమణులు వీరమూర్తులు బేడ్లా-కొ ధి టేరియా నృ
పతులు నాల్గువేలాశ్విక ధి బలము గొలువ యవనులను దాడి రపుడు భయంకరముగ.

ఉ॥ గండశిలాప్రపంచము న ధి గంబుననుండియు దొర్లినట్టు లు
ద్దండమహోన్నతాశ్వికవి ధి తానము నాలుగువేలసంఖ్య పై
నుండియు పూడరా నిలువ ధి నోపక యావనసేన లన్నియుఁ
బండిన పైరునాఁదలలు ధి వాల్చుచు మ్రొగై రణాంగణంబునఁ.

149

మ॥ కవలున్ గౌరవసేనలన్ బొదివి వ్ర ♦ క్కల్ చేయుచందాన దా
నవనై న్యంబుఁ గలంచు దంతిముఖ-సే ♦ నానుల్ వలెన్ వచ్చి శౌ
ర్యవికాసంబునఁ జోహణప్రభుకుమా ♦ రద్వంద్వ మవ్వేళ శా
త్రవనై న్యంబుల కంతలుంతన మొన ♦ ర్పకసాగె వేభంగులన్.

150

—*) భిల్లులు - యవనులతోఁజేయు యుద్ధము. (*—

మ॥ కడునెత్తుండెడు కోటకొమ్మగుములన్ ♦ గంఢోపలశ్రేణిపై
వడిఁ గూర్చుండిన భిల్లులున్ ధనువులన్ ♦ బాణాళి సంధించి సం
దడిగా నార్చుచు వేయఁగాఁదొడరి; రే ♦ తద్బాణసందోహముల్
జడివానల్ వలెఁ బెల్లు ముంచెను దురు ♦ మ్మ ప్రాజ్య నై న్యంబులన్.

151

చ॥ అచలనితంబభాగముల ♦ యందు రహించెడి గొప్పగుండులన్
బ్రచురబలుల్ కిరాతభట ♦ వర్యులు నూలులు వేలు పట్టి పూ
నిచి కదలించి, దొల్లెడు ధ్వ ♦ ని గిరు లన్నియు వ్రీల శత్రుహ
స్తిచయము నిల్చుచోటికిని ♦ జెచ్చెరఁ ద్రోసిరి గుంపుగుంపుగన్.

152

ఉ॥ ఆపయినుండి దుగ్ధమ మ ♦ హాబలధాటిని దాటివచ్చు గం
ఢోపలకోటి మార్గమున ♦ నున్న పదార్థములెల్ల నజ్జగు
జ్జై పడ వ్రాలి మోగలు గ ♦ జావళిఁ జొచ్చి పదుల్ శతంబులున్
రూపజ దొర్లసాగె యవ ♦ నుల్ ప్రళయంబున మున్గి కూలఁగన్.

153

మ॥ హనుమద్వానరభ ర్త శైలముల బా ♦ హశక్తమై తెచ్చి వై
చిన రామాయణయుద్ధమందు నసుర ♦ శ్రేణుల్ వలెన్ వ్రాలి యా
వనదంతావళికోటియున్ శిలలు పై ♦ వ్రాలన్ ధరన్ వ్రాలి యొ
క్కనిమేషంబున మ్రగ్గె నట్టలవలెన్ ♦ గాత్రంబులున్ నుగ్గుగాన్.

154

చ॥ వెఱచుచుఁ గాలిమూఁతలును ♦ చిక్కబలంబునఁ బాతె; నాశ్వికుల్
పరచిరి నోరులన్ దెఱచి ♦ ప్రక్కలకున్ గిరి నెక్కలేక; యు
ద్ధరతఁ దుసాకిపొజులును ♦ దోడనె కాల్చిరి; కాని గూడు లా
గిరిపయినున్న భిల్లతతి ♦ క్రేవకుఁ బోక పడెన్ ధరిత్రిపై.

155

శా॥ అమాయాశబరస్వరూప మనఘం ♦ బై యింద్రకీలాచలో
ద్దామప్రస్థములన్ జరించు గజదై ♦ త్యధ్వంసీ చందంబునన్

భీమాటాపుడు భీమచాందు ధరణి ♦ భృచ్చృంగమందుండి యు

గ్రామోఘప్రదరాళిఁ గూల్చెను విప ♦ ఊరణ్య సత్వంబులఁ.

156

గీ॥ అలరి యలరించు నొక్కమాతాప్రతాపుఁబరుల నొకమాటు కనుసన్న ♦ బ్రమియఁజేయు
విడక యుభయపై న్యముమధ్య ♦ విజయలక్ష్మి యజ్జనాశపుడూఁగుట ♦ య్యాలనూఁగె!

—*) మ ధ్యా హ్నా వ ర్ణ న ము. (*—

కా॥ మెండై యెండలు నిండె; నల్లెసలఁ గ్ర ♦ మ్మోన్ నిప్పులఁ గుప్పు చు
ద్దండ గ్రీష్మసమీరముల్; నిఖిల స ♦ త్వంబుల్ గడుఁ డసె; బ్ర
హ్మాండంబుమఁ బొగల్ సెగల్ తుటుములై ♦ వ్యాపించె; మధ్యాహ్నమా
ర్తాండుం డుజ్జ్వలకాండుడై గగన మ ♦ ధ్వంబందు వెల్గొండఁగఁ.

158

ఉ॥ ఆతప నాతపోద్ధతికి ♦ నాయనవర్మములెల్లఁ గ్రాగి సఁ
జాతకృశానుకీలలు భృ ♦ శమ్ముగఁ జిమ్ముటఁజేసి యోధసం
ఘాతము దేహముల్ బడలి ♦ కల్ గని శీనలు రెండువైపులం
దాతటి సుంత కన్నగించి ♦ నట్టులు కూర్చె నిమేషకాలముఁ.

159

సీ॥ తలలపై బొడిచికం ♦ బుల యిన్నరేకుల నలమి దహించు సూ ♦ ర్యాతపాగ్ని!
నలుదెసల మిడుంగు ♦ రులు చిమ్ము రక్తదీప్తాక్షులఁ గోపభ ♦ యంకరాగ్ని!
ప్రాభాతసంగర ♦ వ్యాయామమున లేగి జగము మ్రొంగఁగఁగోరు ♦ జాతరాగ్ని!
భువనసంతతి నెల్లఁ ♦ బొడిపొడిగావించు బహుబృహన్నాశాస్త్ర ♦ భైరవాగ్ని!

గీ॥ యన్నిటిని మించి లోకభ ♦ యంకరమయి యతిశయిల్లు బాహుప్రతాపాగ్ని! వెలుంగ
భటులు పంచాగ్ని యోగ భావనల మెదిగి మఱలఁ దలఁపడి రనికి నిర్జ్వరులు పొగడ.

—*) మానసింహుడు పరంగుల నుసికొల్పి పిరంగులు ప్రేలిపించుట. (*—

చ॥ “ఇరువదిరెండువేల భటు ♦ తెల్లెడ నాలుగులక్ష లున్న మ
మృగవటచేయఁ జొచ్చి రక ♦ టా! గతియే”మని కుండి దక్షిణో
త్తరముల మానసింహుడు శ ♦ తఘ్నుల సంతతధార నిప్పులఁ
గురిసి విపక్షపై న్యములఁ ♦ గూల్చుగ నాజ్ఞ యిడఁ భటాళికిఁ.

161

సీ॥ మొగలాయి సేనా స ♦ ముద్రాంతరమునుండి పొడతెంచు బడబాగ్ని ♦ మూర్తులనఁగ
రాజా ప్రభంజన ♦ రాజ మోగల్ శాఖ నిలువ కూడెడు తాళ ♦ ఫలము లనఁగ!

రణదుగ్ధ వీరరౌ ♦ ద్రమునఁ జేరికొలంది గుప్పు నిప్పులగొప్పు ♦ కుప్పు లనఁగఁ
దురకదండను తోటఁ ♦ దొడిమ యూడుచు దొర్లు పరిపక్వకూష్మాండఃఫలము లనఁగ!
॥ సమయమాంత్రికమాళి భూతములఁ దనుచు నడుపు రక్తాన్న నిబిడ పిం ♦ డంబులనఁగ!
నల పరంగులు పెనుపిరం ♦ గులను బేల్చి రాలె దెసలఁ దప్తాయన ♦ గోళతతులు. 162

మ॥ అవి లోకంబులఁ గాల్పఁగాఁ దొడరు బ్ర ♦ హ్మస్త్రాళి నా నిప్పుల
దివికీ జమ్ముచు వ్రాలి యోధులను భే ♦ దింపంగ రాణాచమూ
నివహం బుట్టుట లూఁగి యెత్తువడి భ్రాం ♦ తిజెంది వెల్వెల్లఁబో
యి విలాకొందిన లేతమోముల విధం ♦ బేమూచు వాక్రువ్వఁగఁ. 163

తి మ॥ గుములై నిల్చి గుభాల్గుభా లని పిరం ♦ గుల్ మోగి గుటేకాని స
ర్వము నిశ్శబ్దతఁ దాల్చె; యోధతతి చా ♦ వ్ జూడఁగాలేక డం
దమునఁ గుందుచు చాంచుభ ట్టాక మహా ♦ దంతావళం బెక్కి యు
త్తమ గంభీర మనోజ్ఞ నిశ్చల గళ ♦ ధ్వానంబు శోభిల్లఁగఁ, 164

—*) చంద్రభట్టారకుండు రాజపుత్రసేనలకు రణోద్యోగముఁ గలిగించుట. (*—

డి॥ “ఓయసమాన సాహస స ♦ మున్నత శౌర్య సమగ్రిమూర్తులా
రా! యడలంగఁబోకుండు పి ♦ రంగుల గుండ్ర! కఖండయుద్ధవి
ద్యాయుతులైన మీకుఁ గర ♦ మందు ధరింపఁగఁ బూలచెండ్లు గా
వే యవి! యొక్కమై దగులుఁ ♦ డీ! పొడియైపడ సర్వలోకముల్. 165

సీ॥ మొన్నగాఁ జిత్తురి ♦ మూడవ ముట్టడి! పదియునాతేండ్ర లేఁ ♦ బ్రాయమందె
కరకంకణములు మం ♦ గళవస్త్రములతోడఁ బెండ్లిపీటలనుండి ♦ వెడలి వచ్చి
పుత్త సూర్యద్వార ♦ మున శాత్రువులఁ గూల్చి భార్య పండ్రెండేండ్రఃపడుచు రిపులఁ
గుప్పగూరగఁ ద్రుంచె! ♦ గోమలి త్యాగవిక్రమములు సకలలో ♦ కములు మెచ్చె!
గీ॥ నా యరుంధతీదర్శన ♦ మపుడె స్వర్గమునకు నచ్చరల్ కనుసన్న ♦ లను బానర్ప
వలచు శౌర్యైకధనులు మీఁకొలమువార! లతుల మతులార! భేల్వా భటాభులార!

⊗ In the sacred bardai of the Rajput, we have the bard of our Saxon ancestry; those reciters of warlike poetry of whom Tactus says “With their barbarous strains they influence their minds in the day of battle with a chorus of military virtue.”

“Annals of Mewar.”

సీ॥ శాతమగోత్రంబు! ధాధిపురము రాజధాని! యాచార్యుండు ధైర్యగురుడు!
 వంశంబుకర్త వి శాస్త్రిమిత్రు! దాస్యర్గమర్థముల్ మునుపు స్తం భన మొనర్చె!
 బదునాల్గులోకముల్ పైకి నచ్చిన సుంత కీడలుంగనిది రా తోడు కులము!
 బిగబట్టి తెచ్చి నిల్విన దురుష్కులు మీముఖముఁ జూడ వెలతుర! ఖ్యాతిగలిగె

గీ॥ నఖిలభారతవీర మ హాభవనము గోపురమున నెత్తిన పూర్ణ కుంభతుల్యుఁ
 డగుచు మీతండ్రి జయమల్లు! యశముఁగాంచె! ద్విజ్ఞదేభేంద్రసింహ! యోతేజసింహ!

సీ॥ సామ్రాజ్య మఖిలంబు సవతితమ్మున కిచ్చె సంతతత్యాగి యా చండనృపతి
 యా బయానాసీమ నరుల తలల్ వేలు రాలఁగా విహరించె రత్నసింగు!
 చిత్తూరుకోట డు స్సినచోట నిలిచి దుర్గారావు స్రళయరా ద్రమునఁ బోరె!
 నెనిమిదేడుల క్రింద నీరేడులోకముల్ జయపెట్ట వర్తించె సాహిదాసు!

అ॥ సకల పూజ్యమైన చండేశు వంశంబు శాస్త్రి యుగ్గు పాలఁ బెజిఁగె!
 నాకులంబు వీరు లందు నాయకమణి కృష్ణసింహవిభుఁడు కృష్ణనిభుఁడు.

168

సీ॥ జగదేకదుర్నిరీ క్షప్రకాశు లటన్నఁ జూపు నూర్లకొలది సూర్యకులము!
 నిత్యసత్యవ్రత నిష్ఠాపరు లటన్నఁ జూపు వేలకొలది సూర్యకులము!
 కండ లొలిచియిచ్చు ఘనవదాన్యు లటన్నఁ జూపుఁ లక్షకొలది సూర్యకులము!
 లోకంబులెల్ల గెల్పు ధనుర్ధరు లటన్నఁ జూపుఁ గోట్లకొలది సూర్యకులము!

గీ॥ ట్నేటి వెలయు నసంఖ్యాకకులములందు సురలకును సాయ మొనరించె సూర్యకులము
 సూర్యకులము దూరం బుంచి చూచునెడల నఖిలభవనంబు లంధకారావృతములు

సీ॥ ఇత్వాకు వెటులోక హితుఁడు! కాకుత్స్థత్రిశంకులు మఱి హరి శృంగుఁ డెట్టి
 వారు! మాధాంత ప్రా భవ మెంత! నాభాగుఁ డంబరీషభగీర థాది నృపులు
 సామాన్యులే! యిక సగర-దిలీప-రఘుక్షితీశులక్ష్మీఁ గొలువఁ గలమె!

బ్రహ్మాండమంతయుఁ ద్రాసున నిడిన నిదుల నొక్కఁడొక్కఁడే తూఁగఁగలఁడు!

గీ॥ భువనసామ్రాజ్యలక్ష్మి కా పురముచేయు వజ్రహర్ష్యరాజంబు మీ భానుకులము!
 శతశత నమస్కృతులు చేసి సకలజగము నీపదముఁ గొల్పు లరుదె ప్ర తాపదేవ!

సీ॥ కాఫరిస్థాప్రజా గణము నేటికిఁగూడ బహురాముల ఖడ్గ పటిమఁ బొగడ!

నాభారాసాదేశ మందు భోమనసింహు నాడెల్లు లింకను నడచుచుండ!

సమరసింహేంద్ర వి క్రమగాధలెల్లప్పు ఘోరీజనులు తొడు కులకుఁ దెలుప!

గుంభరాణ శౌర్య జృంభణం బేవేళ దేశదేశములు గీ ర్తించుచుండ!

గీ॥ భారతీయుల యొడభులఁ ♦ బ్రాణముండ మటువనేర్తురె రవివంశ ♦ మహిమ మెప్పుడు!
 ధర్మసంస్థాపనార్థ మే ♦ తత్కులమున దేవుండై పుట్టితి పృతాప ♦ దేవ! నీవు. 171

సీ॥ భరతఖండక్షమా ♦ భరము నిజోద్దండ బాహుదండబున ♦ వటలఁజేసి
 జగమెల్ల జయపెట్ట ♦ శకము నిల్పినమేటి విక్రమాదిత్య పు ♦ ధీవిభుండు!
 సతత మింద్రప్రస్థ ♦ సామ్రాజ్యమున సార్వభౌమపరంపరఁ ♦ బాడుకొలిపి
 బహుకాల మేలి శా ♦ శ్వేతశ్రీఁ గనిన యనంగపాలాది రా ♦ ట్పుంగవులును!

ఆ॥ సకలనుగుణగణవి ♦ శాలు రేవంశసాగరము గనిన దొడ్ల ♦ కొన్తభమ్మ!
 తి లట్టి మేటివంశ ♦ మపశ్రీఁ బడకుండఁ బోరరయ్య! త్వరు ♦ వీరులార! 172

సీ॥ పావకాన్వయ సంభ ♦ వక్షత్రయులకెల్ల నాధారయస్థి చో ♦ హణకులూబు!
 మున్నేడవ శతాబ్ది ♦ మునఁ దూరుమ్మలను ఖాపించె లక్షలుగ మా ♦ జీక్యరాయఁ!
 డితిని యన్నకుమారుఁ ♦ డేడేండ్ల లాటుండు దన్యుకోటిని ద్రుంచి ♦ తానుమడిసె!
 సకలవీరక్షణం ♦ చము మాళివెలయు దిన్యజ్యోతి యితఁడను ♦ ఖ్యాతిఁగాంచె!

గీ॥ సతనితండ్రి దూలారావు ♦ యవనవీర వాహినీ వార్ధి కుంభసం ♦ భవమహర్ని!
 గ్గి మిమ్ముఁ గనినత జగము కంఠించుచుండు! బాహుబలులార! చోహణప్రభువులార!

❖ If it had to boast only of Vikramaditya, the paramount lord of India whose era established fifty six years before the Christ, still serves as the grand beacon of Hindu chronology, this alone would entitle the Tuar to the highest rank. But it has other claims to respect. Delhi the ancient Indra-prastha, founded by Udisthira and which tradition says, lay waste for eight centuries, was rebuilt and peopled by Anangpal Tuar (A D 792) who was followed by a dynasty of twenty princes which concluded with the name of the founder, Anangpal [1164] when contrary to the Salic Law of the Rajputs he abdicated [having no issue] in favour of his grand child the Chohan Prithwi Raj.

“Annals of Mewar.”

§ Chohan: This is the most valiant of the Agniculas and it may be asserted, not of them (only, but of the whole Rajput race. Actions may be recorded of the greater part of each of the Chateeskula which would yield to none in the ample and varied pages of history. Its branches have maintained all the vigour of the original stem and Haras the Keechees, the Deoras, the Sonegurrahs and others of the twenty four, have their names immortalized in the song of the bard.....There were several princes whose actions emblazon the history of the Chohan. Of these was Manikya Rao who first opposed the progress of the Muhammadan arms. Even the history of the conquerors record that the most

సీ॥ ఆ యనంగు ననుంగు ♦ టాడుబిడ్డకొడు! కింద్రప్రస్థపురము పు ♦ ణ్యమలపంట!
 సోమేశు కులవార్ధి ♦ శుభ్రమరీచి! దుక్కా గర్భ శుక్తి ము ♦ క్తాఫలంబు!
 సమరసింహుని స్నేహ ♦ సౌహృదప్రతిమ! పృథ్వామహాదేవి సౌ ♦ దర్యధనము!
 కల్యాణ మేనటి ♦ కపు ముద్దుమామ! సంయుక్తా మనోబ్జ భా ♦ నూదయంబు!

గీ॥ సమద జయచంద్ర జలద జంఝూమరుత్తు! ఘోరి గజ సింహ! మితనిబోల్ వీరు లేరి!
 యీచతుర్భుజరాజేంద్రు! ♦ నెన్నదరమె! పృథ్వీరాజై చతుర్భుజం ♦ డెసఁగెఁగాక.

శా॥ సౌరాష్ట్రంబుననుండి వచ్చుచు దురు ♦ మ్మ శ్రేణిఁ జక్కాడుచో
 మారాణాలను దొల్తునుండి బలసం ♦ శన్మాన్యులై కొల్చు దొ
 సాగరం బెల్ల జగంబును బాగడె! మీ ♦ ఝాలామహావంశ మా
 ధార స్తంభము భారతాభ్యుదయ సౌ ♦ ధస్థాయితో నిల్పుఁగఁ.

175

శా॥ ఐదారేడుల చిన్న కుట్టలయినఁ ♦ హర్యక్ష శాబంబుల
 ట్లాదన్యుప్రకరంబుఁ గూల్చు కులమ ♦ ర్యాదల్ వెలుంగఁ రిపు
 చేదంబుఁ బొనరించి వారితలలఁ ♦ జెండాడి చెం డాడుడి!
 యేదీ చూతము మీభుజాబల మహా ♦ హేలా కళా దీధితుల్!

176

ఉ॥ తొమ్మిది నూలులేండ్లు ధృతి ♦ తో నెలకొల్పు మతాభిమానభా
 వమ్మును మాతృభక్తి ఫల ♦ పాకము వమ్ముగు వైరి నోర్పు తూ
 కమ్మునఁ దక్కువైన; నలు ♦ గావున నిష్కర దీక్షఁ బూని శౌ
 ర్య మ్మఖిలంబు చూపి రిపు ♦ లందఱ నొంపరె! కీర్తి నింపరే!"

177

మ॥ అని విప్రోత్తముఁ డంబుదస్వనముతో ♦ నందండును నిల్చియుం
 డిన యవ్వీరుల వంశగౌరవము వ ♦ ర్జింపఁ శ్రవఃప్రీతిగ్గా
 విని యాద్యంతము నైన్యమంతయు విజృం ♦ భించెఁ సముద్రంబు పొం
 గినచందమ్మున భూరి వీర రస సం ♦ కీర్ణ ప్రభావమ్మునఁ.

178

ఉ॥ అంతట మానసింహవిభు ♦ నాజ్ఞఁ బరంగులు పెఁపిరంగుల
 త్యంతజవంబు రాద్రీమును ♦ దార్కొనఁ ద్రిప్పుచుఁ జెలెనున్న మం

obstinate opposition which the arms of Muhammad of Ghazni encountered, was from the prince of Ajmir who forced him to retreat, foiled and disgraced from this celebrated stronghold in his destructive route to Sourashtra.

"Annals of Mewar."

దెంతయుఁ దొంటికన్న నిపు డిబ్బడి ముబ్బడిగాఁగఁ బ్రేల్పఁ గ
ల్పొంత మహాశనిప్రతితి యట్లవి యాత్మబలంబుఁ గూల్పఁగన్, 179
గీ॥ హరుని నయనాగ్నిఁ బొడమి దిగంతరములఁ గ్రమ్మ చండాగ్నికణములకరణి యవన
సైనిక ముఖాబ్జ నిగ్గత యంచరిక పటలములు పైన వ్రాలెఁ దు పాకి గుండ్లు. 180

—*) రాతోడేజసింహుడు విజృంభించి పిరంగుల వైకేగుట. (*—

సీ॥ ఆజానుదీర్ఘ బా ధార్గళయుగళంబు సమధికోదాత్త లక్షణముఁ దెలుప!
సతనుసింహాసనం బైన పక్షము మహారాజన్య పట్టభ ద్రత వెలార్ప!
నరుణరేఖామనో హర దీర్ఘనేత్రముల్ సతత లక్ష్మీనివా సతను బెంప!
దర్శనీయంబైన తనమూర్తి నవకోటి మన్ననసాందర్య మహిమ నింప!
గీ॥ నమృతరస మొల్కు మొలకనవ్వలరు మోము శతశరచ్చంద్ర సౌభాగ్యసరణి గేరఁ
దన భటుల వీడి హయము ముం దునకుఁ ద్రిప్పె ధీరలోకైకహాలి యాతేజసింగు.
సీ॥ రణదుర్గ పరమ శౌర్యప్రాభవము మెచ్చి పైఁజల్లు శతపత్ర పటల మనఁగ
గుహలు మాస్మ్రోయంగ బహుశతఘ్నిక లవిచ్చిన్నధారల నగ్నిఁ జెఱఁగుచుండ
వేదమంత్రముల దీ విండుచు భూదేవతతి చల్లు మంగళాక్షతల నడుమఁ
గరములు ముకుళించి శిర మొకించుక వాల్చి పెండ్లి కొడుకు మ్రొక్కఁజెల్లినట్లు
గీ॥ గుడియఁ గేడెంబుఁ జేతులఁ గుదిలపఱచి చిత్రధార నశ్వముఁ బూని శిరము వంచి
పరమసాహసుడగుచు బర్వతము డిగుచు దేజసింగు పిరంగుల దెసకు దూఁకె.

మ॥ “నిమిషంబున్ నిను వీడి యుండఁగలమే సితోడిదే మాకు లో
క”మటంచున్ దమజన్మమాది దృఢదీక్ష భక్తుల గొల్పు ను
త్తమరాతోడ్కులపీరు లందఱును మొత్తంబై నిజాధీశు పా
దముల గొల్వఁగ వెంటఁ దూకి రరిసం తానమ్ము చింతింపఁగన్. 183

శా॥ ఆలోకోన్నత శౌర్యసాహస సమ గ్రాశ్వర్య దృశ్యంబుఁ దా
మాలోకించుచు రెండుపక్షముల వా “రా! సురలో గూడ నీ
లీలల్ నేర్తురే! నీసమాను లిలలో లే” రంచుఁ దద్విక్రమ
శ్రీల బాడిరి తేజసింహునకు “జే! జే!” యంచుఁ గీర్తించుచున్. 184

—*) రాతోడ్ తేజసింహునకు సలుంబ్రాకృష్ణసింహుడు తోడగుట. (*—

శా॥ దూరంబుననుండి యాకృతులు సం తోషముతోజూచి “యా

రా! రాతోణ్ణణి నీబలోద్ధతి ప్రపం ♦ చాతీత! మద్రానికి
బారం బున్నదె" యంచు మెచ్చుచు సలుం ♦ బ్రాహ్మిని చోండావతుల్
బారై కొల్వ శతఘ్ని కాతతిపయి ♦ లంఘించె సింహాకృతి.

185

మ॥ తనచే గాలుని దండమంతటి గదా ♦ దండంబు సంధించి భీ-
మునిచందంబున గొప్పకన్నుగవ ని ♦ పుల్లరాల దుర్దాంతపు
త్రిని రోషించుచు దేజసింహుడును నాం ♦ దిక్ దీర్చి పుణ్యాహవా
చనముజేసె శతఘ్ని కాత్రయము పి ♦ చ్చల్ గాఁ బడ మోదుచు.

186

మ॥ ఖరఖడ్గంబున బోర్చుగీనుభటుల ♦ ఖండించుచు ఘోరము
ద్గరఘాతంబుల నాశతఘ్నులను వ్ర ♦ క్కల్ చేయుచు లోకసం
హరణోద్యోగపరాయణుడయిన ఘా ♦ లాక్షుక్రియ ధీర సు
స్థిరరాద్రోద్ధతి దేజసింహుడు చరిం ♦ చె శాత్రువుల్ బెగ్గి.

187

మ॥ సునిశాతస్థిరవీరవిక్రమయుతుల్ ♦ చోండావతుల్ వారిప్ర
క్కన రాతోడులు బాహుశక్తి యలరం ♦ గా నా"పహారా"యె డా
ఁని నిప్పుల్ దిను గోడిపుంజులటు లు ♦ ద్వృత్తి శతఘ్ని చయం
బును వ్రయ్యల్ పడ మోదసాగిరి గదా ♦ భూరిక్రఘాతంబుల.

188

చ॥ కెరలుచు వ్రాలుచు బుడత ♦ కీచుల గూల్చుచు నాశతఘ్నుల
జెరచెరలాడి వ్రక్కలుగఁ ♦ జేయుచు దక్షిణ మాదిచేసి యు
త్తరమున కేగు లోకభయ ♦ దప్రతనిష్ఠుడు తేజసింహభూ
వరమణి యుత్తరాయన ది ♦ వాకరుబోల వెలింగె నత్తటి.

189

సీ॥ ఖగరాజు కినిసి ప ♦ న్నగరాజశీర్షముల్ చిదుప్రలై వాల్గంగఁ ♦ జెండినట్లు!
వానకారునఁ గృషీ ♦ పలుకు గుద్దలి పట్టి పుట్టలన్నియుఁ దెగఁ ♦ గొట్టినట్లు!
కడురోషమున లోహ ♦ కారుండు మండెడు మాసలన్నియు డుల్ల ♦ నేసినట్లు!

Among exotic birds there can be hardly one better known by report than the strange majestic and fleet footed creature that scorneth the horse and his rider or one that from the earliest times to the present has been oftener more or less fully described. And an adult male (bird ostrich) will stand nearly 8 feet in height and weigh 300 lb. The great mercantile value of ostrich feathers has led to the formation of the numerous "Ostrich-Farms." In favourable localities and with judicious management these establishments are understood to yield very considerable profit.

"Encyclopaedia Britannica."

గీష్మవాతము బిట్టు ♦ కేఁగి యారామ జపాపుష్పముల రాల్చి ♦ నైచినట్లు!
 ౧॥ దండధర గదాదండ పృ ♦ చండ దీర్ఘ దండమున శతఘ్నీసము ♦ దాయ పృథుల
 వక్త్రములు వ్రక్కవ్రక్కలై ♦ పడఁగ మోడఁ దేజసింహుండు త్వాత్రసంధీపుండగుచు
 మ॥ పడిమై నిప్పులయేటు దాటి భవన ♦ వ్రాతంబుపై నెత్తి వ
 చెడు వై వస్వతుఁడో యనంగ “బదనూర్ ♦ సింహంబు” రాతోడులె
 ల్లడఁ జుట్టు దనుఁగొల్వఁగా యనన వా ♦ హిన్యగ్రముఁ దాఁకి యె
 క్కుడు విక్రాంతి భటాల్లి మస్తముల ను ♦ గ్గుఁ నూఁకగా దంచినక; 191
 —*) యననసేనావతు లొక్కుమ్మడి రాజపుత్ర సేనలను దాచుట. (*—

ఉ॥ ఆరటమంది నై న్యవిభుఁ ♦ డాసపుఖానుఁడు, రాయసింహు న
 బ్ధూరహిమానునిఁ సమర ♦ ముష్కరు నాషహబాజుఖానునిఁ
 జేరఁగఁబిల్చి నై న్యములు ♦ చేరిచి నల్వరు గూడి శౌర్యను
 ర్వారులు రాజపుత్రకుల ♦ పై దొడరక నియమంబుచేయుచుక, 192

మ॥ తనకంఠాణహయంబుఁ ద్రిప్పి సముదా ♦ త్రప్రాధి నాతేజసిం
 గు నెదిర్చెక; షహబాజుఖాను దవిలెక ♦ గ్రోధోన్మత్తుఁ గృష్ణసిం
 హుని; భేల్వాపతి దూరమందు సకలం ♦ బూహించి యత్సంతథా
 టిని జేరకజని రాయసింహవిభుఁ బ ♦ ట్టెఁ సైంహికేయుండనక. 193

మ॥ బదనూర్సింహము సింహవిక్రమమునక ♦ బై వచ్చి ఖడ్గద్యుతుల్
 చదలకబర్వఁగ నొక్కమైఁ దగిలె నా ♦ సప్తఖాను; వాడంత బె
 ట్టిదమా కోపముతోడఁ గుంతమును నా ♦ టెక దీర్ఘవతుంబుపై;
 నది తుంటల్పడఁ తేజసింహవిభు ఘా ♦ రాశిప్రయోగంబునక. 194

మ॥ త్వరమై సాయుధుఁడౌచు వాఁడు బదనూర్ ♦ భర్త సమీపించె; నా
 బిరుదుక వీరసాధ్వివీచికవలెక ♦ వీతెంచె నాఖానుపై;
 మెలుపుల్వోలె గృహాణముల్ దిరిగె; గ్ర ♦ మ్మెక వాజిపై వాజి; యా
 పరివేషమ్మల సూర్యచంద్రులవలెక ♦ భాసిల్లి రక్షిర్వరుక. 195

మ॥ కరవాలమ్మలు నాగుపాములవలెక ♦ గంధంబులక జుట్టె; ని
 ర్వర వ్రేటుల్ మఱి పోటు లిన్నియనుచుక ♦ రూపింప రాకుండె; భా
 స్వరఖడ్గంబునఁ దేజసింహస్మపుఁ డా ♦ సప్తఖాను మోదంగఁ, ద
 త్తరగం బీల్చినఁ, జెట్టుతోడఁ బడు మ ♦ ర్వుం డట్లు వాడుక బడెక. 196

- ఉ॥ ఆరణవీరుఁ డిట్లయిన ♦ నవ్వల గాఁటుచుఁ దేజసింహుఁ డ
బూరహిమానుపైఁ గవినెఁ; ♦ దోడనె వాఁడును దాఁకె, వారిధి
వారిధి దాఁచు నట్టులు; ర ♦ ణంబు త్తణంబున ఘోర మయ్యె; బా
కారి బలాసురుల్ పెనఁగు ♦ నట్టులు పోరఁగసాఁగి రిరువరు. 197
- ఉ॥ భూరిభుజప్రభావగుణ ♦ ముక్ బ్రకటించుచుఁ దేజసింహుఁ డ
బూరహిమాను ఖడ్గరణ ♦ ధూర్వహశక్తి వెలుంగ, నుగ్రులై
యారణవేది వెల్లెడు మ ♦ హాదహనోగ్రసమగ్రమూర్తులై
పో రొసరించి రిరువరు ♦ బూర్ణ పరాక్రమ రేఖ యొప్పుఁగన్. 198
- శా॥ ఔరా! నీదగు సాహసంబని మనం ♦ బుదెంచుచు విద్విష
ద్వీరారణ్య దవానలుండు బదనూర్ ♦ పృథ్వీశ్వరుం డశ్వము
ప్రేరేపించుచు ముందు చూకి తనవై ♦ రిక్ గుఱ్ఱమందుండి దు
ర్వా రేఖంబు మృతాశము గొనిన తే ♦ వన్ గొంచుఁబోయెన్ వడిన్. 199
- ఉ॥ నైంధపుఁడో యనంగ బల ♦ సాహసుఁ డాషహబాజుఖాను ద
ర్పాంధుఁడు త్రోవకడ్లువడ ♦ నాతనిఁ బైకొనె గృష్ణసింహుఁ డా
కంధిని జొచ్చు కుంజరము ♦ కైవడి! దద్దలధాటి వాఁడు వ్రా
లెం ధరపైన దోమయుఁ బ ♦ లెన్ గనుమూసిన యంతలోపలన్. 200
- మ॥ పరమోదారుఁడు రాయసింహవిభు ఖే ♦ ల్వాభర్త యా కౌరవే
శ్వరుని దాఁకెడు సాత్యకి బలెఁ గడున్ ♦ సంరంభ మేపార సు
గరరంగంబునఁ దాకి యాతని భుజా ♦ గర్వమ్ము వమ్మై చనన్
గరవాలమ్మున వేయ నాతఁ డుఱికెన్ ♦ గాయంబు గాయంబుగాన్. 201
- శా॥ ప్రావృట్కూల పయోధర ప్రతతి తే ♦ వన్ లేగి రాతోడు చోం
డానదీపు లరాతిసైన్యపటలాం ♦ తర్భాగము జేరి వీ
రావేశమ్మున వైరివీరతతి ను ♦ దందన్ విదారించుచున్
ప్రోవుల్ ప్రోవులు పోసి రెల్లెడ సమి ♦ ద్భూమికి శిరశ్శ్రేణులన్. 202
- ఉ॥ చండపరాక్రమంబు భుజ ♦ శౌర్యము శోభిలఁ దేజసింహుఁడున్
ఖాండవము దహించెడు ధ ♦ నంజయుఁ బోలె నరాతియోధులన్
మెండుగ శీర్షముల్ తఱిగి ♦ నేలకుఁ గోలకుఁ దెచ్చిసంత నా
భండనసీమ మోగలులు ♦ పచ్చముపాడుగఁ గూలి రెల్లెడన్. 203

మ॥ పరశేనఁ బదనూరుభ ర్తయు సలుం ♦ బ్రానేతయుఁ జొచ్చి యి
ద్వరు ఖడ్గంబుల కప్పు తీరనిపనిఁ ♦ బుట్టించి రవ్వారి వీ
రరసోదేకమునందుఁ జిక్కి యమదం ♦ స్త్రామధ్యముఁ జొచ్చు నా
కరణిఁ వైరులు నూర్లు వేలుగను ద్రుం ♦ గఁ సాఁగి రవ్వేళలో.

204

ఉ॥ ఓడలు గుంపుగూడుచు మ ♦ హోదధియందలి నీటిమొత్తముఁ
దోడనె చించుచుఁ జపము ♦ తోఁ జనున ట్లరిసేనఁ జొచ్చి చ
క్కాడుచు వార లిద్వరును ♦ నాశ్వికవర్గము గొల్వ సంగర
క్రీడల వ్రేఁగు చూపి విహ ♦ రించిరి శాత్రవ మధ్యనీమలఁ.

205

—*) పృతాపసింహుని ద్వితీయ యుద్ధము. (*—

మ॥ ద్విసహస్రంబు శిశోదియాభటులు సే ♦ వింపఁ బ్రతాపప్రభు
డసమాన స్థిర వీర విక్రమ కళా ♦ వ్యాపార మేపార శ
త్రుసమూహంబుల మీఁదికిఁ వెడలి గొం ♦ తుల్ గోసి కోరాడి యు
గ్ర సహస్రాంశుఁడు వోలెఁ దేజము వెలుం ♦ గఁ నిల్చె దుర్వారుడై.

206

మ॥ కడుదట్టంబయి యొప్పు చెట్టడవి చీ ♦ కాకై ధరఁ వ్రాల సం
దశీమై దంతిపరంపరల్ గవియు చం ♦ దంబార, రాణాప్రతా
పుఁడు తద్యోధులు వైరిసైన్యము ముఖం ♦ బుఁ జీల్చి దోర్దర్ప మే
ర్పడఁ దన్నధ్యమునందు దూఱి రహితుల్ ♦ పాటంగ నల్లిక్కులఁ.

207

శా॥ తోడక్ మల్లును యుద్ధనైపుణకళా ♦ దోస్సారుల్లా యోధులుఁ
దోడై కొల్వ. శిశోదియాప్రభువరే ♦ బుక్కి వీకమై దాఱి పో
రాడఁజూచె; బృతాపసింహవిభుఁడు ♦ ద్యద్ధాటిఁ దచ్చీర్ష మూఁ
టాడఁ ఖడ్గము నెత్తి మోది యరిమ ♦ ధ్యంబందు దూఁకె వడిఁ.

208

ఉ॥ రోసమునొంది చుట్టును దు ♦ రుష్కులు కొందఱు కొల్వ, లోకసం
త్రాస విశేషశౌర్యబల ♦ దర్పుఁడు సాగరుఁ డగ్రిసోదరుఁ
డాసె; బృతాపుఁ డాతని క్ష ♦ ణంబునఁ గ్రిందికిఁ దెచ్చె; నిట్టి భ
స్మాసురు లట్టి యుగ్రినిట ♦ లాతుల చెంగట నిల్వ నేర్తురే!

209

శా॥ దూరంబందుఁ దురుష్కయోధులను సూ ♦ క్తుం డొక్కేడఁ జేర్చి “మీ
రీ రాణా నెదిరించి కూల్చుచు”డన వా ♦ రెల్లఁ బ్రతాపేంద్రువై!

బారై దూఱిరి; కొండఱ్ కొదునిమి కో ♦ పన్నూర్తిమై సూక్తునిన్
జేరన్ బోయి తదీయశీర్షకముఁ జిం ♦ చెన్ రాజమూర్తాండుఁడన్.

210

చ॥ జలకుహశాంధపుం డుదయ ♦ శైలము నెక్కినఁ దత్ప్రకాశముల్
నలుదెసలన్ వడిన్ గవియు ♦ లాగు ప్రతాపుఁ డరాత్రినై న్యసీ
మల మెలగన్ దదీయభట ♦ మండలి చుట్టును జట్టుకొంచు మో
గలుభట శీర్షకోటి కడి ♦ కండలుగా నిలరాల్చె నయ్యెడన్.

211

సీ॥ అతిపావనంబు హా ♦ రావల్ శైలరాజమున హాల్డిఘాటు ♦ సవనశాల!
యతులప్రతాప బా ♦ హావీర్యభర యశోధనుఁడు తోడరమల్లు ♦ దక్షమాని!
యాతని యాజమా ♦ న్యమునఁ జేరి మెలంగు రాజపుత్రకులు ని ♦ ర్జరుల గణము!
వేలకువేలు సే ♦ వించు యావనభటుల్ వేరైదు పొడుగు గ ♦ డ్దాల ఋషులు!

గీ॥ శూరవరులు శిశోదియా ♦ వీరభటులు ప్రమథగణములుగాఁ! బ్రతా ♦ ప ప్రభుండు
ప్రళయ భైరవ విగ్రహ ♦ ప్రాభవమున! నరిచమూతతిఁ జొచ్చి చ ♦ క్కాడె నపుడు.

మ॥ కటకుంబీరపు రాజపుత్రకుల డా ♦ కన్ నై పఁగాలేక యా
కొఱప్రాణంబులతోడ నెల్లెడఁ దురు ♦ ఘ్నల్ పాటఁగాఁజొచ్చి! రా
హరిశౌర్యుండు ప్రతాపుఁడన్ యవనసే ♦ నాంతంబుఁ బ్రాపించి శం
ఖరవంబున్ బొనరించె భూధరగుహా ♦ గర్భంబు లూఱాడఁగన్.

213

మ॥ ప్రళయాంభోధర గర్జనంబువలెఁ ద ♦ ధ్వానంబు వీజేర న
వ్వల నిల్వంబడు మానసింహవిభు నం ♦ బర్ యోధులున్, జెంతనే
పులి గాండ్రించిన దద్దటిల్లి హరిణం ♦ బుల్ పాటుచందాన, ది
క్కులకున్ బాటఁగఁ జొచ్చి; రెంతభయ మె ♦ కో! యాప్రతాపుండనన్.

214

గీ॥ అంతలోఁ బ్రక్కనున్నట్టి ♦ యవనసేనఁ జెందుజెండాడి శ్రీకృష్ణ ♦ సింహాధిభుండు
శంఖనాదంబు విని చాల ♦ సుభ్రమమున స్వామి యొద్దకు మెటుపల్లు ♦ వచ్చిదూఱి.

మ॥ “అకటా! యొటిగ నిట్లు రాఁదగునె! దే ♦ వా! శత్రుమధ్యం బపా
యకరస్థానము! వైరినై న్యము లసం ♦ ఖ్యాకంబుగా నున్నచో
టికి రాఁజెల్లదు! నామ పార్థసముఁ బా ♦ టింపుం”డటం చొండుప్ర
క్కకుఁ గల్గెంబును బట్టి యశ్వముఁ దొలం ♦ గన్ దిద్రిప్పెఁ గార్యజ్ఞుఁడై.

215

చ॥ పువు వికసించినట్లు మొగ ♦ మున్ జిటున వ్వలరింపఁగాఁ బ్రతా
పవిభుండు “తండి! వీరున క ♦ పాయము లేని స్థలంబులున్నె! యా

హవ మిది; వెన్కజూడఁ దగ" ♦ దంచన నంతటఁ దేజసింహుఁ డా
యవనులసేనఁ జించుకొని ♦ యక్కడకుఁ జనుదెంచె సూటిగఁ.

217

చ॥ ఒకయెడఁ గృష్ణసింహుఁడు మ ♦ ఊక్కయెడఁ బదనూరుభర్త వై
తకము ఖలీనముఁ గొని ప్ర ♦ తాపునిఁ జేర్చిరి తొంటిచోట; దా
ని కవల రెండునై న్యములు ♦ నింగియు నేలయు రాయనట్టి పో
లిక, నతిరొద్రధాటిఁ దవి ♦ లే రణశౌర్య విజృంభణంబునఁ.

218

—*) యవనుల వారణబలముతో రాజపుత్రులకైన యధ్ధము. (* —

స॥ స్థావరత్వము మాని ♦ జంగమత్వముఁ దాల్చు నంజనాచల సమూ ♦ హము లవంగ!
మొగలాయి వాహినీ ♦ వ్యోమసీమఁ జరించు నీలకాదంబినీ ♦ నివహ మనఁగ!
దళముగా మెలిచి వి ♦ చ్చలవిడిఁ బెట్టుగు నుత్తాల తమాల సు ♦ తాన మనఁగ!
మొగలు నడిజలం ♦ బులు తగ్గ వెలిదోచు విపులగంఢోపల ♦ వితతియనఁగ!
గీ॥ యవనసైన్యోత్తర దిశా ము ♦ ఖాగ్రసీమ నిలిచి ఘోకారముల నింగి ♦ నేలఁ గలిపి
కరిఘటాకోటి కాటుచీ ♦ కటుల దాటి యరితతులఁ దాఁక వెడలె! భయానకముగ.

స॥ కడుఁబడనై యున్న ♦ గన్నెరాకమ్మలఁ దలలలో మెదడు బ్ర ♦ ద్దలుగఁగోసి!
బలమైన కత్తివా ♦ తి లకోరులు నిగుడ్చి దీర్ఘదంతంబులఁ ♦ ద్రెళ్ళవేసి!
నిశితధారల నొప్పు ♦ నెలవంకకోలల శోత్రవృంతములు రా ♦ సులుగఁబోసి!
వాఁడిమి గల పాత ♦ వాఁతయలుంగులఁ దుండముల్ మిగులఁ దు ♦ త్తుమురుచేసి!

గీ॥ పలురకంబుల నంపదె ♦ బృటువాన గురిసి కుంభస్థలంబులు ♦ గూలదోసి!
శరములను 'జత్తజల్లు'గాఁ ♦ బరపి భీమచాందు భటులు గూల్చిరి దంతిసంతతులను.

క॥ బలవంతులైన భిల్లుల యలుగులు మెయి నిండ నాటి ♦ యావనగజముల్
వెలిఁగె నొడలెల్ల ముండులు పులకెత్తిన యేదుపది ♦ మూఁక లనంగఁ.

221

ఉ॥ బిట్టుగ మావట్టిండ్లు గజ ♦ బృందములక నిశితాంకుశంబులక
నెట్టుచుఁ బూన్చి రదిగి; కవి ♦ నెమ్మది నెక్కఁగసాఁగె ఘోకృతుల్
పెట్టుచు; మోగలుల్ కరుల ♦ వీపుననుండి తుపాకిగుండలతోఁ
గొట్టిరి; వాని డాకలకుఁ ♦ గొందఱు భిల్లులు కూలి రయ్యెడఁ.

222

ఉ॥ దట్టముగాఁగ మూఁగి బల ♦ దర్పులు భిల్లులు పొసముల్ గదా
పట్టిన భిండివాల కర ♦ వాలతతుల్ గొని తుండముల్ తెగఁ

గొట్టినఁ గుంజరోత్సరము † కొండలు గూలినయట్లు బిట్టు గీ
పెట్టుచు నేలపై నొఱఁగె † బెంటలు పెంటలు గాఁగ నత్తటిక.

223

—*) భీమచాందు యుద్ధము. (*—

సీ॥ వామబాహువు నంటి † వటలు చాపము, మహారాజ దీప్తహా † రంబుగాఁగఁ!
గడలెల్ల దుర్నిరీ † క్షద్యుతుల్ వెదచల్లు శూలంబు ముమ్మెన † వాలుగాఁగ!
హస్తాగ్రిమున దక్షి † కావరశంఖ మయ్యంబుజాసను కవా † లంబుగాఁగ!
గడియయైనను దన్ను † విడక కొల్పెడు భిల్లతతులెల్ల బ్రమథసం † తతులుగాఁగ!

గీ॥ నప్పు డబ్బూర్ నబీ తెచ్చు † హస్తదైత్యు భిల్లపశువతి గదనెత్తి † పిప్పిసేయ
గాయపడి చెందిరపుగొండ † కరణి నదియుఁ గాల్గు పైకెత్తి పిల్లేరు † గంతునైచె.

ఉ॥ భండనభీముఁ డాశబర † వంశ్యశిఖామణి భీమచాందు దో
ర్లండ గదాభిఘాతముల † దంతిసమూహము కుంభగోళముల్
మెండుగఁ జీల్చివైచుచు వె † లింగెను గండశిలాప్రజంబులఁ
బిండిగఁ గొట్టుచుండు నొక † పెద్ద యయోమయ యంత్రమోయనఁ.

225

క॥ బరువయిన గదను దాలిచి యరవరలై పడఁగమోద, † నాన్వరదము లే
కరదములై యాపిమ్మట నరదములై కూలె నంగ † లార్పఁగ యవనుల్.

226

మ॥ విబుధేంద్రుండు పవిత్రయోగముల ను † ర్విధింబులఁబోలె ని
స్సబడెఁ దిప్పుచు వేయుచుఁ యవనసే † నాలక్ష్మి సింగారపు
గబరీభారముఁ గోసివైచెనొ యనం † గా! దంతిసంతానముఁ
శబరస్వామి హరించె దోర్బలకళా † సంరంభ మేపారఁగఁ.

227

—*) బుడుతకీచులు పిరంగులను బ్రేల్పుట. (*—

సీ॥ యావన నైశ్య దు † ధ్ధాభి ద్రచ్చినఁ బుట్టు కాలకూటానల † జ్వాలలనఁగఁ!
దురకదండను చిల్వ † దొర ఫణంబులఁ దోచు మాణిక్యపటలసం † పదలనంగ!
కదనానిలమున మో † గలు సరస్సుననుండి రాలెడు శతపత్ర † రాజియనఁగ!
బహుళ శతఘ్నప్ర † వాళవల్లుల జాటు గుమురైన పగడాల † గుత్తులనఁగ!

గీ॥ బరగి తాళ బింబ కపిత్థ † ఫలసమాన నీల భయద తప్తాయన † గోళతతులు
బహుబృహన్నాళికాస్త్రముల్ † పఱఁగఁజేసి బుడుతకీచులు నడిపి ర † బుర్బరముదోఁప.

- సీ॥ మొగలాయి నై న్య జీ ♦ మూతగర్భమునుండి వెలిజాలు పిడుగుల ♦ పిండనుగ!
యావనసుభట బా ♦ హాపృతాపమహాగ్నికడ లేచు నంగార- ♦ కణములనంగ!
రణదుర్గ యురిమి నే ♦ తృముల రాద్రీము గొక్క- బాడమిన గొప్ప నిఁపుకలనంగ!
మృత్యుదేవత కోప ♦ మెత్తి తూరుపుపట్ట- దోతెంచు కొరపుల ♦ తుంటలనంగ!
గీ॥ నల్లా నేరెడుపండ్లంత ♦ లగుచు యవన భటతతులనుండి వెడలు తు ♦ పాకిగుండ్లు
రాలె సీలోత్పలచ్చాయ ♦ రాజపుత్ర పై నికులకుఁ గడ్డావతం ♦ సంబులగుచు. 229
- క॥ వడివడి నవి తొడరుచుఁ పైఁబడినన్ దడఁబడియు డీలు ♦ వడి యీడిగిలన్
బడి యెత్తువడి బడల్ వడి బుడివడి కడుఁజెడియె రాజ ♦ పుత్తుల సేనల్. 230
- క॥ పనుగురు పదునేనుగు రిర్వదిగురు నలువదిగురు నలు ♦ వదిగురు మఱి తొం
బదిగురు నూగురు సుభటులు తుదముట్టిరి వేడిగుండ్ల ♦ తోరపు జడికిన్. 231

—*) ఖండేరావు యుద్ధము. (*—

- శా॥ చండాగ్నేయ కరాళగోళములు వ ♦ గ్నంబట్లు వీశేర, బి
హ్మాండంబంతయుఁ బిండిసేయఁగల డై ♦ ర్యాహర్యుల్, సుంతయున్
గుండెల్ నిల్వక కుంగు కప్పదశ, న ♦ తుదదీపభావాఘ్యుడై
ఖండేరావు నిజాప్రయోధు లలరం ♦ గా నశ్వమున్ దిప్పచున్, 232
- క॥ పుష్పసమయావసరమునఁ బుష్పంధయసేన గొలువఁ ♦ బుష్పరథముపై
బుష్పాస్త్రమ్ములఁ జిమ్మెడు పుష్పశరునిమాడ్కి నపుడు ♦ ముందుకుఁ గదిలెన్. 233
- చ॥ వెనుక నె రాజపుత్రకుల ♦ వృద్ధపితామహుడైన భానుసిం
గు నడిచె; శ్యామసింహుఁడను ♦ గొండవిధంబున వారివెంబడిన్
జనియెను; రామచంద్రనృప ♦ సత్తముఁ డట్టులె చేరె; ధేలవా
రనృపతి వచ్చి దూఁకెను; జొ ♦ రంబడి రమ్యుడఁ జోహణప్రభుల్. 234
- ఉ॥ అందఱు ప్రక్కప్రక్కలకు ♦ నా రణరంగమునన్ శతఘ్నికా
బృందము లున్నచోటు విడి ♦ యేగి తుపాకులవారిఁ జేరి యిం
దిందిరరాజమాడ్కిఁ బర ♦ తెంచి కలఁచెడి గుండ్ల కోర్పి వా
రిం దెగవేయసాఁగి! రర ♦ లే! యల వీరుల శౌర్య మెట్టిదో! 235
- మ॥ మురువౌ కస్తురి వానలున్ గురియ నా ♦ పుల్ చుట్టునుండన్ వధూ
వరు లూరేగెడు నట్టి మాడ్కిని బ్రతా ♦ పస్వామి సామంతభూ

వరనైన్యంబు తుపాకిగుండను సహిం ♦ పక్షగల్గి యానాటి సెం
గర వైవాహిక మండపంబున వెలుం ♦ గౌజొచ్చెఁ గేళీగతి.

236

మ॥ “యమునంశంబులఁ బుట్టియుండవలె! లే ♦ దా యిట్టి బాహాప్రతా
పము ధైర్యంబు మనుష్యమాత్రుల కెల ♦ ర్ప సాధ్యమే!” యంచు ఖా
సిముఖానాది సమస్తయోధులును యో ♦ జింపఁ మొదల్పెట్టి సై
న్యము లన్నింటిని జేర్చి రొక్కడ విప ♦ త్సాసికముఁ దాఁకగౌ.

237

మ॥ సలిగెఁ హైందవసైన్యధాటికినిఁ బ్రా ♦ హ్లాంబందుఁ దారుష్కసే
నలు; నాహైందవసేన డస్సె నపరా ♦ హ్లాంబందుఁ దారుష్కసే
నల నాఖాగ్నుల; కట్టిచో నుభయపై ♦ న్యంబుల్ రణోన్మాద మ
గ్గలమై యొండొరు మీఱఁ బోరు సలుపం ♦ గాఁ బూను టాశ్చర్యమే!

238

సీ॥ శూరాగ్రయాయి ఖం ♦ డేరావు యవనుల నఱటి మొక్కలనట్లు ♦ నఱికివైచె;
భానుసింహునిధాటిఁ ♦ బరసేన శిశిరంబునం దాకు రాలెడు ♦ నట్లు రాలె;
సింహశౌర్యుడు శ్యామ ♦ సింహభూభృన్మణి చెట్టుకొక్కఁడు పాఱఁ ♦ జేసె రిపుల;
నరిరాజసమవర్తి - యగు మనస్సింహుండు విమతసైన్యము పీన్లు ♦ పెంటచేసె;

గీ॥ మహితయశులు మదన- ♦ మాధవ తుల్యులు ధైర్యరతులు సమర ♦ శౌర్యఘనులు
వెలగపండ్లువోలె ♦ జేడ్లా-కొటేరియా నృపులు రాల్చి రపుడు ♦ రిపుల తలలు. 239

సీ॥ ప్రత్యేక భయదార ♦ వములు శోభిలు రాజపుత్రాశ్వ హేమా స ♦ మూసారుతము!
లహితుల గుండియ ♦ లవియ రేగేడు యోధసముదాయ సింహగ ♦ ధ్వాన్వనంబు!
పరిపుష్ట తేరుష్క ♦ భటకపాలములు కత్తులు లాఁకి పగులు ను ♦ ధ్ధరరవంబు!
రాజపుత్రుల చమూ ♦ రాజ హస్తాంభోజ భాస్వన్మహాశంఖ ♦ నిస్వనములు!

గీ॥ భటసమూహాట్టహాస శుం ♦ భన్నినాద మఖలదిశలను బగిలించి ♦ యడలు గూర్చు
నతిభయము నొంది మానసింహప్రభుండు ‘పద పదం’ డని తనమూల ♦ బలము నడిపె.

—*) భానుసింహ - వీరబలుల యుద్ధము. (*—

ఉ॥ వాడినచేన్పైఁ బడెడు ♦ వర్షము నట్టులు మానసింహుండు
దోడయి వచ్చినంత యవ ♦ నుల్ ధృతితోఁ జెలరేగి మూపులుగ
మూఁడయి పొంగ, వీరరస ♦ పూర్ణుండు వీరబలుండు యోధులగ
గూడి యెదిర్చె నయ్యహిత ♦ కుంజరసింహము భానుసింహము.

241

మ॥ కరవాలంబులు కన్నుగోనలు స్ఫులిం ♦ గశేణి నల్లిక్కులన్
బరహ్ భీషణచంద్రహాసరుచు ల ♦ భంబంటి వర్తింపని
ర్వురు గంధర్వములన్ విచిత్రగతులన్ ♦ బోనిచ్చుచున్ దాకి సు
గరమున్ జేసిరి బాహుశౌర్యము సమ ♦ గ్రప్రాధి దీపింపఁగన్.

242

మ॥ తన గర్జారవధాటికన్ దెసలు బ్ర ♦ ద్దల్ బద్దలై పోవ, నూ
తన సంగంభ విజృంభణంబున నమి ♦ త్రశేణి భీతిల్లఁగా
వెనుకన్ జూడక భానుసింహుఁడు రణో ♦ ర్వి శాత్రవున్ దాకి, యా
తని యశ్వంబు గళంబునున్ దఱిగె ను ♦ దృష్టద్ధారాహతిన్.

243

ఉ॥ వీరబలుండు వ్రాలి రణ ♦ వీధి మఱిండు హయంబు నెక్కి 'రా
రో! రణవీరులార!' యని ♦ యోధులఁ బిల్వ నరాతివీర సం
హారపరాయణుల్ సుభటు ♦ లట్టులై దూకిరి; భానుసింహాధా
త్రీరమణుండు వారి నెది ♦ రించె నొకండె పరాక్రమమ్మునన్.

244

క॥ కమలసరోవరమున ద్వీరదము విహరించిన విధానఁ ♦ దనివి సనక వి
క్రమరాశి భానుసింహుఁడు సమయించె దురుష్కభటుల ♦ సమరతలమునన్.

245

చ॥ అదిఁగని మానసింహవిభుఁ ♦ డంబరు వీరుల 'భానుసింహుపైఁ
గదిసి రణంబుసేయు' డని ♦ కట్టడసేయఁగ నట్టహాసముల్
పొదలఁగ వారు పైఁబడిరి; ♦ భూరిభుజాబలశేఖ యొప్పుఁగాఁ
గదనము చేయఁసాగె లయ ♦ కాలయముండన నాతఁ డుగ్రుండై.

246

ఉ॥ క్రూరతురుష్క-వీరుఁ డొక ♦ రుం డతనిన్ దరిజేరఁ బోయి డు
ర్వారకృపాణ మెత్తి తల ♦ వ్రక్కలుగాఁ బడ మోద, రక్తముల్
వాఱఁగ భానుసింహుఁడును ♦ వ్రాలె ధరితి; దదీయవాజి య
వ్వీరునిపైన నిల్చె నరి ♦ వీరులు పైఁబడకుండఁ గాచుచున్.

247

ఉ॥ అంతట శ్యామసింహుఁడు ర ♦ యమ్మున నచ్చటి కేగుదెంచి 'జం
భాంతకు నోటువుచ్చి విమ ♦ లామృతభాండముఁ గొన్న యాగరు
త్సంతఁడు పోలె, వీరబలు ♦ దర్ప మడంచుచు, భానుసింహు సే
నాంతరమందునుండి కొని ♦ యవ్వలి కేగె సురక్షితమ్ముగన్.

248

చ॥ "పడఁ బడె భానుసింహుఁ!" డను ♦ వార్త దవానలమో యనంగ నె
ల్లెడలను నాక్రమింప విని ♦ యానిన బెబ్బలిమాడ్కి, రామచం

ద్రుడు, జయమల్లునైనముల ♦ తో నొనరించు రణంబు వీడుచు
వడివడి వచ్చె వీరబలు ♦ పై గిరిపై బడు వజ్రమో యనన్.

249

—*) రామచంద్రుడేవుని ద్వితీయ యుద్ధము. (*—

ఉ॥ కైటభదైత్యుపై నడచు ♦ కంజదళాయతనేత్రుడో యనన్
సూటిగ రామచంద్రునప ♦ సోముడు మోగలువీరయోధులన్
దాటుచు వచ్చి, వీరబలు ♦ దాకి తదీయభటాళి జేతులన్
దీట యడంగఁ గంతములు ♦ ద్రెంచి యనేకులఁ గూల్చె నత్రుణ్.

250

శా॥ గుల్లల్ గుల్లలు గాఁగఁ గొందఱును, ను ♦ గ్గున్ నూకఁగాఁ గొందఱన్
ద్రెళ్లన్ జేయుచు, రామచంద్రుడును ద్వా ♦ ర్వీరుల్ విజృంభించు ను
ద్యల్లీలల్ గని మానసింహవిభుడున్ ♦ దౌదవృలందున్న య
బుల్లఱునుని బిల్చి వారిపయికిన్ ♦ బూన్చె మహాగ్రాజకిన్.

251

శా॥ ధీరోదాత్తుడు రామచంద్రుడును సఁ ♦ దీప్తానలజ్వాలయై
తేరుష్కటవి భస్మసాత్కృతముగా ♦ దర్పించి చెండాడి, యా
శ్రీరామప్రభుఁ డస్త్రధార నసుర ♦ శ్రేణీశిరశ్చేఢిలన్
నూలుల్ నూలులు రాల్చునట్లు రణమం ♦ దుర్ రాల్చె మస్తంబులన్.

252

చ॥ అలయక రామచంద్రపతి ♦ యావనసేనల గీటడంచి, చే
తులకసిపోవఁ బోరి బల ♦ ధుర్యుని వీరబలేంద్రుఁ దాకి, మం
ట లుమియు ఖడ్గరాజము బె ♦ డంగుగఁ ద్రిప్పుచు, దచ్చిరంబు వ్ర
క్కలుగను మోదె! వాడు పడఁ ♦ గన్ భటులు గొని పోయి రవ్వలన్.

253

మ॥ పొగవోలె దగఁ బాటి యానృపతి య ♦ బుల్లఱచమూనాయకున్
దగిలె; వాడు పరాక్రమించి, నడగొం ♦ డ్దబోలె వచ్చె; మహా
రగమున్ దాద్యుడవోలె బట్టి యిలపై ♦ రాల్పంగఁ, దత్సేనయున్
మొగవిచ్చె గను విచ్చి యంబరువిభుం ♦ డున్ గాంచి శోకింపగన్.

254

శా॥ గాసిక బెంచుచు రామచంద్రుడు తురు ♦ మగ్రశ్రేణి ఖండించుచో
ఖాసింఖాను పదాఱుమందిభటు లం ♦ గ్రశ్రేణి రక్షింప యు
ద్ధానకుం డయి యాతనిన్ దొడరి యు ♦ ద్యద్ధాటిమై ఖడ్గమున్
వేసె; భూపతి దాని రాల్చె నవని ♦ నిస్త్రిశధారాహతిన్.

255

తి డి ఆపదు నేడుమంది యొక్కఁ డై పయినం బడి; రంత దోర్బలా
టోపముమై నెదిర్చుచుఁ గ డుం గడు డస్సియు రామచంద్రధా
త్రీపతియుఁ దురుష్కభటు డెబ్బ గళంబున సోఁకి క్రిందుమా
డై పడి కూలెఁ; గల్పకమ డ హావనిజాతము కూలు చాడ్చునఁ.

256

— *) శ్యామసింహాదుల యుద్ధము. (*—

శా ఝాలావీరుల శ్యామసింహుడు తురు డ మ్మశ్రేణీపైఁ బూన్చి దా
నాలంబుఁ బానరించి రక్తతతు లే డ తై పాల్చెఁ; దద్ధాటికిఁ
రాలెఁ మ స్తము లెల్లడఁ; లయసమా డ రమ్మల్ విజృంభింపఁగాఁ
దాళీపకృష్ణలంబులుఁ ధరణి పూఁ డ ద్ద రాలు చందంబునఁ.

257

మ॥ పరుషాకారులు, యామ్యకింకరుల తే డ వ్ద వెల్లు, నాచోహణుల్
సరసఁ గొల్వఁ గొటేరియావిభుడు, బే డ డ్లాభ ర్తయుఁ, యావనో
త్కరముల్ భీతిలి నాల్గువైపులఁ జనం డ గా, సంగరక్షోణి శౌ
ర్యరసోన్మాదముతోడఁ బోరిరి మృగేం డ ద్రారావముఁ జేయుచుఁ.

258

శా ఆటోపమ్మన రామచంద్రుసుతుఁ డా డ వ్యాఘ్రుంబువోలెఁ నిరా
ఘాటప్రక్రియ వైరినైన్యమ్మగనం డ ఘాతంబుపై వ్రాలెఁ; ద
ద్ధాటికిఁ నై పగలేక తుత్తుమురుగాఁ డ దందోపతండంబుగా
రోటఁ బెట్టి సడించుమాడ్కి యవనేం డ ద్రుల్ స్రుక్కి రవ్వేళలో.

259

చ॥ జలధితరంగమాలికల డ చాడ్చున యావనసేన పై బెడఁ;
జలమున రామచంద్రస్వప డ సత్తముసూనుడు శేషనాగ మ
య్యెలుకలపిండుపై బెడఁడు డ నేపున వ్రాలుచుఁ బోరుచుఁ దురు
ష్కుల తల లేరివై చె, సుమ డ గుచ్చము లల్లన గిల్లుకైవడిఁ.

260

⊙ The exiled prince of Gwalior Ramsah, his son Khandi Rao, with three hundred and fifty of his brave Tuar clan, paid the debt of gratitude with their lives. Since their expulsion by Baber, they had found sanctuary in Mewar whose princes diminished their feeble revenues to maintain inviolable the rights of hospitality. 800 Rupees or ₹ 100 daily, is the sum recorded for the support of this prince.

“Annals of Mewar.”

మ॥ అతఁడు రెండవభైరవుం డనఁగ బా ♦ హాటోపసాహంక్రియా
రతి నుప్పొంగుచు వీరవిక్రమవిహా ♦ రమ్ముల్ పొనర్పఁ దురు
ష్కతతుల్ మ్రగ్దెను; మృత్యుదేవతయు నా ♦ ల్కజాచెనో నా రణ
క్షీతియెల్ల భటశూన్యహామఁ గనుపిం ♦ చె వాని నల్లిక్కులఁ.

261

కా॥ “అండ్ జేరఁగ నీడు! తుత్తుమురుసే ♦ య జొచ్చె మమ్మెల్ల! నీ
ఖండేరావు యముండో! రుద్రుడో! మము ♦ గాపాడి రక్షింపఁగా
రం” డంచు యవనుల్ చమూపతుల మొ ♦ జ్జిల్ వెట్టి ప్రార్థింప, ను
గ్రుండై యాజయమల్లు దూఁకె! ‘భయము ♦ గోల్పోవు’ డం చార్పుచుఁ.

262

కా॥ చండాటోప మెలర్ప నయ్యెడ భారా ♦ సావీరులు వచ్చి యా
ఖండేరాయనిఁ దాడి; రాతఁడు భుజా ♦ గర్వంబుమై మార్కొనె;
బెండై శౌర్యము, కొంద టేగిరి రణో ♦ ర్వివీడుచుఁ; గొంద టు
ద్దండస్ఫూర్తి నెదిర్చి, రప్పరశు కుం ♦ తశ్రేణులఁ గ్రుమ్ముచుఁ.

263

చ॥ తడయక రామచంద్రవసు ♦ ధాపతిసూనుఁ డవక్రవిక్రమా
ధ్యుఁ డయి రణంబు సేయ, నొక ♦ యోధుఁడు ఖడ్గము నెత్తి వేయఁగాఁ
గుడిభుజ మట్టె వ్రేలి బెడఁ ♦ గుం గరవాలము ధాత్రి డుల్లినఁ
బొడువుఁ డటంచు వైరు లుర ♦ ము బడఁ గ్రుమ్మిరి కుంతసంతతిఁ.

264

—౧౧) ఖండేరావు రణరంగమునఁ గూలుట. (౧౧—

సీ॥ గగనహర్ష్యాగ్రభా ♦ గమున నిల్పుట మాని, యిలఁ జేరు చంద్రదమః ♦ కళ యనంగఁ!
గ్రాంచభేదనము గా ♦ వించి విశ్రాంతిఁ గూర్చుండెడు పాణ్ధాతు ♦ రుం డనంగఁ!
గ్రతువైరి ఫాలనే ♦ త్రజ్వాలకు సొమ్మసిల్లి కూలెడు మన ♦ సిజుఁ డనంగఁ!
గల్పాంతపవనసం ♦ ఘర్షణంబున కోర్వ కిల వ్రాలు హేమాద్రి ♦ శృంగ మనంగఁ!

గీ॥ నభ్రముననుండి తనదు పు ♦ ణ్యంబుఁ దప్పి నూటి తెగిపడ్డ చక్కనిమిక్కు యనంగఁ!
దనువుఁ దాల్చిన భవనసౌం ♦ దర్య ధనము బవరమందు ఖండేరాయఁడవనిఁ గూలె.

మ॥ వనరాశి జొరఁ బాటు వాహినులటుల్ ♦ బారై మనస్సింహుఁ డా
తనితోమ్మండ్రు సహోదరుల్ యవనమ ♦ ధ్యంబుండు బోరాడఁ జొ
చ్చిన రూపానుభవేందుగిల్లు భటశిర ♦ శ్చేదంబు సేయఁ, విప
క్షునికాయంబులు దిగ్భ్రముఁ దవలి నె ♦ న్న జూడఁగా సాగినఁ,

266

ఉ॥ గ్వాలియరీశులుక దెగిరి; ♦ వ్రాలెను నేలను భానుసింహుల; డి
వేష జయంబు తప్ప; దొక ♦ పెట్టన వైరులఁ దాఁకి కూల్చుటల్
మేలని మానసింగు నియ ♦ మించె; దురుష్కులు దిక్కులెల్ల గ
గ్గోలుపడంగ నార్చి రిపు ♦ కోటులఁ దాఁకి రవార్యశౌర్యులై . 267

సీ॥ భయద యావనవీర ♦ భటు లారభటులతోఁ బ్రళయకాలపయోద ♦ పటలిమాడ్కిఁ
జెలరేఁగి నాల్గుది ♦ కులఁ గ్రమ్మ, దావాగ్ని యలమిన మృగములు ♦ కలఁగినట్టు,
లగ్నివర్షించు గ్రీ ♦ మ్మాతపోద్ధతికిఁ బుష్పనంబు తలవాల్చి ♦ వాడినట్లు,
వారాశి యుప్పొంగి ♦ మేరమీఱఁగ, నదీ తోయపూరం బెక ♦ దొట్టినట్లు,
గీ॥ రాజపుత్రులు పటుపరా ♦ క్రమసమగ్ర మూర్తులై పోరుచున్నను ♦ మొగలువీర
భటులసంఖ్య హెచ్చొట నో ♦ ర్వంగలేక బరువుపడిరి కొండలు పైన ♦ వ్రాలి నట్లు.

—*) చంద్రభట్టారకుఁడు యవనులపైఁ గవియుట. (*—

ము॥ అరు లాశ్మీయబలంబు నొంపఁ, గవిలో ♦ కైకాగ్రగణ్యుండు స
ద్గురుఁడుక విప్రుఁడు చాందుభట్టు కర ము ♦ గ్రుండై రణోన్మాద వి
స్ఫురితుండై గజరాజవాహముఁ, గలం ♦ బుక నైతముక వీడుచుక,
గరవాలంబు ధరించి దూఁకెఁ బ్రతిప ♦ క్షచ్ఛేదముక జేయఁగక. 269

చ॥ అనిలజవంబునక విటుగు ♦ నభ్రము లట్టులు, శ్వేనధాటికిఁ
వెనుకకుఁ బోవు నవ్విహగ ♦ బృందము నట్టులు, వేటకాని ద
ర్శనమున నోడి పర్విడెడు ♦ సత్వము లట్టులు, చాందుభట్టు ఘో
ర నిబిడధాటి బెండువడి ♦ మగ్గిరి మోగలు యుద్ధవీరులుక. 270

సీ॥ కడదాఁకఁగనిన భ ♦ గ్న ప్లాసనివహంబు! ఖండితాలంకార ♦ మండనంబు!
నసమన్వితోరు ప ♦ దార్థసంఘాతంబు! స్థలిత వ్యవస్థాక ♦ గణయుతంబు!
దుష్ప్రియాకృత శబ్ద ♦ దోషభూయిష్ఠంబు! నపరాసహిష్టు వా ♦ క్యాన్వితంబు!
నధిక విసృధియు! ♦ నపగత నియతియు! నగణమాన గురు ల ♦ ఘ్నోతరంబు!
గీ॥ నపగత రసావకాశంబు! ♦ నత్యనన్వయక్రమముగాఁగ, యవనపై ♦ న్యంబునెల్ల
సరసకవిలోకపతియయ్యుఁ ♦ జంద్రభట్టు కుకవికావ్యంబుబోలె నె ♦ కొనఁగఁ జేసె.

ము॥ “పిడుగుంబాటున పైన్యగర్భమున నా ♦ వేశించె నీతండు; చం
ప్రుఁడు పోనీకుఁ” డటంచు నొండొరులు గుం ♦ పుల్ గుంపులై ప్రేలు మో

పెండు సందీయక చుట్టు మూఁగిరి మొగల్ ♦ వీరుల్ తదధ్యక్షు! ల
య్యెడ దేవాసురయుద్ధమట్లు సమరం ♦ బేసారె నత్సుగ్రమై.

272

సీ॥ చంద్రహాసం బెత్తి ♦ జయమల్లు కేడెంబు శీర్షకంబును జించి ♦ చెండి వైవ!
రాయశీలుడు సుప ♦ ర్ణప్రాభవుం డౌచుఁ గలవాలఫణిని వ్ర ♦ క్కలుగఁ జేయ!
సింహశౌర్యుండు ఖా ♦ సింఖాను మున్నున్న పరతెంచి యున్నతా ♦ శ్వంబు నఱుక!
బులివంటిప్రోడ య ♦ బూల్లచమూపతి నెత్తిపై ఖడ్గంబు ♦ నెత్తివేయ!

గీ॥ రాజపుత్రశతాధిక ♦ గ్రంథకర్త చంద్రభట్టారకుడు యశ ♦ సాంద్రమూర్తి
తల పగిలి యశ్వముననుండి ♦ తెలివి తప్పి ముందునకు సోలి ధరవ్రాలిఁమూర్ఛమునిగె.

చ॥ ఎవని పదాంబుజాతము ల ♦ హీన నృపాలవరేణ్యసేవ్య మా
కవి ధర వ్రాలినా మెఱుపు ♦ గ్రక్క-న వీచినయట్లు ధేలవా
రవిభుడు వచ్చి దూఁకి కరి ♦ రాజు మృణాళముఁబోలె నెత్తి యా
హవతలమందునుండి వడి ♦ నవ్వలఁ జేరిచె నశ్రమంబుగన్.

274

మ॥ 'కవి నిర్యాణమునొందె; మమ్ము నెమరం ♦ గా లేఁ డొరుండులను న
య్యవనల్ పొంగుచుఁ గేక లార్పులును జే ♦ యన్, దన్మహానాదముల్
దివి మ్రోయంగఁ బ్రతాపభూవిభుఁడు త ♦ తేనాధిపుల్ నెమ్మనం
బవియన్ శోకము నొంది కుందిరి దురం ♦ తాయాసభారమ్ముగన్.

275

—*) రాఢోడ్ తేజసింహుని మూడవ యుద్ధము. (*—

సీ॥ సాగరాంతర నివా ♦ సము మాని ధరణికిఁ బరతెంచు బాడబ ♦ వహ్ని యనఁగ!
నాప్రతాపేశ్వరుం ♦ డను గజాసురవైరి ఫాలనేత్రానల ♦ జ్వాల యనఁగ!
సచరాచరప్రపం ♦ చముఁ గూల్చు బరతెంచు పశయకాలపరేత ♦ రా జనంగ!
యవనసేనారణ్య ♦ మలమి భస్మము చేయఁ దవలెడు నిర్ధామ ♦ దహనుఁ డనఁగ!
గీ॥ ధరకు దిగి వచ్చు చండమా ♦ ర్రాండుఁ డనఁగ! వైరిగిరికిటిపై వ్రాలువజ్రమనఁగ!
భూతలంబు నిర్వవనంబు ♦ చేతు ననుచుఁ దేజసింగు హయంబును ♦ ద్రిప్పి కదలె.

మ॥ తనరాఢోడులు రెండువేల్ భటులు చెు ♦ తన్ గొల్వఁగా సింహగ
ర్జనమున్ జేసి యజాండకర్పరము పి ♦ చ్చల్ గాఁ బడన్ దూఁకఁ, ద
ద్ధనియున్ మృత్యువు నట్టహాసమటు శ్రో ♦ త్రద్వంద్వమున్ జీల్చి 'ని
డెను సూతేం డ్ల'ని ప్రీతె మోగలుల గుం ♦ డెల్ తేజసింహుగనన్.

277

ఉ॥ మారట రుద్రుడై యతఁ డ ♦ మందపరాక్రమరేఖ యొప్పు గొ
క్కారుమెఱుంగువోలె దుర ♦ గంబు రణాంగణమందుఁ ద్రిప్పి ను
ర్వారజవంబునక దలల ♦ పై నడిపించి తురుష్కులొక సం
హార మొనర్పఁగాఁ దొడఁగె ♦ నచ్చటి యందఱ కన్నిరూపులై . 278

మ॥ కృతసర్వాహవసాధనాభ్యము రణో ♦ ర్వే దేజసింహాగ్నిప
ర్వత ముప్పొగుచుఁ దన్మహానలము ప ♦ ర్వే దహ్నుకో లేసి దు
స్థితిఁ దొరుష్కు చమూమహావనము భ ♦ స్త్రీభూతమై చుట్టునుక
ఱ్ఱితిపై రాలెను గుప్ప తెప్పలుగ ని ♦ ర్జ్వవస్థితి గూలుచుక . 279

మ॥ యవనోర్వీరుహాకోటిఁ ద్రుంచి ధరపై ♦ వ్యాపింపఁగాఁ జేసి యా
హవనుక్షేత్రము సర్వముక జదను సే ♦ యగల్గి దుర్వారసైం
ధవసంఘట్టనతోడ మెత్తఁగను దు ♦ న్నగల్గి రాతోడు పుం
గవుఁడుక శత్రుల రక్తధార మడవల్ ♦ గట్టె బ్రతాపోన్నతిక . 280

గీ॥ లిపితులందఱు తనదు నా ♦ హసము మెచ్చ విసుగ కంతంతకును విజృంభించి పొంగి
యాకుగుమి దూసి పోసిన ♦ యట్లు నఱకి వై రిసంహార మొనరించె ♦ వాలుమగఁడు.

మ॥ ఖరసంఘట్టన తాళమానముల ని ♦ గ్గుజూప రాతోడ్పట్టుల్
తురగవాగ్రతముఁ బూన్చి యాపశయరు ♦ దుల్ వోలెఁ దిండించి యు
ద్ధరతొరుష్కుచమూసమూహములపైఁ ♦ దొక్కించి స్రుక్కింప, న
య్యరులుక వ్రాలిరి పీన్గుపెంటలుగ హా ♦ హాకారముల్ చేయుచుక . 282

మ॥ తెగియున్నట్టి మనోజ్ఞ హారమున ము ♦ త్రైంబుల్ వలెక దిక్కులక
మొగలుల్ పాటిరి; మానసింహుడు “జయం ♦ బుల్ చేతికి జిక్కుచోఁ
దెగఁబాటక దగునయ్య! ధైర్యరమ సం ♦ ధిల్ల రిపుశ్రేణిఁ గూ
ల్పఁగఁ బొం” డంచని మందలింప నలు ని ♦ ల్వలేక వా రందఱుక , 283

సీ॥ “ప్రళయరుద్రులు గాని ♦ బదనూల్ భటులుగారు! తెలియవే రాతోడు ♦ తేజసింగు!
మృత్యుదేవతకైనఁ ♦ గృప గల్గుఁగాక! చంపినదాఁక నీతండు ♦ విడువబోడు!
నితనితో మార్కొని ♦ యేన్గులొండంబంత బుసవచ్చె! నొడఘల ♦ నుసురు లేదు!
గొలుసులఁ గట్టి తో ♦ డొనిపోయినను మోము తేజసింహునిదిక్కుఁకత్రిప్పబోము!

గీ॥ నిలక తూగాడెఁ గాల్గ! నీకొలుపు చాలు! బ్రాణ ముండిన లాభముల్ పడయవచ్చు!
“రాము రాలేము మేము పోరంగఁ జాల”మనిన, మానసింహుడు దిగులంది నిలిచె.

- శా॥ ఆసప్తానుడు కొంతసేన గొని డా డ య్ వచ్చె నచ్చటి; క
ష్టాసక్తి గని మానసింహవిభుడు డా డ బ్రాణంబు బ్రాపించి పె
ల్లాసల్ బాసలు పెంచి కష్టపడ, నా డ యా సైన్యముల్ దైన్యముల్
వాసెన్; డాసిరి తేజసింహు నెదిరిం డ షక్ బూని వా తందఱున్. 285
- మ॥ చిటున వ్యాస్య మలంకరింప; రిపుల డ జేయెత్తి “వేంచేయుఁ డం
దఱు వీరుల్! మిముఁ డాడి పోరుటకు డెం డ దం బుత్సవం బందె; సు
స్థిరులై పాఱక నిల్వఁ” డంచు బదనూర్ డ సింహంబు పూరించె ని
ష్ఠురశంఖంబు విపక్షకోటిపయి రా డ తోడుల్ వడిగి దూఱఁగన్. 286
- చ॥ ఒకయెడ రెండులక్షలగు డ యోధులు గుండెలులేక నిల్వ; నిం
కొకయెడ రెండువేల భటు డ లుర్వి వడుకఁగ వారిఁ డాఱఁగా;
నొకనికి నూఱుమంది భటు డ లోడెడి యా రణరంగవైభవం
బొకవెయికండ్లఁ జూడవలె! డ నూఱక వర్ణన చేయు తెట్లగున్. 287
- చ॥ ఉదధి తరంగపంక్తులు మ డ హోన్నతధాటిని శైలపార్శ్వమం
దుఁ దగిలి పాయలై విడిఁగి డ తోడనె వెన్కఁకుఁ బాటి శాంతమై
పొదలుగతిఁ దురుష్కచము డ పుల్ రభసమ్మునఁ దేజసింహుపైఁ
గదిసి తదీయధాటికిని డ గ్రమ్మటి వెన్కఁకు మ్రొగ్గె నయ్యెడన్. 288
- మ॥ పురదై తేంద్రుల నొంచు రుద్రునివలెన్ డ బోనిక యాలోకభీ
కరుఁ డయ్యుగ్రస్యసింహమూర్తి యరులన్ డ ఖండించి దోర్దర్ప వి
స్ఫురుణ్ వెల్ల, రణాంగణం బఖిలమున్ డ శూన్యంబుగాఁ దోఁచె; “గు
మ్మరి కేడున్; గుడె కొక్కనాఁ” డనెడు సా డ మ్యం బొప్ప రూపించుచున్. 289
- మ॥ అలఘువోమ ధున్ప్రవాహభరమ డ ట్లత్యార్భటిన్ దూఱు నా
జలపాలెం బటు దేజసింహుఁ డతిభీ డ మృప్రాభవుం డెంచు ముం
గలికిన్ దూఱఁ; దదీయధాటి నిలువం డ గా లేక సర్వంబు మో
గలుసైన్యంబు దిశాముఖంబులఁ గలం డ గన్ బాటె దైన్యంబునన్. 290
- ఉ॥ “ఈ యపమృత్యువున్ దొడరి డ యీశ్వరుఁ డైన మనంగలేడు! మా
యామువు గట్టి డాట నొడ డ లం దసువుల్ గనఁ గంటి! మింటికి
బోయియు నాలుబిడ్డలఁ గ డ నుంగొనువారము! వైరి గెల్వ నే
దో యొకదారి చూచుకొను! డ మూఱక చంపకు కూటిపేదలన్.” 291

మ॥ అనఁగా, సంబరుభర్త యాటుగుర పై ♦ న్యాధీశుల జేర్చి యే
మని లా నాశలు చూపెనో; భటులు తో ♦ డై కొల్వ వారు రణో
ర్విని దూరమ్మున బొంచి పొంచి యనువా ♦ వేళక వడిక దేజసిం
హునిచుట్టుక వలయాకృతిక గవిసి ర ♦ త్యుగ్ర ప్రతాపాధ్యులై. 292

చ॥ అది గని తేజసింగు ధను ♦ రాకృతి వార్వముఁ ద్రిప్పి, ఖడ్గముల్
చిదియఁ, నురంగమంబులు న ♦ లికబడ, యోధులు దుల్లి కూల. 'స
ర్వదమనుఁ' డంచు నెల్లరును ♦ బలకంగ; వైరుల నొక్కఁడైన దె
బ్బ దిననివాడు లేఁ డన న ♦ వార్యబలంబున జేసె యుద్ధమున్. 293

సీ॥ "ఇదె చెంతఁజేరితి ♦ నిపు డైన నెదిరింపుఁ' డని కొందఱను దాకి ♦ యసువు లూడ్చి!
"పరువు లెత్తెదరేల! ♦ మరణంబు దప్పునే" యనుచుఁ గొందఱ తలఁపివియ మోది!
"యేది మీవిక్రమం ♦ బిట్టిదేనా" యంచుఁ గొందఱ దాసి ను ♦ గ్గుగను జేసి!
"యొదిగియుండెద రేల ♦ కదిసి రా రం"డని కొందఱ నసిధార ♦ మ్రంద నేసి!

గీ॥ "మీరు కంపించు టట్లుండఁబూసాయములు వడఁకెఁ గనుఁ"డంచుఁ గొందఱఁబట్టికూల్చి
మెలఁగె రణమునఁ దేజసిం ♦ గెలుకపొడు నలముకొని పిల్లి చెరలాట ♦ మాడు నట్లు.

సీ॥ ఆననేండువు దర ♦ హాసచంద్రికలీనఁ జని రాయశీలు వ ♦ క్షుమ్ము గ్రుమ్మె;
నొయ్యారమునఁ బోయి ♦ యోరచూపునఁ జూచి జయమల్లు నశ్వంబు ♦ సంహరించె;
నిలిచి నట్టులె నిల్చి ♦ చెలరేగి ముందేగి వీరబలేంద్రు ను ♦ ర్విబడ మోదె;
నొర ఖడ్గ ముంచి య ♦ త్యుల్లాసమునఁ జేయి సాచి ఖాసింఖానుఁ ♦ జక్కడంచె;

గీ॥ గరయుగంబున ఖడ్గయు ♦ గంబుఁ దాల్చి, చనుచు నఱికె నట్లుల్లా భు ♦ జద్వయంబు
మీస మొత్తి యాసప్ఖాను ♦ మేను చించె! దేజసింగు ప్రతాప సంధివుఁ డగుచు.

మ॥ కడురక్తి జయలక్ష్మీయున్ పధువు, మో ♦ గల్వీరు లాదేవి సం
దడిమైఁ గొల్చెడు చుట్టపక్కములు, యు ♦ ధ్ధంబున్ వివాహంబుగా,
బెడగుగత్తుల పూలమాలలు శుభా ♦ ప్తిక గూర్చుచున్ దేజసిం
హుడు డేగాటల నాడు పెడ్లికొడుక ♦ ట్లాప్పాతె నవ్వేళలో. 296

గీ॥ దేవ తిర్మ జ్మనుష్యులఁ ♦ దేజసింహు నట్టి వీరుడు లేఁ డని ♦ యంద అనఁగ
సమర మొనరించె; శాత్రువుల్ సమసి! రపుడు శిశిరమున నాకు రాలెడుఁ చెలువుదోఁచె.

ఉ॥ పోడిమిమీఱ నార్యుర చ ♦ మూపతులు భటు లెంతకాల ము
ల్లాడినఁ దేజసింహుఁ డిసు ♦ మంత కలంగుటగాని వాజి తూ

గాడుటగాని, కత్తి కర ♦ మందుఁ జలించుట గాని లేద; కొ
వ్యాడిమితోఁ దురుష్కభట ♦ భంజనము బొనరించె నుగ్రుడై.

298

మ॥ కదనక్షోణిని మానసింహుఁ డట వె ♦ న్కన్ వెన్న నే పొంచి సా
గి దరిన్ జేరుచు జోడుగుండుల తుపా ♦ కిన్ బ్రేల్పఁగా వర్మమున్
జదుగన్, వెన్న నగల్చి వత్తుమున డూ ♦ సెన్ గుండు; లాదెబ్బతోఁ
జదియన్ మోదెను తేజసిం గతని దో ♦ స్తంభంబు బెండై చెడన్.

299

—*) రాతోడ్ తేజసింహుని నిర్యాణము. (*—

సీ॥ గిరిభేదనము చేయు ♦ తటి నొక్కచో శ్రాంతిఁ బడయు దైవతచక్ర ♦ వర్తి యనఁగ!
గగనహర్యాగ్రభా ♦ గ విహారమును మాని ధరఁజేరు చండమా ♦ ర్తాండుఁ డనఁగ!
దివి నేగువేళఁ గ్రిం ♦ దికి విమానము జాటి పడిన భేదరసార్ప ♦ భాముఁ డనఁగ!
భవనముల్ గంపిల్ల ♦ మ్రోఁగి యాఁగిన ప్రతాపాబ్జాక్షు పాంచజ ♦ న్యం బనఁగ!

గీ॥ సంతదాఁకను మొగలుసే ♦ నాభి యింకఁ బరమవీర్యంబున జ్వలించు ♦ బాడబాగ్ని!
దేజసిం గశ్వముననుండి ♦ తెల్లి పడియె 'నోజగన్గరు! త్రిజగద్గు ♦ రూ!' యటంచు.

శా॥ ఆరాతోడ్భవనప్రతాపతపనుం ♦ డస్తంభతుం డై చనన్
భేరినాదము బొబ్బ లార్పులును శో ♦ భిల్లెన్ మొగల్ సేన; శో
కారావంబుల రాజపుత్రకుల పై ♦ న్యం బుతయున్ స్రుక్కి ని
స్సారంబై స్పృహ తప్పె జీవకళ లే ♦ శంబై నఁ గన్పింపుమిన్.

301

—*) ప్రతాపసింహుఁడు విజృంభించి యవనసైన్యముఁ జొచ్చుట. (*—

సీ॥ హారావలీపర్వ ♦ తాంతరమందుండి వచ్చు కేసరిసార్వ ♦ భాముఁ డనఁగ!
యావనభువనసం ♦ హారంబు గావింప నెత్తిపైఁబడు పెను ♦ మిత్తి యనఁగ!
జగము లన్నిటిని ధ్వం ♦ సం బానర్పఁగ రెచ్చి పరతెంచు లయకాల ♦ భర్తఁ డనఁగ!
గల్పాంతమున జగ ♦ ద్దణము దుమ్ముగఁజమ్ము సప్తప్రభంజనో ♦ చ్చలన మనఁగ!

గీ॥ దేజసింహుని మృతికి నా ♦ ర్తిని వహించి "యవనసైన్యాంబునిధి మడియాత్ర బాడ
బానలవ్యాప్తి నింకింతు" ♦ నని ప్రతాపవిభుఁ డరాతులపై విజృం ♦ భించె నపుడు.

సీ॥ ముక్కు తోడరమల్లు ♦ భూరిసైన్యం; బసభేఖాను ఖాసింఖాను ♦ కన్నుఁగవయుఁ;
గంఠ మబ్బుల్లాముఁ; ♦ గడుపున జయమల్ల రాయశీలుల ♦ భట వ్రాతములును;

బాదంబులను వీర ♦ బల-రాయసింహుల సైన్యంబు; రెండుప ♦ మంబులందు
మాబాజుఖాచమూ ♦ సమితి యబ్బూరహిమానుసేనాపరం ♦ పరలు బెరసి;
గీ॥ యంబరీశుండు పుచ్చంబు ♦ నందు నిలిచి; గారుడవ్యూహ మొనరింపఁ ♦ గాఁ బ్రతాప
విభుండు సామంతులందఱు ♦ విడక కొలువ, దస్యకోటి దండవ్యూహధాటిఁ దగిలె.

మ॥ ఉరగాధీశు సహస్రజిహ్విక లటం ♦ చూహింప దోర్దర్పదు

ర్భరులై యొప్పు శిశోదియానుభటు లా ♦ రాణాపిఱుండఁ భయం

కర నిస్త్రింశకతోరధార నిగుడం ♦ గా, గండభేరుండముల్

హరిణవ్రాతము నట్లు చెండిరి విప ♦ ట్టానీక మత్స్యద్ధతిఁ.

304

శా॥ లోకమ్ముల్ పొడిగాఁగఁ దాండవకళల్ ♦ దొల్కొండ నర్తించు నా

శ్రీకంఠు బురుషించు రాద్రసమూ ♦ ర్నిప్రాభవం బొప్పు బ

ట్టాక త్రి గొని యాప్రతాపుఁ డరికం ♦ తంబుల్ విదారించుచున్

జీకాకై పడఁ జేసె; మోగలుచమూ ♦ శ్రేణిఁ సమికస్థలిఁ.

305

మ॥ క్రమమై హస్తము లట్టై లేచుటయు, ఖ ♦ డ్లవ్రాతముల్ కాంతిపూ

రములన్ బెల్లుంగఁ గ్రమ్ముటల్, భటుల మా ♦ ర్థమ్ముల్ వడిన్ ప్రీతి ర

క్రములన్ బైకెగఁజిమ్ముటల్, యవనయో ♦ ధ వ్రాతముల్ గూలి ప్రా

ణము గోల్పోవుట తప్ప వేఱెదియుఁ గా ♦ నన్ రాదు నల్వంకలన్.

306

మ॥ తమవ్యూహంబు చొరకబడన్ యవనయో ♦ ధశ్రేష్ఠు లిరవ్వంకలన్

గుములై పైబడఁగాఁ, బిషీలికములున్ ♦ గుం పాచుఁ బై కెక్క న

శ్రీమమై పాటు భుజంగరాట్సదృశమా ♦ రాణాచమూదండ మా

ర! మహావేగముతోఁ దురుష్కభటగ ♦ ర్భం బందు దూరెన్ వడిన్.!

307

మ॥ శతధా ఖండము లొచు రాలె సమర ♦ ట్టామధ్యమందున్, విశీ

ర్ణ తనుత్రాణచయంబులున్, దళిత కుం ♦ తశ్రేణు, లాపై విలు

తిత కంతంబులు; భగ్ను ఖడ్గములు; కుం ♦ ఠిభూత భేరుల్; నిపా

తిత కేతువ్రజముల్; విఖండిత గదా ♦ దీవ్యన్మహాదండముల్.

308

చ॥ తడయక వైరిశీర్షములు ♦ తాళఫలంబులువోలె డల్లుంగన్

బొడువంగ నమ్మహాపురుష ♦ మూర్తికె చెల్లును; శాత్రవాశ్వముల్

వడిఁ దనుఁ గాంచి భీతిగొని ♦ పాఱంగ వల్లితధార నెత్తి వ

చ్చెడు పని చైతకంబునకె ♦ చెల్లు ననంగ మెలంగి రిర్వురున్.

309

ఉ॥ అప్రతిమాన సాహసమ ధ హాబలవిక్రముఁ డైన రాజపు
 తప్రభుఁ డాప్రతాపుఁడును ధ దన్యుసమూహములఁ వధించి; బ్ర
 హ్మప్రళయంబు చేసె; సమ ధ రాంగణముఁ విడి యంబరీశు సై
 న్యప్రతతుల్ గలంగుచు భ ధ యావలచి త్తతఁ బాతె దిక్కులఁ.

310

—*) ప్రతాపసింహుఁడు మానసింహ - సలీములఁ దగులుట. (*—

తి గీ॥ పూచి పట్టిన నడగొండ ధ పోల్కిఁ దనరి; పట్టు బంగారు జలుగుటంబారి నెసఁగి
 “పంచమంగళ” గజరాజ ధ వజ్రతఁ నందు మానసింహ-సలీములు ధ గానఁ బడిరి,
 గీ॥ తెలులి తీవ్రక్రూధాశోణ ధ ద్యగ్యగంబుఁ బఱపి; యశ్వముఁ గోల్తలఁ ధ బైఁ గవించి;
 యుగ్రసింహంబు వేదండ ధ యుగమునట్లు బల్లె మెత్తి ప్రతాపుఁ డ ధ వ్వారిఁ బోడివె
 సీ॥ రాద్రోరసాహూధి ధ శ్రవణముల్ రిక్కించి వీపున నున్న ప్రి ధ తాపుతోడ
 నుబికి; ముందరికాళు ధ లున్నతంబుగ నెత్తి; యువరాజమానసిం ధ హుల గజంబు
 దంతద్వయంబుపైఁ ధ దగ మోపి భయదహేషలఁ జేసి దర్పించి ధ చైతకంబు
 నిలిచె; నాపంచమం ధ గళము తద్ధాటికి వెఱచి తొండముఁ దల ధ విసరుకొనుచు
 గీ॥ వెనుక కొక్కువ్వుడిగఁ బాతెఁబృథివియద్రవఁ; గజగమనధాటి గండంబుఁగడచి పోయి
 మానసింహ-సలీములు ధ మనఁ గలిగిరి; మావటులు మాత్ర మిరువురు ధ మడిసి రపుడు
 సీ॥ కను లున్న భాగ్య మీ ధ తని యమానుషశౌర్యశ్రేణిఁ గంటి మటంచు ధ రెండుపక్ష
 ముల భటు లని మాని ధ నిలిచి; రబ్బూరహిమాను నిల్వెల్ల వి ధ స్మయము గదురఁ

తి In vain he (Pratap) strained every nerve to encounter Raja Mann. but though denied the luxury of revenge, on his Rajput foe, he made good a passage to where Selim commanded. His guards fell before Pratap, and but for the steel plates which defended his howdah, the lance of the Rajput would have deprived Akbar, of his heir. His steed the gallant Chytuc, nobly seconded his lord and is represented in all the historical drawings of this battle, with one foot raised upon the elephant of the Mogul, while his rider has his lance propelled against his foe. The conductor destitute of the means of defence was slain. When the infuriated animal, now without control, carried off Selim. On this spot the carnage was immense, the Moguls eager to defend Selim, the hordes of Mewar to second their Prince who had already received seven wounds. Marked by the Royal umbrella, which he would not lay aside and which collected the might of the enemy against him, Pratap was thrice rescued from amidst the foe.

“Annals of Mewar.”

“బదునాల్లు భువనముల్ ♦ వెదకిన రాజపుత్రకులట్టి విక్రమ ♦ రాసులుండ!
రిట్టి పూజ్యుల బట్టి ♦ హింసించు మామొగల్ జాతులు పరమదు ♦ జ్ఞాతులగుతఁ!
గీ॥ దనువునను జీవ ముండెడు ♦ దాత, వారి చరణసేవ చేయుడుఁ గాని! ♦ మఱచి తప్పి
యైన, నినుమంత యపకార ♦ మాచరింప” నని ప్రతిపదించి తనభర్త ♦ మనవి వైచె.

మ॥ తనచే నున్న రవిధ్వజంబుఁ గని “యీ ♦ తండే ప్రతాపేశ్వరుం”

డని మొగల్ భటకొటి చుట్టుకొని ఖ ♦ డ్గానీకకుంతాది సా
ధనముల్ వైచిరి; కాని యాతఁ డణుమా ♦ త్రా వెన్నకుఁబోక, కే
తనముఁ వీడక, పోరుచుండె నరిసం ♦ తానంబు ఖండించుచుఁ.

315

సీ॥ అరి వీడు, వీడెప్పుఁ ♦ డనరాక సుకులరణ మయ్యె; రాణా న ♦ రాతికోటి
మట్టడించెను; రాజ ♦ పుత్రపీరులు క్షీణబలులాట మేవాడ ♦ భానుని గతి
సందిగముగఁదోచె; ♦ మందేహగణముతో రణమున రక్తధా ♦ రలను దోఁగు
తపనునిమాడ్కిఁ బ్ర ♦ తాపపృథుండు గాయములతో రక్తసి ♦ క్రాంగుఁ డయ్యె!

గీ॥ విరియఁ బూచిన కింశుక ♦ తరువువోలె వెలుఁగుచుండియుఁ గడు విజృం ♦ భించి వైరి
భటుల శిరములు చిదుగ్రస్తై ♦ వసుధ రాల, నతఁడు రణ మొనరించె భ ♦ యంకరముగ.

సీ॥ వెనుక ముందులు చూచుకొనక, యూపిరి పుచ్చుకొనక, యాలోచించుకొనక, వీరు
వా రనుకొనక, క ♦ న్నడువారలను బట్టి చంపు నా సుకుల ♦ సమరమందు,

మ॥ నాసపుఖానుతో ♦ నాబదోనియు “మనప్రక్క, వైరులప్రక్క, ♦ రాజపుత్రు
లుండురుగా; వీరియందు శాత్రువు లంచు హితు లంచు మీ రెట్లు ♦ లెఱుఁగుచుండు”

గీ॥ రన, నసపృఖాను “కన్నూసి ♦ కొనుచుఁ జీల్చి వేయుదుము; రాజపుత్రులు విమతులైన
విహితులైన యావనమతఁడేవు లగుట నం దెవరు నీల్గినను మేలె” ♦ యనుచుఁ దెలిపె.

సీ॥ తమరాజరాజు ర ♦ క్తము గన్నడ శిశోదియాపీరులును సలుం ♦ బ్రాధిపతియు,
శ్యామసింహులు ♦ సంవర్త సమవర్తిమూర్తులై యరిగళం ♦ బులను జీల్చి;
రపుడు మనస్సింహుఁ ♦ డాప్రతాపేందుని యడుగులు మ్రొక్కి నూ ♦ ర్యధ్వజంబు
పెరికి కొండొకదూర ♦ మరిగె; నెచ్చట రవిధ్వజ మున్న నచటఁ బ్ర ♦ తాపుడుండు

⊗ At one stage in the fierce struggle Badouni asked Asaf-Khan how he could distinguish between the friendly and the enemy Rajaputs and was assured in reply that he could not do wrong if he shot, as sportsmen say “into the brown” because, as the commander cynically observed ‘On whichever side they may be killed it will be a gain to Islam.’
“ Akbar the Great Mogul ”

గీ॥ ననుచుఁ బెక్కురుయవను లంఠదరిగి; రంత, దురము భర మయ్యె; భటులతోఁ దొమ్మిదిగు
ర్ని సోదరులతో మనస్సింహుఁ డాదినంబు స్వర్గమున కేగి చెల్లించె డస్వామిభక్తి! 3

మ॥ అననిఁ వ్రాలఁగ ధేలవారసర సా డి లాధీశుఁ, డుద్యుత్ప్రతా
పవికాసంబునఁ బెల్లురేఁగుచుఁ ప్రతా డి పస్వామి రోపించి శా
త్రపవిత్రేదము చేయఁ జొచ్చెను సలుం డి బ్రాభర్తతో డాచు నా
హవరంగంబున వైరి వీరభటశీ డి ధ్వజ విదారింపఁగఁ.

3

❁ గీ॥ బల్లెమది మూఁడుచోట్లఁ, దుఁపాకియొక్కచోటఁ, జంద్రహాసము మూఁడుచోటులం
దాడి రక్తము లురలఁ బ్ర డి తాపదేవుఁ డొప్పె నంగారవల్లరి డి యోయనంగ!

ఉ॥ తూములనుండి ధార లయి డి తోయము దూకెడు నట్లు; భీషదం
బై మెయినుండి తొమ్మిదియు డి నల్వది గాయములందు నెత్తురుల్
భీమముగాఁగ దూఱ, రిపు డి వీరహయాలి భయంబు నొంది ది
క్కిమలఁ బాఱ, జైత్రకము డి సింహమహాధీశఁ జెలంగె నయ్యనిఁ.

3

మ॥ “విన! నేఁ డీమొగలాయివీరుల తలల్ డి భేదింతు; నిందుండి రా!”
నని జృంభించుచు వైరిఁ గూల్చెడు ప్రతా డి పాధీశు నగ్గించి ప్రా
ర్థనముల్ సేసియు విన్నవించియు సలుం డి బ్రాభిల్లలోకేంద్రు లా
తనిఁ దోడ్చిరి శత్రువీరభట మ డి ధ్యంబందుఁ దప్పించుచుఁ.

3

మ॥ తనవంశంబునఁ బుట్టి స్వచ్ఛమగు స్వా డి తుత్ర్యంబుఁ గాంక్షించి యా
వననై న్యంబును జించి చెండుచుఁ బ్రతా డి పప్రాభవుండొ ప్రతా
పునకుఁ గల్గఁగనున్న క్లేశము లవం డి బుక్ జూడఁగా నోడి క్రుం
కె ననంగా రవి పశ్చిమాంబుధి మునిం డి గె రక్తకాంతిచ్చటఁ.

3

§ Manah seized upon the insignia of Mewar and rearing the golden S over his own head, made good his way to an intricate position drawing after h the brunt of the battle, while his prince was forced from the field. With all brave vassals, the noble Jhala fell and in remembrance of the deed his descendants have, since the day of Huldighat, borne the regal ensigns of Mewar and enjo the right hand of her princes.

“ Annals of Mewar. ”

❁ Three from the spear, one shot, and three by the sword.

“ Annals of Mewar. ”

సీ॥ ఆనాఁడు రణరంగ ధీమందుఁ గూడిన ప్రతాపపృథ్వీసుధటు లి ధీ ర్వదియురెండు
 ధీ వేలలో నెన్నిది ధీ వేల్పొంది బ్రదికి; రాతని బంధు లైదువం ధీ దలు మడిసిరి;
 త్వారపీరులు మూడు ధీ నందలేబదిమంది పడి; రొక్కొక్కకులంబు ధీ నందలుగను
 భటులఁ గోల్పడియె; యా ధీ వనపక్షమందుఁ దొంబదివేలు వ్రాలి రఠక్కుదనమందు;
 గీ॥ మూడులక్షల కెక్కుడై ధీ మొగలుభటులు మనినవారెల్ల గాయముల్ ధీ దిననవారె
 శత్రులందాఁక నోపక ధీ నైన్యమెల్ల నిలిచె బెగడంది నింగిఁ జూఁడులు నిగుడ్చి.

—*) కృష్ణసింహుఁడు యుద్ధమునుండి వెడలిపోవుని ప్రతాపసింహు నర్థించుట. (* —

మ॥ పరమోదారుఁ బ్రతాపుఁ గన్గొని సలుం ధీ బ్రాథర్త “యెల్లప్పు డి
 తరుదై నీముఖచంద్రునిక దవిలి లో ధీ కాష్లాదముక బెంచు నా
 దరహాసాంకుర మెందు డాఁగె! నిటు చిం ధీ తక గుండ నేలా! సురే
 శ్వరుఁడుక గాలము దప్పు నొక్కకరణిక ధీ వర్తించుటల్ వింతయే! 325

సీ॥ “ఎకలింగేశ్వరుఁ ధీ డిచ్చిన దానితో నేవేళఁ దృప్తి ప ధీ హించు టొప్పు;
 సాధనసంపత్తి ధీ చాలమి విజయ మొందఁగలేక పోయియుం ధీ డంగవచ్చు;
 బరిభూతి యనినంతఁ ధీ బ్రళయమంచుఁ దలంప; మపజయంబున సత్యమతిశయిల్లు;
 నీపూట కిది చాలు; ధీ రేపు మరల వచ్చి భువనముల్ కీర్తింపఁ ధీ బో రొనర్త;

గీ॥ మంతకాల మజేయ మై ధీ యెసఁగి ధర్మ మహిమ స్వాతంత్ర్యదీక్షయు ధీ మనల విడువ
 మంతకాలము శాత్రవు ధీ లంగుళంబు మేర యైనను గదలింప ధీ లేరు మనల. 326

చ॥ ఇదియుఁ బ్రదోషకాల; మిపు ధీ డెట్లును యుద్ధము నిల్పె; నిందుఁ జే
 యుఁ దగిన దేది కన్నడదు; ధీ హాయిగఁ గొండను దాటి పొమ్ము; నే
 దుదిమొద లీచమూతతులఁ ధీ దోడ్కొని నీపదముల్ భజింపఁగా
 నుదయమె వత్తు; నొండుగతి ధీ నుల్లమునక దలపోయ కేఁగుమో!” 327

మ॥ అనఁ “దండీ! నను నమ్మి కొల్వఁగల నే ధీ నాధీశ్వరుల్ వ్రాలి కూ
 లిన నీచీకటిఁ దోసి నే నెటుల హ ధీ వ్రీఘాటు వీడంగ నే

§ But the desperate valour on the part of Rana Pratap was unavailing against such a force with numerous field artillery and dromedary corps mounting swivels and out of twenty two thousand Rajputs assembled that day for the defence of Huldighat, only eight thousand quitted the field alive.

“ Annals of Mewar ”

రును! మేవాడ్భటశౌర్యలక్ష్మి రణముం డున్ దుమ్ము పాలయ్యె! నే
ననిఁ గావించెద; శత్రులన్ దునిమెదన్; డ్రబాణంబు లన్నించెదన్.

328

మ॥ “గురులున్ మాన్యులు చుట్ట-పక్క-ములు నా డి కున్ గూర్చు సామంతభూ
వరు లీలోకమునందు నాకుఁగల సం డి బంధుల్ భుజావీర్యవి
స్ఫురణ్ బోరుచు వారి వారి పొడుగున్ డి ఖ్రోణీస్థలిన్ గొల్చి పం
డిరి; వీరందఱ వీడి దొంగబలె నొం డి టిన్ బోవఁ గాల్గొడునే!

329

మ॥ ఒడలం దూపిరి యాడునంతకు రణో డి ద్యోగంబునందుం డి నా
యడుగుల్ వెన్క-కు రావు; సుంతయు శరీ డి రాయాసమున్ దోప దీ
కడ; రే యైన దివంబ యైన, నొకఁడై డి కన్పట్టు; బూర్వాద్రి సూ
ర్యుడు దోతెంచెడుదాఁక శాత్రువుల డి నోర్తున్; గూర్తుఁ గీరిచ్చటల్.”

330

సీ॥ అని ప్రతాపుఁడు పల్క- డి విని భీమచాండు “భారతఖండ చండమా డి రాండముత్రి!
యని యొనర్పంగలే డి పనికాదు; భీతిల్లు దనికాదు; సకలలో డి కాళి యెటుఁగు
నినవంటి వీరుఁ దెం డి దును దిలోకములఁ దిక్రికాలమ్ములందును డి గలుగఁ డనుచు;
సమయ మట్టిది గానఁ డి “జనుట మే” లనెఁ గృష్ణసింగు: నాకట్ల తోఁ డి చెడిఁ దలంపఁ
గీ॥ గొంతకాలము సంగర డి ఖ్రోణీ విడిచి యవలఁ దొలఁగుట పౌరుష డి హాని గాదు;
నీవు గలిగిన నిఖిలార్థ డి నియతి గలుగు; దైవ మున్నది యాపై వి డి ధానమునను”

చ॥ అనినఁ బ్రతాపుఁ “జేమియును డి నాడఁగలేను; పరాభవాన్ని నా
మనసు దహించె” నంచన, న డి మాత్యశిఖామణి కృష్ణసింహుఁడన్
వినయ మెలర్ప వేడుకొని డి వేయు విధంబుల విన్నవించి సాం

ఠి త్వనములఁ గుస్తరించుచు బ్రి డి తాపునిఁ బంపె రణంబునుండియున్.

332

—* { రణరంగము వీడిపోవు ప్రతాపసింహుని యవస
సేనాధిపతులు వెన్నంటుట. } *—

సీ॥ కాలిబాటను జైత డి కముపైఁ బ్రతాపుఁడు గిరివెంటఁ గొంత ద డి వర్షగునుంతఁ,
జెంత నశ్వఖురాళి డి క్షీతి సోకు ధ్వని విని తిరిగి వెన్క-కుఁ చూచి డి తురకభటులు
తఱుముకొనుచు వచ్చుటఁజిఁగె; గొండాకదూర మిరిగి మరలి చూచియం దొకండు

⊙ The Rana having been wounded, fled to the hills mounted on his beloved
steed Chytuc and his victors were too exhausted to pursue him.

“Akbar the Great Mogul”

తగ్గియుండుటఁ గాంచె; ♦ దనప్రయాణము సాగఁ జేయుచు మరలి వీ ♦ క్షించె; నింక
గీ॥ నొకఁడు లోపించె; నంతలో ♦ నుద్ధరగతిఁ బాటు పదిమూరల వెడల్పుఁటేటు దవితఁ;
జై తకము దేహముననున్న ♦ సత్వమెల్ల నొక్కచోఁ జేర్చి సెలయేటి ♦ నుబికి దాఁటె.

౪ మ॥ కడుఁ గష్టంబున వెనకవచ్చు భటుఁ డొ ♦ క్కం డేటియందుఁ నాయం
బడుగుల్ మోవఁగఁ జేసి, దాటుకొని “నీ ♦ లాశ్వంబుపై నెక్కిపో
యెడి యో యోధకులొగ్రజీ! నిలుపుమీ! ♦ యి” ఘంచుఁ బల్కఁ బ్రతా
పుడు; “సిద్ధంబుగ నుంటి ర” మృని హయం ♦ బుక్ డిగ్గి నిల్వంబడె. 334

—*) సూక్తసింహుఁడు పృథాపసింహుని మన్నన వేడుట. (*—

మ॥ త్వరమై నశ్వము డిగ్గి యోధుఁడును జెం ♦ తఁ వ్రాలి “నానామహీ
శ్వర శీర్షస్థ కిరీట రత్నచయ శో ♦ భాపూర నీరాజన
స్ఫురణఁ మించు భవత్పదాంబుజయుగం ♦ బుక్ గాంచి సేవించు నా
పరమైశ్వర్యము గల్గె నేటికిఁ! బ్రతా ♦ పా! విశ్వలోకార్చితా! 335

మ॥ “ధర, సామాన్యపు శబ్దజాలమున “సా ♦ తంత్ర్యంబు” దా నొక్కఁ జై
పరఁగె; నేడు భవత్పరిగ్రహ మహా ♦ భాగ్యంబునఁ జేసి, న
ర్వరసాధిస్థితరూఢి నొప్పుచుఁ బర ♦ బ్రహ్మప్రభావప్రభు
పఱలఁ జొచ్చెను; దివ్యమూర్తివి! ప్రతా ♦ పా! విశ్వలోకార్చితా! 336

§ Pratap unattended fled on the gallant Chytuc who had borne him through the day and who saved him now by leaping a mountain stream when closely pursued by two Mogul chiefs, when, this impediment momentarily checked. But Chytuc, like his master was wounded, his pursuers gained upon Pratap and the flash from the flinty rock announced them at his heels; when, in the broad accents of his native tongue, the Salutation “Ho! nila Ghodaca aswar (ho! rider of the blue horse!) made him look back and he beheld but a single horse-man, that horse-man his brother Sukta, whose personal enmity to Pratap had made him a traitor to Mewar, beheld from his ranks of Akbar, the blue horse flying unattended. Resentment was extinguished and a feeling of affection mingling with sad and humiliating recollections took possession of his bosom. He joined in the pursuit but only to slay the pursuers who fell beneath his lance and now for the first time in their lives, the brothers embraced in friendship. Here Chytuc fell and as the Rana unbuckled his caparison to place it upon “Unkaroo” presented to him by his brother, the noble steed expired.

“Annals of Mewar”

సీ॥ అన్నపు; స్వామివి; యాచార్యుడవు; ప్రాణమెత్తుగాఁ చూచి న ధన్వేలు నిన్నుఁ
దెగనాడి, యకట! భ్రాతృద్రోహమును గురుద్రోహంబు నొడిగట్టి, తురకలండుఁ
గలిసి, మేవాడపైఁ గత్తిగట్టుటను మాతృద్రోహ మొనరించి తిట్లు పడితి!
నేఱు వాఁడెడి బాష్ప వారి నీయడుగులు తడుప నాచిత్తము తలము నొందె!

గీ॥ సఖలభవనవంద్యంబు నీయడుగుఁదోయి దలఁతుడు నాదు పాడుచేతుల స్ఫులింపఁ
బెరిగెఁ గొండలు కొండలై మరితరాళి; యెట్లు కృపఁ జేల్తువో! నన్నునింకమీఁద.

సీ॥ మరణదండన మాన్చి కరుణించి యమృతసారము పోసి తనదుప్రాణమున కన్న
నెక్కుడుగాఁ జూచి యిర్వదేదులదాఁక గ్రింద మన్నని బాజ్జి యందుఁ జేర్చి
జనకుడై పెంచె శాశ్వతయశోనిధి సలుంబ్రారాజ్యలక్ష్మి గా రాపుభర్తః
యకటకటా! నోర ననరాని విధమునఁ గాఱు లాడితిఁ గండ కావరమున;

గీ॥ సఖినవ కిసాల కోమలం బై తనర్పు నామహారాజు మది యెంత యడలె నొక్కొ!
యీ పితృద్రోహ మొక్కడే యెట్టిమర్గ తులకు నైనను గొంపొవఁ గలదు నన్ను.

క॥ ఈతటి నీపంచమహాభూతమ్ములు సాక్షి; వైరము నశించెను నా
చేతమ్మున; నన్ను గృహస్వీతుడవై యేలు" మనినఁ బృథ్వీశ్వరుడు, 339

సీ॥ “నిర్హేతుకంబుగా నీవు వాదాడి నన్నెడఁబాసి చని పెక్కు లేడు లయ్యె!
బోరాని చోటికిఁ బోతివి! కొలువంగఁగూడని విచుతులఁ గొలుచుచుంటి!
పుదయంబునుండి న న్నెదిరి తఱిమి పోరు నడిపితి సాయంత నంబువలకు!
మూఁడుమాఱులు నన్ను ముట్టి యంతంబునొందింప గట్టిగఁబ్రయ త్నించుచుంటి!

గీ॥ పని ముగిసి గంటకాలేద! యపుడె యేడ్లపాడవున నెసంగు వైరంబు పొలిసెననుచు
నిచ్చకపుమాటలాడుచు నిటులువచ్చి! తెటుల నిను నమ్మనగును! నా కెఱుకపడదు

క॥ దుర మొనరించుటకే యిపు డరుదెంచియున్న యుష్మ దగ్రజుడెపు డె
వ్వరు కోరిన వెనుదీడని యెఱుఁగు" మని వచింప సూక్తు “డిటు లేమిటికే! 341

సీ॥ సకలసామంతరా జసమూహములు సభాస్థానంబునందు నిర్జరగణంబు
తెఱుఁగునఁ గొలువగ దేవేంద్రసమవై భవంబున నీవు మే వాడరాజ్య
సింహాసనం బధి ప్రించి యేలుటఁగాంచి యెడఁద నోరిమిలేక యీర్ష్య వాడమెఁ
గాని యెన్నెన్నియో గతుల యత్నించి బయల్పడనీక లో నణఁచికొంటి!

గీ॥ వేఱుచాలించి కూర్చున్న వేళ నెట్టులో హఠాత్తుగ నదియు బై కుబ్జిరాఁగఁ
బుది నెపమున నీతోడ వాడుపెంచి యుంటి! నాచిత్తవృత్తి యట్లుండె నాడు.

- సీ॥ సందెజామున నిన్న ♦ శత్రునై న్యములు హస్తీఘాటుకనుమఁ గా ♦ ల్నిలుపఁబోవ
నెటనుండివచ్చెనో ♦ యేలుదూఁకినయట్లు మాతృద్రు యాసలుం ♦ బ్రామహింధ్రుఁ!
డిరులు క్రమ్యేడువేళ ♦ కిరువదిరెండువే ల్దొరలు గొల్వంగ నీ ♦ వరుగుదెంచి
సూర్యధ్వజము నిల్పఁ ♦ జూచితి! నపుడ నామదిలోన నొకగొప్ప ♦ మార్పుగలిగెఁ!
గీ॥ బక్షివలె నీపదములొద్ద ♦ వ్రాలియుండుఁ గాని రిపుల యుష్పనుడిన్న ♦ కారణమున
రాత్రి నిలిచి పొగ్గెటనుండి ♦ రణము నడిపి వాఙ్ముఖ మావిధమున దీర్చంగఁగంటి
గీ॥ అని ముగిసినంత సకలసే ♦ నాధిపతుల మంబరీశ్వరు శివరంబు ♦ నందు నుంటి!
మంత నీవు దేవా! వైత ♦ కాశ్య మెక్కి యరుగు టందఱమును గంటిమదిదెసను.
సీ॥ అబరిశుఁడు 'పోయె ♦ నడుగొ! ప్రతాపుఁ డాతనితలఁ దెచ్చు నీ ♦ రునకు మాశ్వ
ధర యిత్తు'ననియె; మూ ♦ ల్తా భోరాసాదొరల్ గదలి; రేకాకి నిఁగించి కరిగి
మొగలులదెసఁ గిన్న ♦ పొడమి యాయురువురఁ దఱిమి గీటడఁచి నీ ♦ దరిఁ దరిసితి;
మూఁడేండ్లకఱవున ♦ మునిఁగి నేటికిఁ గంటిఁ దనివివో భ్రాతృవ ♦ ల్గులుని నిన్ను;
గీ॥ నకట! యీర్వాగ్రహగ్రస్త ♦ మైన హృదయపాపమెల్లఁ బశ్చాత్తాపఁవహ్ని సమసెఁ
దృష్కృతామృతవృష్టి నా ♦ పై నఁ గురిసి ననుఁ గృతార్థుని జేయు మ ♦ నాథనాథ!
గీ॥ అకట! నావంటిపాపాత్ము ♦ నకుఁ బవిత్రమైన మేవాడఁ జోటుండఁదని యెఱుఁగుదుఁ!
గాని నీమిశ్వవిశాల ♦ మైన హృదయసీమఁ దావుడుననియె వ ♦ చ్చితి క్షమింపు.
క॥ మదిఁ గోపము వాయదయే నదె కుంతము నీదుహస్త ♦ ము! దిదిగో నా
హృదయము! సూటిగఁ బొడువుము! పదసీమను వ్రాలి విడుతుఁ ♦ బ్రాణానిలముల్!"
క॥ అని జడివట్టినవడువునఁ గనులను బాష్పములు దొరఁగ ♦ గద్గదకంతం
బునఁ గేలు మొగిచి నిలిచినఁ గనుఁగొని వాత్సల్యరాగ ♦ కళ లుట్టిపడె, 348
సీ॥ ఔను! నావెన్క-మూఁ ♦ డశ్వముల్ తఱుముచు నరుగుదెంచుట మున్నెయరసియుంటి!
నటఁ గొంతసేపటి ♦ కగపడె రెండుమాత్రము! మఱియును గొంత ♦ తడవునకును
మిగిలె నొక్కం! డంతఁ ♦ దగిలె నీ యే అడ్డమై! దీని దాఁటెడు ♦ నంత నీవు
పిలిచితి! శాత్రవ ♦ వీరులయశ్వంబు లవిగొ! రాతులులేక ♦ యడవివట్టె!
గీ॥ మంచిమనసున నీవరు ♦ దెంచియుంట కింతకన్నఁ దారాణ మిం ♦ కేమి వలయు!
రణపరాజయమఃఖని ♦ ర్మగ్నుడనగు నాకు ఘోరరలాభ మీ ♦ నాడు గలిగె. 349
గీ॥ ఇట్లు లనుతాపపడి యుప ♦ కృతి యొనర్చి సరసఁ జేరితివని విన్న ♦ క్షణమె నిన్ను
శిరమునను జేర్చుకొనుఁ గృష్ణసింహవిభుఁడు! పరమ కోమల మమ్మహాప్రభువుమనసు

గీ॥ మబ్బుతెర జాట సుప్రభా ♦ మహితుడైన చంద్రునివిధానఁ గిల్కిషఁజూశనమున
ద్విగుణిత కళావిభాసివై ♦ తేజరిల్లుచుండు నీ వేరికైన మా ♦ న్యుడవు కొమర! 351

మ॥ నను నీవితగ వేడుకోవలెనె! య ♦ న్నా! ర"మృతంచు బ్రతా
పనృపొత్తంసుడు సూక్తుఁ గొగిటను ని ♦ ల్పఁ, వాడు హర్షించె; నం
తన నిల్వంగనులేక చైతకము క్రిం ♦ దఁ వ్రాలె; వీక్షించి గ్ర
క్కున జీనిఁ సడలించి తేడు సరసఁ ♦ గూర్చుండె జంతారతిఁ. 352

—*) చైతకాశ్వము వీరస్వర్గమున కేగుట. (*—

మ॥ అతిదీనంబుగ స్వామిమోముఁ గని యా ♦ యత్యుత్తమాశ్వంబు బా
వృతతుల్ వీడుచు మందమందముగ పే ♦ షాధ్యానముఁ జేసి, యం
చితమా భక్తిఁ దదీయపాదములపై ♦ శీర్షంబుఁ బొందించి స్వ
స్థతఁ గన్నూసె; మత్తెట్లు మేల్కొనని ని ♦ ద్రానిష్ఠలో మున్గచుఁ. 353

చ॥ 'అకటకటా! జగత్ప్రళయ ♦ మైన, నొకంగుళమైనఁ దప్పుదా
రికి జన కాయరాతిహయ ♦ బృందము భీతిలి పాటఁ దాకి యా
ర! కుడిభుజంబ హేచు సమ ♦ రంబుల నన్ను భరించుచుంటి; చై
తకమ! ఋణానుబంధములు ♦ తప్పెనె! నీకును నాకు నేటికిఁ. 354

సీ॥ నాయెడ నీకు నెం ♦ తటి భక్తి! యెంత విశ్వాస! మెంతటి మహా ♦ త్సహభరము!
కొడుకునకన్న నె ♦ క్కుడు ప్రీతిఁ బండెండు వత్సరంబులుగ నా ♦ పంచ గాచి!
తకటకటా! శిర ♦ మందుఁ దురాయిలోఁ బెండ్లికొడుకునట్లు ♦ వెడలివచ్చి
కనుపిం దొనర్తువు; ♦ కదనరంగముల నీసరిలే దనఁగఁ గీర్తి ♦ నెరపినావు;

గీ॥ బంధులను నాపులను వీడి ♦ వచ్చునన్న విడువఁజాలక యిందాక ♦ పెంట వచ్చి
తోయి! మధురాతిమధురమై ♦ యొప్పు నీమ వీరహేష నాలించెడు ♦ పెంపు చెడె నె!"

—*) సూక్తసింహుఁ డన్న కశ్యపునిచ్చి యవనుల శిబిరమున కేగుట. (*—

సీ॥ అని కుండఁ గని సూక్తుఁ ♦ "డ్రభంబు తలపైన నొటుంగ సుంత కలంగిఁయెటుంగవెచ్చు;
చైతకంబు మృతికి ♦ శతపత్రజైత్ర నేత్రముల బాష్పములు ము ♦ త్యంబులట్లు
క్రమ్మ నేఁ గని యోర్వఁ ♦ గాఁ జాల; నిదిగో నా "యంకారు;" నీసేవఁలవధరించు;
దీనిని గొని భద్ర ♦ మా నెడ కేగు; మంబరుభర్త మో మొక్క ♦ మాటు చూచి

గీ॥ త్వరితముగ వచ్చి నీపదధ్వయముఁ గొలుతు,” ననుచు, నశ్వము నిచ్చి జోహారొనన్చి
యఱుతనున్న భొరాసాను ♦ హయము నెక్కి యరిగి కనె మొగల్ సర్వసేనాధినాథు.

గీ॥ “ఆప్రతాపుని శిర మేది! ♦ యకట. కానరారె! మూల్తాభొరాసాను ♦ వీరవరులు!
నీహయం బేది! సూక్త! సందేహమయ్యె! జెప్పు సత్యం” బనిన, మానసింహుఁగాంచి,

గీ॥ “అల్ల హాల్లిఘాటు ♦ నందు సూర్యధ్వజం బెత్తినప్పుడె చిత్త ♦ వృత్తి మాతె;
నాల్గులక్షలు మిమ్ము ♦ నావార లిరువదిరెండువేల్ దొర లెది ♦ రింపఁ గంటి;
నవజయంబున ఖన్ను ♦ జై యన్న యని వీడి యెంటిఁ జోఁ దలను దెమ్మంటి వీవు!
పొగిలి నాహృదయంబుఁమూల్తాభొరాసాను భటులఁ గూలించి వాడువాజి నిచ్చి

గీ॥ పంపి నినుఁ జూచి పో నిట్లు ♦ వచ్చినాడ! నమ్మినను నమ్ము; లేక చి ♦ త్తమ్ము వచ్చు
నట్లు దండిపు! వెఱవ! నాప్రాణమాన”యనిన, మానసింహుఁడు కోపముంది నిలిచి,

శా॥ “మేమై నీవిపు డాప్రతాపు తలఁ దె ♦ మీర్మా పొమ్మనక లేను; తా
నై ముందుఁ బడిపోయి మాహితుల సం ♦ హారంబు గావించి రా
ణా మే లెంచి తొలంగఁ బాపె; నను ని ♦ గల్ చేయుచుక వచ్చె; నీ
స్వామిద్రోహినిఁ బట్టుకొండు; చెఱ నుం ♦ పకబోలు, బో నీకు రే!” 359

—*) సూక్తసింహుని దండింపవలదని యబ్బూరహిమాను వాదించుట. (*—

గీ॥ అనుచు గర్జింప నచటి పై ♦ న్యాధిపతులు వానిఁ జట్టి; రబ్బూరహి ♦ మానుఁ “డిశఁడు
దైర్యమున వచ్చి యున్న సత్యంబు చెప్పె; నే మనఁగఁ బోకు” డని యంబరీశుఁ జూచి
మ॥ “ఇతఁడుక సేనును రెండువత్సరము ల ♦ య్యెక్ మైత్రిఁ బాటించి; పు
ణ్యతముం డంచు వచింతు నిక్కముగ; ద్రో ♦ హం బుండెనేనిక బ్రతా
పు తలక దెమ్మనినట్లే నీదగు శిరం ♦ బుక జెండియే యున్న మా
స్థితి యెట్లుండెడి! నించుకేనియును యో ♦ జి పంగ సందుండునే! 361

ఆ॥ భ్రాత, కొలముసామి, ♦ పౌరుషవంతుండు, రాజరాజ, రణప ♦ రాజితుఁ డయి
చను ప్రతాపుఁగూర్చి సాయంబు చేయు టబ్బురమె!” యని సలీముమోముఁ గాంచి,

ఉ॥ “ఈరణముం దిటుల్ మనల ♦ నిందఱ నొంచి కలంచి తోలఁగా
నేరెచె! నాప్రతాపవిభు ♦ నేటి యమానుష వీర విక్రమో
దార విహారముల్ గనినఁ ♦ దప్పక లోకము లన్నియున్ నమ
స్కారము చేయు నన్న, నను ♦ జన్ముడు మెచ్చి చనంగ వింతయే! 363

ఉ॥ ఏనును రాజపుత్రుల జ ధి యించి యశంబుఁ గడింప వచ్చితీర్చి,
గాని, తదీయపాదువ వి ధి కాసము దైవత దైత్యకోటులు
గానము చేసి రిప్పుడు: జ ధి గన్నుతశౌర్యఁ బ్రతాపు మానవు
డౌ ననరాదు! దేవుఁ డను ధి టర్హమటం చని తోచు నామదిన్.

364

సీ॥ హారావలీపర్వ ధి తాగ్రంబునం దొక్క నవరత్నదివ్య మం ధి డపము గట్టి!
యవరఁజితో నామ ధి హాభాగు విగ్రహం బమరించి తన్మధ్య ధి మందు నిలిపి!
విశ్వశోభన మైన ధి వేళలో నాధీరు పరమపావన వామ ధి పాదమందు
సకలజగజ్జేత్ర ధి సంజ్ఞా మనోహర స్వర్ణతులాకోటి ధి సంతరించి!

గీ॥ భక్తిమెయి విశ్వవీరప్ర ధి పంచ మెప్పుడు నర్చ చేయంగవలయు శూరాగ్రాయాని!
యమ్మహారాజుఁ బోలు ధి ధర్మానుయాయా! సురలయందైన వెదకిన ధి దొరుకుటరిది.

సీ॥ జగముసంభవ మైన ధి క్షణమునుండియు నేటిదాక స్వాతంత్ర్య మిం ధి తటి మహోగ్ర
దీక్షతోఁ గొలిచిన ధి ధీరుండు గనుపింపఁ; డిప్పుడు మనియున్న ధి యెల్లవార
లదుగులకు మడుగు ధి లిడి కొట్టు; రాఁగల యగములలోఁ బుట్టు ధి మౌదువారు
స్వాతంత్ర్యధర్మదీ ధి క్షాగురూత్రముఁ డంచు నాచంద్రతారార్క ధి మభినుతీంతు;

గీ॥ రమ్మహాత్ముని సోదరుఁ ధి డైన సూక్తుఁ డితకాల మిచ్చట నిల్చు ధి పెంతో భాగ్య;
మీతనిఁ బ్రతాపుఁడేరఁ బోనిండు నేడు; మన్ననముచేసి, కడుఁ బెద్దమనసు చేసి."

మ॥ అని భాషింప, సలీము, సూక్తుఁగని "య ధి య్యా! నీవు మాయుష్షును
దిని మీయన్నకె సేవ చేసితి; నిను ధి శిక్షింపఁగా నొప్పు; నై
నను సత్యంబు వచించుటన్ బ్రదికి, తం ధి డన్ నిల్వ కెందేని బా"
మ్మని శాసించె, "సెబాసు మంచిది సలా" ధి ము చేఁగె నాసూక్తుఁడున్.

367

—*) బదోని డిల్లీకివెల్లి పాదుషాకు యుద్ధఫలము దెలుపుట. (*—

సీ॥ అప్పు డంబుభర్త ధి యాజ్ఞ బదోనియు నానాటియుద్ధంబు ధి సందఁ జంద్ర
భట్టారకుని భద్ర ధి వారణంబును గొంచు శీఘ్రప్రయాణముల్ ధి చేసి, ఢిల్లీ
కరిగి, యక్కరువిభు ధి నడుగుడమ్ముల వ్రాలి, పూసగుచ్చినవిధం ధి బునను సమర
వార్త లన్నియుఁ దెల్పి ధి వారణరాజంబు నర్పించి నిలిచిన ధి యక్కరుపతి.

గీ॥ ముద్దుమోమునఁ జిలునవ్వు ధి మొలకలెత్త నాణిముతైరపు హారంబు ధి నలుత వైచి
చంద్రహాసంబు యావనా ధి శ్వంబుఁ బారి తోపికము లిచ్చి యశని సంతోషపఱునె.

ఉ॥ అంతటఁ గొన్ని నా ఖ్లుదుగ ♦ సంబరుభర్త; సమస్తవాహినీ
కాంతులు నై న్యముల్ గొలువఁ ♦ గాఁ బయనించుచు ఢిల్లీ చేరి భూ
కాంతుని పాదపంకజయు ♦ గంబు సమీపమునందు వాల్ల, నే
కాంతమునక విధం డతని ♦ కార్యము మెచ్చక మందలించుచుక,

369

—*) అక్కరుసార్వభౌముడు మానసింహునితో నిష్ఠురోక్తులాడుట. (*—

మ॥ “నిను మేవాడకుఁ బంపునవ్వు మది నుం ♦ డెఁ గొండల ట్లాప్రతా
పుని నిర్జింతు వటన్న యాసలు; సమి ♦ ద్భూమి నినుక వైరి మా
ర్కొనెనో లేదొకొ! సర్వముక విడిచి నా ♦ కుక జెప్పఁగా వచ్చి; తే
మని చింతింతును! మందభాగ్యునకు నే ♦ లా హ్టు! సద్యోగముల్.

370

చ॥ అకటకటా! ప్రతాపు నెటు ♦ లైనను ద్రుంపు మటంచు నేను జె
ప్పుకొనిన యంతసే పయినఁ ♦ బోవలదే! యొకపూటలోనె వె
నక కరుగుదెంతుచే! యకట! ♦ కట్టిడినై నిను నమ్మిండుకై
వెకలిని జేసి; తేమనుచు ♦ వేయు విధంబుల నిన్ను దూఱుదుక!

371

సీ॥ ఎంత కాలమ్ముగా ♦ నీయుద్ధ సంరంభ! మెంతటి సన్నాహ! ♦ మెంత సేన!
యెన్ని శస్త్రాస్త్రంబు! ♦ లెన్ని సంభారమ్ము! లెండఱు సేవకు! ♦ లెంత వ్యయము!
నాస్థితి యకట! కొం ♦ డను ద్రవ్య యెలుకను బట్టిన చందానఁ ♦ బరిణమించె;
గడకు హస్తీఘాటు ♦ కనుమలో నట! యొక్కపగలట! ఘోరాహ ♦ వంబు గలిగె
గీ॥ నట!తుదకు నాకె జయ మయ్యెనట! యివేటి మాటలో! నేను విన నోప! మానసింహ!
నావెతలు మాన్వి ననుఁ దేర్ప! నీ వెవండ! వగు నదియుఁ గాక మాన” దటంచు విసిగె.

సీ॥ అప్పు డంబరునేత ♦ యక్కరీశుని గాంచి “దేవ! నీ విట్లు చిం ♦ తింపఁ దగునె!
నాజీవితంబును ♦ నాయభిమానంబు నీయధీనముచేసి ♦ నిలిచినాడ;
శక్తివంచనలేక ♦ క్షణ మేమటఁగఁ బోక యాప్రతాపాధీశు ♦ నని నెనుర్తు;
యముడనై యతనిప్రా ♦ణాలముల నూడ్చి పీల్చి పిప్పియొనర్చి ♦ వెతలఁజెనుతుఁ;
గీ॥ బలుకు లొకవేయు నేటికి! ♦ భరతఖండ మందు శాశ్వతస్థాయిగా ♦ యవనలోక
రాజ్యసంస్థాపనాచార్య ♦ రాజరాజ బిరుదములు నీకుఁ గూర్చి శో ♦ భిల్లఁజేతు.”

మ॥ అన, నక్కర్విభుఁ డానుగాకని కరం ♦ బానందముక బొంది “యొ
కఁగిమేమంబును సూరకుండకయె సం ♦ గ్రామంబు సాగింపు పా”

మ్మని శాసించిన, మానసింహుడును సే ♦ నాధీశ నైన్యంబులన్
గొని రాణాపయి కేగు నుత్సుకతతోఁ ♦ గొల్పిండ్ల నీర్వాళివై.

374

గద్య:- ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశదుగ్ధాంభోరాశి
రాకాక్షైరవమిత్ర, శాలంకాయనగోత్ర పవిత్ర, సుజనజనాను
గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహోఽవధాని
పంచానన్యకావ్యకళానిధీత్యాది బిరుద విఖ్యాత, సుకవి
రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతుంబయిన
“రాణా ప్రతాపసింహ చరిత్రం” బ

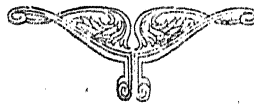
ను పద్యకావ్యమునం

దుః దృతీయా

శ్వాస

ము

సంపూర్ణము.

శ్రీ

కామేశ్వరైశ్చ నమః.

రాజాప్రతాపసింహచరిత్ర.

చతుర్థాశ్వాసము.

మ॥ స్థిరశౌర్యుడు ప్రతాపసింహపతి హా ♦ వ్రీహ్మాట యద్ధంబురా
 తిరి సూక్ష్మ విడనాడు నాపిదప న ♦ ద్రిశేన్ద్రము దాటుచు
 మఱునాఁ డయ్యుదయాద్రి సూర్యుఁ డుదయిం ♦ పక్షాభోవు నవ్వేళకు
 దరియక్షా బోయెను శైలమార్గములగుం ♦ డక్ష “శైలవారా”ధరక్ష.

1

సీ॥ జాము ప్రొద్దెక్కిడు ♦ సమయంబునకు సలుంబ్రాభర్త యెదిగి భూ ♦ పతి పదాబ్జ
 ముల వ్రాలి “దేవ! వీ ♦ రలు ప్రమరలు; వీరు చోండావతుల్; వీరు ♦ చోహణభటు;
 లీతఁడు శ్యామసిం; ♦ గితఁడు భేల్వాపతి; బేడ్లా-కొటేరియా ♦ విభులు వీరు;
 తమతమ పై న్యశే ♦ వములు గొల్వంగ నీశ్రీపాదసేవఁ గాం ♦ ట్తించి వచ్చి;

గీ॥ రాదరింపవె!” యనిన, పై ♦ న్యపతులెల్ల మ్రొక్కి నిలిచిరి; భిల్లులు ♦ ముందుగొలువ
 వందన మొనర్చె భీమచాం; ♦ దందఱఁ గని కూరుచుండంగ నియమించిఁగోరివిభుఁడు,

—*) వీరస్వర్గమునకేగిన యనుచరులఁగూర్చి ప్రతాపసింహుఁడు విచారపడుట. (* —

చ॥ “మనమును నాలుగేండ్లుగ స ♦ మస్తవిధంబుల నాని పూని చే
 సిన బహుళశ్రమంబు ఫల ♦ సిద్ధి వహింపక నేడు నిష్ప్రయో
 జనముగ నయ్యె! సాటి నృప ♦ సత్తములక్ష దలయెత్తి యెట్లు చూ
 డ నగు! విధాతచెయ్య మక ♦ టా వికటించెనె! యిట్లు నాదెనె.

3

సీ॥ భూదేవతాళి క ♦ పుష్పపుహారతు లిచ్చి మంత్రపుష్పము పెట్టు ♦ మహితదేవ
 పూజాగృహం బట్లు ♦ పొదలె నాసేనతో నిన్న హస్తీభూటు ♦ నికటసిమ!
 గంట లిర్వదినాల్లు ♦ కడచిపోకయ మున్నె పెండ్లికొడుకులట్లు ♦ వెలయు శూరు
 లెందఱు కన్నుల ♦ కందక చాటెరి! పదునాల్గువేలు స ♦ దృఢులు గూలి!

గీ॥ “రక్కటా! కడుపున హాల ♦ హాలము పోయి వడుపునం దేహమంతయు ♦ నుడుకులెత్తె!
నమృతభాండము పలువ్రక్కలగుచు విరిసె! బెండ్లి చవికె గుభాలున ♦ విఱుగఁబడియె.

మ॥ “అదయుల్ శత్రులు గావలియిన్ గొనిన, రా ♦ జ్యం బూడి చిత్తూరులోఁ
బదముల్ మోపినదాడి, దండ్రీవలె మే ♦ వాడ్ రాజ్యలక్ష్మీపదం
బుఁ దలన్ నిల్చుచు, రామచంద్రనృపుఁ డె ♦ ప్తున్ భక్తి సేవించె; నా
సదయస్వాంతు బుణంబుఁ దీర్పఁగలనే ♦ జన్మాంతరం బందునున్!” 5

శా॥ “అఱున్ బైఁ బదియేండ్ల ప్రాయమును బూ ♦ జ్యస్వాంతమున్ మన్మథా
కారం బొప్పెడు లేతకుఱ్ఱుడు తురు ♦ మ్మశ్రేణులన్ దాకి, కం
గా రై పాఱఁగఁజేసి శాశ్వతయశః ♦ కాయంబునన్ నిల్చె; ఖం
డేరావు బురుడించు పోలరులఁ గం ♦ టే! యే యుగంబుంధునన్.” 6

సీ॥ “తొరుక్కు విపుల ప ♦ దాతివర్గము దూసి యాశాంతముల కేఁగు ♦ నట్లు దోలె!
యావన బహుళ బృ ♦ హన్నాళికాస్త్రముల్ వేలకువేల్ పిండి ♦ పిండి లేపె!
రెండువేల్ భటులతో ♦ రెండులక్షలు తురుష్కుల లీలఁ దాకి గ ♦ గ్గోలుపఱచె!
నైదువందలు వీరు ♦ లదిమి చుట్టిన వ్రేలు తనపైఁ బడకయుండ ♦ నని యొనర్చె!

తే॥ జగము పుట్టినదాది నీ ♦ క్షణముదాఁక బదియు నేడేండ్లప్రాయంపు ♦ బాలుఁడింత
శౌర్యముం జూప లేదని ♦ జనము వొగడఁ దివిరె! నకట! సామాన్యుఁడే ♦ జేజసింగు!

సీ॥ “తనదేహ ధన జీవి ♦ తము లిచ్చి మాతృదేశముఁ గొల్చు భక్తివి ♦ జ్ఞానమయుఁడు!
పదునాల్గులోకముల్ ♦ గదిరినఁ దనపట్టు వీడని పరమగం ♦ భీరమూర్తి!
మృత్యుదేవత నైన ♦ మిత్రునియట్లు వ్రేమించెడు వీర ల ♦ క్షీప్రభుండు!
మత్పదం బేకాగ్ర ♦ మనమునఁ గొలుచు పూర్ణస్వామిభక్తిప ♦ రాయణుండు!

తే॥ “భారతమునకె కాక వి ♦ శ్వమున కెల్ల యశముఁ జేకూర్పఁ జాలు మ ♦ హాబలాధ్యుఁ!
ఛోర! రాఠోడుకలంబు ధ ♦ న్యతమ మయ్యె! దేజసింహవతారసం ♦ యోజనమున! 8

తే॥ తండ్రీవలె నేలె; మనసు మె ♦ త్తనిది! వీర సమరరంగాభ్రసీమఁ బ్ర ♦ చండభానుఁ!
డకట! భానుసింహుఁడు గూఁతె!” ♦ ననుచు వగచు నావ్రతాపునిఁ గని సలుం ♦ బ్రాధిపతియు

చ॥ “అనిఁ బడు భానుసింహవసు ♦ ధాధిపు సాద్రినృపాలుఁ డవ్వె చెం

తనుగల వైలగహ్వరము ♦ దాపునఁ జేర్చి సపర్యచేసె; నా

తనికి భయంబు లే”దనఁ బ్ర ♦ తాపుడు “కీడున మేలు గల్గె! దే

వుని కృప” నంచు నాత్మక దల ♦ పోయుచు మ్రొక్క నిమిలితాత్ముఁడై.

—*) ప్రతాపసింహుడు సేనాధిపతుల సత్కరించుట. (*—

సీ॥ అల సలుంబ్రాధీశు, ♦ నవ్వల సాద్రీశు, బదపడి భేల్వాన్తు ♦ పాలు, బిదప
 బేండ్లా-కొటేరియా ♦ పృథ్వి నాయకులఁ బేర్చి జూచి “మీరును ♦ మీరు మీరు
 సంవర్త-సమవర్తి ♦ సదృశులై నిన్న హస్తీభూటుకనుమ న ♦ మోఘభాటిఁ
 బరసేనఁ దాఁకి యు ♦ గ్రరణంబు సాఁగించి కొఱలేక రిపులను ♦ గూల్చినారు;
 తే॥ స్వామిభక్తి పరాయణుల్ ♦ సరళమతులు మీయెడఁ గృతజ్ఞుడ” నటంచు ♦ సాయము విను
 తించి వేఱ్వేర సరసకుఁ ♦ దీసి వారి వారికినిఁ గొన్ని ఫలములు ♦ పంచి విభుడు; 11
 సీ॥ “యువరాజ మానసి ♦ హులయేన్లు చైతకాశ్వము ధాటి కోర్వక ♦ పాటు పిదప,
 వేలు లక్షలు మొగల్ ♦ వీరులు నను ముట్టఁ ద్వర వచ్చి నారవిధ్వజముఁ గొనుచు,
 దురకనూఁకలఁ జాల ♦ దూరంబుఁ జేర్చి నాపైని యొత్తడి తద్దఁ ♦ బాయఁజేసి,
 తొమ్మండ్రుగురు తన ♦ తోఁబుట్టువులఁ గూడి స్వామిభక్తిని జూపి ♦ స్వర్గ మేగె;
 తే॥ నామనస్సింహునకును మే ♦ లేమిసేతు! నతని యనుజుండు జ్ఞాతి యీ ♦ శ్యామసింహుఁ
 ❀ బృథనసీమల నాకుడి ♦ వంకఁ బోరునట్టి యధికార మిచ్చి యి ♦ ప్లాదరింతు. 12
 సీ॥ ఇకమీఁద యుద్ధంబు ♦ లెసఁగుచో సాదిస్తృపాలురే దినమణి ♦ ధ్వజము వట్టి
 నన్నుఁ బాయకయె వెం ♦ టన యుండెదరుగాక! యాసానమును జేర ♦ నరుగునపుడు
 ధృ తస్థుండుభులు రాజ ♦ ధాని నాహర్యసింహద్వారమును జేరు ♦ నంతదాఁక
 మ్రోయుచుండెడుఁగాక! ♦ యాయన్వయమున నిప్పటినుండి సాద్రిన్తు ♦ పాలమాఘ
 తే॥ లందఱును దమ నామధే ♦ యములముందు రాజపదలాంఛనమ్ము గౌరవపదమ్ము
 దాల్చు గావుత వంశజుల్ ♦ తరతరముగ” ననిన, ‘బలి’ యనె నైకకంఠ్యముగఁ గొలువు.
 క॥ “దేవా! నీసేవను ఝాలావంశము ధన్య మై చె ♦ లంగె” ననుచు శ్యా
 మావని పతి మ్రొక్కెను; సంభావనమెయిఁ బతియు భిల్ల ♦ పతిఁ గన్గొనుచు, 14

❀ A splendid act of self devotion of the Jhala chief, when Rana Pratap was oppressed with the whole weight of Akber's power, obtained with the gratitude of this prince, the highest honours he could confer—his daughter in marriage and a seat on his right hand.

“Annals of Mewar.”

§ The descendants of Manah yet hold Sadri and all the privileges obtained on this occasion. Their Kettle drums beat to the gate of the palace, a privilege allowed to none besides and they are addressed by the title of Raja.

“Annals of Mewar.”

మ॥ “తరమే! నిన్ను నుతింప; నీభుజమ యా ♦ ధారంబు నా కుగ్రసం
గరరంగంబుల; దేన నెట్టులు బహూ ♦ కారంబుఁ గావించుఁ! బ్రే
మరసం బోడఁగఁ గాఁగిలింతు” నని సం ♦ భావించె; నట్లే వడి
మొరసె భేరులు; నూక్తుఁడు నిజబలు ♦ బుల్ గొల్వఁ గానంబడె.

15

—*) సూక్తసింహుఁడు ప్రతాపసింహుని జేరవచ్చుట. (*—

ఉ॥ “నిన్న నితండు చేసిన ప ♦ ని దని వొండక వైర మూని, నే
డన్నను దాడ వచ్చె! దును ♦ మాడరె వీని” నటంచుఁ బల్కి యం
దున్న సమస్తవీరులు మ ♦ హోద్ధతి లేవఁ, బ్రతాపుఁ డంతఁ జే
సన్నను వారి నిల్పి “యొక ♦ సంగతి మీ కెఱిగింతు; పైపుఁడీ!

16

సీ॥ అందఱు గూర్చుండు; ♦ డని నిల్చుపై నిన్న గిరివెంట నే వచ్చు ♦ తెఱిగి, యంబ
రీశుండు ననుఁ గూల్చి ♦ నిరువుర వీరులఁ బంపె; వారు పిఱుండ ♦ వచ్చి రంత!
నూక్తుఁడు వారిఁ గూల్చుచు నన్నుఁ గని మ్రొక్కె; నితని నేఁ గనికరించితని; బిదఱు
జైతకం బిల వ్రాలి ♦ సమసె; నిజాశ్వము నా కిచ్చి తఱలి, యీ ♦ నాడు వచ్చె;

తే॥ గలిగె నాకు హస్తీఘాటు ♦ కదనమందు నిన్న సోదరలాభ!” మ ♦ టన్న హర్ష
మలర నందఱ నెమ్మోము ♦ లడరె నపుడు: నవవికసితారవింద సం ♦ తతుల కరఁకి.

సీ॥ నూక్తుఁ డశ్వము డిగ్గి ♦ నూటిగఁ జని సలుంబ్రాధీశునకు మ్రొక్కి ♦ యన్న కెఱిగి
“దేవ! నీయొద్ద రా ♦ తిరి యనుమతిఁ గొని చని మానసింహుడ ♦ ర్భనము చేసి,
యవనసేనాధినాయకులఁ గూల్చుట, నిన్నుఁ గొలుచుటాదిగఁ, గార్యములను నెలిపి
నన్ను సేవించు పైఁన్యము వెంటఁ గొనుచు మార్గమున వచ్చుచు “భిల్సురా” పురంబుఁ

తే॥ గాంచి యవనుల నొంచి దు ♦ ర్గము గ్రహించి దాని గురుదక్షిణగ నీపదద్వయమున
నప్పగింపంగ వచ్చితి; ♦ నాదరించి చేకొను” మటన్న నవ్వి యా ♦ శీర్షదించి, 18

ఉ॥ ఎత్తి కవుంగిట బొదివి ♦ యిట్లు కుమారక! నాకు నీమహా
దాతగుణంబు మిక్కిలి ము ♦ దం బొడగూర్చె; భవత్పురాక్రమో
పాత్రము భిల్సురానగర ♦ వర్యముఁ జేకొని నాకు మాఱుగా
నితటి నేలు” మంచు వచి ♦ యించి ప్రతాపుఁడు మిత్రకోటితో,

19

—*) ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులతోఁ గర్తవ్యము నాలోచించుట. (*—

సీ॥ “మనము హస్తీఘాటు ♦ కనుమలోఁ జూపిన త్యాగ-శౌర్యములు జ్ఞాఁఘ్యములె! కాని,

గుటికి బెత్తెడుగఁ ద ♦ కువ యాట జయలక్ష్మి యందనిమాని పం ♦ డై తనరై!
మన కవజయము గ ♦ ల్లిన దంచుఁ గుండకుఁ! డవజయంబున దీక్ష ♦ యతిశయించు!
నెంత త్యాగం బున్న ♦ నంతగా దేవుని వాత్సల్యమునకు స ♦ త్పాత్రమగద!

తే॥ యింక రాఁగలవేళల ♦ నేమి సేత! మరివిజయకాంక్ష విడువక ♦ యని యొనర్త
మనుచు మదిదోచె నాకు; మీయంద తెట్టు లానతిచ్చెద”రన, సలుం! బ్రాధిపత్యము,

ఉ॥ “శ్రీలు తొఱంగి గేహమునఁ ♦ జీడటిమూలల గోల్లు మీఱి వై
ద్యాలయమందు రోగులక్రి ♦ య౯ శయనించెడు మందమర్త్య కం
కాళము లెట్లు లోకహిత ♦ కార్యముఁ దీర్చెడు! విక్రమాసల
జ్వాలలు నిన్నుఁజోలు పటు ♦ శౌర్యులు దీర్చురుగాక రాణ్ణాణీ!

21

సీ॥ ఆనాటి కొకమాట ♦ యీనాటి కొకమాట పలుక నేర్చునె సలుం ♦ బ్రావిధుడు!
నామాట యేమి! యం ♦ దటభావ మెఱుఁగుదుఁ; బ్రాణంబు మేన నున్నంతవఱకు
స్వాతంత్ర్య సమర దీ ♦ ట్టావృత్తి సాగించి మీ దివ్యచరణస ♦ మీపసీమ
నాత్మార్పణ మొనర్చి ♦ యజరామరఖ్యాతిఁ జెంద సేవింపఁ గాం ♦ ట్టింతు మెపుడు!

తే॥ క్షణము తడవు సేయకయె ర ♦ క్త మెగఁజల్లి రణ మొనర్చుచు శత్రుమాఠరణ మొనర్తు;
మెత్తిన ధ్వజంబు దింప కా ♦ యు త్తపడఁగ వలయు”నన భీమచాండు భూవరుని గాంచి,

సీ॥ “జనమర్చి రీక్ష తే ♦ జశ్శాలి! భారతఖండ ప్రచండ మా ♦ ర్తాడమూర్తి!
నీ వుండుచోటనే ♦ నిఖిలధర్మము లుండు; సత్య ముండును; నిత్య ♦ జయము నుండు;
నాసూర్యభగవాను ♦ నట్టివాడవు; దినదినమును నిన్నుఁ జూ ♦ చిననె చాలుఁ;
బావిత్య గాంభీర్య ♦ భావముల్ క్రొత్తందనంబును దఱుగ వే ♦ నాడు గాని;

తే॥ పూర్ణ సాత్వికానందరూ ♦ పుడవు! రాజ పుత్రసంస్థాన మేటికి ♦ భూభవనము
లన్నిటి జయింపఁ గలుగు మ ♦ హాభుజండ; వనఘ! నీమైత్రి పరమభా ♦ గ్యంబుగాదె!

క॥ “మాజీవితములు నీపద పూజకు విడిచితిమి; కొదవ ♦ పొడమ” దనఁగ, ఘే
ల్వాణి “సందియం బేలా! జయవెట్టంగ లోక ♦ మని సేయఁ దగున్.

24

సీ॥ రేఁగెడు సమరఘే ♦ రీభాంకృతుల్ విప్రవితతి నాందీవాద ♦ వేదరవము!
గళముల వ్రాలు వై ♦ రుల తీక్షణకరవాలధారలు కల్యాణ ♦ హారచయము!
పొగ రేఁగి క్రాఁగి గు ♦ ప్పనఁ బ్రేలు లోహనాళాగ్నులు మంగళ ♦ హారతులును!
దన్యుల గళ గళ ♦ ద్రక్తపూరములు దేహమున సోడిన వసం ♦ తముల రంగు!

తే॥ హైరిహధ్యస్థలంబు వి ♦ వాహవేది! మొగలుభటవిదారణములు ♦ భూతబలులు!

- గా విజృంభించి సమరరం ♦ గమునఁ బోరి పెండ్లియాడుదు మిఁక వీర ♦ విజయలక్ష్మి.” 22
- తే॥ అనిన, బేడ్లా-కొటేరియా ♦ మనుజవిభులు; “మాతృదేశ విముక్తికై ♦ మాయఖలము,
నించుకయు జాగుసేయ కర్పించుకొనఁగ సిద్ధముగ నుండు” మనఁ, గృష్ణసింహవిభుఁడు,
సీ॥ “విన్నవించెద నొండు ♦ నిన్న హస్తీఘాటుకనుమలో నసమసం ♦ గరము నడపి,
వ్రాలిన వారు శా ♦ శ్వతయశస్సాంధ్రు లొదురు; కాని వారి కం ♦ దఱకుఁ దోడు
చైతకాశ్వము చిర ♦ స్మరణీయమై యొప్పు; నది వ్రాలిన ప్రదేశ ♦ మందుఁ బెద్ద
యరుగును నద్దాని ♦ యంచునఁ గూపసత్రిములు ప్రతిష్ఠించి ♦ దానిపేరు
తే॥ నిలుప సెల వీయఁ దగు” నన్ను నృపతి “యకటః దానిఋణమును దీర్ప నాతర మెమీరు
కోరినటులు చేయింపుఁడు ♦ కొఱత వలవ” దని పలికి యందఱను గల యంగజూచి,
ఉ॥ “పట్టిన పట్టు పట్టినదె; ♦ పాణము దేహమునందు నుండ, నే
పట్టన మానఁగాదు; మన ♦ పై కరుదెంచు తురుష్కసేన లీ
గుట్టలు చొచ్చు తెల్ల యము ♦ కోఱలు చొచ్చుటె యంచు గుండియల్
కొట్టుకొనక మెలంగవలె ♦ లోకులు కన్నులు విచ్చి చూడఁగక. 28
- సీ॥ యవనసంగ్రామ మ ♦ హానాటకప్రదర్శనమున నిన్నటి ♦ దినమునందు
జరగు హస్తీఘాటు ♦ సమవోత్సవంబు ప్రస్తావంబు చందమై ♦ సాగియుండె;
బ్రథమాంక మింకఁ బ్రా ♦ రంభంబు గానుండు; నడుమ వ్యవధి తద్ద ♦ యడరఁ బోవ;
దెన్ని యంకంబు! లె ♦ న్నేండ్లాడవలయునో! యెట్టులు ముగియునో! ♦ యెఱుంగరాదు!
- తే॥ మంగళాచరణముమొదల్ ♦ మంగళంబు పఱకు నుత్తరోత్తర రస ♦ పౌషి వెలయుఁ,
దేకువ పహించి వర్తించి ♦ తృప్తిపఱుప వలయు సీవిశ్వసభ్యప్ర ♦ పంచకమును. 29
- తే॥ చెలఁగె నొకభంగి మనపరి ♦ స్థితులు నేటివఱకు; “ముం దున్నది ముసల్లా ♦ పండు” వ నెడు
కరణి వచ్చుకాలము కష్ట ♦ గర్భిత మగు; నేకలింగేశ్వరుండె తో ♦ డొక మనకు.” 30
- సీ॥ అనినఁ “గొండలు పిండి ♦ యైవడ వర్తితు మింక సందేహింప ♦ నేల! దురము
నిలువక సాగింప ♦ వలె” నంచుఁ బలికి రందఱు; ‘మంచి’ దనుచుఁ బ్ర ♦ తాపవిభుఁడు
హర్షాశ్రుకలితనే ♦ త్రాంచులు డయ్యె; వా రరిగిరి భూధర ♦ ప్రాంతములకు;
వానకా రరుదెంచి ♦ భయదనీలాంభోధరము లాకసమ్మునఁ ♦ గొమ్మసాగె;
తే॥ వాన జడిపట్టి కురిసె; యా ♦ వనబలములు గిరులఁ దిరుగఁ జాలక వెన్కఁకరిగె; నంత
తూబిడొజన కబ్బె వి ♦ శ్రాంతి కొంత; పెరిమ హేమాతముం బ్రస ♦ వించె బ్రకృతి.
గీ॥ కాలు మొగిలులతో వాన ♦ కారు దాటె; గెఱలి చలి ప్రకృతికి గిలి ♦ గింత లిడియె;

- గానఁ గోనల పహబాజు ♦ ఖాను గడచి పాజు హారావళీసీమ ♦ పట్టు జేర్చె. 32
- సీ॥ అలసలుంబ్రాసీమ ♦ యందుండి పిడుగుల గేరు వీరులఁ దెచ్చె ♦ గృష్ణసింగు;
 ఝాలారిసేనల ♦ తో లేచి వచ్చె దుర్వారవిక్రముఁ డైన ♦ భానుసింగు;
 సాద్రియందుండి ఝా ♦ లాన్వవాయులసేన లన్ని దోడ్కొనివచ్చె ♦ శ్యామసింహు;
 డా బునేరా—పాపు ♦ రాధీశులు శిశోదియావీరభటులతో ♦ నరుగుదెంచి;
- గీ॥ తే॥ రింక బేడ్లా—కొటేరియానృపులువచ్చి; రవల సూర్యమహాలునుండియచటఁజేరె
 దుర్జయుఁడు; దుర్నివార బం ♦ ధురబలుండు భిల్ల సేనలతో డాసె ♦ భీమచాందు. 33

—*) రెండవ సంవత్సరము యుద్ధము. (*—

- చ॥ తనపయి వచ్చు నైరులఁ బ్రి ♦ తాపమహీంద్రుఁడు మాఖశుద్ధపం
 చమి నెదిరించె, శైలముల ♦ దండ, విశాల సమున్నతపర్వదే
 శముల; దురంబు ఘోరముగ ♦ సాఁగె; నురుఘ్నులు రాజపుత్రుల్
 సమసిరి వేనవేలుగను ♦ నాటి మహాసమరాంగణాబునన్. 35
- చ॥ యవనులసేన సంఖ్యలకు ♦ నగ్గలమై జలరాశి వీచి పం
 క్తివలెను బొంగి పైబడ ను ♦ దీర్ఘ పరాక్రము లయ్యు నాప్రతా
 పవిభుని రాజపుత్రభట ♦ వర్యులు తజ్జ్వలనాస్త్రధాటి కో
 ర్వ వలనులేక డిల్పడి ప ♦ రాజయమొందఁగ సాఁగి రయ్యెడన్. 35
- క॥ మఱుసటి సంవత్సర మక్బరు మేవాడ్సీమఁ జొచ్చి ♦ స్వయముగ వసుధా
 పరిపాలనాధికములు స్థిరముగ నేర్పాటుచేసి ♦ చేరెన్ బురికిన్. 36
- క॥ అల బహిరంగసహికంబుల యవనుల నోర్వఁ గవ్వ ♦ ముగఁ దోఁపఁగ సే
 నలఁగొని ప్రతాపవిభుఁ డిచ్చులఁ గుంభలేమియరు దుర్గ ♦ మును జొరఁదలఁచెన్. 37
- సీ॥ క్రమముగాఁ గైలవా ♦ రాసీను దాటుచు, నెత్తైన కొండల ♦ నెక్కి పోయి,
 దట్టంబుగా నాగ ♦ దాళి మొల్పుటఁ గిష్టమగు శైలమార్గంబు ♦ లందు నడచి,

§ We have also amongst the nobility of Mewar, two, who hold independent title of Prince or Rajah, one of whom is by far too powerful for a subject. These are the Rajas of Benera and shapoora, both of the blood royal.

⊕ Akbar himself entered Mewar, arranged the mode of administration, then proceeded to Malwa.

" G. B. Malleson, C. S. I. "

తొలుత బహిర్ద్వార ♦ ములు రెండు గడచుచు జని హనుమద్ద్వార ♦ మునుఁగమించు
చును, విజయద్వార ♦ మునను శోణద్వారమునను రామద్వార ♦ మునను జొచ్చి
తే॥ సేన లన్నియుఁ గోటలోఁ ♦ జేరికొనియె; నాప్రతాపప్రభూత్తంసుఁ ♦ డంబుదముల
నొరయుచు మహోన్నతమయి సుందరమునైన మేఘభవనంబులో విశ్రాంతిమించెనపుడు.

—*) కుంభలోమియరు యుద్ధము. (*—

ఉ॥ పుట్టలు వీలి చీమల గు ♦ ముల్ వెలికిఁ బరతెంచు కై వడిక
దట్టములై వడిక మిడుత ♦ దండు గుముల్గొని దూఁకునట్లు పెం
గుట్టలలోఁ దురుష్కభట ♦ కోటి చొరంబడి నాల్గుదిక్కుల
ముట్టడివేసి దుర్గమును ♦ ముంచెను పెద్ద పిరంగి పేటలక.

39

సీ॥ విక్రమంబున కాది ♦ పీఠమైన ప్రతాపుఁ డడరి నాల్కలు సాచు ♦ నగ్నిశిఖల
వంటి రాజస్థాన ♦ భటులఁ బ్రేరేప, నా మడమ దిప్తని మేటి ♦ కడిమికాండ్రు
గోడలు బురుజులు ♦ గోపురంబుల నెక్కి వీడ కొక్కట శిలా ♦ వృష్టి గురియ,
భిల్లవీరులు లోక ♦ భీకరంబుగ ధనుష్పంకార మొనరించి ♦ శాత శర ప

తే॥ రంపరలఁ జిత్తజల్లుగా ♦ నింపుచుండ యముఁడు నాల్క సాచినయట్లు ♦ యవనసేన
దిన దినము గంట గంటకుఁ ♦ దేకువ నెడి బలము తఱిగి యంతంతకుఁ ♦ బలుచనయ్యె.

తే॥ పశ్చిమమూర్తాండువలెఁ బ్రతాపప్రభూండువహ్నిఁ గురియింప మొగలఁచు ♦ భటులుకొట
వైపు చూడలేరైరి; పా ♦ భాజుఖాను రాతిగుడియలోఁ బెద్ద ♦ బీతు దవితె. 41

సీ॥ గునులుగుదుల్ బాణ ♦ కోటు లాయుధములు కుంభవృష్టిగఁ బెల్లు ♦ కురియుకతన
యవనవీరులు తల ♦ లపిసి సంధులు వీలి గాత్రముల్ రక్తసి ♦ క్రంబుగాఁగ
రణరంగలక్ష్మియు ♦ రక్తాభిషేకంబు చేసిన చందమై ♦ చెదరె సేన;
క్షణములు బలిసి యు ♦ గంబులై నిలిచె; పాభాజుఖా నేమొన ♦ ర్పొగఁ దోచ

తే॥ కడలు నొంది యాబూపర్వ ♦ తాధికారి నాపుని బ్రతాపఘరు దేవ ♦ రాధిపతిని
ధన కనక వస్తు వాహన ♦ తతులతోడ నరిగి, తన్నుద్ధరింపుమం ♦ చాశ్రయించె. 42

ఉ॥ క్రచ్చుఁగ గోటఁ జొచ్చి నడు ♦ రాతిరి యన్నరూపదానవుం
డచ్చుఁపుఁ జీకటిక 'నవగు' ♦ రాఖ్య రహించెడు కూపమందున
బెచ్చు విసంబు పోసి కలి ♦ పెన్ నెన రించుకయైన లేక; హా
పచ్చని యింటఁ జిచ్చునిడు ♦ పాపుల కేపని చేయఁ గానిదా!

43

తే॥ కోటలో నది యొక్కఁడే ♦ కూపముగుట, నంద తానీరమును గ్రోలి; ♦ రం దనేకు
లనువులను వీడి; రిదిచూచి ♦ యాప్రతాపసరపతిని భానుసింహుండు ♦ దరియ నేగి,

సీ॥ “జలముల విసమును ♦ గలిపి దేవరపతి తడిగుడ్డ గొంతుకల్ ♦ తఱిగినాడు;
నెలలుగా మొగలుసే ♦ నలు పోరినను నేడు గలిగిన నష్టంబు ♦ గలుగలేదు;
నిటఁ దడవున్న ని ♦ స్వైతుకంబుగ సంఘమ్మతి గల్గుటయు ధ్రువం; ♦ బీవు కృష్ణ
సింహాదులను గూడి ♦ శీఘ్రంబె దుర్గంబు దాటిపోవుట మేలు; ♦ తనువులందుఁ

తే॥ బ్రాణములు గల్గుదాఁక నుద్భటులు నేను కోట మొగలాయిబలము చేకొనకయుండ
నని యొనర్తుము; మాటుమాటాడకేగు; మద్దకొనువాడఁ గనుల నీయడుగుదోయి.”

క॥ అని వినయంబునఁ బ్రార్థించిన నందఱు నట్లే యొత్తి ♦ చెప్పుకొనఁ బ్రతా
పస్వపతి సమయ మెఱుంగుచు మనమును నొడఁబఱచె నొక్క- ♦ మాదిరిగాఁగల్.

—*) ప్రితాపసింహుండు చేపందా దుర్గమును జేరుకొనుట. (*—

క॥ క్రందుగ మేవాణ్ణిర్మతి దిశందగు చప్పన్నసీమ ♦ శబరులదేశం

గ్గి బం దరిగి ప్రితాపుడు “చేపందా” దుర్గంబుఁ జేరె ♦ బలములతోడఁ.

47

సీ॥ “మునుపటివలె దుర్గ ♦ ముననుండి పోరాడఁబూనిన విషజలం ♦ బులను ద్రావి
పూటకేనును నై న్య ♦ ములును మ్రగ్గుట ధ్రువం; బిహవరంబులు రెంటికెడియు దూర;
మెట్టులైనఁ దప్పదు ♦ మృతి; యల్లుగాన దుర్గఁబిర్గతుడనై య ♦ రాతిసేనఁ
జిచ్చుట పిడుగట్లు ♦ చీలిచి చెండాడి చిందరవందర ♦ చేయనె తగు”

తే॥ ననుచుఁ దలపోసి తనదుపై న్యమ్ముఁగొనుచు ముందుఁగల హనుమద్దావరమునుదెఱచుచు
హరుని ఫాలనేత్రజ్వల ♦ ననుకరించి భానుసింహుండు వైరుల ♦ పైన వ్రాలె. 48

Pratap took post in Kumbhalmer which was invested by Koka Shabaz Khan. He here made a gallant and protracted resistance and did not retire till insects rendered the water of the “Nongun” well, their soul resource, impure. To the treachery of the Deora chief of Aboo, who was now with Akbar, this deed is imputed.

“Annals of Mewar”

‘Chaond’ is a town in the heart of the mountainous tract on the south west of Mewar called Chuppan, containing about three hundred and fifty towns and villages peopled chiefly by the aboriginal bhills.

“Annals of Mewar.”

—*) చంద్రభట్టారకుఁడు భానుసింహునకుఁ దోడుపడుట. (*—

తే॥ అనిలఁ డనలంబునకును దో ♦ డైనయట్లు సిద్ధహస్తులు విక్రమ ♦ శుద్ధులైన
సద్భటులఁగొంచుఁ గవిరాజు ♦ చంద్రభట్టు భానుసింహునకును సాయఁపడియె నపుడు.

ఉ॥ మండెడు వహ్నికుండముల ♦ మాడ్కి విలోకన విస్ఫులింగముల్
నిండ, హయవ్రజంబుఁ గద ♦ లించుచు భూరిఖురాగ్రఘట్టనా
ఖండ ధరాపరాగముల ♦ క్రందున గాఢతమంబుఁ గూర్చి యు
ద్దండత రాజపుత్రభట ♦ తండము దాఁకె నరాతికాండమున్.

50

తే॥ వీరకేసరులను బోలు ♦ భిల్లభటుల కర కలిత కార్ముక కదంబ ♦ కములనుండి
పక్షితలి మాడ్కి శితబాణ ♦ పటలి లేచి తురకమూఁతల శిరముల ♦ నటికినై చె.

51

ఉ॥ అంతఁ దురుష్కసేనల మ ♦ హాహవ శౌర్య విలాసరేఖ సా
యంతన మొందుచుండ, నలి ♦ నాపుడు పశ్చిమవాధి డాసి సా
యంతనమున్ బొనర్చెను! ర ♦ యమ్మున నాసఫుఖాను సేనతోఁ
జెలఁతఁ గనంబడెన్ యవన ♦ సేనలు పొంగె సముద్రమున్బలెన్.

52

చ॥ యముని కరాళజిహ్వక కి ♦ యన్ జెలఁచేగుచు భానుసింహుఁడున్
సమర మొనర్చుచున్ మొగలు ♦ సైన్యముఖంబును వ్రచ్చి చొచ్చి గ
ర్భమునను దూటి వైరుల శి ♦ రంబులు రాసులు పోసి పోసి ప్రా
ణమును ద్యజించె నబ్బురము ♦ నన్ రిపులున్ దను మెచ్చి యార్వఁగన్.

53

మ॥ కవిరా జాదినరాజువోలెఁ గర ము ♦ గ్రస్పారతేజంబుతో
నివమున్ మాపెడునట్లు వైరిగణమున్ ♦ హింసించి మందేహదై
త్యవితానంబులలోనఁబోలె రిపుసం ♦ తానమ్మునన్ జిక్కి, గా
యవడెన్; నిగ్గత రక్తధారలు తిరం ♦ బై పాతెఁ జెన్నాల్వలె.

54

సీ॥ బ్రహ్మవంశంబు పా ♦ వనమై పొదల బృహస్పత్యంశమునఁ బుట్టు ♦ బ్రహ్మవేత్త,
షికరాజువోలె గొం ♦ తుకయెత్తి మధురగీతికలు పాడిన మేటి ♦ సుకవిరాజు,
క్రమత హస్తీఘాటు ♦ రణమునం దరికోటి దోమలట్టులు ♦ దోలు భీమసేను,
డజరామరఖ్యాతి ♦ నవనిపై నిలుపంగఁగలుగు శతాధిత ♦ గ్రంథకర్త,

ఆ॥ వీరరసము వెల్లి ♦ విరియఁ గుంభలోమియన్ రణము నడపు విలయ ♦ రాద్రమూర్తి,
❁ చంద్రభట్టు చొచ్చె ♦ సవిత్రమండలి, నమావాస్యగాఁగ నాత్మ ♦ పక్షమునకు.

❁ On this occasion also fell the chief bard of Mewar, who inspired by his deeds as well as by his song, the spirit of resistance to the 'ruthless King' and

మ॥ వనధిక్ జేరు మహానదీజలము స ♦ రస్మి బంధునక్ లీనమై
చను చందంబున రాజపుత్రులు తురు ♦ ష్కశ్రేణులక్ జీల్పుచున్
జని నిశ్చేషముగాఁగఁ గూలి; రటువై ♦ మాభాజుభాక్ సేనలక్
గొని మోగల్ ధ్వజ మెత్తి చేరికొనియెన్ ♦ గుంభల్మియర్ దుర్గమున్.

56

—*) మానసింహుఁడు ధర్మేతి-గోకుండా దుర్గములఁ జేకొనుట. (*—

శా॥ నిండెన్ గొండలలోన మోగలుభటా ♦ నీకంబు లర్థదండ; ను
ద్గండప్రాభవశౌర్యధైర్య రతుఁ డా ♦ “ధర్మేతి” దుర్గంబు “గో
కుండా” దుర్గము మానసింహుఁడును జే ♦ కొంచున్ మొగల్ సేన లం
దుండఁ జేయుచు ఢిల్లీక్ జనియె న ♦ త్యుత్సాహ మేపారఁగన్.

57

తే॥ ప్రళయకాలాగ్ని శిఖమాడ్కిఁ ♦ బ్రజ్వరిల్లి శత్రుపై న్యాటవులఁ గాల్చుఁ ♦ జాలు యోధ
శేఖరుఁడు మహాబత్తును ♦ సేనతోడ నుదయపుర మాక్రమించి యం ♦ దుండసాగె.

ఉ॥ “స్థాణుఁడొ విష్ణుఁడో మఱి ప్ర ♦ తాపుని మానవమాత్రు సంగర
క్షోణిని గెల్వ నిట్లు కొతు ♦ కుం బడ నేటికి! నేడు నామ న
క్షీణబలంబు లోకములు ♦ క్షీరసేయఁగ వానిఁ దాడి స
ప్రాణునిగాఁగఁ బట్టుకొని ♦ వచ్చెద” నంచుఁ బ్రతిజ్ఞ చేయుచున్,

59

—*) ఫరీదుఖాను ప్రతాపసింహునితోఁజేయు యుద్ధము. (*—

సీ॥ ఆఫరీద్ ఖాను పై ♦ న్యముల నద్రులనిండ నెక్కించె; నందుపై ♦ నొక్కనాడు
రాణాయు వెడలి దు ♦ గ్గబహిఃప్రదేశంబులను జరించుచునుండె ♦ ననుచుఁ దెలిసి
చమవుల నాల్గుభా ♦ గములుగా విడదీసి యనుమాన మున్నచో ♦ ట్లాక్రమించి
వేఁగుజామైన రా ♦ ణాగారు చిక్కుచు రిది తప్ప దని నమ్మి ♦ నిమరవోయె;
తే॥ సర్ధరాత్రమ్మున మహాగ్ని ♦ యద్రు దోఁచె; నది ఫరీదు దవానలం ♦ బని తలంచె;
రాజపుత్రసేనలు గొల్వ ♦ రాజగురుఁడు ముందువై పునఁ దాకె న ♦ మొగ్గులుసేన.

whose laudatory couplets on the deeds of his lords are still in every month. But the spirit of poesy died not with him for, princes and nobles, Hindu and Toork vied with each other in exalting the Patriot Pratap, in strains replete with those sentiments which elevate the mind of the martial Rajput who is inflamed into action by this national excitement.

“Annals of Mewar”

ఆ॥ అంటరాని మంట ♦ యాసలుం బ్రాహ్మి యుక్కుతునియ లట్టి ♦ యోధులఁ గొని
యవను లున్న లోయ ♦ యవ్వలి దెస నెల్ల ముట్టడించి శ్రోవ ♦ మూసి వైచె. 61

ఉ॥ కాకులువోలె వైరులు వి ♦ కావికలై యటవంగఁ జాట్టి ద
ర్యోకరభీకరంబులగు ♦ పెద్దకటారుల నెత్తి స్వాంతమం
దేకడ జంకులేక వధి ♦ యించి ప్రతాపుఁడు కృష్ణసింహుఁ డు
గ్రాకృతిఁ దోఁపఁజేసిరి ర ♦ రావని మోదుగు పూచి నట్లుగఁ. 62

తే॥ పదియునైదువేల్ భటులు వెం ♦ బడిని గొలువ రాయసిం గుదయపురిఁ జేరంగ నెంచి
బొబ్బ లార్పులు గర్జనం ♦ బులు దనర్ప వ్యాఘ్రులై లంబు డాయంగ ♦ వచ్చె నపుడు.

ఉ॥ వచ్చుట తా నెఱింగి శర ♦ వర్షము గుప్పచు భిల్ల సేన కా
ర్పిచ్చునుబోలి గుట్టలను ♦ జెట్టుల పుట్టలనుండి గుంపులై
వచ్చి హఠాత్తుగాఁ బొదివి ♦ పాయలు పాయలుగాఁగఁ గ్రొచ్చుగా
విచ్చి వితాకుఁ గాకువడి ♦ బెగ్గిలి పాతెఁ దురుమ్మ నై న్యముల్. 64

ఆ॥ బ్రహ్మపుత్రనుండి ♦ పంజాబుదాఁకఁ గన్యాకుమారియును హి ♦ మాద్రి నడుమ
ర్మ మెఱసెఁ బరమశాంతి; ♦ మేవాడ యొక్కండె కదనలక్ష్మీ కయ్యెఁ ♦ గాపురమ్ము. 65
క॥ మెల్లగ 'మండలగృహ' మబ్దుల్లాఖాన్ మాతృస్వమర్గ ♦ మును నా "పేరో
నెల్లా"ధరఁ గలదానిని బల్లిదుడగు మానసింగు ♦ పట్టిరి వరుసఁ. 66

తే॥ శ్రావణమురాకఁ గొంత వి♦శ్రాంతిఁగొనుచు మార్గశీర్ష ముగ్ధతోడఁగ్రగమ్మటఁదరువ్వు
విసరములు లేగ, నిసుమంతవిసుగుపడక రణము సాగించుచుండె నా♦రాజగురుడు

సీ॥ ఏఁటేట నెలనెలఁ ♦ గృశీయించె దేహంబు! నవసిపోసాఁగె సే ♦ నాబలంబు!
దుర్గంబులెల్ల శ ♦ త్రుగతంబు గాజొచ్చె! ద్రవ్యసంపత్తి త ♦ ద్దయును దఱిగె!
భారమ్ముగాఁ గుటుం ♦ బము వృద్ధి యగుచుండె! ననుదినం బాపద ♦ లతిశయిల్లె!
నానాట నెదిరిసే ♦ నలపెంపు లావయ్యె! దలఁదాఁచుకొనుచోటు ♦ తక్కువయ్యె!

§ The ruler of Mewar was being hunted by the imperial troops, but in no other part of India was the sound of arms heard.

"The Emperor Akbar."

● Unaccustomed to such warfare the mercenary moguls became disgusted in combating a foe seldom tangible; while the monsoon swelled the mountain streams filling the reservoirs with mineral poisons and the air with pestilential exhalations. The periodical rains accordingly always brought some respite to Pratap.

"Annals of Mewar."

తే॥ జెట్టులను బుట్టలను బ్రాపు ♦ చేసికొనుచుఁ గడుపు నించుచుఁ బూటలు ♦ గడుపవలసె!
గడియగడియ కరులో వచ్చు ♦ కతన నిజ నివాసముల బెక్కు-మాల్లు మా ♦ ర్పంగ వలసె.

—*) అక్కరు సైన్యము నంపి కైలవారాసీమలోని ఫలవృక్షములఁ గొట్టించుట. (*—

సీ॥ “పురములు మార్చి కా ♦ పురములనె త్తించి పదివేలపల్లెలు ♦ పాడువెట్టె!
యవరేఖ యంతైన ♦ నవని దున్నుటయులే! దొకగింజయునుభావ్య ♦ మొదవఁబోదు!
కైలవారాచుహా ♦ గహసంబు ఫలముల దినమున కొకఁడుగాఁ ♦ దినముఁ బ్రచుకు!
నెన్ని యత్నంబుల ♦ నే నొనర్చినను లోఁబడఁ! దంతకంతకుఁ ♦ బటిమఁబెంచు!

గీ॥ గావునను మీరు కైలవా ♦ రావిపినము చేరి ఫలవృక్షములనెల్లఁ ♦ జెండివైచి
యాప్రతాపేంద్రు వెదకి వెఁన్నంటి వేట లాడు”డని పాడుశాహి సైన్యముల నంపె.

క॥ పొడవును వెడలుపు పెక్కామడలగు నాకైలవార ♦ మహియందుఁ జొరం
బడి యవనులు ఫలతరువులు పుడమిబడఁ గొట్టి రొకడు ♦ పొలివోకుండఁ. 70

క॥ కొండల భటులచు వృషభములం దన వెంబడినిగొని ఫ ♦ లంబులకై తో
పుం దరిసి శ్యామసింహుం డందుఁ బడిన చెల్లు చూచి ♦ యాపులఁ గనుచుఁ; 71

క॥ “మన తిండి చెఱచి యవనులు చనుచుండిరి; వారిఁ గదిసి ♦ సమముతము రం”
డనిరేచి యహితసైన్యంబును దెంపరియగుచు వెన్ను ♦ ముట్టఁగఁ దాఁకె. 72

క॥ అనుచరులఁ బద పదండ్లని తనముంగలఁ దఱిమి తురక ♦ దళవాయి వడిఁ
దనపిక్క-బలముఁ జూపఁగ వెనుదిరుగుచు శ్యామసింహ ♦ విభుఁ డరుదెంచె. 73

క॥ స్థితిగతులెల్ల సలుంబ్రాపతి కెఱింగింపఁగ నతండు ♦ స్వామిని గని “దే
వ! తురుష్కులు ఫలవిటప్రతతి నఱకి రనచు నేడు ♦ వార్తలు వచ్చె. 74

చ॥ దినమున కొక్కపండు మఱి ♦ తీయని తీర్థము నొక్కచేరెడుఁ
గొని మునిరాజపృత్తిమెయి ♦ గొబ్బనఁ గాలము పుచ్చుచున్న నీ
కును రమఁబోలు నీలలన ♦ కున్ మదనోపమ మంజులాంగులౌ
తనయుల కక్కటా! చెనఱి ♦ దైవము తిండికిఁ గర్వచేసెనే! 75

గీ॥ పౌరుషంబున్న సంగ్రామ ♦ వీరరంగముల మనలఁదాడి దర్పించి ♦ గెలువవచ్చు!
గట్ట! పూచి కాచిన చెట్లు ♦ గొట్టుటయును శౌరవమే! వట్టి కటిక మొ ♦ క్కలముగాక!

సీ॥ అడుఁగులకును మ్రొక్కి ♦ యర్థించి కొనివచ్చి యమృతాభిషేచనం ♦ బాచరించి
బంగారు జలుఁగు దు ♦ వ్వలువలు గట్టించి నవరత్నమయ భూష ♦ ణములు దొడిగి

కర్పూరమిళిత సు ♦ గంధచర్మ లలది పరిమళపత్రపు ♦ ష్పము లొసంగి
నవపాయసాహార ♦ నైవేద్య మిచ్చి భక్తిమెయి నాత్మప్రద ♦ క్షీణము చేసి

గీ॥ కొలువఁదగు దేవుడవు నాకుఁ; ♦ గొంతకాల మారఁబండిన పండు లా ♦ హారమిడుట
కైవగలఁ బొక్కుచుంటి; నేఁ ♦ డవియులేని యధికదుర్దశ వచ్చె; నే ♦ మని తపింతు!”

క॥ అని కడుజాలిమెయి వచించిన సచివప్రవరుఁ జూచి ♦ చిటునగవు ముఖం

బున మొనయఁగఁ “దండ్రీ! యెంతని నీప్రేమంబు మహిమ ♦ నగ్గింపఁగనా! 78

గీ॥ కంచె చుట్టును నెలకొల్పి ♦ కాపు వెట్టి జలము పాటించి పండించి ♦ ఫలము లెల్ల
బండ్లపైఁ దోలి మన కిచ్చు ♦ భంగియైన శుభమెకద! యేదిపగ తురు ♦ ష్కులకుమనకు

క॥ తలయెత్తుటాది విమతుల సిలుఁగుల నిడు మీకు వగవఁ ♦ జెల్లునె! మనమున్
వలగొని రాల్ఱువ్విస వారలు పువ్వులు రువ్వఁబోదు ♦ రా! యెందైనన్. 80

సీ॥ కైలవారామహా ♦ గహనంబు సువిశాల! మడ్డొకింతయులేని ♦ యారబయలు!
ప్రకృతి యచ్చటఁ బెద్ద ♦ పండ్లతోపును బెంచె! రాకపోకలకు మా ♦ గ్గములుగలవు!
చనుదెంచి యెవరు గో ♦ సిన వద్దనవుచోట్టు! లఖల జనాకర్ష ♦ మచటి ఫలము:
లండఱ కందెడు ♦ నా తోటపై జీవితమ్ములు మోపి యా ♦ ధారపడుట

గీ॥ మనదితప్పుగు! రిపులనే ♦ మనుటకుండు! బగను సాధించి మనల లోఁ ♦ బఱచుకొనఁగ
నింతకన్న వీలగుమార్గఁమేదిగలదు! మనమె యాహారమును మార్చుకొనుటయొప్పు!

సీ॥ ఇందు నం దనకుండ ♦ నెందైనఁ గలదిగఁ! జిక్కింతలేక చేఁ ♦ జిక్కు నదిగ!

నెండకు వానకు ♦ నింత వాడనిదిగఁ! గాల భేదములేక ♦ క్రాలు నదిగఁ!

బాదుషాగాదు దే ♦ వతలెల్ల వచ్చి వాసరవార మాస వ ♦ త్సరములేల

శ్రాంతి నొందక పెక్కు ♦ బ్రహ్మకల్పములు కష్టించిన నిసుమంత ♦ యెడనియదిగఁ!

గీ॥ బారలును గుద్దలులు వట్టి ♦ పని నడిపిన చూఁడు జాములలోపల ♦ మొదటికన్నఁ
దఱిమి విమతుల వీపులఁ ♦ బెరుగునదిగ వెలయు నాహారమును గను ♦ పెట్టువాడ!

సీ॥ పెక్కామడలదాఁక ♦ వెడలుపు పొడవునై హారావళీశైల ♦ మలరుచుండు!

సూదిమోపఁగ సందు ♦ సుంతలేకివోటఁ బెరుగు “మో” లనియెడి ♦ బీడుగడ్డి;

దీని రుచి యొకింత ♦ తీయనైయుండు! బ్రొద్దుటవెల్లి మనభటుల్ ♦ దోకితెత్తు!

రవిరుబ్బి రొట్టెల ♦ ననువుమైఁ బోయించి ముందుకాలము పొట్ట ♦ పోసికొంద!

గీ॥ మకట! యిదికష్టమని మది ♦ నడలఁరాదు! కొంచె మలవాటుపడిన రు ♦ చించితీఱు!

నాకలి నడంప నే తిండి ♦ యైనఁ జాలు! గార్యగౌరవమున రుచిఁ ♦ గననిదేది! 83

మ॥ తినఁగాఁ దిండి యొకండ యేటికిక! నా ♦ దేహంబునుఁ జీవముఁ
జ నెడుఁ గాక మనుష్యమాత్రునకు శీ ♦ ర్షం బెప్పుడుఁ వంచబో
వను; జేనెండగు పొట్టకూటికయి దై ♦ వప్రాయమై క్షీమో
సిన స్వాతంత్ర్యము నమ్మివేయఁగలదు ♦ శ్శీలుండు తుంతప్రుడే! 84

క॥ ఈగడ్డిరొట్టై తిండికి ద్యాగము స్వాతంత్ర్యయోగ ♦ ధర్మంబునుదో
డై గెలుతు! మరులు కను మేలాగున విరిగెదరొ మన బ ♦ లమ్ములమ్రోలఁ. 85

క॥ ఇది సంతసింపనదనగు నెద వగవకు” మనుచు నినకు ♦ లేశ్వరుఁ డన “మే
లిది యాచరణీయము సౌఖ్యదమని యాకృష్టసింగు ♦ హర్షము పొంగఁ; 86

మ॥ “ఫలవృక్షంబులఁ గూల్చి నంతటనె య ♦ భం బంతయుఁ వ్రేలుమఁ
దలపై వ్రాలు నటంచుఁ గుంది తమచె ♦ తజేరి దోసోహమఁ
పలుకుల్ పల్కెదమంచు నెంచి రహితుల్! ♦ పంచాంగముల్ చించి చు
క్కలు లేవంచు వచించు వీఱఁడుల జో ♦ కల్గావె యీకార్యముల్! 87

క॥ కానిం డియ్యది యొకగతిగా నున్నది భటుల బీడు ♦ గడ్డిని దెండు
చానతి యిచ్చెద నేఁడని యా నూత్నహారనియతి ♦ నారంభించె. 88

గీ॥ అంత నుండియు నాప్రతా ♦ పావనీశునకుఁ గుటుంబమునకు భటు ♦ లకును “మోలు”
గడ్డిరొట్టై గతియయ్యెఁ; ♦ గాలుచున్న కడుపునకు మండు గంజియొ ♦ వడుపుగాఁగ!

మ॥ ఒకనాఁ డాసపుఖాను పై న్యములతో ♦ నుగ్రాటవిఁ జొచ్చి ముం
దుకు నేతేరఁ బ్రతాపుఁ డాత్మబలముఁ ♦ దోడ్కొంచు నావిద్విష
త్ప్రకరంబుఁ నలుమూలలఁ బెదరి పా ♦ ట బోర మర్పించి వె
న్నకు నేతెంచి నివాసభూమి దరియం ♦ గా నేగె మధ్యాహ్నముఁ. 90

—*) ప్రతాపసింహుఁ డనుచరులకు “దోనా” పంచి పెట్టుట. (*—

మ॥ ఒక దర్భాసనమందు రాజమణి కూ ♦ ర్పుండంగ సామంతు లిం
చుక దూరమ్మున నోసరిల్లి కరముల్ ♦ జోడించుచుఁ నిల్చి; రా
నికటాద్రీంద్రబిలంబునుండి యునురా ♦ జ్జీరత్న మవ్వేళ సే
వకుతో నంపెను బండ్లు రొట్టెలు ప్రతా ♦ పస్వామి కర్పింపగఁ. 91

మ॥ ఫల మొక్కించుక త్రుంచి చేకొనుచు, నా ♦ పై రొట్టై నొక్కండు ము
క్కలుగాఁ జేసి యొకింత నోర నిడుచుఁ, ♦ గన్నన్న నందున్న వా

రల సామంతులఁ బిల్చెఁ; డగ్గటి సలుం ♦ బ్రాభర్త కేల్మోడ్చినన్
ఫలమున్ రొట్టియముక్కఁ జేనిడెఁ బ్రతా ♦ పస్వామి దీవించుచున్.

92

సీ॥ సాష్టాంగ మెఱుగి మ ♦ హాప్రసాదంబని చేదోయి యొగ్గి దో ♦ సిట గ్రహించి
తులకించు భక్తిఁ గ ♦ న్నుల నద్దకొని వెన్నఁ జనుచు యథాస్థాన ♦ మున వసించె;
నటుపైన సూక్తసిం, ♦ గంత భేల్వాపతి, బేడ్లా—కొడేరియా ♦ విభులు, పిదప
నా పాపురా—బునే ♦ రాధీశు, లవల దుర్జయసింహుడును నల్లె ♦ సంగ్రహించి,

తే॥ పరమభగవత్ప్రసాదంబు ♦ భంగిఁ జూచి యాజగద్గురు చంద్రముం ♦ డారగించు
పిదపఁ దామెల్ల భుజియింప ♦ వేచియుండి రధికభక్తి నర్థనిమిలి ♦ తాత్పులగుచు. 93

సీ॥ కడుపునిండుగఁ గూడు ♦ కట్ట జేనెడు గుడ్డ, తలదాచుకొన నుంత ♦ నెలవులేక
పరమదరిద్రదే ♦ వతలట్టు లుండు నా పటువీరలోకైక ♦ పట్టభద్రు
లాదికాలమున మ ♦ హైశ్వర్య భోగభాగ్యములతో స్వర్ణ సా ♦ ధములలోన
నెంతటి మర్యాద, ♦ యెంతటి విశ్వాస, మెంత మనస్కున్ది, ♦ యెంతభక్తి,

తే॥ యెంత యుత్తమక్రమరూఢి; ♦ యంతకన్న శతగుణము లెక్కుడుగఁ దండ్రి ♦ సరణిఁజూచి
యాప్రతాపునిఁ గొలుచు దృ ♦ శ్యంబుఁగనఁగఁ గనులు వేయైన దక్కువే ♦ యనుచుఁదోచు

—*) యవన సైన్యములు మేవాడపై నెత్తివచ్చుట. (*—

ఉ॥ వైభవసాంద్రుడై యవన ♦ వాహిని చుట్టును గొల్వ నొక్కభ
ద్రోధము నెక్కి యామడ లా ♦ కేగతిఁ దీవ్రత వచ్చు కాలరు
దాభుని మానసింహుఁ గని ♦ యచ్చట నుండిన వార లున్నయ
ట్లే భుజియింప మాని వడి ♦ నేగిరి మోగలుసేన మీఁదికిన్.

95

ఉ॥ సేనలు రెండునున్ దగిలె! ♦ జేతి కటారులు పూలమాలలై
మేనుల వ్రాలుచుండె! బలి ♦ మీ వల చుట్టిన వేటకాండ్రోర

§ Yet amidst such complicated evils the fortitude of Pratap remained unshaken, and a spy sent by Akbar represented the Rajput and his chiefs seated at a scanty meal, maintaining all the etiquette observed in prosperity the Rana bestowing the Donah to the most deserving and which though only of the wild fruits of the country, was received with all the reverence of better days. Such inflexible magnanimity touched the soul of Akbar and exhorted the homage of every chief in Rajasthan.

“ Annals of Mewar. ”

మ్యాననశేఖ యాయవను ♦ లందును, గ్రుడ్ధమృగేంద్రశేఖ రా
సైనికులందుఁ దోచె; రవి ♦ జారగ నిల్పిరి పోరు మోగలుల్.

96

—*) యవనులు రాజపుత్రుల దుర్గములను గొనుట. (*—

సీ॥ అవ్వల యవనసే ♦ నాధీశ్వరులు మూఁగి ముట్టడించిరి దుర్గ ♦ ములను గొన్ని;
నజమీరుదుర్గంబు ♦ నందె ఖాసింఖాన్; పరీదుఖానుఁ డచల ♦ గృహముఁగొనియె;
దోడరమల్లు తో ♦ డ్దోబట్టె “జేవంద!” నితలోపల “సమాఁయిత” గిరింద్ర
దుర్గంబుఁ దవలె న ♦ బ్బుల్లా; శిశోదియావీరులు మార్కొని ♦ పోరి; రిట్లు
తే॥ నెల జరిగె పోరు; కోట మోగలుల కయ్యె; నా“మడేరియా” ప్రాతమ్మునందు “రాతి
కోట” యను దుర్గమును బట్టు ♦ కొని ఫరీదు యవనసేనా సమూహంబునచట నిలిపె.

క॥ అంతట ఖాసింఖాను “వసంతా” దుర్గంబుఁ బట్టి ♦ సైన్యము నిడి యా
చెంతఁగల “ఛత్రకోట” ననంతచమూతతులు గొలువ ♦ నరికట్టుకొనె.

98

మ॥ యవనుల్ నాలుగువైపులఁ గదిసి దా ♦ వాగ్నిక్రియఁ గాల్పుగా
భువనాతీతపరాక్రమాంకుడు ప్రతా ♦ పుం డట్లు సాయంతనం
బవుదాఁక రిపుకంఠరక్తపుఁ బ్రవా ♦ హం బూడ్చి చల్లార్చి యా
రవి క్రుంకంగఁ గుటుంబ ముండు గుహఁ జే ♦ ర్క బోయె విశ్రాంతికై.

99

—*) దేవేరీ యుద్ధము. (*—

సీ॥ వటువాత లేచి దై ♦ వప్రార్థనముచేసి, వినతిమై నుదితభా ♦ నునకు మ్రొక్కి,
కలయఁ గన్గొనిన మో ♦ గలు దండుతండంబు లెల్ల దిక్కులఁ గొండ ♦ లీనినట్లు
పరిసర గహన గ ♦ ర్భము లాక్రమించి నిద్రింపఁ గాంచి ప్రతాప ♦ దేవుఁ డంత
నాబునేరా-షాపు ♦ రాధీశ్వరుల, సలుంబ్రాభర్త ఫేల్వాస్థు ♦ పా లు సూక్తు
తే॥ దుర్జయుని గొంచు వైరులఁదొడర నరిగె; శ్యామసింహుఁ గుటుంబర ♦ ఊణకు నిలిపి!
యుభయపై న్యంబులకు నయ్యె ♦ యుద్ధ మమిత తీవ్రభంగి “దేవేరీ” ప్రదేశమందు.

సీ॥ శైలనిర్భరమట్లు ♦ సరభసమ్ముగ సలుంబ్రామహీపతి దాఁకె ♦ రాయసింగు;
ప్రజ్వలజ్వాళిల ♦ వలె బునేరా-షాపురాధీశ్వరులు ముట్టి ♦ రసపుఖానుఁ;
బ్రబలదంభోళి సుం ♦ రంభంబు వెలయ ఫేల్వాపతి తగిలె షా ♦ బాజాఖానుఁ;
బ్రకటప్రభంజన ♦ ప్రతిమానుడై యెదిరించె దుర్జయుఁడు ఫ ♦ రీదుఖానుఁ;

తే॥ దండధరుడట్లు దాఁకెఁ బ్రతాపవిభుఁడు ముందుఁ గలుగు నబ్బుల్లాచఁ మూచయమును;
భిల్లగణ మెల్లఁ గొలువ నా ధీమచాందు కడు విజృంభించి ఖాసిముఖానుఁదాఁకె.

క॥ పుడమి యన్రువ యమరాజుల వడువునఁ జెలరేఁగు నాత్మ ధటు లందఱు వె
బడి రాఁగ మృత్యువటు సూక్తుఁడు మహాబత్తానుఁ దగులు ధ కొనె ఘోరముగఁ. 102

ఉ॥ ఆకలిగొన్న సింహనిచ ధ యంబువిధాన మహాశిశోదియా
నీకిని బిట్టురేఁగి రణ ధ నిష్ఠుర వీర తురుష్కు కోటులఁ
దాఁకి ప్రతాపసింహుని మ ధ నం బలరారఁగ సుంత సందువో
నీక శిరంబులఁ నఱకి ధ యేఱులు పార్చిరి వేషిరక్తముఁ. 103

ఉ॥ అంతటిలోఁ దురుష్కుభటు ధ లాసపుఖానుని గూడి లోకదు
ర్దాంతపరాక్రమంబున న ధ రాతులఁ దాఱుచు పాపురావనీ
కాంతునిసేన వెన్కకరు ధ గఁ విదళించి యజాండకర్పరం
బంతయు ముక్కలై పడఁగ ధ నార్చిరి వీరరణోత్సవంబునఁ. 104

ఉ॥ ఆధ్వని నాలకించి సుభ ధ టాళులఁ గొంచుఁ బ్రతాపసింగు సూ
ర్యధ్వజోమెత్తి ముందటిమి ధ యాసపుఖానుని దాఁకి, తత్తురు
ష్కుధ్వజనిఁ జొరంబడుచు ధ సర్వము నాశనముఁ బొనర్చి, ద
క్షాధ్వరహర్తయైన నిట ధ లాక్షుఁడు వోలె వెలింగె నయ్యెడఁ. 105

ఉ॥ ముందుఁగలట్టి వైరిబల ధ ముల్ దనుఁ గాంచి తపించుచుండ, మ
ధ్యందినచండభానుని క్రి ధ యఁ జెలరేఁగుచుఁ గృష్ణసింహుఁ డం
దంద విహారముల్ సలిపి, ధ యందఱు ముందఱ విచ్చి పాటుచుఁ
సం దొనరింపఁ శౌర్యరథ ధ సమున్నత బోరె భయానకముగఁ. 106

తే॥ రాయసింహు సేనావిస ధ రమును దాఁకి చేను గోసిన చందానఁ ధ జెండివైచు
కృష్ణసింహేంద్రు నుగ్రమూ ధ ద్రిని గనంగ వీరులకునైన గుండె కం ధ పించిపోవు.

గీ॥ ప్రళయకాల దవానల ధ జ్వాలయయి ఫరీదుఖా దుర్జయుని మించి ధ రేఁగి దాఁకి
రాజపుత్రసైన్యంబువై ధ గ్రమ్ముకొనుచు రక్త కీలాలనిధిఁ జేసి ధ రణతలంబు. 108

మ॥ తనదర్పద్ధతి కోర్వలేక మహాబ ధ త్థా సైన్యముల్ దిక్కులఁ
గని యుప్పెత్తుగఁ బాటుచుండఁగ, ఫరీ ధ ధ్ధా కాలకుద్రుండొకో
యన వెన్నెంటు నె వచ్చె; సూక్తుఁడు ప్రతా ధ సాధీశు వేరెత్తియు
గ్రన్థసింహకృతిఁ బెంచి తాఁకెను పరీ ధ ధ్ధా మాళి నుగైపడఁ. 109

శా॥ ఆసూర్యాస్వయకాననేశ్వర మహా ♦ వ్యాఘ్రంబు దుర్వారబా
హాసంరంభవిజృంభణంబుఁ గని ధై ♦ ర్యం బూడుచుఁ భీతి హే
చ్చై సైరింపఁగలేక యయ్యవనసై ♦ న్యం బంతయుఁ విచ్చుచుఁ
దూసెఁ దత్పతియూ ఫరీదు కలలం ♦ దుఁ మర్వ లేకుండఁగఁ.

110

సీ॥ లక్షలు సేనాబ ♦ లంబున్న, సంతటి యాశ్వికదళ మున్న, హస్తీచయము
లెన్నికకును మీఱి ♦ యున్నను, లఘుబృహన్నాశాస్త్రములు వేస ♦ వేల కున్న
నై న్యాధిపులు పోడ ♦ శతతంబుపై నున్న, రాసులురాసులు ♦ ద్రవ్య మున్న,
వలసిన యన్ని సం ♦ బారమ్మ లున్నను, సమర మేడ్లకొలాది ♦ సాగుచున్నఁ,
తే॥ దలను బూ వాడకుండఁ బ్రతాపుఁడుండె ననుచు బాదుపా వగవ, ధైర్యంబు చెప్పి
యవనిఁ దలక్రిందుగాఁజేతుఁననుచు వచ్చి కడకు నిట్టైతి ననుచు సు ♦ కటమునొంది,

ఉ॥ ఖానిముఖానుఁ డుగ్రభుజ ♦ గప్రభు మాడ్కిని ముడి లోకసం
తాసకర ప్రతాపుని బి ♦ తాపుని దాఁకఁ దలంప, భిల్ల సే
నాసముదాయ మడ్లుకడి ♦ న్ రణ ముగ్రముగాఁగ సాఁగె; నా
గాసురహర్తృబోలె శబ ♦ రాధిపుఁ డయ్యరులఁ బోరిగొనె.

112

తే॥ తురకదొరల సై న్యంబులుతురగములును పదులు నూలులుగా గుమల్ గుమలుగాఁగ
బలి యగుచు నుండె భిల్ల భూ ♦ పతిభుజంబు నెక్కిన ర్తించు పెనుపుట్టెడుక్కుగదకు.

చ॥ స్థిరతర రాజపుత్రధట ♦ తీక్ష్ణభుజాబలధాటి కాగలే
కఱచి మహమ్మదీయ భటు ♦ లందఱు మారుతధాటి నిల్వలే
కొరుగుచు వ్రాలు పైరుగతి ♦ నోజ తొలంగి కలంగువేళ, ని
ష్ఠురబలశాలి వీరబలుఁ ♦ డుఁ బరతెంచె భటాళి గొల్వఁగఁ.

114

సీ॥ వడదాఁకి సోలెడు ♦ వారిపై సమృతవర్షము జాటు రీతిఁ గ ♦ ర్మశ తురుష్క
చముపు లన్నియు రణో ♦ తాహంబుతో సముద్రములట్లు పొంగి యా ♦ రాజపుత్ర
సేనలపైఁ గవి ♦ సెను; బ్రతాపునిదెస యోధులు పోరాడి ♦ రుగ్రధంగి;
సపుడు చూపిన శౌర్య ♦ మపుటి సాహసం బమరలోకస్లాఘ్య ♦ మై తనర్పె!

తే॥ దురకమూఁకలు ముందుముం ♦ దునకుఁ బొంగి యెత్తుకొనివచ్చు నొత్తడి ♦ కోపలేక
యావ్రతాపుని వీరసై ♦ న్యంబులెల్ల వెనుకకును మ్రొగ్గతిలునేమొ ♦ యనుచుఁదోచె

ఉ॥ కాలాహికూరులు నిజఝాలావీరులును బంచ ♦ శతసంఖ్యగఁ ద
న్నోలి భజింపఁగ శ్యామసృపాలుండు ప్రతాపుఁ జేరి ♦ వైరులఁ దాఁకె.

116

తే॥ శంఖరవములు సింహగ ధారవంబు లలిశయిల రాజపుత్రులై ధ్వంబు లెల్ల
నుదికి యుంకించి యురభించి యూదితాఁక విరిగిపడి వైరిబలము ని ధ్వేషఁగలంగె.

తే॥ సూర్యభగవానుఁ డపరాధిఁజొచ్చె; యవన గణము పులి నాకి విడిచిన కంఠయగుచు
గడ్డి కఱచెను; భిల్లులు క్రమ్ముకొనిరి కడల మునిముని చీకటల్ గదియు కరణి.

శా॥ నూఱుల్ మించిన రాజపుత్రకుల దం డుల్ వేలకుఁమించి యు
గ్రాహణ్ యవనుల్ పయిబడఁ బ్రతాప పాధీశుఁ డయ్యందఱ
బాఱదోలుచుఁ బుష్పవర్షము సురల్ వర్షింప న్నొంచె; 'దే
వేరీయధ్ధ మపూర్వ' మన్న నుడి ప ర్వ లోకవిఖ్యాతమై.

119

—*) ప్రతాపసింహుఁడు యుద్ధరంగమునుండి శైలగుహ కరుదెంచుట. (*—

సీ॥ "ఈనాఁడు మొగలులఁ బోసక కడతేరు! మిచ్చట మీరుండ నేల! యతఁడె
శ్యామసింహుఁడుగూడఁ జనుదెంచె! దల్లి పాటేశ్వరీదేవియు సేకతంబు
పిల్లలతో శైల బలమున నున్న; దావంతయుఁ బలుకుడో డైన లేక!
యీనాటి పోరాట మెప్పుడు ముగియునో! యెపుడు రా నొదవునో! యెఱుంగ నేర!

తే॥ మనుచరులతోడ మీరేగుఁ"డనుచుఁ గృష్ణ సింహుఁడును భీమచాగనును జెప్పకొనఁగ
భిల్లు నొకనిఁ ప్రతాపుఁడు వెంటఁ గొనుచు శీఘ్రముగ శైలగుహయందుఁ జేరుకొనియె

తే॥ కడుపు మలమలమాడు నాఁ కటికి వెక్కి వెక్కియేష్టి నిద్రొచిరి బిడ్డ లెల్ల;
విభుఁడు-పాటేశ్వరీదేవి-భిల్లు భటుఁడు గంగ మ్రొగక యా యి గడుపవలసె. 120

సీ॥ లలితసౌదామసీ లలికలు చుట్టు మూగిన ముగ్ధ గోప కా మినులుగాఁగ,
రణరణ చ్చారు గ భానినాదము మనోజ్ఞ మైన వేణునా డమ్ముగాఁగ
నంచుల మఱయు సం ధ్యారాగపటలమ్ము రమణీయ పీతాంబ రమ్ముగాఁగ,
నృత్య స్వయూర వి స్తృత కలాపము శిరస్సందానితావతం సమ్ముగాఁగ,

తే॥ నతి విశాలమా నంతరి ట్టంగణమ్ము చెలువ మమరు బృందావన సీమగాఁగ,
బూని విహరించె విశ్వర ట్టానిమాధి బ్రాహ్మ డంధోద బాల గోపాలమూర్తి! 121

ఉ॥ ఆమలకాభమై చినుకు లంతకు నంతకు సేకధారలై
పాములు ప్రేలఁ దీయు గతిఁ బర్వచు, నేనుఁగుడొండ మంతలై,
భూమి జల్వార్ణవం బయిన పోలిక నిడుచు, గుండపోత గ
ర్జాముఖరంబులై కురియ సాగె నభం బవియంగ మేఘముల్!

122

సీ॥ కనులు మూసి నజ్జిల్చు ॥ కొని లోనడుగు ధగడ్డగలీను నిబిడ సా ॥ జామునులుకు,
 నొక్కొక్క డు జగలు ॥ హక్కులు ప్రక్కలై చూడ జేయు యేడుగు ॥ రారవములు,
 కొండ లొండొంటిపై ॥ గూలి బ్రహ్మాండంబు నగలించు ప్రళయ జాత్యూనిలముఖు,
 తణమున విశ్వలో ॥ కప్పాణిలేతి గూల్చుగతి జాటు భయద నిర్భాతములును,
 తే॥ నంత కంతకు జృంభించి యావరించి ప్రళయములు కోటి యొకనాడె ॥ గతిగినట్లు
 పృథ్వీ కాయువు నిండిన ॥ పగిసి, మాపి రాడనీక గాలియు వాన ॥ యలముకొనియె.
 తే॥ కోటి కొక్కడైన నిలువక ॥ గుదులుగుదులుతరు మృగ విహంగములు సూర్య భాస్రీ శిశ్య
 గర్భనిశ్చేదకమగు నా ॥ తాళరాత్రి దలచు మాత్రన నిలువెల్లు ॥ జలధరించు. 125
 తే॥ ఏలు లీతబంటిగ మ్రోధ ॥ లెత్తి పాటి కలిసి యుప్పొంగి యెకదొడ్డి ॥ కొలది మిశ్రీ
 కొండలును లోయలును వనుల్ ॥ గుహలు నిండి నిఖల మేకార్థముగ ఘూర్ణిల్ల నపుడు
 మ॥ అకటా! గాలియు వాన గూడి నిబిడం ॥ బైరేగంగా రాలివ.

లృకుఁ గ్రొన్నెత్తురు ముద్ద గట్టుకొని పి ॥ బల్ల ముచ్చగడ్డల్ వలె
 నికట్టోర్చి శయనించి కప్పుకొనగా ॥ నీ! జేనెడు గుడ్డ, క్రి
 దినికొ లేకయ నాటిరాతి శివరా ॥ త్రిబల నెట్టిద్యో!

127

—*) పృథ్వీము (*—

అ॥ వేగుజుక్క లేదు! ॥ వెల్లబాటరు తూర్పు! కొండకోళ్ల గుములు ॥ గూయ వెచట!
 రవి జనింపఁ డెట్లా ॥ ప్రాభాత మయ్యె! వర్షంబు బల మొకింత ॥ సన్నగిల్లె. 128

క॥ తడియాటని గడ్డిని శబరుడు గొనిరా, రాణి దుబ్బి ॥ రొట్టెలు చేసెన్;
 గడనుండి బిడ్డలాదట కిడి, పదపడి నొక్కరొట్టె ॥ నిడె బతి యెదురన్. 129

సీ॥ పద్మాసనమున దై ॥ వధ్యాననియతి నేత్రయుగంబు మూసెంబ్ర ॥ తాపదేవు;
 డంత నొక్కబిడాల ॥ మా గుహకడ నాడుకొనెడు బిడ్డయెడలు ॥ గోళ్ల గీరి
 చేతిరొట్టెను నాచి ॥ శీఘ్రు బె యొక్క శాఖని నెక్కి చనె! బిడ్డ ॥ కెప్పుడును

నటచి భూమిని వ్రాలె! ॥ నాధ్యని కడలి పాటెవ్వర చని బిడ్డ ॥ నెత్తికొనియె!
 గీ॥ దనయయెప్పున జెవులు చీడలలువోవ గనుదెలిచి తొమ్మగ్రమ్మర ॥ క్షణుగనుట

వజ్రపంజరకల్పమ ॥ పృథ్వీ పేంద్ర వీరహృదయము చెదరి ద్ర ॥ పించి పాతె! 130

సీ॥ “పదియు బుండ్రెండు సం ॥ వర్షంబులు సంఘటించు పోరులకుఁ జి ॥ తించలేదు;
 జగము మ్రొంగు నసాధ్య ॥ శత్రు వక్తరు లేగి పగవట్టెనని సుంత ॥ వగపులేదు;

- కోటలు సేనలు ♦ కోశంబు దేశంబు బలము తగ్గెనటంచు ♦ భయములేదు;
 కడు దీర్ఘకాలంబు ♦ గడచినఁగూడ జయము గల్గదని విచా ♦ రమునులేచు;
 తే॥ ఆపదల కోర్పుటకె వీరుఁ ♦ డవతరించు నని విపత్తోటి నెదిరి ధై ♦ ర్యమున నడతుఁ;
 గాని యానోరులేని ర ♦ క్తంబుసొత్తు లనుభవించు కష్టము చూడ ♦ నలవిగాదు. 131
- తే॥ దాసదాసీసహస్రముల్ ♦ తమ్ముఁ గొలువఁ బమరభాగ్యోదధిని చేల ♦ వలయువారు
 కూడు లేకుండ మలమల ♦ మాడుచుండ్రు! తుద కొకండే నదృష్టవంతుండుగాఁడె! 132
- తే॥ అంతిపురి లేదు; తూఁగుటు ♦ య్యాలలేదు; కొండలను గుట్టలను జీఁకు ♦ గుహలయందు
 శాలి వాన యెండలఁజిక్కి ♦ కరకురాలఁ బటచుకొనలేక పడియుండ ♦ వలసె నకట! 133
- ఆ॥ నాయనంతరమున ♦ నీయఖండక్షోణి నంత యేలవలయు ♦ “నమరసింహుఁ”
 డిట్టు లిడుమ పడెడు! ♦ నిది యెట్టికాలమో! క్రోలుపులియుఁ బిల్ల ♦ కూనయయ్యె! 134
- సీ॥ మూర్తీభవించు మ ♦ త్పూర్వ పుణ్యఫలంబు, మామక హృదయ సా ♦ మ్రాజ్యలక్ష్మి,
 పావిత్ర్య మందిరో ♦ పరి పూర్ణకలశంబు, తనువు ధరించు సౌం ♦ దర్యధనము,
 శాశ్వత శాంతి మ ♦ హైశ్వర్యదేవత, ప్రకట సాభాగ్య ప ♦ ర్యాయపదము,
 కష్టాపనుడ మహా ♦ కల్పధాత్రీజంబు, నిరుపమ వరవర్ణి ♦ నీ మతల్లి,
 తే॥ ప్రియతమంబైన మత్రేయ ♦ విగ్రహంబు, సృష్ట మకుట రత్న రోచిః ప ♦ రీత చరణ,
 యైన పాశేశ్వరీదేవి ♦ యకట! యిట్లు పరమ దాఁద్ర్యమున ముగ్ధ ♦ వలసె నేడు. 135
- క॥ దిన మంతటి కొకఫలమును గొని తీరని యుద్ధములఁ ద ♦ గుల్కొని కండల్
 దునిసి యెముకపట్టెను మే;నినుమైన ని టౌతకాల ♦ మిఁక నిలిచెడునో! 136
- ఆ॥ వానకాలమందు ♦ వణకుచుఁ దలదాఁచు గూటిపేదకైన ♦ గుడిసెయుండుఁ;
 జక్రవర్తినయ్య ♦ సంతాన మిటు శైల గుహల నిలిచి గోడు ♦ గుడువ వలసె. 137

⊕ It is universally admitted that there is no better criterion of the refinement of a nation than the condition of the fair sex therein Like the ancient German or Scandinavian the Rajput consults her in every transaction; from her ordinary actions he draws the omen of success and he appends to her name, the epithet of Devi or 'godlike' Of one thing we are certain, seclusion of females can only originate in a moderately advanced stage of civilization..... Of all the nations of the world who have habituated the female to a restricted intercourse with society, whether Grecian, Roman, Egyptian or Chinese, the Rajput has given least cause to provoke the sentiment of pity; for if deference and respect be proofs of civilization, Rajaputana must be considered as redundant in evidence of

అ॥ ఉరమునందు రక్తం మురలంగఁ దిలకింప మనసు చెడియె నాకు; మఱలఁ దిండి
యొదవు పెప్పుడొ! వైరు ఁ లెమరాదు రింత! కీ కడుపుఁగోత యెట్లు పడఁగ నేను!" 138

చ॥ అని వగ నొంది భూరమణుఁ ఁ డాకును గంటము దీసి వ్రాసి చె
తను గల భిల్లుచేత నిడి ఁ దానిని 'బాదుశహ' కొసంగుము
చనిపి యొకింత కన్నొగించి ఁ ధ్యానసమాధి మునిగె! రాజ్య యొ
య్యనఁ జనుదెంచి యాత్మవిభు, ఁ నాతని చెగటి కొట్టె, గాంచుచు, 139

గీ॥ "రాజయోగసమాధి నే ఁ త్రములు మొగించి కడలివలె నీమహారాజు ఁ కదల కుండె;
భావగంభీరమైన త ఁ ద్వందనమందు నలఱి యలఱి చింతారేఖ ఁ లలమియుండె." 140

చ॥ అని తలపోసి నాథు వద ఁ నాంబురుహంబునఁ జూడ్కి నిల్చి య
య్యనుపమవీరపత్ని విభు ఁ నండనె నిల్పె; బ్రతాపదేవుఁడ౯
గనుఁగవ విచ్చె; విచ్చిన మొ ఁ గమ్మున దేవయు డగ్గరించుచు౯
వినయము నాదరమ్ము గను ఁ పింప నకుపితవృత్తి యేర్పడె, 141

—*) పాశుశ్వరీదేవి ప్రతాపసింహుని విచారమునకుఁ గారణ మడుగుట (*—

గీ॥ "రత్నసింహాసనం బెక్కి ఁ రాజ్యమెల్లఁ గన్నుసన్నులఁ బాలించు ఁ కాలమందు,
నడవిఁ బాలించునేడు, నె ఁ న్నడునుగననిచింత మీమోమునను బ్రవేశించెనేల! 142

సీ॥ ప్రాణేశ! నీయుద ఁ రము నంటు నాడలి, నీక్షణంబుల నాశ్ర ఁ యించు నిద్ర,
మోమునందుఁ బ్రసాద ఁ మును గాంతినిరతి, చిత్తములోని దుర్దమ ఁ ధైర్యగరిమ,
మెట్టి దుర్బుటకార్య ఁ మిపుడు మీయెడనుండి దొంగిలించి యొకింత ఁ తొలఁగఁజేసె!
దృష్టిమార్పక యొకే ఁ దిక్కుగాఁ జూడ్కులు ఖీతిపై నిగుడ్చి పే ఁ ఖీంపనేల!

గీ॥ మీమది నొకింతయును జింత ఁ మేకొనంగ నెఱుంగ నెన్నడు; మిమ్ము నే నెఱుంగుటాది
నిదియె తొలుసారి; వగవునఁ కేమి హేతు! వెఱుంగఁజెప్పముమానసం ఁ బెరియసాగె. 143

సీ॥ పదియాఱుకళల వి ఁ శ్వమునిండి వెలుగు కళానిధి సహజ క ఁ శంకమూర్తి;
నిలువెల్ల విచ్చి వ ఁ న్నెల నీను వెల్లదామరకుఁ దుమ్మెదపోటు ఁ మానని పని;

it. Where females are honored there, the deities are pleased, but where dishonored there all religious rites become useless. "Strike not, even with a blossom, a wife guilty of a hundred faults" says another sage, a sentiment so delicate that Reginald Born, the prince of Troubadours, never uttered any more refined.
Customs of Mewar.

- తళతళమెఱయు ని ♦ ద్రవుటద్దము పరాగధూసరమగుట పో ♦ దోయరామ్మి; -
యమలవాఃపూర గా ♦ రాంగ గంగానది-వానకారుకళంకు ♦ వదల్చుకుండు; -
- క॥ నివి ప్రకృతికి లోనైనవి; ♦ యితవఱకు నాయెఱిగినంతదాక రా ♦ రాప్రతాప-
సింహదేవుడు ప్రకృతివి ♦ జేత; యిట్టి ఘనుని మోమున నీవిన్న ♦ దన మిదేల! 144
- గీ॥ వైరు లెదిరింప వెన్నిచ్చి ♦ పాట వెపుడు; పాటు కైరులఁ దఱిమి చం ♦ పంగబోవు;
కలిమిలేముల మనసు మా ♦ ర్పులనుబొంద; విటుల యోజింపఁ గారణమేమిన్నాభ! 145
- ఉ॥ 'ఆపదలందు ధైర్యగుణ' ♦ మన్న నుదాహరణమ్ము నీవ; నీ
ప్రాపున నిల్చి ధీరజన ♦ పట్టము; హేతు వెఱుంగలేక సం
తాపము నొందు నామనసు; ♦ నాథ! వచింపఁగ నర్హమైనచో
దాపక యానతిమ్మని ప ♦ దంబుల వ్రాలుచు విన్నవించెదన్." 146
- గీ॥ అనెడుపల్కులు చెవిసోకు ♦ సంతమాత్ర విభుని హృదయారవిందము ♦ విచ్చె; మోము
విచ్చె; విచ్చిన కెందమ్మి ♦ వెడలివచ్చు మధురమధుధారయన జాతిమంజుళాశితి; 147
- మ॥ "జననంబందిన నాటనుండియు రహ ♦ స్వం బొందు నేనెన్నఁడై
నను బాటించి యెఱుంగ నింతవఱకు; ♦ నాయర్థదేహంబవై
చను నీతోడ వచింపరాని దొక యం ♦ శం బుండునే! యితకున్
మునుపే తెల్పకపోతినే యని మనం ♦ బున్ జింతచే గాఁగెడిన్." 148
- సీ॥ ప్రాకారవలయిత ♦ వ్రాసాదములయందు, శశికాంతమయ చతు ♦ శ్యాలందు,
వనుపమంబైన శు ♦ ద్ధాంతరీమలయందు; మిగుల నెత్తగు గాలి ♦ మేడలందు,
బరమ సుఖప్రద ♦ ప్రమదావనములందు; బున్నిటి కాల్వల ♦ పట్టందు,
సారాంబుపూర కా ♦ సారతీరములందు; మోదంబు గోఁపు పూ ♦ బాదలయందు,
- గీ॥ దాసదాసీసఘాసముల్ ♦ దళముకొనుచుఁ గన్నునన్న మెలఁగ నెడ ♦ కన్నెఱుంగక
యలరఁదగు మహారాజుభా ♦ ర్యవ్రగనుండి యిడుము పడుచుంటి నామర ♦ దృష్టవశత.
- ఉ॥ వీరరసావతారమని ♦ పేరు వహించు నృపాలపూజ్యజ్ఞా
శూరుని ధర్మపత్ని యొక ♦ చో దలఁదాపఁగఁ జోటులేకమా.
ర్హరికవోలే చిల్ల లుద ♦ రమ్మన వ్రేలఁగఁ జెట్ల గట్లఁ దా
ర్పారగుచుండ నేకతన ♦ మర్త్యుడు చూచి సహింపనేర్చునో!
- మ॥ అకటా! నాకనుగందు లీయడవి బో ♦ యల్ మోయ నిదందు వే
ళకు నన్నంబును నీరులేక కనువా ♦ ల్పన్ సుతచో టింత తీ

రికయు లేక తపించుచుండ, నిత యే ♦ శ్రీ లొంది మే లొంద నూ
అక నేనీ యుబులాట మందవల! ఏ ♦ రత్నంబు మే లిట్టిదే!

151

సీ॥ ఎండ్లుగాఁ బిల్లలు ♦ నీవు తపింప వీక్షించి ధైర్యమున స ♦ హించుచుంటి!
దిసమంత మలమల ♦ తిండిలేక తపించు బిడ్డనోరును గొట్టి ♦ పిల్లి గీర
ఱొమ్ముపైఁ గ్రమ్ము ర ♦ క్రమ్ము వీక్షించి కెవ్వనివేయు కేకను ♦ వినుటఁజేసి
సముదారవజ్రపం ♦ జరసన్నిభంబు నాస్వాంతంబు ఊణము దు ♦ ర్బలత నొంది

గీ॥ 'యాఱుమాసముల్ విశ్రాంతి ♦ యవసరమని తోఁచె; నేడవనెల రాఁగ♦దురముచేయ
సిద్ధముగ నుండు' నని చిన్న ♦ చీటివ్రాసి భిల్లుచే బాదుపాకుఁ బు ♦ పించినాడ. 152

ఉ॥ వ్రాసితిఁగాని కమ్మ; నది ♦ వాసినదాది నరుంతుదవ్యధా
యాసితమై మనంబు వెను ♦ కాడుచు నున్నది; నూర్యవంశ మ
భ్యాసములేని క్రొత్తయల ♦ వాటున కాస్పద మయ్యె నేడు; నా
వాసి తొలంగె; నేమిటికి ♦ వ్రాసితి నంచు మది దపించెదన్."

153

—*) పాశ్చేష్వరీదేవి ప్రతాపసింహునకు రణోత్సాహముఁ గలిగించుట (*—

చ॥ అనుచు బ్రతాపసింహుఁడన ♦ నావనితామణి సుంత విస్మితా
ననయయి భర్త మోముఁ గని ♦ "నాథ! ప్రమాదమటన్న మాటయే
జెనకదు మిమ్ము; గార్యమును ♦ జేసెడుచో ఫలసిద్ధి చక్కగా
మనమునఁ జర్పసేయ కొక ♦ మార్గముఁ ద్రొక్కని ధీరవర్తనుల్!

154

మ॥ వ్యవధిఁ జెందఁగఁ గోరి తాఱు నెల; లీ ♦ పై యుద్ధముఁ సిద్ధమే
యవుచో లాభ మదేమి! యీగడుపుచే; ♦ నాయున్న హెచ్చించిన
ట్లవు; నేడీ పదనైన నీదు కరవా ♦ లానాటి కిట్లుండునే
యవనవ్రాత శిరో విదారణ పటు ♦ వ్యాపార పారీణతన్.

155

సీ॥ ఊణకాలమైన వి ♦ శ్రాంతి నొందఁగఁబోక, తనియ నూపిరి పుచ్చు ♦ కొనఁగఁబోక,
సంతతభ్యాసని ♦ష్ట యెలర్పఁ గార్యసాధకుఁడు రేబవలును ♦ దత్తురుఁడయి
తనరంగవలయు; స్వా ♦ తంత్ర్యమహత్తమకార్యనిర్వహణంబుఁ ♦ గాంక్షచేసి
సర్వార్పణ మొనర్చి ♦ జంకక పనిచేయు భువనైక వీరపుం ♦ గవుడ వీవు;

గీ॥ పారుపోద్యోగజలదప్ర ♦ భంజనమగు శ్రాంతి నెటు కోరి! తాఱుమా ♦ సములుకూరు
చున్నయట్టి నిర్వాప్యశారుఁడెన్ని జన్మములు గడిచెనేని పనిచేయఁగలఁడె మఱల! 156

- సీ॥ గతిచెడి యఖలభా ♦ తలలక్ష్మి యవనుల పాలయి కడగండ్లు ♦ పడుచునుండఁ,
 గన్నసంతానంబు ♦ కన్న మిన్నఁగ నెంచు ప్రజ దాపులేక చే ♦ డ్పడుచునుండఁ,
 గల్యాణనిలయదు ♦ ర్గము లెన్నియో కూలిపడి బీడుపడి కాదు ♦ పడుచునుండఁ,
 హైందవాచార మా ♦ ర్యస్త్రీల పావిత్ర్య మడుగంటి మంటిపా ♦ లగుచునుండఁ,
 గీ॥ భారతీయస్వతంత్రత ♦ పట్టుదప్పి వీఁగి నానాటి కుట్టుతాత ♦ లూఁగుచుండఁ,
 దనకుటుంబముపై నాస ♦ ననిఁ దొలంగ నోపునే: వీరరాణాప్ర ♦ తాపమూర్తి! 157
- సీ॥ భువన ముద్భవమొందు ♦ మొదలుగా నెవ్వ రూహించి కల్పించి సా ♦ గించి యెఱుఁగ
 నట్టి స్వాతంత్ర్యమ ♦ హయోగదీక్ష నారంభించితివి మహా ♦ గ్రహవృత్తి;
 నీయనంతత్యాగ ♦ నియతియును నఖండదేశభక్తి రతి ను ♦ తించె జగము;
 లా యజాండకటాహా ♦ మావరించిన జ్యోత్స్నవలె నీయశంబు వి ♦ శ్వమున నిండె;
- గీ॥ ధరణి నాచంద్రతారకా ♦ స్థాయిగాఁగ నీదు పావననామంబు ♦ నెగడునట్లు
 మెలఁగనేర్చితి; లోపముల్ ♦ గలుగఁగలవె! ధన్యులగు వారిలో ధన్య ♦ తముఁడవీవు.
- గీ॥ సానదీర్చిన కొలఁది ప ♦ జంపుముక్క, తలచిన కొలఁది మంచి గం ♦ దంపుఁజెక్క,
 యిడుమ లందిన కొలఁది లో ♦ కైకనీరుఁడును, బ్రకాశించునన నెఱు ♦ గనిదె నీకు!
- సీ॥ కోటలన్నియు శత్రు ♦ కోటి చేకొనెనంచు, సేనాబలంబు గృ ♦ శించె ననుచు,
 జయ మింతవఱకు ద ♦ ర్భస మీయలేదంచు, నాపదల్ మెడబుట్టియయ్యెననుచుఁ,
 జన నేడ్లుపూండ్లును ♦ దినఁ దిండి లేదంచుఁ, బసికూన లగచాట్లఁ ♦ బడుచు రనుచు;
 మదిఁ గుండవలవ! దీ ♦ మాఱు వైరులు రాఁగఁ గవచఖడ్గము లూని ♦ కాసెఁగట్టి
- గీ॥ యద్వితీయబలుని నిన్ను ♦ నీద్వితీయ నైన నేను రణక్షోణి ♦ ననుసరించి
 శత్రుసంహార మొనరింతు; ♦ శంకలేల! యిరువురము నిల్వ జగమెల్ల ♦ నెదురఁగలదె!
- సీ॥ అరులచే, నున్న పై ♦ న్యాధిపుల్ మడిసిన, సామంతవృపులెల్ల ♦ సమసిచనిన,
 భటుఁడొకండును లేక ♦ బలమెల్లఁ దొలఁగిన, నాపదల్ వేనవే ♦ లలముకొనిన,
 నేను బిడ్డలుఁగూడ ♦ నిశితఖడ్గము లూని రణము సేయుదు మీరు ♦ ప్రక్క నిలిచి;
 కొండలోఁ జివర యం ♦ గుళమైన రణములే కక్కరు సుఖముగా ♦ నందరాదు;
- గీ॥ మనకుటుంబములో జనిం ♦ చిన కడపటి నినువు గళమునఁ గొనయూపి ♦ రెసఁగియుండ
 దైవసముండ వీ విడిన స్వా ♦ తంత్ర్యసమర మజ హరాదు లెదిర్చిన ♦ నాఁగరాదు.
- మ॥ కొఱ యొక్కింతయు లేదు లోకమువ నా ♦ కుఁ; బ్రహ్మకల్పంబుగా
 ధర జీవించెడు వాడు లేరెప్పుడు; ము ♦ దస్మేరముల్ మీముఖాం

బురుహంబుమనఁ దాండవించుచు ముదం ♦ బుక్ బెంచుఁగాకంచు నీ
శ్వరుఁ బ్రార్థించెద” నన్నఁ బత్నికీ బ్రతా ♦ పస్వామి హర్షంబునఁ;

162

సీ॥ “అనిచేసి మరలి వ ♦ చ్చినవేళ మొదలంట శ్రీమఁ దీర్పు మధుర వి ♦ శ్రాంతిసీమ!
తలఁగిపోవని యాప ♦ దలు ముట్టినపుడు ధైర్యం బీమఁగల యంట ♦ రాని కోట!
కష్టాంధతమసంబు ♦ గప్పి తోఁపనియపు త్రోవఁ జక్క-గఁజూపు ♦ దొడ్డజోతి!
పదికి వేయిగ వైరి ♦ భటులు పైఁబడినప్పు డసమానబల మిచ్చు ♦ నమృతఘటిక!

గీ॥ యన్నిచేళల సౌఖ్యంబు ♦ లలవరింప నందనోద్యాన మనుచు డెం ♦ దముననెతు
నీమధుర ధీర గంభీర ♦ నివిడఁఫణితఁ దలఁచి పాశేశ్వరి! వని ♦ తామతల్లి!

మ॥ వరసౌశీల్యము నాభిజాత్యమును సా ♦ భాగ్యంబు శ్రీయుక్ మనో
వార శాంతి స్థిరధీరతల్ దనరు ని ♦ న్నర్థాంగిగా నిచ్చి యు
ర్వర నాకిప్పు డనన్య దుర్లభ మహా ♦ భాగ్యంబు సంధించె నీ
శ్వరుఁడంచుక్ మది నెంచి పాయని కృత ♦ జ్ఞత్వంబునఁ మ్రొక్కుదుఁ.

164

సీ॥ సేనెఱుంగకయున్న ♦ నిరతంబు ననుఁ గాచి నాకోప ముపశమ ♦ నంబుచేసి
మధుర స్వభావసం ♦ పదచే నుడుకుఁదీర్చి యలఘుశాంతతఁగూర్చి ♦ కలఁతదేర్చి
యూరించి లాలించి ♦ యుపచరించి కఱుచి యలరించి మించి ధై ♦ ర్యంబు నించి
మది హరించెడు గుణ ♦ మాధుర్యమున రూపమాధుర్యమును బెంచి ♦ మమత నుంచి

గీ॥ యండఁ బాయక నీవుండు १ నతదాఁడ వనిత! కోటానఁగోటు లా ♦ పదలు వచ్చి
తలఁబడిన నంగుళంబు ప్ర ♦ తాపవిభుఁడు దారి తప్పునె! స్వాతంత్ర్య ♦ ధర్మనిరతి.”

గీ॥ అనుచు వచ్చింపఁగా “భాగ్యమామెనాకుఁ; బ్రాణనాథ! ప్రసాదంబునారగింపు”
మనెడి పాశేశ్వరీదేవి ♦ పార్థసమున జనవఁజేర్చుడు లేచి భో ♦ జనముఁ జేసె. 164

—*) రాజపుత్ర సైన్యములు యవనుల నోడించి ప్రతాపసింహునిఁ జేరవచ్చుట. (*—

క॥ ఆలోన సమీపంబున వైలగుహా భూరి కుహర ♦ సంతతులెల్లఁ
ప్రీలఁగ భిల్లేశ్వరు నాభీలమహాశంఖరవము ♦ వీతెంచె వడిఁ.

147

శా॥ ఆకల్యాణ మహారవంబు మధురం ♦ బై వీచి శ్రోత్రేంద్రియ
వ్యాకోచత్వము సంఘటింపఁగఁ బ్రతా ♦ పస్వామి లేచెఁ; సలుం
బ్రాకృష్ణాదులు వచ్చి స్వామిచరణ ♦ ద్వంద్వంబుపై వ్రాలుచుఁ
సాకల్యంబుగ నాటి సంగర విశే ♦ షంబుల్ నివేదించినఁ,

క॥ విని యానందించెను యావనసేనలు దినదినంబు ♦ పైబడ సమరం
బానరించుచు గెల్పుచు వెన్నను బడుచును గొన్నినాళ్లు ♦ గడిపెన్ విభండన్. 169

—*) భిల్లుడు ఢిల్లీపురమున కరుగుట. (*—

క॥ వనముల లభించు ఫలములు తినుచును నాల్గొమడలుగ ♦ దినము ప్రయాణం
బానరించుచు భిల్లుడు కన్ఁగొనె ఢిల్లీపురము కనక ♦ గోపురవరమున్. 170

సీ॥ అంజనాచలముల ♦ ననుకరించెడు దంతిసముదాయము రహించు ♦ శాల లొకట!
నుచ్చైశ్రవము మేలు ♦ మెచ్చని యవనాశ్వసంఘంబు లలరారు ♦ శాల లొకట!
స్ఫటికంపుబొమ్మల ♦ భంగి వెలుగు పరంగు లుండెడు మంది ♦ రంబు లొకట!
నిబిడబాహుతోప ♦ నిరతులై దీపించు యవనుల్ వసించు గే ♦ హంబు లొకట!
గీ॥ గోపురంబున రెండు ది ♦ క్కులను భవనవిలయమును గూర్చుగాఁడున్నభీతిఁగొలుపు
పెను పిరంగుల తండముల్ ♦ గనుపడంగఁ జూపులకు వింతఁ గొలుపు డి ♦ ల్లీపురంబు.

గీ॥ హైందవులు గొల్పు శివకేశ ♦ వాలయములు భూరి యావనప్రార్థనా ♦ గారవితతు
లాపుర సరోవరమునఁ బె ♦ ల్లలమి వెలయుఁ గలయ విరిసిన పుండరీ ♦ కముల కరణి.

ఆ॥ సందులందు నడచి ♦ గొందుల విడిచి ఏధులను రాజమార్గ ♦ ములను గడచి
వీరి వారి నడిగి ♦ భిల్ల వార్తాహరి పురము మధ్యభాగ ♦ మునకుఁ బోయి, 173

క॥ లక్షలు కోట్లు ధనంబిడి లక్షలు పనివాండ్రు వరశి ♦ లాతతిఁ బెక్కిం
క్షయముగఁ గట్టిన హర్యక్షద్వారాంగణంబు ♦ నాతఁడు డాసెన్. 174

క॥ ద్వారము రక్షించు ప్రతీహారులు కరవాలధరు లు ♦ దారబలాధ్యుల్
'రారా'దని వారించుచు దూరమునకుఁ ద్రోయ నతఁడు ♦ తొలఁగుచు నిలిచెన్. 175

సీ॥ అలఘులక్షణభూష ♦ ణాంచితమగు పట్టపంబారియేన్లుపై ♦ నధివసించి,
చామరగాహిణీ ♦ సముదయంబు మనోజ్ఞకరములఁ గనకచా ♦ మరము లిడఁగ,
నాణిముత్యైపు సరు ♦ లలరు విశాల సితాతపత్రంబు చా ♦ యల మునింగి,
బహుళసేనాధీశ ♦ పటలంబు యవనాశ్వముల నెక్కి చుట్టును ♦ మూఁగి కొలువ,

గీ॥ జెలులు కనకపుష్పములు లా ♦ జలను జల్ల, భవనమోహనదరహస్యమూర్తియలర,
నిలిచి మ్రొక్కు పౌరులదెసఁ ♦ గలయఁజూచు చక్కరీశ్వరుఁ డాత్రోవనరుగుదెంచె.

గీ॥ అణగి ముమ్మాఱులు సలాము ♦ లలవరించి ద్వారపాలకతతి బరా ♦ బరు లొనర్ప,
భిల్లుడును సార్వభౌముని ♦ ద్వారదముదెసఁ దరలి జాబున్న తనదు హస్తంబు సాచె.

మ॥ 'దుర్గ జేరకు ప్రక్కకు చొలంగు'మం ♦ చెల్లెల్లి చావారికుల్
వదర్గ భిల్లుడు నిల్పె బొమ్మవలె; న ♦ కృత్ నేత "యేకార్య ము
న్నది" నీ వెవ్వడ!" వన్న భిల్లుడును "రా ♦ కాగారు నీకిమ్మటం
చిదె యీ కమ్మను బంపి" రన్న విభుఁ డ ♦ య్యోన్య దిగ్గ బాటుచు, 178

క॥ "వా రేకొండలలో సంచార మొనర్చెదరు! వారి ♦ సంతానము దే
వేరియు సేమముతో నున్నారే! యెటుఁగంగఁ బల్కు ♦ నాతో" ననినన్, 179

సీ॥ "అందఱు సేమసే" ♦ యని కమ్మ నందిచ్చె; నక్కరుపాదుమా ♦ యాదరమున
నంజలి వట్టుచు ♦ నద్దానిఁ జేకొని సుభ్రమమున నంతఁ ♦ జదువఁదొడఁగె;
నక్షియుగము విచ్చె; ♦ నాస్యంబు వికసించె; జిత్రమందు ముదంబు ♦ చిదులాడె;
వ్యాకోచ పంకేరు ♦ హస్యంబి మధుధారలన మోదబాష్పంబు ♦ లలితయిల్లె;

గీ॥ జేష్ఠుల దింత తొందరఁచెలఁగఁజొచ్చె; నొడల నొకవింత రకమైనఁహాయలు పుట్టె;
నంత నంగరేకునఁ గమ్మ ♦ సంతరించి చనియె భిల్లుఁ దోడ్కొని లోనిఁసాధమునకు.

గీ॥ గీ॥ ఐదువేల్ రాణివాసంపు ♦ టబ్బముఖులు వారి వారి నెచ్చెలులతో ♦ వచ్చి చేరి
లలిత దరహాస మధుర వి ♦ లాస మలర భిల్లమూర్తిని గని సంత ♦ సిల్లరపుడు.

—*) అక్కరు చక్రవర్తి ఢిల్లీపురంబు నలంకరింపఁ జేయుట. (*—

సీ॥ పురిని నూలులువేలు♦మొగలుపెక్కెములు వింతగు రంగులనుగుల్కి♦యెగురపాగెఁ
బ్రతిగృహంగణము స్తంభములందుఁ దరుణరంభా స్తంభనివహంబు♦ప్రభలు గొలిపె!

§ The imperial harem constituted a town in itself. No less than five thousand women dwelt within the walls and each of them had a separate apartment. The maintenance and control of such a multitude of women necessitated a carefully devised system of internal administration and the organisation of adequate arrangements for discipline. The inmates were divided into sections each under a female commandant and due provision was made for the supply from the ranks of clerks to keep the accounts. A strict method of check was applied to the expenditure, which was on a large scale. The inside of the enclosure was protected by armed female guards.

"Akber the great Mogul."

Over-joyed at this indication of submission, the Emperor commanded public rejoicings.

"Annals of Mewar."

నల బహిర్ద్వారసీ ♦ మలను బచ్చని మామిడాకు తోరణము ల ♦ ల్లాడఁదొడఁగె;
రత్నసంతతిఁ గూర్చి ♦ రచియించు ముత్యాల రంగవల్లికలు హా ♦ రంగు నెఱపె;
గీ॥ జలువపందిరుల్ పానీయ ♦ శాల లెన్ని యెడలనో నెలకొల్పఁగాఁ ♦ బడి తనరై;
విరులు పునుగు జవాది య ♦ త్రరుపుచేతఁ బురము సిరి నించి సారథంబులను విసరె.

మ॥ అరుగ్ జొచ్చిరి వీధి వీధి జవనా ♦ శ్వారూఢు లుద్యోగు లెం
దటొ “యాస్థానమునందుఁ గొల్వమరు మ ♦ ధ్యాహ్నుంబుపై నక్ష్మరీ
శ్వరుఁడు; గాన నమాత్యులు నృపతులు ♦ సై న్యాధిపుల్ పౌరుల
దటు నాస్థానముఁ జేర రం” డనుచు వా ♦ ర్త దెల్ప సోత్సాహులై. 173

సీ॥ ఈశ్వరేశ్వరుఁగూర్చి ♦ యెల్ల మసీదులందును భక్తి వెలయఁ బా ♦ ర్థనలు జరిగె;
వైదిక మంత్రపు ♦ వృత్తులు మంగళహారతులు సాగె నెల్లదే ♦ వళములందుఁ;
గూటిపేదలు మొదల్ ♦ కోటిశ్వగులదాఁడఁ బురజనుల్ మృష్టాన్న ♦ ములు భుజించి
నూతనవస్త్రసం ♦ దోహముల్ దాలించి పలువిధాలంకార ♦ ములు ధరించి;

గీ॥ రాజునిగొన్న బీదల ♦ కండఱకును బంచభక్త్యభోజ్యులు ♦ పంచబడియె;
నీడులేని సౌఖ్యాల్లి నో ♦ లాడి, నాడు ఢిల్లిపురి స్వర్గపురి మేలు ♦ డిదుపఱిచె.

—*) అక్బరుసార్వభౌముని సభాభవనము. (*—

గీ॥ శకటములపైన యావనా ♦ శ్వములపై నఁ బల్లకీలపై నేన్గుటా ♦ బారిపైనఁ
జెల్లుబడి కల్లు దొడ్డవా ♦ రెల్ల వచ్చి కొలువుసింగంపు వాఁకిట ♦ నిలిచి రపుడు. 185

గీ॥ విలువకుస్తులు ధరియించు ♦ వేత్తధరులు వంగి వంగి సలాములు ♦ ప్రచురపఱచి
తత్తదర్హస్థలమ్ము లం ♦ దఱకుఁ జూపి సమతఁ గూర్చుండఁజేసిరి ♦ క)యత నెఱపి.

గీ॥ హేమ రుచిర మహాద్వార ♦ సీమచుండి యాసభాప్రాజ్యవజ్రసిం ♦ హాసనంబు
చూపఱకుఁ దోచు నొకచిన్న ♦ చుక్కమాడ్కి ననిన, భవనవైశాల్య మే ♦ మనఁగవచ్చు

సీ॥ పలుచిత్తరువులు బే ♦ బరునాటి యుద్ధవిశేషముల్ గోడలఁ ♦ జెలఁగుచుండఁ,
బలురకంబుల యుద్ధ ♦ ముల గవాక్షములలో రవిరశ్మి వింత హా ♦ రంగు నెఱప,
మెఱుఁగారు లోహాని ♦ ర్మితకుండమందార మాల లందందును ♦ వేలుచుండ,
నొక్కక్కఁడును వేయి ♦ దిక్కులఁ బ్రతిఫలించెడు కాచదీపంబు ♦ లడరుచుండ,

గీ॥ నేల యొక్కింతయేని గ ♦ న్నింపకుండ మహితకాశ్మీర రత్నకం ♦ బళము లమర,

- గ్రీ॥ నందుపై రెండువేలు ది॥ వ్యాసనములు దనరఁ దనరారె నకృరా॥ స్థానవాటి. 188
- గీ॥ దాని చివర విళాల వి॥ తర్చి యవరెఁ; గ్రింద మొకమాలు పైన జ॥ కీ॥ గల
పట్టుగుడ్డ వెలుంగొందెఁ;॥ పైననుండి వివిధముక్తాగుభుచ్చముల్॥ వ్రేలుచుండె. 189
- సీ॥ ఆవిత్రికకు మ॥ ధ్యమున వెల్లెను మనోహరమాత్మకనకసిం॥ హాసనంబు;
నద్దాని చివరల॥ నప్టదిక్కులయందుఁ దనరారె హాటక॥ స్త్రాభవితతి;
వైడూర్యమాణిక్య॥ వజ్రసంస్థగితమై కాంతు లీనెను స్తంభ॥ గర్భసమితి;
యా స్తంభములపైన॥ నపరంజిపైకప్పు కేకులు కేకులై॥ ప్రియముఁ గూర్చె;
- గీ॥ నెత్తయిన చుట్టుగోడల॥ హేమ మత్స్య సింహ గజ పక్షి శిరముల॥ చెరువు నిండె;
బరమభాగ్యాంకమగు నాస॥ భాభవనము తగె మఘువు సుధర్మాస్థాన॥ తలముఁగేరి.
- గీ॥ మాత్రులుద్యోగులాప్త సా॥ మంత్రమణులు పదియు నాఱునూఱులు సైన్యపతులు గాయ
కులును బండుగుల్ నిండిరి;॥ కొలువు దనరె దరగ బారులఁ దూఁగు సా॥ గరము కరణి.
- క॥ కనకపు సింహాసనమునకును గుడిదెస నగ్రపీఠి॥ గొమరొందెను శో
భన వైభవపరుడు 'సలీ' మనఘుడు యువరాజు భార॥ తాపని కెల్ల. 192
- సీ॥ బైరాముఖా॥ చమూ॥ పతి పూర్వజన్మ తపోమహిజాతంబు॥ పూర్ణఫలము!
యననసంగతభార॥ తాఖండబహు సామ్రాజ్యమేలెడు మహా॥ మంత్రిమాలి!
విశ్వోన్నతైశ్వర్య॥ విభవసాంద్రుండైన యకృరీశ్వరుని వి॥ య్యాలసురభి!
పరిపియక భాష బే॥ బరున్మహేంద్ర చరిత్ర మనువదించినయట్టి॥ యగ్రసుకవి!
- ఆ॥ కులముగాదు దొడ్డ॥ గుణమె ముఖ్యంబంచుఁ జాటు సజ్జనుండు!॥ సరళహృదయుఁ!
- ❀ డార్ల వర్తనాంకుఁ॥ డబ్బూరురహిమానుఁ డధిపసింఛియుండె॥ నవలి పీఠి. 193

§ He classified his officers in thirty three grades ranging from mansab dars of 10 to 10000. Late in the reign such officers numbered about 1600 in all and formed an official nobility.

"Akber, the Great Mogul."

❀ One of the ablest warriors and most generous of men in the service of Akbar was Mirza Abdurrahim, son of his old Atalik or preceptor Bairam Khan. For many years he exercised the office of Khan-khanan literally 'lord of lords' tantamount to commander in-chief. But he was as learned as he was able in the field. He translated the memiors of Baber, well described by Abul-fazal 'a code of practical wisdom' written in Turkish into the Persian language then prevalent at the court of Akbar, to whom he presented the copy.

"G. B. Malleson C. S. I.

సీ॥ ధరణీతలంబెల్ల ♦ దాన మిచ్చినను వేల్చుంచి తాళని రాజ ♦ యోగిహూళి,
 వసుధాంతమునకైన ♦ వాహనం బెక్కక శ్రమచేసి నడచు ని ♦ స్థాపరుండు,
 జైనధర్మగ్రంథ ♦ సార మాస్వాదించి ఖ్యాతి వహించు జ ♦ గడ్గరుండు,
 బండి బడినవారి ♦ బతుల విడిపించి పశుహింస మాన్పు కృ ♦ పానిరతుండు,
 గీ॥ యాత్రికులపన్ను గోవధ ♦ మణచివై వ సార్వభౌము బోధించు వి ♦ జ్ఞానరాశి,
 యి “హరివిజయసూరి” భవనవి ♦ ద్యాగురుండు వేదిపై నొక్క-యవరంజి ♦ పీట నుండె.

మ॥ పగిలించె రిపుకోటి గుండియల; న ♦ కృష్ణ పాదుషా కిచ్చె ముం
 దుగ నాత్మీయతనూజ; సై న్యపతులం ♦ దుగ జూడగా నింతవా
 డగుపింపండన బొల్పు నంబరువిభుం ♦ జా వృద్ధహర్షక్ష మా
 “భగవాన్ దాసు” వసించె జెంతగల భా ♦ స్వత్స్వర్ణ పీఠమృణా.

195

సీ॥ “కచ్యహా”న్వయము లో ♦ కప్రసిద్ధ మొనర్ప నవతార నుండు మ ♦ హాభుజుండు!
 రక్షాబ్ధినుండి బ ♦ ర్మానాథుడ దనకత్తి కెదురు లేక జయించు ♦ పృథుబలాశ్రయ!
 డపృతిహతముగా ♦ నర్థశత్రుబ్ధ మంబరుదేశ మేలు నృ ♦ పాలచంద్రుండు!
 డాఖ్య కక్పరె కాని ♦ యఖిలంబున కింతండె యనంగ న్తరించు స ♦ రాధికారి!
 గీ॥ జగము పుట్టుటాదిగ నింత ♦ శౌర్యరేఖ యింతటి మహాన్నతౌద్ధత్య ♦ మింత మాట
 ❀ బలిమి గల సై న్యవతి యొందు ♦ గలుగఁడ నెమ మానసి గధస్థిం దె బ్ర ♦ ధానీతి

The Khan Khanan [Abdurrahim] to whose daughter Danial was married, also did his best to restrain his son-in-law.

“Akbar the great Mogul”

❀ Harivijaya Suri, the first named, the most distinguished of the three, and credited by Jain authors with the honor of having converted Akbar, is placed by Abulfazl along with twenty others, including Sheik Mubarak, in the first of the five classes of the learned, among the select few who understand the mysteries of both worlds. Heravijaya Suri refused all the costly gifts pressed upon his acceptance and in accordance with the rules of his order, started on his long walk to Fathpur-Sikri. He persuaded the Emperor to release prisoners and caged birds and to prohibit the killing of animals on certain days. The Suri, who was granted the title of Jagad-guru or world-teacher returned to Guzrat.

“Akbar the great Mogul.”

❀ A desire to be rid of the Great Raja Mann of Amber, to whom he was so much indebted, made the Emperor descend to act the part of the assassin. He prepared a majoom or confection a part of which contained poison; but caught in

- సీ॥ మతసహనంబు శా ♦ శ్వేతధర్మమని యధీశ్వరునకు నేర్పు పా ♦ వనగుణుండు,
చతుర చతుస్సహ ♦ సహాయాధిపతియాయ నక్కరుఁ గొలిచిన ♦ యలఘుబలుండు,
తనమాట విభుండు వే ♦ దంబంచు మన్నించి తలదాల్చి మెలఁగిన ♦ ధన్యమూర్తి,
తనదు కాలంబునం ♦ దలి చరిత్రలు పెక్కు వ్రాసిన యుత్తమ ♦ గ్రంథకర్త,
- గీ॥ యకలుషోదారవర్తనం ♦ డగు ఘనుండు, దినము పదివీసియల తిండి ♦ తినెను దొడ్డ
తిండికాఁ 'డబుల్ ఫజ'లను ♦ పండితమణి యలరె ముందట నొక్క స్వధర్మాసనమున.
- సీ॥ లాహిరీపురస్సహ ♦ లకవంశ ముద్ధరింప జని చిన్త్యి పా ♦ వనగుణుండు,
హైందవాచారమ ♦ ర్యాద లామూలాగ్ర మెఱిగి యనుస్థించు ♦ గురుమనీషి,
ఘోరాహవంబున ♦ ఘూర్జరేశ్వరు గుండె లవియంగడాఁకిన ♦ యలఘుశౌర్యుఁ
డకృతీశ్వరుని పై ♦ న్యాధీశులందు నగ్రస్థాన మొందు వీ ♦ రప్రభుండు,
- గీ॥ తన గొలుసు క్రింద భారతా ♦ వనిని గొలిచి సిన్తులు విధించు నేర్పాట్లు ♦ చేయుటందుఁ
గ్గి గలియుగమున వీని సముండుగలుగఁడనఁగ వెలయు 'తోడరమ'ల్లోక్కపీఠిమాడె.
- సీ॥ ధనసేనుడనెడు మం ♦ దస్మితమూర్తి ముం దొక్క పీఠముపై నఁ ♦ నుండె; నితడు
రీవామహింధ్ర కూ ♦ రిమి గాయకుండు; రాగ మాలాపనముచేయ ♦ యామునజల

his own snare, he presented the innoxious portion to the Rajput and ate that drugged with death himself. We have a sufficient clue to the motives which influenced Akbar to a deed so unworthy of him and which were more fully developed in the reign of his successor; namely a design on the part of Raja Mann to alter the succession and that Khoosru his nephew should succeed instead of Selim. With such a motive, the aged Emperor might have admitted with less scruple the advice which prompted an act he dared not openly undertake without exposing the throne in his latter days to the danger of civil contention, as Raja Mann was too powerful to be openly assaulted.

"Tod's Rajasthan."

Abulfazl: his private life when judged by a muslim standard was considered to be blameless. He had a prodigious appetite rivalling that of Sultan Mahmud Bagarha of Guzarat and is reputed to have consumed daily thirty pounds of food.

"Akber the Great Mogul."

§ He was born in Oudh at a village named Laharpoor, and after serving in subordinate office he was appointed Diwan. He is specially remembered for his share in the assesment of the land revenue, which he undertook in that capacity. On the whole, he was, perhaps, the ablest officer in Akbar's service.

⊕ All authorities and traditions are agreed that the best performer of Akber's Court was Miyan Tansen, whom Akber, in the seventh year of the

- ముల మున్నె; రెండుగం ♦ టలపైన బాగ లేచి బుగ్గలు పుట్టె; విప్రుండు మడిసె”
 నని యక్కరన, వల ♦ లడరించి జాలరుల్ పట్టితెచ్చిరి; కార్య ♦ భంగమునకుఁ
- గీ॥ గనలి హిందోళ-మేఘరా ♦ గములు రెండు గానమునకు నిషిద్ధమాఁ ♦ గాకయనుచు
 శాప మిచ్చిన గాయక ♦ సార్వభౌముఁ! డిలని కీతఁడె సాటి యీ ♦ క్షీతితలమున. 199
- సీ॥ పరమశిశోదియా ♦ న్వయ ముద్ధరించు పృథ్వీనాయకుల కూర్చి ♦ పెండ్లి కొడుకు,
 త్రిసహస్రగంధర్వ ♦ విసరాధిపతీయ్యు వాహినీపతులందుఁ ♦ బ్రథమగణ్యుఁ,
 డకలంకవర్తన ♦ నక్పరుసభయెల్ల దలఁదాల్చు దివ్యమం ♦ దారమాల,
 కవిరాజవిరుదసం ♦ కలితుఁడై యనుపమగ్రంథముల్ వ్రాసిన ♦ కవివరుండు,
- గీ॥ ధరణి క్రుంగిన నభయెల్ల ♦ విఱిగిపడిన, నడ రొకించుక లేక స ♦ త్యంబు పలుకు
 ర్గి పృథ్వీరాజాఖ్యరాఠోడు ♦ వీరమూర్తి యలరె ముందున్న యొకయున్న ♦ తాసనమున.
- సీ॥ కాలంజరీసమ ♦ గ్రహ్మైతలంబెల్లఁ బాలించుచుండు పా ♦ వనగుణుండు,
 ప్రభువతంసుండు భగ ♦ వాదాసు సేవించి గౌరవం బందు వి ♦ ఖ్యాతకీర్తి,
 యక్కరు హృదయర ♦ హస్యంబు లెఱుంగంగ నేచ్చి వర్తిలు చిర ♦ స్నేహితుండు,
 కవి గాయకుండు కథా ♦ కథకుఁడై వక్తయె సభ నలరించు ప్ర ♦ జ్ఞారతుండు,
- గీ॥ తనదు ప్రతిభానిరూఢి కీ ♦ ధరణిజనుల వదనములు కాపురంబుండు ♦ సదనములుగఁ
 జతుర సరసోక్తు లాడు సం ♦ స్తుతమనీషి, ‘వీరబలుఁ’ డుండె నొక దొడ్డ ♦ పీఠమాను.

reign, had required the Raja of Riwa to surrender. Abul-Fazl declared that a singer like him has not been in India for the last thousand years. He was a close friend of Sur-das and like many of his contemporaries received much of his musical education at Gualior. His talents included the composition of verse.

“Akbar the Great Mogul.”

§ Prithwi was one of the most gallant chieftains of the age and like the Troubadour princes of the west could grace a cause with the soul-inspiring effusions of the muse as well as aid it with his sword: nay in an assembly of the bards of Rajasthan the palm of merit was unanimously awarded to the Rahtore Cavalier.

“Annals of Rajasthan.”

⊙ Raja Birbal was a brahmin, a poet and a skilful musician. He was noted for his liberality and bonhomie. His short verses and jokes are still in the mouths of the people of Hindusthan.

“G. B. Malleson. C. S. I.”

- గీ॥ అలఘు లీలావతీ గణి ♦ తానువాదకుఁడు, నలచరిత్ర వ్రాసిన ♦ గొప్పసుకవి,
 యీ 'ఫయాజి' ముందున్న హేమాసనంబు నందుఁ గూర్చుండె నవిరళానందమూర్తి.
 ఆ॥ పారసీకభాష ♦ భారతరామాయణములు వ్రాసె; నిజమ ♦ తమున దురభి
 థి మానశాలి యా బ ♦ దోసికవీశ్వరుం డవలి స్వర్ణపీఠి ♦ నాక్రమించె.
 గీ॥ నీ॥ బికనీరురాజ్యపా ♦ లకుండై చతుస్సహస్రహయాధి పతియైన ♦ 'రాయసింగు!'
 మాశ్వదేశాధీశ ♦ మణి గాయకవిభంజు సౌజన్యరాశి 'బా ♦ జబహదూరు!'
 పలుదేశచరితముల్ ♦ వ్రాసి దిగంత యశస్సాంద్రుఁడగు 'పెరి ♦ స్తా'మనీషి!
 థి యల తులనీదాసు ♦ తుల యీతఁడగునను వాసి గాంచిన "సూరిదాస" సుకవి!

Birbal was at first in the service of Raja Bhagavan Das. He enjoyed the rank and pay of a commander of a 2000.....He then recieved the title of Raja Birbal. He actually enjoyed the jagir of Kalanjar in Bundel-Khand later in his life.

"Akbar the great Mogul"

§ His abundant leisure Faizi devoted to poetry. It is said that he composed a hundred and one books.

"G. B. Malleson. C. S. I."

The poem rehearsing his adventures under the title of Nal and Damayanti was translated into Persian at Akbar's command by Faizi, brother of Abul fazl and has since been made known to the admirers of Sanskrit literature by Professor Bopp of Berlin.

"Rajasthan Volume II."

The influence of the two brothers Faizi and Abul-fazl dominated as long as they lived.

⊕ Badouni was a remarkable man. Under instructions from Akbar he translated the Ramayana from its original Sanskrit into Persian as well as part of Mahabharata. Badouni to his intense disgust was compelled to labour on the infidal Mahabharata & Ramayana. He could find only faint comfort in the thought that he was a blameless victim of destiny ;—

Faizi made the version of the treatise on arithmetic.

"Akbar the great Mogul."

§ Rae singh and the Emperor had married sisters, princesses of Jessulmir. This connexion obtained for him on his introduction to court by Raja Mann of Amber, the dignity of a leader of four thousand horse, the title of Raja and the government of Hissar.

"Annals of Bikanir"

Yet that Hindu (Tulsidas) was the greatest man of his age in India

గీ॥ యట్టై గసగసగింజపై ♦ నాఖారాను ద్వాదశాధిక శతతమా ♦ ధన్యయ మెల్లఁ
 గ్గి బూర్ణముగ వ్రాసినట్టి “య ♦ జ్ఞానమాదుఁ” డధివసించిరి యాణి ♦ ముత్యాలపీట,
 గీ॥ ‘పేక్ముబారక్’ మొగల్ బుధ ♦ శేఖరుండు, నా ‘హకీం హుమా’ మక్బరు ♦ నాప్రమిత్త
 డిరువు రొకచోటఁ బీఠంబు ♦ లెక్కియుండి రవిరళానందమున సస్మి ♦ తాస్యలగుచు,
 క॥ విరియు వివిధకుసుమంబులఁ బరిమళములు నించు పుష్ప ♦ వాటిక సొబగున్
 బురుడించి సభాభవనము దొర లందఱు గొలువ నలరెఁ ♦ దోరపుఁ గళలన్.

—*) అక్కరుసార్వభౌముఁడు కొలువుఁగూటమునకు వచ్చుట. (*—

గీ॥ సకల కల్యాణ భూషణ ♦ సహితమైన చారు లక్షణ భద్ర కుం ♦ జరము నెక్కి—
 యక్కరు సభాభవనమున ♦ కరుగుదెంచె భిల్లుఁడును పల్లకీ నెక్కి ♦ వెంటరాఁగ. 187
 ఉ॥ అంతటఁ దూర్యముల్ మొరసె! ♦ నక్కరు భిల్లునితోడ డిగ్గి య
 భ్యంతరమందుఁ జొచ్చె! దొర ♦ లందఱు నిల్చి నమస్కరించి! రం
 తంతనె వారి వందనము ♦ లందుచుఁ జేరెను సింహపీఠ; దు
 ర్దాంతరనం బెలర్పఁగ బి ♦ రంగు లనేకము ప్రేలె నయ్యెడన్. 208
 గీ॥ దుద్దుఁగంబడి బుజముల, ♦ దుద్దుఁగట్ట కరమున, నెసంగు గంభీర ♦ కాలమూర్తి!
 భిల్లుఁడు వసించె నొకదొడ్డ ♦ పీటపై న వేదికాంతమం దక్కరు ♦ విభుఁడు చూప. 209
 క॥ చుక్క-లలోఁ జంద్రునివలె నక్కజముగ వెలింగె నక్క; ♦ రందఱు దొరలున్
 గ్రిక్కిరియుచుఁ గూర్చుండిరి; చక్కఁగ సభ దెసను బాదు ♦ పా కనుఁగొనుచున్,
 నీ॥ “అఖిలసేనాధీశు ♦ లార! సామంత నృపాత్తంసులార! యు ♦ ద్యోగ-లార!
 యిది మహాసుదినమా! ♦ నిపు డనంతానంద మలరించు దొడ్డకా ♦ ర్యంబు జరిగె;

greater even than Akbar himself in as much as the conquest of the hearts and minds of millions of men and women effected by the poet was an achievement infinitely more lasting and important than any or all of the victories gained by the monarch... The second place after Tulsī-Das is accorded by unanimous consent to Sur-Das, the blind bard of Agra. He is said to have excelled in all styles.

§ Khwaja Abdus Samad, the most notable artist at Akbar's court in the early years of the reign... enjoyed much influence at court. His skill of eye and hand was so marvellous that he is recorded to have written on a poppy seed the much venerated chapter 112 of the Koran, which is reported to be worth a third of the whole book.

“Akbar the great Mogul.”

నా మహాదీప్యహా ♦ ర్వాంశంబుఁ దెలుప మి మ్మొదట రమ్మంటి ♦ నాదరమున;
నాజీవితమున ని ♦ తటి యమూల్యనువార్త నితవఱకుఁ దెల్పి ♦ యే నెఱుంగ;

గీ॥ నందఱును నాలకించి యా ♦ నందమొందుడనుచు సంగ రేకునను దాటాకుఁ దీసి
“యిందలి పవిత్రవార్తల ♦ నిపుడె చదువు” మనుచు లేఖఁ బృథ్వీరాజునందఁ జేసె.

మ॥ వినయం బేర్పడ జాబు దోసిటను బృ ♦ థ్వీరాజు చేకొంచు దా
నిని వీక్షించుచు రాతిబామ్మకరణి ♦ నిల్చుండె; నక్కర్ విభం
డనురాగోత్సుకచిత్తుడై “సుకవిరా ♦ జా! యేటి కట్లుంటివో!
వినిపింపదగుఁ గాదె! లేఖ” యనఁ బృ ♦ థ్వీరాజు మో మెత్తుచున్,

212

సీ॥ “ఆస్థానవాటియం ♦ దడుగిడినది మొద లారోగ్య మొకరీతి ♦ ననువుపడదు;
కన్నులు పచ్చనై ♦ కానరా! వీ లాశపత్ర మించుక కానఁ ♦ బడునె; కాని
యక్షరం బొకడైన ♦ నగపడ; దిట్టి దుష్టితి నివేదింపంగ ♦ సిగ్గు దోచె”
నన “శ్రమ మేటికి! ♦ ననువుగాఁ గూర్చుండి కొంతకుఁ గొంత వి ♦ శ్రాంతి నొందు”

గీ॥ డని వచించి యక్క ♦ ‘రబ్బూరురహిమాను’ వదనసీమ దృష్టి ♦ పఱపి “మీరు
జాబు నందఱు వినఁజదువు”డనఁగ దాని నతఁడు గొనుచు నిలువ ♦ యవనపతియొ:

క॥ “మీరును జదువఁగఁ దొరకొన! రూఱక యేమిటికి నిలిచి ♦ యుండెద! నిపుడే
ప్రారంభింపు” డన, నబ్బూరహిమానుండు వినయ ♦ భూషణుడగుచున్,

215

సీ॥ “పదినాల్గుగా జ్వర ♦ బాధచే నారోగ్య మనువుగా నుండలే; ♦ దైనఁ నీకు
నాజ్ఞ యనుల్లంఘ్య ♦ మగుట నెట్టులొ కష్టపడి సభాస్థలికి నే ♦ వచ్చినాడఁ;
గొంచెముకాలంబు ♦ గూడ నిల్వఁగనాకు శక్తి లేకున్నది; ♦ సత్య మిపుడు
దేవరకడ నివే ♦ దించితి” నని విన్నవింప నక్కరు నేత ♦ వెత వహించి

గీ॥ యేలముందె తెల్వకపోతి ♦ రీవిధంబు! నుఱక సభకు రప్పింపక ♦ యుండి యుండు!
నైన నిపుడేమి! చతురంత ♦ యానమెక్కి యింటి కరుగుఁడు! శ్రమమందఁ నేలయిచట!

ఆ॥ త్వరగ వెడలుడనఁ బ్ర ♦ థానమంత్రియు “నిప్పు డింటి కరుగఁజాల! ♦ నిందె కొంత
నేపు విశ్రమింపఁ ♦ దాపంబు శిగు! విచారపడకు” డనుచుఁ ♦ గూరుచుండె.

216

క॥ అనఘుం డక్కరు తనకరమున లేఖను గొనుచు ముఖము ♦ పుల్లొంబురుహం
బును గేర మధురకంత స్వనమున ‘విను’ డనుచు సభను ♦ జదువఁగఁ దొడఁగెన్.

“అక్కరు నృపాలకా!

స్వస్తి! ♦ యవధరింపు!

మెడతెరిపిలేని యుద్ధంబు ♦ లెసఁగె; రుజకుఁ
దనువు పాల్పడె! విశ్రాంతిఁ ♦ గోసఁ దలంతు;
నొడఁబడుదువేసి యార్జులల్ ♦ గడువు చాలు;
వైరి వ్యయ్యునుదారభా ♦ వమ్ము గలవు;
న న్నేఱుంగుదు! వెఱుగుదు ♦ నైతికమ్ము!
హితము యోజించి, నీమతం ♦ బెల్లొ తెలుపు!
తప్పక మెలంగు నట్లు....

ప్ర ♦ తా ప సిం గు. ”

సీ॥ అనుచు విశ్వములోని ♦ యవనీశ్వరులయందు సగ్రగణ్యస్థాన ♦ మాక్రమించు
నా పవిత్రశిరోది ♦ యాస్వయాంభోతాళి రాకాసుధాకర ♦ ప్రచురమూర్తి,
ధన్యుండు రాజాప్ర ♦ తాపసింహస్థపేద్రుఁ డాఱుమాసంబులు ♦ వ్యవధిఁగోరె;
నతని ప్రస్తుతపరి ♦ స్థితులెల్ల విషమమై పరిణమించినయట్టి ♦ సరణి తోచె;

గీ॥ సచిరకాలమునకు ♦ నామహాభాగుండు సంధి కడుగుదెంచు ♦ బాడ తోచు;
నంబరీశు మేటి ♦ యసమప్రయత్న మీ యానుకూల్యములకు ♦ నాస్పదంబు. 219

సీ॥ అకలుషానందదా ♦ యకమైన కల్యాణవార్తను మీకుఁ దె ♦ ల్పంగఁగోరి
యందఱ నీదిన ♦ మాస్థానమునకును జేర్చితి”ననుచు వ ♦ చించు నంత
“సంధియుఁ దప్పక జరుగుఁబా”మ్మని కొంద, “అతఁడు లోబడు సత్య”మనుచుఁగొంద
“తా ‘జలారుద్దీను’ ♦ హరిహరాదులుగూడ నాపంగ నేర్తురే!” ♦ యచుచుఁ గొంద

గీ॥ “తాప్రతాపుని దశసహ ♦ స్రాశ్వసతిగఁ జేయు”డని కొందఁ జెత్తుగాఁ ♦ జేతులెత్తి
యాసభాభవనములోన ♦ నన్నికడల లోకులును మిన్నుముట్టంగఁ ♦ గేక విడిచి. 220

గీ॥ అంత నక్కరునృపమాళి ♦ “యవును! వారు మైత్రి పాటింతురని తోచె ♦ మా”కటాచుఁ
❊ బృథ్వీరాజుఁ జూచుచు “నేటి ♦ కిట్లు నిల్తు! రేల కూర్చుండ!” రని పల్కఁబృథ్వీరాజు,

❊ He adored the very name of Pratap and the intelligence filled him with grief. With all the warmth and frankness of his nature, he told the king it was a forgery of some foe to the fame of the Rajput Prince. “I know him well” said he “for your crown he would not submit to your terms.” He requested and obtained permission from the king to transmit by his courier a letter to Pratap, ostensibly to ascertain the fact of his submission, but really with a view to prevent it.

“Annals of Mewar.”

—* అక్షదుసార్వభౌమునితో లేఖ ప్రజాపసింహునిదిగాదని వృద్ధ్యైతాజ్ఞానివేదిండుట. *

గీ॥ సేవకుడ నేను; నాస్వామి వీవు; నాకుఁ దెలిసంత నీకడ నివే దించుటయును

ధర్మవగు! విన్నవెంత; బ్ర॥ తాపసింహ కర లిఖత లేఖయుని కాదు! కాదు! కాదు!

గీ॥ అమల కైలాసవైల శృంగం గమునకన్న రమ్యతరమైన యామహం రాజు కీర్తి
నై పం జాలని యాగర్భ శత్రుఁ డెవఁడా యిట్లు కల్పించి లిఖించె నీది నిజంబు!

సీ॥ పాణిప్రతిష్ఠ స దృక్కితో నొనరించి, యమృతాభిషేకంబు నలవరించి,
కోటి కొక్కడు తెచ్చు కుసుమంబు లర్పించి, సాంబోధి వాసనల్ సంతరించి,
పూర్ణ నైవేద్యంబు ముందుంచి యర్పించి, కప్పపు టారతుల్ కానక లాసగి,
మంత్రపుష్పము పెట్టి, మమత నాత్మప్రదక్షిణనమస్కారస త్రియలు దీర్చి,

గీ॥ భక్తుఁ డెట్లును నాత్మదై వతముఁ గొలుచు నట్లుస్వాతంత్ర్యమును గొల్చు నాప్రతాపు!
డతని గళమునఁ గొనయూపి రాడుచున్న నీకు లోబడు ననుమాట నీళ్ల మూట.

సీ॥ బ్రహ్మవిద్యామహా త్వరహస్య మెఱిగిన యుత్తమోత్తమ రాజ యోగిమాళి,
హరిహరబ్రహ్మదు లడ్డువచ్చిన సుంత వెనుదీని భువనైక వీరమూర్తి,
పదునాల్గులోకముల్ ప్రతిఘటించిన బట్టుదల మానని భగీర థ ప్రభుండు,
తవిలి మార్కొన్న మే రువునైన బాదుతోఁ బెకలించు దుర్దమ పృథుబలుండు,

గీ॥ చంద్రసూర్యులు గతిదప్పి చనిన నాత్మనై భవముఁ గొలుపొని యా భానుకుటుండు
శ్రీచోటఁగితానుగా నీదు చెలిమి కోర నిలయుఁ గుంగెనె! యంభోధులింకిచనెనె!

గీ॥ ఢిల్లీతో మొగల్ సామ్రాజ్యమెల్లఁగొనుచు స్వయముగా నీవుపోయి తఃపురణయుగళ
మును భజించెద నంచు మ్రొక్కిననుగాని తగులఁ డాతండు వామసా దమున నేని.

సీ॥ తొరుక్కన్యపమహా స్థానవాటికలోన నిదలు దొరలు నే డిట్లు చేరి
తనకమ్మఁ బరికించి తగునంచు నీపట్టపగ లిట్లభిప్రాయ పడిరటంచు
దెలిసెనేని ప్రతాప దేవుని కోమల దివ్యచి త్రం బెన్ని దిశల నొగిలి
జాలినొందునో తెల్పు జాల; నక్కరటన్న నతనికిఁ గొంత మ ర్యాద యుండె;

గీ॥ నక్కట పరేంగితజ్ఞాన మణువుగూడ లేదె! విపరీతవర్తనుల్ వీరలంచు
నమ్మహాత్ముండు తలపోయు; నతనిమదిని నున్న మర్యాదయును గూడఁనూడిపోవు."

అ॥ అని వచింప నతని యంబుదగంభీర భాషణములు విని స భాజనంబు
లబ్బురంబు నొంది; రక్తరు నవమంద హాస రోచియగుచు నతనిఁ జూచి, 228

—*) అక్కరుసార్యభాముడు పృథ్వీరాజునకు బదులు చెప్పుట. (*—

- సీ॥ “ఆమహామహుడు పు ధి ణ్యస్వరూపుడటంచు, భవనైక వీరపుం ధి గవుడటంచు,
నర్కవంశస్థుల ధి కావతంసంబంచు, ననుపమ శుద్ధవ ధి ర్తనుడటంచు,
గొలదిమీఱిన పట్టు ధి దల గలవాడంచు, నసమానధైర్య హే ధి మాద్రియనుచు
నాశలేని యమాను ధి హనందపరుడంచు, బ్రతిలేని యీశ్వర ధి భక్తుడనుచు,
గీ॥ గ్రమ్ముకొను బహుభాషదా ధి ర్ణవములందుఁ గడిమి తగ్గని నెఱయీత ధి కాడటంచు,
నే నొకడ సేల! యీదేశఁమెల్ల భవన మెఱిగి యెఱిగి వేనోభులఁనెపుడు మెచ్చు.
గీ॥ సర్వమంగళోదారప్ర ధి శస్త్రమూర్తి శ్రీప్రతాపు స్వాతంత్ర్యల ధి క్షీన్వరూప!
తల్లి పాశేశ్వరీదేవి ధి ధైర్యమహిమ శిశువు లాటలలోఁ బ్రశం ధి సింహముడు. 230
గీ॥ ఆమహీంద్రుపై నెంత మ ధి ర్యాదగలదో పల్లకి నెక్కినచ్చి స ధి భాస్థలమున
వేదిపై హేమపీఠిపై ధి వెలసియున్న వననివాసియో యీభిల్ల ధి వరుడు సాక్షి! 231
క॥ వీరకుటుంబం బగును మహారాజాగారి దనుచు ధి నొడల యూఁపన్
నేరనివాఁ డిలపై మన నేరని వాడందు; నిజము ధి నిజ మిది యెందున్. 211
క॥ ఉన్నదిదె తాటియా; కిం దున్నది నృపగురుని వ్రాత; ధి యున్నది తుది వ్రా;
లున్నాడు భటుడు; పనియే మున్నది లేదనఁగ, లేని ధి దున్న దనఁగ! 212
గీ॥ త న్ననిపె మహారాజాప్ర ధి తాపసింగు జాబు నాకియ్య ననుచు నొ ధి సొగె దీని
బొంకనఁగ నెట్టిదో దాని ధి పు ట్టెఱుఁగని మంచి మనసున్న యీభిల్ల ధి మధురమూర్తి.
క॥ “ఇందు నసత్యం బుండదు! సందేహము వాయదేని ధి శబరభటుని మీ
రిందఱలో నడుగుం” డన సందియక పృథ్వీరాజు ధి “శ్రమ మేమిటికి!” 235
క॥ ఈలేఖికిఁడఁ దవలిన వ్రాలునకును సత్యమైన ధి వ్రాలున కెంతో
పోలిక గల దంతియ; యీవ్రాలును నృపగురుని దనుచుఁబలుకఁగజాలన్. 215
క॥ వివరం బిది; యీభిల్లుని నెవఁడేనియుఁ బాపియుండు! ధి నీకాలమునం
దివి క్రొత్తలె! ధన మున్నను భవనంబులు మార్చవచ్చుఁ ధి బో! నిమిషమునన్. 237
గీ॥ అంత యేటికి! దేవర ధి యనుమతింపఁ బరమవిశ్వాసియైన సే ధి వకునిఁ బాపి
యరయువాడ నిందలిసత్య; ధి మంతదాఁకఁ గమ్మ నమ్మకయుండును ధి గాక మీరు.”
—*) మానసింహుడు ప్రతాపసింహునిగూర్చి తేలికగా మాటాడుట. (*—
క॥ అని బలము నిగుడవచ్చియిచ్చిన వదనంబెత్తి మాన ధి సింహుండు “ప్రతా

పశ్యసతియెడ నాకును దీరని వైరంబుంట యంద ♦ అకు విడితుంటే!

239

క॥ అతఁ డతిలోకబలోన్నతుఁ డతులితవిక్రమనిధానుఁ ♦ డలఘుత్వాగా
న్వితుఁడనుట సూర్యదేవుఁ డతితరతేజస్వరూపుఁ ♦ డనుటయ కాదే!

240

క॥ ఇనచంద్రులు గతిదప్పినఁ దనస్వాతంత్ర్యంబు విడక ♦ ధైర్యంబున డీ
కొని కోటివిపత్తులు గోటను మీఱెడు ధీరుఁడని దృ ♦ ధమ్ముగ నెత్తుక.

241

గీ॥ ధైర్యశౌర్యాదిగుణసము ♦ దాయమునకుఁ దగ్గనిది మెతెతన మాప్ర ♦ తాపునందుఁ!
గానిచో నందఱట్లు సా ♦ ఖ్యమున మనక యూపిరాడని రణముల ♦ నేపుచెడునె! 242

సీ॥ “అఖిలదేశాధీశుఁ ♦ డగు మహమ్మజ్జలాలుద్దీను సాహాయ్య ♦ మొదవియుండ,
నుదయపర్యతమునం ♦ దుండి యస్తాద్రిమేరకుఁ గల్లు సకల గో ♦ త్రాధరంబు
నెదిరి లేకుండ జ ♦ యించిన నావంటి పటుపరాక్రమశాలి ♦ పత్తిఘటింప,
మానవమాత్మలే ♦ రైన నితటికన్న నిమిషంబు తలయెత్తి ♦ నిలువఁజాల;

గీ॥ రీడకే పాదుషాగారి ♦ తోడి పోరు తలమునుకలొచుఁ బడియెఁ బి ♦ తాపుమీఁద;
నాతఁ డెంతకాలమొ యింక ♦ నని యొనర్చు బూసఁ; డీమూస మఱి కలఁలోని బాస.

సీ॥ మేవాడరాజ్యల ♦ క్షి యనాథయయ్యె! దుగ్ధమదుర్గనివహముల్ ♦ గాలిఁ గలిసె!
భండారములు పటా ♦ పంచలై చెడిపోయె: సేనాబలం బెల్ల ♦ శిథిలమయ్యె!

సామంతనృపు లన్య ♦ సీమల కేగిరి! బంధుసంతానంబు ♦ పలుచనయ్యె!
దల దాచుకొన నింత ♦ నెలవును గఱనయ్యె! గట్టుగుడ్డలు వేలి ♦ కలుగఁ జరిగె!

గీ॥ గడుపు మలమలమాడ! బిం ♦ కంబు లూడ! బలము నుడిసె! స్వాతంత్ర్యపి ♦ పాస లెడనె!
నిట్టి నిరుపేద యని సేయ ♦ నెంచునేని యతని సంరంభ మెల్ల స ♦ న్నాన్యసిపెట్టి.

చ॥ అడిగెను నేటి కీవ్యవధి ♦ ప్రాణము వోవక; నాటుమాసముల్
గడువపు చూడుఁ; డీగడువు ♦ కాలము దాటకమున్నె పాదుషా
యడుగుల వాగ్రి తా నవిన ♦ యం బొనరించిన జాడఁదెల్పి మ్రొ
క్కెడి; నివి లోకమందుఁ బరి ♦ కించిన చర్యలె; నేడు కొత్తలే!”

245

క॥ అను మానసింహు మాటలు వినినంత నొకింత వంత ♦ పెరుగఁగ స్వాంతం
బునఁ బృథ్వీరా జడఁపంగనులేక సభాజనంబుఁ ♦ గలయగఁ గనుచుక,

246

—*) పృథ్వీరాజు మానసింహుని మాటలను ఖండించుట. (*—

జా॥ “ఏమో! నాకటువంటి భావము రవం ♦ తేనిక మదిక లేదు! వి

శ్వామీయప్రకట ప్రతాపుడు ప్రతాపాధీశుఁ డాబూగిరి
న్వామి గా కొరు మొక్కఁ డెట్లు! శతలఁ డక్షల్ వీరయోధుల్ సమి
ద్భూమి ముట్టినఁ గెంజిపుల్లటు శిరం ఁ బుల్ గిల్లివైచుఁ జూమి:

247

సీ॥ గోచిపాతయలేని ఁ కుంభసంభవుఁడు సముద్రముల్ దావె నా ఁ పోశనముగ;
బడుగయ్య మఱి వసి ఁ ప్థుఁడు గాధినుతుసేన బ్రహ్మాదండమున లోపలికిఁగొనియె;
బ్రహ్మాదుఁ డైదేండ్ల ఁ ప్రాయంపువాడయ్య విశ్వంబునెల్ల స్తం ఁ భింపజేసె;
సంగముల్ లేనివాఁ ఁ డయ్యఁ బంచశరుడు పూవుటమ్మున లోక ఁ ములు జయించె;

గీ॥ నాత్మబలము ప్రథానమై ఁ యలరుఁగాని యుపకరణములఁ బనియేమియు త్తములకు!
లేమి యున్న, సాయంబేమి ఁ లేకయున్న, నాప్రతాపుఁ డభ్యాత్మ ఁ సత్వప్రభుడు.

గీ॥ అకట! యతఁ డేడ! నీ వేడ! ఁ యక్ష్మ డేడ! యమరగిరి కణువునకున్న ఁ యంతరంబు!
జగము తలక్రిందయినఁగాని ఁ జరుగఁబోవ దాప్రతాపుఁడు లొంగుట” ఁ యని వచించె.

గీ॥ పులకితశరీరుతాచ నాఁ ఁ దలల నూపు దొరల తలల రుమాలులు ఁ వజ్రలె నపుడు;
కమ్మతెమ్మెర గ్రమ్మ వృ ఁ క్షములతుదల గునిసియూడెడు క్రొవ్విరిఁగుత్తు లట్లు. 250

సీ॥ “మానసింహనృపాల! ఁ మనము సృష్టిరాజు విన్నపంబును ద్రోసి ఁ వేయఁబోల;
దిట నుండు వారిలో ఁ నితఁ డొక్కఁడే మహారాజాప్రతాపు గా ఁ రాపుఁజుట్టి;
మితఁ డప్పు డప్పు డా ఁ యినకులస్వామి దర్శన మొనరించిన ఁ చనువుకలిమి
నామహామహు భావ ఁ మన్నియంశంబులయెడ నెక్కుఁడగురీతి ఁ నెఱిఁగియుండు;

గీ॥ నితఁ కితఁడు తొందరమాని ఁ యెల్ల కార్య గతుల ధీర్ఘ మాలోచింపఁ ఁ గాఁ దగు ననె;
మనకు మాత్ర మిప్పటికి మింఁచినది గలదె! విదియఁ దోఁపని చంఘుండుఁతెదియఁదోను!

గీ॥ ఎదిరి వాదమ్మునకుఁదగు ఁ నెన్నివసతు లన్నియు నొసంగి సత్యము ఁ నరయు టచిత!
మాత్ర మేమిటి కిపు” డని ఁ యవననృపతి దృష్టిమార్చి పృథ్వీరాజు ఁ దెసనుగాంచి,

ఉ॥ “నీవు వచించుమాట గణ ఁ నీయమః యట్టులె నీకు నిష్ఠమా
కై వడి నమ్మి నేర్చిన యె ఁ కానొక సేవకుఁ బాపి, యాజగ
త్పావననర్థమండగు ప్ర ఁ తాపుని భావ మెఱింగి, మాకు నా
యావినరంబులఁ దెలుపు ఁ మందలి సత్యము రూప మేర్పడఁ.

253

గీ॥ ‘అంతడాఁక మేవాడవై ఁ నరుగరాదు మొగలు నై న్యంబు’ లని నేను ఁ ముదలసేతు;
బనులు చాలింతమిపు” డని ఁ పలికి లేచి సభ ముగియఁజేసె; సంతదుండుభులు మ్రోసె.

—*) పృథ్వీరాజ భిల్లుని దోడ్కొని తన యింటి కరుగుట (*—

సీ॥ కుండంబునుండి ది ♦ కుల్లనిండ నగ్నికణాబూు చెదరు చం ♦ దంబు దోప,
సై న్యాధినాథు లా ♦ స్థానరంగము వీడి యాత్మమందిరముల ♦ కరిగి రపుడు;
రాజమార్గమున న ♦ గ్రస్థానమున నిజగృహము జేరగఁబోయె ♦ బృథ్వీరాజ;
ద్వారసీమ కతని ♦ భార్య జోషీబాయి స్వర్ణ కుంభంబున ♦ జలము దెచ్చి

ఆ॥ పాదయుగము గడిగి ♦ పై చెఱంగునఁ దడి యార్చె; లోని కిరువు ♦ రరిగి రపుడు;
పావనానురాగ ♦ బద్ధ శోభన రాజహంస దంపతులను ♦ ననుకరించి. 255

గీ॥ “అఱుమాసముల్ విశ్రాంతి ♦ యవసరమని పాదుపాకడ కీభిల్ల ♦ బటుని బంపె
నాప్రతాపదేవుం” డని ♦ యతనిఁజూపె బృథ్వీరాజ; జోషీబాయి ♦ వెతఁ గలంగె. 255

సీ॥ “ఏనుంచు నీకిచ్చె ♦ నీకమ్మ! రాణాప్రతాపేశ్వరుం” డాచు ♦ ధవుండు నుడువ,
“వ్రాయునప్పుడు కమ్మ ♦ వ్రాయుపైఁ దద్భావ మెట్టులుండె.” నటంచునింతియడుగు;
“నామహామహముఖా ♦ బుత నొచ్చినయట్లు కనుపించెనే!” యంచుఁగొంతుఁడనఁగఁ;
“బాశేశ్వరీమాత ♦ పృథుండు లేఖ లిఖించు కతయెఱుంగునె!” యంచు ♦ నతివ పలుకు;

గీ॥ “భక్తమణి నలుంబ్రాస్వామి! పాయకెపుడు విభునిగొల్పునె” యనిభర్త ♦ పృచ్ఛసేయఁ,
“గసరు మొగ్గలు మాతల్లి ♦ కాన్పులడవి కాకలకుసుక్కిరో” యంచుఁ గొంతయడుగు.

ఉ॥ “చెప్పుము చిత్ర మిచ్చి యిదె ♦ శ్రీనృపలోకజగద్గురుండు మా
యప్ప ప్రతాపదేవుని ము ♦ ఖాంబురుహంబునఁ జంద్రబింబమా
దొప్పెడి వెన్నె లట్లలరు ♦ నుత్తమమా దరహాసరేఖ తా
నెప్పటియట్లు పాయక ర ♦ హించుచు నుండునె! భిల్లశేఖరా!” 258

క॥ అని మఱియు మఱియు నయ్యంగనయును బతి యొత్తియడుగఁ ♦ గా భిల్లుండున్
దనమది కుదురుపఱచి కల్గిన సంగతు లెల్లవారి ♦ క్కొ వినిపించెన్. 259

సీ॥ “తొలిదినంబునఁ జీక ♦ టులు క్రమ్మువఱ కాజి విడకరేఁగె” నటన్న ♦ వెన వహించు;
“దినరాత్రములు రెండు ♦ తిండిలేక కుటుంబ మలసిపోయె” నటన్నఁ ♦ గళవళించు;
“గాలియు వాన జ ♦ గర్భశయమురేఁప నచికె” నన్నను మది ♦ నుమ్మలించు;
“బిల్లి రొట్టెను నాచి ♦ బిడ్డతొమ్మను జల్పిపోయె” నంచు వచింపఁ ♦ బొక్కిపోవు;

గీ॥ “రాజగురుసార్వభౌము వ ♦ జంపుగుండె కఱకునెడి మే త్రవడి వ్రాసెఁ ♦ గమ్మ” యనిన
వేడినిట్టూర్పు పుచ్చి యా ♦ పృథ్వీరాజ లేమ కన్నీటి మున్నీటి ♦ లో మునింగె. 260

సీ॥ “తపసియ ఘటిత సుం ♦ దరమందిరములున్న, బలురకంబుల నుప ♦ వనములున్న,
మదనోపమానుడై ♦ మన్నించు మగఁడున్న, దాసీజనంబు వం ♦ దలుగనున్న,
బెన్నిధులనుమీఱు ♦ విత్తసంపదయున్న, గరమరుదైన భో ♦ గంబులున్న,
వలువలు నగలు రా ♦ సులు రాసులుగనున్న, దమమాట వేదమై ♦ తనరుచున్న

గీ॥ మాటవిసఁ గష్ట మిప్పటి ♦ మానవతులు; తినఁగఁ గట్టఁగ లేక కా ♦ ననము వెంట
నాథు డేవునివలెఁ గొల్చె; ♦ నాదుపెద్ద తల్లి జూలిన సాధ్వీమ ♦ తల్లి గలదె! 261

గీ॥ జగములోని వీరులును రా ♦ జన్యవరులు గొలువ విశోష్ణతుండునై ♦ యలరవలయు
తండ్రి పడుపాట్ల కకటాయం ♦ తంబెలేదె!” యని కలంగి జోషీబాయి ♦ యడలువడియె.

గీ॥ తనకుల సుధాంబురాశి పూ ♦ తమ్ముసేయ నవతరించిన పద్మాల ♦ యావతార
యలఘుసాధ్వీ జోషీబాయి ♦ యడలు చూడరాదనుచు సూర్యుఁ డపరవా ♦ రాశి డాసె.

సీ॥ పలురంగులీను పు ♦ వ్యలచే నలరి మందిరము వెన్న నొక్కయా ♦ రామ మలరు;
నారామమున వట్టి ♦ వేరులతోఁ గప్పఁబడి యొక్క చలువ చ ♦ ప్పరము దనరు;
నద్దాని నడుమఁ గ ♦ మ్రోసనములు కొన్ని వాని నడుమ నొక్క ♦ బల్ల యుండె;
మొకమాలు వలువ సొంపులుగుల్కఁ బైన; వ్రాతకుఁ దగ్గ యన్ని సాధనములుండె;

గీ॥ నంతఁ బృథ్వీరా జొక విశా ♦ లాసనమున బల్లముందుఁ గూర్చుండి ని ♦ లెల్ల దీర్ఘ
యోజనల ముద్ది కొంతసే ♦ పుండి పిదపఁ గరమునను గాగితంబును ♦ గలముఁ గొనియె.

—*) ప్రధానమంత్రి యబ్ధారహిమాను పథ్వీరాజును దర్శింప వచ్చుట. (* —

గీ॥ అంత సేవకుఁ డరుదెంచి ♦ “యగ్రమంత్రిగారు విచ్చేసి”రన వెల్లి ♦ గారవించి
ప్రక్కవాకిటఁ జలువచ ♦ ప్పరమునందుఁ జేర్చి తానును జెంత నా ♦ సీనుడయ్యె.

క॥ “పదినాల్గున నారోగ్యము కుదురుగ లే దనుచు మీరు ♦ కొలువునఁ దెలుపక
మదిఁ జింతపడితి; నెటు లున్నది! యి” ఘ్న పృథ్వీరా జ ♦ నంగ సచివుఁడుకా, 266

సీ॥ “అచటి విశేషాబు ♦ లన్ని మీకెఱిగింపవలెననియే యిట్లు ♦ వచ్చినాడ;
భానుకులస్వామి ♦ వాసిన యాలేఖ నవలోకనముచేయు ♦ నంతమాత్ర,
నామహామహుడు లో ♦ కైకాగ్రపీఠంబు డిగ్గి యక్ష్మరుకుఁ జే ♦ యొగ్గునట్టి
దుష్టితి యేర్పడె; ♦ ద్రోవ యిరుక లేదె యని నాకు మనసులో ♦ మనసు లేదు;

గీ॥ కమ్మఁ జదువఁగ మది జాలిఁక్రమ్ముకొనుచుఁ “బదిదినంబులు బాధించె”జ్వర”మటంచుఁ
బలికి తప్పుకొంటిని: గాని ♦ బాధ గలుగ; దెప్ప టట్ల నాకారోగ్యమెసఁగియుండు.

- సీ॥ పుట్టినప్పటినుండి ♦ బొంకన్న నెట్టిదో దానిరూప మొకింత ♦ యే నెఱుంగ;
నామహారాజు వ్రా ♦ యగలేక వ్రాయ నా కష్టగర్భితలేఖ ♦ గాంచి నపుడు
నాసత్య మెట్లు పా ♦ డై సమసిన మానె, నన్మలంబు పలికి నే ♦ నాచరించు
దోహంబు లేదని ♦ తోచి, యెట్టులొ కష్టమున 'జ్వరంబని నేను ♦ బొంకినాడ;
- గీ॥ నన్మలదోషంబునైన ధై ♦ ర్యమున నోర్తు; నామహాభాగు మదిని దై ♦ న్యమున కోర్వ
లే" నటించు నబ్జురహి ♦ మానుఁ డనగఁ, బ్రీతి యుట్టిపడంగ, నా ♦ పృథ్వీరాజు,
- సీ॥ "అనందమయ్యె మీ ♦ యారోగ్యవార్తకు; నాకమ్మ సభను నే ♦ నంది చూడఁ,
బదములక్రింద భూ ♦ భాగ మట్టులె క్రుంగి పాతాళమున కేగు ♦ పదిగిఁ దోచె;
వీరాధీశ రి ♦ త్యాధ్యధ్యదేవతా క్షత్రతేజోమయ ♦ స్వర్ణమూర్తి
యవనిని బారలునే ♦ యని, పెద్దిఁబందిరి కుప్పఁగూరఁగ ధాత్రి ♦ గూలునె యని,
- గీ॥ దేవ! నాపరితాపంబు ♦ దేవుఁ డెఱుంగుఁ; గమ్మఁ బరికింప డగ్గత్తి ♦ కయు జనించి
యింత మాట రాదయ్యె; నే ♦ నేమి నేయరాఁకు, నట నిల్చిపోతి, తా ♦ ప్రతిమ భాతి.
- ఉ॥ అన్మహానీయు గౌరవము ♦ సంతయె యింతయె తగ్గఁజేయు నా
కమ్మ నొకింతయుఁ జదువఁ ♦ గా మన సింతుక లేక "నాదు నే
తమ్ములు పచ్చనయ్యె; లిఖ ♦ తమ్ముఁ గనుంగొన లే" నట చస
త్యమొక్కఁ డడ్డు వెట్టి యెటా ♦ తప్పుకొనంగను గంటిఁ గొల్కునన్"
- క॥ అన, లేసగ వొకయందము ననువుపటిప నెమ్మొగమున ♦ కబ్జారహిమా
నును "జట్టచివరఁ జక్కని పని చేసితి రందఱును నె ♦ బాసని మెచ్చన్.
- ఉ॥ 'ఈకడఁ గమ్మ బొం' కనుచు ♦ నేర్పడ దెల్పి నిశాప్తభృత్య లో
కైకగురూత్తముఁ దరియ ♦ సంపగ నక్కరునేన సమ్మతిఁ
గైకొనివచ్చి గొప్పయన ♦ కాశముఁగూర్చితి రిప్పు; విస్మయై
కాకరనైన నీదు సమ ♦ యస్ఫురణంబు నుతింప నొప్పెడున్.
- సీ॥ అవిరళత్యాగంబు ♦ నకలంకవరన స్వాతంత్ర్యక్తి దే ♦ శమునభక్తి
సౌజన్యయుక్తి నా ♦ జనపాలకులక్షాళి సకలభారతయోగి ♦ చక్రీవర్తి;
కసపు రొట్టెలు స్ఫుటి ♦ కంపునీరముఁ గొంచుఁ గామధేనువుభంగిఁ ♦ గాగ్రలు; నతని
నాదర్శమూని యో ♦ గ్యతఁ బెంప వారు వీ రన కందఱకును బా ♦ ధ్యత యెసంగు;
- గీ॥ హృదయమున వీరరసమున్న ♦ నెవ్వఁడైన దేవపూజాగృహమున నాధీరు విగ్ర
హము నిలిపి మూఁడువేళల ♦ నర్చనేయు టర్హమను సూక్తి యందు లే ♦ దతిశయోక్తి.

270

271

- గీ॥ ఆశిశోదియా వంశ దు ధృద్ధిచందు) చరణములు పూజ సేయ వి ధృష్టి వాసి
తీసికొనివచ్చినాడ సే; ధీని జదివి వలయు మాపులు గావించ ధ వలయు" ననిన,
- గీ॥ "అయ్య! నీకమ్మ కన్నుల నద్దుకొనుచు జదివి హర్షింపగల యదృష్టంబె చాలు; గమ్మతావుల వీచు నీ కవనమునకు మెఱుంగులను గూర్చుజాలు నేర్పరులు గలరె!"
- గీ॥ అనుచు బృథ్వీరాజు విశేష హర్ష మలర సచివు విజ్ఞప్తి పత్రంబు చక్క విప్పి విడివిడిగ ముత్తైయుములట్లు వెలయుచున్న కమ్మయందలి ప్రత్యక్ష రమ్మ చదివె.
- సీ॥ తూచియుంచిన మాడ్కి దోచు శబ్దంబుల హాయికి మదిలోన నలరి యలరి, సరస స్వభావవే శల మనోభావంబు లచ్చొత్తినట్లుండ మెచ్చి మెచ్చి, యాత్మావబోధర హస్యాంశములు నిండి యుబుకుటఁ గని తల యూచి యూచి ప్రిసరించి నిలువెల్ల రసముట్టిపడునట్టి ఘట్టంబులను జూచి కరఁగి కరఁగి,
- గీ॥ భారతీయగౌరవము కా పాడుమనుచు భక్తి వేదచల్లుచో మోద బాష్పతతులు వెల్లువలుగట్టి దూడ, నా పృథ్వీరాజు హర్ష జలరాశిఁ దేలి నీరై సమించె. 277
- ఉ॥ "ఎంత మహానుభావులరో! యెంత తపం బొనరించినారో! దుర్దాంతపరాక్రమాంకుఁడు పృథ్వీ తాపమహీంద్రు) పదాబ్జయుగ్మం దెంతటి భక్తి భావము వ హింతురో! వేయును నేల! లేఖ యా ద్యంతము సదృశస్ఫురణ మంది సుధా గురియించుచుండెడి.
- 278
- ఉ॥ ఈరచనావిశేషమును నిందలి త్యాగము వీరపూజయు గూరుచునట్టి మోదమున కు గలిగించెడు దేశభక్తికి బారము లేదు; నిక్కముగ భారతదేశచరిత్రనుం దలం కారవిశేషమాచు ద్రిజ గంబులు మెచ్చి నుతింప నొప్పికి.
- 279
- గీ॥ ఒక్కవారిలున్న నిది దేవయోగ్యమగుచు వెలయు"నని పృథ్వీరాజునఁ బ్రేరేక్షణయును "ననఘ! యాలోపమును దీర్చునట్టి భార మిపుడు మీపై న నుండు; వాల్మీకిగఁగవలయు"
- మ॥ అని పల్కు విని పృథ్వీరాజు "సచివేం దా! నీమనోవిధి సంజననంబౌ మృదుభావసంపదలు ను తానామృతానంద జేర్చి కూర్చిన యాయుత్తమలేఖకు జవర మీ శ్రీనామధేయంబు నుంచినచో శీర్షముపై గిరిట మిడు నా చల్యంబు దీపించెడు.
- 281
- క॥ అమలమయి, లోకవిఖ్యాతము నాచు, గురుత్వమందు త్వన్నామనువర్ణమయాక్షరముల లేఖాంతమున శోభిల్లజేయు ధన్యప్రవరా!"
- 282

చ॥ అని వచియించునంత వద ధ నాంబురుహంబున వింతభావముల్
మునుకొని తోచ, నా సచివ ధ ముఖ్యుడు మోమును వాల్చి “లోకపా
వనసుచరిత్రుడైన యల ధ భానుకులేందు కటాక్షవీక్షణం
బున కిసుమంత పాత్రమగు ధ పోడిమి గల్లునె నన్ను బోంట్లకుఁ!” 283

సీ॥ ఇనకులేశ్వరుడు నే ధ నెవ్వడ ననుమాట గూడ నెఱుంగని ధ కొత్త వాడ;
నాన్వ మతవిరుద్ధ ధ మైన మహమ్మదీయకులంబునను జన్మ ధ చందినాడ;
భారతదేశంబు ధ వాడఁ గాను; బ్రతాపభూరమణునకును ధ దూరగుండ;
బరమశత్రుండంచు ధ వారు భావించు నక్కరుపాదుశాహికఁ ధ బిభ్రమమంత్రి;

గీ॥ నామహాత్ముని దొడరిన ధ యాపదలకు నంతయో యింతయో హేతు ధ వైనవాడఁ;
గాన నీకమ్మ నానంత ధ కమ్ము మోపఁ గాను; నాకట్టి భాగ్యయో ధ గంబు లేదు. 284

ఉ॥ ఆరవివంశ్యమాళి జగ ధ మంతకుఁ బూజ్యుడు నాకు; నన్నుబోల్
క్రూరతుగుష్కువ్రాలుఁ గని ధ కోపము నొందునో యేమొ; శాంతి వి
స్తారము తన్ననం బెరియు ధ జాడఁ బ్రవర్తిలజాలఁ నెన్నడుఁ;
క్షీరఘటంబునక విషముఁ ధ జిల్కెడు కిల్చిషచిత్తు లుమరే!

మ॥ తలఁతుక నే నొకరీతి సుస్థిరముగాఁ ధ దద్దర్శన స్ఫుర్శనం
బులు శేకున్నను నీభవంబున జగ ధ త్పూజ్యంబులౌ తత్పదం
బుల ధ్యానింపుచు, దివ్యనామము జపం ధ బుక జేయుచుక, గాలముక
దొలంగక ద్రోయుదునేని ధన్యుడనటం ధ దుక; లేవుపో లోపముల్. 286

క॥ రాజకులోద్భవుడవు కవిరాజవు, మఱి బంధుతావి ధ రాజితుడవు, రా
రాజహితుడవు, వేఱగు యోజన లేమిటికి! వ్రాల ధ నుంపుము వేగక.” 287

క॥ అనఁ బృథ్వీరాజు తనమనమున నాతని భక్తిభావ ధ మున కాశ్చర్యం
బును బొంది “సచివశేఖర! నినుఁ గొని యాడంగ నెవరు ధ నేర్తురు! ధరణి, 288

సీ॥ విశ్వోన్నతంబైన ధ వీరపూజానకి, తనివోని యసమాన ధ దైవభక్తి,
సముదారభవ్యపే ధ శలహృదయంబును, బరిశుభ్రమగు నార్వ ధ వర్తనంబు,
సర్వసమత్వ ని ధ శ్వల దివ్యభావంబు, స్తుతిసేయదగినట్టి ధ మతసహనము,
సకలదిగంత వి ధ శ్రాంత భూరియశంబు, స్వాంతంబు నిండ ద ధ యారసంబు,

గీ॥ నలరు ఘనుడవు: యవనుడ ధ వైన నేమి! యుత్తమోత్తమభారతీ ధ యుడవు; నీవు
వ్రాము నీకమ్మ నావ్రతా ధ పక్షిఁగింద్రుఁ డాదరించు దప్పక”యన, ధ యవనమంత్రి,

గీ॥ “కులముఁ దలఁపక గుణ గణం ♦ బులు గ్రహించు జ్ఞానఖని, నిత్యసాత్త్వికచక్రవర్తి!
యతనిమదిఁ దావుగలదె కో ♦ పాంకురమున; కకట! యెఱుంగక యాడితి ♦ నంతెగాక.

సీ॥ అతికష్టమగు పరి ♦ స్థితులందు భక్తిరసోద్బుద్ధమైన యీ ♦ యుక్తలేఖ
నామహామహుని ది ♦ వ్యాభిధానంబె యాద్యంతంబు వర్ణితం ♦ బగుట, నిదియు
భారతఖండంబు ♦ భావిచరిత్రలో నతులితాగ్రస్థాన ♦ మాక్రమించు;
నట్టి యుక్తమలేఖ ♦ యందు నావ్రాలుంట యసమాన పరమ భా ♦ గ్యమ్ము నిజము;

గీ॥ భక్తిమెయి నిందు వ్రాసిన ♦ పద్యమాల భువనగురునకు విరజాజి ♦ పూల మాల
యగుచు, హృదయమెక్కి కృతార్థమయ్యెనేని మనల మించు ధన్యులు లేరు ♦ త్కృతలమున.

క॥ సామాన్యాహారం బది స్వామి యెదుర నుంపఁబడి ప్ర ♦ సాద మగు నటుల్,
సామరుడ యవనుడను నా నామ మతనిఁ జేరి పావ ♦ నం బగుఁ గాతల్. 292

గీ॥ ఆత్మధర్మంబు నెంచి కా ♦ ర్యంబు నెంచి, యన్నిటిని మించు నాపర ♦ మాప్తమిత్రు
లైన మీయాజ్ఞ నెంచి నాస్వాంత మిపుడు వ్రాల్చితి యుక్తమంచు నిర్ణయమొనర్చె.”

గీ॥ అనుచు, వ్రాలుంచె; బృథ్విరా ♦ జల్లె చేసి, దాని నదికించి, “రాణాప్ర ♦ తాపసింహ
దేవునకుఁ, గైలవారాప్ర ♦ దేశ” మనుచుఁ బైన లిఖించి, యాభిల్ల ♦ భటునకిచ్చె.

—*) భిల్లుడు డిల్లీపురము వీడివచ్చుట. (*—

ఆ॥ పలురకముల తిండి ♦ బండాలముల తోడఁ, గంబళమునఁ గట్టు ♦ కమ్మ తోడఁ,
బైనఁ గురియుచుండు ♦ పలు దీవనల తోడఁ, దరలె భిల్లుఁ డురు ము ♦ దంబుతోడ.

ఆ॥ “అల్ల వాడె భిల్లుడంట; యక్ష్మరుశాహి యోగమునఁ గూరు ♦ చుండె నంట;
నాప్రతాపు దూత ♦ యట యితం”డని, మేడ లెక్కి నిక్కిచూచి ♦ రింతులెల్ల.

క॥ శ్రావణమాసము ముదిరెను! మేవాడ్డేశమున నభము ♦ మేఘాకీర్ణం
బై వాన లలముకొనె! హారావళి విడి ఢిల్లఁజేర ♦ నరిగిరి యవనుల్. 297

శా॥ అంతరాగమెలర్ప భిల్ల పతి డా ♦ యన్వచ్చి “హారావళి
పాంతారణ్యము వీడి రయ్యరులు! సం ♦ గామంబునుకొనిల్చె! వి
శాంతిఁ జెందఁగ నాదు గూడెమునకుఁ ♦ ర”మ్మంచుఁ గొంపోయెడు
ర్దాంతప్రభవు నాప్రతాపుని సభా ♦ ర్యాపుత్ర పై న్యంబుగఁ. 298

గీ॥ రచ్చపట్టునఁ బెనురచ్చ ♦ మ్రానికింద శబరపతి కృష్ణసింగు పా ♦ ర్యముల నుండ
దుర్జయుడు లోనుగాఁగల్గు ♦ దొరలు చుట్టుఁ గొలువఁగఁ బ్రతాపుఁ డొకనాడు ♦ కొ
లుపుచేసె.

- గీ॥ ఆమడయు నొక్కయడుగుగానరుగుదెంచి మోము ముసిముసినగవులమురువు గులుక
భిల్లు డధిపులకును బ్రణామిల్లి భక్తి దనరఁ గమ్మఁ బ్రతాపుపామి దమల నుంచి,
సీ॥ “ఎకివొండ! పాదుపామి కిచ్చితి గమ్మ! యాతని యరుసం బింత యనఁగఁజెల్ల!
దూరు సింగారింఁచె! నొడఁగూర్చె నొకపెద్దనభ! కమ్మ నందిచ్చి చదువు మనియె!
బృధ్వరా జదిచూచి వెనుక కిచ్చెను! బెద్దమంత్రి గొని చదువ మానె! దురక
తేఁడు తానె చదివె! బృధ్వరాజు “ప్రతాపనృపుఁ డిట్లువ్రాయఁబో! డిది యెవరిదా”
గీ॥ యని పలికె! నక్క “రొకబంటునంపి నిజము నరయు”మనె! బృధ్వరాజునునగ్రమంత్రి
యిరువు రేకాంతముగఁ గూడి యిట్లు జాబు వ్రాసి శ్రీపాదములు చేరఁబంచినారు.”
ఆ॥ అనుచు మ్రొక్కి నిలిచె! నందఱు మానముద్రా విముద్రితాస్యలై వెలింగి!
రాప్రతాపుఁడంత నా సలుంబ్రాహ్మణిఁ గాంచె! గృష్ణసింగు కమ్మఁ దీసి, 302

—*) పతాపసింహునకు డిల్లీనుండి వచ్చినలేఖ. (*—

- ౧ సీ॥ మేవాడ రాజ్యంబు ధీ భారధారేయ పరిణాహి దక్షిణ భాహుదండ!
కమలబంధవ వంశ కలశపారావార సంపూర్ణ రాకాతు మారకిరణ!

⊕ The hopes of the Hindu rest on the Hindu; yet the Rana forsakes him. But for Pratap, all would be placed on the same level by Akbar, for, our chiefs have lost their valour and our females their honour. Akbar is the broker in the market of our race; all has he purchased but the son of Oodah; he is beyond his price. What Rajput would part with honor for nine days (Norcza); yet how many have bartered it away? Will Chittor come to this market, when all have disposed of the chief article of the Khetri? Though Putto has squandered away wealth, yet this treasure has he preserved. Despair has driven many to this market to witness their dishonour; from such infamy the descendant of Hamir alone has been preserved. The world asks, whence the concealed aid of Pratap? None but the soul of manliness and his sword; with it well has he maintained the Khetri's pride. This broker in the market of men will one day be over-reached: he cannot live for ever; then will our race come to pratap, for the seed of the Rajput to sow in our desolate lands. To him all look for its preservation, that its purity may again become resplendent.

“Annals of Mewar.”

It is no affectation to say that the spirit evaporates in the lameness of the translation. The author could feel the force, though he failed to imitate the strength of the original.

“Colonel James Tod.”

- బప్పురాయస్వయా ♦ భరణ! దుర్మదవైరి తామిస్ర చండమా ♦ రాండమ్మా!
 స్వాతంత్ర్యపూజ్యరా ♦ జ్యరమా స్వయంవరాస్థాన సింహాసన ♦ సార్వభౌమ!
- గీ॥ భవ్య భారతదేశ సం ♦ భావనీయ సన్నత స్థాప నాచార్య ♦ సకల బిరుద!
 స్థిరతరఃరాక్రమక్రమా ♦ జేయ విమత భూప గజరాజ సింహ! పృ ♦ తాపసింహ!
- గీ॥ శ్రీలఁ దనరారు విశ్వదే ♦ వాలయమున నలఘు మేవాడ గర్భాల ♦ యంబులోన
 వెలయు నధేందుకోటిరు ♦ విగ్రహంబ వనఘ! నీపాదములకు జో ♦ హరు లివిగా!
- గీ॥ గజము చర్మంబుఁ జచ్చుట ♦ కన్నుఁ బూప చందురునిరేక కైలాస ♦ మందు విడిచి
 భరతఖండంబు నుద్ధరిం ♦ పఁగ జనించు ధూర్జటివి నీవు; రాజమా ♦ తుగ్రిడవు గావు.
- గీ॥ సత్యభరితుండవై నిత్య ♦ సత్యమూర్తి వగుచు ననవరతాత్మోప ♦ హరముల నొ
 సంగి స్వాతంత్ర్యమును గొల్పు ♦ జ్ఞానరాశి! వీవు జై వస్వరూపము ♦ వే! నిజంబు. 306
- గీ॥ జగము గొనియాడు స్వాతంత్ర్య ♦ సాధమునకు వజ్ఞిసోపానపంక్తులు ♦ పటచు చున్న
 నీ యశోవై భవముల వ ♦ స్థింతు నిర్జరాంగనలు స్వర్ణచురువీణ ♦ లాలపించి. 307
- ఉ॥ తావక ధర్మయక్తియు ను ♦ దార యశంబును దేశభక్తి హా
 రావళి మొడుగాక భర ♦ తావని యొక్కఁడుగాక యొక నీ
 స్థావర జంగ మాత్మకము ♦ సర్వజగంబును వేయినోళ్ళ సం
 భావనసేయుటల్ చెవుల ♦ పండువుగా వినుచుందు మెప్పుడుక.
- గీ॥ పుష్పరాశినిఁ బడు వహ్ని ♦ పోల్కిఁ, బాలఁ బడిన విసమట్లు, కంటిలోఁ ♦ బడిన ముల్లు,
 నటు హతాత్తుగ నీకమ్మయట్టెవచ్చి స్వాంతములు వ్రచ్చె; గొండుత ♦ వగవు దెచ్చె.
- మ॥ ఘనసౌభాగ్యము లూడి భారతమహా ♦ ఖండంబు దాస్యాధికా
 రనిమగ్నంబు యుండ. 'లోకముల నా ♦ ర్భాగ్యంబులు దీత సే'
 డని హర్షింపఁ బ్రతాపభానుఁ డుదయం ♦ బై యుండె; మామఘ్నతా
 బున లేమబ్బులు సోకి చాటుపడునే ♦ మో యంచు నొచ్చె మనుల్. 310
- సీ॥ "సప్తసారావార ♦ సంవృతాఖిలమహీవలయ మేల" నటంచు ♦ వగవ వెపుడు!
 "ధనధాన్యవసనవా ♦ హనకోటి బాత్తుగా లే" దంచు మదిలోనఁ ♦ క్లేశపడవు!
 పార్వతీసతిఁబోలు ♦ పాశేశ్వరీదేవి పడు కష్టములకునై ♦ యడలఁబోవు!
 బాలచంద్రాకళల ♦ పటి బిడ్డలు తినఁ గూడులేదని వారఁ ♦ గుంద వెప్పు!
- గీ॥ డనఘ! వాతాంబుపర్ణాశి ♦ వయ్యు నిఖిల భువనములు గెల్వఁదగు వీర ♦ మూర్తివీవు!
 కటకటా! నీవు పంపిన ♦ కమ్మలోని జాలియగు పల్కువిని గుండె ♦ వీరై మాకు. 311

క॥ “తొలగెను విభవము; రాజ్యము తొలగెను; సిరి తొలగె; హితులు దొలగి” రటంచున్
గలఁగకుమీ! దేవునిదయ నెలకొన్నను విశ్వమెల్ల ♦ నీయదె సుమ్మి. 312

గీ॥ తెగని కన్బంబు లలము నీ ♦ దేశమందు వెలికి యుబికి నీస త్త్వమే ♦ వెలుగుఁగొంత!
కనులు గంబు మబ్బులు గ్రమ్ము ♦ కాళరాత్రిఁ దభుకు తభుకని మెఱయు సా♦దామనివలె.

గీ॥ క్షుత్రధర్మంబు క్రుంగి నా ♦ శనము నొందె; బీరువోయె వర్ణాశ్రమా ♦ చారవిధులు;
భారతతాళిమున కాది ♦ పద్మనాభుఁ డిపుడు నీరూపమున జన్మ ♦ మెత్తినాడు.

గీ॥ భరతఖండంబులోని భూ ♦ పాలగణము లసమబాహుసమగ్గి వీ ♦ ర్యమును, సతులు
మానమును, గోలుపోయి; రీమాట మేము చేవ! నీమోగిల నెటు వివేచింతు మిపుడు!

గీ॥ తనదు నేల్బడిసంత హైం ♦ దవమహత్త్వ మ్మృక రంశయుఁ గొను దొడ్ల ♦ యడితికాడు!
మమ్ముఁ గొనె; గాని సంగ్రాము♦మనుమనిఁ గొను పెద్ద నాణెముల్ వెలితిగా♦విన్నవోయె!

⊙ మ॥ నవరాత్రుత్సవవేళ వేడుకలలో ♦ నన్ రాజపుత్రాన్వయుం
డెవడెనన్ దనయాత్మగౌరవ భరం ♦ బింతేని రక్షించుకొం

⊙ The allusion of the princely poet in the phrase ‘bartering their honour on the Noroza’ requires some explanation. The Noroza or ‘New years Day’ when the Sun enters Aries, is one of great festivity among the Muhammadan princes of the East. But of that alluded to by Prithwi-Raj we can form an adequate idea from the historian Abul-Fazl.

It is not New year’s Day but a festival especially instituted by Akbar and to which he gave the epithet Khoosroz ‘day of pleasure’ held on the ninth day (Noroza) following the chief festival of each month. The court assembled and was attended by all ranks. The Queen also had her court, when the wives of the nobles and of the Rajput vassal princes were congregated. But the Khoosroz was chiefly marked by a fair held within the precincts of the court, attended only by females. “The merchants’ wives exposed the manufactures of every clime, and the ladies of the court were the purchasers. “His majesty is also there in disguise, by which means he learns the value of merchandise, and hears what is said of the state of the empire and the character of the officers of government.” The ingenuous Abul-Fazl thus softens down the unhallowed purpose of this day; but posterity cannot admit that the Great Akbar was to obtain these results amidst the Pushto-jargon of the dames of Islam, or the mixed Bhaka of the fair of Rajasthan. These ‘ninth day fares’ are the markets in which Rajput honor was bartered and to which the brave Prithwi-Raj makes allusion.

చవమానంబును బొందకుండెడిని! క ♦ ట్టా! చిత్తురు తూత్ర) ధ
రృవికాసంబును బాపి యంగడుల న ♦ మ్మౌ దెత్తువే! నేటికి.

317

చ॥ లలిత కళా విలాస శబ ♦ లంబగు చిత్రముఁ గాంచి యొక్క డం
దలి యసమాన నైపుణి కె ♦ ద్ద గఱఁగు; మఱియొక్క డందు 'రం
గులు నునుగుంచె గుడ్డయును ♦ గూలియు ని'తని నిగ్గ యించెడు
వెల; యెవఁ డిం దభిజ్ఞుఁ డన ♦ భిజ్ఞుఁ డెవఁడో జగం బెఱింగెడు.

318

గీ॥ ఈపు విశ్వప్రపంచమం ♦ దీశ్వరుని యనంత లీలాగతులు గొని ♦ యాడె దెపుడు;
విలువ గట్టుచు రాజ్యంబుఁగొలుచు నక్క; రెవరిగొప్పతనం బెంతో యెఱుఁగుజగము

It is scarcely to be credited that a statesman like Akbar should have hazarded his popularity or his power, by the introduction of a custom alike appertaining to the Celtic races of Europe as to these the Goths of Asia and that he should seek to degrade those whom the chances of war has made his vassals, by conduct so nefarious and repugnant to the keenly cherished feelings of the Rajput, yet there is not a shadow of doubt that many of the noblest of the race were dishoured on the 'Noroza,' and the chivalrous Prithwi-Raj was only preserved from being of the number by the high courage and virtue of his wife, a princess of Mewar and daughter of the founder of the Suktawuts. On one of these celebrations of the Khosroz the monarch of the Moguls was struck with the beauty of the daughter of Mewar, and he singled her out from amidst the united fair of Hind as the object of his passion. It is not improbable that an ungenerous feeling united with that already impure, to despoil the Sesodias of their honor, through a princess of their house under the protection of the sovereign. On returning from the fair, she found herself entangled amidst the labyrinth of apartments by which egress was purposely ordained, when Akbar stood before her, but instead of acquiescence, she drew a poniard from her corset and held it to his breast, dictating, and making him repeat, the oath of renunciation of the infamy to all her race. The anecdote is accompanied in the original with many dramatic circumstances. The guardian Goddess of Mewar the terrific 'Mata' appears on her tiger in the subterranean passage of this palace of Pollution, to strengthen her mind by a solemn denunciation and her hand with a weapon to protect her honor. Rai-Singh the elder brother of the princely bard, had not been so fortunate, his wife wanted either courage or virtue to withstand the regal temptor and she returned to their dwelling in the desert despoiled of her chastity, but loaded with jewels; or as Prithwi Raj expresses it "She returned to her abode tramping to the tinkling sound of the ornaments of gold and gems on her person, but "where, my brother!" is the moustache on thy lip!"

"Annals of Mewar."

- సీ॥ భౌతికధనము స ♦ ర్వముఁ గోలుపోయిన, రవివంశజనన గా ♦ రవ ధనంబు,
నభిమానధనము, లో ♦ కాతీత విక్రమ ధనమును స్వాతంత్ర్య ♦ ధర్మధనము,
కడు సమృద్ధంబుగాఁ ♦ గలవాడవనుచు నీ దివ్యయశం బెల్ల ♦ దిశల మ్రోసె;
నిట్టి దుద్దమశక్తి ♦ యెటనుండి వచ్చె నీకని జగం బెల్లప్పు ♦ డడుగుచుండు;
- గీ॥ నసి యొకఁడఁ దోడు నీడ నీ ♦ కద్వితీయ ధైర్యసారంబె నీచాలి ♦ దైవమునుచు
హర్ష బాష్పంబు లురల మా ♦ యట్టివార లాడుకొను మాట లగునొ ని ♦ రర్థకములు!
- గీ॥ స్త్రీలఁ బురుషుల రాజ్యంబుఁదేశమెల్ల విలుచు నీ యక్ష్మరను గొప్పవిలువకాడు;
బ్రహ్మకల్పంబుగా భాత్రి ♦ బ్రదుకఁ; డంద ఆపుడు పునరుద్ధరింప ని ♦ న్నాశ్రయింతు.
- గీ॥ కులము గుణమును చూడ కీ ♦ ట్లోజిజనుల కలుషము లడంచి నిత్యని ♦ ర్మలతఁ బెంచు
జాహ్నువియుఁ బోలె యవనసం ♦ సర్గదోష మడచి పునరుద్ధరింప యోగ్యుడవు నీవు!
- సీ॥ కానియు మొదలు ల ♦ క్షులుఁ గోట్లు రాసులు రాసులై వెరిగిన ♦ ద్రవ్యములును,
బూరిగుడిసె మొదల్ ♦ గా రవ్య నవరత్న భర్మ నిర్మిత మహా ♦ భవనములును,
బంటు మొదలు సర్వ ♦ పార్థివవర్గముల్ పదము గొల్పెడు సార్వ ♦ భౌమపదవి,
బడుగుగుట్టము మొదల్ ♦ ప్రబలాజిసాధన సన్నద్ధ చతురంగ ♦ సైన్యములును,
- గీ॥ గాలవాహినిలోఁ బడి ♦ కడలిఁ గలియుఁ; బేదవడి బెండుదేలియుఁ ♦ బెంపు నెడని
కర్మవీరుని స్వాతంత్ర్య ♦ ధర్మరతుని యశ మొకఁడె శాశ్వతజ్యోతి ♦ యై వెలుంగు.
- ఆ॥ సూదిబెజ్జమందు ♦ శుండాలములదండు చొచ్చి వెలికిఁబాట ♦ వచ్చు నేమి!
భాగ్యభోగరతుఁడు ♦ పరమేశ్వరుని కూర్చి నొంద లేడు; సౌఖ్య ♦ మంద లేడు.
- గీ॥ మొగిలు మేసెడుకొండ కాపురము! శిలలు సింహపీఠముల్! పులులు నెచ్చెలులపిండు!
లారఁబండిన పండు లా ♦ హర! మిట్టు లేది యెటు లున్నను గొఱంత ♦ యేది నీకు!
- సీ॥ “శ్రీమించు నీదు ద ♦ ట్టెణబాహుదండమే దిక్కుంక భారత ♦ దేశమునకు;
నమ్మత మొలుకు నీక ♦ టాక్షమే యింక నీహైందవులకు జీవ ♦ నౌషధమ్ము;
బెద రెఱుంగని నీదు ♦ హృదయమే భారతస్వాతంత్ర్యలక్ష్మి కా ♦ స్థానవాటి;
తావకనామమే ♦ దాస్యాంధకారమ్ముఁ బోదట్టు దివ్యభా ♦ నూదయంబు;
- గీ॥ నీస్వరూపంబె పరదేవ ♦ తాస్వరూప” మనుచు జగమెల్ల నినుఁ గొని ♦ యాడి కొలుచు!
నీవె విశ్రాంతిఁ గోరుచుఁ ♦ జే విడిచిన నున్నదే! త్రోవ, భారతా ♦ భ్యుదయమునకు!
- సీ॥ శలచూపరాక వా ♦ సలు ముంచుకొనినట్లు యావనప్రళయంబు ♦ లాక్రమింపఁ
స్త్రీల పాలివ్రత్య ♦ దీక్ష పూరుషుల ఘోర మడంగె శశిసూర్య ♦ ధామ మట్టు;

- లేకార్ణ వంబైన ♦ యీ విపత్సమయముం దీ విశ్వమున కెల్ల ♦ నీ వొకడవె
ప్రళయంబు సోకక ♦ వటపత్రశాయియౌ పురుషోత్తమునిరీతి ♦ స్థిరత నిలిచి!
- గీ॥ తిపుడు ససిచెడ్డ సకలధా ♦ త్రిశహృదయ వాటి స్వాతంత్ర్య బీజముల్ ♦ నాటెద వని
యనఘ! మాకుండె బ్రహ్మాండ ♦ మంత్రయాస! కట్ట! యొనరింతె నట్టేటి ♦ పుట్టిమునుక!
- గీ॥ బరువుపడ కిన్నియేండ్లు కా ♦ పాడినాడ వనఘ! స్వాతంత్ర్య కవక గ ♦ రాబలయమునఁ
బ్రజ్జ్వలిల్లు నఖండ దీ ♦ పమ్మ; నిపుడు కొండ యెక్కింతువే! కను ♦ గూర్కి దేవ! 328
- గీ॥ పొడమి తోడనె యడఁగు బు ♦ ద్బదమువోలె నరుని జీవితము త్తణభంధం గురము నుమ్ము;
శ్రమ కడలి దేశ మంధకూ ♦ పమునఁ ద్రోయు పాప మొడిగట్టుకొనకు ప్రతాపదేవ!
- ఉ॥ చాలని కాలమై చరణ ♦ సన్నిధిఁ జేరి వచింపలేని మా
జాలిని దేవుడే యెఱుంగు; ♦ జక్కఁగ విప్పి వచింపలేము; నీ
కాలను ముల్లు క్రుచ్చినను ♦ గంటను గ్రుచ్చిన యట్లు నొప్పితోఁ
దూలి యొనర్చు విన్నపము; ♦ దోయకు! పాయకు వీరమార్గము! 330
- సీ॥ కడలెల్ల నిండఁ జ ♦ క్కలు రాలఁగాలేదు; కులశైల శిఖరముల్ ♦ కూలలేదు;
గ్రహకోటి సంచార ♦ గతులు మాఱఁగాలేదు; గగనంబు వ్రయ్యలై ♦ పగులలేదు;
భూదేవి పాతాళ ♦ మునకుఁ గ్రుంగఁగనులే; దేడు సముద్రంబు ♦ లింకలేదు;
పవమానశక్తి స్తం ♦ భన మొందఁగాలేదు; వహ్ని తేజము చల్లఁ ♦ బడఁగాలేదు;
- గీ॥ విరిసి బ్రహ్మాండభాండంబు ♦ వీలలేదు; భువన మేకార్ణవంబయి ♦ ముచుఁగాలేదు!
ధైర్యహేమాద్రి రాణాప్రతాపదేవుఁ డాఱుమాసముల్ విశ్రాంతి ♦ గోరె నేల! 331
- గీ॥ నీయశోగానమునఁ జిక్కి ♦ నిఖిలజగము చొక్కె; నానంద మందిరి ♦ సురలుగూడ;
సత్ప్రియత్నంబు! త్తణము విశ్రాంతి వలదు! తండి! మోయింపు విడక స్వాతంత్ర్యభేరి!
- గీ॥ ఉదయగిరిపైన రవి కూరు ♦ చుండునట్టు లల్ల హారావళి పర్వ ♦ తాగ్రసీమఁ
గొలుపు దీతెడు నీమూర్తిఁ ♦ గొలుచు జగము; నీకు స్వాతంత్ర్యరాజ్యాభిషేకమగుత.
- గీ॥ సంగర తరంగ సంక్షుభి ♦ తాంగమగుచు నలముకొనియున్న బహువిప ♦ దద్ధియందుఁ
జెక్కు చెదరక చిక్కక ♦ సేమమునను నడచెడును గాక యుష్మదా ♦ నందనౌక.
- సీ॥ నీకటాక్షవిలాస ♦ నియతి యీక్షితికిఁ గల్యాణ తోరణరాజి ♦ యగునుగాక!
ముందు రాఁగల కాల ♦ మందు 'స్వాతంత్ర్యదైవత' ముచు నీవేరు ♦ వఱలుఁగాక!
మూడువేళల జగం ♦ బున వీరులందు నీ కగ్రీపూజాస్థాన ♦ మలరుఁగాక!
భారతీయులు హృద ♦ బ్జములందు నీమూర్తిఁ జేర్చి యెల్లపుడు పూ ♦ జింతుగాక!

గీ॥ మాత పాతేశ్వరి చిరసు ♦ మంగలియయి యచలరాజాత్మజవిధాన ♦ నలరుగాక!
యతులితారోగ్య భోగ భా ♦ గ్యములతోడ సర్కకులదీప! నీకు బ్రహ్మయు వగత!
గీ॥ భవ దుదాత్తవృత్తము త్యాగవై భవంబు మామదిని గొల్పు భక్తియామాడ్కియవన
సృపు బుణముఁగూడ మఱపించినిన్నుఁ గొలువఁ బురికొలిపె; సాహసమని తప్పరయ
కయ్య!

ఆ॥ నీపదాబ్జయుగము ♦ నిరతంబుఁ గొలుచుచు భక్తిగల విధేయ ♦ వర్తనమున
నలరు వార; మిట్టు ♦ 'లబ్ధూరురహిమాను-పృథ్వీరాజ'లనఁ జ ♦ రింతు మెపుడు." 337

క॥ అని చదివి సలుంబొప్పతి మనమునఁ నుదయించు భక్తి ♦ మాహాత్మ్యమునఁ,
గనుఁదోయి నొత్తుకొని లేఖను విభు పాదములు సోఁతఁ ♦ గా నిడి మ్రొక్కె. 338

క॥ అచ్చటి యందఱ మనములు విచ్చి ముఖాబ్జముల నిండ ♦ వింతగు మోదం
బచ్చువడి హర్ష బాష్పము లెచ్చంగఁ బ్రతాపదేవుఁ ♦ డెల్లరఁ గనుచు. 339

మ॥ "నెల దాటంగను జొచ్చె నక్కరునకు ♦ నేలేఖ నంపించి; యీ
నెలగా నక్కట! సూర్యవంశముదెసఁ ♦ నేరంబుఁ గావించి నిం
దలపాఠైతి నటంచుఁ బల్కఱును జి ♦ త్ గుందితి; గాని యీ
కలతల్ సర్వము దీర్చి హర్ష భరము ♦ గల్గించె నీ లేఖయు. 340

గీ॥ శత్రుపురమున యావనా ♦ స్థానమీమ నింత నిష్పాక్షికమనస్కు ♦ లింత సుగుణ
భరితు లుండుట యిప్పుడే యెఱిగి, యింత వఱ కెఱుంగ నై తినే! యంచువగచుచుంటి

మ॥ తన సత్కిర్తికి భంగమా గతిని స్వా ♦ తంత్ర్యంబుఁ బోనాడి శ్రాం
తినిఁ గాంక్షించె బ్రతాపుఁడంచు వగ సం ♦ ధిల్లంగ నాపృథ్వీరా
జును నబ్ధూరహిమానుఁ డీయిరువు రి ♦ చ్చో జ్ఞానదీపంబు పేం
పునఁ నజ్ఞానతమంబుఁ బొపుచు యశం ♦ బుఁ బెంచి రెంతేనియు. 342

మ॥ స్మరణీయంబగు వారి సాయము; కృత ♦ జ్ఞత్వంబుఁ బాటించి త
చ్చరితుంబుల్ స్మరియింపకున్న బుణ మీ ♦ జన్మంబునఁ దీఱ; దా
హరిభట్టారకు పేరువెన్నఁ గడు పు ♦ ణ్యస్వాంతృతా వీరి యి
ర్వుర నామంబులె యుత్తమోత్తమ పదం ♦ బుఁ బొంది వాసి గను. 343

క॥ మఱవఁ దగదు; వీరు చిరస్మరణీయు" లటంచుఁ బలుక ♦ సంతోషము పొం
పిరిపోవ సలుంబొప్పి ధీశ్వరుఁడును మది భక్తి భావ ♦ వై భవ మలరఁ, 344

—*) సలుంబా'కృష్ణసింహుడు డిల్లీ లేఖను గొనియాడుట. (*—

క॥ పరు నుద్యోగులు, మనతో దుర మొనరింపంగ వలయు ♦ దొర లయ్యును, న
కృరు వీడి మిమ్ము గొలిచిరి గురుతుల్యు లటంచు నెఱుఁగు ♦ కొందుము మాకున్.

క॥ ద్యుతిమంతమయి జగద్వందితమయి యిదివ్యలేఖ ♦ దేవార్పణపా
వితమగు కర్పూరపు హరితివోలె బవిత్రమై వి ♦ రాజలుచుండెన్. 346

క॥ హృద్యములై, యనుభవసం పాద్యములై, సరళ సరస ♦ పాక కళా సం
పేద్యములై, లేఖను గల పద్యములు పదార్థగౌర ♦ వంబునఁ దనరున్. 347

క॥ మావంటి సేవకులు సంభావించి పఠించి దినము ♦ పారాయణమున్
గావించఁ దగినవై కడుఁ బావనమై వెలుంగు నిచటి ♦ పద్యచయంబుల్. 348

చ॥ పదిలముగాఁగ నీను పద ♦ పంకజభక్తి మనంబులోపలన్
మెదలెడి వారిలోన నను ♦ మించిన భక్తుడు లేడటంచు నా
మొదలిటినుండియున్ గరువ ♦ ముల్ మది నుండెను; నిప్పు “డెందతో
గదర మహానుభావు’లను ♦ కైవడి నా కెఱుంగంగ నయ్యెడిన్. 349

క॥ విజ్ఞాపన మిద్దానిని నాజ్ఞాపత్రముగ నెన్న ♦ దాదులు గొని మా
యజ్ఞాన ముడిపెదము బ్రహ్మజ్ఞ మణి! దీని నొసఁగి ♦ మమ్మేలఁగదే!” 350

క॥ అనుచుండ భిల్లపతి యాతనిఁ గాంచుచు “భక్తియోగ ♦ ధర్మరహస్యం
బును మిమ్ముఁబోలె నెఱిగిన మనుజుడు లే”డనచు రాజ ♦ మణిఁ గన్గొనుచున్, 351

సీ॥ బాధ్యతగల గొప్ప ♦ పదవి తెరువఁగ సామాజ్య లక్ష్మిత మహా ♦ మాత్యముద్రా!
యదియొకఁడేగాక ♦ యశ్వరీశ్వరుతోడి వియ్యంబు నెయ్యంబు ♦ బేర్చిపెంపుఁ
దృణముగాఁ జూచుచు ♦ గుణము కోరుచు నిన్నుఁదనతేని గర్భశా ♦ త్రవుని గొలిచి
యేవిపత్తులనై నఁ ♦ నెదిరింప సమకట్టె నబ్బూరురహిమానుఁ ♦ డనఁగు గుణుడు!

గీ॥ కమ్మజనువఁగాఁ జనువఁగాఁ ♦ గడ కతండు పరమభక్తి ని న్నేకల ♦ న్య ప్రకార
శిష్యుడై కొల్చి మమ్ము గె ♦ ల్పెననితోఁచె”ననిన నందఱ దెసఁ గలియంగఁజూచి,

ఉ॥ “కమ్మ నడెట్లో వ్రాసితిని; ♦ గమ్మను బంపిన దాదిగా నన
ర్హమ్మగు శ్రాంతి యేల వల ♦ దం చనిపించి తపించుచుంటి; నీ
కమ్మయు నాకుఁ దోడుపడె! ♦ గష్టమొ సౌఖ్యమొ నెత్తి బడ్డ భా
రమ్ముఁ దొలంగఁ ద్రోయఁగను ♦ రాదు; రణంబె శరణ్య మెప్పుడున్. 353

౧॥ కమ్మ వినినంత మద్భజా ♦ స్కంధమందుఁ దోచెఁ బదివేల వీరుల ♦ దోర్బలమ్ము;
రణ మొనర్పంగఁ గోర్కులు ♦ గ్రముగఁ జేరె! వీరవిహరణ మొనరింపఁ వెడలవలయు

సీ॥ లోకముల్ తలక్రిందు ♦ లుగఁ జేసి భారతస్వాతంత్ర్యమును నిల్పఁ ♦ జాలుమరని
యందఱు కొండంత ♦ యాసతో మనవైపు చూపులు వఱపిన ♦ చొప్పు దోచె;
నేహేతువున నైన ♦ నిపుడు స్వధర్మ నిర్వహణంబునందు దు ♦ ర్బలుల మైన
మేవాడకేగాక ♦ యీ విశ్వమందలి సృజకెల్లఁ దప్పిన ♦ వారమగుదు!

గీ॥ మస్థిరపు జీవితముల వై ♦ నాస మాని భారతత్వాని దీక్షాని ♦ బద్ధులమయి
దేవదానవకోటి నె ♦ దిర్చియైనఁ గార్యసాఫల్య మొదఁగఁ ♦ గడఁగ వలయు.

చ॥ పొడమి యధర్మముల్ పొదలి ♦ పొంగుచు దాస్యము వీరధర్మము
ముడివడె! మాతృదేశము వి ♦ ముక్తికి నాదు శరీరమందునఁ
గడఁపటి రక్తబిందువును ♦ గాని మిగుల్చుకొనంగఁబోక నే
దడిపెదసేని యీధరణి ♦ ధన్యుడ నయ్యెద నీభవంబునఁ.

355

మ॥ దివమందైనను రేయియైనఁ ద్రుటి శ్రాం ♦ తి. బొందఁ గాంక్షింప; నా
హవరంగంబె నివాసమందెరము చే ♦ య్ బోయెదఁ; బ్రాణవా
యుప్త లీదేహమునందు నుండువఱకె ♦ ట్లొ పూని స్వాతంత్ర్యతే
శవికాసంబును బోవనీనని ప్రతి ♦ జ్ఞు జేతు మీముందరఁ

356

గీ॥ అని విభుండనె! భిల్లేశుఁ ♦ “డల్లె యగుత! మీపు చెప్పినంత యొనర్చు ♦ శే నిజంబు!
పిలిచి పిలిచియైన రణంబు సలుపవలయు! వలచి వలచి యాపదల నోర్వంగవలయు!

గీ॥ అఖిలభిల్లరాజ్యము ముక్తి ♦ కప్పగించి పులులఁబోల్ వేసవేలు లెంకలను గొనుచు
ననునిమేషంబు వచ్చి నీ ♦ యండ నుండు; నామహాభుజ మున్న నీ ♦ కేమికొఱత!

క॥ గళమునఁ బ్రాణము లొండఁగఁ దలపూ వాడుగనీక ♦ త్వత్పదాబ్జం
బులు తల నిడి మల్లొకంబులు దాకిన సుంత ముల్లు ♦ మోవఁగనీయఁ

359

క॥ అనియెల్లెత్తి వచ్చిచెను! విని యందఱు హర్ష మనుభ ♦ వింప, సలుంబ్రా
వనిపతి “దేవా! విక్రమ మన నీసామ్యునుచు జగము ♦ లభినందించె.

360

● This effusion of the Rahtore was equal to ten thousand men; it nerved the drooping mind of Pratap and roused him into action, for it was an incentive to find every eye of his race fixed upon him.

“Annals of Mewar.”

- క॥ నీవెంట మాతృదేశము సేవించి విపక్షకోటిఁ ♦ జెండాడఁగ మా
జీవితము లుపకరించిన నీ విశ్వమునందుఁ గొదవ ♦ యేదీ మాకుఁ! 361
- క॥ తారాగృహమాది, సలుంబౌరాజ్యంతంబుదాఁక ♦ బ్రజలును శ్రీమ
న్నారాయణమూర్తివిగాఁ జేరి భజించెదరు నీదు ♦ శ్రీపాదములఁ! 362
- గీ॥ ఆగ్రహణల దీప్తము ♦ ఖోగ్రమైన రణమహాదుర్గ నట్టెక ♦ రద్దవ్వయఁబు
బట్టి యాడింపఁగలరు నీ ♦ పాదభక్తులనఁ బ్రతాపపృథ్వా త్తంసుఁ ♦ డాస్యమెత్తి, 363
- మ॥ “అమితోగ్రంబుగ యుద్ధముల్ జరుగు; నా ♦ వంతైన విశ్రాంతి నొం
దము: మీకున్న యమూల్యవస్తువుల వెం ♦ టగొంచు నీనాడె నూ
ర్యమహాల్దుర్గముఁ జేరఁబోవలె” నటం ♦ చాజ్ఞప్తి బాలించు; శ్రీ
ఘ్రమె సేనాపతు లెల్లఁజేరి దరియం ♦ గా నేఁగి రాదుర్గముఁ. 364
- ఉ॥ “మీరలు నాకు వండులరు; ♦ మీకృతముఁ మఱవక; రణంబె నేఁ
గోరుదు శ్రాంతి నిచుకయుఁ ♦ గోర” నటంచని పృథ్వీరాజు-న
బూరహమానుఁగూర్చి తలఁ ♦ పుఁ బ్రకటించె బ్రతాపసింహుఁ; డ
వ్వారును నక్కరీశునకు ♦ వార్తలు దెల్పిరి సత్య మేర్పడఁ. 365

గద్య:—ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణాకటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసచత్కాన్య
నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, “దుర్భాక” వంశ దుగ్ధాంభోరాశి
రాకా కైరవమిత్ర, శాలంకాయన గోత్ర పవిత్ర, సుజనాను
గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహవధాని
పంచానన-కావ్యకళాని ధీత్యాది బిరుదాకర, సుకవి
రాజశేఖర, “రాజశేఖరకవి” ప్రణీతంబయిన
“రాణాప్రతాపసింహచరిత్రం” బ
ను పద్యకావ్యమునం
దుఁ జతుర్థా
శ్వాస
ము.

(శ్రీ)

కామేశ్వరైశ్చ నమః.

రాజాప్రతాపసింహచరిత్ర.

పంచమాశ్వాసము.

—*) వసంతము. (*—

సీ॥ నునుపారు మెఱుంగు దీ ధిస గుఱ్ఱలేమావి చిగురాకు బాకులు ధి చికిలి చేసి,
 ననలాని వగరుటె ధి ల్గునఁ గికారిండు కోయిల హుమాయీల నా ధి యితము చేసి,
 నిలువెల్ల విచ్చి తా ధి పులు చిమ్ము దాసానిపూలతో నెట్టజెం ధి డాల నెత్తి,
 యరవిచ్చు తేకుఁదా ధి మర తుపాకులఁ దేటిగమి యుక్కుగుండ్ల న ధి గాడు చేసి,
 గీ॥ పరువపు వసంతుండను దొడ్డ ధి తురకతేఁడు కలయవనపాళి పసదన ధి మ్ములఁ గఱుచి,
 లలితరాజాతపత్రమం ధి డలము బెరయ దళముకొని చిల్కపిండుతో ధి దండు వెడలె.

—*) యవనులు రాజపుత్రుల దుర్గములను గొనుట. (*—

క॥ ఈమాట ప్రతాపుఁడు తనదా మానము నిలుపుకొనుట ధి యరుదని యక్ష్పర్
 భూమిశు సైన్యపతు లచ్చి మూఁగిరి బలములెల్లఁ ధి జుట్టును గొలువన్. 2

క॥ బల్లిదుల భటులఁ గొని 'యంతల్లా' దుర్గంబుకడఁ బ్ర ధి తాపవిభుం డ
 బ్బుల్లాఖానుని దాఁకెను ముల్లోకము లతని ధృతికి ధి ముచ్చట పడఁగన్. 3

సీ॥ తోరుష్కభటులు మ ధి త్రమతంగజములట్లు తాఁకిరి రిపు సేన ధి దద్దటిలఁగ;
 రాజపుత్రులు మృగేం ధి ద్రక్షేణేబోలె బైదూఁకిరి యవనులు ధి దొరలిపడఁగఁ;
 బ్రళయభానుఁడువోలె ధి వెలిఁగి ప్రతాపేంద్రుఁ డరిమధ్యమున వ్రాలి ధి నలుకసాగె;
 పందలువేలుగా ధి మ్రుందిరి రెండుపక్షములందు; సమర ము ధి గ్రముగ రేఁగెఁ.

గీ॥ బ్రాహ్మమాపటివేళకు ధి మొగలుసేనఁ గొని ఫరీదు వచ్చి కలసి ధి కొనియె; రాజ
 పుత్రులకు సంగరము తల ధి మునుకలయ్యె; యవవసైన్యంబుల యధీనమయ్యెగోల.

క॥ బారులు బారులు యావన వీరులు శైలంబు లెక్కి ధి వెడలుచు నవల్
 "దోరణగృహ" దుర్గము "చాందేరి" దుర్గంబుఁ గొనిరి ధి ధృతి యేపారన్. 5

- క॥ వేటొక సేనాపతి మార్వారుడెసను సేనగొనుచు ♦ వచ్చి మహోగ్రం
బా రణ మొనరించుచు బాలిమేరను “అహూరు” కోట ♦ మెట్టెను గడిమి. 6
- సీ॥ నీలకాదంబిని ♦ నివహంబుచందాన సకలదిక్కుల విష ♦ త్సంచయములు
వేరినకొలది భ ♦ వివ్యదాకాశంబు విపులాంధకారసం ♦ వృతముగాఁగ
సైన్య మంతంశకు ♦ సమసిపోయెను; దుర్గసంఖ్య క్రమమ్ముగా ♦ సన్నగిల్లే;
నాపౌతాపుని ధైర్య ♦ మతని సాహసము దై నందినవృద్ధి నొం ♦ దంగసాఁగె;
- గీ॥ నింతలోనన వర్షర్తు ♦ వెదిగివచ్చె; బర్వతముల రేఁగెడు విష ♦ వాయువులకుఁ
గొలతు లందలి విషజలం ♦ బులకు స్రుక్కి, మొగలు సేనలు ఢిల్లీకిఁబోయె మఱి.
- సీ॥ విశ్వంబునెల్లఁ బి ♦ ప్రిగఁజేయఁజాలి గుంపులుగాఁగఁబడు పిడు ♦ గులకు నడలి,
జడివట్టి కురిసి మా ♦ సముదాఁక విడువక చెలరేఁగుచుండు వా ♦ నలకుఁ జిక్కి,
కుక్షిలోనికిఁ గ్రుచ్చు ♦ కొని పోయి శ్రమఁబెంచు నీదరగాలికిఁ ♦ బేదవడియు;
రక్త మంతటిని బే ♦ రఁగఁజేసి హృదయంబు స్తంభన మొనరించు ♦ చలికి స్రుక్కి;
- గీ॥ చిత్తయొడల వేడికి ♦ నత్తమిల్లి రాజగురుసార్వభౌముఁడు ♦ రాణివాస
మనుఁగుబిడ్డలు నలజడి ♦ కగ్గమగుచుఁ బాండవులుగూడఁ బడనట్టి ♦ బాధ పడిరి. 8
- క॥ కొమ్మలకును బల్ల వనివహమ్మువలెఁ జైత్రమాస ♦ మంతలు నారం
భమైన యవనసృపసైన్యమ్ములు గుంపులయి వెలసె ♦ హారావళిపై. 9
- గీ॥ పాదుషాహి యానతిమెయి ♦ భరతఖండ మందు విఖ్యాతిఁ గనిన పై ♦ న్యాధినాథు
లెల్ల వేంచేసి ‘యుజ్జాతగృహము’ ‘దేవగృహము’ను “విరాటగృహ” దుర్గమిన్నిగొనిరి!

—*) “సూర్యమహల్” దుర్గ యుద్ధము. (*—

- మ॥ సమదేభేంద్ర సమాన వీరభటు లు ♦ తాహంబుతోఁ గొల్వ; ద
ర్పము శోభిల్ల మహమ్మదీయభటు లం ♦ బర్ నుండి మార్వారుదే
శమునంగుండియు వచ్చి యెల్లదిశలఁ ♦ శైలంబు లందెక్కి సూ
ర్యమహల్ దుర్గము చుట్టుమూఁగిరి సమ ♦ గ్రాటోప మేపారఁగఁగ. 11
- మ॥ వితత కరాళ మృత్యుసమ ♦ భీకర విక్రములైన యాత్మ యో
ధతతులనెల్లఁ బూన్పుచుఁ బ్ర ♦ తాపుఁ డరాతులఁ దాకి సంగర
క్షితిని దదీయశీర్ష ములఁ ♦ జిందర వందర చేయుచుండె; నీ
గతి నొకమాసముఁ గడువఁ ♦ గా యవనుల్ కడుఁ జింత మున్పుచుఁ, 12

సీ॥ కోటలో నొక్కని ♦ గూఢమార్గ మెఱింగి గుమిగూడి పోయి ద్వా ♦ రమును దెఱచి
యర్ధరాత్రము లోని ♦ కరుగంగఁజూని; రాసడి యెల్ల యెఱిగి దుష్టయుడు వచ్చి
యడ్డగించెను; యుద్ధ ♦ మతిభయంకరముగా జెలఁగె; మోగలులు ద్రోసికొని లోనఁ
జొరఁ బూని; రది చూచి ♦ చోండావతుల్ దవాగ్నిజ్వాల లటులు క్రిక్కిరిసి తాఁకి;
క॥ రక్కుఁడుదయించుసరికిఁ బో ♦ రగ్గ మయ్యె; నంత భిల్సురాపురినుండి ♦ యరుగుదెంచి
సూక్తసింహుండు తురకల ♦ స్రుక్కుజేసి సరభసముగ దుగ్ధప్రవే ♦ శం బొవర్చె. 13

ఉ॥ ఘోరముగా రణం బెదిగె; ♦ గొన్నిదినంబులు దాటినంత, నా
హారపదార్థముల్ దఱిగె; ♦ నంతట నొక్కయెడఁ బ్రతాపధా
త్రీరమణేంద్రుఁ జేరఁజని ♦ “దేవ! నిగూఢ కవాటమందునఁ
దూఱుచుఁబోయి ‘భీమగడ’ ♦ దుర్గముఁ జేరఁగ యోగ్య మియ్యెడఁ. 14

క॥ చాలఁగాలము నిలువఁగఁ జాలదు దుర్గంబు; తిండి ♦ సంభారములు
జాలవు; మీరిపు డరుగుట యే లగ్గు నాకుఁజూడ ♦ నిందుండి వడిఁ.” 15

మ॥ అని పాదంబులచెంత వ్రాలుచు సలు ♦ బ్రాధీశుఁ డర్థింప, న
జ్జననాథాగ్రణి భీమదుర్గమునకు ♦ సైన్యంబులఁ గూడి పో
యెను; శేషించిన సైన్యముల్ భుజబలు ♦ బేపారగాఁ బోరె; నై
న నెలఁ దాఁటకమున్న దుర్గమును జె ♦ దఁగల్గి రామోగలుల్. 16

మ॥ బలమెల్లఁ గృశియింపఁ జొచ్చినఁ బ్రతా ♦ పస్వామి జాంబూనదా
చలము బోలి పరాక్రమక్రమత స్వ ♦ చ్ఛందంబుగా నిల్చె; బి
డ్డల భార్యఁ జెఱఁబట్ట నాతఁ డగచా ♦ ట్లఁ మున్దునం చెంచి సే
నలతో ముట్టిరి భీమదుర్గము నమం ♦ దస్థైర్యులై శాత్రవుల్. 17

—*) యవనులు భీమదుర్గమును ముట్టడించుట (*—

సీ॥ యవనులదెస ముఖ్య ♦ మై ప్రకాశించె నత్యలఘుబృహన్నాళి ♦ కాత్రవహ్ని;
రాజపుత్రులదెస ♦ రాజిల్లయొడఁగెఁ బ్రధానమై బాహుప్ర ♦ తాపవహ్ని;
యగ్నిచూర్ణముధాటి ♦ కాకోట నట నట గండశిలలు కొన్ని ♦ పిండి యయ్యె;
క్షణమునకు క్షణంబు ♦ గడియకు గడియ యావనచమూప్రతతిని ♦ బలము తఱిగె;

గీ॥ నిప్పు లుమిసెడు నారక్త ♦ సేత్రములును మండుచుండెడు భయదాస్య ♦ మండలములు
రక్తసిక్తపరిచ్ఛద ♦ రాజి వెలయ రాజపుత్రుల పోరుదు ♦ ర్వార మయ్యె. 18

- క॥ నెల దాటుదాడ యవనులఁ గలనఁ గలఁచి నృపగురుండు ♦ కాపురముఁ దగ్గఁ
దలఁగించి బోయపల్లియ నిలిపి పదిలపఱచి మఱల ♦ నెక్కొనె ననికొ. 19
- ము॥ పరమప్రీతిని భిల్లలోకపతి యా ♦ పాశేశ్వరీ పాదపం
కరుహద్వంద్వముఁ గొల్చి తోడుకొని యా ♦ 'కావా' ఖనిక జేర్చె; నా
కరుణాసాంద్రమనస్క యత్తఱిని భూ ♦ గర్భమ్మునకొ జేరు నా
ధరణీనందనమాడ్కిఁ బెం పెనఁగె నా ♦ దార్యంబు దీపింపఁగొ. 20
- గీ॥ రాణివాసంబు భిల్లరా ♦ స్త్రీంబుఁజేరు తెఱిఁగి మహాబతుఖాన్ సేన ♦ నురవడిమెయి
దఱిమె; దుర్గవనముల ♦ నరుగలేక గరళమున్ దిన్న వేయఱు ♦ గతిఁ గలంగె. 21
- గీ॥ విచ్చె మొగిలు; గగనంబు ♦ విమలమయ్యె; గాపురముతోడ ననుచర ♦ గణముతోడఁ
గదలి బోయగూడెము వీడి ♦ కైలవార సీమలకుఁ జేరె వీరల ♦ క్షీప్రభుండు. 22
- గీ॥ విడిదిమార్పులు, పరగ రా ♦ యిడులకూర్పు, లాత్యబలము తగ్గెనున్ను, లలజడిఁగొనఁ
దొడరి, తలఁకును మగటిమి ♦ త్రోపులాడ వెనుక చూడక నృపుండు ము ♦ న్నొనిపెనంగె.
- గీ॥ ఒక్కమెయి రేయఁబలును ♦ గ్రుక్కగొనక జయము దవ్వెనకొలఁచి ను ♦ త్సాహశక్తి
రవులుకొల్పుచు నడిపెనం ♦ గ్రామదీక్ష, విమతులకుఁ జిక్కఁగడమ దుర్గములుగూడ.
- సీ॥ మిట్ట మధ్యాహ్నంబు! ♦ మిహిరుఁ డుగ్రుండయి చెలరేఁగె; నొకచోటఁ ♦ జెట్టునీడ
బోయ గడ్డిని దెచ్చి ♦ యీయఁ బాశేశ్వరి రుబ్బి కాల్పుచునుండె ♦ రొట్టియలను;
బిడుగుపాటున వచ్చి ♦ పడియె నంబరుదిక్కునుండి ఫరిధ్ధాను ♦ దండుఁ గొనుచు;
మనుజేశ్వరుండు కొ ♦ మ్మలు నంచి బుట్టల, బిడ్డల భార్యను ♦ బెట్టి విడిచె;
- గీ॥ ననుచరులఁగూడి యవనసై ♦ న్యంబుఁ దాకి పదులునూఱులుగాఁ దలల్ ♦ చిదిమివై చె;
నంత భిల్లులు వనసీమ ♦ నాక్రమించి పిల్లలను రాణిఁ జేర్చిరి ♦ భిల్లవాటి. 25
- సీ॥ పాబాజుఖాన్ గొప్ప ♦ సైన్యంబు తనవెంటఁ గొలువంగ లోయలో ♦ పలికిఁజొచ్చె;
కైలసాంకేతిక ♦ సాహాయ్య మూఁది ప్రతాపుండు భటులఁ గొం ♦ దఱను గూర్చి
యాకస్మికమ్ముగా ♦ సరిసేనవై మారి మసఁగినగతిఁ గ్రమ్మి ♦ మట్టసాఁగె;
నీయవస్థను ఖానుఁ ♦ డెఱిగి సైన్యము వెన్నమొగముయి పరవఁగా ♦ ముదల వెట్టె;
- గీ॥ దురకభటు లల్ల నల్లన ♦ మరలిచూచి రాజమణిఁ గానమికి నబ్బు ♦ రమ్ము పడిరి!
యాతఁ డవ్వలిదెస లోయ ♦ సరిబలమ్ము బిట్టు దట్టించె గ్రుక్కఁద్రది ♦ ప్పికొనసేక. 26
- ము॥ మఱలకొ నైరులు వెన్నకున్ దిరిగి; రీ ♦ మాఱున్ బ్రతాపావసీ
శ్వరుఁ డవ్వారికిఁ గానరాక యెటనో ♦ కైలంబు లందుండి ముం

దఱఁ బోటొడ్డిన శత్రుసేనలఁ బ్రచం డిన్పూర్తిమై దాఁకికొని

దఱ నాత్మీయకృపాధారలను మ్రం దణజేసె నత్తుగ్రుండై.

27

క॥ “కనఁబడఁ డెట్టులు వెదకినఁ; గనఁబడినను బట్టువడఁడు; కట్టా! యిక నే

మొనరింతు” ననుచు, ఖానుడు తనసేనను గొనుచు గిరులు డాటుకొని చనెన్.

28

క॥ ఖాసింఖాను మహాసేనా సంవృతుడగుచు నవలి డాడుదేరన్

గా, సడిగని యాతని నిట్లే సిలుగులఁ బెట్టి యినకు లేండుడ కలఁచెన్.

29

క॥ అటవీన్యగములవలెఁ బొంచుటయును బైబడుట చీలు చుట కలఁచుటయున్,

విటతాటనమ్ము చేయుట త్రుటిలోఁ జాటగుట నృపతి ధూర్జటి నేర్చెన్.

30

క॥ పులి నివసించెడు గుహలోపలి కరిగెడు హరిణివితతి వలె, యావన వీ

రులు రాఁగ దినదినము వందలుగఁ బ్రతాపుడు కలంచి తనువులు సించెన్.

31

గీ॥ అవిరళాఙ్గాహుతుల రేఁగు నగ్నిహోత్రమన, సలుంబ్రాధిపతి శాత్ర వాటవి నటు

భస్మ మొనరింప, నిటు ప్రతా పప్రభుడు దనరె సమరాభిసేయ మా ఠ్రాండుపగిది.

క॥ ఒకపాలు సైన్యములు కొండకనుమను బ్రతాపుదాఁకి నలిసేయుచు వే

ఱొకపాలు భిల్లదేశము నికటమునఁ జరించె రాణి నిజ జెఱఁబట్టన్.

33

క॥ “ముల్లోకము లెదిరించిన ముల్లెనను మోవనిక పూనికమెయి నా

భిల్లులఁ గలఁచెద” నని యబ్బుల్లాఖా నేగె సైన్య ములఁ దోడ్కొనుచున్.

34

ఆ॥ శైలపంక్తి నడుమ ‘జాపురా’ తగరపు గనులలోన రాణి గారి నుంచి

వేయుఁగనులతోడ వేయుఁజేతులతోడఁ బ్రీతి గాచుచుండ భీమచాండు.

35

క॥ అనుచరుఁ డొకదిన ముదయంబునఁ దగరపుగనులు చేరఁ బోయి మహారా

జ్ఞిని గాంచి భక్తిఁ దత్పద వనజములకు మ్రొక్కి నిలువఁ బాశేశ్వరియన్,

36

—*) పాశేశ్వరీదేవి భిల్లనితోడన భరనుగూర్చి యడుగుట. (*—

మ॥ “దరహా సోజ్వల కాంతి కాంతమయి, యు ద్యత్పద్మపత్రాభ సుం

దర నేత్రద్వయమై, పరాక్రమకళా ధారేయమై, సత్కృపా

భరితంబై, రమణీయమై, భువన సే వ్యంబైన, నా జీవితే

శ్వరు నెమ్మోమును గాంచి నేటి కొకమా సుం బయ్యె భిల్లాగ్రణీ!

37

క॥ వైరుల సైన్యము లెంత యపారముగాఁ జుట్టుకొనెనో! వారేయెడ ను

న్నారో! సమయమునకు నాహారము దొరకెడునో! మాకు నై పగతు రొకో!

38

- మ॥ అకటా! వైరులదాడి తగ్గదని వా ♦ రాయాసముఁ జెందఁబో
రు కదా! యెప్పటి యట్లు నవ్వుచునె పో ♦ రుఁ దీర్తురా! రాజపు
త్రకు లుత్సాహము వీడరే కద! సలుం ♦ బ్రాభర సర్వాంగర
క్షుఁడై భక్తి యెలర్చుఁ బ్రాణవిభు ప ♦ జ్ఞుఁ గొల్చి యుండుఁ గదా! 39
- సీ॥ శ్యామసింహుండు పా ♦ ర్వ్యమున వర్తించునే! సామంతు లందఱు ♦ సరస మంద్రె!
స్వాతంత్ర్యసమరదీ ♦ తామహాపన్యాసములు తొంటిచందాన ♦ నొలుకుచున్నె!
వ్యాకోచ పుష్పంబు ♦ వలె నాథుమోమున నానంద దరహాస ♦ మలరుచున్నె!
నాయాస మెప్పుడే ♦ నంది కుందయగదా! యాగోగ్య సాభాగ్య ♦ మనువగుగద!
గీ॥ యూర్జితోత్సాహకళలతో ♦ నొప్పెమఁగద! తఱచు బిడ్డలదెస మది ♦ మఱలదు గద!
విమతులకు నెల్ల గర్భని ♦ ధేదకముగఁ దీవ్రకరవాలధార న ♦ త్తించెడుగద! 40
- మ॥ “ప్రమదం బొప్పు రణాంగణంబులఁ బ్రతా ♦ పస్వామి స్వాతంత్ర్యయో
గము సాగింపఁ దదాత్మజాతుండు భుజా ♦ గర్వంబుఁ బోనాడి దూ
రమునం దాఁగెడు నెట్లు! వైరులతలల్ ♦ రాల్పంగ నన్నాజ్ఞ సే
యు”మటం చెప్పుడుఁ బోరు నియ్యచరసిం ♦ హుఁ బట్టనేరఁ గదా! 41
- మ॥ చుఱకత్తుల్ గొని చెల్లపై కుటిక “ము ♦ చ్చుల్వోలె మామాతృదే
శరమఁ గొల్లలుగొట్టు నీయవనులఁ ♦ శాసించు మి”ల్లంచుఁ జొ
దరగాఁ జీల్చెద రీయచుండు నిసువుల్ ♦ నాకన్న సంతాన; మే
కరణిఁ దండ్రికి దవ్వగా నిలుప శ ♦ క్యం బాను నాబోఁటికి! 42
- ఆ॥ విశ్వ మెల్లఁ బాగడ ♦ బిల్ల రాజ్యం బేలు సత్ప్రభుండు భీమ ♦ చాందు దొరయుఁ
దండ్రవోలఁ గాచుఁ; ♦ దత్తప్ర మముఁ జీమ సోఁక; చెట్టి కొఱత ♦ మాకు లేదు.
- క॥ కాని ప్రతాపధర్మిణిజాని పదాబ్జాత దివ్య ♦ సందర్శన సే
వానంద మందఁగోరుచు మానస మొక్కింత వంత ♦ మరఁగి కరఁగెడుఁ.
- క॥ ఒకమాటు దర్శనము చేసికొనఁవలె నంటినని వ ♦ చింపు” మనఁగఁ గం
చుకి పాశేష్వరి పాదములకు మ్రొక్కుచు వెడలి వనము ♦ లఁ బడిపోయె. 43
- గీ॥ అవల నొక్కనాడు ప్రతాపుఁ ♦ డరుగుదెంచె; బోయదొర స్వాగతాబిచ్చి ♦ పూజచేసె;
బిల్లలను భార్యఁగూడి పృ ♦ థ్వీవిభుండు కతిపయదినంబు లచ్చోటఁ ♦ గడపెవేడ్క. 44
- ఉ॥ అంతట నొక్కనాడు శబ ♦ ధాలయముఁ విడి యాప్రతాపభూ
కాంతుండు వీర యోధులును ♦ గాంతయు బిడ్డలు పెంటరా, నహా

- ర్యాంతరసీమలం దరిగి యచ్చట మోగలుసేనఁ జూచి క
ల్పాంతకుండట్లు దాకి సమః రావనిఁ బెక్కురఁ ద్రుంచె నుగ్రుండై. 47
- క॥ సమరము ముగిసిన సాయంసమయమునకు శైలసీమఁ జల్లని నటవృ
క్షముక్రింద వసించెఁ బ్రతాపమహీంద్రుం డచట నా వి ధావరిఁ గడవఁ. 48
- క॥ ఆరాత్రికొంత కడచనఁ దారాపథమందు నిబిడ ధారాధరముల్
ధారాపాత్రలకరణి నపారమ్ముగ రేగి ఘోర వర్షము గురిసెన్. 49
- గీ॥ మాటిమాటికి హెచ్చె దె బృట్టువాన; వర్షమునకన్న రేగె బ్ర ధంజనంబు;
నిలువ నెలవైన తరు వట్టెఁకలయనూఁగి తల నొఱగునో యనెడి శంకదప్రలంబేసె. 50
- గీ॥ చలికి గాలి కాఁకలికి వ ధ్నమున కడలి బిడ్డ లేడ్వ సాగిరి; కట్టు గుడ్డ లెల్లఁ
దడిసె; నినుఁగులు తనచుట్ట వడకుచుండ తెప్ప వాల్చక రాణి యాఁరేయి గడపె. 51
- సీ॥ తెలతెలవాఱె; వా నల పోటు తగ్గె; రాజ్ఞయు గడ్డిరొట్టెలు; చేయుచుండె;
ఖాసిముఖాను చెం గటఁ దోచె, సపరివారుండయి రాజగు రుండు తొలఁగి
యొకగుహ చేరి కూ ర్పుండె; నంతట మహాబల్హాను గనబడె; బ్రభుఁడు చెంత
శైలశిఖర మెక్కె; మాబాజుఖా కొంతసేపటి కచ్చోటు చేర వచ్చె;
- గీ॥ నృపవరుఁడు లోయ కరిగె; ఘ రీదుఖానుఁ డచటి కేతెంచె; భూపతి యుద్రి దాఁటె;
నచటి కరిగె నబ్బుల్లాయు; నవనిపతియు నేగఁదొరకొనె 'నాబూ' గి రీంద్రమునకు. 52
- సీ॥ ఉదయపురమునకు నుత్తరమ్మున రెండుక్రోసులపైనఁ ద్రి కూట మనఁగఁ
బర్వతం బలరు; నా వసుధాధరము చుట్టు నతిసాంద్రమగు నర ణ్యంబు దనరు;
నీర మెల్లెడ నూట యూరి బుగ్గలుపుట్టి ధ్వను లెత్తి సెలయేల్లు పాఱుచుండు;
ద్రివిధ శీతోష్ణప్ర దేశంబు లందుండు సకలజాతుల వృక్ష సమితి యలరు;

Within its impervious recesses rose the three-peaked (Tricuta) mountain at whose base was the town of Nagindra, the abode of brahmins, who performed the rites of the great God. The most antique temples are to be seen in these spots, within the dark gorge of the mountain, or on its rugged summit in the depths of the forest and at the sources of the streams, where sites of seclusion, beauty and sublimity alternately exalt the mind's devotion. In these regions the creative power seems to have been the earliest and at one time the sole object of adoration, whose symbols, the serpent-wreathed Phallus [Lingam] and its companion, the bull, were held sacred even by the children of the forest.

- సీ॥ రఘుపతిసింహు శౌ ♦ ర్యంబెంతనగవచ్చు! మాహమీరుడు నృప ♦ మాతుడగు నె!
 లఘురాజు దేశమే ♦ లాగు వృద్ధియొనర్చె! జండుబోల్ ధగ్గవీ ♦ రుండు గలఁడె!
 కుంభేందుగి గని రణ ♦ ట్లోడి నెవ్వఁడు నిల్చు! బృథ్విశు సాహసం ♦ బెవరు కొల్లు!
 సంగ్రాము శౌర్యదీ ♦ ట్లారతి యెట్టిది! రత్నసింహుని పరా ♦ క్రిమ మలఁతియె!
- గీ॥ భానుకులమునఁగాక వి ♦ శ్వప్రపంచ మందు నేవంశమున జన్మ ♦ ముదినార!
 లిట్టి భువనైకవంద్యుతా ♦ పృథుబలాభ్యు లిట్టి ధర్మసంస్థాపకు! ♦ లిట్టి ఘుచులు!
- సీ॥ చూడనొప్పైయుండు ♦ నేడుకోటలతో! మహాబ్జిబోల్ సప్తభే ♦ యములతోడ!
 నభ్రంబు సోఁకు జ ♦ యస్తంభతతులతో! గలువపూలట్టి కో ♦ వెలలతోడ!
 వెలయు నెన్నదినాల్గు ♦ విభణిమార్గములతో! సముదార రాజమా ♦ గ్గములతోడ!
 సంఖ్యకు మీఱు ప్రా ♦ సాదసంతతులతో! జలపూర్ణబహుసర ♦ సమితితోడ!
- గీ॥ బెక్కులక్షల జనులతో! ♦ వేలయేండ్లు యవనులకు గుండెగాలమై, ♦ రవికులంబు
 గుత్తగొను ట్లేత్రరాజమై, ♦ కొమరుమిగులు చిత్తుగునుబోలు నగర మీ ♦ ట్లేతినిగలదె!
- గీ॥ మహితమేవాడరాజ్యర ♦ మాసమగ్ర విభవభాగ్యముల్ చూడ్కికి ♦ ప్రేగుగొలుప
 వాహినులఁగొంచు బెక్కు సం ♦ వత్సరములు మొగలుపతి “యలాయుద్దీను” ♦ ముట్టఁజె.
- గీ॥ ప్రేటుడిటి యొకింత దె ♦ ప్పిఱకము న్నెఘూర్జరమునుండి ‘బహదూరు’ ♦ క్రూరుడగుచు
 బచ్చినిసమున గ్రక్కుచు ♦ వచ్చి లగ్గ పట్టె; జిత్తురుపురలక్ష్మి ♦ కుట్టు వట్టె. 67
- సీ॥ వైరివిశ్వంభరా ♦ పతి దుర్నిరీక్షంబు! యవనభూపాల కా ♦ రాలయంబు!
 భాగ్యలక్ష్మి వసించు ♦ పద్మాకరవరంబు! సౌభాగ్య వైభవా ♦ స్థానవాటి!
 రవివంశనృప మహా ♦ పాసాదరాజుంబు! రాజపుత్రుల ముది ♦ రపవరము!
 భారతఖండాభ్ర ♦ తారావతంసంబు! భువనశౌర్యమునకుఁ ♦ బుట్టినిల్లు!
- గీ॥ లలిత మేవాడలక్ష్మి వి ♦ లాసతిలకము సహస్రాబ్జములనుండి ♦ యశముఁ గనిన
 పురవరేణ్యంబుఁ జిత్తురుఁ ♦ బూదిగలిపె; దండుగొనివచ్చియక్కరు ♦ దండధరుఁడు. 68
- సీ॥ రాజసేవితము సూ ♦ ర్యద్వారరాజంబు వీలి ముక్కలుగాఁగ ♦ నేల రాలె;
 దన శిఖరము మాశ్వ ♦ మునఁ దోచు కుంభుజయస్తంభ మాటాడి ♦ యపని మొగ్గె;
 హారతుల్ వేదమం ♦ తారావముల నొప్పు కోవెల లన్నియుఁ ♦ గూలిపోయె;
 వీరసంసారు లు ♦ ర్విని బాసి పోవుట భవ్యమందిరములు ♦ పాడు వడియె;
- గీ॥ నఱచుఁ జెవి దిమ్ముపట్టఁగా ♦ నడవిరిశ్శ; బలిసి యెల్లెడ ముండలచె ♦ ట్లలము కొనియె;
 విడక బుసబుసలాడె ద ♦ ర్వికరములు: వనమృగంబులు మీఱె; గూ ♦ బలును జేరె. 69

- చ॥ ఇరువదియైదువత్సరము ♦ లిప్పటి కెప్పుడొ గాటిపోయెఁ జి
త్తురురమ మోముకుంకుమము ♦ తోఁగను పున్నెముదీటి, కేల ని
ద్దర పవ లన్నముఁ విడిచి ♦ దుర్దమదీక్షను నిన్నియెండ్లు సొ
గర మొనరించినక జయము ♦ గల్గుదుఁ కల్గుదు కల్గు నానయుఁ. 70
- గీ॥ పట్టభద్రుడనైన య ♦ పుటి విభవము సంపదయు మూడునాళ్ళ ము ♦ చ్చటగజాతెః
మునుపటి మహోన్నతులు గల్గుననుతలఁపులుమెఱపులెడమాపులుగాలిఁమేడలయ్యె.
- సీ॥ భాగ్యనివాసముల్ ♦ పదివేల పల్లెలు కళలూడి కాఱడ ♦ పులుగ మాతెఁ
బరమరాసదము లె ♦ స్పదిన్గాల్గు దుర్గమల్ తొరుక్కవీరుల ♦ బాఁజి జక్కెఁ
బచ్చతోరణముల ♦ భాసిల్లు మేవాడ నహుషుఁ డేలిన యింద్రీ ♦ నగర మయ్యెః
ముప్పదియాఱు రా ♦ బ్బుఖ్యవంశంబు లక్కరుఁ జేరి చరణపం ♦ కజముఁ గొలిచెః
- గీ॥ దేశమెల్ల బోయెఁ ♦ గోశంబు వమ్మయ్యె; నై న్యబలము డిందె; ♦ శక్తి కుండెః
నక్కటకట! భార ♦ తావనిపై ధర్మ మెట్లు నిలుచుఁ! గీర్తి ♦ యెట్లు పొలుచు! 72
- గీ॥ హంసతూలికామృదుల శ ♦ య్యలను బూలపఱపులను జేటికలు జోల ♦ పాడుచుండఁ
బెరుగు నాదు సంతాన మీ ♦ కఱకురాల వాన కెండకుఁ బలుపాట్లఁ బడల వలసె. 73
- గీ॥ కూడు నీరులేక నశించు ♦ కూర్మఫణులు గఱచు; నారణ్యవృక్షములు ♦ పెరుకు ననక
వృక్షముల వేలు బుట్టలఁ ♦ బెట్టి విడుతు; నరులు వెన్నాడఁగాననాభ్యంతరమున. 74
- గీ॥ రాత్రి కురిసిన ఘోరవ ♦ ర్షమున వటమహీరుహముక్తిందఁ దడిసి మే ♦ మెల్ల నల్లె
నిలిచితిమి; రాణిగా రాఱు ♦ నెలలబిడ్డఁ బొదిగిట నెనిల్పుకొనెఁబొద్దుఁపాడుచువఱకు 75
- సీ॥ చందార్కుఁ డంతరి ♦ త్తునుహపథంబునఁ జెలరేగి నిప్పులు ♦ చెఱగు నపుడు,
గడ్డి గాదము సోఁకి ♦ కడలెల్ల దరికొని మెండుగా దావాగ్ని ♦ మండునపుడు,
భూతలం బెల్ల దు ♦ మ్ముగలేచి సుడివడ భీకరవాతముల్ ♦ వీచునపుడు,
హెచ్చుతగ్గులులేక ♦ యేకార్ణవంబగు కరణిఁ బెల్లుగ వాన శ కురియు నప్పు,
- గీ॥ డిల వడంక భూకంపము ♦ లెత్తునపుడు, కడకుండలఁదాఁప నొక్కయం ♦ కణము నీడ
చిక్కకయె, మేము పిల్లలు ♦ సుక్తిన్ బాధ లకట! మాగర్భవైరులఁ కైన వలదు. 76
- సీ॥ కనకసాధాగ్రభా ♦ గములందు మూర్ధాభిషిక్తతా రాజయో ♦ పిదవ్విరేణ్య
లడుగులకు మడుగు ♦ లిడి కొల్వఁ గోమలతర హంసతూలికా ♦ తల్పమందు
నెండకన్నెఱుంగక ♦ యుండి యింద్రాణిచాయను దేవభోగంబు ♦ లనుభవంప
వలసిన నారాణి ♦ పాశుశ్వరీదేవి భవనైక సౌజన్య ♦ పుణ్యసాధ్య

గీ॥ యకట “యన్నమో రామచం ♦ ద్రా”యటంచుఁ బదియు నేడ్వరు బిడ్డలు ♦ పట్టిపెనఁగ
గోడుగోడునఁ గన్నీరు ♦ గ్రుక్కుకొనుచు నలమటల నెల్ల దిగమ్రుంగి ♦ యడలవలసె. 77

సీ॥ సారవంతము కైల ♦ వారామహామహీధరపార్వముల, సమ ♦ ధరణిఁ గట్టు
వడి దినమంతకుఁ ♦ బిడికెడు గడ్డియుఁ గ్రుక్కెడు నీరంబుఁ ♦ గోలికొనుచుఁ
బరిశుభ్రతరమైన ♦ స్వచ్ఛందవాయువుఁ బీల్చుచుఁ గడుసాధు ♦ వృత్తి యలర,
నక్కరుతో రణం ♦ బారంభమైన యీ పదియునుదొమ్మిది ♦ వత్సరములు

గీ॥ నందనోద్యానభాగంబు ♦ నక మెలంగు కామధేనుసంతానము ♦ కరణి నెపుడు
పిల్లలును మేము బయల జీ ♦ వింపవలసె మానవుల కర్హమగు తిండి ♦ మఱచిపోయి. 78

ఆ॥ కాళ్యనిండ గుడ్డ ♦ కడుపునిండుగఁ దిండి, కంటినిండ నిద్ర, ♦ గాన కెపుడు
బిచ్చగాండ్రకన్నఁ ♦ బీదలమై యుంటి; మింక నెంతకాల ♦ మిట్లు కడచు! 79

మ॥ తఱితో నక్కరుసార్వభౌముఁడు నితాం ♦ తప్రాభవోపేతుఁడై
ధరణీచక్రము నేలు వేళను దరి ♦ ద్రత్వంబు దిక్కేది యు
ర్వరఁ దా నుండఁగఁ జోటుగానక మహా ♦ రాణాప్రతాపావనీ
శ్వరు సంసారము నాశ్రయించినది; యీ ♦ పాపంబు నేమందునో!

శా॥ భీతిన్ గొల్పు కరాళవక్త్రమున వే ♦ వేగఁ జరావ్యాఘ్రు మీ
నా తారుణ్యము మ్రుంగఁగాఁ దివిరెఁ జెం ♦ తఁ బొంచి లేడిఁ బలెఁ!
జేతస్థైర్యముగూడ సన్నగిలె! మా ♦ సెన్ సుంత యుత్సాహ! మే
రితిఁ గార్యముఁ దీర్తు! నేపగిది మా ♦ తృప్తీతి సుధాచెడఁ!

గీ॥ గాలి వాన విధాన న ♦ ల్లడల రేగు కన్దముల కెత్తువడి డస్సి ♦ కడిమి శక్తి
హృదయకోశంబు తన నైజ ♦ వృత్తి విడక యాడునో! యూడునో! తెలియంగరాదు. 82

మ॥ చనఁగాఁ జొచ్చెను నిర్వదేడులు మహా ♦ న్వాతంత్ర్యయుద్ధంబుఁ జే
యను నే దీక్ష వహించి నేటికి; భవి ♦ వ్యత్కాల తారాపథం
బున దూరమ్ముననైనఁ గొంత విజయం ♦ పుణ గాంతిఁజేఖల్ మిను
క్కుని చూపట్టవ! యే భగీరథుఁడు డా ♦ యన్ దెచ్చునో జాహ్నువిఁ!

సీ॥ సంతత తౌరుషు ♦ సంగ్రామపహ్నిచేఁ గాలఁగా మిగిలిన ♦ కట్టెనైతి;
నలిగొట్టి కుక్కియై ♦ నక్కి మూలైడు నక్కపైఁ దాటిపం దూడి ♦ పడినయట్లు
రక్త మేదో మాంస ♦ రాశి తగ్గి యకాలవృద్ధత్వ విఘ్నంబు పై ♦ కెక్కె నాకు;
నింక నెంతయొ కాల ♦ మీ శరీరం బిట్లై యనువుగా నుండునం ♦ చాస లేదు;

గీ॥ ప్రాణపదమైన మేవాడఁ రాజ్య పావనాధిపత్యంబు 'నామ'మఁ హఁచలాధి
పత్యమును నావి గావని ఁ వదలి యవలఁ జనెడు కాలంబు వచ్చె; సంశయములేదు. 84

చ॥ చెలులను బిడ్డలఁ సుతులఁ స్నేహితులఁ గులబంధులఁ గృపాం
బుల ధనధాన్యవస్తుచయఁ ముఁ విడి, కేవలభక్తి నాపదం
బులు మఱి దేశమాతృపదఁ ముల్ భజించిన మీకు నేటికిఁ
గలుగఁదె సుతయేనియు మఁ నఃపరితృప్తి యొకింత దీప్తియఁ. 85

చ॥ శ్రమలకుఁ జిక్కి చిక్కి యని ఁ శంబును గంపలఁబడ్డ యట్టి కా
కములకుఁ బోలె ముందుఁ జనఁ గాఁ దెర వింతయు లేదు; గెల్పు పు
ణ్య మదియు నంతయే! కులసఁ నాతనకీర్తిని నిల్పలేని య
ల్పమతులు మాతృభూమిపయిఁ బాదము మోపి వసింప నస్తులే! 86

సీ॥ అకట! మాసూర్యాన్యఁ యప్రభూత నృపాలు రప్రతిహతముగాఁ నధ్వరములు
సలుపుచు బ్రాహ్మణఁ సంతర్పణంబుల నొనరింప మిగులఁ బాఁ వనములైన
గుర్గంబులందెల్లఁ దురకమూఁకలు చేరి సలుపరాని యకార్యఁ ముల నొనర్చె;
గటకటా! నాకుఁ బఁ ల్కఁగ నోరురాకుండె; బరదేవతాస్వరూపము లటంచుఁ

గీ॥ బసుపుఁ గుంకుము లర్పించి ఁ పాదయుగముఁ గరము భక్తిని సేపించు ఁ గంగగోవు
లను గృపనువీడి వధియైతు ఁ రనుదినంబు; నిదికనుంగొని జీవించి ఁ యేమిఫలము! 87

సీ॥ పలుమాఱు విశ్వసాఁ భాగ్యంబు దేశకల్యాణంబు నెలకొల్పు నభిలషించి
మనము చేసిన త్యాగఁ మును మనకృషి బూదిఁ బోసినయాజ్యంబుఁ పోల్కినయ్యె;
మన నేత్రములమ్రోలఁ మన మాతృదేశంబు పరుల యధీనమై ఁ ప్రజలు దాస్య
జలరాశిలోన ముఁనగ్గులుపెట్టుటలు గాంచి యిచ్చుకయును సహి ఁ యింపఁజాలఁ;

గీ॥ గటకటా! పూర్వనృపుల రఁ క్తములతోడఁ దడిసి మనరక్తములఁ బునీ ఁ తంబునైనఁ
క్రీర్తిరాశి మేవాడలఁ క్షిప్తిని మనకుఁ దీజినట్టులె యింక నీ ఁ దినము ఋణము. 88

గీ॥ ఉత్తరాయణ పుణ్యము ఁ హూర్త మెంచి యంపనెజ్జఁ బండిన భీష్ముఁ ననుసరించి
వగచి వరుగై వటించి మేవాడమాత కనుంగొనలఁ బ్రాణముల నిల్పుకొనిపరుండె. 89

గీ॥ ఇరువదేండ్లు రణమొనర్చి ఁ యెట్టిఫలమునేని మనమెల్ల సాధింపఁ లేనిచోట
నకట! భూమికి బరువుచే ఁ పై మనంగనేల! పరువేల! యభిమానఁ మేల! యింక. 90

శా॥ పావిత్ర్యంబున కాటపట్టయిన యాఁ పంజాబుకో పర్షియా
కో వెళ్ళక దలఁతుఁ; స్వతంత్రముగ నెఁ కొల్పకదగ్గు రాజ్యముఁ;

నావెంట జనుదేరఁ గోరినను సఁ న్నాహంబుఁ గావించి వా
రో వీరో మఱి యందఱో కదలి రాఁ రో! యింక మున్నాళ్ళకుఁ.

91

గీ॥ యవనసంసర్గమును వీడి యవలికేగుటే శుభంబని యెఱుఁగు; మీఁ కెట్లు తోచు;
నెమ్మిమెయిఁ దెల్పుడిపుడు; మీఁ నిర్ణయమును దాల్తుశిరమునమందారఁ దామమట్లు” 92

—*) సలుంబా) కృష్ణసింహుడు పృతాపసింహు ననుసరింతునని నివేదించుకొనుట(*—

మ॥ అని వాక్రుచ్చియు నిల్చినంతట సలుం ఁ బ్రాధీశుఁడు లేచి భ
క్తిని హస్తంబులు మోడ్చి “భారతధరి ఁ శ్రీ దాస్యనిర్మూలం
బున దేశోద్ధరణంబునందు హృదయం ఁ బుక నిల్చి యెఱెంత సే
యను సాధ్యంబగు నంతచేసితివి నీ ఁ వత్సంత దీక్షారతిఁ.

93

సీ॥ వేనవేల్ రిపుల నొ ఁ ప్పించువట్టునఁ గల్గ పేయమై విందు నీ ఁ వీరగర్జఁ;
దలఁ ద్రుంచు బహుభావ ఁ దలు చుట్టినవ్వుడు చెవియొగ్గి హుంకార ఁ రవము విందుఁ;
దిండిలేక తపించు ఁ దినముల, విధిఁ జూచి పెడబొబ్బ వేట్టు చ ఁ ప్పుడుల విందుఁ;
స్వాతంత్ర్య సమరదీ ఁ క్షుకుఁ బూన్చు నీ యుపన్యాసంబులను జెవు ఁ లార విందుఁ;

గీ॥ గాని కొండంత నొప్పితో ఁ గాసిపడుచుఁ బడుగు పడినట్లు హృదయముల్ ఁ ప్రీలఁజేసి
విన్ననై దీనమగువాక్కుఁ విని యెఱుంగఁ ననలమున వ్రేల్చునట్లు వాఁ మనసుపొగిలె. 94

గీ॥ నీహృదయపద్మపీఠ ని ఁ ర్వాహ మెక్కి యలరి స్వాతంత్ర్యలక్ష్మి స ఁ హస్రభాను
కాంతులను వెల్లెఁ దన్మహా ఁ ఖండదీప్తి కడలుకొని ఢిల్లి మొగలుల ఁ కనులుగుట్టె. 95

సీ॥ పురము రాజ్యము మాని ఁ మూడేండ్లు శ్రీహరిశ్చంద్రుండు పడిన క ఁ ప్పముల నెఱిఁగి
పడునాలు గబ్బముల్ ఁ వనవాసమున రామచంద్రుండు పడిన క ఁ ప్పముల నెఱిఁగి
పదియు మూడేండ్లుగాఁ బాండవుల్ గహనాంతరములలోఁ బడిన క ఁ ప్పముల నెఱిఁగి
యిరువదిమూడేడు ఁ లీ వీ వనులఁ గుటుంబముతోడఁ బడిన క ఁ ప్పముల నెఱిఁగి

గీ॥ తారతమ్యంబుఁ దూఁచిన ఁ వారి యిడుమ లత్యగాధాపదావర్త ఁ మైన నీడు
చరితమున నొక్కపుట కొక్క ఁ చరణమునకు సాటిగావని గొంతెత్తి ఁ చాటనేర్తు! 96

సీ॥ అట్టె చూచిన దోసె ఁ డంతైన లేదు మేవాడరాజ్యము; నైనన్య ఁ బలముగూడఁ
జాలనిదే! యుద్ధ ఁ సన్నాహ మల్పంబె! యటులున్న నేఁబది ఁ యెదు లక్ష
లగు కాల్బలము, పదు ఁ నైదు లక్షలగు గుఱ్ఱముదండు విస్తార ఁ రాజ్యలక్ష్మి
యేనుంగులు పిరంగు ఁ లెన్నేనిఁ గలుగు విశ్వంభరాధీశుఁ డ ఁ కృరున్మసాలుఁ

గీ॥ డట్టె యుట్టుత లూఁగి తూఁ డ గాడిపడఁగఁదాఁకఁగలిగితి; వెన్నిసా డ ధనములున్న
నిన్నొకని గెల్వఁజాలక డ తన్నుకొనెడి ననుచు హాస్యాస్పదంబయ్యె డ నతని బ్రదుకు. 97

గీ॥ త్తణము విడక నై న్యము నంపి డ రణముసేయ నీపయికి నక్క రంపించు డ నిరతభాటిఁ
బరిషయ్ సేన 'గ్రీసు'పైఁ డ బరవలేదు; యవనులు 'జహసలెమ్ము'పైఁ డ నరుగలేదు. 98

శా॥ ఈ విశ్వంభర పుట్టుటల్ మొదలుగా డ నిందాఁక నేదేశమం
దేవంశమ్ముననై నఁ గష్టముల నెం డ తే నాత్మబుధుల్ వలె
భావంబందుఁ దలంచుచుఁ వలచుచుఁ డ స్వాతంత్ర్యముఁ గొల్చిరే!
నీ వొక్కండవు దక్క శాంతినిరతిఁ డ నిష్టద్ర తేజోనిధి! 99

ఆ॥ ఇట్టి దేశబుధుఁ డ డిట్టి శూరోత్తముఁ డిట్టి రాజయోగి డ యిట్టి త్యాగి
లేడు లేడ టంచు డ మూఁడులోకంబుల మ్రోత లీనె; గురిసెఁ డ బూలవాస. 100

సీ॥ అక్కరువిశ్వంభర డ రాధీశమాలిది ధనసేవ; నీయది డ దై వసేవ;
యాతని దెల్లప్పు డ డాత్మనై భవము; నీయది నిరంతరము నా డ త్యావబోధ;
మతని కుండిన దెల్ల డ నై హికబలము; నిన్నాశ్రయించిన దెల్ల డ నాత్మబలము;
నతని దందఱ కన్ను డ లలరించు భోగంబు; నీది జగముమెచ్చు డ నిడుత్యాగ;

ఆ॥ మతఁడు జగము గెలిచె; డ నాత్మ గెల్చితివి నీ; వాతఁ డితిరజనుల డ నాశ్రయించు;
నీవు స్వాశ్రయఁడవు; డ నీకు నాతని కెనలేదు; జగముక్రింకు డ మీఁదులయిన. 101

గీ॥ కష్టమే మనపాలిటి డ కల్పతరువు; దుఃఖ మెఱుఁగని హృదయముల్ డ దుర్బలమ్ము;
లతి పరిమితంబయిన శక్తి డ యలరు నరుల కపజయంబులు బలవర్ధ డ కౌషధములు. 102

మ॥ ధర సృష్టించిన బ్రహ్మ, ఫాలమున నే డ త్రంబుండు శంభుండు, న
ప్పురుషోత్తంసుండు శౌరియ్యుఁ, నరులుగాఁ డ బుట్టొంది యేనూఱులొ
తరముల్ పోరినఁగాని నీకరణి స్వా డ తంత్ర్యంబు నిట్లొంత దు
ర్భర నిష్ఠారతిఁ గొల్వ లేరని వచిం డ పక్ష నేర్తు వేనోభులక. 103

గీ॥ శక్తి దాఁపక యాత్మవం డ చనము లేక నీయడుగునీడఁ దలఁదాల్చి డ నిన్నుఁగొలిచి
త్యాగ మించుక యెఱిఁగితి డ నను యశంబు సంతరించితి నర్హత డ చాలకున్న. 104

గీ॥ వాసుదేవుని చరణ పూ డ జాసుమ మటు నిరత మౌఁదలఁ దాల్తు నీ డ నిర్ణయమ్ము;
నీడ మేవాడ నున్న నే డ వాడ నున్న త్తణమునినుఁబాసి యుండ నీ డ జన్మమందు. 105

క॥ మూన్నాళ్ళ గడువు లోనన సన్నాహ మొనర్చి మేము డ సంసారములుక
నిన్నుఁ గొలువంగ వత్తు"మటన్న "నటులెచేతు" మనుచు డ నంద టరుగుచుక, 106

గీ॥ ధన కనక వస్తు వాహన ♦ తతుల నెల్ల బండ్ల సంపి మూన్నాళ్లకు ♦ వచ్చి చేరి,
రాప్రతాపు నానతి నంద ♦ అనుచరులును సశ్వముల నెక్కి కదల నా ♦ యత్తమైరి. 107

గీ॥ వచ్చి యంకారుపైఁ జేయి ♦ వైచి నిలిచి యాప్రతాపప్రభూత్తంనుఁ ♦ డాగిరింద్ర
సమతలమునుండి చుట్ట దే ♦ శంబునెల్లఁ గలయఁ గన్గొనఁ గన్గొలం ♦ కులుద్రవింప.

సాతాంతరము.

గీ॥ వాసుదేవుని చరణపూ ♦ జాసుమమటు నిరత మహాదలఁ దాల్తు నీ ♦ నిర్ణయంబు
నీడ మేవాడనున్న నే ♦ వాడనున్న నేను నీవాడ ననువాడ ♦ నెప్పుడఁగూడ.

క॥ మూన్నాళ్ల గడువులోపల సన్నాహ మొనర్చి మేము ♦ సంసారములున్
నిన్నుఁ గొలువంగ వత్తు మటన్న “నటులె చేయు”డని ధ ♦ రాధిపుఁ డనఁగన్,

గీ॥ ధన కనక వస్తు వాహన ♦ తతుల నెల్ల బండ్లపైఁ ద్రోవపట్టించి ♦ పంపి రాజ
పుత్రవీరులు మఱల నా ♦ బూగిరింద్రమునకు వచ్చిరి ప్రభుభక్తి ♦ యినుమడింప.

గీ॥ మెఱుఁగు బంగారు పూలువోల్ ♦ కిరణతతుల బాలభానుఁడు ప్రకృతిశో ♦ భలను బెంప
నలసలుంబ్రాధిపతిఁజూచి ♦ యాప్రతాపుఁడేకలింగేశునకు మొక్కి ♦ యిపుడె వత్తు

గీ॥ అంతలోన మీరందఱ ♦ ననుచరులను బయన మొనరింప నాయ త్త ♦ వఱచుడనుచుఁ
బలికి గర్భాలయంబులో ♦ పలికిఁజనియె! వగలఁబొగులుచు నాసలుం ♦ బ్రావిభుండు,

సీ॥ వలదన్న సామ్రాజ్య ♦ పట్టాభిషేకంబు సలిపితి భువన మా ♦ శ్చర్యపడఁగ!
బయటికి వెడలుచో ♦ వనిలోన ముండ్లను రాల దీసి త్రోవ శు ♦ భ్రముగఁజేతు!

“నా హేరియా”వేట ♦ కరుదెంచునపుడెల్ల నన్ని సామగ్రు లా ♦ యత్తపఱతు!

శాత్రువు లెదురైన ♦ తుణమున సకలసైన్యము దీర్చి యనికి సి ♦ ధముగనుంతుఁ!

గీ॥ గాని, గుండెలు బరు వెక్కఁ ♦ గా స్వదేశ మట్టె విడనాడిపోవుచో ♦ ననుచరులను
సర్వసన్నాహమునఁబూన్చు ♦ జాలిమాలినట్టి కార్యముచేయు లె ♦ ధైన నెఱుఁగ.

మ॥ అదిరా! దేవుని కన్నమిన్న యని భ ♦ క్త్యావేశమున్ బెంచి యి

ర్వదియైదేండ్లుగ దేశమాతకు సప ♦ ర్యల్ చేసి శుష్కించి క

ష్టదశఁ గుందిన విశ్వవీరునకు దే ♦ శత్యాగమున్ జేయు మః

ఖదశఁ దెచ్చితె! దుష్టదై వమ! మహా ♦ గ్రం బయ్యె నీచెడ్డుముల్!

సీ॥ ఎత్తినచేయి యిం ♦ లేని దింపక రణగ్రముల శాత్రుల శీ ♦ ర్షములు తఱిగె!

విశ్వవిశాలమై ♦ విలసిల్లు హృదయంబు స్వాతంత్ర్య లక్ష్మి కా ♦ స్థాన మిచ్చె!

—*) ప్రతాపసింహుఁడు మాతృదేశమునకుఁ దుది సమస్కార మర్పించుట (*—

మ॥ “అకటా! చేసిన యన్నియత్నములు న ♦ మ్రై గెల్పుసుంతైనఁ జే
రక దైవోపహతుండునై యిదె మహా ♦ రాణాప్రతాపుండు తా
వక కల్యాణ పదాంబుజాత యుగ సే ♦ వా భాగ్యమున్ వీడి కూ
లికిఁ గొల్వొజను నన్యసీమలకుఁ; ద ♦ శ్రీ! వీని నెట్లోర్తువో!

109

శా॥ వ్యోమం బంటెడు నీదు శైలశిఖరం ♦ బుల్ మంజులమైన యా
రామశ్యామలసీమలున్ బ్రబల దు ♦ గ్గశ్రేణులున్ సారవ
దూభముల్ నీ సముదార భాగ్యవిభవం ♦ బుల్ వీడిపో నుంటిఁ; ద
శ్రీ! మేవాడ సతీమతల్లి! మదిలోఁ ♦ క్లేశంబు రా నీకుమీ!

110

శీ॥ ఇరువదేండ్లుగ నుత్తమ ♦ పరికరముల భక్తిఁగూర్చి నాసావన ♦ స్వాంతమందుఁ
దల్లి! నేగట్టుకొనిన స్వా ♦ తంత్ర్య వజ్రభవనరాజంబు కన్నీటి ♦ పటఁద మునిఁగె. 111

మ॥ అతిభీమంబుగఁ బెల్లు రేఁగి నిబిడం ♦ బై మూఁగి యీ సర్వభా
రతదేశంబును ముంచివైచిన మహా ♦ గ్రంభైన దాస్యాధికా
రతతిఁ దేవుని దృష్టిగూడ నణుమా ♦ త్రంబున్ జోరన్ బోని దు
స్థితి సంధించెడు పాపికాల మరుదెం ♦ చే; జూచి యెట్లోర్తువో!

112

దనదుసర్వస్వ మ ♦ పునచేసి మాతృదేశారాధనమునఁ బు ♦ ణ్యతముఁ డయ్యెఁ!
ద్యాగానురక్తి ధ ♦ ర్మాస్త్రకి విశోన్ముత ఫానమంది త ♦ ద్దయును వెలిఁగె!

శీ॥ జతు రుదధి సంవృతావనీ ♦ సార్వభౌమ పదవి రానున్న మాతృభూ ♦ పాదసేవ
విడచి రాజర్షి చంద్రుండు ♦ వెడలవలసెఁ దనదు సీమలోఁ దలదాచు ♦ తావు లేక.

సీ॥ త్రిభువనాదర్శ వం ♦ దిత పరమోత్కృష్ట సగ్గణగణరత్న ♦ సలిలరాశి
రాణాప్రతాప వీ ♦ రప్రభు వదనమం దలరారు నవమంద ♦ హాసరేఖ
జీవనౌషధముగఁ ♦ ద్రావి యెట్టెట్టులో దినములు కడఁదోసి ♦ కొనుచు నుంటి!
నా యభాగ్యముమీటి ♦ నాస్వామి తరితప్పి యక్కటా! దైవోప ♦ హతుఁడునయ్యె!

శీ॥ గట్ట! దరహాసశూన్యమై ♦ కాంతిలేని యీమహారాజ ముఖము నే ♦ నెట్లు చూతు!
నెట్లుభరియింతు! నెటుమందు! ♦ నేమియందు! ముందుమాకుండుడిందెడు ♦ చందమున్నె!”

శీ॥ అనియరిగి కొండయంత దై ♦ న్యమునఁ గుందియనుచరుల నశ్వములనెక్క ♦ నాజ్ఞ చేసె;
నల్ల నల్లన గర్భాల ♦ యంబు విడిచి వాకిటిని దాటి రాజలో ♦ కైక గురుడు,

శీ॥ వచ్చి యంకారుపైఁజేయి ♦ వైచి నిలిచి యఖిలభువన ప్రపూజ్యమా ♦ నాగిరింద్ర
సమతలమునుండి చుట్టు దే ♦ శంబునెల్లఁ గలయఁచూచెఁ గ్రీఁగంటి యం ♦ చులుచెమర్చ.

- సీ॥ విశ్వపావనమైన ♦ వృత్తి వర్తించు గోబ్రాహ్మణులకుఁ దగ్గు ♦ పాటు గలిగె;
 ధాతృనిభుల్ మునుల్ ♦ స్థాపించు వణ్ణాశ్రమాచారవిధు లడు ♦ గంటిపోయె;
 బెట్టని కోటలై ♦ వెలసి నిఁగొల్చు వీరుల పౌరుషము గంగ ♦ గలిసిపోయె;
 మంగళలక్ష్మీ స ♦ మానలా సాధ్యుల సౌశీల్యగరిమ కా ♦ ర్భ్యంబు నందె;
- గీ॥ వేయునేండ్లుగ వ్రేటుపై ♦ వ్రేటుదగిలి చిక్కి ససిదక్కి-స్రుక్కి-కృ ♦ శించి నాదు
 పాలనమున మంచముపట్టి ♦ డీలుపడఁగఁ బాలుపడితివె! తల్లి! మే ♦ వాడలక్ష్మీ! 113
- సీ॥ మాతృదేశము శుద్ధ ♦ మతిఁ గొల్వఁగాఁజాలు సుతుఁడును లోకవం ♦ దితుఁడటంచు
 భౌతికసుఖము స ♦ ర్వము సన్న్యసించి ధర్మైకవర్తనఁడనై ♦ యిన్ని నాల్గు
 రక్త మేదో మాంస ♦ రాజ నూడ్పుచు నిన్ను నుద్ధరించి కృతకృ ♦ త్యుండ నగుదు
 నని కృషి చేసితి; ♦ నక్కట! నాపాపి హస్తము లాభాగ్య ♦ మందలేను!
- గీ॥ పూర్వవైభవమున నీవు ♦ పొదలుచుండ నా కలుషనేత్రములఁ జూడ ♦ లేక పోతి!
 నాశ లడుగంటె! బ్రాణంబులవిసిపోయె; బ్రతుకెవృధయయ్యె! దల్లి! మే ♦ వాడలక్ష్మీ!
- సీ॥ పసితనమ్మున లేడి ♦ వలె లాఘవమ్మున నద్రుల కెగఁబాకి ♦ నట్టిచోట్లు!
 పట్టాభిషేకసం ♦ పద్విభూషితుడనై యధికృతి నెఱవిన ♦ యట్టిచోట్లు!
 కవచ ఖడ్గము లూని ♦ కదనరంగమున ఘోరారులఁ గడతేర్చి ♦ నట్టిచోట్లు!
 నొకఁడనై, శత్రుల ♦ నుడికించి జగ మెన్న నపజయంబు వహించి ♦ నట్టిచోట్లు!
- గీ॥ కట్ట బట్టయుఁ దినఁ గూడు ♦ గానకున్న నచలభక్తి నిఁ సేవించి ♦ నట్టిచోట్లు!
 హృదయఫలకమ్మునందు ముద్రితములయ్యె; మఱువలేనమ్మ! నను నేను ♦ మఱచుదాక!
- గీ॥ వీరు లాత్మీయు లాపులు ♦ పృథ్వివరులు బంధువులు నీగిరీంద్ర గ ♦ ర్భముల నొఱుఁగ
 బిరికిదొంగనుగా నిన్నుఁ దొఱఁగి జాఱ, వ్రాసె నాతల ధాత! మే ♦ వాడ మాత! 116
- గీ॥ తలఁ దఱుగనోపు బహువిధ ♦ ద్దశలనైనఁ గాంతి యించుక చెడని నా కన్నుదోయి
 నశ్రుకణములు వొడమె; నీయడుగుదోయినమ్మ! ముక్తాభిషేకంబు ♦ నాచరింతు. 117
- శా॥ నేనే గాక మఱొక్క ధీరుఁ డెవఁడే ♦ నిఁ నిన్ను సేవింప నెం.
 తేనిఁ బూనిన, వాని పుణ్యమున నే ♦ నిఁ దల్లి! మేవాడ ల
 క్ష్మీ! నిత్యోత్సవ నిత్య మంగళ జయ ♦ శ్రీ నిత్య సౌభాగ్యశ్రే
 షా నిత్యప్రభ లెల్ల నీకుఁ గలుగున్ ♦ గాకంచుఁ గాంక్షించెదన్.
- సీ॥ హారావళీశైల ♦ మనుషమస్వాతంత్ర్య వీరమందుభుల శ ♦ బ్ధించుఁ గాక;
 గట్టలు పుట్టలు ♦ గుహలు స్వధర్మతత్పరుల యశంబు మా ♦ ర్పబుకుఁగాక;

మేవాడరాజ్యం ♦ క్షీపరాక్రమ మెల్లవేళల భువి దాడ ♦ విచుఁగాక;
త్యాగైకధనుల స ♦ త్యస్వరూపులచే రహించి నీకడుపు ఫ ♦ లించుఁగాక;

గీ॥ భానుకులగౌరవంబు ని ♦ ల్పంగ నోడి త్యాగమునఁ గుంటునడి నీప ♦ దములఁ గొలుచు
పున్నెములులేకదూరభూములకు నేగు మమ్ముమాపేళ్ళు లోకంబుమఱచుఁగాక.” 119

గీ॥ అనుచు భక్తినిజూపి వం ♦ దన మొనర్చి మఱువఁజాలక చేరెడు ♦ మట్టి దీసి
కనుల నద్ది రుమాలునఁ ♦ గట్టి యూర్చి యాప్రతాపుఁడంకారు'పై ♦ నధివసించె. 120

—*) పర్షియా పర్యాణము (*—

క॥ ఆగీతి నెల్లవారలు చేరెడు చేరెడుగ మట్టి ♦ చేకొని తలలఁ
తీ జేరిచి మ్రొక్కుచుఁ బయనం బారంభించిరి ప్రతాపుఁ ♦ డందఱ నడుపఁ. 121

గీ॥ అత్తదేశంబు విడనాడ ♦ నడరు పొడమి గుండె బరువెక్కె; నెలుంగుడ ♦ గ్గుత్తిక వడె;
నచలరంగంబు నదలి వా ♦ యవ్యదిశకుఁ దరలి రందఱు మానముద్రలు వహించి. 122

గీ॥ ఒకనినొక్కరు పల్కరిం ♦ పకయె త్రోవఁ బ్రకృతిసౌందర్యమింత చూ ♦ డకయె యశు
ధారలఁ దోఁగి దైన్యము ♦ ద్రలనుదూఁగి వార లరిగిరి గిరిపాలి ♦ మేరఁ జేర. 123

—*) భామాసాహిత్యంబు మేవాడకు వచ్చుట (*—

సీ॥ ముడుతలవడ్డ మో ♦ మునఁ బట్టెవర్ధనం బఱుత జందెంబు బ్రా ♦ హ్మణతఁ దెలుప,
నింజార నెరసి పం ♦ డిన శిరోజమ్ములు కమియ మాఁగిన వయో ♦ గరిమఁ దెలుప,
వాల్మీకి బామల వె ♦ ల్వడు వాడి నునుజూపు లెవరి డెందముజొచ్చు ♦ పదనుదెలుప,
నధరంబుపై నంటి ♦ యంటని చిఱునవ్వు తొలకని నిత్యసం ♦ తుష్టిఁ దెలుప,

❖ Unable to stem the torrent, he had formed a resolution worthy of his character, he determined to abandon Mewar and the blood stained Chittoor (no longer the stay of his race) and to lead his Sesodias to the Indus, plant “the crimson banner” on the insular capital of the Sodgi, and leave a desert between him and his inexorable foe. With his family and all that was yet noble in Mewar, his chiefs and vassals, a firm and intrepid band, who preferred exile to degradation, he descended the Arawulli and had reached the confines of the desert, when an incident occurred which made him change his measures, and still remain a dweller in the land of his fore-fathers. If the historic annals of Mewar record acts of unexampled severity, they are not without instances of unparalleled devotion.
“Annals of Mewar.”

- గీ॥ బుజమునను బైరవాసము ♦ మొగమునందు బ్రహ్మవర్చస ముదితమై ♦ పరిధవిల్ల
 ❁ నుక్కుఁడునుకఁజూలినయశ్వ♦మెక్కియొక్కశాంతమూర్తిబ్రాహ్మణుఁడుసా♦త్మాత్మరించె.
 సీ॥ ఆగుంపునకు నెల్ల ♦ సగ్రభాగమున వర్తించు ప్రతాపేందు ♦ దెసను జూచి
 యావృద్ధభూసురుం ♦ డశ్వంబు నిలిసి “యోవీరపుంగవ! నేను ♦ దూరదేశ
 మందుండి వచ్చితి ♦ నయ్య! యేకొండలయందుఁ బ్రతాపేందు ♦ డధివసించు!
 నెఱుఁగుదురే కద! ♦ యెయ్యది తోవ! నా కెఱిఁగింతురె కృప వ ♦ హించి” యనిన
 గీ॥ నాత్మదేశంబు విడువఁ గొం ♦ డంత వగపు దోఁపఁ దలయెత్త కరుగు ప ♦ తాపదేవుఁ
 డామహీదేవు దివ్యవా ♦ క్యమ్ములపుడు విని వినక తనతోవను ♦ జనుచునుండె. 125
- శా॥ “ఏమయ్యా! దయయుంచి యిట్లు కనుఁగొ ♦ మీ! వృద్ధుడ౯; దూరపుణ్
 సీమల్ దాటుచుఁ బెక్కు కష్టముల గా ♦ సిఁ బొంది నే వచ్చితిఁ;
 భూమిశుండు ప్రతాపుఁ డీగిరుల నెం ♦ దుఁ గాపురం బుండు! నెం
 దే మీ రాతనిఁ జూచియున్న సెలవిం ♦ డి”ష్టంచు బ్రార్థించినఁ, 126
- క॥ కనులెత్తి రాజమణి విప్రుని వదనముఁ గాంచి యశ్వ ♦ ముచు నిలుపుచు “నో
 యనఘా! మీరెవ! రెందులఁ జనుదెంచితి”రన ద్విజన్మ ♦ సత్తముఁ డంతఁ, 127
- సీ॥ “పరిషియానుండి నే ♦ వత్తు; భామాసాహి నావే”రనినఁ దత్తు ♦ ణమ ప్రతాపుఁ
 డాస్యంబు వికసింప ♦ నశ్వంబు డిగి భక్తితాత్పర్య విహితప్ర ♦ దక్షిణంబుఁ
 జేయుచు నల్లనఁ ♦ జేతులు జోడించి “నిరతంబు నీపాద ♦ సీరజములు
 భజియించు నీదు సే ♦ వకుఁడు రాణాప్రతాపుఁడు మ్రొక్కుచుండె నీ ♦ యడుగుదోయి”
 గీ॥ నని నిలువ నంద అనుచరు ♦ లబ్బురమున నశ్వములనుండి దిగిరి; ధ ♦ రామకోత్త
 ముండు తురంగము డిగి య♦ప్పడమితేనిఁ గొఁగిటనుజేర్చి హవ్వాభిఁ♦దోఁగి నిలిచి, 128
- శా॥ “నా విశోన్మత దివ్యకల్పతరువుఁ ♦ నా వజ్రకోటిరముఁ
 నా విస్తార మనోంబుజాతతరణిఁ ♦ నా కీర్తినిజ్ఞేపముఁ
 నా వేల్పుఁమణి నాదు రాజధనముఁ ♦ నా స్వామి దర్శించి నా
 సేవఁ గూర్పఁగ వచ్చినాడఁ; గృప వీ ♦ షింపంగదే! భృత్యునిఁ. 129

❁ The minister of Pratap whose ancestors had for ages held the office placed at his prince's disposal, their accumulated wealth, which with other resources, is stated to have been equivalent to the maintenance of twenty five thousand men for twelve years.

క॥ పరిశుభ్రతర సుధాసాగర వీచిక లట్లు నీడు ♦ ఘనక్షీకశల్

మొలసె దెసల; నీయంతటి పరమోత్తమధర్మపీఠ ♦ మరుఁ డుండెడునే!

130

సీ॥ స్తిమితమై తుదల వి ♦ చ్చి యుదార గంభీరకాంతు లీను వెడద ♦ కనులతోడ;

బరువంపు బుగ్గల ♦ వైన రెక్కొను మీసల వెలుంగు మోము వా ♦ లకముతోడ;

వీరనుహాళిట్టే ♦ విహరించు దగ్గమై విరిసిన బలితంపు ♦ టురముతోడ;

దలయెత్తు వాడి కుం ♦ తముఁ గేల నూఁది ధీరత యుట్టిపడ నిల్పు ♦ రాణితోడ;

గీ॥ నాదలఁ దురాయి, వీర తే ♦ జోదురీక్ష వదనమునఁ గుంకుమపుబొట్టు ♦ వజ్రవర్మ

మొడల వెలుగొంద నలరు నీ ♦ పొడవుఁగంటి; నెంతకళ గల తండ్రివోయీ! ప్రతాప!

సీ॥ సత్త్వబుద్ధిని రిపు ♦ వడ్డవర్గము నెదిర్చి గెల్చినా; వరులను ♦ గూర్చినావు!

తులలేని దేశభ ♦ క్తులయందు మేటివై హెచ్చినావు; యశంబుఁ ♦ దెచ్చినాడ!

విరువదొడ్లుగఁ బైన ♦ నొకగు నాపదలెల్ల నోర్చినావు; జయింప ♦ నేర్చినావు!

కులసనాతనధర్మ ♦ ములను సుస్థిరము గావించినావు; ప్రబోధ ♦ మెంచినాడ!

గీ॥ వొక్కపరి నిన్నుఁ గన నెంచియుంటి; నిదియె తరుణ మనుకొంటి; నీదివ్య ♦ ధవళయశము

నెంచుకొనుచుంటి; నితరుల ♦ కిది యలభ్యమంటి; నూతేంద్రు నీకు దీ ♦ ధ్వాయు వంటి”

క॥ అని యాశీర్వాద మొనర్చిన విప్రోత్తమని జూచి ♦ నృపగురుఁడను “దే

వునియట్లు చేరవచ్చిన నినుఁ గని ధన్యుండ నైతి ♦ నే నియ్యెడలఁ.

133

మ॥ మును చాణక్యయుగంధరప్రముఖులఁ ♦ బోలెఁ మహానీతివి

ద్యను మేవాడనృపాళికిఁ గఱపి రా ♦ జ్యం బూజితంబై విను

తన కల్యాణ జయోదయాదికము లు ♦ దఁ జేసి మాభక్తి కె

ప్పురు బాత్రమ్మగు నీకు దివ్యచరణం ♦ బుల్ గంటి నీనాటికిఁ.

134

మ॥ భవదత్త్యుత్తమనామ మెల్లపుడు మే ♦ వాడదేశమందెల్ల గా

రవధామంబయి యొప్పుఁ; గట్టకడ కు ♦ గ్రామంబులందుఁ బ్రజా

నివహం బద్ధమరేయి మాటవరుసఁ ♦ నీవేరు విన్నంత భ

క్తివిరాజిల్ల నమస్కృతుల్ సలిపి నిఁ ♦ గీర్తింతు రోసద్గరూ!

135

గీ॥ పరిషియా కేగుడెంచి నీ ♦ చరణపూజ సలుపవలెనంచు నెన్నిమా ♦ టులొ తలఁచితి;

నిమిష మూపిరి వోని యు ♦ ధముల మునిగి కాలు గదలింపలేక యీ ♦ లీల నుంటి”

గీ॥ అనుచు వచియించినంత హ ♦ ర్షాంబురాళిఁ దేలి భూదేవమణియు“నో ♦ దేవ! నేను

నిట్లె యనుకొని యనుకొని ♦ యెట్లా నేఁడు కాలు గదలించుకొనుచు రాఁ ♦ గలిగినాడ

- గీ॥ అనయ మేఁ గొల్చు పూర్వము ♦ హామహీంద్ర శుభ తపః ఫలమును నిన్నుఁజూచుకతనఁ
జన్మ చరితార్థమయ్యె; నెచ్చటికి నేటి పయన మోయన్నః”యనఁ బ్రతాపప్రభుడు;
గీ॥ “స్వామి! నినుఁబూజచేసి పం ♦ జాబుకవల నే స్వశంత్రరాజ్యము నిల్ప ♦ నిటువెడలితి;
వెదుకఁజూయినతీవయే ♦ యెదురుపడియె ననఁగ, నిందె నీదివ్యద ♦ ర్శనము గలిగె. 139
గీ॥ మేరువును బెల్లగించి కో ♦ టీర మిడుదు నుదయపురలక్ష్మికని లోక ♦ మురలఁదాఁకి
యిరువదేండ్లు పోరితి; నా య♦దృష్ట మెల్లఁజెడియెనీవిధమున; నేమి ♦ చేయువాడ.” 140

—*) భామాసాహి ప్రతాపసింహునకు ధర్మోపదేశంబు చేయుట. (*—

- సీ॥ అని దైన్య మడరఁ బ ♦ ల్కినను భామాసాహి విని విన్నవోయి యా ♦ ననము వంచి
“శ్రీహరీ! నాదుర ♦ దృష్ట మేమందు! నీవలన నింతటి వేడి ♦ పలుకు వింటి;
నీవార్త విని వ్రీల ♦ దే! హృదయము శిలాఫలకమో! లోహమో! ♦ వజ్రమొక్కో!
నూతామడలదూర ♦ మీరీతి వచ్చు నుత్సాహమ్ము సుడిసి వి ♦ ధ్వస్తమయ్యె;
గీ॥ నకట! నామేనఁ గొనియూపి ♦ రాడుచుండఁ బరమపుణ్యస్వరూప మే ♦ వాడలక్ష్మి
వైభవప్రాభవాంకంబు ♦ భానుకులము చెడిన నోర్తునె! విధివ్రాలుతుడుతుఁగాఁక. 141
మ॥ అకటా! యుత్తమభారతీయుడవు ఘో ♦ రాపత్నమూహంబు నిం
చుక లెక్కింపని విశ్వవీరుడవటా ♦ చుకొ నిన్ను లోకప్రజా
నికరం బెప్పుడు సంస్తుతుల్ సలుపఁగా, ♦ నీవే స్వకృత్యంబు నూఁ
దక పోనాడిన ధర్ము వెల్లు కొమరొం ♦ దక నేర్చు లోకమ్మునకా! 142
గీ॥ సడి యెఱుంగని కర్మవీ ♦ రుడవు నీవు; నీకు జయమైన నదియు లో ♦ కైకజయము;
నపజయంబైన నదియు దే ♦ శాపజయమునై ప్రపంచాపజయమునా ♦ ననఁగవలయు.
గీ॥ పెక్కువేల్ మైశ్మపై నున్న ♦ విందు నెపుడు నీదుపరిపాలనముఁగూర్చి ♦ నీయఖండ
కదనదీక్షనుగూర్చి త్యా ♦ గంబుఁగూర్చి సాహసముఁగూర్చి కర్ణర ♦ సాయనముగ. 144
సీ॥ మాఘూర్వ లెప్పుడు ♦ మీపూర్వనరపాలమాళుల చెంగట ♦ మంత్రులగుచు
వెలలేనిభక్తితోఁ ♦ గొలిచిరి; నిరుపమత్యాగశీలుఁడు చండ ♦ ధరణిపతి ప్ర
ధానప్రధానిప ♦ దము నొందు పిదప రెండవ మూడవ ప్రధాను ♦ లవుచు నాడు
పితరులు నేను నే ♦ విచుచుంటిమి; నల్వదేండ్లయ్యెఁ బరిషియా ♦ కేగి నేను;
గీ॥ పరమ ధార్మికులైన మే ♦ వాడ నృపుల నెమ్మది స్మరింపకయె యీది ♦ నమ్ముదాఁక
దేవ! పిడికె జాహరము ♦ దిని యెఱుంగము; నాశరీరంబె మీదిప్రా ♦ణంబె మీది. 145

మ॥ వితతప్రేమను నేను గొల్చెడు మహీ ♦ భృద్వంశమం దిట్టిద
 ర్పిత శౌర్యాఘ్ని నిన్నుఁ బోలిన మహా ♦ వీరుండు జన్మించెనం
 చతిహర్షమున మండువేసవి నుద ♦ గ్రాయాసభారంబు నో
 ర్చితి; దూర మ్మిటు లేగుదెంచితి; భవ ♦ ప్రీతిపాదముల్ గొల్చితి. 146

క॥ కడు వృద్ధుడ; మేవాడ్ భక్తుడ; సచివుడ; భూమిసురుడ; ♦ దోచిన మాటల్
 నుడివెద; విని నీ తోచిన వడువున మెలంగంగవచ్చు ♦ వలదనను నృపా! 147

సీ॥ మేవాడ విడిచి యిం ♦ కేవాడలకునైన బరువెత్తిపోవుట ♦ భావ్య మగునె!
 పాదరసమువోలె ♦ బరిపరివిధములఁ బాటిపోయిన దాన ♦ ఫలము గలదె!
 నిలువుము; ధైర్యంబు ♦ నిలుపుము; నీ పరిస్థితులెల్ల జక్క యో ♦ జించుకొనుము!
 ఆత్ర మేటికి? శాంతి ♦ సంరము; నిన్నుండి నీవెప్పు దూరంబు ♦ పోవలేవు!

గీ॥ చక్కవాళాచలము దాటి ♦ చనినఁగాని వనధిసప్తకమున మునిం ♦ గినను గాని
 కడ కెచటికేగినను బ్రతాపుడవుగాక మాటి మటియొక్కరుడవగుమాడ్రి గలదె! 148

గీ॥ చనదు కృషి నిరసింపఁగా ♦ సాధకునకు; నదియ యన్నిట నరునియో ♦ గృతనుబెంచు;
 గృషిని రోయు వానికిఁ జోటుఁజీతిని లేదు; వసుధ కెల్ల శుభం బట్టివాని పోక. 149

గీ॥ అలజడిని మన్నినపుడె సత్త్వము జయించు; నపజయంబుల నది పెంచు ♦ నాశ్మశక్తి;
 యనుపమత్యాగమునుసత్య ♦ మాప్తమిత్రులండ్రు; స్వాతంత్ర్యతత్వజ్ఞులై నబుధులు. 150

గీ॥ అఖలదిశలందు నాపద ♦ లలముకొనుచు దిక్కుదోఁపని విషమ సం ♦ దిగ్గదశల
 ధైర్యమును జక్కపట్టక ♦ తలఁగె దేని నీబలము చాల దనియె నే ♦ నిర్ణయింతు. 151

గీ॥ ప్రాణమున కెక్కుడైన మే ♦ వాడ ఏడి వెడలిపోఁగాదు; పోఁగాదు; ♦ వినుఁడునాదు
 ప్రార్థనము; కాదు కూడద ♦ టంచుఁ బోవఁదలఁతు వేనియఁబోనీక ♦ నిలువరింతు. 152

ఉ॥ పూవులు రాలె; నాకులును ♦ బోయెను; ముండ్లును మ్రోడు నిల్చె; నీ
 వీవిధిఁ గేతకి విడువ ♦ కేటికిఁ జూటై! దనన్ “వసంత ల
 క్ష్మీవిభవంబు సోఁకిన జి ♦ గిచ్చి తరుల్ కుసుమించునన్న యా
 శావిసరంబుచే నిలుతు” ♦ నంచు వచించుఁ గుమారభృంగమున్.” 153

క॥ అని వచియింపఁ బ్రతాపుని కనులను ముత్రైంపు ట్రుశు ♦ కణములు జాల్వొ
 రిన విప్రసచివుఁ గని “యేమని నీవాత్సల్యగరిమ ♦ నభినందితున్. 154

చ॥ పరిమితశక్తుఁ డొక్కడ వి ♦ పర్యయవేళ స్వధర్మ మార్గమున్
 దొఱఁగునయేని నత్సలతఁ ♦ దోచి మహాపురుషాకృతి బరా

త్వరుడు ప్రబోధ మిచ్చుచు న ♦ పాయముఁ గాచి పథంబుఁ జూపునం

చెఱుఁగుదు మిమ్మువంటి విబు ♦ ధేంద్రుల మూలమునఁ గురూత్తమా!

155

గీ॥ స్వామి! నాపై నఁ బరమవా ♦ త్సల్యపశత నితదూరము వేంచేసి ♦ యిటు లపార

పురుషకారము నేర్పు న ♦ మూల్యహితము దైవ నిర్మల్యముటు శిరఃసా వహింతు. 156

గీ॥ అఖిలభవనావనంబు నీ ♦ యమృతగీతి నాహృదయతంత్రులను మీటి ♦ నను గఱంచె;

హరగురు పదంబులటు నీప ♦ దాంబుజమ్ము లనఘ! యనవరతమ్ము సే! వ్యములునాకు.

సీ॥ అభిలషించినరీతి ♦ నాజ్ఞ పేయుచు దేవ! పనిగొను”మని వచిం ♦ పంగ, వివి

సత్తముండును “క్షణ ♦ క్షణ మమూల్యం బిష్టు; కాలంబు వృథసేయ ♦ గాదు మనకుఁ;

జర్పింపఁ దగిన వి ♦ షయము కొంచెమె, నిమేషము మాటలాడినఁ ♦ జాలు! పక్వత

మనుసరితము! లేదు ♦ వ్యవధి; జా గేటికి! రమ్మల్ల నిబవృ ♦ క్షమ్ము దరికి;

గీ॥ మఱచి తింకొకమాట నీ ♦ మంత్రీమాళి యనుభవజ్ఞుండు; స్వామిబ ♦ క్తాగ్రగణ్యుఁ;

డల సలుంబ్రాధిపతిఁ బిల్వ; ♦ మాయనఘుండులేని మంత్రాంగ మదిపూలు ♦ లేనిపూజ.”

మ॥ అని బోధింపఁ బ్రతాపసింహుండు సలుం ♦ బ్రాధీశ్వరుఁ హెచ్చరిం

చిన నాధన్యుండు చేరఁగా నరిగి “మీ ♦ శ్రీపాదరాజీవద

ర్శనముఁ జేసెడి యివిధేయుఁడె సలుం ♦ బ్రాకృష్ణసింహుం” డటం

చని సాష్టాంగనమస్కృతుల్ సలుప, న ♦ య్యాచార్యుడుఁ బీఠుఁడై;

159

—*) భామాసాహి-ప్రతాపసింహునకు రాజనీతి నుపదేశించుట. (*—

క॥ తమ్మనె; జని మువ్వరు వృక్షమ్ముదరిఁ జేరి; రధిక ♦ సంతోషము చి

త్తమ్మున వెలయఁగ నృపు నాస్యమ్మును గని “యవధరింపు ♦ మవధానముతో. 160

గీ॥ స్వామ్యమాత్య సుహృత్కోశఃసైన్య దుగ్ధరాష్ట్రములు ననునివి యేడు ♦ ప్రకృతులండ్రు;

ప్రకృతిబల మున్న నేకాని ♦ పాధివునకు నించుకేనియు నాస్తిక్య ♦ మెసగఁబోదు. 161

గీ॥ ఇన్నిటను నెన్నియున్నవో ♦ యెంచిచూత; ముత్తమకులీనతయు మహా ♦ దాత్త పీఠ

వర్తనము సత్యసంధత ♦ వఱలు నీకు రాజరాజుగ నుండ న ♦ వ్హతయ కలదు. 162

మ॥ సువిశాలస్థిరబుద్ధియై యనుభవ ♦ జ్ఞుండై కడుఁ స్వామిభ

క్తివికాసస్ఫురితుండునౌ నృపతిని ♦ తిజ్ఞుండు నుత్సాహవై

భవుఁడే మంత్రీగ నుండ నర్హుఁడు; సలుం ♦ బ్రాకృష్ణసింహేంద్రువం

టి విశేషజ్ఞ గడింపఁగా నగునె! ము ♦ త్రిత్వంబు సంధింపఁగఁ.

163

మ॥ బలవంతుం డనురాగవంతుఁడును శో ధావంతుఁడు వాహినీ
బలవంతుఁడును ద్యాగవంతుఁడును శు ధ్రస్వాంతుఁడౌ ధీరునిఁ
దలపఁబోలు సుహృద్వరుండుని! కిరా తస్వామి నీభీమచాం
దలఘుస్వాంతుఁడు, వాని మించిన వయ ధ్రశ్శేష్ఠుఁడే లేడుపో. 164

గీ॥ ధన-చమూ-దుర్గ-రాష్ట్రసం తతుల లోనఁ బ్రథమమే యగ్రగణ్యమై వాసిఁగాంచు;
నది ప్రపంచైక సార స రాష్ట్రకంబు; దానిబట్టి తక్కిన మూఁడుతనరుచుండు. 165

ఆ॥ ద్రవ్యబలము గలుగఁ దనరు నై న్యబలంబు, ధన-చమూ బలములు దనర, దుర్గ-
రాష్ట్రబలము లలరు; ద్రవ్య మన్నిట మేటి; యదియ నీకు లోప మాదినుండి. 166

గీ॥ ఆశ్ర-యాసన-విగ్రహ- యాన-భేద-సంధులను నాటు వ్యుత్థాన సమితియందు;
రెపు డెటులు వీని నడపు కీ తెఱిగినట్టి ధాత్రిపతి యన్ని రీతుల ధన్యతముండు. 167

గీ॥ అవసరమైన శక్తిత్ర యములలోన నతులితోత్సాహశక్తి నీ కలరు; గాని
మంత్రశక్తిఁ బ్రయోగించుమాటలేదు; మఱియుఁ బ్రభుశక్తి మొదలంటమాసియుండె.

సీ॥ స్థిరతరఁదైర్యోప జీవివై, జంకక, వెనుదీక, తగ్గక, విసుఁగుపడక,
కష్టంబులకును జ క్కక, పృపంచోన్నత ప్రబలవిరోధితోఁ బ్రతిఘటించి
సంగ్రామ మిష్టేండ్లు సాగించి యుంటివి; నిన్నెఱుంగని వారు నీయహితులు
భవ దుదార యశంబు వర్ణించెదరు; కాని కోశ-నైన్యబలముల్ కొఱతగాఁగ

గీ॥ నెన్నికల్పంబు లని చేసి యెమిలాభ! మెటు జయము గల్గు! నీకళ్ళు రెట్లు లోఁగు!
నిర్వదేండ్లుగ నాకాల మిట్లె వృథగఁ జెల్లెనని మాత్ర మిపుడు చింతిల్లఁబోతు. 169

ఆ॥ అదియు నాత్మశిక్ష కై చెల్లె ననుకొను; మింక నిల్లె కాల మేగ నీకు;
దేశ ముద్ధరింపఁ దివురు; మొదొకమాట వినుతు; నలవ దనక పని యొనర్పు. 170

మ॥ పరమప్రీతిని దేశమాత్మపద సే వాభాగ్యము గోరి నా
సరస గల్గు ధనంబు నీదు చరణా బ్జాలంబు లందుంతు, సం
బర మొప్పారఁ బరిగ్రహింపఁదగు; మే వాడ దేశము గొల్చి య
కృరు సాధించి యపూర్వ వైభవమునఁ వర్ధిల్లు రాజోత్తమా! 171

క॥ నెనరుంచి నాదు ప్రార్థన విని దేశము నోము"మనుచు విప్రుం డన, నా
తనిఁ గని జనపతి "నీపంపును సలుపుదుఁగాక; త్రోసి పుత్తునె యెపుడు. 172

మ॥ అనఘా! జేసెడు మేర యేనియును రా జ్యం బొక్క కాసేనియు
ధనము దొల్లఁబెనుండి లేకయ దరి ద్రవ్యంబును వెళ్ళఁబో

యనె లోకమ్మునఁ బుట్టు వొందిన యభా ♦ గృహ్యత్రసంపన్ను, నన్
ధనికున్ జేసి కృతార్థుఁ జేయఁ గరుణన్ ♦ దైవంబవై తోచితే!

178

చ॥ ధనము నొసంగి, వస్తునము ♦ దాయ మొసంగి, యనర్హతనము
డనము లొసంగి, బాహ్యులు ♦ నారవివంశజులెల్ల దొల్లి య
ర్చన మొనరించుచుండు, రది ♦ సవ్యము; భూసురమాళివైన నీ
ధన మిపు డేను గైకొనుట ♦ ధర్మపు గాదని తోచె నామదిన్.”

174

క॥ అని జంకుచు సంకోచించిన భామాసాహి “మిమ్ము ♦ సేవించి గడి
చిన ధన మీతటి మీకప్పున మొనరించుటయ పరమ ♦ భాగ్యము నాకున్.

175

క॥ మేవాడదేశ ధనమే మావాడల నుండు; దాని ♦ మాతృపద శ్రీ
సేవావిధి కర్పింపని జీవన మేమిటికి! వట్టి ♦ సిరి యేమిటికిన్!

176

క॥ మనసార నిత్తుఁ జేకొను; వినుము కలిగినపుడు మఱు ♦ వృద్ధియు మూలం
బు నొసంగుము కొనెదను; వలదనకుము; నామాట చూడు; ♦ మగును శుభంబుల్.

మ॥ తడవున్ జేయక భోయపాలెమునకున్ ♦ ద్రవ్యంబు నంపింతు! న
క్కుడకున్ మీరును బోయి యాశబరలో ♦ కన్పావ్వి దర్శించి యె
క్కుడుగా సేనలఁ జేర్చుకొం; డిచట నా ♦ కున్ నిల్వఁగాఁ దీర; ది
ప్పుడె నే బోవుదు”నంచు లేచి తురగం ♦ బున్ దాసి వై నెక్కుచున్,

177

—*) భామాసాహి రాజపుత్రులకు దేశభక్తి నెఱిగించి పురికొలుపుట. (*—

సీ॥ “సిరికిఁ దానకమైన ♦ చిత్తూరు పురలక్ష్మి యనదయై పాడటి ♦ వనట మునుఁగ,
నుర్వియంతయు మెచ్చు ♦ నుదయపురవిభూతి బూదిపాలగు హోమ ♦ ముగఁ జెడంగఁ,
గోటల కన్నిట ♦ మేటి ‘కుంభల్మియర్’ యవనులచేబడి ♦ నవసిపోవఁ,
బావనోన్నతమేఘ ♦ భవనంబు తురక తెక్కెముల గాడ్పులు సోకి ♦ కీడువడఁగ,

గీ॥ నట్టె హారావళీపర్వ ♦ తాంతరముల నిరువదేం డ్లని చేయు పెం ♦ పెల్లఁ బొలియఁ,
గడుపుఁగూటికై వంశవి ♦ క్రమము మఱచి వెడలుచున్నారె! మేవాడ ♦ వీరులార! 178

సీ॥ శార్దూలరాజభు ♦ జాపీతి స్వారి చేయఁగఁజాలు ఝాలాభ ♦ టాళు లుండ,
బాలురై రిపునమ ♦ వర్తులై ఖండించు పబలచొండావన్ను ♦ పాలు రుండ,
విమతరాక్షర్యని ♦ ర్భేదకప్రాధి దీపించు రాతోడ్కుల ♦ వీరు లుండ,
ముజ్జగంబులనైన ♦ ముంజేతఁ బోద్రోయఁ గలిగిన చోహణ ♦ బలములుండ,

గీ॥ మాప్రతాపుడు బ్రదికి సేమమున నుండఁ గృష్ణసింహు నొడల నూపిఁరెసఁగియుండఁ,
గులసనాతనవీర్యంబుఁ ♦ గుంటఁ బెట్టి పాటుచున్నారె! మేవాడ ♦ వీరులార! 179

సీ॥ రాజ్యంబు పోయినఁ, ♦ బ్రాభవం బూడిన, సకల భాగ్యంబులు ♦ సన్న మైన
బలమెల్లఁ జెడినఁ, గో ♦ టలు పోయినను, సారె కపజయంబులు క్రమ్మియడ లొదవిన,
గడ్డి యాహారమ్ము ♦ గాఁ జెట్లనీడలు నెలవుగా మృగములె ♦ స్నేహితులుగ
నిల్లాలి నెడఁబాసి ♦ పిల్లల విడనాడి కట్టుగుడ్డలు లేక ♦ గాసి పశియు

గీ॥ విడక స్వాతంత్ర్యమును గొల్పు ♦ వీరుల నెడి యశముఁ బోద్రోసి యాభిజాత్యంబు రోసి
కటకటా! దేశ మరుల క ♦ గ్గంబు చేసి విడుచుచున్నారె! మేవాడ ♦ వీరులార! 180

సీ॥ తెఱవల విమలపా ♦ తీవ్రత్యమహిమంబు సన్నిగిల్లినఁ గనుల్ ♦ చల్లనడెనో:
సకలదిద్దేశ రా ♦ జన్యప్రతాపాన్ని చల్లార హృదయముల్ ♦ శాంతిఁగ నెనో!
భరతఖండమున గో ♦ నథలు సాగినఁ జూచి యుతరాత్మకు సౌఖ్య ♦ మలవడియెనో!
దాస్యాంధకారంబు ♦ దశదిశల్ గవియ దేహముల నాప్యాయనం ♦ బలముకొనెనో!

గీ॥ కనులు తిరిగినా! బాహువిక్రాంతి చెడెనో! బుద్ధి తఱిగెనో! చెడువేళఁముసురుకొనెనో!
కానిచో మాతృదేశంబు ♦ మాని పోవు వెట్టి యెటు గల్గె మేవాడ ♦ వీరులార! 181

సీ॥ యవనగజేంద్రసిం ♦ హఖ్యాతిఁ గాంచిన బప్పురాయనిఁ గన్న ♦ భవ్యమాత!
జీవితం బరికోటిఁ ♦ జెండ నర్చించు హమీరసింహుని గన్న ♦ మేటితల్లి!
భానువంశక్షమా ♦ పతిమాళి యన నొప్పు సమరసింహుని గన్న ♦ చల్లనమ్మ!
యతిదీక్షతో మొగల్ ♦ యాగముఁ దీర్పు సంగ్రామసింహునిఁ గన్న ♦ రాజజనని!

గీ॥ యందఱను మిమ్ముఁ బెంచిన ♦ యసమధాత్రి! తల్లి దండ్రీయు గురువునై ♦ తనరుసీమ!
యకటకట! స్వర్గమునకన్న ♦ నధికమైన మాతృదేశంబు విడరాదు ♦ మఱలరయ్య! 182

సీ॥ కడుపుకక్కురితి కీ ♦ గతిఁ జేయఁగారాదు, తినినఁ దినకయున్నఁ ♦ జనును గాల;
మక్కటా! పాణంబు ♦ లంత తీవ్రైయున్నె! పిటికి పందలటన్న ♦ పేరు రాదె!
బవరం బనిన నొడల్ ♦ వడఁకెనే మీకు! భార్యాపుత్రులం దంత ♦ యాస తగు నె!
చిరకాల మపకీర్తి ♦ చేరదే! హృదయాభిమానధనంబెల్ల ♦ మాసి పోదె!

గీ॥ తగదు పయనింప! వెనుకకుఁ ♦ దరలరయ్య! బలముఁ గొనరయ్య! కోటలుఁగెలువరయ్య!
యరుగవలె నాకు నెలవియ్య ♦ రయ్య!” యనుచు నశ్వమును ద్రిప్పి వెనుకకు ♦ నరుగఁ

గీ॥ విరిసి విరితేన వాడ జా ♦ బ్బిలినయట్లు, వీరరసము పొంగి పొరల ♦ వీరులెల్ల
వెడలిపోవుచునున్న యా ♦ విప్రుచరణ సరసిజములకు మ్రొక్కి యశ్వముల నెక్కి, 184

—*) రాజ పుత్రులు వెనుదిరిగి భీమచాందు నివాసమునకు వచ్చుట. (*—

మ॥ త్వరమై సద్దమరేయికి జని కీరా ♦ తస్వామి గూడెంబులన్
దరియబోయి బహిఃప్రదేశముకడ ♦ ధాతీనభోభాగముల్
విరియన్ శంఖము లూడి; రంత శబరో ♦ ర్వీనాథుడు మిత్రేశం
ఖరవంబుల్ గుఱుతించి స్వాగత మిడం ♦ గా వచ్చె సాశ్వర్యతన్. 185

గీ॥ రచ్చపట్టు మ్రోల మహాగ్ని ♦ రగులజేసి పిలపిలని మూగి భిల్లులు ♦ బలిసి కొలువ
భీమచాం దండుజేరిన ♦ వీరులకును సాత్త్వికాహారము లొసంగి ♦ సత్కరించె. 186

క॥ తెల తెలవాతెను; భానుడు మొలిచెను బూర్వాది; వీర ♦ పుగవులు మహీ
తలపతి పదముల కెఱగుచు సెలవు గొనుచు వెడలి రాత్న ♦ సీమలు చేరన్. 187

శా॥ “భామాసాహి ధరామరేంద్రుని కృప ♦ స్వాతంత్ర్య దుర్వార సం
గామక్రీడలు మెచి శత్రుతతుల ♦ ఖండింపఁ గాంక్షించె; రా
రో! మీరందఱు దేశభక్తిపరిపూ ♦ ణ్ణుల్ బాఁబురు వృన్ధులు
ద్దామాటోపుఁ బ్రతాపుఁ గూడఁగఁ గిరా ♦ తస్వామి గూడెంబునన్.” 188

చ॥ అనుచును రోదసీకుహర ♦ మంతయు వీలెడుభంగి డిండిమ
స్వసముల రాజపుత్రకులు ♦ పల్లెలు పట్టణముల్ పురంబుల
న్ని నగరముల్ గిరింద్రముల ♦ నేక గుహాకుహరమ్ములందున్
వినఁబడఁ జాటఁజొచ్చి రొక ♦ వేయు విధంబుల దేశ మంతలన్. 189

—*) నలుదెసల నుండి రాజపుత్ర సైన్యములు వచ్చి ప్రతాపసింహుని జేరుట. (*—

సీ॥ అలసలుంబ్రావిభుం ♦ డహిత దుర్వార చోడావద్బలంబుతో ♦ నడచి వచ్చె;
బేడ్లా-కొటేరియా ♦ పృథ్వీనాయకులు చోహణవర్గముల్ కొల్వ ♦ నరిగి రంత;
గృ నామాపురా-బునే ♦ రాధీశులు శిశోదియాభటుల్ గొలువఁ బ్ర ♦ యాణ మైరి;
హరిదాసుడు ముకుందు ♦ డరుదెంచిరి మహోగ్రరాజోడునుభటవ ♦ ర్గములు గొలువ;

§ The castle of Bunera is one of the most imposing feudal edifices of Mewar, and its lord one of the greatest of its chieftains. He not only bears the title of Raja but he has all the state insignia attached thereto.

“ Personal narrative ”

గీ॥ శ్యామసింహుండు చనుదెంచె ♦ సాద్రినుండి; భిల్లురానుండి సూక్తుండు ♦ వెడలె; దేవ
గృహమునుండి దూడాసింహుం ♦ డేగుదెంచె: దుర్జయుడువచ్చెజోండావతులనుగూడి.

గీ॥ అంత నొకనాడు సేవకుం ♦ డరుగుదెంచి భిల్లపరివృతుడగు నృప ♦ తల్లజుగని
“స్వామి! మంత్రీభామాసాహిబండ్లు వచ్చి నిలిచె, జూతురుగా” కంఠుఁబలికి కొలిచె.

గీ॥ భిల్లనృపతి ప్రతాపుడు ♦ వెడలి సాద్రివైపునను మూడు క్రోసుల ♦ వజ్రకు నిలుచు
భటులు నాలుగువేలు, దృ ♦ వ్యంబు గలుగు బండ్లు వేయును గని హర్షభరితులైరి.

గీ॥ నెలకు నైదును-బదిరు-వ్య ♦ ముల కొలంది పదియు-రెండేండ్లదాక ని ♦ ర్వదియునైదు
వేల భటులకు భృతినయ్యె ♦ జాలుననుచు భిల్లమణి రాజమణి లెక్క ♦ వేసి రపుడు. 193

— *) ప్రతాపసింహుడు యుద్ధ సన్నద్ధుఁడగుట. (*—

క॥ “కనబడె దివి నింద్రుశరాసన; మిది రణమునకు మంచి ♦ శకున” బని భి
ల్లనృపాలుడనగ జనపతి యని కాయత్తం బొనర్చె ♦ యాత్మచమువుల. 194

క॥ ఎలనవ్వు వెలయఁగా నర్మిలి బిడ్డల నక్కు చేర్చి ♦ మేను నిమిరి చుగ
చులు దువ్వి ముచ్చటల ముద్దులజడి గుఱియించె గూర్చి ♦ వొంతర గట్ట. 195

మా॥ పరమప్రేమమునన్ బ్రతాపవిభుడు ♦ బ్రాణేశ్వరి జేరి “ము
ష్కర తౌరుష్క భటాళులన్ దఱిగి నే ♦ స్వాతంత్ర్య సంగ్రామమున్
జరపగోరి ప్రయాణమైతి నిపుడే; ♦ సంపూర్ణచిత్తంబుతో
⊕ నరవిండేశ్వరి! సమ్మతింపుము శుభ ♦ ప్రారంభ యాత్రారతి. 196

గీ॥ నీ సుధా స్వాదు లజ్జా వి ♦ లాసరేఖ చిత్తమున హత్తి మెఱయుచు ♦ స్మృతికిఁదెచ్చు;
మనకుఁ గలయిక నెలకొక్క ♦ మాటు గలుగుఁబరమసంతోషమున నన్నుఁబంపుమిపుడు

గీ॥ నీవు బిడ్డలు గొన్నాళ్ళు ♦ నిలువుఁ డిందు; భిల్లు లేవేళ మిమ్ముఁ గ ♦ న్నెట్టియుండ్రు;
భీమచాందుగా రిపుడు నా ♦ మెట వత్తు”రనిన బాటేశ్వరీదేవి ♦ యాస్య మెత్తి; 198

⊕ Although I cordially unite with Segur, who is at issue with his compatriot Montesquieu on this part of discipline, yet from the knowledge I do possess of the freedom, the respect, the happiness, which Rajput women enjoy, I am by no means inclined to deplore their state as one of captivity.

“Religious Establishments.”

—*) బాశ్వరీదేవి ప్రతాపసింహుని విజయ యాత్రకుఁ బంపుట. (*—

- అ॥ స్మితకళామరీచి ♦ మీమోమునన్ దోచె; నింతిన్న భాగ్య ♦ మేమి నాకు!
 శైలతలమునిండ ♦ సైన్యముల్ చెలరేగె, వెడలి విజయలక్ష్మి ♦ వెంటరండు. 199
- గీ॥ సిద్ధసంకల్పభరితమా ♦ చిత్తమందు వలదు చోటియ నాకుఁ బి ♦ ల్లలకు” నంచు
 వెడఁడకనుల ముత్తైపుజాయఁవిరియఁ దుదలఁగప్పు తెప్పల నాసతోఁగొంతుఁగనియె.
- సీ॥ విజయసూచకముగా ♦ భిల్లభటులు చుట్టు మూఁగుచుఁ గైవార ♦ ముల నొనర్చు,
 బోయగుబైతలు గుం ♦ పుగఁజేరి చిటునగ వలరు మోములఁ బాడి ♦ యాడుచుండఁ,
 బాశ్వరీదేవి ♦ వజ్రిమ్ములు ప్రవాళములును మాణిక్యముల్ ♦ ముత్తైయుములు
 హాటక పాత్రంబు ♦ లందుఁ గైకొని నిజేశ్వరునకు మేల్మి ని ♦ వాళి దీర్చి,
- గీ॥ రాగ మలరఁ గప్పురపు హఃఃరతు లొసంగి, నిరుపమామోదమున నెఱ్ఱి ♦ నీళ్లు దీసి,
 “జరుగుఁగావుతఁ గణ్యాః శైత్రయాత్ర” యనుచు శ్రీపాదములు నడుఁగంట మ్రొక్కిఁ,
- సీ॥ “జంభదైత్యేంద్రుని ♦ సమయింప నరిగెడు నపును బిజౌజున ♦ కైన జయము,
 ఖరదూషణాది ర ♦ క్షత్రేణిపై కేగు నపుడు శ్రీరామున ♦ కైన జయము,
 నరకాసురునితో ర ♦ ణంబు సేయఁగఁ జను నపుడు శ్రీకృష్ణున ♦ కైన జయము,
 కాలకేయాదులఁ ♦ గసిచుసంగఁగఁ బోవు నపుడు కీరీటికి ♦ కైన జయము,
- గీ॥ సకలశాత్రవజయము, శాశ్వతజయంబు, భువనజయమును, నిరుపమామోదజయము,
 వెల యెఱుంగని జయమును, సులభజయము, జయముపై నీకు జయములు జరుగుఁగాక
- గీ॥ అమరసేనాధిపత్య ప ♦ ట్టాభిషేక మగుచుఁ గౌంచాద్రి భేదింప ♦ నరుగు నపు, డు
 మా కుమారున కట్టుట ♦ నాకుమార! యమరసింహ! నీకగుత లోకైకజయము.” 203
- గీ॥ అనుచు బాశ్వరీదేవి ♦ హస్తయుగము నెత్తి యభినందనము సేయ ♦ న్నపగురుండు
 నగవు మొలకెత్తు చూపులమగువ నెలవు నంది యచ్చోటు విడిచె; సైన్యములునడిచె
- గీ॥ గూడెముల, నిండ్లకోపుల ♦ గొండపేటులందు, గండ్లోపలములందు, ♦ నధివసించి
 శబరసతులెల్లఁ బూలు లా ♦ జలును జల్లి రాప్రతాపునివైన సై ♦ న్యములపైన. 205
- క॥ ఈ రీతిఁ జైత్రయాత్రాప్రారంభము చేసి యర్ధ ♦ రాత్రీమునకు ధా
- ❀ తీరమణుం డరిగెను దేవేంద్రులము కవాట ♦ వీధిన్ జేరెన్. 206

❀ The name of Bhamasah is preserved as the Saviour of Mewar. With this splendid proof of gratitude and the servants of Prithwi Raj as incitements, he again “screwed his courage to the sticking place” collected his band and while

—*) దేవేరి దుర్గ ద్వితీయ యుద్ధము. (*—

మ! “బలముల్ లేని కడుగ గృశాంగుడు ప్రతాఢ పస్వామి మాధాటికిఁ
గలంగఁ బాతెను; గోటకు భయము గల్గి బోవ” దం చెంచి ణొ
మ్మలపైఁ జేయిడి, యేండ్లు యావనబలం బుల్ హాయి నిద్రించె; వా
కిఘలం దెందును మచ్చు పేరుకొనియె డ్దా మూరెడం తెత్తుగఁ.

207

క॥ అలకొటగవను దెఱచిన పొలకువఁ గని సకలరాజ పుత్ర చమూనా
ఘలు జొరఁబడ గడఁగిన వారలను “నిలుఁడు పోకు” డనుచు డరాణా యంత్ర,

208

సీ॥ “తురకలబలము ని ధ్వరజోవుచుండు; నీస్థలమెల్ల మిగుల ని శృబ్ద మయ్యె!
నిదురవోయెడువారిఁ గదిసి చంపుట ధైర్యమహితులయందు ధర్మబు గాదు!
బహుశతాబ్దంబు లప్రతిహతశక్తితో నీకోట మాపూర్వ్య తేలినాను;
దొంగపోటున దూఱి దుర్గంబుఁ బట్టుట నాకు నచ్చిన వగ నమ్ము గాదు;

గీ॥ పారుషమునన దీనిఁ జే పట్టద” మని యులుము తెఱఁగునఁ దనశంఖ మొత్తె; నమర
సింహుఁడును సింహనాదము చేసె; భీమచాను బూరగ మ్రోయించె శైల మదర.

ఉ॥ కంపము నొందె ధారుణిః జ గద్గరుఁ డాతట, “దుర్గము బ్రవే
శింపుఁ డనంగ నయ్యమర సింహుఁడు గుఱ్ఱముఁ దొల్తలోన దూఁ
కింపఁగ సూక్తు నశ్వమును గేల్లరికె; వడిఁ గృష్ణసింగు గ
ర్జింపుచు దూకె; గంతులిడె సేనలు భూపతి వెంట నంటుచు.

210

సీ॥ ఆ రాజపుత్రసే నారణోద్భటవిజృంభణమహారవము మా బాజానాఁ
దాతని పదివేలు యవనభటుల్ విని యదరుపాటున గుండె బెదరి చెదరఁ
దబ్బిబ్బుపడుచు దొం దర సమరోచిత వివిధసాధనములు వెదకుచుండఁ
దన సేనకన్న ముందఁ బ్రతాపుఁడు సింహ మటు వారియెదురఁ బ్ర త్యక్షమయ్యె;

గీ॥ నలముకొనియున్న శత్రుసైన్యముల, విలయదండధరుఁబోలు రాణప్రతాపుఁ జూచి,
తురకలు పలాయనము చేయఁతెరువులేక పెనఁగిరి రణమ్మొ మరణమోయని తెలిచి

గీ॥ కాటుచీకట్లు గొమ్మిన కాళరాత్రి! దుర్గమునఁ జోటలంతి యు ధ్వరతఁ బోరు
భటులు ముప్పదియైదు వేల్! భయము గొలుపు నాటి రణధాటి యాపాటి నాగవశమె!

his foes imagined that he was endeavouring to effect a retreat through the desert, surprised Shahbaz in his camp at Deweir whose troops were cut in pieces:

“Annals of Mewar.”

గీ॥ యవనులని రాజపుత్రకు ♦ లని తెలియక యుభయ సైన్యముల్ తలపడె ♦ నుగ్రరీతి!
నెవరి వారల వారె యా ♦ హవమునందుఁ దఱిగి పోసిరి వేడి నె ♦ తురులు దొరంగ.

గీ॥ భిల్లభటు లేరితెచ్చి రా ♦ పిడుల రగులఁబెట్టు కఱ్ఱల దివటీల ♦ వెలుంగున గను
పట్టెఁ బాలికల నొక చౌటఁపట్టి పగిది! నచటి బలములు కొఱవి దయ్యముల పోల్కి.

గీ॥ అంటఁగారాని భయద దా ♦ వాగ్ని కీల యతిబలాటోప దుర్దాంతం ♦ డమరసింహుఁ
డెచట రణ మతిభీమహా ♦ నచటఁజేర దాట్లుకొనిపోయి శత్రుమధ్యమునఁ దూతు.

మ॥ కరముఁ వెల్లెడు భానుబింబము పరా ♦ కం బొక్కచే నొప్ప, దు
ర్భరఖడ్గంబు మఱొక్కహస్తమున నొ ♦ ప్ప శ్యామసింహుండు, కే
సరి మాతంగసమాజముఁ దగులు నో ♦ జ్జ రూక్షతామ్రాక్ష భీ
కరుడై బొబ్బలు వెట్టి వైరులు వడం ♦ క్క ముట్టె నత్యుగ్రుడై.

216

మ॥ పశ్చియాంభోధరముఁ హంసించుచు సలుం ♦ బొబ్బర చైతన్య మహా
చలశృంగంబులు వీలి కూలఁ బటుగ ♦ ధ్వారావ మొప్ప దురు
ష్కుల నైస్యంబులఁ దాకి నూర్లు పదు లం ♦ చుక్ లెక్కకు రాని లీ
లల శీర్షంబులు గుప్పతెప్పలుగ రా ♦ ల్ప సాగె నత్యుద్ధతి.

217

గీ॥ ఆగ్రహోదగ్ర భయద దీ ♦ ప్రాస్థుడగుచుఁ దన ద్విధారాకృపాణ దు ♦ ర్దాంతభార
నృపగురుడు చీల్చి రిపులెల్లఁ నేలఁ బడిరి మిడుతగమి చిచ్చుబడి మ్రగ్గుఁపడువు దోఁప.

క॥ హరిదాసుఁ డాగ్రహమ్మన హరి, రక్షశ్రేణి నొంచు ♦ నట్టులు యవనో
త్కరములపైఁ బడి నఱకెను శిరములు; రాజోడు లెల్ల ♦ జిక్కఁగఁ గొలువక.

219

క॥ ఝాలా 'భూపతిసింహుడు' సాలములఁబోలెఁ దురక ♦ సైన్యము మేనుల్
జీలిచ్చె; మేకొని నూక్తుడు కాలాహివిధాన శత్రు ♦ గర్భముఁ జొచ్చె.

220

గీ॥ దేవగృహదుర్గసీమలఁ ♦ దిరుగు వ్యాఘ్ర ముగ్రమూర్తి దూడాసింగు ♦ యుద్ధమందుఁ
దేరిచూడఁగ రానట్లు ♦ దీప్తి మెఱసి దోమలనుబోలెఁ గూల్చె శ ♦ తులిన దాడి.

సీ॥ గుణరాశి రాజోన్ము ♦ కుంద దాసుడు షాపురాబునేరా పభిల్ ♦ పకట బలులు,
మఱియు బేడ్లారాజ ♦ మాళి కేశవదాసుఁ డింకఁ గొటేరియా ♦ నృపవరుండు

§ But as if the brand of Bhavani was insufficient, he met with another hermit in the forest of the "Tiger Mount" the Gokurnath, who presented to him the double edged sword, which with the proper incantation, could sever rocks. With this he opened the road to fortune leading to the throne of Chittoor.

"Annals of Mewar"

- తక్కిన రాజపు ధీచమూపతుల్ వారి వారి శౌర్యంబుల ధగిది రిపులఁ
బట్టి నిర్జింపంగఁ బగ్గముపాడొచు నొగిలి కగుల సాగె ధిమెగలు తెగలు!
- గీ॥ సమధి కోద్దండ దోర్దండ ధిచాపముక్త భీకరాశుగుల్లె భిల్ల ధివీరు లెల్ల
నట్టహాసంబు లొనరింప ధినాశరములు నాలుకలు గోయుచు వాల్గఁగూలి రరులు.
- ఉ॥ వీరులలోన మేటియగు ధివీరుడు భిల్లనృపాలమూర్తియై
జారుషరాశియై యడవి ధిపక్షుల మెత్తని యీశలక్ గరుల్
కూరుచు భీకరాశుగము ధిలుక్ దశకంబు శతంబు గుష్పచుక్
వైరిభటవంజంబుల న ధిపారముగాఁ దునుమాడె నత్తటిక్.
- ఉ॥ రూక్షపరాక్రమస్ఫురణ ధిరోజుచు నా మహాబాజుఖానుఁ డా
తక్షకమూర్తియై రిపులఁ దార్కొని పెక్కురఁ గూల్పఁగా, ఖగా
ధ్యక్షుడుపోలఁ బైబడి ప్ర ధితాపనృపేంద్రుఁ డనూనసాహసా
పేక్షఁ దదీయ మస్తకము ధిప్రీలఁగ నేసె గృపాణధారలక్.
- గీ॥ తనను సుభటుల నుసికొల్పి ధిదమృతతులపైన డీకొల్పి యాప్రతా ధిపప్రభుండు
దుర్గమును శుభ్రముగఁజేసె ధిదురుకపురువు పేరు లేకుండఁ దుదముట్ట ధినేరి వైచి.
- మ॥ నలినావుండును బూర్వపర్వతముపై ధినక్ దర్శనం బిచ్చె; నా
యిలువేల్పుక్ గొలిచెక్ బ్రతాపధరణీ ధిభృణ్మోళియుక్; రాజపు
తుగ్రిలు సంతోష మెలర్ప నందుకొని రా ధిదుర్గంబు; నం దన్నిది
కుల సూర్యధ్వజకోటి క్రాలె; జెలఁగెక్ ధిగోలాహలధ్వనముల్.
- క॥ వైరులు తుదముట్టి చనంగా రాణా సంతసంబు ధిగడలుకొనఁగ“దే
వేరిజయంబుఁ దన దేవేరికిఁ దెలుపు”మని యొక్క ధిభిల్లని బనిచెక్.
- చ॥ మనుజవరేణ్యుఁ డంతట ‘న ధిమాయిత’ పర్వత దుర్గ సీమకుక్
జని తన రాజపుత్రభట ధిసంఘముఁ దోడ్కొని లోన దూడి శ్రాం

223

224

226

227

⊙ The fugitives were pursued to Amaid, the garrison of which shared the same fate. Ere they could recover from their consternation Kumbhalmer was assaulted and taken; Abdoola and his garrison were put to the sword and thirty two fortified posts in like manner carried by surprise, the troops being put to death without mercy. To use the words of the annals “Pratap made a desert of Mewar.” He made an offering to the sword of whatever dwelt in its plains “an appalling but indispensable sacrifice.

తని గొను వైరుల బిలిచి డైత్యుగ నేసి గ్రహించె దుర్గము;
దనరె రవిధ్వజంబులు శ డ తంబు సహస్రము దృశ్యమానమై.

228

—) కుంభలేమియరు దుర్గమును జేకొనవలెనని ప్రతాపసింహుఁ డాలోచించుట. (—

మ॥ తన సామంతుల నందఱు బిలిచి చెం డ తఁ జేర్చి “యీదుర్గముల్
గొనుటల్ ముఖ్యముగాదు మా కిప్పుడు; మా డ కుంభక్షమాజాని చే
కొని నిర్మింపఁ బవిత్రమై వెలయు నా డ కుంభలేమియర్ దుర్గము
గొనుదాఁక గననొల్ల నిద్దరయు! నై డ కో నొల్ల నాహారము!”.

229

మ॥ అను రాజేంద్రుని మోముఁ గన్గొని సలుం డ బ్రాధీశ్వరుం “క్షీణం
బుననే పోద” మటంచుఁ గోల్తల దళం డ బుల్ రేపి సాగించి నై
లనికాయంబులు లోయలు వనులు లీ డ లఁ దాటి యుత్సాహముం
గొని ముందేగఁగ నా ప్రతాపుఁ డరిగె డ కుంభలేమియర్ చేరఁగె.

230

గీ॥ నైల సామ్రాజ్యలక్ష్మి మస్త్ర కమఃమాడ్కిఁ బర్వతముపైన శృంగంబు వలలుచుండు;
మూర్ధమున వెల్లు హాటకముకుటరాజ మట్లు కుంభలేమియర్ దుర్గమలరుచుండు. 231

సీ॥ అచలనితంబు డ నటు నెక్కుచో దూరముననుండి దుర్గగో డ పురము దోఁప,
నా ప్రతాపనృపేంద్రుఁ డ డత్యంతహర్ష రోమాంచితగాత్రుడై డ మస్త్ర మెత్తి
కనులపండువుగాఁగఁ డ గని “పదునాతేడ్లపై నయ్యె నకట! నిఁ డ బాసిపోయి;
నీ “మేఘ భవనంబు” డ నీ “భవానీదేవి కోవెల” నీరు స డ రోవరంబు

గీ॥ కనులఁ గట్టినయట్లు నేఁ డ గాంచుచుండు; గలిగిన దొసంగులకు మనిఁ డ గలఁగుచుండు;
గానికాలము నన్నిట్లు డ కట్టివెచ్చె; జూచుచుండుమి! యిప్పుడు నీ డ సూడు దీర్తు.” 232

క॥ అని మొగిచి కేలుగవ మనమున నుత్సాహంబు ద్విగుణ డ ముగ, బలమును ర
మ్మని హెచ్చరించి దుర్గమ్మును డాయఁ దూకి శంఖ డ మును బూరించె. 233

క॥ కల్లోలాభితరంగము వెల్లివిరియు గతిని గవియు డ విమతబలము న
బ్బుల్లాఖాఁ మాహ్మనఁ గోధోల్లసితుండగుచు నిజభ డ టోత్కర మెనయె. 234

గీ॥ కనులు నిప్పులఁ గురియ ఖడ్గంబు మెలయ నహిత తొరుక్కపై న్యమధ్యమునఁ దూకు
నా ప్రతాపేశ్వరనిధాటి డ కాగి నిలువ, నరుల మాటేల! సురలకై డ నం దరంబె!

మ॥ అవధూతాఖిల వైరి విక్రమ సలుం డ బ్రాధీశ దోఁఖిడ్ల స
భవ దుర్వార దురీక్ష దావ దహన డ జ్వాలా పరివ్యాప్తి ద

స్యవితానాటవి నిల్చె భస్మమయి రాఁ సుల్ రాసు; లవ్వీరుడ
హవభూమి విహరించె నాపశయ కాఁ లాభీల రుద్రాకృతిఁ.

236

చ॥ ఉదధిని రెండుపార్శ్వముల ఁ నుండి యుదగ్రతరంగముల్ భయా
స్పదముగ రేగి తీవ్రరథ ఁ సమ్మనఁ దాఁకిన వీక, శౌర్యసం
పద పొలివోవసీక యిరు ఁ వాగులయోధు లొక శ్లోకశ్లఙ్ఘైఁ
గదియుచు హుంకరించి హయిఁ గొమ్మరి వీర రసావతారులై.

237

సీ॥ యవనబృహన్నాళి ఁ కాన్త్ర నిగత ధూమ సంఘాతములు మేఘ ఁ సమితిగాఁగ,
రాజపుత్రకుల ని ఁ ర్భరసింహనాదముల్ ఘన ఘనాఘన రణ ఁ దగ్ధగాఁగ,
భటహస్త తరళ కృ ఁ పాణధారాతళత్తళలు సాదామనీ ఁ తతులుగాఁగ,
శబరనాయక శరా ఁ సన నిస్సర త్రీవ్ర విశిఖసంతతి కుంభ ఁ వృష్టిగాఁగ,

గీ॥ నుభయపక్షంబు వీరుల ఁ యొడలఁ దొఱఁగి పాటు రక్తప్రవాహముల్ ఁ ఘర్వతాగ్ర
గళిత గైరిక శోణ శైఁ వలనిగాఁగ, సమరరంగంబు నిబిడ వ ఁ ర్షర్తు వయ్యె! 238

మ॥ తన ముత్తాతలనాటి దుర్గమును బొం దఁ దొందరఁ జెంది ద
స్యవికాయంబును జీల్చ నయ్యమరసిం ఁ హుం డుగ్రుండై పైకొనెఁ;
దన ముత్తాతలనుండి వచ్చిన యుదా ఁ త్రక్షాత్ర జేజోవిక
త్థనమా వెచ్చని నెత్తురుల్ మరఁగి యం ఁ తర్వాడులం దోడఁగఁ.

239

గీ॥ రాజపుత్రుల భయద వీ ఁ రస్వనములు స్రగ్గి మ్రగ్గు యావనభటా ఁ ర్తస్వనములు
రాజగురుమాళి సింహగ ఁ ధ్వాస్వనములు భూనభోంతరాళమున మా ఁ స్తోత్రలీనె! 240

గీ॥ పీన వితత వక్షులును గౌ ఁ పీనధరులు కృష్ణవర్ణు లయఃకల్ప ఁ దృఢశరీరు
లాలయస్థ శిలావిగ్ర ఁ హములమాడ్కి భిల్లులు రంఞాంగణమున శోభిల్లి రపుడు. 241

సీ॥ బవరం బుగాడిపం ఁ డువునాఁగ జెలరేగి యమరసింహుండు దీ ఁ వ్రముగఁ బెనఁగె;
నతని పృతాపాగ్ని ఁ యవనచమూసమూహమ్ములు శలభమ్ము ఁ లట్లు సమసె;
దుర్వారవీర్యుఁ డ ఁ బ్దుల్లాచమూపతి మత్తమాతంగంబు ఁ మాద్రి దాఁకె;
నందఱు వెఱంగంద ఁ నావీరమణి వాని శిర మూఁడ్చె ఘోర ని ఁ స్త్రింశధార;

గీ॥ సైన్యపతులును జమువులు ఁ శబరవీరు లందఱును జేరి యెందఱ ఁ మందఁజేసి
రమరసింహుఁ డొక్కడ కూల్చెఁ నందఱ నన, వాని విక్రమధాటి విశ్వమున కెఱుక.

క॥ మెడలు తెగి పుడమిఁ బడఁగాఁ బొడుచుచు మోగలుల యుద్ధ ఁ భూమికి బలిగా
నిడి మోదం బడరఁ బృతాపుండు కుంభలోమియరు దుర్గ ఁ ముం గైకొనియె. 243

గీ॥ ద్వారములఁ గ్రాలెఁ బచ్చనిఁ తోరణములు; నలరె దుర్గమంతటను సూర్యధ్వజములు;
పరగెఁ గ్రమముగఁ బుణ్యాహఁ వాచనములు; మేఘభవనమ్మునఁ గ్రొత్తఁ మెఱపు
మెఱసె. 244

ఉ॥ పూచిన పూలమొక్క లటుఁ పొంగి బుజంబులు మూఁడుగాఁగ నే
నాచయముల్ తదీశ్వరు లఁ నంత ముదంబుధిఁ దేలి; రంత దా
నోచిన నోముపంటలగుఁ నూత్నమనోరథ సంచయంబు లెం
తో చలరేగ రాజమణిఁ యొప్పగఁ గాపుర ముండె నయ్యెడఁ. 245

మ॥ మును “పింగ్లాండు”ననుండి ఢిల్లినగరంఁ బుణ్య జేరఁగావచ్చు వ
స్తునికాయంబుల రేవు వీడు పిదపఁ నూరత్పురీ మాగముఁ
గొని యీశాస్యపు భాగమం దరుగుచుఁ గుంభలేమియర్కోట ప
జ్జనె నైలంబుల దాటఁజేయుటయ యాఁ చారంబుగా సాఁగెడిఁ. 246

గీ॥ నొగలపై నాదమటచి నిఁ ద్రఁగను చోదకులను శకటమ్ములను నందుఁ గల సమస్త
వస్తువుల వృషభములనుఁ బట్టి రాజపుత్రు లిడిరి కోటను మూలఁ మూల లందు. 247

క॥ దినదినము కొల్లగొని కోటను జేర్చిన విలువగల బిఁ డారమ్ముల పె
ల్లన భాగ్యసమృద్ధంబై తనరె సామగ్రి బలముఁ ధరణీసునకుఁ. 248

సీ॥ అన్నిమూలలనుండి యరుగుదెంచి ప్రతాపుఁ జేరు వీరుల సంఖ్యఁ చెప్పురాదు;
దైనందినప్రవృఁ ధంబుగ సేనాబలంబును గోశబ లంబు దనరె;
జైత్రోయాత్రారతుల్ జరపి ప్రతాపుఁడు శత్రుల సర్వనా శన మొనర్చె;
హారావలీసీమ నచిరకాలమున ముప్పదిరెండు కోటలు పట్టువడియె;

గీ॥ నా ప్రతాపేంద్రు దిగ్విజ యాంకకథలు గుహలు బోయలు దేశంబు గూడ నిండి
బూరటిలి పొంగి పొరలుచుఁ బోయి ఢిల్లీ చేరి సూటిగ నక్కరు చెవిని మ్రోసె. 249

గీ॥ ఆంతరంగికులగు సమాఁ త్యాగిణులను వాహినీపతులను సభా భవనమందు
నవసర విశేష సభకు రం డనుచు జేర్చి కడు విషాదంబు దోప న కృరువిభుండు,

—*) అక్కరు సార్వభౌముని విషాదము. (*—

సీ॥ “అకట! దేవేరీమఁ హ దుర్గమున నైన్యపటలితో నోడె మా బాజు ఖాను;
కుంభలేమియర్కోట గురుబలోద్ధాముఁ డబ్బల్లాపతి సనైన్య ముగను దెగియె;

నవ్వల సూర్యమ ధూళిదుర్గమునఁ గడు దర్పాభ్యుఁడు మహాబ ధ్ధాను సమసె;
నచలగృహముదుర్గ ధ మందు వాహినులతోఁ గడతేతెను ఫరీదు ధ ఖానుశూరుఁ;
గీ॥ డణఁగి వెన్నఁకుఁ బోయిన ధ యాప్రతాప సాగర మహతరంగంబు ధ సరభసముగ
నిప్పు డుప్పొంగి యట్టె పై ధ కెత్తివచ్చె; నింక నెట్లోర్తు! మేవాడ ధ యెట్లు నిలుచు!”

క॥ అని మోము డిల్లవడిపోయినఁ గని హరివిజయసూరి ధ “యిన్నేండ్లు రణం
బును దఱుముచు నడవఁగనోపని రాణాగారి కింత ధ బల మెటు లొదవెన్!” 252

సీ॥ అనిన నక్బరువిభుం ధ డతని వీక్షించి “భామాసాహియను పూర్వ ధ ముత్రి యొకఁడు
పర్తి యాకడనుండి ధ వచ్చి దూరపుసీమ కరుగుచున్న ప్రతాపు ధ నడ్లగించి
కేవల ధర్మదీ ధ ట్నావర్తనము మాన్చి రాజనీతిప్రకా ధ రమ్ముఁ గఱపి
గణుతికిమీఱు పై ధ కము వేయుబుడ్ల నంపించినాడని మొన్న ధ వేగు లనిరి;

గీ॥ యాత్మదేశంబు విడి సరి ధ హద్దు దాటి చనఁగనున్న ప్రతాపుఁడు ధ మనసు మార్పు
కొని సమస్త బలం బొన ధ కూర్పుకొనుచు నీమహాసంగరారంభ ధ మిట్లు చేసె.” 253

క॥ అన జైనగురునరేణ్యుం డను! “భామాసాహి త్యాగ ధ మతివంద్యం; బ
య్యనఘంబు పాత్రదానంబునను గృతార్థతను గాంచి ధ పుణ్యుం డయ్యెన్. 254

మ॥ పెనుకష్టమ్ముల ముద్గి కాంతి చెడి పి ధ ప్పిన్ దేలు నాదేశమా
తను సేవించి సకాలమందు నిరతో ధ ధ్ధారంబు గావించు పా
వనభాగ్యం బది పూర్వజన్మమునఁ గొ ధ ల్వక్రాని పుణ్యంబు చే
సిన శుద్ధాత్ముల కబ్బు; దక్కొరులకుఁ ధ సిద్ధిప దెప్పట్టునన్. 255

క॥ భామాసాహిబుధేందునిదా మహిత యశో విభూతి ధ యజరామరమై
భూమియు దివమును నిండు; మహామహుఁ డతఁడనఁగ, నక్బ ధ రార్తి బడుచున్,

మ॥ “మన కీరీతి సభాముఖంబునను “భా ధ మాసాహి పుణ్యాత్ముఁడం
చని, కాడంచని” చర్చ యేటికిఁ! బ్రతా ధ సాధీశ్వరున్ గెల్చి యా
యన నోరన్ దన కే నధీశ్వరుడనం ధ చన్నింతు నం చాస లుం
డెను గొండంతలుగాఁగ; నిప్పు డవి యూ ధ డెన్ నామనం బేర్చుచున్. 257

సీ॥ పదునైమలతు ల ధ శ్వబలంబు పాదాతిబల మేబడైరు ల ధ క్షులును గలిగి
యర్వి నెల్ల జయింప ధ నోపువారు పదాఱువందలు వాహిని ధ పతులు గలిగి
విశ్వం బడరఁ బది ధ వేల పిరంగులు దశసహస్రద్విప ధ తతులు గలిగి
వరుసలు వరుసలై ధ పరగు భండాగారభవనముల్ నిండ ద్ర ధ వ్యంబు గలిగి

గీ॥ రాజరాజుల గెలిచి వి ♦ క్రమము వలచి భరతఖండ మేలెడు సార్వ ♦ భౌముడనయి
పేదయగు ప్రతాపున కోడి ♦ బెండువడినఁ 'జీ' యనఁగఁబోదె జగము! నాసిగ్గుచెడదె!

సీ॥ రాజ్యంబు లేక దు ♦ ర్గబలంబు లేక సైన్యబలంబు లేక ద్ర ♦ వ్యంబు లేక
సాయమేమియులేని ♦ సమయంబుననె మహారాజాప్రతాప దు ♦ ర్వారమూర్తి
యవనుల గళముకొ ♦ ట్టయి రణంబుల బలిగొట్టెలుగాఁ జేసి ♦ కోయుచుండె;
బలవంతుఁడును ద్రవ్య ♦ వంతుండు దుర్గవంతుఁడు రాజనీతినుం ♦ తుండు నయ్యె;

గీ॥ దొలుత నణఁపరాని మహాగ్ని; తోడు దవిలె గాలి; యింక లోకమంతయుఁ గాల్పుటరుదె
యలేని నెటుగెల్తు నను చింత ♦ యంతకంత కెచ్చె; దెర వేది దోఁప; దిం ♦ కేమిసేతు!

మ॥ కల వా యింద్రునికేని లేని పలు భా ♦ గ్యశ్రీరతుల్; పాద మి
య్యలపై మోవఁగనీక కొల్వఁగల వా ♦ రెన్నేని కోట్లుండు; లే
సిలుగుల్ వైబడ; వా ప్రతాపుడెస నా ♦ చితాగ్నియుఁ గేతకీ
దళగర్భమునఁ జేరు నాగువలె డెం ♦ దం బాది కారించెడున్.

260

గీ॥ అమరులకు లేని భోగభా ♦ గ్యము లొనరియునా ప్రతాపునిదెస నీర్వ్య ♦ నడఁగుచుంటి;
నేమి లేకున్న దేవుని ♦ కృప గడించి యతఁడు లోకాతిశాయి శౌ ♦ ర్యమున మెఱయు. 261

మ॥ అకటా! యక్ష్మరువాసి లోకములు కొం ♦ డాడంగనే కాని యే
టికి నెక్కున్! నిఱువేదతేని నొకనిన్ ♦ డీకొంచు గెల్వంగఁజూ
లక యల్లాడుచునుండె నంచు జగముల్ ♦ నవ్వంగ జీవంపనే
టికి! బ్రాణంబులవైననే విసువు పు ♦ ట్టెన్! వేదనల్ హెచ్చెడున్!".

262

మ॥ అని నిట్టూర్పుచుఁ బాదుశాహి కడు దై ♦ న్యం బాద నిర్వాతదీ
పనిభంబై కనుపట్టె గొల్వు; సభికుల్ ♦ ప్రాభాత చంద్రోపమా
ననముల్ వంచిరి; మానసింహుఁ డరిమా ♦ న ప్రాణ విధ్వంసన
ధ్వనితాశాంత యశో విశాలుఁ డపు డ ♦ క్షుల్ నేత నీక్షించుచున్,

263

—*) మానసింహుఁ డక్ష్మరు సార్వభౌమునకు మనస్తాపోపశమనంబు చేయఁబూనుట (*—

సీ॥ "అరిరాజమర్దనో ♦ ధృరశక్తి గాంధారసీమ నీసీమగాఁ ♦ జేసినాడ;
నడిగినంతనె పోయి ♦ గడియలో ఢిల్లికిఁ గాశ్మీరమును దెచ్చి ♦ కలిపినాడ;
మానవుల కసాధ్య ♦ మైన కాబూలు గెల్చి భవత్పందబులఁ ♦ జేర్చినాడ;
గడు విశాలములు వం ♦ గవిహారదేశముల్ గెలిచి నీకు యశంబుఁ ♦ గొలిపినాడ;

గీ॥ దలలు బలియుట గెలువగా ♦ నలవిగాని దేశముల నెన్నియేని సం ♦ దిటనుబట్టి
నీకు లోబడజేయు ని ♦ ర్విద్రశౌర్యపరుడ నేనుండ! నీకేల ♦ వనట మునుఁగ. 264

చ॥ వ్యవధి లవంబులేని కల ♦ హంబుల పెల్లునఁ జిక్కి, రాజకీ
య వితత కార్యజాలముల ♦ యందు మునిగి, విదేశమందు నుం
డవలసి కొన్నిమాసము లె ♦ డంబు జనించి ప్రతాపుతోడి యా
హవము నువేక్షచేసినటు ♦ లాటయు నిక్కమ! యేమి చేయుదుఁ! 265

మ॥ అవనిఁ జూడ్కులు వాల్చి నీ వడలి వై ♦ న్యం బాదినఁ నామనం
బవియుఁ; నాకుఁ బ్రతాపసింహునకు బా ♦ ల్యంబాది వైరానిలం
బు విజృంభించుచు నేటి కింకను మను ♦ బుఁ గాల్పుఁ! జల్లారలే
దు; వితాసేయక తాకి నొంచి యుడికిం ♦ తుఁ మూదలింతుఁ బ్రభూ! 266

సీ॥ చీమయుఁ జొరని కా ♦ శీర్ష దేశములోని కొండలన్నియుఁ బిండి ♦ పిండి యయ్యె;
మనకుఁ బరిషియాకు ♦ మధ్య సాంద్రాటవుల్ పగిలి బీటలువాటి ♦ బాట లొసఁగె;
దక్షిణాపథము విం ♦ ధ్యము పాదఘట్టనగురుత కోర్వక భూమిఁ ♦ గుంగి పోయె;
సీగ కనువుగాని ♦ హిమగిరిప్రాంత రాజ్యములెల్లఁ దలక్రిందు ♦ తామఁ దిరిగె;

ఆ॥ నాప్రతాపుఁ డెంత! ♦ యాతని బలమెంత! త్యాగ మెంత! యతని ♦ ధైర్య మెంత!
పోవనిమ్మటంచు ♦ నే వీడితినిగాని కన్ను దెలుప నెపుడో ♦ కాలిపోఁడ! 267

సీ॥ ఆఫ్రికాఖండంబు ♦ సంతయుఁ దెచ్చి వంగమహంబురాశిని ♦ గలిపి వైతుఁ;
బ్రా్లేయశైలంబుఁ ♦ బాదుతోఁ బెకలించి యావరణాచలం ♦ బవలఁ దోతుఁ;
నీపదమ్ములచెంత ♦ నీలోత్పలంబుగా నీలాంబురాశి ద ♦ కోలు సేతు;
నుత్తరకురుభూము ♦ లొకక్షణంబున గెల్చి గురుదక్షిణగ నీకుఁ ♦ గుదురు పఱతు;

గీ॥ నాసియాఖండ మెల్ల నీ ♦ యాజ్ఞ నుంతు; నిట్టిచో నొక్కమేవాడ ♦ యెంత నాకుఁ;
తెలియవే మద్భుజాబలో ♦ దీర్ఘశక్తి! తలుపుల న్నింగువాని క ♦ పుశము లెంత! 268

క॥ కావరము పెచ్చు పెరిగిన మేవాడఁ బ్రతాపసింహు ♦ మ్రింగుటకై నా
జీవితము మీఁచుదీయుదు; నే వెలితికి సంధు దొఱక ♦ నీయకు మెడఁదఁ. 269

క॥ ఈపని నెఱవేర్చునిచో నాపేరునఁ బిల్వబోకు” ♦ నా విని యక్కర్
భూపతి యందఱఁ గనుఁగొని “యాపగిది నిఁకెంతకాల ♦ మిటు వేఁగింతుఁ! 270

సీ॥ మేవాడజయము న ♦ మ్మి యనేక లక్షలు సేనల నాహుతి ♦ చేసినాడ;
సమరసన్నాహములో ♦ జరుపుచోధనము కోటులుఁగోట్లు నట్టటఁ ♦ గలిపినాడ;

నొక్కొక్కరు జగంబు ♦ నువ్వెత్తుగొనెడు చమూనాయకులను గో ♦ లోపియినాడ;
 నికవదేండ్లుగ క్షణం ♦ బేని వీడని మానసికదుఃఖవరత శో ♦ ప్పిల్లి నాడ;
 గీ॥ బడగరాని కష్టంబులు ♦ పడిన వాడ; నడువరాని దుష్పథముల ♦ నడచినాడ;
 నక్టేయాశించియాశించి ♦ యాసలుడిగె; దాల్చియుడివోయె; మిగులసం ♦ తాపమయ్యె.
 మ॥ ఎవరైన జెప్పినగాని నమ్మకము నా ♦ కింతేనియైన లేదు; నే
 నెవరినో గోరను సాయము సలుప ర ♦ మీ! యంచు; నా కెవ్వరైన
 లనము మేలొనరింపలే; రుజక కా ♦ లంబెల్ల నందంగరా
 ని వృథాశారతిఁ జెల్లె; జింత యొకఁడే ♦ నిల్చెన్ మదీయాంశమై. 272

గీ॥ వీడిచనెదె ప్రతాప! మే ♦ వాడ సీమ! చాలు నికమీద “దవగతి ♦ స్రవ”యటంచు
 మమగతిర్మమ”యనిచింత ♦ మానియుంటి; గూళపాటుండునాకొంపఁ ♦ గూల్చెనకట!
 గీ॥ ఏమి చేయును! నాచింత ♦ యిపు డొకింత యణగఁగల త్రోవలేదు; నా ♦ కతనితోడి
 పోరు తలమున్ను లయ్యె” నం ♦ చీరసమున నిలువ, నబ్బారురహిమాను ♦ గళము నెత్తి,
 —*) అబ్బారుహిమాను పౌత్రాపసింహుని గుణగణములను గీర్తించుట. (*—

సీ॥ “రాజు లాత్మాంఘ్రినీ ♦ రజముఁ గొల్పఁగఁబొల్పు రాజయోగానంద ♦ రమ్యమూర్తి,
 జన్మదేశమునకై ♦ సర్వస్వ మర్పించు నసమాన దేశ భ ♦ క్రాగ్రిగణ్యుఁ;
 డంబుజాతాప్త మ ♦ హావంశదుగ్ధాబ్ధి జనియించు సంపూర్ణ ♦ శశభరుండు;
 చతురభివృత్త మహీ ♦ చక్రి మర్పించిన నంట నొల్లని మహా ♦ త్యాగ ధనుండు;
 గీ॥ పౌరుషభగీరథం డట్టి ♦ ప్రభువరుండు మన కులమునఁ గాఁ దిక లోక ♦ మునను గలుగు
 నేకులమ్మున లేడు నా ♦ యెఱుఁగుదాడ; నుత్తమోత్తముఁ డతఁడందుఁ ♦ జిత్తగింపు.

సీ॥ అంశమందున సహ ♦ ప్రాంశు లీనెడు రవిధ్వజరాజము గరుడ ♦ ధ్వజముగాఁగ,
 నద్వితీయంబు “ఖాం ♦ డా”ద్విధారాకృపాణంబు దుర్దంతనం ♦ దకముగాఁగ,
 మైండ్ దొడుగు హే ♦ మతనుత్రాజంబు రంగారు పీతాంబ ♦ రంబుగాఁగ,
 విలువైన మగతాలు ♦ గులుకు కల్కితురాయి రమణీయ బహ్నిబ ♦ ర్హమ్ముగాఁగ,
 గీ॥ బుండవీకములకుఁ దోడఁ ♦ బుట్టువైన వెడఁద కనులు కృపామృత ♦ వృష్టి గురియఁ
 గదలివచ్చి హస్తీఘాటు ♦ కడఁ బ్రతాపరాజనారాయణుండు ద ♦ ర్శన మొసంగె. 276
 సీ॥ ఐరావతంబుపై ♦ నరుదెంచు నిర్జరసార్వభౌముని మేలు ♦ చక్కఁజేసి,
 వృషభవాహన మెక్కి ♦ యే తెంచు కైలాసవాసు విలాసంబు ♦ గాసి చేసి,

హంసరాజము నెక్కి యరుదెంచు భారతీశ్వరుని రూపవిభూతి భంగపఱచి,
శిఖరాజవాహన శ్రీమీఱ వచ్చెడు స్కందు నందము నెంచు డిందుపఱచి,
గీ॥ మనుజపతిమాళి మన్మథ మన్మథుండు వైతకాశ్వముపైన సా తూత్కరించి
దివ్యదర్శన మిచ్చె; నా తేజమునకు నంజలి ఘటించి, యాత్మోప హార మిడుదు.
గీ॥ ఆ తిభివన కల్యాణ ప రాయణుఁ గనినపుడె, యాత్మావలోకనం బయ్యె నాకు;
నని ముగిసి ఢిల్లఁ జేరి నే నరసిచూడ నాత్మ యలనికై నీకు దే హంబు దక్కె. 278

మ॥ అకటా! నీవలె ధర్మముల్ దెలిసి రా జ్యం బేలఁగాలేడో! మ
చ్చికమై భూప్రజఁ బుత్రులకబలెఁ గృపా శ్రీ జూడఁగాలేడో! పా
యక వర్ణాశ్రమధర్మపద్ధతి తిరం బై నిల్పఁగాలేడో! యె
దుకు నాతండు స్వతంత్రుడై నిలువఁ గా దో! యాన తీఁ గోరెడక. 279

సీ॥ తలఁగని రణములఁ దగులుకొన్నను స్వధర్మత్యాగ మాచరిం పంగఁబోడు;
తినఁ దిండిలేక కుం దెడునప్పుడైనను దైవభక్తి యొకింత తలఁగనీయఁ;
డనుపమాన ప్రవ ర్తనమున జగమున కాచార్యపీఠమై యలరినాడు;
స్వాతంత్ర్య సమర దీ తూ నిబద్ధాత్ముడై సతతోపవాసముల్ సలిపినాడు;
గీ॥ కలియుగంబున నిట్టి యో గ్యతముఁ గనము! వెట్టినని నన్ను జగము భా వించుఁగాక!
యినకులంబు గాలించి చూచినఁ బ్రతాపు నంతటి మహాపురుషుఁ డుండఁడని వచింతు.

గీ॥ ఆ మహారాజు కీర్తిచం ద్రాతపమునఁ జల్లఁగా జీవితమ్ములు జరపుకొనుచు
మనము సమకాలికులమాచు మనఁగలిగితి; మిదియ దేవేంద్రభోగముఁ చెన్నవలయు.

మ॥ ప్రకటశీకర మామహాత్ముని క్షమా భావంబు శ్రీరామర
క్షకదా మీ; కతఁ డాసనొందుచు “వనా శా”నిమ్ముగ్గ దాటి చెం
తకు విచ్చేసిన యానిమేషమె భవ తైరుష్క సామాజ్యల
క్ష్మికి నూఁతేడులు నిండు నిక్కమని ఘోషింతు నిరాఘాటతఁ. 282

సీ॥ ప్రతిలేని వైభవ పాభవంబులు నీవు నెఱపు నీ హస్తినా పురమునందు
గాఢాంధకారసం గతమైన యొక నాటిరాత్రి యొంటరిగ నా రాజమాళి
యడుగు పెట్టెనయేని నాసడి తెలియుచు క్షణమున లేచు న ఖండసేన;
విడక నీ విందుండ వీలొనో! పాటిపోవలయునో యోజింప వలసియుండు;
గీ॥ శ్రీరమాభర్త సాక్షాత్క రించినట్టు లాప్రతాపుఁడు కనుపించు నపుడు, నీకు
సేవకుండ నేనె నీసేవ చేయఁగలనో! యవలఁ దొలఁగుదునో! తెలి యంగ రామ.

మ॥ మఱి యేదే నొకకారణంబుమెయి కం ♦ పం బొంది తూగాడి యీ
 ధరణీచక్రము సర్వ మొక్క మొగి బా ♦ తాళమ్మున గుంగి యు
 క్కఱినన్ సుంత చలింపబోవను; బ్రతా ♦ పాధీశు సత్కీర్తి కె
 వ్వ రపాయం బొనరింపఁ బూనినను నో ♦ ర్వబోవఁ బ్రాణాలతో! 284

సీ॥ ఒక నృపాలకుఁ డేలు ♦ నొక్క రాష్ట్రంబులో నొక టంకసాలలో ♦ నుద్భవించి
 పరిపరివిధములై ♦ పరగు నాణెములట్లు మతము లన్నియును నీ ♦ షీతి రహించు;
 మనుజుల నుద్ధరిం ♦ పఁగ వీని నేర్పఱచిరి బుధుల్ లోకప్ర ♦ సిద్ధమతులు;
 పృథిమతంబునను న ♦ ర్హత యుండనే యున్న; దీర్ఘరదృష్టిలో ♦ నిన్ని సమము;
 గీ॥ లన్యమతమువాఁడు పృతాపుఁడనకు; డతని దుత్తమోత్తమమతము; ముర్ఖుండు మాతృ
 దేశమున కప్పువడె నంచు ♦ దెలియని మన యావనమతం బొకండె ని ♦ రర్థకంబు. 285

చ॥ కటకట! యామహాత్ముఁ డొక ♦ కైవడి లోబడఁ; డీవును జగం
 బెటులను నిల్వసివు; శ్రమ ♦ మింతయు నొక్కని గెల్వనేకదా!
 గుటికెడు పాలకై పొదుగుఁ ♦ గోయుదురే! యొకపండుకోసమై
 విటపముఁ గూల్తురే! ఫలము ♦ వెల్లి శ్రమం బధికంబు గాదొకో! 286

సీ॥ రాజపుత్రకులు దు ♦ ర్వారవికృమయుతుల్; తెఱవ లత్యలఘుసా ♦ ద్ధీమతల్లు;
 లాకులమ్మున బాలుఁ ♦ డైన వీరులలోన నగ్గిగణ్యులనైన ♦ నడఁపఁగలఁడు;
 పరిపుల్లనురుచిర ♦ ప్రమదావనవతంస; మనుషమ నిత్య క ♦ ల్యాణసీమ;
 పరమశోభన నిత్య ♦ వైవాహికగృహంబు; త్సౌనతీ కంఠ ము ♦ క్రాస్తజంబు;
 గీ॥ నైన మేవాడపై కేగు ♦ టనుచితంబు; రాజపుత్రులఁ దొడర ఘో ♦ రతమపాప;
 మాపృతాప పురోగమ ♦ మైన కులము దండనకు నర్హమే! మొక్కఁ ♦ దగునుగాక.

గీ॥ దైవమును దూరముంచి యిం ♦ దాఁక వారి కాచరించిన కొండంత ♦ యఘమ చాలు;
 నిక భూదేవి భరియింప ♦ దెప్పు డెవరి కెచట నేగతి పట్టునో! ♦ యెవ్వఁ డెఱుంగు!

సీ॥ నాల్గేండ్లవాని నిం ♦ తగఁజేసితివి; చదువులను నేర్పించితి; ♦ బుద్ధి గఱపి;
 తున్నతోద్యోగ సం ♦ పన్నునిఁ జేసితి; కూరిమి వియ్యంబుఁ ♦ గూర్చి యుంటి;
 ఏ దేహమే నీది; ♦ యీ ప్రాణమే నీది; యీ జీవితంబె నీ ♦ దెల్లయపుడు;
 నా శరీరమ్మునం ♦ దలి రక్తమునఁ బ్రతిబిందు వెల్లపుడు నీ ♦ పేరె పలుకు;

గీ॥ నీదు సేమంబు నెంచి ని ♦ ర్హిద్రయశము నెంచి నీయెడ గౌరవ ♦ మెంచి నీదు
 పృథుత కేవేళ మేలెంచి ♦ పలుకు నాదు పార్థనముఁ ద్రోసిపుచ్చకు" ♦ మనెడు నంత,

—*) అబ్బూరహిమాను మాటల కందలు హర్షించుట. (*—

సీ॥ “ఈమాట లోకమెం ♦ జేని నాదలదాల్చ విహితమా”ననె హరి ♦ విజయసూరి;
“యద్దిరా! యియ్యవి ♦ యమృతవాక్యంబులు తథ్య”మనియె సూరి ♦ దాససుకవి;
“రాజపుత్రులతోడ ♦ రణ మొనర్చుట కలుషమ్ము పొ”మ్మనె ఖేరి ♦ స్తామసీషి;
“యాప్రతాపుడు దేవు ♦ నవతారమేయని విశ్వసింతు”ననియె ♦ బృథ్వీరాజు;

గీ॥ నంద తాడెడు మాటల ♦ నాలకించి, యందు నందును గల యుక్తు ♦ లాదరించి,
యాత్మభావంబుఁ గొంత గో ♦ ప్యముగ నుంచి, చిటునగవు వెల్వరించె న ♦ కృరువిభుండు.

—*) మానసింహుఁడు యవనసభను దృశీకరించి మాటాడుట. (*—

క॥ అందఱను గలయఁ గని వగ చెందిన మదితోడ మాన ♦ సింహుండును “మీ
రంద తెలులఁ దఱిమిన నాకుం దోచినయట్ల నడచు ♦ కొనఁ గలవాడెన్. 291

గీ॥ ఆ ప్రతాపుడు భృతి యిచ్చి ♦ యాదరించు భట్టులవిధానఁ బొగడంగఁ ♦ బాలుపడితి;
రార! యాత్మాభిమాన మిం ♦ తైనలేక యేమి చేయుదు! మీశౌర్య ♦ మిట్టులుండె.

మ॥ ఇదె నే గాదని పట్టు పట్టితినయే, ♦ నిందున్న యీమంతుల్ గు
పదునార్వందలు వాహినీశులు ప్రతా ♦ పత్కూర్ధిపుక జేరి న
న్నెదిరింపఁ జనుదెండు మీర; లిటుపై ♦ నే మాదురో చూతు; రు
నృదశార్దులము చెంగటన్ నిలువ వీ ♦ మార్జార గర్జారృటుల్. 293

మ॥ పరు లాతేని గుఱించి యేల పలుకన్! ♦ బృత్యేక శత్రుత్వముల్
వఱలున్ నాకుఁ బ్రతాపసింహునకు; నం ♦ బర్ సేనతో నేగి యు
ద్ధరశౌర్యంబునఁ దాఁకి యాతని జయిం ♦ తున్; మానసింహేంద్రుఁ డా
క్కరి సాయంబు నపేక్ష సేయమికిఁ దా ♦ రాగంబు చూపించెదన్. 294

గీ॥ సేనలు ధనంబు రాష్ట్రంబు ♦ జీవితంబు నతని గెల్వంగ నర్పింతు” ♦ ననుచు రాద్ర
ముల్లసిల విజృంభింపఁగా ♦ నెల్లవార లేమనఁగలేక నిల్చి; రా ♦ పృథ్వీరాజు, 295

—*) పృథ్వీరాజు మానసింహు నధిక్షేపించుట. (*—

సీ॥ అతిపావనుఁడు ప్రతా ♦ పాధీశు నెవనిగా విశ్వసించితివా! ద్వా ♦ విశతియగు
రాజపుత్రక మహా ♦ రాష్ట్రంబులకు రాజులకు నగ్గిగురుఁడు; కా ♦ లంబు చక్క
జరిగియుండినను నం ♦ దఱు రాజపుత్రు లాధన్యు నంఘ్రుల మ్రోల ♦ దాసులెకద!
శ్రీసలుంబాకృష్ణ ♦ సింహేంద్రుచే మొట్టబడి తల దిమ్మెక్కి ♦ పడియెయుండు;

- ౮॥ పాదుశాహి ప్రాపు ♦ పట్టి మిన్నందుడు, వా దినములు మఱచి ♦ తయ్య! యిప్పు
డీత తోడ దొడిగి ♦ యీగ బెబ్బలియైన సాటి మాట నీక ♦ పాటి కెక్కె. 296
- సీ॥ సైన్యాధిపతులు ప ♦ జ్ఞనుజేరి “కైలవారాసీమ ఫలవృక్ష ♦ రాజ నరులు
నఱకిరి, తిండి చే ♦ కుర”దన్న నవ్వుచు “వైరులు చెఱుపంగ ♦ వలనుపడెడు
తిండి చేకొనుట సం ♦ ధిలె లోప, మింక శాశ్రీపులెల్ల సంవత్స ♦ రముల కొలఁది
పనిచేసి చెడుపనో ♦ పని తిండి జాతుఁ, బచ్చిక రుబ్బి గొట్టెలు ♦ చేసి తింద”
- గీ॥ మనుచుఁ బంపొమ్మిదేండ్లు తో ♦ యమును గడ్డి తినుచు సతతోపవాస మూ ♦ నిన తపస్వి,
యతనిదెస వ్రేలుచూపు శౌ ♦ ర్యపరుఁ డున్నె! విశ్వమంతయుఁ ద్రుటినెంత ♦ భింపఁజేయు.
- గీ॥ దేవపూజాస్థుఁ డతని నిం ♦ దించి నీవు గురువులకుఁ బంగనామమల్ ♦ గూర్చుటయ్యె;
రేఁగి గుడ్డు పిల్లను వెక్క ♦ రించుటయ్యె; వినఁగ లేము, పాపాబ్ధిని ♦ మునుఁగ లేము.
- సీ॥ భాగ్యంబులెన్ని సం ♦ పాదించియున్నను, నెన్నేని భోగంబు ♦ లెసఁగియున్న,
రవి ప్రకాశించు నీ ♦ రాజ్యమంతయుఁ గొన్న, జయముపై జయ మొంది ♦ చక్కనున్న,
విక్రమ సూచక ♦ బిరుదముల్ వేలున్న, జెల్లుబడియుఁ దద్దఁ ♦ జెలఁగియున్న,
నిది యేమి యని యెరుఁ ♦ డెదురాడకున్నను, ధరయెల్ల మనయాజ్ఞఁ ♦ దాల్చియున్న,
- గీ॥ ఫల మొకింతయు లేదు; రాఁ ♦ గల యుగముల జేశవిద్రోహులకు వంశ ♦ నాశకులకు
నాత్మగురుదూషకుల కుదా ♦ హరణముగను నెల్లరును జూపఁగలరు వే ♦ లెత్తి మనల.
- గీ॥ బ్రదికి నన్నాళ్లు లీప్రగ ♦ ల్బములతోనఁ దెల్లవార్చితి జీవిత ♦ మెల్ల, నఱుక
దురమునకు నంపకాడవై ♦ తుల్కిపడెను; పుణ్యపురుషార్థముల చింత ♦ బుద్ధి జొరదె.
- మ॥ అకటా! కానలఁ బుట్టి యందె బలితం ♦ బై జాలియే లేని ఘా
తుకసత్వంబులు గూడ నాత్మకుల జం ♦ తుచ్చేదము మాని వే
ఱొకఁడు గుఱి భరించుచుండు! నిజధ ♦ ర్మోద్వాసము జేసి స్వీ
యకులధ్వంసము చేయుచుంటివి; మను ♦ ష్యత్వంబు చే దయ్యెనే! 301
- సీ॥ పాలమున్నీటిలో ♦ పల నెన్నోవస్తు లుద్భవ మొందె; నొక చంద్ర ♦ దర్శనమున
నుప్పొంగుచుండుఁ బ ♦ యోధి; యట్టులె రాజపుత్ర పావనకులాం ♦ భోధియందు
మనమందఱము జనిం ♦ చినను రాణా కీర్తి చంద్రుడయే తదు ♦ ల్సాహకారి;
మేవాడకే గాద యీ ♦ విశ్వమునకెల్ల నతఁడు వీరుఁడు గురుం ♦ డగుచుఁ బాలించె;
- గీ॥ నట్టి స్వకులదీపకు స్వామి ♦ నాత్మవేత్త నిరత మాఁదలఁ దాలిచి ♦ చరణపూజ
సలుపక తృణీకరించు వి ♦ శ్వాసహంత యిలను మననేమి! పరలోక ♦ మేగనేమి! 302

గీ॥ పూలదొరసాని మల్లెపూ ధూచువలకు నేను సాధారణమైన నేలనె యనుఁ
గన్నెత్తోట; ప్రతాపునిఁ గన్న పిదపఁ దనరె భూదేవి నిజము పు త్రవతి యగుచు.

గీ॥ భరతఖండ మహాలక్ష్మిఁ భాగ్య మయ్యె”నని ప్రతాపుని యశముఁ గీర్తనముసేయుఁ;
బాదుమాచెవి నిలు గట్టి పచ్చివిసము నైత్త దగునయ్య! విసపాల విత్త వగుచు! 304

చ॥ యవన మహామహీశ్వరుఁ డు దారహృదంతరుఁడౌట నెందు నె
ద్దెవ రెటు లాడినన్ విని స హించు నటంచుఁ బ్రతాపదేవుఁ గూ
ర్చి వృథగ నింద లాడెదవు! చేసిన పాపమె చాలుఁ జాలు! నా
చెవులకుఁ జేదు గ్రమ్మెడు; ని సీ! యని ధిక్కృతిఁ జూచి నిల్వఁగన్, 305

క॥ వడిఁ దోడఁ దొక్కు భుజగము వడువున నంబరువిభుండు పైదూఁడదొడం
గెడు సడిఁ గనుఁగొని యక్కరు కడు సమయస్ఫురణ గలిగి కార్యజ్ఞుడై. 306

—*) లక్ష్మరుసార్యభౌముడు శాంత వచనములు పలుకుట. (*—

చ॥ “పలువురు మీరు మీ హృదయ ధావములన్ దెలియంగఁగోరి నే
సలిపితి నాతనిన్ గుఱించి చర్చ యొకింత; కలంతవట్టు మీ
పలుకుల సారమున్ విశద భంగి నెఱింగితి! నా మనంబునన్
గల తెఱఁ గంతయున్ దెలియఁ గా వినిపించెద; నాలకింపుడే! 307

చ॥ సమరము లొక్కరితఁ గొన సాగఁగఁజేసితి; నిట్లు కొంతకా
లము కడచన్న నొప్పుడె చ లంబటి నాదు ప్రభుత్వమొచ్చు; ని
క్కముగఁ బ్రతాపభూపు నెడఁ గల్గ దొకించుక యీర్ష్య నాకుఁ; గ
య్యములను బొద్దుపుచ్చుట పి యంబనఁ జెల్లున! యెట్టి వారికిన్! 308

గీ॥ ఆ మహానాయకవతంస మాప్రతాపుఁ డెన్నిగతుల యోజించిన నన్నుఁబోలు
కోటి సార్యభౌములు చేరి కొలువఁదగిన తూత్రనిధియను మాట వ జాలిలమూట.

సీ॥ ఆరమణీయ దు ర్వారతేజోమూర్తి సందర్శనమున నా సంద మొంద
వలయునటంచుఁ గొం డలుఁ గోట్లుగా నాకుఁ గోర్కలు మదిలోనఁ గొనలుసాగుఁ
గాని యిన్నేండ్లుగాఁ గాలమంతయు నిట్లే కడచె; నా కట్టిభా గ్యంబు గలుగ;
దతని దర్శింప నా కర్తవ్య యున్నదే యని పలుమాటలు జం కడరు చుండు;

గీ॥ గురువు దైవంబుఁ జూడక కూర్మిబుద్ధి నామహారాజునకును జే నైనదాడ
నెగ్గు గావించి తగుదునం చివుడు పోయి చేరి సాన్నిధ్యమున నిల్వ సిగ్గు దోచు.

గీ॥ ఆమహాభాగు-కీర్తిగా-నామృతమునఁ జిక్కు-వాఁ డెల్లఁసను నిండ ♦ యేసి తీటు;
 పతి ధనశ్రమైన యాతని ♦ యశము వోలె నాదు డుష్కీర్తి-శాశ్వతం ♦ బై దనర్పు.
 గీ॥ నాదు జీవితశేష ముం ♦ తయుఁ బ్రలాపు సేవఁ గడిపినఁగానిదు ♦ ష్కీర్తి పోవ;
 దాధనాథిమతోడి-వి ♦ రోధమునకు నీళ్లు విడిచి నే నురక శాం ♦ తించువాడ. 312

ఆ॥ బ్రతికి నన్ని నాళ్లు ♦ బ్రదుకము! రాజ్యతృప్తకును మేరగ లదె! ♦ చాలు నున్న
 దానితోడఁ దృప్తి ♦ దనకుట మేలయఁ బలికె మానసింహు ♦ వైపుచూచి,
 గీ॥ వట్టి పాండవవీడు మే ♦ వాడసీమ, పరక పాతికె గాని లా ♦ భంబు గలుగ;
 దా మహారాజు దేశంబు ♦ నాతఁడే గ్రహింపని మ్మింక; నష్టం బ ♦ దేమి మనకు!
 క॥ కడచనే నేబదియేడులు; ముడుతలువడి తెల్లవడియె ♦ మోమును బొమలుక;
 గడిమి చెడె; నొడలు సడలెను; గడు వృద్ధుడే నైతి; శాంతి ♦ గానఁగ నైతి. 314

మ॥ సకలప్రాభవవైభవంబుల ఘోరల్ ♦ సామ్రాజ్య మేలంగద
 గ్గ కుమారుండు 'సలీము' దేహము చెడం ♦ గాఁ ద్రాఁగుబోతయ్యె; మా
 మక చిత్తంబును బొయకుండు నిది మ ♦ ర్మచ్ఛేదియై! దుష్టదం
 శక సంగంబున సగ్గు మొగ్గు యది పు ♦ ష్పంబై గుబాళించునే!
 క॥ పదియేడ్లప్రాయ మాదిగఁ గదనము కదనం బటన్న ♦ కలఁతలతో న
 ల్వదియేడ్లు కడచి చనె; మన బ్రదుకులు పోరులనె తెల్ల ♦ వాతిన వకటా! 317
 గీ॥ ఆప్రలాపుతో నింక క ♦ య్యంబు వలదు వలదు, నలుపుర నోళ్ళలోఁ ♦ బడఁగఁజాల;
 మందఱము జీవితమ్ముల ♦ యందలి తుది రంగముల శాంతితోడఁ దీ ♦ ర్పంగ నిమ్ము."

(*) అక్కర్చుసార్వభౌముని నిర్ణయమును మానసింహుండు సమ్మతించక పోవుట. (*—

మ॥ అని యొడ్డోలగమందు నక్కరు విభుం ♦ డాడంగ నా వాక్యముల్
 విని యంబో పతి "నీవచస్సులు మది ♦ వేధించు; విశ్వంబు భ
 స్మనికాయంబుగఁ జేయు నాజ్వలనము ♦ జల్లారె; నే దెల్లు పో
 యిన నీ వింతకె యింత మెత్తవడదం ♦ చే నెంచనైతి బ్రభూ! 319

మ॥ ప్రమదోద్యానముఁబోలు నీయవన సా ♦ మ్రాజ్యంబునక గంటకో
 గ్రమహీజంబయి నెవ్వగ్ బెనిచె నీ ♦ రాణాప్రలాపుండు; త
 త్నమదాధత్య మడంపరానియెడ నీ ♦ దర్పంబు నే నొల్ల! భ
 క్తము నే నొల్ల" నటంచు నేల విసరె ♦ గాలాహినా రోజుచుక. 320

గీ॥ పరమ గంభీర మాతని ♦ వదనమందు వీర తేజో మహాలక్ష్మీ ♦ ద్విగుణిత కళ
వెలిగె; సభయెల్ల మానముద్రలఁ జెలంగె; నంత నక్బరు నృపమాళి ♦ యతనిఁ గాంచి,

—*) అక్బరుసార్వభౌముడు మానసింహుని శాంతింపఁ జేయుట. (*—

మ॥ “మన యబ్జూరహిమాను శీలము జగ ♦ న్మాన్యంబు; స్వచ్ఛందవ
ర్తనుఁ; డేనాఁడు నసత్యదోషమును జెం ♦ దక్షబోని వాఁ; డేను మె
చిన వృక్షం; చితఁ డెల్లవేళలను నా ♦ శ్రేయంబె కాంక్షించు; నీ
తని మాటకొ శిరసావహింపఁదగుఁ గా ♦ దా! నాకునుకొ నీకునుకొ. 322

చ॥ సరసుఁడు; పృథ్వీరాజు; కవి ♦ చంద్రుఁడు; మాన్యతముండు; నీకు సు
స్థిరతరబంధువర్గమునఁ ♦ జేరినవాఁడు; ప్రతాపసింహు సో
దరునకుఁ గూర్మియల్లుఁడు; కృ ♦ తం బెఱుంగకగల పుణ్యమూర్తి; స
త్పురుషుఁ డితండు నేర్పు హిత ♦ ముకొ దలఁదాల్చకయున్న సేమమే! 323

గీ॥ హరివిజయసూరియును భువ ♦ నైక గురుఁడు, సూరిదాసమహాకవి ♦ సుగుణరాశి,
యాఘోరిస్తాదు లందఱు ♦ నట్టివారె, యెవరి మాటఁ ద్రోయఁగ నేర్తు ♦ మిపుడు మనము.

చ॥ వితరణశాలి, రాజులకు ♦ వేల్పు, కుటీరనివాసి, లోకమ
దిత సుచరిత్రుఁడుకొ, భువన ♦ ధీరుఁడు, వీరుఁడు, రాజరాజ సం
హతులను మేటియుకొ, బరమ ♦ హంస, పృతాపు నడంపఁ బూనుటల్
చతురతగాఁ దలంపకుము ♦ జాదులు వేతురె! మంగలంబునకొ! 325

⊕గీ॥ ఇప్పుడొక్కడే నిర్ణయ! ♦ మిఁక ముగింతుసభను; మేవాడగల మొగల్ ♦ నైనయములను
జేర్చుకొని రాజధానికే ♦ జేరుడనుచు నాజ్ఞ చేయుదు”నని యక్బ ♦ రంత లేచె. 326

⊕ The annals ascribe it to a generous sentiment of Akbar, prompted by the Great Khankhanan (Mirza Abdur Rahiman) whose mind appears to have been captivated by the actions of the Rajput Prince. Pratap was indebted to a combination of causes for the repose he enjoyed during the latter years of his life; and though they may be ascribed principally to the new fields of ambition which occupied the Mogul arms, we are authorised also to admit the full weight of the influence that the conduct of the Hindu Prince exerted upon Akbar, together with the general sympathy, of his fellow Princes, who swelled the train of the Conqueror and who were too powerful to be regarded with indifference.

“Annals of Mewar”

మ॥ నెలయున్ దాటకమున్నె వార్త లలమెన్; † మేవాడదేశంబు లో
యల దుర్గంబులఁ గల్గు నమ్మొగలు పై † న్యంబుల్ గుడారమ్ములన్
దలఁగన్ బీకి సమస్తవస్తువుల వెం † టన్ గొంచు గుంపొచ్చు మో
ములనున్ వాల్చుచుఁ బోయి ఢిల్లినగరం † బున్ జేరె నల్లలన్.

327

—*) రాజపుత్రులు మఱలఁ దమ దుర్గములను బట్టుకొనుట. (*—

సీ॥ హారావళీపర్వ † తాభంగశృంగముల్ తునియలుగాఁగ దుం † దుభులు మ్రోఁగె;
నతిమంగళాకారు † లగు రాజపుత్రయోధులు గుంపు గుంపులై † తోచి రపుడు;
వారి సంబరమును † వారి యుత్సాహంబు వారి భక్తి వచింప † వశముగాదు;
తోరణగృహమాది † తుది దుర్గమునదాఁక విడువ కన్నిటిఁ బ్రతా † పుడు గ్రహించె;
గీ॥ నాటుమాసంబు లరిగెడు † నంతలోన నొక్క చిత్తూరు దుర్గంబు † దక్కఁ గడమ
యెనుబదియుమూడు దుర్గంబు, † తెల్ల దేశ, మాప్రతాపప్రభాత్తంసుఁడాక్రమించె.
క॥ తనసామంతుల నొకదినమునఁ గనుఁగొని యాప్రతాప † భూపమణియు “దే
వుని కృప రాజ్యము స్థిరమయ్యెను; యవనులతోడి పోరు † నింక నిలుపుమన్. 329

—*) ప్రతాపసింహుడు మాల్యూరమును గొల్లగొనుట. (*—

క॥ మనదేశము సరిహద్దునకును నవ్వల నొక్కపురముఁ † గొల్లగొనఁగ నా
మన సయ్యె; గాని, యందలి మనుజుల బాధింపరాదు † మన కెబ్బంగిన్.” 330
క॥ అన “నీయాజ్ఞాపించిన పని శిరమునఁ దాల్చి చేయ † వాడుక యగు; నెం
దున కని యడిగి యెఱుంగము; చని నొంతుము జగము మింగు † శత్రుల నైనన్.”
సీ॥ అని సలుంబాకృష్ణుఁ † డనినఁ బ్రతాపుఁ డాడల యూచి లేచె; నం † దఱును గదలి;
రుత్తరదిగ్విజ † యోత్సాహులగుచుఁ గతివయప్రయాణముల్ † దీర్చి యొక్క
దినమునం దంబరు † దేశమునన్ జొచ్చి ప్రతిలేని భాగ్యవై † భవ సమగ్ర
భవనంబునై ముఖ్య † వ్రకస్థానమై వఱలుచు నుండు ‘మా † ల్యూరము’ చేరి
గీ॥ ధన కనక సర్వ వస్తు సంత † తతులు మూల్గు గొప్ప యంగళు లన్నిటిఁ † గొల్లగొట్టి
పట్టి సామగ్రి యంతయు † బండ్ల కెత్తి; రాపురము సర్వవస్తు శూ † న్యముగఁ జేసి.

⊙ Determining to have a slight ovation in return for the triumph Raja Mann had enjoyed who had fulfilled to the letter his threat that “Pratap should live in peril” he invaded Amber and sacked its chief mart of commerce Malpoora.
“Annals of Mewar.”

- గీ॥ భువన మెల్లడ నిండి మాఁబురము కొల్లగొట్టబడెనను వార్త లెఁక్కుడుగఁ బొంగెఁ! సిగ్గుచెడి మానసింహుండు ♦ శిరమువాల్చె; నాప్రతాపుండు మొలక నవ్వలరఁదాల్చె.
- గీ॥ ధాన్య ధన హేమ వస్తు సు ♦ తతులతోడ నిత్యలక్ష్మీనివాసము ♦ దిరము నగుచుఁ దొంటిమాడ్కిఁగుంభల్మియర్దుర్గ మపుడుమేరుగిరిదుర్గముల కాంతిఁమ్రుంగియుమిసె.
- సీ॥ నెలనెల మూడువా ♦ నలు గురియఁగసాఁగె; బడనై యవని సార ♦ వంత మయ్యె; బొలమును దున్ని విత్తులు చల్లెఁ గృషికుండు; పైరు లన్నియుఁ బోదివడయసాఁగె; గైలవారామహా ♦ కాననంబున ఫలతరువులు తామర ♦ శంప రయ్యె; మొల లెత్తు, బీడునే ♦ లల గడ్డి పెంపొందె; గణనకు మీఱి గో ♦ గణము పెరిగె;
- గీ॥ గోపురములందుఁ బలుకోట ♦ కొమ్మలందు నగరములయందు గ్రామకంఠములయందు నచలశృంగంబులందు సూ ♦ ర్యధ్వజములు వందలుగ లేచి పూర్వవై ♦ భవముజూపె.
- సీ॥ భువనమం దెల్లడఁ ♦ బూలు పూచినయట్లు లాప్రతాపుని కీర్తి ♦ యతిశయించె; దేశదేశమునుండి ♦ దినదినం భామహీవిభుని దర్శించి సే ♦ వింప వచ్చు పుణ్యయాత్రీకబృంద ♦ ముల సుఖ్య యింతయు నంతని గణన సే ♦ యంగరాదు: యవనులుగాక హైం ♦ దవులుగాక సమస్తకులములవారు సే ♦ వల నొనర్చి;
- ఐ॥ రొకట 'థా' రెడారి ♦ యొకట విధ్యంబు, వేటొకటఁ దుహినశైల, ♦ మొకట జలధి, మధ్యఁ గలుగు నేల ♦ మనుజసమృద్ధమై క్రాలె నిసుక వేయ ♦ రాల కుండ. 336
- క॥ తనదేశమునుండియు సింహానికాయంబట్టి భటస ♦ హస్రంబును బా వనమూర్తి కృష్ణసింహుండు కొని కుంభల్మియరుకోట ♦ కును విచ్చేసెన్. 337

—*) స్వాతంత్ర్య దినోత్సవము. (*—

- మ॥ పృథివీదేశోత్సవ సంపదల్ పొదలఁగా ♦ స్వాతంత్ర్యలక్ష్మీమహా త్సవముల్ దీర్చెదమంచు శోభనముహూ ♦ ర్తం బెంచి దిద్దేశవ ర్తి విశేషజ్వల నాత్మబంధులగు వా ♦ ర్తి బిల్వి నాహ్వానవ త్రివితానంబులు వ్రాసి పంపెను సలుం ♦ బ్రా కృష్ణసిం గయ్యెడన్. 338
- గీ॥ ఐదువందలు పుట్లు థా ♦ న్యముఁ దదితర వస్తువులు చేర్చి; రచటికి ♦ వచ్చు హితులు రాజులును నిల్వఁగా గుడాఁరమ్ము లెత్తి రొక్కొకం డొక్క పురమునా ♦ నొప్పుచుండ.

⊕ Where rain seldom or never falls the land is desert. The Thar Desert⁵ with a border of scrubland, lies between the Indus and the Luni Rivers,

"Herbert Pickles B. A. BSc."

- గీ॥ గడియ గడియకు వేలు ల ధ క్షలుగ వచ్చు బ్రాహ్మణుల సందడి హనుమః ద్వారములఁ
నూలుతిరునాళ్ల లెసఁగిన ధ దారి; గోట వేలు మోపంగ సందు గ ధింప దయ్యె.
- సీ॥ శుభవాసరమ్మున ధ శుభముహూర్తమ్మున నభ్యంజనన్నాన ధ మాచరించి
పాతేశ్వరీదేవి ధ ప్రభుమాళి, యమరసింహుడు నూత్న వస్త్రంబు ధ లోనరఁ గాల్చి
సకల కల్యాణ భూ ధ వణములు ధరియించి యవనీసురులు మంత్రు ధ లాప్తతులు
పార్థివు లనుసరిం ధ పంగ ముత్తైదువుల్ పాటలు పాడుచుఁ ధ బజ్జ నడువఁ,
- గీ॥ గూడుకొని భవానీదేవి ధ కోవెలకును వెల్లి గొడిని బూజించి ధ విషధరత్న
ఘటిత హాటక మకుటంబుఁ ధ గాన్గ యిచ్చి మ్రొక్కి యందలు మందిరంఁబునకువచ్చి
- సీ॥ వేదిపై దర్శలు ధ వేసి యాపై రత్నభర్తాసనంబులు ధ వణులుచుండ,
రెంటివైఁ బాతేశ్వ ధ రీ-ప్రతాపు లెల్ల; రాహరభట్టార ధ కాత్మజులును
జంద్రభట్టారకు ధ సత్పుత్రు లెమరుగా నున్న పీఠములఁ గూ ధ ర్చుండి; రనల
వెలుఁగు నాసనములఁ ధ గులపెద్దలును సూక్తుఁ డఖిలసామంతులు ధ నవనిపతులు
- గీ॥ గుంపు గుంపులుగాఁ జేరి ధ కూరుచుండి; రవ్వల మహాన్నతమగు ది ధ వ్యాసనమున
నుండె సముదార విక్రమో ధ ద్దండమూర్తి భిల్లలోక్తకనాథుఁ డా ధ భీమచాందు. 342
- గీ॥ అతుల సువిశాల వేదికా ధ భ్యంతరమునఁ బ్రముఖమగు నొక్క-దివ్యాసనమున నుండె
శాంతమూర్తి తేజోరాశి ధ సత్త్వఘనుడు మాన్యతముడు భామాసాహిఁమంత్రిమాళి
- గీ॥ అందు నిందన కాస్థాన ధ మందు నెందుఁ దానయై కార్యభారంబుఁ ధలను దాల్చి
సలిలతోతాహమూర్తియైఁమెలఁగె స్వామి భక్తిపూర్ణాత్మకుడు సలుంఁబ్రా విభుండు.
- క॥ కలనాదమ్మున శంఖంబులు మంగళదివ్యహార్య ధ ములు దుందుభుల్
- జెలఁచి మహానందము గొలిపెఁ బహువిప్రవేద ధ ఘోషము చెలఁగె. 344
- గీ॥ బ్రాహ్మణులుగూడి రాజదం ధ పతులచేత గణపతికిఁ బూజ చేయించి ధ కరముభక్తి
నఖిల దేవతావాహనం ధ బాచరించి స్వస్తిపుణ్యాహవాచనో ధ త్నవము నెఱపి; 345
- సీ॥ పాతేశ్వరిని బ్రతా ధ ప్రభుమాళిని నవరత్నసింహాస ధ నమున నిలిపి
వేదమంత్రాశీర్షి ధ నాదముల్ వెలయంగ “విపులరాజ్యరమాభి ధ వృద్ధి రస్తు;
శ్రీరస్తు వైభవ ధ శ్రీర” స్తనుచుఁ జల్లి రమల ప్రసూన లా ధ జాతులములు,
వందులు జయజయ ధ భావసముల్ చేసి ప్రతాపునిక్రీడి నం ధ దఱును బొగడి;
- గీ॥ రచలనందనబోలె బు ధ ణ్యవతులైన బ్రాహ్మణస్త్రీలు పాటలు ధ పాడుకొనుచు
రాజదంపతులకును హ ధ రతుల నిడిరి బంగరు హారంగు దీపాల ధ పల్లెరముల.

గీ॥ ఆప్రతాపు సింహాసనం మవల నొక్క హేమమయమనోజ్ఞాసనం బెక్కజేసి
యమరసింహుని యావరా జ్యంబునకును బట్టభద్రుని జేసి సుం బరముఁ గనిరి.

మ॥ విమలానర్థ మనోజ్ఞ భూషణములుఁ ♦ విలైవైన సౌవర్ణవ
స్త్రములుఁ హాటక రమ్య పాత్రలు సలుం ♦ బ్రాకృష్ణసింహాది సై
న్యమహానాథులు కాన్కలిచ్చుచుఁ బ్రతా ♦ పాధీశు దివ్యాంఘ్రియు
గ్గుము సేవించిరి భక్తిపూర్వక నమ ♦ స్కారంబు లర్పించుచుఁ.

348

మ॥ తన దేశంబుననుండి సేవకుల చే ♦ తక్ గంపల్ గుంబుల యొ
య్యనఁ దెప్పించిన ముత్తయంబులు ప్రతా ♦ పాధీశ్వరుఁ ద్రాసునం
దునఁ గూర్చుండఁగఁబెట్టి వాని సరియె ♦ తుల్ తూచి మేవాడభూ
జనులం దంతలఁ బంచిపెట్టె శబర ♦ త్సౌనాథుఁ డత్యాదృతిఁ.

349

మ॥ “మనస్సాతంత్ర్యము దేశభక్తియు నసా ♦ మాన్యంబునా త్యాగదీ
క్షను శోధించియు విశ్వమంతయును మె ♦ చ్చుఁ గారణంబైన యా
వనలోకేశ్వరు నకృతీశ్వరు మహా ♦ భాగ్య ప్రభావ ప్రభల్
దనర్థ బ్రోవు మటంచు నీశ్వరు పద ♦ ద్వంద్వంబు సేవించెడఁ.

350

క॥ కలనైన నొరుల దెస పగ మొలువకయుండెడిని హృదయ ♦ మున నా”కని క
న్నులు మోడ్చి తుణము దేవుని దలంచుచు మదిలోన భక్తి ♦ దళము కొనంగఁ.

—*) ప్రతాపసింహుఁ డందఱునర్హ విధమున సత్కరించి కృతజ్ఞతను వెల్లడించుట. (*—

మ॥ “గురుఁ డెల్ల ప్పడు నగ్రపూజ్యుడని వా ♦ క్రుచ్చుఁ శు”తుల్ పెక్కు; లీ
చరణాబ్జంబులు నా కహర్నిశములుఁ ♦ సంసేవ్యముల్; వీని నే
మఱవఁ జేయకుమంచు నీశ్వరుని సుం ♦ పార్థింతు; మేవాడయే
మఱువఁ జాలదు నీమహాపకృతి భా ♦ మాసాహి మంత్రీశ్వరా!

352

మ॥ నను నారాజ్యము నాప్రజావళి నఖం ♦ డత్యాగముఁ బెంచి ప్రో
చిన దైవంబు నీవు; సంతతము నీ ♦ శ్రీపాదసేవా విను
తనభాగ్యంబు స్థిరంబు చేయుము; నినుఁ ♦ ధ్యానించి కీర్తించుచుఁ
మనువాడఁ గనువాడ ధన్యతను; భా ♦ మాసాహి మంత్రీశ్వరా!”

353

గీ॥ అని ప్రతాపధరాధీశుఁ ♦ డవనిదేవు చరణరాజీవములు మ్రొక్కి ♦ సరస నున్న
తక్కుగురులకు మ్రొక్కి వస్త్రములు కనకభూషణము లిచ్చి యడుగులుపూజచేసె.

చ॥ “ఇరువదియైదువత్సరము ♦ లెన్నియొ బాధలకోర్చి నాపయి
దొరగు విపత్త్రవాహముల ♦ నుగ్గడఁబెట్టుచు దేశసేవల
గఱపుచు నుద్ధరించిన జ ♦ గన్నుతక్కిరివి! నిన్ను మిత్రుఁడు
గురుఁడును నింక దైవమని ♦ కూడ భజించెద నాదుపాలికిఁ.

355

సీ॥ గణులింపరాని భో ♦ గములు గల్గి స్వతంత్రపుడునై కష్టంబు ♦ లెఱుంగకుండ
నడుచు మహానుభా ♦ పుడవయ్య ననుఁగూర్చి వలచి వలచి కష్ట ♦ ములకు నూర్చి
ధనము పై న్య మొసంగుచును స్వయంబుగ యుద్ధములు చేసి నాయుడు ♦ మలను నీడు
నిడుమలుగా నెంచి ♦ యింతకాలమునుండి వరమైతి నాయెడఁ ♦ బరపినావు;

గీ॥ గిరితటములందు భటులను ♦ నెఱిపి వేయికనుల నాయూలుబిడ్డలఁ ♦ గాచినావు;
నీఋణముఁ దీర్చఁగాఁజాల; ♦ నీదు కృపకుఁ బారమే లేదుభిల్లన ♦ ర్వజ్జమూర్తి!” 356

క॥ అని శబరలోకనాథునకును వందన మాచరించు ♦ కొని కొఁగిటియం
దను నిలిపి సలుంబ్రా కృష్ణుని జేరఁగఁబోయి వేర్చి ♦ శోభిలుచుండఁ,

357

మ॥ “నను వీడఁజన కెప్పుడుఁ మెలఁగుచుఁ ♦ నానీడయుఁ బోలెఁ; గం
టిని తెప్పవలెఁ గాచి ధర్మవిరతిఁ ♦ నేర్పించి సంపూర్ణభ
క్తిని నాతోడిద లోకమంచు ననుర ♦ క్తిఁ గొల్పు నీ యీ ఋణం
బును నేఁ దీర్చఁగఁ జాలఁ బెక్కు భవముల్ ♦ పుత్రుండనై పుట్టినఁ.

358

మ॥ కడుదూరంబునఁ దోఁచు నాపదఁ దొలఁ ♦ గఁజేయఁగా ముందుకుఁ
బడి యత్నించుచు, సుంత సౌఖ్యమయినఁ ♦ స్వారాజ్యమే యబ్బి న
లైడఁదఁ బొంగుచు, నాయభీప్సితమే నీ ♦ యిష్టంబటం చు; దమా
త్యుడవం చెప్పుడు చూడ; దేవుడవటం ♦ చూపొంతు నాపాలికిఁ.

359

మ॥ ఇక రా నుండెడు కాలమందున జనం ♦ బేదేశమందైన నూ
ఱక ప్రిస్తావము వేర్చి నొక్కెడ సలుం ♦ బ్రాకృష్ణసింహుండనఁ
మొకముల్ విప్పుఁగ స్వామిభక్తి యొకచోఁ ♦ బుంరూపముఁ జెంది వా
రికి సాక్షాత్కృతియై తనరౌఁడిని; తం ♦ డ్రీఁ యొత పుణ్యుండవో!”

360

మ॥ అని పాదంబుల మ్రోల వాలుచు నమా ♦ ల్యాధీశ్వరుఁ బూజచే
సిన నాతండు సమోదబాష్పనయన ♦ శ్రీమీఱ సాష్టాంగ వం
దనముల్ చేయుచు భక్తిలో నిలిచె; నా ♦ భాత్రీశ్వరుం డుతఁ జెం
తనె నూక్తాది సహోదరప్రతతి సే ♦ నాభరతులఁ జూచుచుఁ;

361

- మ॥ “తిన నాహరము చిక్కకుండినను భ క్తి బెంచుచు దండ్రీ
తి నను గొల్చుచు ద్యాగము నెఱపుచు దేశయ్య సేంచి శో
భన సత్కీర్తి పరంపరల్ నలుదెసల్ పాకంగ వర్తించినా”
రనుచు వారిని వారి వారి గడు నా స్వాదంబున జేయుచు, 362
క॥ విలువగల వస్తువుల భూషణ నొసంగుచు నర్హరీతి సమ్మానముల
సలుపగ భామాసాహియు నిలుపుచు సింహాసనమున నృపలోకగుర్కు, 363

—*) భామాసాహి ప్రతాపసింహు నాశీర్వాదించుట (*—

- సీ॥ “బహుళవిద్యద్విప ధటలప్రభాభాసియగు రాజమార్గంబు ననుకరించు
నీజీవితంబును నిరతంబు హైందవు లనుషమగబగు భక్తి ననుసరింతు;
రసఘ! నిబోలు మ హానుభావుల లోకపావన జీవిత పటల మెప్పుడు
దేశచరిత్రమై తేజిల్లుచునుండు; ధారుణీజనుల కా దర్శ మదియ;
గీ॥ నీచరిత్ర దేశదేశముల్ నిండియుండు; నీయఖండశోభననామ ధేయము విన
వార లాపదలకు జుకు పడక ధైర్యపర్యతములొచ్చు శాశ్వత పృథ వహింతు.
మ॥ నిను దర్శించుచు నీదర్శ మెలంగుచు నీతోడ భాషించుచు
నిను సేవించుచు ని ముడి దలచుచు నీపూజల జేయుచు
మనఁగాఁగల్గుట మేటిభాగ్యమచుచు మాబొంట్ల మెల్లప్పుడు
నిను దేవులబల జూచుచు గొలుతుమో నిద్రి ద్రోశేజోనిధి! 365
సీ॥ కోటికష్టములైన గోట మీఁటఁగఁజాలు వీక్షలఁ బరమగాం భీర్య మలర,
నవశరచ్చంద్రసౌం దర్యమందిరమైన ముఖము శాంతసముద్ర భూతి నెఱప,
వ్యాకోచమల్లికా పసపరాజంబట్లు చిరునవ్వు పెదవిపై సిరుల నింప,
నందమై పుష్పమై యాజానుద్భవ బాహ్యశయగళంబు చూసు బెంప,
గీ॥ వార్ధిసంవృతమేది నీ వలయ మెల్ల వశము చేయంగఁజాలు ప్రా భవము దనర,
వెలయు నీవిశ్వమోహన వీరమూర్తి విడక మామనములఁ దాండ వించుఁగాత. 366
మ॥ అమితోత్సాహము దేశభక్తిరతి నీ దై యుండు; నీమేని ర
క్తమునందు గల బిందు వొక్కొక్కడు “స్వా తంత్ర్యంబు స్వాతంత్ర్య”మం
చు మహాదీక్షను బల్కు; నీకు సము లీ ఖోణీస్థలి లేరు; భ
క్తిమహత్త్వంబున గొల్తు నిన్ను గరుణ దేవీ కుమారోత్తమా! 367

- సీ॥ రవివంశకలశసిం ♦ ధువు రాజరత్నాళిఁ దరతరంబుగ వెలు ♦ వటమఁగాత,
 మేవాడఖనిఁ బుట్టు ♦ హా వజ్రమెల్ల స్వతంత్రతాళాణదీ ♦ ప్రమగుఁగాత;
 రాజపుత్రాన్వయా ♦ రణిజ లేజము ధర్మదీక్ష నాహవవేదిఁ ♦ దెరలుఁగాత;
 పాశేశ్వరినిబోలు ♦ పతిదేవతలకు హౌంధవభూమి పుట్టిని ♦ ల్లపునుగాత;
- గీ॥ భూజనులు విప్లవమ్ముల ♦ బుగ్గినపప్పు డడరు లడఁచి కొందలిరుల ♦ నలవరింప
 నిన్నుఁబోలు మాధవుడు జ ♦ స్థించుఁగాత; దస్యగజరాజసింహ! ప్ర ♦ తాపసింహ!”
- గీ॥ అనుచు నానందబాష్పంబు ♦ లతిశయిల్లఁ జారు నవరత్న సామృత ♦ నారికేళ
 ఫలము దోసిటఁ గొనిపోయి ♦ పరిభున కిచ్చి చేతు లెత్తుచు నిట్లు లా ♦ శీర్షవించె 369

శ్లో॥ “స్వస్తి పృజాభ్యః పరిపాలయంతాం
 న్యాయ్యేన మాగ్ధేణ మహీం మహీశాః
 గోబ్రాహ్మణేభ్య శ్శుభమస్తు నిత్యం
 లోకాసుమస్తా స్సుఖినో భవంతు
 కాలే వర్షతు పర్జన్యః పృథివీ సస్యశాలినీ
 దేశోఽయం క్షోభరహితో బ్రాహ్మణా స్సంతు నిర్భయాః
 అపుత్రాః పుత్రిణా స్సంతు పుత్రిణా స్సంతు పౌత్రిణాః
 అథనా స్సథనా స్సంతు జీవంతు శరదాం శతం.”

370

ఉ ప స ం హా ర ము.

- శా॥ నే నెల్ల పుడు భావనాబలమునన్ ♦ సీహాప నామ క్రియా
 ధ్యానంబున్ గొని తన్మయత్వమున న ♦ న్యాకాంక్ష లేకుంటి; నీ
 వే నేనై తినో! నేనే నీవయితో! దూ ♦ పింపంగ నాకేల! ని
 త్యానందంబు ఘటించె నీకృతి పృతా ♦ పా! విశ్వలోకార్చితా!
- మ॥ పదియేం డ్లయ్యెను నిన్నుఁగూర్చి పత్తియిం ♦ పక్ సాగి; యిన్నేండ్లు నా
 మదిలోనన్ భవదీయ విక్రమకళా ♦ మాధుర్య సౌభాగ్యముల
 కుదురై నెక్కిని వేరు పాదుకొనియెన్; ♦ గొండతలా కోరికల్
 పొదలెన్ నిన్ను నుతింప; నీదు చదితం ♦ బున్ వ్రాసి హర్షించితిన్.
- మ॥ చదలే రట్టులు ముజ్జగంబుల భవ ♦ త్స్వచ్ఛంద కీర్తిచ్ఛటల్
 వెదచిందన్ గనుఁగొంటి; భారతమహా ♦ ర్విన్ వీడి మున్నూటము.

371

372

వృద్ధియాతేడులు దాఁటె; నీచరితమున్ ♦ వర్ణించు భాగ్యంబు నా
కొదవెన్ నేటికి; నన్ను బోలు కృతకృ ♦ త్యుల్ లేరు లోకంబునన్.

373

మ॥ దినరాజుబలె నుగ్రకోపనుడవై ♦ తిండించి శైలంబుని
డిన తొరుమ్మలఁ దాడి నీ నడపు హా ♦ వ్రీఘాటు యుద్ధాంగణం
బున విశ్వోన్నతమైన నీమ విభవం ♦ బున్ గొంత నేఁ బంచుకోఁ
గనకున్నన్ నినుఁగూర్చి యింత యనురా ♦ గం బిట్టు లుప్పొంగునే!

374

చ॥ ఇలఁ గల వీరపుంగవుల ♦ నిట్టి బలోన్నతుఁ డిట్టి ధీరుఁడున్
గలుగఁడటంచుఁ బేర్గనిన ♦ గండఁడ వీ విడ; నిల్లు వీడి వీ
ధులఁ జరిఁగుంపలేని కడు ♦ దుర్బలదేహుఁడ; నన్ను నెట్టులన్
వలచితో! నీ చరిత్రమును ♦ వర్ణన చేసి జగానఁ జాటఁగన్.

375

గీ॥ భువనశౌర్యాంకమైన నీ ♦ మూర్తిఁగాంచి, యనుపమంబైన నీకథ ♦ లాలకించి,
రసమునను దేలి పొగడనిరసికు లుండ; రెట్టి నాయకోత్తముడ వోయీ! ప్రతాప!

గీ॥ భవ దుదార శౌర్యమును భావనమొనర్చి రసమునను బొక్కి గ్రంథంబున్ వ్రాయునపుడు
త్వ ద్వశుండవై యానంద ♦ బాష్పవితతు లాణిముత్యాలవలె రాల్చునహరహంబు.

గీ॥ నా మహోదాత నాయక ♦ స్వామి వీవు; భవ దనఘ కీర్తిఁ గొనియాడు ♦ కవిని నేను
త్వత్కథామృత రుచిర కావ్యమ్ముతోడ హృదయకుసుమంబు నీకు నర్పించుకొందు.

క॥ ఉత్తమ ధీరోదాత నృపోత్తరుఁడవు; నిన్ను బాగడ ♦ యోగ్యంబని రే
కెత్తు తమి హృదయరస మే నెత్తితి దుత్తలకొలంది ♦ నీచరితమునన్.

379

క॥ వర లోకోత్తర సుగుణోత్తర నాయకచక్రవర్తి! ♦ త్వత్కీర్తికళల్
స్థిరమొందెడుఁగాక నుదాహరణములై చంద్ర తార ♦ కార్క ష్ణాయున్.

380

మ॥ కరమున్ భక్తిని నా రచించిన మహా ♦ గ్రంథంబు నందెందు నీ
చరితం బాంధ్యంబు నిత్యము జడివి నీ ♦ స్వాతంత్ర్యమున్ దాగివి
స్ఫురణంబున్ సముదారవికృమకళా ♦ పూర్ణత్వమున్ సేర్వంగ
ల్గియేనిన్ ననుఁబోలు ధన్యు లిలలో ♦ లేరంచు హర్షించెదన్.

381

ఉ॥ పూలును సారభంబు మధు ♦ వ్రున్ జెడు వృక్షము పోయినంత; శం
సాలత దాని శోభలను ♦ బాయ నిమేషములోన; నీజగ
జ్జాలము లర్పచేయు పటు ♦ శౌర్య పరాక్రమ రాశివైన నిన్
బోలిన ధీరు కీర్తి పోలి ♦ వోవదు లోకము కుంగి పోయినన్.

382

సీ॥ సంవత్సరములు నీ ♦ చరితంబు పఠించి పరవశత్వమున మై ♦ ముఱచుచుంటి;
 పదపదంబునను నా ♦ హృదయరసము నించి గ్రంథంబు రసమూర ♦ వ్రాసియుంటి;
 వందలకొలది ద్రా ♦ వ్యము వెచ్చపెట్టి భక్తిని గావ్యమెల్ల ము ♦ ద్రించియుంటి;
 వీరలక్ష్మీప్రభు ♦ త్యాహుఁగి మెఱయు నీ చిత్రంబు లందండు ♦ జేర్చి యుంటి;
 గీ॥ బ్రతిఫలము గోరఁబోక నీ ♦ గ్రంథములను దేశమంతట నింపంగ ♦ ఓవురుచుంటి;
 యత్నలోపములేక నీ ♦ యశముఁ బెంపఁ దగిన శ్రమమెల్లఁ బడితిఁ బ్రతాపదేవ!
 సీ॥ ఆప్రతాపమహిందు) ♦ నటు రాజులు స్వధర్మనిరతులై దేశ మూ ♦ నెదరుగాక;
 శ్రీసలుంబాశ్రయఁ ♦ సింహుఁ బోల్ నామభక్తి పరులు యశము పొందెదరుగాక;
 పాశుశ్వరినిబోలి ♦ భారతాంగనలు సాధ్వీలటన్న పేరు చెం ♦ దుదురుగాక;
 యమరసింహునిమాడ్కి ♦ నాంధ్రయువకులెల్ల గురువిక్రమమున వె ♦ ఱ్లుదురుగాక;
 గీ॥ కమలవనమట్టి భారత ♦ ఖండమెల్ల వీరరసఖండమై ధాత్రి ♦ వెలయుగాక;
 'యాంధ్రు'లనుపేరు ఖండఖండంతరములఁదజ్జ లందఱు శిరములఁదాల్చుగాక. 384

గద్య:- ఇది శ్రీమత్కామేశ్వరీ కరుణా కటాక్ష వీక్షా సమాసాదిత రసవత్కావ్య
 నిర్మాణ చాతురీధురీణ, సుగుణగణపారీణ, దుర్భాకవంశదుగ్ధాంభోరాశి
 రాకా కైరవమిత్ర, శాలంకాయన గోత్ర పవిత్ర, సుజనాను
 గ్రహపాత్ర, వెంకటరామార్యపుత్ర, కవిసింహానవధాని
 పంచానన కావ్యకళానిధీత్యాది బిరుద విఖ్యాత, సుకవి

రాజశేఖర, రాజశేఖరకవి ప్రణీతంబయిన

“రాజా ప్రతాపసింహ చరిత్రం” బ

ను పద్యకావ్యమునం

దుఁ బంచమా

శ్వాస

ము

శ్రీ

‘రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర’

రాజశేఖరకవిప్రణీతము.

కవిత్వము - తన్వయత్వము

శ్రీమద్భారతనాటక - దేవీభాగవత - బుద్ధచరిత్ర - శ్రవణానందాది బహునాటక -
ప్రబంధకర్తలును, శతశతావధాన కవితా సామ్రాజ్యచక్రవర్తులును,
కింకవీంద్రఘటాపంచానన - బాలసరస్వతీ - బాలకళానిధి - విమర్శకాగ్రేసర - కళా
ప్రపూర్ణ - పండితకవి శిరోభూషణ-జ్ఞాత్యాది బహుళ బిరుదాంచితులును, నగు

శ్రీ. శ్రీ. చెల్లపిల్ల - వెంకటశాస్త్రిగారి

విపులసమీక్ష.

అయిదారేళ్లనుంచి యేదో కాలక్షేపానికి కొన్నివ్యాసాలు నేను వ్రాయడం పాఠక
లోకం అంతా యెరిగిందే. ప్రస్తుతగ్రంథాన్ని ఆంగ్లభాషానిపాతులు శ్రీ కట్టమంచి -
రామలింగారెడ్డిగారు మిక్కిలి మెచ్చుకొన్నారంటే నాబోల్ల లెక్కేమిటి? యీరాణా
చరిత్రను రచించిన కవి ప్రాచీనుడు కాడు. సుమారు యే యేళ్లవాడుగా వుండి
వచ్చునని పూహిస్తాను. యిప్పటికి యిరవైయేళ్లక్రిందట మాగ్రామం వచ్చి నన్ను
కలుసుకొని అప్పుడు రచించిన గ్రంథం “వీరమతి” కి వుపాదాతం వ్రాయవలసిందంటే
వ్రాసియిచ్చాను. యీరాణాచరిత్రరచన దాని పిమ్మటటిది. అంతకంటే యిది చాలా
ప్రౌఢంగా వుంది. ఈయన కేవలకవిమాత్రుడే కాడు. అవధాని.

ఉ॥ స్థైర్యములేని చిత్తమవ ! ధాన మెఱుంగని సత్యవిత్వముకా (చూ)

ఆయాసందర్భం యాయనచేసిన అవధానాలు చూచిన విద్వత్సపులు సంజోగ
పూర్వకంగా యిచ్చిన “అవధాని పంచానన” బిరుదంవల్ల స్పష్టపడుతూ వుంది. యీయ
చేరు రాజశేఖరుడు. యీచేరు పరమేశ్వరునిదే కాని, ప్రస్తుతగ్రంథరచనాసందర్భం
లోవున్న కొన్నిఘట్టాలను బట్టి చూస్తే ప్రతాపసింహునికి పర్యాయమేమో

ప్రతిసహృదయునికీ గోచరిస్తుందని నానిశ్చయం. ఆయీ అంశం తుట్టతుందిని యీకవి వాచ్యంగానే వుటంకించి వున్నాడు. చూపుతూ వున్నాను.

శా॥ నే నెల్లప్పుడు భావనాబలమునన్ ♦ నీ రూప - నామ - క్రియా
ధ్యానంబున్ గొని తన్మయత్వమున న ♦ న్యాకాంక్ష లేకుంటి! నీ
వే నేనైతికొ! నేనె నీవయితో! రూ ♦ పింపంగ నాకేల? ని
త్యానందంబు ఘటించె నీకృతి ప్రితా ♦ పా! విశ్వలోకార్చితా!
(5-ఆ-ఉపసంహరము)

ఈతన్మయత్వాన్ని వాక్కుచ్చేవి పదిపద్యాలదాకా వున్నాయి. యిక్కోటి మాత్రం వుదాహరించి విషయాంతరం వుపక్రమిస్తాను.

మ! దినరాజుజలె నుగ్రకోపనుడవై ♦ తీండ్రించి శైలంబు నిం
డిన తోరుఁగులఁ దాకి నీనడుపు హా ♦ శ్రీఘాటయ్యుద్ధాంగణం
బున విశోష్ణతమైన నీమ విభవం ♦ బున్ గొంత నేబంచుకోఁ
గనకున్ను నినుసూర్చి యింతయనురా ♦ గం బిట్టు లుప్పొంగునే!

తక్కిన పద్యాల చదువరులే చూచుకుంటారని స్పృశించి విడిచాను. తన్మయత్వంతో మిళితమైన కవితాస్వాదాన్ని తదితరకవితాస్వాదాన్ని బోలెడు తారతమ్యం వుంటుంది. కవులలో తన్మయత్వం కలవారు కొందరే వుంటారు. అధునికులలో యీరాజశేఖరకవి తన్మయత్వంకల కవి అని రచన వ్యాఖ్యానిస్తూ వుంది. వుదాహరించ వలసివస్తే గ్రంథంలో నూటికి 50 పద్యాలేనా వుదాహరించవలసి వస్తుంది. కనుక కొంచెం మాత్రమే వుదాహరిస్తాను.

మ! రవి యస్తాద్రిని మొల్చుగా! కఖలపా ♦ రావారముల్ కుంగుగా!
కవసీచక్రము వీలుఁగాక! చెడుగా ♦ కాకాశ! మయ్యుగ్రభై
రపుడై లోకముఁ గాల్చుఁగాని లవమున్ ♦ రాణాప్రితాపుండు గౌ
రవమున్ గోల్పడి మర్తమాతునినకు శ్రీ ♦ ర్నం బొగ్గ డెప్పట్టునన్!

యీమాటలు ప్రతాపునిమంత్రిని కులవృద్ధున్నా పరమపూజ్యును అయిన “సలుంబ్రా - కృష్ణసింహుడు” అగ్బర్ చక్రవర్తికి సర్వసేనాధిపతిని బావమఱిదిన్నీ అయిన మానసింహరాజన్యన కిచ్చే జవాబు లోనివి. మానసింహునితండ్రి భగవాద్దాసు తాతాల్లికసుఖంకోసం తనకూతుర్ని (ది థి థిక్) అగ్బరుచక్రవర్తికిచ్చి పెండ్లి చేసి - కులగౌరవాన్ని కాపాడుకొంటూ వనవాసం అనుభవిస్తూవున్న ప్రతాపసింహుణ్ణి కూడా తమతోపాటు చక్రవర్తికి లోబడవలసిందని రాయబారాన్ని తెచ్చిన సందర్భం లోనివి. ప్రతాపుని అభిప్రాయాన్ని వ్యాఖ్యానించే చిన్నపద్యంకూడా వాకటి వుటంకిస్తాను.

తే॥ యవనులపదంబుఁ గొలిచి, వి య్యంబు వలచి,
కుశమహారాజు కులకీర్తి యగుటఁ గలిపి,
చెఱుపవచ్చితె మమ్ముఁ! దాఁ యెడఁగొతి
వనము నంతయుఁ జెరిచెనన్ యిది యిందోఁప!

యీ ఘట్టంలోదే యింకో పద్యంకూడా చూపుతాను.

కం॥ ఉరగమును - వృశ్చికమును గరళకూరములు! పాము యి కన్నను మేలం
దురు తేలు! నిన్నుఁగన నక్కరె మేలనవచ్చు స్వకుల యి వర్ణనుఁడౌటన్!

యీరెండు చిన్నపద్యాలిస్తే యేం తేలుతుంది! ఆయాపద్యాలున్న ద్వితియా శ్వాసం కికి0 పద్యాలున్నా వుదాహరిస్తే బాగా తృప్తి కలుగుతుంది. ప్రతాపరుద్రుడికి - ప్రతాపసింహుడు దీటుమాత్రమే కాదు - హెచ్చు. కవి - ఆకవికి - లొచ్చెనను, తన్మయత్వంలో - హెచ్చు. లోగడమాటలు ప్రతాపరాణావారి ముత్తివి. యీ ముత్తిని సర్వవిధాలా భీష్ముడే అనిచెప్పడంలో అతిశయోక్తి కనపడదు. ఆయీగ్రంథంలోవున్న పాత్రలన్నీ యే కళంకములేనివిగా కవి చిత్రించి వున్నాడు. రాణాప్రతాపుణ్ణిన్నీ రాముణ్ణిన్నీ త్రాసులోపెట్టి తూస్తే ప్రతాపుడే అసిధారావ్రతంలో చాలా ముగ్ధుడౌతాడు. కుశలపులు రాముణ్ణి యెత్తిపోడిచారు. ప్రతాపుణ్ణే అయితే యెత్తిపోడవలేరనే తోస్తుంది. తగిన పదాధానికి తగిన పాచకుడు లభిస్తే రుచి కలిగినట్లు యీ రాజశేఖరకవివల్ల ప్రతాపుడి ప్రతాపం శోభించింది. యెక్కడ యెంతవఱకు వ్రాయడం అవసరమో అక్కడ అంతవఱకే వ్రాసి చదువరులకు విసుగులేని పద్ధతిని గ్రంథరచన సాగించడము సుఖ సుఖాల పట్టుపడేది కాదు. అపద్ధతి యీరాజశేఖరకవికి లభించింది. యీగ్రంథంలో వచనాలు లేవు. అన్నీ ఛందోమయాలే. సుప్రసిద్ధమైన పద్యాలే. సుమారు యేడేనిమిది లక్షలు వాడబడ్డాయి. వుదాహరించవలసివస్తే చాలాస్థలం ఆక్రమిస్తుంది సీసపద్యం.

సీ॥ అప్రతిహతముగా యి నక్క రొక్కఁడె యేల

క్షితిని దేవుడు సృష్టి యి సేయలేదు!

వితతప్రజాకోటి యతనిచే దునుమాడఁ

బడుటకై సృష్టింపఁ యి బడఁగలేదు!

సకలభూపాలక యి న్యక లాఘుని భోగ

పరత కుద్దేశింపఁ యి బడఁగలేదు!

ధరణీశులెల్ల నా యి తనిఁజేరి కొలిచి పా

దము లొత్తఁ బుట్టువొం యి దంగలేదు!

తే॥ తన యొకని రాజ్యతృష్ణకై యి ధరణిఁగలుగు

ప్రజయు స్వాతంత్ర్యమును బాసి యి పారతంత్ర్య

మున మునుగులెల్ల బాడిగా | దనుచు నక్క

రెంత యెఱిగిన జగమున | కంత మేలు!

అయాపద్యంలో వున్న మాటలు యెంతగంభీరంగా వున్నాయో సహృదయులూ పరిశీలించాలి. యివి రాణాప్రతాపుడు అగ్గురుచక్రవర్తిని కొల్వడాన్ని నిరాకరిస్తూ మానసింగుతో మాట్లాడే సందర్భంలోవి. రాజశేఖరకవిగారి రచనలో, యెంతసేపు పరిశీలించినా పొల్లుమాటలు కనబడవు. కవిత్వం, మూడువంతులలో వాకవంతుల మాత్రమే దరహామీద, తెలుగుపదాలు కలదిగా వుంటుంది. తక్కిన రెండువంతులూ తల్పమపదాలుగా వుంటాయి. కాని, ప్రసాదగుణభూయిష్టంగావుండే ధార కావడంచేత కిదిభీషాకింగా అందఱికి అందుబాటులో వుంటుంది.

మ॥ ఉదయాస్తాచలమధ్యగంబగు జగం | బుట్టుత లూగించె బె

ట్టిదుండై పుత్రుడు! ఘోరసంగరకిరీ | టిప్పాయుడై కీర్తిసం

పద నార్జించెను దండి! యెట్టితఁడు మే | వాడౌజ్యమందారశా

ఖఁ దిన్దజొచ్చిన పుష్పియట్లువాడమే | గీర్తి గళంకించుచుక!

యీలాటి ధారాళమైనధారతో చదువరులకు చదివినకొద్దీ చదవాలనేకోరికని గలిగించే శైలిలో వున్నప్పటికీ ఆయా కథ భారత-రామాయణాలమాదిరిగా సర్వే ఘర్వత్రీ శైలిసింది కాకపోబట్టి వాట్లమాదిరిని యీ కవిత్వం వ్యాప్తికి రాకపోయింది గాని, అలాగే కాకపోతే, యీరాణాప్రతాపచరిత్ర రామాయణాలాగ వ్యాపించతగ్గది. ఈ ప్రతాపుడు రాముడికంటె ఏ సుగుణంలోనూ తీసిపోడు. ఈ రాజశేఖరకవి కవిత్వం రామాయణాధార తెలుగులో రచించిన కవుల కవిత్వానికిన్నీ తీసిపోడు.

మ॥ ఆమరోద్యానమువోలె నెల్లడ సమ | గానందముక బెంచి లో

కముఁ గల్యాణపుమండపంబటు వెలుం | గళజేయు స్వాతంత్ర్యధ

ర్శమహాదేవత ముగ్ధఁ గిల్పిషసము | ద్రంబందునక! రక్తహ

స్తములక లేపిన లేచు! లేవ దణుమా | త్రిక రిక్తహస్తంబులక!

నాలుగోచరణంలోవున్న “రక్తహస్త - రిక్తహస్త” శబ్దకూడిక మిక్కిలీ హృదయంగమం. యధభాగంలో ఈకవి కవిత్వం తిక్కనసోమయాజిని జ్ఞప్తికి తెస్తూవుంటుంది.

ఉ॥ అత్తటి విక్రమించి భయ | దాహవశౌర్యుడు శ్యామసింహభూ

భృత్తిలకుండు శీర్షకము | భేదిల మోదుచు భానుఖడ్గ ము

ద్వృత్తి వియత్తలంబునకు | దేవ్యంగగొట్టి హయంబుఁగూల్చి నో

రెత్తక వాడు మానము వ | హించుచు బాతెను నేల దూకుచుక!

యీలాటిపద్యాలు వరుసవెంబడిని వ్రదాహరించవలసిన వున్నాయి. కవి అధునాతనుడే అయినా కవిత్వం అధునాతనంగా వుండదు.

అయీ పుస్తకం వీరరసప్రధానం. రాజపుత్రులకూ మహమ్మదీయులకూ సంబంధించిన యుద్ధపథతిని తెల్పేది. కవి మన ఆంధ్రుడు. రాయలసీమవాడు. ఇంటిపేరు దుర్భాకవారు. దుర్భాక వెంకటాచలశాస్త్రులుగాని మేము అడియారు అనే బిసెంటు సభకు వెళ్లివచ్చాడు యిప్పటికి యేభైయేళ్లకిందట సందర్శించివున్నాం. బహుశః ఆ దుర్భాకవారున్నా యీ దుర్భాకవారున్నా వాకరే యేమో! భవతు. మొత్తం కవి మహమ్మదీయులకు అనుకూలించేవాడు మాత్రం కాదు. అయితే మాత్రం, రెండూ రెండుకిట్లుగానే చూచుకొని రచన సాగించాడుగాని, పక్షపాతంగా కలం నడపలేదు. అగ్బరు గుణగణానిని శత్రువులచేత గూడా చక్కగా అనువదించేశాడు. సందేహం లేదు. కాని, యుద్ధవర్ణనలోమాత్రం రాజపుత్రులయందు నలుసంత పక్షపాతంగా కలం (ఆవశ్యంగానే - అనుకుందాం) నడిచిందేమో! అని నాకు అనుమానం.... బాహుబలాఘ్న లున్నా పౌరుషప్రధానలున్నా అయిన రాజపుత్రవీరులు లక్షలకొలది మహమ్మదీయులతో పేలకొలదిగా మాత్రమేవున్న తాము సుమారు 25 యేండ్లు నిలిచి బోరాడి నిర్వహించ గలిగారన్నది పరమార్థం. రాజపుత్రులది తమదేశంలో మట్టుకు తమ స్వాతంత్ర్యం నిల్పుకొనే ప్రయత్నమేకాని అగ్బరుచక్రవర్తి ప్రభుత్వాన్ని యీ దేశాన్నుంచి ఆసీమాంతం చెప్పుదామనే ప్రయత్నంకాదు. చక్రవర్తికో? తన గొడుగుతప్పు యింకోగొడు గెక్కడా వుండనేకూడదనే గౌరవాకాంక్ష. అవును. అతడు సార్వభౌముడు కదా? పాపం ఆవిరుదం అర్థవంతం కావాలంటే యింకోశూరుడు తనకు మొక్కని వాడు వుండడం వల్ల కాదు. యీదోషం మహానుభావుడైన అగ్బరుది కాదు. అది అతడు ధరించిన సార్వభౌమ బిరుదాని దనుకోవాలి. అయీ బిరుదే చాలాఘోరాలు చేయించింది అగ్బరుచేత. గ్రంథకర్త ప్రతాపు జ్ఞాంత చక్కగా కాపాడి దిద్ది తీర్చాడో అగ్బరుచక్రవర్తినికూడా అంత శ్రద్ధాభక్తులతో దిద్ది తీర్చి ధీరోదాత్త నాయకా గ్రేస రుణ్ణిగా ప్రకటించాడు. వాల్మీక్యాదులు రావణాదులను యిత చక్కగా చిత్రించనే లేదన్నా తప్పు లేదనుకుంటాను.

ప్రతాపుని గుణగణానికి లొంగిపోయిన అబ్బూరహిమాను మొదలైన పాదసామంతుల న్యాయైకదృష్టిని యీకవి బహుచక్కగా ప్రకటించాడు.

తే॥ మనుజపతిమాళి మన్మథ ! మన్మథుండు

చైతకాశ్వము వైన సా ! యాత్ర-రించి

దివ్యదర్శన మిచ్చె! నా ! తేజమునకు

నంజలి ఘటించి యాత్మోప ! హార మిడుదు.

అబ్బూరహిమాను అనే పెద్దమంత్రి అగ్బరుచక్రవర్తితో మహాసభలో మాట్లాడే మాటలను వివరించే పద్యాలు సుమారు 25 టి దాకా వున్నాయి. ఆపద్యాలలో

యిది వొకటి. పద్యంలో వున్న చైతకం రాణాప్రతాపసింహునికి ప్రాణతుల్యమైన వాహనం. అబ్బూరహిమారు యెంతటి సహృదయుడూ కాకపోతే తన్ను యుద్ధంలో యెదుర్కోవడానికై సర్వసన్నాహంతో వచ్చిన (శత్రువు) ప్రతాపుణ్ణి అంతపేర్కొతో తనప్రభువు సమక్షంలో నిర్దేశించగలడా? యింకో పద్యంకూడా వుదాహరిస్తాను.

మ॥ అకటా! నీవలె ధర్మముల్ దెలిసి రా ! జ్యోబేలఁ గాలేడో! మ

చ్చికమై భూప్రజఁ బుతులంబలె గృహ ! శ్రీఁ జూడఁగాలేడో! పా

యక వగ్దాశ్రమ ధర్మపద్ధతి తిరం ! బై నిల్పఁ గాలేడో! యెం

దుకు నాతండు స్వతంత్రుడై నిలువఁ గా ! దో యానతీఁ గోరెడఁ!

యింత నిర్భయంగా నిష్పక్షపాతంగా-చక్రవర్తితో-(చాటునా మాటునా కాదు) మహాసభలో - శత్రుగుణాలను వ్యాఖ్యానించే రాజకీయోద్యోగులు వుంటే వుంటా రేమోకాని, విని సహించడమే కాకుండా అభినందించడం కూడా వున్న సార్వభౌముడు వొక్క అగ్గురే కాని యింకొకడు లేడనే చెప్పొచ్చు. రాణాప్రతాపసింహచరిత్ర అనే పేరుతో కవి దీన్ని రచించినా అగ్గురుచరిత్ర అనే నామాంతరంతో దీన్ని పిలిస్తే పిలవవచ్చుననే నే నదుకుంటాను. నిజానికి అగ్గురు అట్టి మహానుభావుడో? కాడో? కాని, గ్రంథకర్త రచన అతణ్ణి నిషధయోగ్య - చక్రవర్తి - శిరోభూషణంగా చిత్రించింది! బిల్లాణు డేమన్నాడు? రావణాసురుణ్ణి దుర్మాగ్గుణ్ణి చేసినవాల్లా కవులే రాముణ్ణి మహామహుణ్ణి చేసినవాల్లా కవులే అన్నాడు. (విక్రమాంకచరిత్ర చూ) దాదాపు రెండువేల పద్యాలు యీకవి యీచరిత్రలో లిఖించాడు. చేద స్తంగా పెంచిన ఘట్టం వకటి లేదు. ఋతువర్ణనకుగాని సూర్యోదయ-సూర్యాస్తమయాలకు గాని వొక్కొక్క పద్యంకంటే ఖర్చుపెట్టినట్లు లేదు...

శా॥ హారావ శ్యచలప్రపంచము నితం ! బాపత్యకోపత్యకాం

తారామాశ్మగుహాధునీయుతముగా ! నాకంపమొందఁ మహా

దారప్రభవుఁ డాప్రతాపుని మహిమా ! ద్యద్దక్షిణావర్త శల

ఖారావమ్ములు భూనభోంతరము వ్రీ ! య్యల్గగాగ మోసెన్ వడి.

ఈమాదిరి పద్యాలు సర్వత్రా వున్నాయి. చదువరులు చూచుకోవలసిందేగానీ వుదాహరించవలసివస్తే వ్యాసం తెమలదు. సూత్రప్రాయంగా సుమారు పదేళ్లకు పూర్వం యీపుస్తకాన్ని నేను చదివి యిచ్చిన అభిప్రాయం మూడునాల్గు పంక్తులు మాత్రమే - దానికి యీవిమర్శనం బాష్పం వంటిదేకాని అన్యం కాదు...

ప్రస్తుతగ్రంథకర్త తురుష్కభాషాపదాలు చాలా వాడవలసి వచ్చింది. ఆయా రాజుల నామధేయాలు దేశాలపేళ్లు పట్టణాలపేళ్లు స్త్రీలపేళ్లు సమస్తమూ ఆభాషలోనే వున్నాయి. వాట్లని మార్చడం యెటా! కొన్ని సంస్కృతభాషా సంపరకం కలిగివున్నా

(తేజసింగు వగైరా) అవిన్నీ అపభ్రంశంగానే వున్నాయి. అట్టిశబ్దాల విషయంలో గ్రంథకర్త బాధ్యుడుకాడని విజ్ఞులరిగినదే. యెన్నో లోకోక్తులు సమయోచితంగా రసోచితంగా యీయన వాడివున్నాడు. అందులో కొన్ని గోదావరీ మండలంవారికి అపరిచితాలు. అట్టిది ఒకటి చూపుతాను. యీ లోకోక్తికి “పాండవబీడు” మా ప్రాంతంలో “అయ్యవార్లగారి నట్టిల్లు” పర్యాయంగా వుంటుందేమో అనుకుంటాను. ఇది వాడినచోటు.

గీ॥ వట్టి పాండవబీడు మే ! వాడసీమ!

సందర్భాన్నిబట్టి చూస్తే శుద్ధదర్పిత ప్రదేశమనియ్యేవే తేల్చావుంది. యీకొన్ని యీలాటివే వున్నాయి.

స్థాలీపులాకంగా యీరాజశేఖరకవి కవిత్వాన్ని గూర్చి కొన్నిమాటలు వ్రాశాను. ఈయన దేశభక్తి పరవశుడే. కాని, కులాచారాలయందు పట్టుదల కలవాడు. యీ విషయం కవిత్వంలో సర్వత్రా గోచరిస్తుంది. సంస్కృతభాషలోకూడా మంచిప్రవేశం కనపడుతుంది. తెల్లు, మెట్రిక్యులేషన్ వలకూ చదివిన పాఠశాలలోనే అభ్యసించి వుండాలి. కీ॥ శే॥ గిడుగు - రామమూర్తిపంతులుగారు మౌళి-క్షణముకూడా వ్యర్థం చేయకుండా జీవితాన్ని భాషకోసం వ్యయించిన నిష్కల్మషహృదయుడు. ఆయీ రాజాచరిత్రం ఆయన చూచివుంటే చాలా సంతోషించేవారు. యెంతేనా వ్రాశేవారు కూడాను. నాకు తెలిసినంతలో విమర్శించాను. యీనాటి ధన్యకవులలో యీయన చిటికెనవేలిమీదికి వచ్చేవాడుగాని అల్లా-టప్పా వాడు కాడు.

శ్లో॥ కవిః కరోతి కావ్యాని । లాలయ త్యుత్తమో జనః
తరుః ప్రసూతే పుష్పాణి । మరు ద్వహతి సారథం॥

ఆంధ్రదినపత్రిక - సారస్వతానుబంధము
23-3-41, 30-3-41, 6-4-41 తేదీలలో
ప్రకటితము.

‘రాణాప్రతాప సింహచరిత్ర’

= శ్రీ విశ్వనాథ సత్యనారాయణ =

నిరాడంబరముగా గ్రంథము వ్రాసి జాతీయమైన వస్తువును గ్రహించి రసవత్తనముగా వ్రాసిన గ్రంథములు కొన్ని యాదరింపబడుట లేదు. అందులో “రాణాప్రతాప సింహచరిత్ర” తలమానికమువంటి గ్రంథము. ఈ గ్రంథ రచయిత దుర్భాక - రాజశేఖర శతావధానిగారు. ఇది కొంచెము తక్కువగా రెండువేల గ్రంథము.

మనదేశమున భారత-భాగవతములు విమర్శము లగుచున్నవి. భాషచేతఁ గాదు; భావములచేత.....మనస్సుతోడివి - పాశ్చాత్యదేశములని, హృదయముతోడివి - ప్రాచ్యదేశములని, పెద్దలు వ్రాసిరి. ఈహృదయమును వదిలిపెట్టినచో మనకేకాదు ప్రపంచమునకేముక్తి లేదు. ఆహృదయమీ “రాణాప్రతాపచరిత్ర” యందు మహాభారతమునరాచెంత యున్నదో యంత యున్నది.

“భారతము” దేశభక్తిని పెంపొందించునని రష్యనుదేశస్థులు తమ భాషలోనికి అనువదించుకొనుచున్నారట. భారతమున కాశక్తి యున్నచో “రాణాప్రతాపచరిత్ర” కను ఆశక్తి కలదు.

రాణాప్రతాపుడు పేరునకు రాజపుత్రుడు. ఆంధ్రుడు కాదు. ధర్మరాజాంధ్రుడా! కృష్ణాంధ్రుడా! రాముంధ్రుడా! శంకరుంధ్రుడా! వారందఱు భారతీయులు. అందఱుచేత ఆసేతుశీతనగము వారి కథలు పాడిరి. అట్లే ప్రతాపుడును.

భారతము పూర్వకాలము కథనే చెప్పును. అందులో నున్న ధర్మముమాత్రమే మనజాతీది. ఆవివయము ద్వైవర్యముగము నాటిది. మన పరిస్థితులతో సంబంధము లేనిది. ప్రతాపసింహచరిత్ర మన ధర్మమునేగాక మన పరిస్థితులనుగూడ చెప్పును. అగ్నిరుచక్రవర్తితో పాటియెండు హోర హోరి పోరాడి-స్వదేశము వదిలి-కొండలలో గుట్టలలో నివసించి-లిండిలే-గడ్డిరోడ్లు తిని-దైవవశమున మఱల స్వాతంత్ర్యము సంపాదించిన మహాపురుషుడు రాణాప్రతాపుడు. ఆయనకన్న ధర్మరాజాదు లేమియు నెక్కువవారుకారు. పెన్నెమ్మలకుగాని, కథాచమత్కారమునకుగాని, ఇందలి భిన్నపాత్రల భిన్నతావిశిష్టలకుగాని భారతమున కీగ్రంథము తీసిపోదు.

పన్నెంటువంటిది. కవి-యెంటువంటివాడు? వ్యాసునకు తిక్కున్నకు నెంత వీరరసావేశ మున్నదో యంత వీరరసావేశము గలవాడు. వెనుకటికి బ॥ శ్రీ॥ చెళ్లపిళ్ల - వెంకట శాస్త్రిగారిని ఎవరో ప్రశ్నించెదట—“భాగవతము పోతన్నగారు వ్రాయనిచో, మఱి

వ్రాయటకు సమర్థులైవ" రని. కానుల - పురుషోత్తమకవియని వారే సమాధానము చెప్పిరట! న న్నెవలైన భారతములోని యుద్ధపంచకము తిక్క-న్నగారు వ్రాయకయుండుచో మఱియెవరు వ్రాయఁగలుగుదురని ప్రశ్నించినచో నేను "రాజశేఖర-శతావధానిగా" రని సమాధానము చెప్పెద. ఈగ్రంథములో చివరి నాల్గశ్వాసములు యుద్ధమే తిక్క వేటి లేదు. యుద్ధవల్లన యెచ్చట చూచినను, తిక్క-న్నగారి రచనతోఁ దులదూగు చున్నది.

ఈగ్రంథము అస్వతంత్రజాతి కొక స్మృతిగ్రంథము వంటిది. రాణాప్రతాపుని భద్రాచలకైలాసప్రతిష్ఠా చూడుడు..... ఈఘట్టము ద్వితీయాశ్వాసములో నున్నది. ఈ ఘట్టము చదివినచో పారతంత్ర్యజాతికి ఇది స్మృతిగ్రంథ మన్నమాట కర్థము తెలియును.

రాణాప్రతాపునకును, మహాత్మునకు గల సామ్యము భారతజాతికి గల యస్వతంత్రత. మహాత్మునిది కత్తిలేని సాత్త్వికపుషోరు - ప్రతాపునిది కత్తిగల సాత్త్వికపుషోరు. ప్రతాపసింహుడు అశ్వరును జయింపవలెనని యుద్ధము చేయలేదు. పౌరుషశక్తితోఁ గలుగలేనని యాయనకు దెలియును. కాని వట్టి ధర్మముకోసము యుద్ధము చేసెను. భారత జాతీయధర్మము పరులకు లొంగిపోదు - చచ్చిపోదు - అని రుజువుచేయుటకే యుద్ధము చేసెను.

“కాన, విజయంబు ముఖ్యంబు ? గాదు మనకు

ధర్మ నిర్వహణంబు క ర్తవ్య మిపుడు.”

ఇది ప్రతాపుని యాహ. ఈఘట్టము చదువవలయును. నేటి సత్యాగ్రహము నకు అనాటి ప్రతాపుని యుద్ధధర్మమునకు భేదమే లేదు.

ప్రతాపీయులు - అన్నము తినలేదు - నీరు త్రాగలేదు - నిదుర పోలేదు. ఇది బలవంతముచేత గాదు. వ్రతముచేత.

ఈకథకు మనకథకు వేయి పోలికలు. అన్నిటికన్న గొప్ప పోలిక ఆ అబ్దురహిమాన్ - ఈయన అశ్వరుడక్రవర్తి సర్వసేనాని. వీరరసారాధకుడు - ప్రతాపునకు పూర్వీసింహుడు వ్రాసిన యుద్ధము కవియైన యీముసల్మాను సేనాని వ్రాసిపెట్టినది. ఈయన యెంతవీరుడో యంతకవి. రషిష్విజము - గరుడధ్వజముగా, కృపాణము - నందకముగా, శవచము - హస్తబిట్టగా, హస్తీఘాటు యుద్ధమున తనకు “ప్రతాప రాజనారాయణుడు దర్శన మొసంగె” నట. అతఁ డక్కరుతో ననుచున్నాడు. ఆప్రతాపుడు—

మ! “అకటా! నీవలె ధర్మములే దెలిసి రా ? జ్యం బేలఁగాలేడో! మ

చ్చికమై భూప్రజల బుతులైబలఁ గృపా ? శ్రీఁ జూడఁగాలేడో! పా

యక వర్ణాశ్రమ ధర్మపద్ధతి తిరం ? బై నిల్పఁగాలేడో! యెం

దుకు నాతండు స్వతంత్రుడై నిలువఁగా ? దో! యానతీఁగోరెడక.,”

ఈ మహానుభావుడు చెప్పిన యీయర్థములో బూర్వ భారతదేశమందుఁ గల భిన్నరాజ్యముల ధర్మ మిమిడియున్నది. షట్చక్రీవర్తులు - పోడశ మహారాజులు చక్రీ వర్తులుగాని, రాజులుగాని యగుట రాజ్యమును విస్తరింపఁజేసి యేలిన దేశవిస్తీర్ణతబట్టి కాలేదు. వారు పాలించిన ధర్మముయొక్క యాత్మప్రకృతియును బట్టి యయినారు. నల మహారాజు ఒక్క నిషధదేశమునకే రాజు. కాని షట్చక్రీవర్తులలో నొకఁడు... ఈ రహి మానుఁడు మఱియు ననెను. ఆ ప్రతాపునకు తాము సమకాలికు లగుటయే గొప్పతన ముట. ఇట్టి రహిమానులు నేటి పాశ్చాత్యులలో నెంతమంది లేరు? ఆపాశ్చాత్యులలో నక్కరు చక్రీవర్తులే లేరు. అక్కరు చక్రీవర్తి ప్రతాపుని గురించి యిట్లనెను :—

“ఆ మహానాయకవతంస ! మా ప్రతాపుఁ

డెన్నిగతుల యోజించిన ! నన్నుబోలు

కోటి సార్వభౌములు చేరి ! కొలువఁదగిన

క్షాత్రానిధి యనుమాట వ ! జూలముట”.

“నాదు జీవితశేష ము ! తయుఁ ప్రతాపు

సేవఁ గడిపినఁగాని దు ! మీర్తి పోదు.”

“మన బ్రతుకులు పోరుల నె తెల్ల ! వారిన వకటా!”

ఇది యక్కరుయొక్క సాశీల్యము.

ఈకవి యఖండమైన కొత్తపలుకుబడులు గలవాఁడు.

“ఇతడు బాడబానలము పారమింగు మ ! హాబలుండు”

“పిడుగుల్ వేళ్ల నటకు భయదశౌర్యులు”

“మొదలఁ నెత్తురు పంచుకొం చనుజుఁడై ! పుట్టొందె”

“ఒకకాడఁ జనియించు రెండుపుపుల ! ట్లాప్పారి”

“దురదృష్టం బది యెల్ల నాపయిని గం ! తుల్పెట్టె”

“అక్కరు విజయరథము కాడిమోసిరి స్వాతంత్ర్య ! ఘనత ముటచి”

“పుడిసెం డూపిరి మేన నుండువటకు ! బోరాడి”

“మూటలను గట్టి యాయువు ! బుట్టకెత్తి

శాశ్వతబ్రహ్మకల్ప మీ ! జగతి నుందుమో!”

ఈ మొదలైన వనేకములు - ఇంక సందర్భానుసారముగ లోకోక్తులు మొదలై నవి కుప్ప తెప్పలుగానుండి గ్రంథము అంధీసరస్వతీదేవికి క్రొత్తభూషణముగా నున్నది.

ఈకవి రాజపుత్రయోధుల శౌర్యాదుల నెంత వర్ణించునో ముసల్మానుల శౌర్యాదుల సంతే వర్ణించును. హుమానునుని వర్ణించుటయు, బేబరుపడ్డ కష్టములు వ్రాయుటయు నొక ముసల్మాన్కవి యెంత యభిమానముతో వ్రాయునో యీయనయు నట్లే

జాగ్రసెను. ఈ రచన భారతమును దలపించుచున్నది. ఉదయసింహునకు 25 మంది కొడుకులు - రెండవవాడు సూక్తుడు - మూడవవాడు సాగరుడు - పెద్దవాడు ప్రతాపసింహుడు... జగమల్లుడు మఱియొకడు. ఇతడు శౌర్యహీనుడు. అతనికి రాజ్యమియ్యవలయునని రాజు తన సరదారులతో చెప్పిపోయెను.

మ॥ “కమలాస్తాన్వయమా! భవత్కృత మహా! ఘంటేమొ! రాముండు పూర్వము కొన్నేడులు మానియుండవలసెన్! బట్టాభిషేకంబు! చండమహీనాథుడు లేకయే చనియె! నీ! నాడిప్రతాపుండు సర్వము గోల్పోయెను! దుర్బలుల్ జనకు లా! రా! యెంతకున్ గర్తలో!”

అని బంధుజనులు విషాదమొందిరి. సలుంబ్రాకృష్ణుడు అచ్చటి తీర్పరి. రాజుతో ‘సరే’ యనెను. కాని చివరకు ప్రతాపునే రాణా చేసెను. జగమల్లుడు డభ్యంతరపెట్టెను. ఈకవి చాలచోట్ల నన్నయగారిని పోలినట్లు వ్రాయును. రాజసూయమున సహదేవుడొన్న మాటలకు, ఇచ్చటి సలుంబ్రాకృష్ణుని మాటలకు పోలిక చూడుడు.

“రాణాల బాసరింతు బాధ్యత సలుం! బ్రా! వారిద మాట యీ ట్లోణిగల్గిన వారెఱుంగుదురు! ఇ! చ్చోనేబ్రతాపున్ మహారాణాగా నొనరింతు! గూడదను ధీ! రగా! మణుల్ గల్గిన బాణి బైకెగ నెత్తు! డిప్పుడె యెదు! ర్పవత్తు నత్తుధర్తి.”

జగమల్లుని తోసిరాజని కృష్ణుడు ప్రతాపునే సింహాసన మెక్కించెను.

“పరిపుల్ల రుచిర సరసిజ పరంపరలు నెరవినటు స! భాభవనం బ పురజనముల నెమ్మొములఁ బరమామోదమున నపుడు! భాసిలుచుండెన్.”

ఇది మఱల నన్నయగారి రచన. ఈ పట్టాభిషేకోత్సవ మంతయు ప్రబంధ సారణి నడచెను.

రెండవ కొడుకైన సూక్తుడు సలుంబ్రాకృష్ణునివద్ద పెంపబడెను. రాణా అతనిని తనవద్దకు పంపు మనెను. శ్రీకృష్ణుడు పంపెను. అతని భావము.

“నా స్వామిస్నేహముమ్రోలఁ దుచ్చములు స! ప్రదీప్త సామ్రాజ్యముల్.”

వసంతికాలము వచ్చెను. ఎల్లరాజులు ప్రతాపునకు కానుకలు పంపిరి. మఱల నన్నయగారివలె వాయించున్నాడు.

మ॥ “తలపెనన్ మగతా తురాయి వెలుగొం! దన్, ధాశధశ్యంబు రంజిలు ఖడ్గంబులు వేలి, దొడ్లనునుతే! జీ లెక్కి యోధాళి చెంతల నేతేర, బ్రతాపుసింహు గొలువన్! నానామహీమండలేం దుగ్గిలు వేంచేసి రుగాదికానుకలు దొం! తుల్ దొంతరల్ తెచ్చుచున్.”

అప్పు డొదలు వేటకుఁ బోయిరి. ఈవేటకుఁ బోవునపుడు రాజపురోహితుఁడైన హరభట్టుగూడ వెళ్లెను. ఈపురోహితులుగూడ వీరులే. రాజులకు పాణములు ధారా వోసినవారు. ఐహికాముష్మికములకు చేయూత యైనవారు...

వేటయైన తరువాత కూర్చుండి మాటలాడుకొనుచుండఁగా నొక వరాహము వారి నడిమికి వచ్చెను. దానిని అన్నదమ్ము లిద్దఱు - సూక్తుఁడును - ప్రతాపుఁడును తమ బాణములతో గొట్టిరి. నేను చంపితి నన నేను చంపితి నని తగవు లాడిరి. సూక్తుఁడు ప్రభువుతో - సన్నగారితో వివాదము పెంచెను. సలుంబ్రాకృష్ణునిగూడ లెక్క సేయలేదు. హరభట్టు సూక్తునకు నీతి నుపదేశించెను. అపురోహితునితో సూక్తు డిట్లు బాగుబోతు తనము ప్రకటించెను.

“తనదా శక్తికి మీఱు కార్యములకుఁ ♦ దారొన్నచో ముప్పు వచ్చును! మాయుర్వరలోన నొక్కఁడు రణ ♦ ట్రోణిక మృతిగన్న మీరును రావచ్చును! నేడ్వ వచ్చు! మఱి పా ♦ రోహిత్యముఁ జేయవచ్చును! లబ్ధిగొనవచ్చు! నిష్ఠు చనవ ♦ చ్చుక దాటి దూరంబుగఁ.”

అంత హరభట్టు వారి యుద్ధ మాపలేక వారి నడుము తాను కత్తివెట్టుకొని పొడుచుకొని చచ్చెను.

“నాటి కష్టదశ దీ ♦ ర్పకబూని యాత్మార్పణం

బు నొనర్చెఁ హరభట్టు త్యాగనిధియై ♦ ముల్లోకముల్ మెచ్చంగఁ.”

అంత యుద్ధము సమసిపోయెను. “గురుగుధిరంబు దాటగను కూడదు” అని ప్రతాపుఁడు యుద్ధమును మానిపేసెను. సూక్తుఁడు దేశమును వదిలి పోయెను. ఎచ్చటికి బోయెను?

“తా సరిగెను ఢిల్లీతో”వకు! కలూం ♦ తకు లందఱు పోవు తావుకుఁ.”

ఇచ్చటినుండి ప్రతాపునిశౌర్యాన్ని రాజు, మండి, యశ్వగిత్తు, పాతికయోధులు తగులబెట్టిన ఘట్టము. ఆశౌర్యము, ఆయుధములు, ఆప్రతిజ్ఞలు అవియన్నియు సైనికచో షట్టరానంత గ్రంథ మగును. ఈకవిసార్వభౌముడు ఈఘట్టము చిత్రచిత్రములుగా వ్రాసెను. మొదటనే చెప్పితినిగదా “ఈగ్రంథము యుద్ధపంచకమువలె నున్న”దని. ప్రతాపుఁడు దేశముంతయు బీడుపెట్టించి తన్ను సేవించు నందరిని వెంటఁదీసికొని కుంభమృత్యువు దుర్గములో గూర్చుండును. సలుంబ్రాకృష్ణుఁడు - భానుసింహుఁడు - మనసింహుఁడు - శ్యామసింహుఁడు - తేజసింహుఁడు - రామచంద్రదేవుఁడు - బిల్లనాయకుఁడైన భీమచాందుఁడు వీరందఱు తమతమ రాజభక్తులను దెల్పిరి. వారి రాజభక్తి - తెలుపుటలను చదివియే చూడవలయును. ఈ బైరాగియైన ప్రతాపునకు - ఆ మహారాజైన అశ్వరునకు విరోధము. భోగసన్న్యాసమున - ప్రతాపుఁడు, రాజ్యతృప్తచేత - అశ్వరు. తనచేతిలో చికిన

మోగలు సైన్యమును ప్రతాపు డెన్ని సారలో వదలిపెట్టెను. ప్రతాపుని యీ కట్టు-దిట్టములు చూచి అక్కరు భయపడెను. ప్రతాపుని గెలువలేనని కాదు; ప్రతాపుని మీదికి పోయినచో తనకండగానున్న రాజపుత్రసేనానులకు కోపమువచ్చునని. అతడు దీర్ఘదర్శి-అప్పటి కప్పుడు భేదముపన్నుట కాకపోయినను భేదము పుట్టుటకు ఒక పన్నాగము పన్నెను. - - -

“ననుగడుఁ బేర్చిమైగనుచు / నాప్రభుత్వ మదిమెచ్చి కన్య ని
చ్చిన విమువంటివారి వెలి / చేసి ప్రతాపనృపుండు పంక్తి భో
జనమున కైన నించుకయు / సైపక తేలికచేసి చూచె! మీ
ఘనతకు హాని వచ్చినను / గల్గవె నాకు విషాదవేదనలో!”

ప్రతాపుడీ కులము చెడినవారితో భోజనము చేయఁడు. కులముచెడుట తప్పని ప్రతాపుని యుద్దేశము. ఒక జాతియొక్క జాతీయతలో వర్ణభేద మంతర్భూతమని వారి యుద్దేశము. - - - తరువాత అక్క రిట్లనుచున్నాడు.

“మఱి నాయొద్దను జేరు భూమిపతుల / మర్యాదతోఁ జూడనో!
ధరణీభాగము లీయనో! పిలిచి బాం / ధవ్యంబు చేకూర్చనో!
చిరమైత్రి విహరింపనో! నృపులు నా / సేవించి చేదేమి మే
సిరి! తానింతటి మార్గ్య మేమిటికిఁ దా / ల్పే జెప్పఁగాఁ జాలుదే!

ఇంత రాజనీతి అక్కరు ప్రకటించెను. ఇట్టి రచన సామాన్య కవి చేయునదికాదు. ఇది తొక్కనాదులు చేయఁదగ్గది. మానసింహుడు ప్రతాపుని యొద్దకుఁబోయి అక్కరును గుఱించి యెంతయో పొగడెను. మానసింహుని వంశమునకు ప్రతాపుని వంశీయులు గురువులు. ప్రతాపుడు మానసింహుని పొగడిక విని అక్కరు రాజనీతిని మానసింహునికి విజిచి చెప్పెను.

“నిగూఢ మాతని మనోవ్యాపార లీలాగతుల్.”

“అల్లుడై-బావయై-మామ / యైన తన్ను

వెలితి గనసిక శ్రీమహా / విష్ణువల్లు

భారతీయులు కొలుతురన్ / భావ మెఱిగి

అక్క రిటుచేసె! హేతు వ / న్యంబు గలదె! ”

అని చెప్పెను. అంత చల్లగాఁ బాలించు నక్కరు రాజ్యములో ఘూర్జరదేశమున హయాము. అక్కరొకనక దిగ్విజయమును చేయుచున్నాడు. ధనేశ్వరమ్మన సన్న్యాసులతో సన్న్యాసులకుఁ బోల్గొట్టవెట్టి తానొక షక్షము చేరి వారందఱిని నాశనము చేసి నాల్గు. ఇందు ప్రతాపునియొక్క ధర్మముననేమో: నిజమైన రా జెట్లుండవలయునో, ఆప్రతాపుఁ డెట్లు నొకైన రాజో, ఈఘట్టనూతయు చదివినచోఁ దెలియును. ప్రతాపుడు ప్రకృతి దీర్ఘ భోగవిచారముఁజేస రాజు. భోగాభిముఖుఁడైన రాజువలన లోకములోఁ గొంత భగము తొడి తెనుపఁ బోవును.

“ఆకాపట్యము లాదరస్థితము లా ! యాదార్య మావియ్య మా
మోకాల్ మొక్కులు నాచమూవిభవ మా ! ముప్పొద్దు సేవించుటల్
నాకెత్తుక దలనొప్పి పట్టణము ల ! న్నీ ! మీకు నెట్లుండునో!
నాకీ కొండలువోలె సౌఖ్యమిడు శాం ! తస్థానముల్ తేవుపో!

ఇది ప్రతాపమూర్తి అనిన, మానసింహుండు

ఈ యే రిటు పాటజూచ్చె! నెదు ! రీద నెవండు సమర్థుడో! వృథా
పౌరుష మున్నదంచు బడ ! బాజ్వలనంబును బాటమింగెడే!”

అన, ప్రతాపుండు ఒక చిన్నకథ (Parable) చెప్పెను. ప్రతాపుండు గాంధీ
వంటివాఁడు- యేసుక్రీస్తు వంటివాఁడు-మహమ్మద వంటివాఁడు-చివర కిట్లనెను. “నారాజ్య
మరణ్యము-మేము సన్న్యాసులము-మీయశ్వరునకు మమ్ము గెలువవలెననిపట్టుదలయేమి

“అప్రతిహతముగా ! నశ్వరొక్కఁడె యేల షీతిని దేవుఁడు సృష్టి ! చేయలేదు.
ప్రజలతనిచే జంపఁబడుటకుఁ బట్టలేదు- రాజకన్యక లతని భోగపరత కుద్దేశింపఁ బడ
లేదు-అతని రాజ్యతృష్ణమును సర్వజగత్తు “పారతంత్ర్యమున మునుఁగుపెల్ల పాడిగా
దనుచు నశ్వరెంత యెఱింగిన జగమున కంతమేలు”

చివరకు భోజనవేళ మానసింహునకుఁ గోపమువచ్చెను-నిష్ఠురోర్పు లాడెను.
మిమ్ము నాశనము చేసెదనని చెప్పి లేచిపోయెను.

ఇట్లు వ్రాసిన నూరకే పెరిగిపోవును. ప్రతాపుండు పౌరుషమునకు ధర్మమునకు
రెండవ యుద్ధుండు-కురుబలముచూచి యుద్ధుండు పొందిన విపాదయోగమువంటిది
ప్రతాపుండును పొందెను. మొగలు సైన్యము సగానికి సగము రాజపుత్రులు- అందుకని
యే ప్రతాపునకు

ఇది యవనసేనతోఁజేయు ♦ కదనమో స్వ

జనముతోఁజేయు కదనమో ♦ శంక గలిగె”

ఈశంక ఆనాటినుండి యీనాటివరకు అట్లేయున్నది ఈయుద్ధములో ప్రతాపుని
సైన్యములు చెదరిపోయినవి. ప్రతాపుని తమ్ముడు సూక్తుండు ప్రతాపుండు అవతార
పురుషుడని గ్రహించెను- మఱల నన్నగారివైపే చేరెను.

చివరకు తనబిడ్డ మోలుగడ్డితో జేసిన రొట్టె తినుచుండగా నడవికిల్లి వచ్చి యత
నిని గీరి రొట్టెనెత్తుకొని పోయెను. ప్రతాపుండు చక్కవర్తి నాఱు నెలలు గడు వడిగెను.
ఉత్తరమిచ్చి భిల్లుని పంపించెను. ఆయుత్తరమును చూచి యశ్వరు పొందిన సంతోషము
నకు మితిలేదు. అశ్వరు సభలో పృథ్వీసింహుండు ఆయుత్తరమును ప్రతాపుండు వా య
సేలే దనెను. వారును మీరును వినాదపడిరి. ఆయుత్తరము తెచ్చిన భిల్లునితో పృథ్వీసింహు
డును అతని బార్యయు నిట్లనిరి.

“చెప్పుము చిత్రమిచ్చి యిదె † శ్రీనృపలోక జగద్గురుండు మా
యప్ప ప్రతాపదేవుని ము † ఖాంబురుహంబున జంద్రబింబ మం
దొప్పెడి వెన్నెల ట్లలరు † నుత్తమమా దరహాసరేఖ తా
నెప్పటియట్ల పాయక ర † హించుచు నున్నదె భిల్లశేఖరా!

ఈపద్యము భాగవత పద్యమువలె నున్నది. కృష్ణుడు సుఖముగానుండెనా యని
రాజు అర్జును నడిగిన ఘట్టములోని పద్యమువలె నున్నది.

శ్రీ నృపలోక జగద్గురుండు మాయప్ప ప్రతాపదేవుడు”

ఇందు రసధ్వని వేయిమూర్తుల రూపు గట్టచున్నది. హృదయమునుండి వచ్చిన
యనగా నిది. వట్టి యక్షరములుగా మాటలుగా గనిపించుచుగాని ప్రతాపుడుగా
గట్టిన పృథ్వీసింహుని స్వాతంత్ర్యాభిలాష యంతయు ధర్మ వీర రసమంతయు
గాటలలో నున్నది. ఇట్టి రచన మహాకవులే చేయగలరు.

అబ్దురహిమాన్ వ్రాసిన యుత్తరము అతడు పృథ్వీసింహునితో జేసిన సంభా
— ఆయుత్తరమును చదివి తీరవలయును — అందులో కొన్ని భాగములు

“భరత ఖండంబు నుద్ధరిం † పంగ జనించు
ధూర్జటివి నీవు! రాజమా † త్రుండవుగావు!”

భారత మహాఖండంబు దాస్యాంధకా

రనిమగ్నంబయియుండ! లోకముల దా † రాభగ్యమ్ములు దీత నే
డని హర్షింపఁ బ్రతాపభానుఁ డుదయం † బైయుండె”

“తనదునేల్బడి సంత హైం † దవ మహత్వ
మక్ష్మ రంతయుఁ గొను దొడ్డ † యడితికాడు!”

“స్త్రీలఁ బురుషుల రాజ్యంబు † దేశమెల్ల
విలుచు నీయక్ష్మరను గొప్ప † విలువకాడు.

ప్రతాపుఁ డిట్టివాడు——ఇంక అక్కరు ఇట్టివాడు.

“ఈవు విశ్వప్రపంచమం * దీశ్వరుని య
సంత లీలాగతులు గొని * యాడె దెప్పుడు!”

“విలువఁ గట్టుచు రాజ్యంబుఁ † గొలుచు నక్బ!

రెవరి గొప్పతనం బెంతో * యెఱుంగు జగము.”

ప్రతాపుడు మహిమ యుద్ధమును ప్రారంభించెను. కొండలలో దాగి పొంచుచు
జుచు చీల్చుచు కలనును మొదటనముచేయుచు తుగ్రిటిలో చాటగుచు నిట్టియుద్ధ
చేసెను. (Guerilla warfare) అయినను గెలువలేక పోయెను. ప్రతాపుని దాడి
మున కంతు లేకపోయెను. అక్కరు సర్వసంపదను కైవసముచేసి కొనగా,

తటితో నక్కరు సార్వభౌముడు నితాం ♦ త పాభవోపేతుడై
 ధరణీచక్రము నేలువేళను దరి ♦ ద్రవ్యంబు దిక్కేది యు
 ర్వరఁ దానుండఁగఁ జోటుగానక మహా ♦ రాణాప్రతాపావనీ
 శ్వరు సంసారము నాశ్రయించినది! యీ ♦ పాపంబు నేమందునో”
 “అతిభీమంబుగఁ బెల్లురేఁగి నిబిడం ♦ బై మూగి యీసర్వ భా
 రత దేశంబును ముంచివైచిన మహా ♦ గ్రింబైన దాస్యాంధకా
 రతర్థి దేవుని దృష్టిగూడ నణుమా ♦ త్రింబుజ్ జొరబోని దు
 స్థితి సంధించెడు పాపికాల మరుదెం ♦ చెజ్ జూచి యెట్లొర్తునో!”

చివరకు ప్రతాపుడు దేశమే వదలిపెట్టి పోదలఁచెను- భామాసాహి వచ్చెను-
 ధనమిచ్చెను-ప్రతాపుడు మఱల నైన్యములు సమకూర్చెను-మఱల తన రాజ్య మంత
 యు గెలుచుకొనెను.

అంతయు నైనది...కాని, ఓయి ప్రతాపా! శ్రీనృపలోక సద్గురూ! మాయప్పా!

సీ॥ అక్కరు విశ్వంభ ♦ రాధీశ మాళిది ధనసేవ! నీయది ♦ దైవసేవ!

యాతని దెల్లప్పు ♦ డాత్మవైభవము! నీయది నిరంతరము నా ♦ త్యాగబోధ!

మతని కుండినదెల్ల ♦ నైహిక బలము! ని న్నాశ్రయించినదెల్ల ♦ నాత్మబలము!

నతని దండఱ కన్ను ♦ లలరించు భోగంబు! నీది జగముమెచ్చు ♦ నిండుత్యాగ!

మతడు జగము గెలిచె! నాత్మ గెల్చితివి నీ!

వాతఁ డితర జనుల నాశ్రయించు!

నీవు స్వాశ్రయిండువు! నీకు నాతని కెన

లేదు జగము క్రిందు మీదులైన.

ఇంక నొకమాట. ఈ రసప్రవాహములో ప్రవాహము వెంటనే పోయి విమ
 ర్శించితిని. వేరొకగతి లేదు. కాని ప్రవాహము నడుమను, తీరము వెంటను, సంగుళ
 మంగుళమును, గల తామరపూలు, కలువపూలు, నీటి బెగ్గురులు మొదలైన శోభలు
 పాతకులే చూచుకొనుచు చదువుకొన వలయును. ఇది షరమోత్తమ గ్రంథములలో
 నొకటి.

భా ర తి.

(నవంబరు 1943)

అభినందనము.

మ॥ విమలాత్ముల్ వసపత్రి పండితకవుల్ / విజ్ఞుల్ కరం బుత్తమో
త్రమ కావ్యంబగు నీప్రతాప సుచరి / త్రంబు బతింపించి హ
ర్షము పొంగి “కవిసార్వభౌమ” పదము / సద్భక్తి నీకిచ్చుచు
దమకీర్తి వెలుగొండఁజేసిరి దిగం / తపాంత విశాంతమై.

మ॥ అలఁతిఁబోని స్వతంత్రతాగరిమము / ద్యాగంబు ధర్మంబు ను
జ్వలమా వర్తన మెంతకాలమొ యను / స్థానంబు గావించి త
త్ఫలపాకంబున వాసినాడవు ప్రతా / పహ్లావు కావ్యంబు! న
ట్టల కాకుండినఁ దన్మయత్వ మది యె / ట్లుగల్గు గొండంతఁగఁ.

సీ॥ మును పురాణకవిత్వ / మునకు మార్గము చూపె బ్రథముఁడై నన్నయ / భట్టమాధి!
యిరువదవ శతాబ్ది / మిరవొంద నీవు దేశచరిత్ర / శోధించి / సమధిక భవ
నోన్నతశైల్య ధీ / రోదాత నాయకోత్తమ సార్వభౌము ప్ర / తాపసింహ
రాణాచరిత్ర / మే / ర్పటచి చారిత్రక ప్రథమకావ్యము వ్రాసి / వాసిగంటి!

గీ॥ వీవె చారిత్రక కవుల / కెల్ల మూల

పురుషుడవు! మార్గదర్శివి! / బుధవశేష్య

లరసి “కవిసార్వభౌమ” స / ద్భిరుద మిడిరి!

నీ సుకృత విశేషంబు వ / ర్ణింపఁ దరమ!

మ॥ తెలుఁగు దల్లి శిరఃకిరీట మని కీ / ర్తిగన్న యాభారతం

బున నందండును గొన్నితావుల రసం / బు దక్కువైయుండ వ

చ్చును! బందొప్పొది నూర్లు పద్యములు మ / చ్చు జల్లి యేకైక ధా

టిని సాగించితి! ప్రాతక్రొత్త కవికో / టి సాటి లేకుండఁగఁ

సీ॥ పదియు నెన్నిదినాళ్ళు / పట్టువీడక కొనసాగె భారత మహా / సంగరంబు!

దానికన్న నొకింత / తడవుగాఁ జెలరేగె రామరావణుల దు / ర్వారరణము!

నాలుగేం డ్లాన్నలల్ / నడచె నప్రతిహత మగుచు నైరోపా మ / హాహవంబు!

నేడేండ్ల పొడవున / నీజగం బగలించె నమెరికా స్వాతంత్ర్య / సమరధాటి!

గీ॥ యిర్వదైదేం డ్లాసఁగె బ్రతా / పేందు రణము!

తిక్క నాదులకును దల / తిక్క యెత్తు

నంత యుద్ధంబు నెటుల వ్రా / యఁగె గలిసితో!

ఘరభ కవితాభిరామ! యీ / సార్వభౌమ!

చీ! తలుగని దేశభక్తియును ♦ ద్యాగము సత్యము ధర్మనిష్ఠయున్
గరుడుగఁ గట్ట వ్రాసితి జ ♦ గన్నత కావ్యము! పక్షపాతపుం
దెరఁ దొలగించి చూచినను ♦ దిక్కనకున్ “సరిచేయి” రాజశే
ఖర కివిసార్వభౌముఁ డనఁ ♦ గాఁదగు నం చొకయూహ దోచెడున్.

సీ! కవిరాజశేఖరు ♦ కవితానిరూఢి రాయలసీమ కీర్తిది ♦ గావ్యప్ర మయ్యె!
సత్యదాత్రమహా శ ♦ తావధానివలన నాంధ్రదేశము వాసి ♦ నందఁగలిగె!
కలిత-చారిత్రక ♦ కవి పితామహుచేతఁ గవిత నూతనకాంతిఁ ♦ గాంచె నేడు
అలసార్వభౌముచే ! నన్నదాదులు గురు లతులితానందంబు ! నంది రిపుడు!

గీ! సూర్యవంశ మహాకవి ! సోము వలన
సూర్యదేవతాకంబయి ! సాబగు గులుకు
ప్రాస్తూటూర్పురి చిరయశః ! పూర్తిఁగాంచి
నగరములలోన నున్నతో ! స్మృతి వహించె!

మ మనసున్ లోపలఁదిప్పి తన్మయత ముం ! పక్షాకి సావితంత్ర్య ధ
ర్మచిహ్నాస్థితి నారితేజీన మహా ! బ్రహ్మన్ని మూర్ధన్య! నీ
కును బ్రహ్మయు వెసంగుఁగాక కృతియున్ ! ఊణి వెలుంగొడుఁ గా
కనపాయ స్థిరకీర్తి శోభితమునై ! యాచంద్ర తారార్క-మున్.

ఇట్లు

శ్రీ. శ్రీ. శ్రీ. కళాప్రపూర్ణ-కావ్యస్మృతితీర్థ-అభినవవ్యా
ఆంధ్రవాల్మీకి. జనమంచి-శేషాద్రిశర్మ,
అభినందన-సభాధ్యక్షుడు.

My dear Rajasekhara!

I must have already told you that I am an admirer of your book. If I have not done so, it is an unconscious and unintended omission. You are one of those few poets who have been able to treat an episode taken from real History and present it to the world as excellent literature of which the Telugu language has every reason to be proud. Your Rana Pratap Singh Charitra is one of the most memorable modern productions. I congratulate you on your closeness to fact and a style that never flags.

With best regards,

Yours sincerely,

O. K. REDDI.

(28-1-33)

